្សាះ ត្រៃមីជិតជាស៊ី

ឆឹ១ សេចគ្គីស្វែសាគាសាខ្មែរ អេតិល្សសិសិត

គថាទត្ត មឋិមភាភ

GE

ಗ್ನಾಟ ಅಕ್ಕಂಡ

អភិធ្យូពី៨៣

កហិវត្ថិ បឋិមេ ភាគោ

ឧមោ តស្ប ភពវាតា មាហ តោ សម្មាសត្តូស្ប[ា] បុគ្គល្បាហិ

(១) ជំងឺលោ នំពលម័ន្ទ មាភ្នំយុឌឹតគេគើ-សាត់^(a) ។ អមស្តា ។ យោ សក្ខិតដ្ឋោ បមេដ្ឋោ សេ ពុក្ខលោ ឧឧលត្ថិត សត្ថិតាដ្ឋបទេ. ដ្ឋេសតំ ។ ឧ ហេរ៉ា វត្តទ្វេ ។ អជាជាហិ ១ក្តុ លំ សញ្ចំ បុក្ខលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេន នេះ នេះ មេ ខេត្ត យោ សព្ទិកដ្រៅ ពមេដ្រោ ុសោ ឬភ្នាហា នុមហត្តគិត សច្ចិត្តដ្ឋមន្ត្រេះ ត់ស្ដាល់ ម៉ូនាំ 18 មត្តលោ វិតហម័ន្ទ ហ៊្វ៊ីយក្តីជាឧក្តើខ យោ रिक्षा យោ សច្ចកដ្ឋោ បទេដ្ឋោ តតោ សោ ខេត្ត

អភិធម្មបំដិត

កហិវិត្ត បឋិមភាគ

សូមខមស្តារ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ជាអហេន្តសម្មាសមុទ្ធអត្ថនោះ ។

ពុគ្គលកហិ

[១] (សក្សន សួរថា) បុគ្គល គេដ៏ង៍បានដោយអត្ថដឹកភ និងអត្តដ៏ទុត្តមហ្គ ។ (០រក់ខី គ្នេយថា) គើ ។ (សករាទី សួរថា) បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេដឹងបានដោយអត្តដ៏ភិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ (បរកទី ធ្វើយ ហ់) អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ (សតវាទី នោលថា) អ្នក ចូរដ៏ង់ទូរកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថ ជ័ទគម មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះលេតុនោះ អ្នកខ្មាទាលថា បុគ្គល ណា មានអត្ថជំពិត និធីអត្ថជ័ពតួម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេ ដឹងបានដោយអត្ថដ៏ភិត និងអត្ថដ៏ខត្តមដ្ឋចេះដែរ បណ្តាញកម្បាំងពីរនោះ អ្នកនោលខ្យុំពាក្យណា គួរពោលតែអាក្សនោះថា បុគ្គល គេដីន៍ បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និធិអត្ថជ៍ឧត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ

១ ១. ម. សក្ខិពដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ សព្វត្ថ ទិស្សតិយៅ ។ សក្ខិពដ្ឋបរមគ្គេនាតិ ឯត្ត សក្ខិពដ្ឋោតិ មាយាមរឺថិអាទរយា វិយ អក្ខភាការេន អគ្គហេតញ្ចោ ភូតង្នៅតិ អដ្ឋតេយ៉ា ។

អភិធ្យូបំផិពេ ១៤វគ្គ

អនុលោមបញ្ចក់ ។

្រៀបក្តលោ ជួបហត្តតិ សច្ចិត្តដូបមេដ្ឋេល តែន តែ ហេ ក្តស្លា ។ យោ សច្ចិត្តដូបមេដ្ឋោ តេតេ សោ ក្តស្លា ។ យោ សច្ចិត្តដូបមេដ្ឋេលតិ ។ ន ហៅ ត្តែ ្យ ។ អាជាជាហិ បដិត្តម្មី ហេញ៉ិ ក្តស្លា ជំនួ ្រ ។ អាជាជាហិ បដិត្តម្មី ហេញ៉ិ អភិពឬចំដក កថាវិឌ្គ

គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យារុស ម្យ៉ាន់ទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៍ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធីអត្ថជំពុតមដ្ឋចេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកតមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអង្គជំនាត និងអង្គជំទង្គមដូច្នៅដែរ បណ្ដាលាត្យទាំងពីរ នោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គួរពោលគែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេ ដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះគេ ដ៏ឥមាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និធីអត្ថដ៍ឧត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជាភាក្យុខុស ។

ចចំ អនុលោមបញ្ចូក: ។

(៤) បុគ្គលគេមិនដ៏ស៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិតនិងមត្តដ៏ទត្តមហ្ ។

មើ ។ បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ
បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្ ។ អ្នកមិនគួរ

ហោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវអំពើជួយចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិន
ដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិតនិងអត្តដ៏ទត្តមខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំព័ន ព្រោះហេតុនោះ

[🛾] ន.ម. គោ ច តែ បតិ សព្វត្ត ទំស្បតិ យេរិ ។

ជក្កកូតិទ្វេស

វត្តព្វេយា សច្ចិត់ដោ្ឋ បរមដ្ឋោ ត់តោ សោ បុត្តលោ ន្ទេសត្តតំ សញ្ជិតដ្ឋមដ្ដេញតំ យំ ឥត្ត ដែស វឌ្តមៀ នោ ជដ្ដៈហេ ខិតលើងខ្លួ មានិម្មដឹលគេដើប នោ ខ វត្តត្វេ យោ សុទ្ធភាឡេ បរមដ្ឋោ តតោ សោ មុក្ខលោ ភ្លុមហត្តតិ សច្ចិកាដ្ឋបទេដ្ឋេសតិ មិច្ឆា នោ នេ មាន វត្តត្វេ យោ សច្ចិកាដ្ឋោ ២មេដ្ឋោ តតោ មុខលោ ខ្លួមហត្តន៍ សច្ចិតាដ្ឋបមេដ្ឋេលតិ രോ នេះ វត្ត ៤ វត្តឲ្យ ឬក្ខណៈ ជួបលត្តត់ សប្តិភាដ្ឋ-តានក្ដេយន្ទ កា ឧង រុខមា ស្ត្រាឌ្យមេដ្ជេ (៩) ៦វត្ត្ លោ ន្ធ្វិបសត្តត យោ សន្តិកាដ្ឋោ មាមដ្ឋោ តាតោ សោ យោត្ត ខ្ទុខលត្តតំ សត្ថិកដ្ឋមរមដ្ឋេសភា មិញ ។

មានអត្ថពិត *មានអត្ដ*ប្រុប អ្នករគ្គព្រាលថា បុគ្គលណា ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្ថជីទត្តម ដូច្នៅដែរ បណ្ដាញស្យូទាំងពីរនោះ អ្នកពោលឡូវជាក្យ ណា គួរគោលតែភាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត មានអត្ដពត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថមិត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនជំងឺថា្ន ដោយអត្ថ ដ៏ពិតនិនិដត្តដ៏ឧត្តម ដូច្នេះទេ គ្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិន បើ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តកំពត់ មានអត្តដ៏ទុត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដ៏ឪបាន ដោយអត្តដ៏ពិតនិងអត្តដ៏ មាលអ្នកដ៏ចរែន អ្នកក៏មិនគួរពោលថា បុគ្គលគេ ុត្សដុរ្ប:≀0 ព / ជ មិនដឹងបាន ដោយអត្តជំពិតនិងអត្តជំទុតមដូច្នេះដែរ បណ្តាញភាគ្នាគិត្ត នោះ អ្នកពោលខ្ញុំពាក្យណា អ្នកគួរពោលគែពាក្យនោះថា បុគ្គល ដោយអត្ថជំពិតនិងអត្ថជ៍ ។ គួម តែអ្នកមិនគួរពោលថា គេមិនដ៏ង៍ទាន បុគ្គលណា មានអត្ថជ័ព្ធ មានអត្ថជ៍ទុត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិតនិងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជា លាក្យខុស ។

០០ បណ្តិញកុក្កៈ ។

(က) ရှားကွေ စေး မေးကျမ်ား ကိုရေးရှာ (က ပုဂ္ဂလ ន្ទបល់ត្តិតំ សច្ចិត់ដូមទៅដួន លោ ខ វត្តិត្វេ យោ សច្ចិតាដ្ឋោ មាមដ្ឋោ តាតា សោ បុក្ខាលា ខ្វុមៈ លត្តភំ សត្តិកដ្ឋបទដ្ឋេសភិ នេះ $5^{(9)}$ នគ្គ (0)-តាយ មជ្ញាយ ហៅ មជ្ជានន្តំ ហៅ និក្តាមា-តេញ មថ តំ និក្ខណ្ឌម សុនិក្ខសាតេវ ហោស៍ ហញ្ចំ ឬក្តលោ ន្ធបហត្ថតិ សច្ចិតាដូបមេដ្ឋេន តែន វត ហេវត្តត្វេយោ សច្ចិកដ្ឋោ មមេដ្ឋោ តតោ សោ បុក្កលោ ធ្វុបសត្តតិ សច្ចិតាដ្ឋបរមដ្ឋេញតិ យំ အရု ဂါဒယ် ဂါရူးရ ေတာ့ မုဂ္ဂါလာ ဋ္ဌာလရုခဲ့ လည္မ်ိဳ-មនុស្ស នេះ នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មដ្ឋោ តតោ សោ ពុក្តលោ ខ្លួចលត្តតំ សច្ចិតដ្ឋ-្សាធន្លេស ស្ព្រា នោ ខេ ខ្លួន ស្ព្រា យោ

[៣] ប្រសិនបើ អ្នកសំគាល់ថា អ្នកគួរភោលថា បុគ្គលគោ មិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៍ពិត មានអត្ថដ៍ឧត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះ ៈហគុនោះ កាលអ្នកច្នេញយ៉ាង៍នេះ ដោយភាក្យប្តេជានេះ ក្នុងចំណែក ិនពាក្យថា គេមិនដ៏ឥនោះ^(១) ត្រូវយើងសង្គត់សង្គិន យ៉ាងនេះឯង កាលបើ យើងសង្គមសង្គិនអ្នក អ្នកឈ្មោះថា យើងសង្គគ់សង្គិនត្រឹម តៅហើយ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ប ាត្តម មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះបោតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល ្សា មានអត្តអភិត មានអត្តអ័ិត្តម ព្រោះរហុត្តនោះ បុគ្គលនោះ គេ ិនដ៏ឪបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម បណ្តាពាក្យពាំងពីរនោះ ្មករពាលខ្លាំពាក្យណា គួរពេលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេមិនដឹង ភន ដោយអត្ថជ៍ពិត ខិងីអត្ថជ៍ទត្តម តែអ្នកមិនគួបតាលថា បុគ្គល ហា មានអត្ថដ៍ពិត មានអត្ថដ៍ទតួម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គម់នជីជ៍ហ្វុន ដោយអត្ថជ័ពិត និជ៍អត្ថជ៍ទត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យ ្សស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគួរពេលថា បុគ្គលណា ១ ក្នុងចំណែកនៃពាក្យថា គេមិនដឹង ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៍ទទួម។ អដ្ឋកថា ។

រុះព្រះព កង្គបំផុត

^{👂 🕯.} ម. សព្វផ្គ សាតិ ទិស្សតិ ។

បុគ្គលពជា

ស៊ីត្តូល២គុក្ត<u>ុំ</u> ។

[៤] ឯសេ ចេ ឧុទ្ធិក្សាតេ ហេវមេវ តុគ្

ត្តោ រសា ឬគ្.លោ ឧុមហត្តត៌ សព្ទិតដ្ឋប្រជ្ជួយត៌

មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តវ៉េពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកក៏មិនគួរ ពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាជិតិយនាះ អ្នកពោលខ្យំពាក្យណា គួរពោលតែពាក្យ នោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នក មិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះ ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះ ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ជួចនេះ ប្រាះ

(៤) បើកនៈបេសម្នកទុំ៖ យើងសត្តត់សត្តិនយុនដោយលំបាក អ្នក
ចូរឃើញក្នុងពាក្យសន្តត់សន្តិនយើងនោះ យ៉ាងនេះថា អ្នកគួរពោល
ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរ
ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៍ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ
បុគ្គល នោះ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ

យោ ខ ឧញ្ មណៈ មន្ទិ លេខណា ឧត្ទិយាកា

មេរ ខេត្ត នេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

ឧពហត្ថិត សព្ទិតាដូចមេដើល នេះ ន នៃ ៤ នៃព្យ

សុខ សេ ស្ដាញ ឧត្តស្ដាត សុខ្មុំក្នុង ។ មុខ្មាំ ស្ដាញ សុខ្មុំ ស្ដាញ សុខ្មុំក្មេង សុខ្មុំក្នុង ។ សុខ្លាំ ស្ដាញ សុខ្លាំ សុខ្មុំក្រុង ។ ស្ដាំក្នុង ។ ស្ដាំក្រុង ស្ដាំក្រុង ។ ស្ដាំក្រុង ស្ដាំក្រុង ។ ស្ដាំក្រុង ។ ស្ដាំក្រុង ។ ស្ដាំក្រុង ស្ដាំ

រមដ្ឋេញត មិញ នោ ចេ បន វត្តព្យុ យោ សច្ចិ

តោះដ្ឋា បមេដ្ឋោ តតោ សេ បុក្ខលោ ខុបហត្ថិ

និត្តមនុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានុក្សនានិក្សនានុក្សនានុក្សនានិក្សិក្សនានិក្ស

វត្តត្វេ ទោ ឬក្រលោ ឧបលភាគិ សច្ចិកកដ្ឋមេដ្ឋេច

🏚 ទុ. មុ. សក្ខុត្ត ២សក្ខោ ទិស្សត៌យ៉េវិ ។

តែយើន កាលប្តេជា យ៉ាងខេះ ដោយពាក្យប្តេជានេះ ក្នុងពាក្យថា អើ ក្នុងអនុលោមបញ្ចូកៈនោះ អ្នកមិនត្រាំសង្គត់សង្គិន យ៉ាងខែ៖ខេ កាលបើ អ្នកសង្គ័ត់សង្គិនយើង យើងឈ្មោះថា អ្នកសង្គ័ត់សង្គិន មិន

កាល មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទង្គម ក្រោះលេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេ

បុគ្គលណា មានអត្ថជំពត មានអត្ថជ៍ទត្ត៩ ក្រោះបេតុខោះ បុគ្គល

នោះ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត ខិធ៍អត្តដ៏ឧត្តម ដូច្នេះ េ ក្រោះជា ពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនឲ្យព្រាលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុខោះ បុគ្គលនោះ គេ ដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ឧត្តម ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំពីន អ្នក

ដ្ឋាប្បាស់ ប្រជាព្រះ និងអត្តជាមត្តម ដូច្នេះទេ ម្នាប់អ្នកឯបល់នៃ អ្នក ក៏មិនគួរនោលថា បុគ្គល គេដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តានាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា អ្នកគួរ ពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម

RAI

បុគ្គសពេយា

បុគ្គល់គេហ៊ា

យោ ខ វត្តព្វេ យោ សថ្និកាដ្ឋោ ខរមដ្ឋោ ភាគោ សោ ខុក្ខលោ ឧទហត្តតិ សច្ចិកាដ្ឋបរមដ្ឋេសទិ ឥនិ តេ មិញ្ញ ។

ឧបួនយុនបតុក្តំ ។

(៥) ឧ ហេវិ និក្តមោតវេទ្ធ នេង ហិ យំ និក្ត-ណាស់ ពញ្ជាំ បុគ្គលោ ឧបហគ្គត់ សច្ចិត្តដ្ឋបរ-មជ្ជេខ តេខ តែ ៤ តែព្រំ លោ មគ្គិកៈដាំ ស-មដ្ឋោ តតោ សោ បុក្កលោ និមហត្តត៍ សច្ចិកដ្ឋៈ សស្រ្តីសង្ខ ល្ខ ងនិ ប្រទស្ស និង នេះ នេះ និង និង នេះ និតហម័ន្ត ភាពី្ទនេះ ពេល ដែល លេ យោ សច្ចកដ្ឋោ បទដ្ឋោ តតោ សោ ដុក្កលោ និតហើយ មន្ត្រមក្តីឯឧក្សេញ គូល យោ សច្ចិកាដ្ឋោ បទដ្ឋោ តាតា रङ्गानु មΩ

ត្តមហេ និតហើមម្នា មាន្ន័យនឹត្តនៅនិង

តែក្រសិនរប្បីគោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានក្រូម៉ែក្រុម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលខោះ ដេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងកត្តជ័ ទត្តម ដូច្នេះខេ ព្រោះពាក្យបស់អ្នកខេះ ជាពាក្យទុស ។ ប្រទេស៥បតុក្កៈ ។

(៥) ខ្ញុំមិនត្រូវអ្នកសន្តត់សន្តិន យៈន៍នេះទេ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកសន្តត់សន្តិនខ្ញុំថា ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត

និង្តមន្ត្តិម ដោយហេតុណា មាលអ្នកដ៏០រើន ហេតុនោះ អ្នក តហ្វីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ក្រោះ ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដ៏ឪបាន ដោយអគ្គជ័ពិត និងអគ្គជ័ពតូម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាន់នីពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាញក្បាណា គប្បីពោល តែពាត្យនោះថា បុគ្គលគេជីជបាន ដោយអត្ថជីពិត និជអត្ថជ៍ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីរពាលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ ទត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី រពាលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏រាត មានអត្តដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុ នោះ បុគលនោះ គេជំង៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និង្កត្សិ៍ទត្ស ដូចេះទេ

នោ វត បេវត្តទ្វេ បុក្ខលោ ឧបហត្ថត៌ សច្ចិត្តដ្ន-

ពគេៈដើយស្ន ញ សង់ រុះមក្ រុងរៀ សេ ជំនុហេ

នពហម័ឌ មាន្នឹយជីពគេជើប យោ ប រូឌីខើ លោ

សច្ចិតាដ្ឋោ មាមដ្ឋោ នានា សោ បុក្ខលោ ១០៤វា្តិ សភ្នំកាដ្ឋបទេដ្ឋេជាតិ ឥនិ តេ មិត្តា គេន

យេកាតេ ចិត្តមោ សេ ចិត្តមោ ឧក្តាដ សុកាតេ

បដិកាម្មេ សុគាតា បដិហាឧភាតិ ។

តិក្នុមចក្កុំ ។ បឋមោ ខ្មុំរហា ។

(៦) ជុក្ខលោ ជិ្ធលេស័ឌ្ន មាត្នឹយនុះគឺពេតដើយខ្មួ

អាមញ្ញ ។ យោ សច្ចិតាដ្ឋោ បទេដ្ឋោ នានា សោ

បុក្ខលោ ឆ្វូបលញ្ចាំ សច្ចិកដ្ឋបទដ្ឋេសាតិ។ ជ ហៅ

វត្តត្វេ ។ ភាជាជាហិ និក្តហំ ហញ្ចុំ បុក្កលោ ជូបល-

ត្ត សច្ចិត្តដូចមេដេច តេច តែ ៤ វត្តិឡេ ហោ

អភិធម្មបំផិត កប៉ាវត្ថ ម្នាល់អ្នកដ៏ចំរើន អ្នកតមិនគហ្វី ភោលថា បុគ្គលគេដ៏ឪបាន ដោយ

អត្ថដ៍ពិត និធីអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្ពស់ពីរនោះ អ្នកពោល ន្តវិតាត្យណា គម្បីពេលតែអាក្យទោះថា បុគ្គលគេដីធីពុន ដោយ អត្តដ៏ពិត និង៍អត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគលណា មាន អត្ថដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹង បាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៏១តូមដូច្នេះ ដៀតពាក្យបេសអ្នកនេះ ជាភាត្យទុស ក្រោះហេតុនោះ សេចក្តីសន្តិតសត្តិនណា ដែលអ្នកធ្វើ

ခွဲးရွိလှုံးကိုဏ ကား၏ခိုန်းကြေတာ့ ကျွေးမြော ခွဲတဲ့ ဧးရွိလှုံးကိုယ အ ចប់ ខិត្តមកតុត្ត: ។ ចាប់និត្តហ: 🕫 🍳

(៦) បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថដ៏១តូមឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណា មានអត្ថជ័រាត មានអត្ថជ៍ទុត្តម ព្រោះហេតុនោះ

ហើយ សេចក្តីសន្តត៍សន្តិននោះ គឺអ្នកធ្វើមិនត្រឹមត្រូវទេ គឺកើត្តួយ

បុគលនោះ គេមិនដឹង៍ថាន ដោយអត្តដ៏វាត និងីអត្តដ៏ទត្តមហ្វ ។ អ្នកមិនត្រាព្រាល យ៉ាងខេះទេ ។ អ្នកចូដើង ទៀតហុសចុះ ប្រសិនៈបី បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តមនេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គលណា

ប្រជាជ្រ ស្ទូកដ្ឋោ បមេដ្រោ តតោ សោ សេស័ង មជ្ឈមកដីសាមក្រោយ សង្គ រុចេញ រុងបៀ សេ តម្លៃ ខិតលម្ព័ន្ធ មាន្ន័យនឹតនៅពី ខ វត្តព្វេ យោ សត្ថិកា ដ្ឋា ១ ខេង្គៀ ត តោ សោ ត្តេយោ ខ្លួនសត្តត សត្តិតន្តេមនៅជួយតំ m ខេ ខ១ វត្តត្វេ យោ សិទ្ធិកាឡើ នា សេ បុក្ខលោ ជួបលក្កតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេ-សាត៌ ដោ វត រ វត្តៈត្វ ដុក្កលោ ជួបសត្តត៍ សច្ចិក-ឌីពរតដើយម្នូ ក្នុង មនុស្ស មន្តិស្ថិ សេ លោ ចំឧលម័ឌ មាន៊ីយក្តីពរតក្តេច យេ ឧ យោ សច្ចិត្តស្នៀ បមេស្នៀ ត្រោ សោ ទិតលង់ខ្មុំ មាន៊ីមានីតគេនើសខ្មុំ គូប៉ា

មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ៍ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគលនោះ គេមិនដឹង ញ្ន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូ_រចុះដែរ បណ្តាញក្បាធិពីរនោះ អ្នកពោលឡូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដ៏ឯបុនេ ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ក្រុម តែអ្នកមិនឧហ្វីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៍ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ត្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិន ដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យទុស មួយ ៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនឥហ្វី ពេលថា បុគ្គលណា មានអត្ថជិតិត មានអត្ថជំទីត្រូម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថ ជ័ពិត និងិអត្ថជ៍ ទុតមដូច្នេះ ទេ មាលអ្នកដ៏ចំព័ន្ធ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនជំងឺបាន ដោយអត្ថជីពិត និងអត្ថជីទត្តមផ្ទះដែរ បណ្ដា ភាគ្យទាំឪពីវនោះ អ្នកគោលខ្ញុវិភាគ្យុណា គប្បីគោលតែភាគ្យូនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយកក្ខុជិតិត និងិកក្ខុជិទិត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ហោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ភិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដ៏ង៍បាន ដោយកក្នុដីភិត និងិកត្តដី១តូមដុះ្នះទេ ម្រោះជាយាក់ខ្មែស រ

ចប់ បច្ចុសិតបញ្ជាក់: ។

មភិធ្មឬមិដភេ តបាវត្ថ

អភិធម្មបំដីកេ កជាវត្ត

90

(ដ) បុក្ខលោ ឧបហត្ថត សច្ចិកក្ដីបមេកើ-

នៈខា មោ ជំនុំហេ ៩ពហម័ន្ទ មជ្ជីមន្តែពិធីពិធ

សាខ្ងួរ ខ លោ ដើម ឯ មាឡាសាល្ ឧទួយតិ

សញ្ចំ សង្គេល និសសម័ន្ទ មក្ខឹមនឹកនើត នេះ

ត្ត ហេ និត្តសន័ឌ្ឌ ភាព្ទឹម្មៈគឺ ពុធក្ដេង ខាង ក្

រុខេហ្ រុឌ្គី ខេ ត្តិ សេ និស្សន៍ មន្តិយក្

ត្រោះ ស្រា ត្រុំ ស្រា ស្ត្រិត្ត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត្ត ស្ត្រិត្ត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត្ត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត្ត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត្ត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្តិត ស្ត្រិត ស្ត្រិតិស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិតិស្តិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិតិស្តិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិតិស្តិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្តិ ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិត ស្ត្រិ

សាត៌ មិញ ពោ ខេ ខន វត្តព្វេ យោ សភ្និកាឡោ

មរម ដោ្ឋ ត តោ សេ បុក្ខៈហេ ឧបលព្វតិ សច្ចិំ កាដ្ឋបទ ដេ្ឋ ជាតិ ពេវត្ត ពេវត្តិ ពុក្ខៈហេ ឧបលព្វតិ

មាតិ្យមក្តីតាមក្រឡើយស្នា ក្នុង មន្ត្រាំ សេ

(៧) បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ បុគ្គល មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល

ហាំង៍នេះទេ ។ អ្នកចូរដ៏ង៍ទូវអំពើផ្ទួយចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះបោតុ

នោះ អ្នកគប្បីភោលថា បុគ្គលណា មានអគ្គដ៏ពិត មានអគ្គដ៏ឧត្តម
ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដ៏ឪបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និឪអគ្គ
ដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បូលជំពីរនោះ អ្នកចោលខ្លាញក្បូណា
គប្បីភោលតែញក្បួនោះថា បុគ្គលគេដ៏ឪបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធ៍
អគ្គដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរភោលថា បុគ្គលណា មានអគ្គដ៏ពិត មាន

ដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកក៏មិនអហ្វីគោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្ដាពាក្យ ទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គេហ្វីពោលតែពាក្យនោះ ថា

(၂) ခါးယီ ၁၄ ရေးမှာ နေးပေါ လေ ရေးများက វេត្តសង្គុំ មាត្ទិយដីតរង:ជីខ សេ ឧ រុស្សា ណេ មភ្និកាដ្ឋោ បមេដ្ឋោ តាគា មោ បុក្កៈលា ឧបលត្តត ។: ភ្នំកាដ្ឋមន្ត្រីសង្ខ នេះ ខ្លុំ នគ្គ មោតយ စဋ္ဌိယေက (၈) ရင္သူ ဗုဒ္ဌိ (၈) ဇွင္တိ(၈) ရင္တိ ရ ម៩ តំ ឧិក្តុណ្ឌម សុឧក្តុមាតេវ ហោសិ មាញ្ចិ ត្តលោ ខិតហម្ម័ម មាន្ទឹមនៅតាន់បាននើប នេច នេ ្រ វត្តត្វេ យោ សប្តិការដ្ឋា បមេដ្ឋោ តាតា សេ បុក្ខលេ នុមហត្តតំ សច្ចិតាដ្ឋមរមដ្ឋេលតំ យំ តទ្ធ វេឧសំ វត្តត្វេ ខា បុក្ខលោ ឧបលត្តតិ

បុគ្គល ដេជីង បាន របាយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរ ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះរហតុ នោះ បុគ្គល នោះ គេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាត្យទុស ។

បប់ បសិកម្មភត្តក្លះ ។

(៨) ប្រសិនបើ អ្នកសំគាល់ថា អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៍ទុត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោល ថា បុគលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទុត្តម ក្រោះបោតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដ៏ង៍ពុខ ដោយអគ្គជីពិត និងអគ្គជ៍ទុត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះ ហេតុនោះ កាលអ្នកប្ពេញ់យាំងនេះ ដោយភាក្សប្ពេញនេះ ក្នុងទំណែក វិនពាក្យថា គេមិនដឹងនោះ ត្រូវយើងសង្គត់សង្គិន យ៉ាងនេះឯង កាលបើយើងសង្គក់សង្គិនអ្នក អ្នកឈ្មោះថា យើងសង្គត់សង្គិនត្រឹមត្រាំ ហើយ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដ៏ឥបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីនោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះយោគុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញកាត្តពិធីពីរនោះ អ្នកពោលខ្យារាក្យូណា គប្បីពោលតែនាក្យូនោះថា បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន

រសិម្បូបិ៥ល ១៧វត្

សភ្គិតដូចទេដ្ឋេជ នោ ១ វត្តត្វេ យោ សភ្គមដៀ

បានដោ្ឋ ត្រោ ស្រា បុក្កលោ ឧ្ធលភូទិ សច្ចិត្តដូ-

ម ដៅ ត ត នៅ ខា ខេ ត ប មុខ្លាំ ខេត្ត ប មុខបាន ប្រជាធិបាន ប្បធិបាន ប្រជាធិបាន បាន ប្រជាធិបាន ប្រជាធិបាន បាន ប្រជាធិបាន បាន បា

វេត្តបរម័យ មាន្ទីយន្ទីការពុទ្ធីសង្ខ កា ឧង រុះ មហ្ មាន្ទីយន្តីតាមក្រីសង្ខ (ស រុង រេ រុឌីរេ និង រុះ មហ្

ដោ ខ រុឌ្ឌីលើ កោ មាជ៊ី្យដោី ឯគេជើប ខយោ រុឌីលើ សេ ជុំមួយ ៩ឧលម័ឌ្ មាជ៊ី្យមជី្មិលគេជើច

សោ ជួកលោ ឧឧលត្តម សក្ខិមកក្តាតក្តេងខ្មែ

ឥឧំ នេះ ម៉ន្នា ។ គិត្តហាបក្កុក្នុ ។

(៥) ស្មាល ខេ ខ្លួនសុខេ សេដ្រា នគ្គ ឧក្ខិ

រុឌ្តទៀ ស តួមហេ ខិតហុម័ឌ មានិយុឌីសគេឌើច

អភិធម្មបំពិត កបាវត្ថុ

មោយបក្ខជ័ពិត និធីអត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា
មានអត្តជ័ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹង

បាន ដោយអត្តជ័ពិត និធីអត្តដ៏ទុត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះជាតាក្បុទុស
មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីតោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត
មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយ
អត្តជ័ពិត និធីអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកត៏មិនគប្បីពោលថា

បុគ្គលគេដ៏ទិត្តទ ដោយអត្តជ៏ពិត និធីអត្តជំទុត្តមដូច្នេះដែរ បណ្ដា

ពាក្យទាំងពីនោះ អ្នកពោលខ្លូវនាក្យណា អប្បីពោលតែនាក្យនោះថា បុគ្គល់គេដីជ៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនអប្បីពោល ថា បុគ្គលណា មានអគ្គដ៏ពិត មានអគ្គដ៏ទុត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល់នោះ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទុត្តមដ្ឋច្នេះទេ ព្រោះ ពាក្យបស់អ្នកនេះ ជាពាក្យខុស ។

ប្រជុំ និត្តហេតុកូ: ។

(៩) ចេកខ:របស់អ្នកនុះ យើងសង្គត់សង្គិនបានដោយលំបាក អ្នកចូយើញ ក្នុងពាក្យសង្គត់សង្គិន បេសយើងនោះ យ៉ាងខេះចុះថា អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម 61(1)

បុគ្គលដដា

ឬក្ខលារាថា ឧ វត្តទ្វេ យោ សុខ្លិកខ្លែ ឧដេដ្ឋា នគោ មកលោ ខ្ពស់ពុត៌ សន្និកដ្ឋមមេដ្ឋេខាត់ ដោ ខ ឧណ្ឌ នយា នង្គ លេខាកា ឧឌ្ធុយាកា សេរុ តន្តបានខ្លា សេរុ ទុដ្ឋៈសេខស្នា ឧទ ខ្ ខ្វុវស្សា ភ្ ឧុទ្ធិកុស្ត្រា ហោម មាញ បុក្ខៈលោ ស្ទប់បុគ្គត កក្ដេ បមេដ្ឋា តតោ សេ បុក្ខលេ ន្ទបហត់ត សច្ឆិតដ្ឋមេដ្រួលតំ យំ ឥត្ត វេធសំ វត្តត្វេ ទោ បុគ្គលោ ន្ទបលត្តតំ សច្ចិត្តដ្ឋបទេដ្ឋេន នោ យោ សទ្ធកាដ្តោ បមេដ្រា នាតា ទិឧលម័ន្ទ មាន្ទ័យក្តីឯកេត្ត បន វត្តត្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមឌ្នោ ននោ សោ បុក្ខលោ ន្ធិបលត្តតំ សច្ចិកដ្ឋបទដ្ឋេលតំ

វែតក្រេចខភព្យាពោលថា បុគ្គលណា មានអគ្គដ៏ពិត មានអគ្គដ៏ទុត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអត្ត. ដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ តែយេន៍កាលប្តេញយ៉ាង៍នេះ ដោយពាក្យប្តេញនេះ ក្នុងពាក្យថា អេ ក្នុងអនុលោមបញ្ចកៈនោះ អ្នកមិនត្រៀសជនសត្តិន យ៉ាង៍នេះ ទេ កាលបេអ្នកសង្គត់សន្តិនយើង យើងឈ្មោះថា អ្នកសង្គ័ត សន្ទិន មិនគ្រឹមត្រូវទៀយ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដឹងថាន ដោយ หลุสภิค อิธีหลุส็จลุษ อาณ์สุดส์จะเล เเตาะเบลุเละ สุดลิญี រភាលថា បុគ្គលណា មានអត្តជំពិត មានអត្តជំពិត្តម ព្រោះហេតុនោះ បគលនោះ គេមិនជំងឺថ្មាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធីអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាត់ឥតិបនាះ អ្នកចោលខ្លាំភាក្យូណា អ្នកគប្បីពេលតែពាក្យ ទោះថា បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នក មិនគប្បីភោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថជំនិត មានអត្ថជ៍ទុត្តម ក្រោះ ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនជំងឺថាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធិអត្ថដ៏ទុត្តម ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាក្យុទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីតោល ឋា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏វាិត មានអត្តដ៏ឧត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនជំងឺ ហុន ដោយអត្តជំពិត និងអត្តជំពុត្តមដ្ឋ (ប្រះ្

រភើធម្មបំផីថា កប៉ាវិត្តុ

នោ តែ ប ត្តេញ ឬក្រលា ន្ធបហត្តត់ សច្ចិត្តដូ-បទេដ្ឋេសត់ យំ តត្ត វីនេស ត្រែញ ហេ បុក្ខលោ សច្ចិត្តដ្ឋោ បទេដ្ឋោ តតោ សោ បុក្ខលោ ន្ធបហត្តត់ សច្ចិត្តដ្ឋា បទេដ្ឋា តតោ សោ បុក្ខលោ ន្ធបហត្តត់ សច្ចិត្តដ្ឋបទេដ្ឋេសត់ សំនំ តេ មិញ ។

ឧបនយន១តុក្ត់ ។

មាត្តិមន្ត្រី តាមន្ត្រី ឧមា មោ ជំនួហេ ចំឧលម័ន្

រហូយប្រែព្រ បានជុំ

ណ្ឌលរួកដ៏ចំរើន រុះកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ន៍បាន ដោយ អត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៍ខត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញកក្សទាំងពីរនោះ អ្នកពោល នូវពាក្យណា គប្បីពោលតែលាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដ៏ន៍បាន ដោយ អត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៏ខត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មាន អត្តដ៍ពិត មានអត្តដ៏ខត្តម ញោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដីជ៍ បាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៏ខត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះពាក្យបស់អ្នកនេះ ជាពាក្យខុស ។

ប្រធានមានបង្កក្ក: ។

(១០) ខ្ញុំមិនត្រាំសត្តត់សត្តិនយៈ នៃ ខេ ត្រោះ ហេតុ នោះ

អ្នកសត្តត់សត្តិនទំ្ង់ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដ៏ធីបាន ដោយអគ្គដ៏

ពិត និធីអគ្គដ៏ទត្តម ដោយ ហេតុ ណា មាលអ្នកដ៏ចំរើន ហេតុ នោះ

អ្នកគប្បី ពោលថា បុគ្គលណា មានអគ្គដ៏ពិត មានអគ្គដ៏ទត្តម ព្រោះ

ហេតុ នោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដ៏ធីបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធីអគ្គជីទត្តម

ដូច្នេះដែរ បណ្តាញតាត្យព័ត៌ពីនោះ អ្នក ពោលខូវភាក្សាណា អ្នកគប្បី

អោលតែតាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដ៏ធីបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធីអគ្គដ៏

ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គលណា មានអគ្គដ៏ពិត មានអគ្គ

ដ៏ទត្តម ព្រោះ ហេតុ នោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដ៏ធីបាន ដោយ

ពុគ្គលព្យា

មាន្តិមាដីឧដេឡើយខ្មុំ គួនិរា នេះ ស្តូកដ្ឋា ប្រមង្គ្រោ តេតោ ទិ្ធសាស័ឌ មាន្ទឹមក្នុងរងកើយអ្នក យោ សច្ចិកាដ្ឋបទេដ្ឋេលតិ ខ្ទុំមហភ្លូក ម្មន្តលោ ន្ធមហត្តត៍ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេខ នោ ច វត្តិឡើ យោ ដ្ឋោ មមេដ្ឋោ តតោ (1) <u> ម្</u>ត្ត លោ សច្ចិតាដូចមេដ្ឋេញតិ ឥជំ គេ មិញ យេ កាតេ និក្តាហ សេ និក្តាហ ឧុត្តដេ សុគាតេ ឧដ្ឋមាត្រី ហុយខា ឧដ្ឋខេឌ្ស សិត្តម**ប**តុភ្នំ ។

រុតិយោ ខិត្តហោ^{ំ។}

(១០) ឬក្រាហ ឧុមហត្ត សត្ថិកាដ្ឋបមេ:ដួលតំ ។

អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិន បើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង អត្តដ៏ទត្តមដ្ឋប្រះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គល គេមិនដ៏ង៍ហុខ ដោយអត្ថដ៏ពិត និងីអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្ដាញភក្យ ត់ដ៏ពីរទោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនាះថា បុគ្គល គេមិនជំងឺថាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តថ តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ័ពិតម ព្រោះបោតុនោះ បុគ្គល នោះ គេមិនដ៏ឪបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និធិអត្ថជ៍ទត្តមដ្ឋប្រះទេ ក្រោះ ពាក្យរបស់អ្នកនេះ ជាពាក្យរុស ព្រោះបោតុនោះ សេចក្តីសង្គ័ត់សង្គិន ណា ដែលអ្នកធ្វើហើយ សេចក្តីសង្គត់សង្គិខនោះ គឺអ្នកធ្វើមិនត្រឹម ម្រុំ៖ ទ អំពើផ្ទុយ ខ្ញុំធ្វើស្អាហ័យ កាញ៉ាំឥរបៀបពាក្យឲ្យសម្រេច ខ្ញុំ

បប់ និត្តមចតុក្ក: ។ បប់ និត្តហៈ ទី ៤ ។

(១១) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ ១តូមហ្វូ ៗ

ក្តុលោ ឧបលត្ត សច្ចិ-អាមន្ត ។ អព្ទុត្ ៩៩៩៣៩៩៩២៦ ។ ខ សេ ដ្រមាំ ។ មេជាសស្ ធិត្តសំ សញ្ចំ ចុត្តលោ ឧបលភ្គត់ សច្ចិកដ្ឋបរម-ಚ್ವದ ಚಾರ ಸಹ 11 ಸಹ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರಿಪಿ ವರ್ಷಯ ಕರ. លត្ត សច្ចិតដ្ឋមេដ្ឋមាត់ យំ តត្ត ៤៤សំ វត្តាៗ សេ ជិជ្ជលេ វាជ្ជសិង្គ មាជ្ជមន្ត្រី មេ ឧ រុឌ្ស ណិង តិដ្ឋាល វេពលដូង មាន៊ុំ អ្នក។ ត្តខេត្ត គូស សេ សេ សេ ម៉េស ម៉ាង ត់មេលា និតហង់ម្នា មាន្នឹមមើតខេត្តបង្ហង្ យេ ដូ រ នៅ នៃ និងហេ និងហេរ៉ាង មានិយុឌីសាត្ យុំ សង្ខ រុខេហ្ម វុស្តីដោំ សេ ត់ដែរ សេ វភពសម័យ សច្ចិតាដូចរមដ្ថេខ នោ ច វត្តត្វេ សត្វត្ត បុត្តលោ ឧ្ទហត្ថិត សច្ចិត្តដូចមេ ដួលតិ មិញ ។ មេ។

រាភិធម្មប៊ីជា ១៤៤វត្ថ

เมื่ ๆ บุลุญเลน็ธ์ตุร เชาพหลุน็ติด ธิธิหลุนั้งดูบ กุร์งัตร์ ត្បូន៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ អ្នកឲ្យដឹងឡាក់ហុស ចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏។គូម មាល អ្នកដីចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថជំនាំត និធីអត្ថជ៍។ត្អម ក្ខេធិ៍ទាំងពួងដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្ប ទាំងពីរនោះ អ្នកលោលខ្លាំភាក្យូណា គហ្វីកោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេជំង៍ហ្ទ ដោយអត្ថជ៍ពិត និង៍អត្ថជ៍ខត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលហ បុគ្គល គេដង៍ ហ៊ុន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ «តួម ក្នុង ទីវាង៍ វាង៍ ដូច្នេះ ៖ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដដែញន ដោយអត្តដ៍ពិត និធិអត្តដ៏ទត្តម ក្នុងទីទាំងពួងដូច្នេះទេ ម្នាល អ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីរពាលថា បុគ្គលគេដ៏ឪបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តមដូច្រះដែរ បណ្តានាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកនោលខ្យះភាក្យ ណា នហ្វី ភោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេជំងឺជាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនឧហ្វីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថ ដ៏ភិត និនិកត្តដ៏ទត្តម ក្នុន៍ទីទាំងពួងដូច្នេះទេ ក្រោះជាភាក្យុទុស ១បេ។

ចប់និត្តហ: 🕯 ๓ 🤫

បុគ្គលរកដា

(១ គ) តាំងហេ នពលម័យ មានិយដ្ឋតាម ដើ-សាត់ ។ អាមត្តា ។ សត្វនា បុក្កលោ ឧបលត្តត់ មានិយៈជីពតេជើយស ឯ ខ សេ, ខ្លែសំ ឯ មា ကေးတက် စီဇူက် တက္ခဲ့ ဗုဇ္ဂလော ဒေဗလရှင်း လင့်-ಜನ್ ನಾರ್ಣ ನಿರ್ವಾಪ್ ನಾರ್ಟ್ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರದಹಿಸುವ ನಿರದಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ದಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರದಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ದಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರ್ವಹಿಸು ನಿರ್ವಹಿಸು ನಿರದಹಿಸು ನಿರವಹಿಸು ನ លោ ឧពលត្តតំ សត្ថិតាដូចរមដ្ឋេញតំ យំ ឥត្ រុខេហ្ម ខ្លែខ ស ត់ដែល និត្តសម័យ មុខិយក្ មាន្ត្រមន្តែ មាន ខ្លាំ ខេត្ត ខេត្ត សព្វនា ពុក្ខលោ ឧបហត្ថត សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេញតំ យោ វត បេ វត្តទ្វេ ឬក្តលោ ឧមហត្តត់ សច្ចិ-មនុខ្សែកុដ្ឋសង្ខ ញុ សង្គ ស្រុក្ ស្គេស ស្គេ លោ ឧឧលត្តិត សត្ថិតក្តិពរតក្តើខ យេ ខ រុងខៀ សត្វនា ឬក្តលោ ឧបលត្តត សច្ចិត្តដ្ឋបទេដ្ឋេសត៌ <u>គ្</u>មី ។ ពេជ

(១៤) បុគ្គលគេដឹងថាន ដោយអត្ថជំពិត ខិងអត្ថជំពុត្តបញ្ ៗ អេ ។ បុគ្គលគេដ៏ឯបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម ក្នុងកាល ទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរលោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកឲ្យដឹងខ្លាក់ហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេជំនិទាន ដោយអត្ថជ័ពត និនិមន្តជ័ទតូម ម្នាលអ្នក ដទីបនេះ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដង៍ហ៊ុន ដោយ អត្ថជ័ពិត និង៍អត្ថជ៍ទត្តម ក្នុងកាលទាំងពួងដូច្នេះដែរ បណ្ដាញកម្លាំងពីរ នោះ អ្នកពោលខ្លាំភាក្យូណា គហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹង បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ័_{ខ្}ត្តម តែអ្នកមិនគប្បៈពោលថា បុគ្គល តេដ៏ន៍ទាន ដោយអត្ដដ៏ពិត និឌ៌អត្ដជំពុត្ត ក្នុងកាលទាំងីត្បូងដូច្នេះទេ ကြေးငှာသည် ရှိက ချိန် ကြောင်းရှိ မြောင်းရှိသည်။ គេដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពត និងអត្ថជ៍ទតួម ក្នុងកាលទាំងត្បូនដូច្នេះទេ ទ្ធាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីលោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ អត្ថជំពិត និធីអត្ថជំទុត្តមដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូរាំងពីរនោះ អ្នកញោល ខ្ញុំពាក្យណៈ គហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដ៏ឪបាន ដោយ អគ្គដ៏ពិត ខិងអគ្គដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីរពាលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និធីអត្តដ៍ទុត្តម ក្នុងកាលទាំងពួងដូច្នេះទេ គ្រោះជា ពាក្យុខ្លាស ។ បេ។ ។

្រអភិធម្មមិដី៣ ២៥វិត្ត

[០៣] ឬក្តេហ ឧបហត្តត់ សច្ចិកកដ្ឋបមេដ្ឋេ-ទាត់ ។ អមន្តា ។ សត្វេសុ បុក្ខលោ ឧបលត្តត់ សាញ្គីតដូបមេដេ្តាត់ ។ ជ (មារ៉ាវត្តត្វេ។ ភាជា-ဆာတ် င်က္ကတ် တက္ခံ ဗုတ္လလာ ဒုတက္ခန် ဆင်း-និត្ត មត្ថិ្ន និត្ត និស្ស ក្នុង ស្នេច វត្តត្វេ ទោ បុក្ខលោ ឧបហត្ថតិ សិច្ឆិតាដ្ឋបមេដ្ឋែធ នោ ប វត្ត់ ្វេស ស្រុស បុក្កៈលា ឧបលត្តតិ សច្ចិ-អនីតខោត នីយុខ (ស ខ ត្រ រូវប្រិ មាមិស្ ម្យុកលោ ឧុខលក្ខត់ សច្ឆិតខ្មេបមខ្មេញតំ នោ វត ហ វត្តត្វេ ឬក្តលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិត្តដូចរៈ ត ដើយស្ ក្ខា ព្រះក្ មើរសំ សំ សំ សំ សំ សំ ឧពលស័ន្ទ មានីយុឌ្ធីសារពុឌ្សីខ យេ ខារុឌ្សីលើ មាលើមា ត្តលោ ឧតលម័យ មុខិយុឌ្ធនេះ គួយ ។ ប្រេ ។

អភិធម្មបំផិត កថាវិត្ថ

(១៣) បុគ្គល គេដឹង៍បាន ដោយអគ្គដ៍ពិត និង៍អគ្គដ៏ទត្តមហ្គុ ៗ មេ ។ បុគ្គល គេដ៏ង៍ ហុខ ដោយអត្ថដ៏ពិត នធិ៍អត្ថដ៏ «តួម កង្គមិព៌ង៍ ត្នឥឬ ។ អ្នកមិនគួរតោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកឲ្យដឹងទូរកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និន៍អត្តដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នក ដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកអប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ «ត្តម ក្នុងធម៌ ទាំងគួងដូ ចេះដែរ បណ្តាទាក្យទាំង តិនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គញ្ជីនោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេជំង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទតួម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏វាត និងអត្តដ៏ទត្តម ក្នុងជម្មាំងពួងដូច្នេះ េះ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោល ថា បុគ្គល គេជំង៍ហ៊ុន ដោយអត្តដំពិត និងអត្តដ៍ទុគ្គម ក្នុងគម្ពាំងពួង ដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទុត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាជិតិពនោះ អ្នក រភាលខូវភាក្យូណា អ្នកគប្បីរភាលតែភាក្យូនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ភិត និន៍អគ្គដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វី ពោលថា បុគ្គលគេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុងធម៌ពង់ពួង េ ព្រោះជាពាក្យ १स प्राप्त

[០៤] ឬកលោ ជួមហត្ថតិ សញ្ញិតាដ្ឋមមេដ្ឋេ-ជាតិ ។ អាមត្តា ។ សត្វត្ត បុក្ខលោ ជួបលេញតិ សច្ចិត្តដូបមេដើសឆ្ ឯ ២ សេក្ ឌ្នេខេ ឯ មៈ-ជានាហ៊ា ជំភួសំ សញ្ជាំ មុក្ត:លា ឧទ្ធបសត្តតិ សត្ថ-មនុក្ខពរតក្ដេច ខេច ខុស ៧ ខ្លែខៀ មានិស តម្លាញ និតហេដន្ទ មាន្ន័យនៅជីបាន ៣ ឧស ប្រមា រង្គី ស្នេ ត្តែហេ ទិតហង់ង្នំ មាន្ន័យជីតពេជ្ញិទ យេ ខ ្សេះ ត្វ សព្វត្ថិ ត្រប្រហ ខិតលន់ខ្ល មាជូ-ម្នេក ខេត្ត ខ្មុំ នេះ ខេត្ត ខេត្ បុក្ខលោ ជួបហត្ថតិ សច្ចិកដ្ឋបមេដ្ឋេញតិ នោ វត រ វត្តទ្វេ បុក្ខលោ ធ្វេលពុត្តិ សត្ថិកាដួបមេដ្ឋេស្តិ យំ ឥត្ឌ ខែសំ វត្តទ្វេ សោ ឬក្កាណ ជួបលត្តតំ ទិ្ធភាស្ត្រ មុខ្មែនក្នុង ខ្មែន ខ្មែង ខ្មង ខ្មែង ខេង ខ្មែង ខ្មងង ខ្មងងង ខ្មងង ខេង ខ្មងងង ខ្មងង ខ្មងង ខ្មងង ខ្មងង ខ្មងង ខ្មងង ខ្មងង ខ្មងងង ខ

(១៤) បុគ្គល គេមិនជំងឺ បាន ដោយអត្តជ័ពិត និងអត្តជ៍ «តួមហ្វ ។ មេ ។ បុគ្គលគេមិនជំងឺថាន ដោយអត្តជ័ពិត និធិអត្តជ៍ទត្តម ក្នុជ័ ទាងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរនោលឃាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវកំហុស ចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទុត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិន ដឹងបាន ដោយអត្ថពិត និងិអត្ថដ៏ទុត្តម កង្គីពិធីពួងមុទ្រៅដា បណ្ដា ពាត្យទាំឥពីរនោះ អ្នកពោលទូវនាក្យូណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថមិត្តថ តែអកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គលគេមិនដង្ហែន ដោយអត្តដ៏ភិត និងអត្ថដ៏កត្តម ក្នុនិទី ពុំឥត្ត ដែរច្នះទេ , ក្រោះជាភាក្យុខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គល គេមិនជំងឺ យុន ដោយអត្តដ៏ពិត និងីអត្តធំទុតម ក្នុង ខ្ មាលអ្នកជំចំរើន អ្នកមិនគប្បីព្រាលថា បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញតាំង ពីរនោះ អ្នកពោលទូវពាក្យណា គប្បីពោលគ្រែពក្យនោះថា បុគ្គល គេមិនជំង៍បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ឧត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ឧត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះជា សាក្សាខុស ។ បេ ។

(೧೮) ವರ್ಷಯ ಶಿವುಬಟ್ಟು ಭಾರತ್ ಅನೆರಾಗಣೆ-ರಾಹಿ ។ ಕಾಕರ್ಜ್ ។ ಸಕ್ರಜಾ ೮೪.೧೧ ಭೆರಬಕ್ಕಳ សញ្ជីកដ្ឋមេដ្ឋល្ទិ ។ ១ ហៅ វត្តុត្យូ ។ អជាជា-ស និក្តុមាំ មញ្ចាំ មុក្តុលោ នូមលត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋមមេ ದ್ದರ ಜನ ನಟ ಗ ನಟ್ಟಿಲಿ ಇಲಿಟು ನಟ್ಟರು ಹಿಣ. លត្ត សច្ចិត្តដូបមេដ្រួលតំ យំ ឥត្ត វេធ្វេសំ វត្តត្វេ ទោ ឬក្តីហេ ជួបហត្តត់ សច្ចិតាដ្ឋបមេដ្ឋេន នោ ರ ಕಟ್ಟಿತು ಇವಿದು ದೆಟ್ಟರು ಜಿಂಗಟ್ಟು ಇದೆಟ್ಟಿಕ តគេកើយរួម គួយ យ ខេ តម ដើម្បំ មារនៃ មកលោ ឆ្លប់ក្រុត សច្ចិកដ្ឋមមេដ្ឋេញតំ នោ តែ រ វត្តស្វេ ជុក្ខហេ ខិ្តលេខ័ឌ មាភិយុឌី គេជើយខ្ យំ ឥត្ត វជេសិ វត្តត្វេ ទោ បុក្កលោ ជួបលត្តត់ មាន្និយនឹតខេត្តេខ សេ ឧ ខេត្តមេ មានិយ ជំនួហោ ទិ្ធភាព មិញ មាន និង និង ខ្លាំ ខ្លាំ

(១៤) បុគ្គលគេមិនជំងំពុន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្វ ។ អេ ។ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ក្នុ កាលទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ អ្នកចូរដឹងទូវ កហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិខដ៏ឥបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធិអគ្គដ៏ ទត្តម មាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីគោលថា បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ខត្តម ក្នុងកាលពាំងឡូងដូច្នេះ ដែរ បក្សាពាក្យទាំឪពីរនោះ អ្នកទោលនូវពាក្យណា គប្បៈពោល តែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ភោលថា បុគ្គលគេមិនជំងឺ ជាន ដោយអង្គជំពិត និងអត្ថ ដឹទត្តម ក្នុងកាលទាំងឡង់ខេ ព្រោះថាភាក្បុទុស មួយទៀត ប្រសិន បើ អ្នកមិនគហ្វីលោលថា ប៉ុគ្គលគេបិនដឹង៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និង អត្ថជំទន្ទ ក្នុងកាលទាំងត្រង់ដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចរែន អ្នកមិន គហ្វីទោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញត្បូព៌ងពីរនោះ អ្នកពោលខូវពាក្យណា គប្បី ពេលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនជំងឺ បាន ដោយអត្តដ៍ពិត និធីអត្តដ៍ ទុន្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអន្តដ៏ពិត និធីអត្តដឹទត្តម ក្នុងកាលទាំងពួងដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។បេ។

(១៦) ឬក្តលោ ៤, មហត្ថិត សត្ថិតាដ្ឋបមេ ដ្ឋេ-សត្វេស មុខលោ ន្មហត្ថ សេខ ឯ ស្នស់ ឯ សច្ខិកដ្ឋមេដ្ឋសត្ថិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ ជានាហិ និក្តហិ ហញ្ជាំ បុក្កលោ ន្ធបល់ក្តតិ សច្ចិ-មភីសុមុខើថ ខេត ខេ ព ខេត្ត មាខេត្ លោ ជិធសម័ន្ទ មាន្ន័យដឹតគេជើបនេះ ក្ វេឌេស វឌ្ឍព្វ ទោ ឬភ្គលោ ស្វបហត្តត់ សច្ចិតាដ្ឋ-ពុត្តលោ ខ្លុំម. ರ್ಚ್ರಾರ್. ហត្ថត សន្និកដ្ឋមាមជ្ជេញតិ មិញ នោ ចេ ಕ್ಷೇಗ್ರ ಹುಗ್ರಾಮ ಭಕ್ಷೀಯ ವೈಲಯಕ್ಷಿಕ್ ಕುಲ್ಲಿ ಹಾಕ್ಟರ್ಟ ជម្លាហ ចិតសង់ខ្ល ម ដេលាទី លោ វិត ហេ វិត្តិត្រៀ សព្ទិតដូបមេដ្ឋេលតំ យំ ឥត្ត វ ខេស់ វត្តព្វេ ទោ ត់ម្នេក ចិត្តសង់ខ្មុំ មាន្ទឹយនឹតគេជើច យេ ឧ រូមរៀ សព្វេស ពុក្ខលោ ន្ធលក្ខត្ត សច្ចិកកដ្ឋមមដ្ឋេសត ត្សៃ ឯ ដេង

(១៦) បុគ្គលគេមិនដ៏ឥយុខ ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទគួម ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត ខិងអគ្គដ៏ទត្តម ក្នុងជនទំពង់ពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរតោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកឲ្យដឹង នូវកហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដ៏ឥត្ថាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្តដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ដ៏ហុន ដោយអត្តដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទត្តម ក្នុងធម៌ពង៌ ព្ទង់ដូច្នេះដែរ បណ្តាញភាគ្យាគំនិត្តរនោះ អ្នកពោលខ្លាញភាគ្យាណា គប្បី ពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដីពិត ខិង អត្តដឹទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹង៏បាន ដោយអត្ត ដ៏ភិត និងអត្ថដ៍១តូម ក្នុងធម៌ទាំងពួងដូច្នេះទេ ក្រោះថាភាក្យុទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និដ្ឋអត្ថមិត្តម ក្នុងធម៌ទាំងពុងដូចេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីនោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គ ដឹទត្តម ដូច្នៅដេ បណ្តាញក្បូលិធិតិបនាះ អ្នកលោយខ្លាញក្បូណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនជំងឺថ្កាន់ ដោយអត្ថដ៍ពិត និងី អត្តដ៍ទត្តម តែអ្នកមិន្ទស្បីរពាលថា បុគ្គលគេមិនដីធីបាន ដោយអត្ថ ដីពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ក្នុងធម៌ទាំងព្លួងដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស ។បេ។

អភិព្យូចិលិច កាស្ត្រ

[០៧] ឬក្តលោ ឧបហត្ថតិ សច្ចិតាដូបអេដ្ឋេន វ្បៃញា ឧបលក្ខាំ សច្ចិតាដូច ខេ ដេ ្ទាត់ ។ អមន្តា ។ អញ្ជុំ អ្នះ អ្នះ ម្នះ ស្នេង ខ្លែង ខ្លែង ខេត្ត ខេត្ មាជាជាហ៊ុំ និក្តុហំ ហញ្ចុំ មុក្តុលោ ឧទហត្ថន៍ សន្និ-មនុះពីពុធនើខ រិព្ណំ ៩ពហរ៉ុស មាជ្ទំមុំជីព្រឧុទ្ធេ នេះ វេត្ត រេវត្តទ្វេ មញ្ចំ មញ្ញា ឬក្រហេត យំ តត្ត វឧេស៌ វត្តទ្វេ ទោ ពុក្កលោ ឧបលព្គត៌ មត្តមនុស្ស នៃ ស្គ្រាំ និស្ស មន្ត្ មដ្ឋេន នោ ចវត្តរក្វុអញ្ជុំ វុទ្ធ អ:ញ្ជា បុក្ខលោត မီးရာ (ဆ (ဆ ပဆ နေးကွ မေး၏ ဦး မေး၏ មុក្តលោត នោះ វត្ត មេ វត្តព្វេ មុក្ខលោ ឧបលត្តតិ មាត្តិយទឹតនេះ ទើន វិតឃំ និតមាម័យ មាត្ទិយឡឹតរ-មដ្ឋេសតិ យំ ឥត្ត វេឧស៌ វត្តព្វេ សេ បុក្កលោ ៩ពលម័ន្ទ មាត្ទីយុឌីតគេ:ឌី៩ នៃឈំ ៩ពលម័ន្ទ មាន្និយន្ត នេះ ខេ ខេ ស្ត្រី មេ ស្ត្រី មេ ស្ត្រី ដ្ឋាល្ខេត្ត គ្នា ។ មេ ។

អភិជុទ្ធបឹងក កសិវត្ថ

(១៧) បុគ្គលគេដឹងបាន យោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តប ទាំងរុបគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ រូបដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខេះខេ ។ អ្នកកូរ ដឹនខ្លាក់ហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និង អត្តដ៏ទុត្តប ទាំងប្រគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ម្នាល អ្នកដ៏ចរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីរពាលថា រូបដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូតិនិធីរនោះ អ្នកពោលខ្លាញក្បូណា គហ្វីពោលតែ៣ក្យូនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ត ដំទត្តម ទាំងប្រគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ទាំត និងអត្តដ៍ទត្តម តែអ្នក មិនគប្បីពេលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាភាត្យ ာ့လ မူယားခါ့ရ ပြလ်ခ်းပို မှုဂမိန်ဆပျိုးစာလက် ဒုဗင်္ခ ပုန္တလ ដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលនេដឹង បាន ដោយអត្តជំពិត និងអត្តជ៍ទត្តម ទាំងរូបគេជំងឺបាន ដោយអត្តជំ ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្រះដែរ បណ្ដាញក្បទាំងពីនោះ អ្នកព្រាល ទូវភាក្យណា គប្បីភោលតែភាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ ฯฐนี้ภิส ธิฉัสฐนัจสูย ค่าฉับเลน็ฉีญา เท่าพสฐนี้ทิด ธิฉัสฐา វិទត្តម គែអ្នកមិនគញ្ជីរពាលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះ ង្ខាស់នៃស រ ណេង

ពុគ្គលកដា

(០៤) ជិជ្ជហេ ៩ឧហត្ថិត មាតិមន្តីតាមជើន វេឌស ខ ឧ្ទហត្ថតិ សត្ថិតាដ្ឋមាមដ្ឋេន ។ ខេ។ ស្តា ខ ជ្ជបត្តិ ។ បេ។ សង្គារ ខ ជ-ញ ឧលត្តន្តិ ។ ខេង រួយហេ ឃាំ នឧលម័ន្ទ មានិយុដឹ-បុក្កលោត ។ ១ លោះ វត្តៈ១ ។ អាជាជាហិ ខិក្តុហំ ស្សំ ដុឌ្គលេ ៤៦សេខិន មានិយុឌ្គី ភ្នំពេរ។ ហាញា និតហើមម្នា មានិម្មជីតនេះជើប ខេច ខ្មែ រ វត្តត្វេ ៩៣ វិញាណ៍ ៩ញោ ឬក្តលោធិ៍ យំ តុគ្គ ញ ញ វេឌស៍ វត្តត្វេ ទោ ក្តុ:លា ឧ្ទលត្តនិ សច្ចិតាដ្ឋ-តាត គើប រួយ ហាយ និងហើយ មុ មានីយនិត្ត ကောင္းရွင္မွာ မက္ဆို အကာလို မေးကာ္ မွင္မလာနဲ မ်င္သာ (ဆ (ဆ ဗa နေရ) မက္ကို နားကာ လို မားကာ បុក្ខលោត នោ វត ហេវត្តត្វេ បុក្ខលោ ឧបហត្ថត៌ ស្ថិតដើតនេះ នេះ មួយ ហេ ឃាំ និតសាធិន មន្ទឹមក្នឹ ស្រុក នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត ស្រុក ខេត្ត

(១៨) បុគ្គលគេដីជីហុខ ដោយអត្តដ៏ពិត និជីអត្តដឹទត្តម ដោយអត្តជ័រាត ខិតិអត្តជ៍ទត្តមហ្ ទាំងវេទសគេដុំស៍ហ្ខ **ពំ**ឥសញ្ញា គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំនឹសង្ខារគេដឹងថ្ងាន ។ បេ។ ព់ថវិញ្ញាណ គេដឹន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និន៍អត្តដ៏ទត្តមហ្វ ។ អើ ។ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នក ចូដើនខូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអគ្គដីភិត ខំងអត្តដ៏ទុត្តម ទាំងពិញ្ចាណគេដឹងថ្មាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ จลุษ ยางนูลนั้งเรื เกาะเบลุเละ นูลลบูเตางช่า วิฐาณ ដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូរាំងពីរនោះ អ្នកញោលខ្លូវ ពាក្យណា គប្បីពោលតែភាគ្យនោះថា បុគ្គលុះគជឹងពុខ ដោយអត្ត ជំពិត ខំង៍អត្ថជំទុត្តម ទាំងព្រៃាណ គេជំងំពុខ ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថ ដីទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះ 🕫 ក្រោះជាភាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ មាលអ្នកដ៏១មើន អ្នកគប្បីគោលថា បុគ្គល គេដីង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង៍អត្តដ៏ទត្តម ពាំង៍វិញ្ញាណគេដឹង៍បាន ដោយអត្ថព័ត៌ត ខិធីអត្ថជ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្យូព័ងពីរនោះ អ្នក៖តាលនូវពាក្យណា ឧហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដ៏ន៍បាន

ಕರಣಕ್ಕೆ ಳಾಧಿಹಣೆಗಾಣಿಕ ಕ್ಷಮ ಉಟ್ಟು ಕರಣಕ್ಕೆ អញ្ចិត្តដូចមេដ្ឋេច លោ ថ វត្តត្វេ មត្តាំ វិញ្ហាណ៍ ម ញេ បុក្ខលោត មិញ ។ បេ។

(೧៤) ឬក្តេសា ឧឧសត្ថិត សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេន ខេត្តាយភពេញ ឧ្ទល់ពួត សច្ចិកដ្ឋមេដ្ជេបមេដ្ឋេប មោសព្យឧញ ឧត្សាស្មែ ឯកេ សាសាល្ខេត្សា និត្តសម្ព័ន្ធ ភ ខេត្ត ច្នុំបាលស្ថាស់ ភា ខេត្ត មោយាធនខណ៌ ៩ឧហៈដ័ឌ ឯ ខេ ឯ ខែ៣ឧខយំ ತರಣಕ್ಕೆ ನಡನ ಕಾಹಿದಾಜಕಾಮಿ ತರಣಕ್ಕೆ ನಡನ ឌថិរាពឧខស័ ៩ឧហម័ឌ្ឌ រា នេរ មេហាឌខសំ វេលហស័ស រ.ឧ.ឯ នោះដីណិលសេខឃំ វេលបង់ម្ ನ ದನ ದಲುಗಾರಾಯಿ ಕರಣಕ್ಕೆ ನ ದನ ಜಕ್ಕೆ-យភពញា ឧសហភ្លុក សុខ្លុំកាដូសមង្គេល ។ បេ។ (೬០) ខេយ្តិតាតុ ខ ឧបហត្តតិ សច្ចិតាដូ-។ បេ ។ ឃានភាគុ ខ ខ្មហេតុតំ ។ បេ ។

អភិពម្នូបិផិក ភប៉ាវិត្ត្

ដោយអត្ថដ៍ពិត មិនិអត្ថដ៍ទុត្តម ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងចាន ដោយអត្ថ ដ័ពិត និងអគ្គដ៏ខុត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា វិញ្ហាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាត្យទុស ។ បេ ។

(១៩) បុគ្គល គេដ៏ដ៏បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង៍អត្តដ៍ទត្តម ទាំង ចក្លាយតនៈគេដ៏ឪបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ២០២ ទាំង សោតយតនៈគេដ៏ជីហ៊ុន ។ ហេ ។ ខាំងហេនាយតនៈគេដឹងហ៊ុន ។ ហេ។ ទាំន្ដីក្លួយតនៈ គេដង់ដ៍ហ៊ុន ។បេ។ ទាំងកោយាយតនៈ គេដង់ជីហ៊ុន ។ បេ។ ទាំង៍ព្រយតនៈ គេដឹង៍ទាន ។ បេ។ ទាំងសទ្ទាយតនៈ គេ ដដែញន ប់បេប ទាំដគន្ធាយតនៈគេដង់ជំពុន បរបប ទាំងសោ-យតនៈគេដ៏ឪហុន ។ បេ។ ទាំងដៅដ្ឋញ្ជាយតនៈគេដំង៍ហុន ។ បេ។ ទាំងមនាយតនៈគេជំង៍ហ៊ុន ។ ហេ ។ ទាំងធ<u>េ</u>ទាយតនៈគេដឹងហ៊ុន ដោយ หลุนักิล อินิหลุน์จลุษษุ ฯเชฯ

(bo) បក្ខាតុ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ឧត្តមឬ ។បេរ ទាំង សោត៣តុ គេដង់ហ្ខេ ។ ស្រ ។ ទាំង ហេខ៣តុ គេដង់ ហុខ ។ សេ ។

បុគ្គលពស់រ

ដំក្ខាត់ ខ ៤៤៧ មិន ១ ខេង មេខាង ខេង ខេ សម័ឌ្ ឯពេជវិពយស់ ខ ៩ឧសម័ឌ្ ឯពេជ មាថិ-ကရာ ေရေပလဂ္ဂန္ ၅၊ ၁၅ ကင္ဘေရး ေရေပလဂ္ဂန် ។ ខេងរៈកាយស់ ខ ៩៦៧ម័ន្ទ ភ ខេង ខ្មៅដីមិយស់ ខ ។ ខេ។ សោទវិញា ឈ ៩៦៩ ឧទសភ្ទិ ។ ខេ។ ឃានរិញាណភាគ ខ ខុមហត្ថតិ ១ មេ ១ និក់វិញា-ហោយស ខ ៩៦៧១៩ ។ ខេង ២៣០ ឃើយបាយស ខ ឧបហត្តត៌ ។ មេ ។ ម ភេសតុ ខ ឧបហត្តត៌ ។ ខេ។ ៩ ភេះព្រាណភាគ ខ ខិតហម្គម ភ ខេ ។ ឌតីយស់ ខ ៩ឧសស័ស មាព្យុមក្តេចនៅ្រ ឯ នេ ឯ (၉၀) ငယ္ဆိုင္ခ်ဲကသိ ဖဂ္ဂလိမွာ ဟင္မိုၾရီ ညး-ត្តដើន រាគេ រ មេសង្ទំខ្មែលឃំ និត្តសម័ង្ ឯ គេ រ ကားစွဲခြို့လာက္ ရစက္သန္တန္ ရအေရ ဦးႏိုင္ခ်က္တက္ န-បល់ត្តតំ ។ បេ ។ កាល់ ខ្ញុំយញ្ ឧបល់ត្តតំ ។ បេ។ ရင္ခ်ုင္ခ်က္ေလး နေဂလမ်ိန္မ နေဂေ ရ ဌာန္ခ်ုင္ခ်က္ေလး

ទាំងជីវា្យក្ គេជីងហ៊ុន ៦ បេ ៦ ទាំងកាយ៣កុ គេជីងហ៊ុន ៦ បេ ២ ពុំឥប្រ៣គុ គេដឹងបាន ។ បេ។ ពុំងសុខ្គាតុ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងគន្ធភាគុ គេជីងហ៊ុន ។ បេ។ ទាំងសេលាតុ គេជីងហ៊ុន ។ បេ។ ទាំង តោដ្ឋព្រាត្ គេទឹងថ្ងៃ ។ បេ ។ ទាំងបក្សិញ្ញាណ៣តុ គេដឹងថ្ងាន ឋ បេ ។ ទាំងសោតវិញាណណតុ គេជំនិច្ឆន ២ បេ ។ ទាំងឃាន-ញ វិញ្ញាណ្ឌាតុ គេដ៏ន៍ទាន ។ បេ ។ តាំងដឹកវិញ្ញាណ្ឌាគុ គេដង៍ច្បាន ។ បេ។ ទាំឥតល់វិញាណភាតុ គេជំន៍ទាន ។ បេ។ ទាំងមែនោយត្ គេដ៏៩ទាន ។ បេ។ ទាំងមេនាវិញាណៈលក្ គេដឹងទាន ។ បេ។ ញ ទាំងធម្មធាតុ គេដឹងហុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តមឬ ។ បេ ។ [៤១] ចក្សន្និយ គេជំន័ព្ទ ដោយអគ្គជំពិត និនិអគ្គជំទុត្តម ឬ ។ បេ។ ទាំងសោតិទ្រ្ទិយ គេជំងឺជាន ។ បេ។ ទាំងឃានិទ្រ្ទិយ គេជីជហុន ។ បេ។ ទាំងស៊ីវិទ្រ្ទិយ គេជីជហុខ ។ បេ ។ ទាំជ កាយន្ទ្រិយគេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំងមទិន្រ្ទិយ គេដឹងបាន ។ បេ។ ព៌ងជីវិតិន្រ្ទិយ គេជំងឺថាន ។ ហេ ។ ព៌ងឥតិន្រ្ទិយ គេជំងឺថាន ។ ហេ។

្នុងបែក កាងជំមួយកំព

ရုံလိုင္ခြဲ့တာက္ နေပလဂ္ဂန္း ၈ (၁) ကိုစ္ခြဲတြက္ခ ឧទលត្តតិ ។ ខេ ។ ខុត្តិ ខ្ទិយញ្ ឧទលត្តតិ ។ ខេ ។ មោតខម្សីថ្ងៃ៣ឃំ នពលម៉ន្ទ ឯពេង ដោតច-က္နိုင္ခြဲထည္ ရင္လည္ပန္မွာ ရင္ေန ရင္ေနာ္တိုင္ခ်ဲ့ထည့္ ឧសហត្ថតិ ។ មេ។ សន្ទុំ(ខ្ញុំយញ្ ឧសហត្ថតិ ។ មេ។ ကြွတ္ခြင့္တြက္ ရေစလစ္ပန္မွာ ရကေ မန္တုိင္ခ်ကည္ ေဒ-ឧសម័ន្ទ ឯ គេឯ មាន ្ទ្រំជាល់ ៩ឧសម័ន្ទ ឯ គេឯ ត្ស៉ូ ទ្រុំជាឃំ និស្សប៉ុន្ត ឯកេដ មុខឃុំមួយ ស្វែ-မှုနှုံငြို့ကားကို နေလေးမိန္နာ နေးစေန မာမ္ဆိုင္ဖို့ကားကို နေ-តែលដ់ង្ន ឯ ខេ ឯ ងឃា ២៤ ថ្ងៃ ៣ ឃាំ ៤ឧល មន្ទ មាត្រិ-មនុី ខាងជើខាន ឯ មងឃ ឯ មឃុំ មឈ្មរៈ វិင္ကြီး အ ေတာ္က မိုင္တီးလ မွာ ၁ ေလာ္ကို ဒီနီး ေမွာ္က ၁ မာရာသည့် စုန္ထိတွင် စည့် ရီဗွီးလော မြောက္သေး ကို ကြယ္ និតលង់ង មាខ្លុំ អេឌីតគេ គេ។ ខ សញ្ជូកដូចមេដូខ គេជ វត ប្រវត្តឲ្យ អញ្ជាំ អញារ មុក្ខលោត សរុទ្ធិ្រ អញ្ជោ

រាភិពឬពិវាក ក្នុងវិទ្ធ

ស់ឱ្យស្រៀចិត ខេត្តខ្លួន ភ លេ ភ សុខ្សែទី៣ ខេត្តខ្លួយ ខេត្តខ្លួន ។ បេ។ តាំងទុក្ខិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ តាំងកោមនស្យិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ គាំង គេមនុស្សិន្ទ្រិយ គេដឹងបុន ។ បេ ។ គាំង តលេដ្ឋិន្ទ្រិយ ខេត្តខ្ពស់ន រ លេ វ សុខ្មែនទិ្ធិយ ខេត្តខ្ពស់ន ។ បេ ។ ទាំងវិរិយ៌ទ្រ្ទិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំងសត់ទ្រិយ គេដ៍ឪបាន ។ ហេ ។ ទាំងសមាធិន្រ្ទិយ គេដ៏ឪបាន ។ ហេ ។ ព៌ន៍បញ្ជាខ្ទិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ពំងកនពាតពាស្យូមីតិទ្រិយ ញ គេជឺឥហ្ខ ប្រប ២ ទាំងអញិទ្រិយ គេជឺឥហ្ខ ប្រប ១ ទាំងអញា-ញ តាវៃទ្វិយ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទគ្គមហ្គ ។ អើ ៗ អញាតារិទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរជំងំនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេជំងំថាន ដោយអគ្គជំនាំត និធិអត្តដ៏ទត្តម ទាំងអញ្ញាតាវៃទ្រិយ គេដ៏ធំបាន បង្ហាយអត្តដ៍ពិត និធិ អត្តដ៏ទត្តម មាលអត្តដ៏ចរ៉េន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា មញ្ញាតាវិន្ទ្រិយដទៃ មុគ្គលដទៃ មុច្នេះដែរ បណ្ដាពាក្យទាំឪពីរនោះ

វត្តព្វេ ទោ មក្កលោ ឧមហត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេជ មណ្ឌមធ្វើការ និតសម្តី មាន មាន នៃ នេះ និត្ត នេះ ខ វត្តត្វេ អញ្ជុំ អញ្ជា អញ្ជាំ បុក្ខលេត់ နည္း က ေ စ ေ န ႏွိုးမိ မယ္လို မယ္လာ မည္သိုင္ခ်က္စ មយោ ស្តេលោធ នោ វត ហ វត្តទេ បុក្ខៈសា នពលម័ន្ទ មាន្និយនីពគេនើន មួយមារ្យំថ្មិយឃំ ៦. តហ្សង្គ មាន្តិយន្តែកើតមេកើយស្ន វត្តទ្វេ ទោ ឬក្តលោ ឧបហត្ថតិ សច្ចិត្តដ្ឋបទដ្ឋេច មួយ មន្ត្រី ខ្លាំ ខេត្ត មន្ត្រី មន្ត្រី ខេត្ត នេ င္းနားက္ မက္ဆို မက္ဆာဂါႏိုင္ငံ့လို မႈကော္မင္းလာစဲ ត្យ ឯពេជ

[६ ६] ដដ់:ហ ខិពលដំន្ទ មានីយពីសរពុធី-ល់តំ ។ អាមស្លា ។ វត្តិ ភក់ តា មត្តិ បុក្ខលោ អត្តហិតាយ បដិបះញ្ញា រូបញ្ជា ឧបហត្តតិ សច្ចិតដួប-មេដ្រូលតិ ។ អមន្តា ។ អញ្ជុំ មញ្ញេ ពុក្ខៈសា-က် ၅ ေ၀းကို ^နန္း၅ ၅ ကေတးတက် စမ်ိဳကာ<u>မို့</u> တက္ခဲ့

្រុក្ខសារាជា

អ្នកនោយ ប្រាសាក្សាណា ឧហ្វីនោលនៃភាក្សនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយកត្តមិតិត មិធិកត្តដ៏ទត្តម ទាំងិកញាតាវិទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយ មគ្គជ័ពិត និងមត្តដ៏ទុត្តម ដូច្នេះដែរ តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា អញាតា-វិន្ត្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាភាក្យុទុស មួយទៀត บหระเบ็ สุดยิรลบู๊เตเงชา ผุญาลประวัฒนโร ชุลูเงนโรเจ ម្នាលអ្នកដ៏១រើន អ្នកមិនគហ្វីរតាលថា បុគ្គលគេដឹងច្បាន ដោយ អគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម ទាំងអញាត្រៅទ្រួយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថ ជីពិត ខិន៍អត្តជី_ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បទាំងពីរនោះ អ្នករពាល នូវតាត្យណា នប្បីគោលតែនាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និធីអត្ថជ័ន្ធគួម ទាំងអញាគាវិទ្រ្ទិយ គេជំងឺបាន ដោយអត្ថ ដំរាត និន៍អត្ថដ៏ទុក្ខម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញាតាវិទ្រិយដាំខ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ គ្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ។

[66] បុគល គេមិនដឹង្សាន ដោយអគ្គដំពិត និងអគ្គដ៏ទុត្តម ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះកាត (១ ជ៍ត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងប្រ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ត นึ่จุลัยบุ ๆ เพื่ ๆ เูบสโจ บุลัญสโจบุ ๆ ผูกยื่อลู้เ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវអំពើជួយចុះ ប្រសិនបើ

រាភិពប្រើដែល ការវត្

វត្ត ភគវតា អត្ត បុក្ខលោ អត្តហិតាយ បដិបណ្ដោ រូបញ្ជា ឧបហត្តតិ សច្ចិតាដួយមេដ្ឋេជ តេជ ្រេងទី នេញ វិត នយោ ត់ដែលខ្មុ ក្នុ វេធស៊ី វត្តព្វេ ទោ វត្តិ ភកវតា អត្តិ បុក្ខលោ មត្តហ៊ុនាយ បដ្ថសន្នា រូបញ្ជូ ឧបលត្តភិ សច្ចកដ្ឋប-មេដ្ឋេខ នោ ខ វត្តត្វេ អញ្ជុំ ប្ទ អញ្ញេ បុក្ខលោត ត្ស យោ នេ ឧស នេះ នេះ ង ង វិត្ត ង ឃ នេះ លោត នេះ នេះ ប្រវត្តទ្វេត្ត កក់តា អត្ថ ឬកូរលា មត្តហិតាយ បដិបៈញ្ហា វូបញ្ជា ឧបលត្តតិ សក្តិកា-ឌីតាមឌើសស្ ញ សង់ ព្រម្នា រុស្តី សៀ សៀ កក់វតា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តហ៊ុតាយ បដិបញ្ហា រូបតា្ និតហម័ន្ទ មានិយមកើតនៅប បេ ខ រុស្សា មេឃ រិត្ត មួយ និងហេង គួល ឯនេង និងហោ ខិតលម័យ មានិយុឌិសនេះជីយន្ត ឯ មានស្វា ឯ វត្តិ កក់វតា អត្តិ ឬក្តលោ អត្តហ៊ុតាយ ២៥២នោះ របន់ហ្គេក់ថា ១៧វគ្គ

(ស្រះបាយក្រសេតក្រសេត) - មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ - ដើម្បីប្រហេដក់ខ្លាន ទាំងរួម ត្រាំងពាន សោយបត្តដ៏ភាគ និងបត្តដ៏បុគ្គម ប្តាលប្រភពិចបែរ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីគោលថា ប្រដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ មណ្តាញកម្រង់ពីរនោះ អ្នកលេខូវភាក្យូណា គប្បីពេលតែភាក្យ នោះថា គ្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជបំ ទ្ធ ទាំងប្រ គេជីងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ័ត្តប តែ អ្នកមន្ទនប្បីយោលថា ប្រុងខ្មែ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ គ្រោះជា ភាក្យារុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីភោលថា រូបដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏១រ៉េន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា ព្រះមាន ព្រះភារាគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងប្រ គេជំងឺ មាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធិអត្តដ៏១ត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្យ ទាំងពីរនោះ អ្នកគោលនូវតាត្យណា គម្បីពោលតែតាត្យនោះថា ព្រះ មានត្រះកាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំង ប្រ គេជំង៍ហុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និន៍អគ្គដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោល ឋា ប្រដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាក្យុទុស ។ មេ។ បុគ្គល គេមិនដ៏គ័ពុន ដោយអត្ថជ័ពិត និង្អត្តដ៏ទត្តមហ្វ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន

ឋ៩៩៦ ៩ ជួបសភ្នំ ។ ២ ។ សត្វា ៩ ជួបសុគ្គ ១ ។ ខេ ។ ៩ស្ពែក ៦ ឧ៦៤៤ភូគិ ។ ខេ ។ វិញ្ជាណាញ្ ឧបលក្ខំ សច្ចិតាដូច ខេដ្ឋេខាត់ ។ ភេទព្វា ។ អញ្ နီကာလို မးကော ဗုဂ္ဂလာနာ ၅ ဒ (တို နီရုး၅ ၅ អាជាលាហ៍ បដ់តែញ៉ូ ហេញ៉ា វុត្តិ កក់តា ជនលោ អនុហ៊ុន យ ជន្តព នៃ រួយ ហេញ សារៈ លត្តតំ សច្ចិកាដ្ឋបមដ្ឋេខ គេខ តែ ។ តែ ត្រូវ មិញ ္ ဥယ္သည့္ မႏၶ့သည္က အဆို အေန ျဖတ္ျခန္း သည့္သည့္အေတြ အဆို အေန ျဖတ္ျခန္း វត្ត កកវតា អត្ត បុក្ខលោ អត្តហិតាយ បដិប្បញ្ វិញ្ហាណញ្ ខុមហត្តតំ សខ្ញុំភាឌ្ឌមបេឌ្ឌេ នោ ច နန္း၅ မက္ဆို ကာလို မေးကာ ဗုဂ္ဂလာန်ာ မ်င္မာ (တ င္း ၁၄ ႏွစ္ကို မယ့္သည့္ မယ္သည့္ကို မယ္သည့္ကို အေန႔ ၁၈ ရက္ကို ၁၈ ရက္ကို ၁၈ ရက္ကို ၁၈ ရက္ကို ၁၈ ရက္ကို ၁၈ ရက္ကို វត រ វត្តព្វ វត្ត ភភវតា មត្ត បុក្ខលា អត្ត-ស្នេល ឧឌ្គនៈ និង ស្ពេស និង ភេស និង ភេស និង ភិ សមដ្ឋភាតិ យំ ឥត្ត ខែសំ វត្តត្វេ ទោ វត្តិ ភកវតា

សំដល់សាល សៅនិច្ចាម ១ល១ ទាំងសញ្ញា គេជំង់គ្នេន ១ ល១ ទាំងសង្គារទាំងទ្បាយ គេជីងថ្នាន ២០២១ ទាំងវិញ្ហាណ គេដឹងថ្នាន ដោយបញ្ចរិតិត មិនិបត្តមិនតួចម្ក ។ កើ ។ វិញ្ញាណដនៃ បុគ្គល ដទៃឬ ។ អ្នកបិនឌួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ អ្នកកូរដឹងនូវអំរពីជួយកុះ บหระเบี กระเทยกะการกางชา ษายบุรณบาลิบสิ เนีย์โบ-យោជន៍ខ្លួន ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះរហតុនោះ អ្នកនហ្វីពោលថា វិញ្ញាណដ់ខែ មុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ មណ្តាពាត្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខូវពាត្យ ណា គប្បីពេលតែអាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងវិញ្ញាណ គេងដែញន ដោយ หลุนักิล อิธีหลุนีจลุษ โลนุกษิยลปู่เภาพชา วิทาณน์โร บุลุพ ដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាត្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី ភោលថា វិញ្ហាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកិដ្ឋចំរើន អ្នកមិនទប្បីពោលថា ព្រះមានព្រះកាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន សំនវិញាណ គេដឹងថ្កាន ដោយអត្ថដីពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បូព៌ងគឺរនោះ អ្នកពោលខ្ញុវ ភាក្សាណ ដប្បីពោលតែភាក្សនោះថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា

ដ្ឋេខ ។ មេ ។

ាភិពប្រជែពេ ២២៤៨

អត្ថិ មក្ខលោ អត្តហិតាយ បនិបន្ថោ វិញាណញ្ ឧបហត្ថតិ សច្ចិតាដ្ឋបរមដ្ឋេន នោ ច វត្តត្វេ អញ្ច វិញ្ចាស់ មញ្ញា បុក្ខលេខ ម័ន្នា ។ ខេ។ ្ (၉៣) ជំង្គលោ ចិតសង់ខ្មុំ មាន្និម្មឌីស្តេចផ្ដឹ-ជាតិ ។ អាមញ្ញ ។ វុត្តិ ភ៩នោ អត្តិ បុក្កលោ អត្ត-ហិតាយ ខជិប ខ្មោ ខក្សាយភជញ្ជា «ខលត្តិ សិច្ចិ-កដ្ឋបទដ្ឋេន ។ ខេ។ សេវាសេត្តព្រំ នុមហត្តត់ រពេរ ឧតីហាឧចឃំ ៩ពហម័ន្ទ មាន៊ីយឧក្ណាង-

(၉៤) ឧយ៌យង់ ឧ ៩ឧលម័ន្ទ មាភិ្យមុំពរៈ ត្តើខ ឯពេង មហាលាយស់ ខ ៩ឧបមើស ឯពេង វ្ជភាគ ខ ឧបហត្តត៌ ។ ខេ ។ ដៅដូត្រាតុ ខ និត្តសម្ព័ន្ធ រពេរ ឧងស្វិយ ហេខាង ឧ និត្តសម្ព័ន្ធ ។ ខេ ។ ខ នេះ ហោយ ភាគ ខ ១០៤ភាគ ។ ខេ ។ ឌតិយាស់ ឧ វេលប្បន្ន មាន្ទឹមនៅពេធនៅ ៤ ៧ ខេ ៤

្តរាជិញ្ជាជីក ក្រុងវត្ត

ចារយុគ្គយប្រគិបត្តិ សើហ្វីប្រយោជន៍ខ្លួន ខាងវិញ្ញាណ នៅវិស្តាន เปลาแกกนี้ผล อิธีและนี้จุลุย โลนุลยิธลบูเภาพชา วิภาณา ដុរ្ទ ៤មីលក្សក ជុំតិរៈខេ ឈ្រោះងាយមនៃហ ភាពភ

(២៣) បុគ្គលគេមិនដ៏ឪបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និធីអត្តដ៏ឧត្តម ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងចក្ខាយតនៈ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្ដ_{ខ្}ត្តមហ្គ្រាប់ ។ ទាំង សោតាយតនៈ គេដឹងហ្នេ ។ បេ។ ទាំង ច្ចាយតនៈ គេជំងឺហុន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទុត្តមហ្វ ។ ហេ ។ (৬៤) ចក្ខាតុ គេដឹងហ៊ុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ឬ ។ បេ ។ ទាំងកាយ៣គុ គេដឹងហ៊ុន ។ បេ ។ ទាំងប្រ៣គុ គេ ដឹងហ្ខ ។ បេ។ ទាំង តេដ្តេព្រះ គេដឹងហ្ខ ។ បេ។ ទាំងបក្-វិញាណណតុ គេដ៏ឪទាន ។ ៤៥។ ទាំឪម នៅវិញាណយតុ គេដ៏ឪទាន ៗរបៗ ទាំងធម្មាន គេជំងំបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម y 7107

(၉၃) မေလီးဖြို့ကယ် နေလေသိမ္မ ကစ္မမန္ဓား-ಕಣಿಕ ನಡನ ಉತ್ಪತ್ತಿದಾವಿ ತರೂಪಿತ್ರ ಇಪಿ-មនុស្សនុវេត្ត ឯកេ ឯកឃាមស្រ្តិកាល់ ៩សសម័ម មាន្និយន្តិសាមជ្រើន ១ ខេ ១ ជំងឺហេ ខំពលរវិត្ សច្ចិតាដូចទេដ្ឋេលតិ ។ អាមន្តា ។ ត្រុំ ភភាតា អត្តិ ឬក្តុះសា អត្តស្វិតាយ ខជិខ្មែរ អញាតាវ៉ៃ[ខ្លុំ-ណាំ ៩ឧហម័ន្ទ មាន្ន័យជីតគេជើយន្ទ ឯ មានឃ្លាំ ឯ មញ្ញុំ មញ្ជាស្រ្ទិល្ខំ មញ្ជោ ឬក្កលោតិ ១ ន ហេរ៉ិ វឌ្ដាញ ។ អាជាជាលា ១៩៩៩ បញ្ជាំ វឌ្ដ ភកវតា មត្តិ បុក្ខលោ មត្តហ៊ុតាយ ខជិខញ្នេ មញ្ជាតាវិទ្រុំ-លាញ ឧតហេដីម្នា មាខ្មីមេដឹតាគ ដើប ខេប ខេ ប နေရုံ မေတာ့ မေတာ့ နေတာ့ နေတော့ မေတာ့ តត្ថា ខេស៌ វត្តត្វេ ទោ វត្តិ ភកវតា អត្ថិ បុក្ខលោ អត្តហ៊ុន្យាយ ខដ្ឋខ:្នា អញ្ជាតាវិន្រ្ទិយញ្ ឧទលទ្ធន៍ មាន្និកដ្ឋារមដ្ឋាន នោ ខ វត្តត្វេ មញ្ចាំ មញ្ជាតា-နှိုင်တဲ့ ရေးယာ ရဲမ်းဟန္ နှင့်ဦး (သ (င စစ နှိမ်းရှိ

្ន ។ បា ។ ទាំងសោកទ្រិ្ទិយ គេដ៏ឯបាន ដោយអក្ខវិទាំព និធិកក្ខ នឹក្សាហ្ ។ បេ។ ខាំងកញ្ញាតារ៉ៃទ្រ្ទិយ គេជំងឺថ្នាខ ដោយបត្តដ៏ទាំគ តិធំអក្កប៉ឹមត្តបញ្ជា ២០១ បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដីពិត និធ័ពត្តដ៏ឧត្តមឬ ។ អើ ។ ព្រះមានត្រះកាគត្រាស់ថា មាន បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ញាគារិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទត្តមហ្គ ។ អើ ។ អញ្ជាតាវិទ្រិយជទៃ บุลุณสโจบุ ๆ ผูกษิธลูกเทเงเพ็นเละเจ ๆ ผูกถูกนั้นลูก็ค่าถื ដ្ចុយចុះ ប្រសិនបើ ព្រះមានក្រាភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តាំងអញ្ជាតាវិន្ទ្រិយ គេជីន៍បាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និទ័មត្តដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចរែន ក្រោះហេតុនោះ អ្នក នហ្វីពោលថា មញ្ហាតាវិទ្រ្តិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដា ពាត្យទាំងពីខោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះ ថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ ទ្ទ ទាំងមញាគារិទ្រិ្ទ្ឈ គេជីង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ់ តែអ្នកមិនគប្បីដោលថា អញ្ញាតាវិទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាក្យុខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ ដូកមិនគប្បីពេលថា

មញ្ញុំ មញ្ញា ស្ត្រី ស្ត វត្ត ភកវតា មត្ត បុក្ខលោ មត្តហិតាយ សនិបន្ថោ អញ្ជាតាក់ន្ត្រិយញ្ជា ឧបហត្ថតិ សច្ចិតន្នឹ-មរមដ្ឋេសាតិ យំ តត្ត វេធស វត្តត្វេ ទោ ត្រំ កកវតា អត្តិ , ពុក្ខលោ អត្តហិតាយ ១៩០ឈ្នោ អញ្ជាតិ -ពាឃំ ៩ឧហម័ន្ទ មាត្និយុឌីឧគេៈឌី៦ យេ ឧ រុឌី(ខំ မာဏ္က ရာက္ကေနာက္ခြင့္တယ္က မာဏ္က ရင္ကုလာဆို မ်င္မာ့ ၅ (၁၅)

សុទ្ធិកស់សគ្គថា ។

(៦៦) រិត្ត ៩ឧលនិន្ទ មានិម្មពីសមុខេត្ត វេឌស ខ ៩៦៧១តំ មន្តិយុឌ្គរេងដេច មណ្ត វិត្ សច្ឆិកដ្ឋមេដ្ឋេ វូបញ្ជូ ឧបលត្តតិ សច្ឆិកដ្ឋមា-ត្តដើយម្នូង មានស្នាង មួយ វិត្ត ក្រោះ តែម លោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ អាជាជាហិ ធិក្តុហំ សាស្ទំ វិត ៩ឧហម័ន្ទ មានិយុឌិតនៅពេះ រេចស ខ ឧ្ទហត្ថតិ សក្តិតាដ្ឋមាមដ្ឋេន អញ្ជុំ ប្តូំ អញ្ជា វេឌស ជម្លេហ ឧពលវាទ្ធ មាជ្ញុំកាដ្ឋបរមដ្ដេច

អភិធម្មបំណី សហវត្ថ

หการที่เริ่พน่า บุรถน่างเจ อาณศุกน์อเเร ศุกษ์ธลบุ រពាលថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រ-យោជន៍ខ្លួន ទាំងមញ្ញាគារិទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយមត្ថដ៏ពិត និង អត្តដ៏ទុត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាន់ពីពនោះ អ្នកចោលនូវពាក្យ ណា គហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មាន បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថជ៍ពិត និជ័អត្ថជ៍ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីកោលថា អញ្ញាតា-វិន្ទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាតាក្យុទុស ។ បេ ។

ចប់ សុទ្ធិកសំសន្ទនា ។

(៤៦) រូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ពាំង វេខនា គេដឹងច្បាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជ៍ទត្តម តែរូបដទៃ វេទនា ដ ទៃឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំ ទត្តម ទាំងប្រ គេដង់ជ្យាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ២ អើ ២ រូបដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរេពាលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នក ចូរជីងនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ រូប គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និង អគ្គដ៏ទត្តម ទាំងបែននា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម តែ រូបដទៃ វេទនាដទៃ បុគ្គលគេដ៏ឥបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និធីអត្តដ៏ទុត្តម

- បុគ្គលរកថា

វិតយំ វិតហម័ម មន្ទឹមនឹកពុងពេតនើន ខេង រូង ប មញ្ចុំ ម មេ ប្រុស្លាស់ យំ ឥត្ត វ ខេស់ សេ វិត ៩១ហម័ន្ទ មាជីមនេះជីខ ខ ឧពលត្តតំ សត្ថិតាដូបទេដ្ឋេន អញ្ញា រូប វេឌល ឬក្ដលោ ឧុខលត្តត់ សច្ចិត្តដ្ឋបរៈ Hem គក្ដេច ដែល ខត្តបាស់អ្ន មាន្ន័យក្តីពគក្ដេច លោ អញ្ចុំ អញ្ចេស្ស មិញ យោ ញ ខេ មន វត្តគ្លេ មញ្ចំ មញ្ញោ មកលោត នោ ញ ។ វត :។ វត្តព្វេ រ៉ូចំ ឧបហត្តត់ សច្ចិកដ្ឋបមេដ្ឋេច ក្នេស ខ ៩ឧហស័ន្ មាន្ទឹះមក្តីពងកើន ងឈូ ខិត អញ្ញា ប្រជា បុក្ខលោ ខ្ពប់ ពុក្ខ ភាព្ទឹក្សា-ត្តត្តេច ដែល និងសេសន្ទ ភេទ្ធិមន្តី ១ គេ គើសន្ទ ភូ តត្តវ ខេស់ វត្តត្វ ទោ រូប៉ ឧបលត្តត៌ សច្ចិកដ្ឋ-សាងក្ដេស រេសស ខ ៩សហរាំង្ន មាញ្ចឹម្សក៏សាងក្ដើប

งกฤบ เลยี่มีเกอ เมาเขาเดน็ติด อิลิหดุนัจดุษ ยาเกษกนี้ ្រោះហេតុនោះ អ្នកឧហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គល tittitហ្គ្រះដែរ បណ្តាញក្បត់ន័កនោះ អ្នកញាល់ខ្លាញក្បណា តប្បីពេយស់សភាក្សនោះថា រូប គេដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ ជីមគួប ទាង៧ខនាគេជីងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែ ប្រដាំ៖ បេសដទៃ បុគ្គល គេដីឥយុន ដោយអត្តដ៏ភិត និងអត្តដ៏ จุดุบ ทำล์เบ เลนี้ล์ ตุล เท่าเบคลุนี้ติด อิลัศลุนี้จุลุษ โดยกษิล គប្បីពោលថា ប្រដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជានាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃខេ តាលផមព្រះ មិសត្ថខម្សាសេស ណ៍ មេជុខ្មែន ដោយអង្គ ជំរាំត និងអគ្គជ៍ទត្តម ទាំងវេទនា គេជំងឺបាន ដោយអគ្គជ័រាំត និង អគ្គដ់ទត្តម តែរូបដទៃ វេទនាដទៃ បុគ្គល គេដ៍ឪបាន វេហយអគ្គដ៍ សិត និងអត្ថដីទុត្តម ទាំងរុប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាលក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាលក្យណា គប្បីពេលតែពាក្យនោះថា ប្រ គេដឹងបាន ដោយអគ្គជំនិត និងអគ្គ ដឹទតួម ទាំងរៀននា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត *និង្អត្តដ៏* «ភូម

រាភិយ្យាំ៨ថា ៧២វិត្ត

មឃុំ រិត្ត មួយ ភេឌ ជំងួហេ ៩ឧហម័ន្ទ ហ្គឺ-អនី ជាគ នើច រិតឃំ និពហ ម័ន្ទ មានី អនី ជាឧ នើច ကောင္းရွိေန ရက္ခ်ိဳင္တိုင္း မေတာင္းလက္ခ်ိဳင္း ကေတာင္းရွိေနရတ္ေတာင္း ៗ ប្រ ៗ

(៩៩) រិត្ ៩៦៧៦៦ មន្ទឹមនឹកគេនើង មឈ ឧ ឧឧលស័ឌ ឯ គេឯ មាឌ្មីរប ឧ ឧឧលឃឹម្មី ឯ គេឯ វិញ្ហាណញ្ជា ឧបលត្ថតិ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេន មញ្ជា រូប ម្សាំ វិញ្ចាសាន្តិ ។ អមុខ្លា ។ បុក្ខលោ ឧប-លម័ន្ទ មាន្ន័យនីតគេនើក វិតយំ ៩ពលម័ន្ទ មានិ-អនុព្សេត នេះ សង្គ សង្គ សង្គ សង្គ សង្គ សង្គ សង្គ ម្មស្រង្ ។ ខ សេរ ម៉េដែ ឯ មាខាសល្ រួយហេឃ និតហេស័ន្ទ ភាព្ទីមានីតគេនើច អយុ វិត្ មញ្ចុំ រុំយាល ត់ដែល ៩ឧលម័ន្ទ មន្ទឹមពីភាព រិជឈឺ ៩ឯហេសីម្នា មានីម្នេះ ក្រុង ស្រុច វត្ត ហេវត្តត្វេ អញ្ជាំ វុទ្ធ អញ្ជោ បុក្ខលេត យំ តុគ្ វុទេស្ វឌ្គលើ សេ វិត្ត ៩ពលដ័យ មានីយនកើត

របាំបម្រាំជា ការជំនួ

តែប្រជា ប្រហាជា បុគ្គល គេដង៍ មាន ដោយអត្តដ៍ពិត និធីអត្តដ៏ទុត្តម ទាំងរូប គេដឹងខ្មាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោល ថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាត្យរុស ។បេ។ [៤៧] ប្រ គេជំង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ពាំង សពា គេដង៍ហ្នេ ។ ២។ ទាំងសង្ខាវ គេដង់ផ្ទេន ។ ២។ ទាំង វិញ្ហាណ គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែប្រដទៃ វិញ្ញាណដខ្ទៃឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេជំងឺបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្ថដ៏ទត្តម ទាំង៍ប្រ គេដឹង់បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង្អត្តដ៏ទត្តមហ្ ។ เพื่ ๆ รูบสโร บุลุณสโรชุ ๆ ผูลข้อสูเเตเณเต็ลเอะเร ๆ អ្នកឲ្យដឹងខ្លាំកំហុសចុះ ប្រសិនបើ ប្រ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏វាិត និដ៌អត្ថដ៏ទត្តម ទាំដ៏ពៃញាណ គេដ៏ដ៏បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៌អត្ថដ៏ទត្តម តែប្រដទៃ វិញ្ញាណដទៃ មុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងិអត្ថ ដំទត្តម ទាំឪប្រ គេដង៍ជាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៍ទត្តម ម្នាលអ្នក ដ៏១វេន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីលោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខូវពាក្យណា គប្បីពោល តែពាក្យនោះថា រូប គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងិអត្តដ៏ទុក្ខម

ាក្ត្រណាជា

រួយឃោយ និតហារម្នះ មាន្ទ្រមនឹកគេជើង រុខំ អញ្ចុំ ញ ញ ស្គាល់ មុខលោ ឧបសារតំ ន្ទេលត្តិ សព្ទិកដ្ឋេរម ដួច មេដើលគេ ដើន វិត្សា នោ ខេ ឧច នេះ មិ គយ វិភូ មយោ ជជៈហេម យេ វត ហេ វត្តទ្វេ វូច ឧបហត្តតិ សច្ចិតាដូចមេដ្ឋេជ រួយហេឃ នំពលដំន្ន មាន្ទ័យជីតគេជើន ងឃុំ វិត្ អញ្ចុំ រិញ្ចាំ មក្ខលា ឧបហត្ថតិ សិច្ចិតាដូច-រុគឌើច រិតឈំ ឥធហុស័ឌ មាឆ្នាំមេឌីសាឧគ្រើសង្ខ ៣ តត្ ជនសំ វត្តព្វេ ទោ ប្រំ ឧបលត្តត៌ ភេព្តិតាដូ-ខ្សែដែន វិញ្ហាណាញ ខ្លួលពុំតិ មព្ធិកាដ្ឋបទេដែន អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំការ មុខបញ្ជាំ សច្ចិតា-ឌី ខេឌេឌ្ឌ ដែណី ៩ឧហ ខ័ឌ្ឌ មាន៉ូ មេឌឹ ខេឌេឌិឌ ខេ ទ វត្តព្វ អញ្ជុំ អញ្ជោ បុក្ខលោត ទំឡា ។ ខេ**។**

ទាំងវិភារាយ ដោរវែងមាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែប្រដ្ឋខ វិញាណដទៃ បុគ្គល គេជំន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំនរូប គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាក្យទំស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនតហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អកមិនគប្បីពោលថា ប្រ គេជំងំបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ទាំងវិញាណ គេជីងហ៊ុន ដោយអត្ថជំនាត ខងិអត្ថជ៍ទត្តម តែប្រដទៃ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ទាំងរុប គេជំដ៏ហ្វុន ដោយអត្តដ៏ពិត និងិអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដា ភាក្យទាំងពីនោះ អ្នកអោលនូវពាក្យណា គប្បីគោលតែពាក្យនោះថា រូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និនិអត្តដ៏ទត្តម ពុំងិវិញ្ញាណ គេ ដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទតួម តែរូបដទៃ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល គេដ៏ជំហុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធិអគ្គដ៏ឧត្តម ទាំងប្រ គេដ៏ឯ៍ហ្វុន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដឹទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា ប្រជន បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ គ្រោះជាពាក្យទុស ។ ចេ។

[ខ្ពុ] មុខស ៩ឧហម័ន្ទ មាត្តិមនុភិពគេកើច ಕಾಮಾ ರ ಕರಣಕ್ಕೆ ಇದರ ಕಾರ್ಜ್ಗೆ ರ ಕರ. ។ ខេដ រ្ទុំឈ្មាល សាំ ខែ ឧធលម្ព័ន្ធ ។ ខេដ វិត្តាំ នពហម័ឌ មាជ្មីមនុភិពនេះជើន ឯរេ ឯ

(p4) មួយ និត្តបន្ទុម មាន្ទឹមក្តីពត្រក្តើច ောင်းက ေဒေလးရှင့် ၅ (၁၅ ဒီကာလာက္ ९೮. លម្យ ជ ជេជ ជិធា ខែតហ្សុង ជ ជេជ ភេឌស ច ឧ្ទហត្ត សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេ ។ ចេ។

(៣០) សង្ខាក ឧបលត្តភ្នំ សច្ចិតដ្ឋបមេដ្ឋេច វិញ្ញាសេញ ឧបសត្ថភិ ។ បែ។ រួបញ្ជូ ឧបសត្ថភិ ។ បេ។ ឋេឌភា ខ ជ្មបញ្ជាំ ។ បេ។ ស្ញា ឧ ៩៦លម័ន្ទ មាជ្ជីមាជីពគេ ឡើប ឯ ពេង

[៣០] វិញ្ញាលំ ឧ១លត្តន សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេន រិជា វេត្តសម័ន្ទ ឯពេធ រុឌ្ឍ ១ វត្តសម័ន្ទ ។ ខេង មាយ ខ ៥៦៧៦៦ ង ខេង មាស៊ីម ខ និតហុងខ្ញុំ មាត្តិមនុក្សនេះគឺ ម ម ្សា មួយ ម ស សន្នាក់តំ ។ អមន្តា ។ បុក្កលោ ឧបលត្តត៌ រាភិពច្រើង៤ ៤៨វិត្ត

(២៨) លេខ សេនីដបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធីអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងសញា គេដុំដ៏ហ្នេប បេម ទាំងសង្គារ គេដុំដែល្នប បេម ទាំង វិញ្ហាណ គេជំង៍ថាន ។ ហេ ។ ទាំងរួប គេដំងីថាន ដោយអគ្គដ៍ពិត និង៍អគ្គ័ឧត្តមហ្ ។ បេ។

(៤៩) សញ្ញា គេជំងឺមាន ដោយអត្ថជ័ពិត និធិអត្ថជ័ពិតូម ទាំនិសត្ត គ្រេជីជំទាន ២ ៤២២ ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងទាន ២ ៤២២ ពាំង ្រ គេជំងីហ៊ុន ៦ ខេ ៦ ពាំង វេទនា គេជំងីហ៊ុន ដោយអគ្គជំពិត និស៍អត្ដបុត្មហ្ ។ បេ។

(៣០) សត្តារ គេដ៏ដ៍ហ៊ុន ដោយអត្តដ៏ពិត និធីអត្តដ៏ទុត្តម ទាំង ញៃញាណ គេដង្ហែន ។ ហេ ។ ទាំងប្រ គេដងែយ្នេ ។ ហេ ។ ទាំង ឋេខនា គេដឹស្ពាន ។ បេ។ ទាំងសញ្ញា គេដឹងហ៊ុន ដោយអត្តជំពិត និង៍អត្ថជំខុត្មហ្ ។ ហេ ។

(៣១) វិញាណ គេជំងឺទាខ ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជ៍ទុគ្ម ទាំង/្រ គេជំងីហ្ន ។ បេ។ ទាំង៧៩៩ា គេជំងីហ្ន ។ បេ។ ទាំង សញា គេដឹងហ្នេ ។ បេ។ ព សែង្ខារ គេជំងឺ ហ៊ុន ដោយអត្ថជំពិត និង អត្ថដឹទត្តម តែពិញ្ញាណដទៃ សង្ខាដេខែឬ ។ មើ ។ បុគ្គលគេដ៏ងច្បាន

មាន្ទឹកដូចមេដ្ឋេរិញ្ញាសារព្យុ ។ការពួធ សន្និកដូច រមដ្ឋេសត៍។ អមន្តា ។ អញ្ជាំញាណំ មញ្ញា បុក្ខាណ-ခါ ၈ ၁ လေးႏို႔ရွားေႏွာ ၈ ဆလာတပဲ စဲရွာတိ တေးကို វិញ្ញាណ៍ ឧបហត្ថត៍ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេធ សង្គាក ច និតលង់ខ្ញុំ មាន្ទឹយនឹតគេ នើន មឃុំ រួយហេតុ មយោ មាស្តីរា បុត្តលោ ឧបហត្ថតិ មាប្តីអាដ្ឋបរមដ្ឋេជ រួយហេឃ ៤៦លប់ខ្មុំ ហត្ថមនុត្តពិភេពថ្មេី ខេត្ត រួយ រេវត្ត មេញ វិញាណ មេញ ពុក្ខលេខិ យំ នេះ ដូចម្នាប់ សេ មួយ មួយ និង និង មេត្តិ សេដ្ឋបទេដ្ឋេន សង្ខាក ៩ ឧបហត្ថន្ត សច្ចិតដ្ឋបទេ-ដ្ឋេន អញ្ចុំ វិញ្ចាណ៍ អញ្ចេ សង្គ្នាក បុក្ខាហា ៩ឧសម័ឌ មាន្ទឹមដឹតគេដើន រួយហេដាំ ៩ឧសម័ឌ មាន្ទឹយនៅពី នេះ ខេ វេឌ្ឌ ខេង វេឌ្ឌ ខេង វេឌ្ឌ ខេង អញ្ចោ មក្ខលេត មិញ នោ ខេ បន វត្តត្វេ អញ្ច វិញ្ហាហំ ឧព្ធលស័ឌ មាជ្ជីយនៅដែន មាឌុំប្រ ឧ ឧបហត្ត សត្តិកន្ទេបមេដ្ឋេន អញ្ចុំព្យាលាំ

ដោយមគ្គដ៏ពិត និន៍អគ្គដ៏ទត្តម ទាំងវិញ្ញាណ រេដ៏ជំបាន ដោយ หลุนักิล ธิฉัหลุนี้จลูยง ๆ เห็ ๆ ให้ทุกกนโจ บุลุกง ដទៃឬ ។ អ្នកមិនកួរគោលយ៉ាឪនេះទេ ។ អ្នកកូរដ៏ងីខ្លាក់ហុសចុះ ប្រសិនបើ វិញ្ញាណ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏១គួម ទាំងសង្គារ គេដង់បាន ដោយកត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ឧត្តម តែវិញ្ញាណ ដទៃ សង្ខាដេទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទុក្ខម ទាំសិញ្ញាណ គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងមគ្គដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ ចំអើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកសម្លាំពេលថា វិញ្ញាណដុខៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូតជំនានោះ អ្នកចោលខ្លាំញក្បូណា តហ្វីទោលតែនាក្យនោះថា វិញ្ញាណៈនេះដ៏ឪបាខ ដោយអគ្គដ៏ពិត និជ អគ្គដ៏ទត្តម ទាំងសង្គារ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម តែវិញ្ញាណដទៃ សង្គារដទៃ បុគ្គល គេជំងឺបាន ដោយមគ្គដ៏ពិត និងអត្ថជីទត្តម ទាំងវិញ្ញាណ នេះជីងហ្វុខ ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថ ដំទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃដូច្នេះ ខេ ក្រោះជាតាក្យទុស មួយខៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោល ថា វិញ្ញាណដខែ បុគ្គលដខែ ដូច្នេះខេ ម្នាលអ្នកដ៏បំរើនេ អ្នកមិន គហ្វីអោលថា វិញ្ហាណ គេដង់ជីថាន ថោយអត្ថដ៍ពិត និងអគ្គជ៍ទុត្តម ពុំនិសត្តា៖ គេដឹនិយុខ ដោយអត្តដ៏ពិត និងិអត្តដ៏ទត្តម តែវិញ្ញាណដទៃ

អញ្ញេ សន្ទារ មុក្តលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេ វិញ្ញាណញ្ ឧបលត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេបត់ យំ តន្ត វេឌសំ វត្តព្វេ ទោ វិញ្ញាណំ ឧបលត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេ ដ្ឋេខ អញ្ជាំ វិញ្ញាណំ មញ្ញេ សន្ទារា មុក្កលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេខ សង្ខារា ខ ឧបលត្ត តំ សច្ចិត្តដូចមេ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេខ វិញ្ញាណញ្ចាំ ឧបលត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេខ វិញ្ញាណញ្ចាំ ឧបលត្តត់ សច្ចិត្តដូច

បរមដ្ឋេន នោ ខ វត្តត្វេ មញ្ចុំ វិញ្ចាណ៍ មញ្ញោ

ប្តសាល់ ទំនាំ **។ បេ** ។

សជ្ជ៌មឌីតនេដ្ឋ ឯកេង នេះ និតសម័ន្ទ មជ្ជិម ឧសភាលេខ១ឃំ និតសម័ន្ទ នេះ និតសម័ន្ទ មជ្ជិម ឧសភាលេខ១ឃំ និតសម័ន្ទ សជ្ជមានក្រុម សជ្ជមា អភិធម្មបំពិត កថាវត្ថ

សង្ហាដេ បុគ្គល គេជំន៍បាន ដោយអត្ថជំពិត ខំន៍អត្ថជំទុត្តម ពំនំវិញ្ញាណ គេជំន៍បាន ដោយអត្ថជំពិត ខំនំអត្ថជំទុត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំធីពីរនោះ អ្នកពោលខ្យំពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យ នោះថា វិញ្ញាណ គេជំន៍បាន ដោយអត្ថជំពិត ខំនំអត្ថជំទុត្តម ទាំង សង្ហារ គេជំន៍បាន ដោយអត្ថជំពិត ខំនំអត្ថជំទុត្តម តែវិញ្ញាណដទៃ សង្ហារដទៃ បុគ្គលរគជំន៍បាន ដោយអត្ថជំពិត ខំនំអត្ថជំទុត្តម ទាំង វិញ្ញាណ គេជំនំបាន ដោយអត្ថជំពិត ខំនំអត្ថជំទុត្តម តែអ្នកមិនតប្បី ព្រាហា គេជំនំបាន ដោយអត្ថជំពិត ខំនំអត្ថជំទុត្តម តែអ្នកមិនតប្បី ព្រាហា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យ ទុស ។ បេ។

(៣৮) បក្ខាយឥនៈ គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ ទត្ថម ទាំងសោតាយគនៈ គេដឹងីបាន ២០០២ ទាំងីជម្មាយឥនៈ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងីអត្ថដ៏ទត្តមហ្ ២០០២

(៣៣) សោតមេតន: គេដឹងបាន ។ មេ ។ ធម្មាយឥន: គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងបក្ខាយឥន: គេដឹង បាន ។ បេ ។ ទាំងមនាយឥន: គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និង អត្ថដ៍ទត្តមហ្គ ។ បេ ។ ំ ក្រុលចក

[ឃុស] ឧស័យស់ ៩ឧសម័យ មន្ទីយជីពពេជើប សោតភេត្ត ឧធលត្តត៍ ។ ខេ។ ជម្មាតុ ១ ឧប-លត្តតំ សច្ចិត្តដូចរមដ្ឋេន ។ បេ ។

(ឃុន្ត) មោខយន់ និត្តបន្ទុធ នេត្ត ឧតិយ្យ វេធហេស្តី សព្ទិតាដូចរមដ្ឋេខ ចក្ខុជាតុ ខ វេធហេត្ត-ត់ ។ ខេ។ ម ទៅក្រាណភាតុ ខ ឧទហត្ត់ សច្ចិ-ស្ដីស្ដេច ជើប ឯ ស្ដេ

(៣៦) ខត្តទ្រុំយំ ឧបហត្ថត សច្ចិតដ្ឋបរ-មដ្ឋេន សោតិស្ត្រីយ៍ ឧបលត្តតិ ។ បេ។ អញាតា-វុស្ត្រិយញ្ ឧ្ទហត្តត់ សច្ចិកាដូ១ ទេដួន ។ ខេ ។

(៣៩) សោត់ទ្រ័្លា ឧធលស័ម្ម រ ខេ រ មួយ-យសាំ ៩ឧហមន្ទ ឯ ខេ ឯ មឃុំថ្ងៃយឃំ ៩ឧហមន្ទ ក្សេចិ្ត្រជីពគេ ដើប មេឃុំ មេឃាខារ្ទ្រិញ មេឃុំ មេឃុំ មេឃុំ ្ត្រិយត្តិ ។ អាមត្តា ។ ពុត្តលោ ន្ធលត្តិត សុទ្ធិក-ដូចទេដ្ឋេន អញាតារ៉ៃ ច្រុំយញ្ ឧុចហត្តត់ សច្ឆិកដ្ឋ-ប ម ដ្រូល ទី ។ អ ម ខ្លាំ ។ ម ញ៉ាំ ម ញា តា ប្រ្ជុំឃំ

ពុទ្ធលាមវា

(៣៤) ចក្ខាតុ គេជីន៍ទាន យោយបក្ខដ៏ពិត ខិន៍បត្ឋិបុរុប ទាំងសោត៣តុ គេជំងឺជាន ។ បេ ។ ទាំងធម្ម៣តុ គេជំងឺជាន ដោយអត្ថជ័ពិត ខិងអត្ថជីខេត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៣៥) ហេតុណាតុ គេជំង៍ហ្ន ។ ២។ ជម្មាតុ គេជំង៍ហុន ដោយអត្ថុដ៏ពិត ខិង្អត្តដ៏ទត្តម ទាំង១ក្ខាតុ គេជំង់ថ្ងាន ។ បេ។ ទាំង ម ទៅពោណ៣គុ គេដឹងហុខ ដោយអត្តដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទត្តមហ្វ ។បេ។ (៣៦) បក្សុខ្ទិយ កេដីសីហ៊ុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងីអត្ថដ៏ទត្តម ព៌ងសោតិទ្រ្ទិយ គេដឹងបាន ។ ២។ ព៌ងអញាតាទ្រ្ទិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិត និធិអត្ថជំខត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៣៧) សោតិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ។ បេ។ អញ្ជាតាវិន្ទ្រិយ គេដ៍ឪពុន ដោយអត្តជំពិត និនិអត្តដ៏ទត្តម ទាំឪចក្សន្ទិយ គេដំផ ទុខ ។ បេ ។ ទាំងអញ្ជាំខ្លិយ ក្រដឹងទុខ ដោយអត្ថពិត និង ១៤ ฯฐสัจฎษ โลยภาลาไรลู้เบนโร ยภา เล็บ บุลุณ ះគដឹង៍ចាន ដោយអត្តដ៏ពិត ខិង៍អត្តដ៏ទត្តម **ព**ង៍អញ្ជាតាវិទ្រិយ គេដឹង៍ ទាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ អញាតាវិន្ទ្រិយដទៃ

ម កោ ម្យាល់ ។ ខ មេរ៉ា វត្តទ្ធ ។ អជាជាមាំ ២ ១០ **ធំ**ត្តសំ សញ្ជាំ មញ្ជាតាវ៉ុស្គ្រិយំ ឧ១លត្តត់ សច្ចិតដ្ឋ-ត្រព្រះ ឧឃ្ឈុំ ខ្លែកា ខេត្ត មន្ត្រីយនិត្ត ខេត းရီင မေရွာ် မေရွာ ကျော်ရုံနှံတို့ မေရွာ် မေရွာ်နှံတို့ မရွှင်လာ និតហម្បន្ន មាន្និយនឹតនៅពុធ្ធ មួយ មន្ទ្រិយ ឃុំ មញ្ចុំ មញ្ញា មុក្ខលោធ ឃុំ នុទ្ធ យនឹតគេនើច មឃ្យំខ្ញុំ៣ឃំ ៩៦៧៥២ មន្តិយនឹ-စးမေးရွိေန ဆက္စ္ကို မက္စ္ကာရကို ရွိယိ မက္စ္ကို မက္စ္ကိုင္ခဲ့ယိ មុក្ខលោ ឧបសត្ថតិ សច្ចិតាដ្ឋបៈខេដ្ឋេជ អញាតា-រុំថ្ងៃណី វិតហុមិស មុខិស្តុីជាគេក្តេច យេ ខ វត្តទ្វេ មញ្ចំ មញ្ញា សង្គ្រាស់ មិញ ကေး ေ ေ ၁၁ ႏွင့္ကို မည္တို့ မည္တိုင္တိုင္တဲ့ မေးကာ មុខលោធិ នោ វត បេ វត្តព្វេ អញ្ជាតាវ៉ៃស្ត្រិយ៍ ខុម-លត្តភ្ជុំ សត្ថិ្តដូចរមៈដួន អញ្ជុំ្រ្វ័យញ្ ឧបលត្តភ មភីធឬបិនិត តខាវគ្គ

បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរនោលយ៉ាងខេះខេ ។ អ្នកចូរដ៏ជំនូវកំហុស ចុះ ប្រសិនបើ អញ្ញាតាវិទ្រិយ គេដ៏ឥមាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធីអគ្គ ដំទុន្តម ទាំងអភាន្ត្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទុន្តម តែកញ្ចាតាវិទ្រិយដទៃ កញ្ចាំខ្លិយដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ត ជ័ពិត និនិមត្តដ៏ទត្តម ទាំនិមញាភាព្រៃទ្ទិយ គេដឹងបាន ដោយមត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះបោតុនោះ អ្នកនហ្វីពោលថា អញាតាវិន្ទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្តាញតាឥតីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គហ្វីពោលតែនាក្យនោះថា អញ្ញាតាវិទ្រិ្ទថ គេដឹងបាន ដោយអត្ថវិពិត ខិងអត្តដ៏ទត្តម ព៌ងអតាន្ទ្រិយ គេជឺនំ ពុន ដោយអត្ថដ៏ពិត ខិងអត្ថដ៏ឧត្តម អញ្ញាតាខ្ទៃឈដនៃ អញ្ជាន្ទែយ ញ ដទៃ បុគ្គល គេដំជីមាន ដោយអត្តដ៏ពិត ខិដ៏អត្តដ៏ទត្តម ទាំដ៏អញ្ហា-តាវៃន្ទ័យ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថបិទតួម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា អញ្ញាតាវិទ្រ្ទីឈដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាភាក្យុទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញ្ញាត់វិន្ទ្រិយដ្ឋាន បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពេលថា អញាតាវិទ្រិយ គេជីន៍ទាន ដោយអត្ថដ៏ពិត ខិន៍អត្ថដ៏ទត្តម ទាំងអញ់ ន្ទ្រិយ គេជីង៍ទាន

សទ្ធិតម្តេចបេឡេខ អញ្ចាំ អញ្ជាសារិទ្រិយ៍ អញ្ចាំ អញ្ជាំ យំ ឬក្តលោ ឧបលត្តត់ សប្តិកាដ្ឋបរមដ្ឋេន អញានា-វិច្ចិយញ្ ឧបហត្តត់ សច្ចិកក្មេខមេដែលត់ យំ តត្ វេលសំ វត្តត្វេ ទោ មញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយ៍ ឧបលត្តត៍ សច្ចឹ-មក្ខិតនេះ កើច មឃុំថ្ងៃកាសិ ៩ឯហេសិន្ត មាជ្ជីយក្ខេត မးမှုင္က မည္တ မည္တာကို နြဲ့လို မည္တို မည္တိုင္တဲ့လို မုဂ္ဂ (လ) ឧបហត្តត់ សត្ថិតាដ្ឋារមដ្ឋេ អញ្ជាតាវិទ្រិយញ្ ឧបៈ លត្តត សច្ចិត្តដូចមេដែច បោ ច វត្តត្វេ មញ្ ្យែកព្រិត្ត ៩៦៧៩ឆ្នំ មាត្តិយៈគឺតាគ គើច រេខស ឧ ៩ឧហស័ន្ទ មានិយនឹសនេះ គេ ដែល មេឃ ខែ មេឃ វេឌ៣ត ។ អមន្តា ។ វុត្តិ ភ៩វតា អភិ បុក្តលោ មត្តហ៊ុនាយ បដ្ឋិបណ្ឌា រូបញ្ជា ឧបលត្តតិ សច្ចិ-មនុក្ខនេះ នេះ ខេត្ត ស្គ្រា សង្គ្រា សង្គ្រី សង្ មុក្ខាសាតិ ។ ខ ហៅ វត្តត្វេ។ អាជាជាហ៍ មជិតាម្នឹ សញ្ជាំ វិត្ត ៩ឧលន័ង្ខ មុន្តិមនុក្ខិឧនក្តេច នេះ និត្តសម្តីមនុក្ស គណៈ វិត្ត មួយ រុក្ស មួយ រុក្ស

ដោយអត្តដ៏ពិត និន៍អត្តដ៏ទត្តម តែអញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ អញ្ជាទ្រិយដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងអញាតាវិទ្រួយ គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត ខិងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នៅដែរ បណ្ដាពាក្យ ទាំងពីរនោះ អ្នកពោលទូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា អញ្ញា តារិទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម ទាំងអញ្ជាំន្ទិយ គេដឹងបាន មោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអញ្ហាភាវិទ្រ្ទិយដែ អញទ្រួយដទៃ បុគ្គល គេជំងឺ បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ពង់អញាតាវិទ្រុយ គេមិនជំងឺបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំពិត តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញ្ញាតាវិទ្រ្ទិឃដែរ បុគ្គលដែរ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ។

(ញ់) ប្រ គេជីងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្តជំទុត្តម ទាំង រៀបនា គេជីងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទុត្តម តែប្រជទៃ រៀបនាដៀប ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងប្រ គេជីងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទុត្តមហ្គ ។ អើ ។ ប្រជទៃ បុគ្គលដទៃហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកបូរជំង់នូវអំពើ ផ្ទុយចុះ ប្រសិនបើ ប្រ គេជីងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទុត្តម ទាំង វេទនា គេជីងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទុត្តម តែប្រជាំ វេទនាដទៃ

វត្ត កក់តា អត្តិ ឬក្រហេ អត្តហ៍តាយ បដិបញ្ជា រូបញ្ជូ ឧបលត្ថិត សច្ចិតាដូបមេដ្ឋេន នេះខ វែត ប វត្ត: គ្គ មញ្ជាំ ម ញោ បុក្កលេត៌ យំ តុគ្គ វ ឧស៌ វត្តត្វេ ទោ រុខ៌ ឧបលត្តត៌ សច្ចិកដ្ឋបមដ្ឋេច វេឌជា ខ ឧឧលវាត្ត សត្ថិតដ្ឋាម ដើន អញ្ចុំ អញ្ ឋេននា វុត្តិ ភភវតា អត្តិ បុគ្គលោ អត្តបាតាយ ឧទ្ធន្សា នៃសាំ នឧលមាន្ទ មាន្ទឹមនើលគេ គើច សោ ច វត្តត្វេ អញ្ជុំ រុំ អញ្ជោ មុក្តលោត មិញ លោ ខេ ឧប វឌ្ឍ ឧយ វិព្ គ យោ ជម្រាស្ង្ ុខ () ស្រី(និ វិត្ ៩៦ហើយម្ន មាន្ទ័យនីតគេនើច មុខស ឧ ៩ឧលម័ន្ទ មាន្ទឹងនើតគេនើច គេឃុំ វិតូ គេឃា ឋននា ត្រ្តី កក់តោ អគ្គិ បុក្ខលោ អគ្គបាំតាយ ត្យត្ត ដែល នៃសាសន៍ម្នា មាន្ទីមនើតគេ ដើលម្ន តត្ត វ ខេស់ វត្តត្វេ ទោ រូបំ ឧបលត្តត៌

សភិធឬចំផក កដាវត្ថ

ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ប្រ ពាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៍ទត្តម មាលអ្នកដ៏ចំបើអ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគហ្វីលោលថា ប្រដ្ឋិទ បុគ្គលដ្ឋិទ ដូច្នៅជំរ មណ្តាញកម្រាំ ជីពីនោះ អ្នកញាល់ខ្លាំញក្សាណា គម្បីពោល តែញាក្ប នោះថា រូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ពង៌វេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏១គួម តែរូបដទៃ វេទនាងខែ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ត់ង្សែ គេជង់បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី រតាលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាត្យទុស មួយ ទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា ប្រដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះ ទេ ស្លាសអ្នកជំពុំនេ អ្នកមិនគប្បីពោលថា រូប គេជំង៍បាន ដោយ អត្ថម័ពិត និងិអត្ថម៍ទុត្តម ទាំង៤៤៩១ គេជំងឺបាន ដោយអត្ថម័ពិត និង អគ្គដ៏ទត្តថ តែប្រដទៃ ៧ខនាដទៃ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មាន បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ទ្វន ពាំងរូប គេដឹងបាន ដោយ អត្តជំពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្យូព៌ងពីរនោះ អ្នក សោលខូវភាក្យូណា គប្បីពោលតែភាក្យូនោះថា រួប គេដឹងបាន

សច្ចិតាដូបមេដ្ឋេជ វេធជា ៩ ឧបហត្តត៌ សច្ចិតាដូ-មមេ ដែន អញ្ជុំ មញា វេធនា វុន្ត ភកវតា អត្ បុក្កលោ អគ្គមានាយ បដិបាញ រូបញ្ ឧបលត្តន៍ សត្ថិតាដូបរមដ្ឋេខ លោ ច វត្តត្វេ មញ្ចុំ ម ញោ ដុក្កលោត៌ ម៉ីញ្ហា ។ ថេ ។

(យ។) រិត្ ៩ឧលរ៉េឌ្ មាន៊ីម ឌីគរព ឌើខ មាយ ខ ឧ្ទលត្តិ ។ ខេ ។ សង្ខាក ខ ឧទលត្តិ ។ ខេ។ វិញ្ហាណញា ខ្ពល់ព័ន្ទ មន្ត្រីមេដឹតគេដើប ឯ គេ ឯ [bo] វេឌនា នុមហត្តត់ សុច្ចិតាដូបរមដ្ដេន មាល ខ ៩៦៧៦៦ ។ គេ ។ មាឡិររា ៩ ៩៦៧១៥ ង ខេង រួយហេឃ និត្តសង់ខ្លួន នេះ នេះ និកយំ និត-លត្តិ សច្ចិត្តដូចមេដ្ជេប ។ ចេ ។

(៤០) សញា ឧទលត្តតិ សត្ថិកាដ្ឋមារដ្ឋេន សន្នាក ច ឧ្ទលត្ត ។ ខេ ។ វិញ្ហាណញ្ ឧ្ទ-លាស័យ្ឌ ត ខេ ជា វិធាឃឹ និតហើយមួយ ន ខេ ជា រុមខារ ត្ត ៩ឧហម័ន្ទ ភាព្ទឹមមនីឯកម្មើប ឯ គេ ឯ

មន្ត្រីមានជា

ដោយបត្តហ៊ុំតិត និងបត្តដ៏ទត្តម ទាំងវេទទា គេដឹងថ្កាន ដោយបត្ត ដីពិត ទិនិអត្តដ៏មត្តម តែប្រដទៃ មេខនាដទៃ ព្រះមានព្រះកាគគ្រាស់ ឋា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ទូន ទាំងប្រ គេដឹងបាន เสาเพศสุสติ์ส อัลัศสุสังสุษ โลษุกษิรสญาภาณชา รูบสไร បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាត្យរុស ។បេ។

[ញ] ប្រ គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថន៍ពិត និធីអត្ថដ៍ខត្តម ពុំដ្សញា គេដុំនៃទុខ ។ បេ។ ពុំដូសង្គារ គេដុំនៃទុខ ។ បេ។ ទាំងិវិញ្ញាណ គេដឹងទ្បាន ដោយកត្តដ៏ភិត និងិអត្តដ៏ទុត្តមហ្គ ។ បេ។ ញ (៤០) មេនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងសញ្ញា គេដឹងចាន ។បេ។ ទាំងសង្ខារ គេដឹងចាន ។បេ។ ព័ទ្ធវិញ្ញាណ គេដ៏ន៍ថាន ។ បេ។ ព៌ន៍ប្រ គេដ៏ន៍ថាន ដោយអត្ត ជ័ពិត និង៍អគ្គិជំ «តូមហ្គូ ។ ហេ ។

[៤១] សញា គេដ៏ជ៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទុត្តម ពាំន សង្ខារ គេដឹងហ៊ុន ៦ បេ ២ ទាំងវិញាណ គេដឹងហ៊ុន ៦ បេ ២ ទាំង ្រ គេជំង៍បាន ។ បេ។ ទាំងប៉េខនា គេជំង៍បាន ដោយអគ្គជំពិត និង្គត្បឹទត្នមហ្គ ។ ហេ ។

ារកិច្ចព្រំពិពេ ១៤វគ្គ

ខ ៩ឧសដិទ្ធំ មាន្ទិមមុខឹតគេទើប ឯតេឯ ឯតេឯ មួយ ឧ ៩ឧសមិទ្ធ ឯតេឯ មាស្ថិប ដៃណី ៩ឧសមិទ្ធ ឯតេឯ ភ្លេសមិទ្ធ [၉៧] រួយហ្វេ ៩ឧសមិទ្ធ មាន្ទិមមុខិតគេទើប

ឧខលាំ ៩ឧហម័ន្ទ មាជ្ជិយៈជីពគេ ជើប ឯ ខេ ជា ជើប មោមាយឧបលាំ ៩ឧហម័ន្ទ ឯ គេឯ ឧកិបាក-(៤៤) ឧយាលឧប្ ៩ឧហម័ន្ទ មាជិយៈជីពនេះ (៤៤) ឧយាលឧប្ ៩ឧហម័ន្ទ មាជិយៈជីពនេះ

រាក់មច្រជំពាក់ កស់វត្ត

((()) សេស្តី នេះដីឥហុន យោយអត្ថដ៍ពិត និធីអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងវិញាណ នេះដីឥហុន ។ បេ ។ ទាំងប្រ គេដឹងហុន ។ បេ ។ ទាំង សេខា នេះដីឥហុន ។ បេ ។ ទាំងសញា គេដឹងហុន ដោយអត្តដ៍ ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៤៣) វិញ្ហាណ គេដ៏ឪបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និឪអត្ថដ៏បុគ្ម ទាំងរូប គេដ៏ឪបាន ២ បេ ២ ១ ១ ៩ ខេសា គេដឹឪបាន ២ ខេ ២ ១ ១ និ សញា គេដ៏ឪបាន ២ បេ ២ ១ ១ ជំសង្គារ គេដឹឪបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត ញ

(៤៤) ចក្ខាយតនៈ គេដ៏ឪបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និធីអត្ថដ៏ទត្តម ទាំឪសោតាយតនៈ គេដ៏ឪបាន ។ បេ ។ ទាំឪធម្មាយគនៈ គេដឹឪបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធីអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៤៤) សោតយតនៈ គេដ៏ឥបាន ។ បេ ។ ជញ្ឈតនៈ គេដឹជ បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំង០គ្នាយតនៈ គេដឹងបាន ។បេ។ ទាំងមនាយតនៈ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។បេ។

(៤៦) ខេត្តភាតុ ឧបហត្ថតិ សច្ចិតាដូចមេដៀន សោតជាតុ ១ ឧ្ទហភ្នំ ។ ១េ។ ជម្មាតុ ១ នពលស័ង មភ្មមពីលភពពីខ រ ពេ រ

(៤៩) សោតជាតុ ឧបហត្តត់ សប្តិតាជួយមេ. ឌើច ឯ ខេ ឯ ឌ គឺ ខេ ស់ នៃ ស ស ប្តី មេ ជួត គេ ឌើច ឧស្ខាត់ ឧ វស៍សម័ន្ទ រ ខេ រ គ សេរួយ ហេ ២ ដ ខ ៩៦ហត្តម្នា មាន្ទឹមដើនគេដើន ឯ គេ ឯ

(៤៤) ខង្ខំ(ច្ចុំក្លុំ ៩ឧសមន្ត្រ មាខ្មុំងក្តីសុធ. ឌ្ដេ សេត្តថ្ងៃពញ្ ឧឧលត្តត ។ ខេ ។ អញាតា. រុំថ្ងៃយញ្ ខុមហត្តត់ សជ្ជិតដ្ឋមមេដ្ដែ ។មេ។

(၉५) (မာဗွာင်္ကြီးကွာ ဒဂၤလည်းမှာ ၁.၉၁ ဆည်းသည វិច្ចិយ ឧបហត្តត់ សថ្មិតន្ទបទេខ្លេច ចក្ខុច្ចិយញ្ និត្តសង្ឃន្ន ភ គេ ន អយុទ្រិញឃំ និត្តសង្ឃន្ន មន្តិ-យន្តិ ។ អាមជា ។ វត្តិ ភគវិតា អត្តិ ពុក្ខលោ អត្តហិ-ကေတာ့ စန္စစ္တေရး မည္သား အႏိုင္ငံတက္ နစ္လက္မွန္ မစ္မ်ိဳး-មនុស្ស ដេខាង ៤ មេស្តី ៤ មេឃុំ មួយ មួយ មួយ មួយ

ពុគ្គលការា

(៤៦) បក្ខាតុ គេជំន៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និនិមត្តប៉ុស្ត្រប ទាំងសោត៣តុ គេដឹងទាខ ។ ២។ ទាំងជម្មាតុ គេជំ_ប្ប ដោយអត្ថព័ព៌ត និធិអត្ថជ៍ទត្ថម្ម ។ បេ ។

(៤៧) សោត៣តុ គេជំន៍បាន ដោយអត្តដ៍ពិត និធីអត្តដ៍ទុត្តបក្ ៗ បេ។ ជម្មាតុ គេដ៏ឪបាន ដោយអត្ថជំពិត និឪអត្ថជ៍ទុត្តម ទាំឪ ចត្តភាគុ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងម នៅព្រាណ៣គ្ គេដឹងបាន ដោយអត្ថភិពិត និនិអគ្គជ៍ទុត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៤៨) ចក្ខុខ្ទុំយ គេដ៍ឥមាន ដោយអត្តដ៏ពិត ខិងអត្ថដ៏ទុក្ខម ទាំង សោតិន្រ្ទីយ នេះដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំង សភាគារិន្រ្ទ័យ នេះដឹងបាន ដោយអត្ថព័ព៌ត និធីអត្ថជ៍ទុត្នប្ដូ ៗប្រៗ

(៤៩) សេតិទ្រិយ គេដូខ្ពស់ខ រ លេវ អញាតាវ៉ៃទ្រិយ គេ ដឹងទាន ដោយអត្តដ៏ភិត និងអត្តដ៏ទត្តម ទាំងចក្ខុខ្លែយ គេដឹងទាន ។ បេ ។ ទាំដអភាន្ទ្រិយ គេជំនិទ្ធន ដោយអត្ថជ័ពិត និងីអត្ថដ៍ទត្តម អញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ អញ្ជាទ្រួយដទៃឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ពាំងអញាតាវិន្ត្រិយ គេ ដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អេ ។ អញាតាវៃន្ទ័យដទៃ

របស់លាវិធីប្រ ការប្រវត្តិ

អ ញោ មក្តេសភិទ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ អាជានាហ៍ ញា មជិតាម្នី សញ្ចាំ អញ្ចាតាវិន្ត្រិយ៍ ឧបលត្ថតិ សច្ចិតាដ្ឋ-ត្រៃ គេ មួន ក្នុង ស្នាំ ភគាតា អត្ថិ បុក្ក:លា មត្តហ៊ុនាយ បដិបយ្យ មញ្ញា-តាវិន្ទ្រិយញ្ ឧបលត្តតិ សច្ចិកដ្ឋបមដ្ឋេន គេន វត ။ နေးမေ ရယ္ ရယ္သည့္ခ်က္က ရယ္က ဂ်ပ္ကေတာ့ ယိ အနာ វ ឧស វត្តព្វ ទោ អញាតារ៉ិច្រិយ៍ ឧប-លត្តតំ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេន អញ្ជាំខ្ញុំយញ្ ឧបលត្តតំ ស្ថិតជួយមដ្ឋេខ មញ្ចំ មញ្ចាស់ វិទ្ធិយំ មញ្ចំ មញ្ចំ-្ត្រិយ វត្ត ភគវតា អត្ត បុគ្គលោ អត្តហិតាយ បដ-តទោ ងឃាមស្រ្ទំយលាំ ៩៦លម័ន្ទ មាជ៊ីយដើតគេ-င္း ေတာင္းနွားေရွ မက္ဆို မကာေရာႏိုင္ခဲ့လို မေးကာ ម្យាលាធ្វា មិស្តា នោ ខេ មន វគ្គព្វេ អត្ថា មា រុំ ថ្ងៃ ក ឃើញ ដុខ្គុំ ហេតុ ឃោ វុខ ហេវុឌិនៅ មឃា-តារ៉ុន្ត្រៃលំ ឧបហត្តតិ សច្ឆិកាដូបមេដ្ឋេន អញ្ជុំស្រីញ និតហ្សង្គ ហន្ទំអនីពគេ ដើន អយុ អយាមារ្យៃក្លិញ

ชุลุณสโรดุ ๆ มหยังสุกเทณ ผ้าฉังละเจ ๆ มหตุกถึงผู้ก็กลั ដូយចុះ ប្រសិនបើ អញ្ញាតាវៃទ្វិយ គេដ៏ឥបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង អត្ថជីទត្តម ទាំងអញ់ទ្រួយ គេជំងឺថ្មាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ទុក្ខម តែអញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ អញ្ជាទ្រ្ទិយដទៃ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញាតាវិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏១រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នក ពីរនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែពាក្យនោះថា អញាតា-វិន្រ្ទិយ គេដ៏ឥបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ឧត្តម ទាំងអញិន្រ្ទិយ គេដីជ ទាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន្នអត្ថដ៏ទត្តថ តែអញាតាវិទ្រិយដទៃ អញទ្រិយ ដទៃ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ 98 ទាំងមហាតាវៃន្ទិយ គេដឹងបាន ដោយអត្តជ័ពិត និងអត្ថជ៍ឧត្តម ហ តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា អញ្ញាតារិន្ទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះ ជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញាគា• វៃទ្វ័យដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន់ អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញាតារ៉ៃទ្វិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថជីពិត និងអត្ថជ៍ទត្តម ព័ង៌អញិ-ញ ្ត្រិយគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអញាភាព្រៃ្ទិយដ ទៃ

ពុត្តសរាយា

មញ្ចុំ មញ្ជាំ ម្តុំ អ្នក ម្តុំ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ ស្នេស ឧត្តលេស មួយសង្គ្រំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុង សច្ចិតាដូចមេដ្ឋេញតំ យំ ឥត្ត ផែសំ វត្តត្វេ ទោ មញ្ចុំ និត្ត ស្ថិត្ត និត្ត និត ្ត្រិយញ្ជូ ឧមហត្ថតិ សុទ្ធិកដ្ឋប ម ដ្ឋេន អញ្ជុំ អញ្ជាតា-ဂ်ိုင္ခြဲလို မက္ဆို မက္ဆိုင္ခြဲလို ဂုံရွိ ကရာက မက္ဆို ပုဂ္လုလာ អត្តហ៊ុនាយ ខដ្ឋខន្ទោ មញ្ញាតារ៉ុន្ត្រិយញ្ ឧបលត្តត៍ សព្ទិតដ្ឋាមដ្ឋេន (៩) ១ វត្តត្វេ មភា មញ្ជាតា-វិ ខ្លែយ ម ញា មុក្ខលោត មិញ ។ មេ ។

ាបម្មស់សនូន ។

មាត្តិមេដឹកគេដើច លោ ខ រុម្មី ឃុំ តំ តំ ដែលបង្ គូ តំ កាត្តិមេដឹកគេដើច ខេច រុម្ម ឃុំ រដ់ លោ សភាសង្ មាត្យសញ្ចុំ ចូមីសូ សញ្ចុំ ដើម្បែល សកលម្មំ ឯ មាតស្លី ឯ វិត្ត ត់ដែលម្ម ឯ ច លោះ រុម្មី ឯ (តុ) ត់ដែល សតលមិន្ទ មាត្តិមេដឹកគេជើយម្ ពុក្ខតាធមា

កញ្ជាក្រួយនៅ ប ត្រាមានត្រាះការគ្រោស់ថា មានបុគ្គលប្រចិបត្តិ ដើម្បី
ប្រយោជម៌ខ្លួន ទាំងអញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ចិត និង
អត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្លាំងភីរនោះ អ្នកពោលនូវភាក្សាណា
តប្បីពោលតែទាក្សនោះថា អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏
គិត និងអត្តដ៏ទត្តម គែអញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយជទៃ អញ្ជិទ្រួយជទៃ ព្រះមាន
ព្រះការត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រកិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំង
អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ចិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិន
គប្បីពេលថា អញ្ជាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជា
ពាក្យខ្លួយ ។ ប ។

ជប់ ^{ទូប}ម្មស់សង្គនៈ ។

(៩០) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុក្ខមៗ ។
អើ ។ បុគ្គល គឺប្រហ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកបូវ
ដឹងនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង
អត្តដ៏ទុក្ខម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា
បុគ្គល គឺប្រ ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវភាក្សាណា
គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ត
ដឹទុក្ខម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គឺរូប ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស

ារភិធ្យូពិដីភេ ១៦វត្ត

 គ្នួញ
 ១ ខេត្ត

 សេត្ត
 សេត្ត

(៥០) ឬក្តលោ ឧមហត្ថត៌ សច្ចិតដ្ឋមនេះដ្ឋបា-សូ ឯ ឃុឝស ឯ រិតហ្គី ជុំ ហេ ឯ ពេង _ដយ់ (ស រុទា ពុក្ខលោ ។ មេ ។ ពុក្ខលស្មី រូបត្តិ ។ ជ ហេវ វត្តព្វេ ។ អាជានាហ៍ ជិក្តហ័ ហញ្ជាំ បុក្តលោ ឧប-លត្តត សច្ចិត្តដូចទេដ្ឋេខ តែខ តែ រ តែត្រូ បុក្ខ-लर्जे रेवडु लू सब प्रथम प्रधाने ता तेयाला និត្តសង្គ្នំ មាន្តិមន្តីតានេះនេះ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ လက္ရိ ပိုင္ပစ္ခ်ိန္ နည္းေလး ၂ ေရာင္ နည္တိုးမိ ដូក្ក លោ រត វត្តត្វេ ţţ

រហិញ្ចេចិត ១៤៨ភ្ន

ចូយទៀត ប្រសិនបើ ឬកមិនឧហ្វីនោលថា បុគ្គល តិប្រ ដូច្នេះទេ ម្នាលឬកដ៏ចំរើន ឬកមិនឧហ្វីនោលថា បុគ្គល នេះជីងបាន ជោយអត្ថ ដីពិត និងមគ្គដ៏ទគ្គម ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីវនោះ អ្នកពោល ទូវតាក្យណា គហ្វីនោលតែតាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយ អត្តដ៏វិត និងអគ្គដ៏ទគ្គម តែអ្នកមិនគហ្វីនោលថា បុគ្គល គឺប្រ ដូច្នេះ ទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។បេ។

(៤១) បុគ្គល គេជំង៍ប៉ាន ដោយអត្តជំពិត និងអត្តជ៍ទត្តមប្ ៗ មេ ភ ជំងួលសានមឌ្គរំព ភពភា ជំងួលរៀប១មរំព ភពភា វិព មានក្នុបគ្គលប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលហាងនេះទេ ។ អ្នកប្ដូរដឹងទូវ កំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេដីឪពុន ដោយអត្តដ៏ភិត និឪអត្តដឹ ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកនប្បីពេលថា វូបមាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះដែរ បណ្តាតាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកគោលទូវភាក្យូណា គប្បីពេលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដ៏ដ៍បាន ដោយអត្ថដីពិត និងអត្ថដី ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីរភាលថា រូបមាន ក្នុងបុគ្គល់ដូច្នេះទេ ក្រោះជា ភាត្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបមាន ភ្នុង បុគលដូចេះទេ មាលអក្កដ៏ចំរើន អក្មនគហ្វីពោលថា បុគល គេដ៏ង៍បាន

មុគ្គលមាល់

(ភុគ) ត់ដលេឃ ៩ឧលនិម្ន មានិម្មឌីឧឝេឌើ-ទោត៌។ អាមន្តា ។ វេឌនា បុគ្គលោ ។ ប្រ។វេឌនាយ ត្តស្រា រតេរងឃើន ភេឌបាយ ត់ដែល រតេរ ម្នេលស្មី ឋេឌ១ ។ ខេ ។ សញ្ញា មុគ្គលោ ។ ខេ ។ ម្សាយ ពុក្តលោ ។ ខេ។ អញ្ជា មញ្ញាយ មុត្តលោ ។ បេ ។ មុគ្គលស្មុំ សញា ។ បេ ។ សង្ខាវា ត់ដែលោ រ ពេ រ មាខ្ញុំរ មៅ ដង់ប្រហ រ ពេ រ ងឃើន សទ្ធាប្រភិ មុក្ខលា ១ បេ ១ ពុក្ខសុស្មិ សុទ្ធាភា ។ មេ ។ វិញ្ចាណ៍ មុក្ខៈលា ។ មេ ។ វិញ្ចាណស្មឹ ថ្ងៃលោ ។ ខេ ។ អញ្គ្រ វិញ្ញាឈា បុគ្គលោ ។ ចេ។ ត់ដែលឡុំ រួយហេសខ្ញុំ ឯ ខ លេះ រូងខេំ ឯ ឯងជាសាស្ និត្តហំ ហញ្ជាំ បុត្តលោ ឧបហត្ថតិ សន្និកដ្ឋបទេ-

យំ តត្ត វនេស វត្តត្វេ ទោ ឬក្តលោ ឧបលត្តត

ដោយកត្តដ៏ពិត និនិកគ្គដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាស់ពីពេល៖ អ្នក រនាល់ខ្លូវនាក្យណា គម្បីនោលវិតពាក្យនោះថា បុគ្គល នៅវិស្សនា ដោយអត្ថដ៏តិត និធីអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពេលហំ រូបពេក ក្នុក បុគ្គល ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យទុស ។ មេ។ (៥៤) បុគ្គល គេដ៏ឥតុន ដោយអត្ថដ៏តិត និធិបត្តដ៏។ភូបឬ ។ អើ ។ បុគ្គលគឺវេខនា ។ បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុរិវៈ នោ ។ បេ។ បុគ្គលវៀរបាកវេទនា ។ បេ ។ វេខនាមាន ក្នុងបុគ្គលប្តូ ។ បេ ។ បុគ្គល គឺសញា ។ បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុសញា ។ បេ។ បុគ្គលរៀវភាក ញ សង្សាយ ។ បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុសង្គារសំងទ្បាយ ។ បេ។ បុគ្គល វៀលេកសង្គារគំនឡាយ ។៤។ សង្គារគំនឡាយមាន ក្នុងបុគ្គល ឬ វ សេវ បុគ្គលអឺវិញ្ញាណ ។ សេវ បុគ្គលមាន ក្សើរញាណ ។ សេវ ញ បុគ្គលវៀលេកវិញ្ញាណ ។ បេ ។ វិញ្ញាណមាន ក្នុងបុគ្គលឬ ។ អ្នកមិនគួរ និយាយយ៉ាងខេះទេ ។ អ្នកកូរដឹងនូវតំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេ ដង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏បំរើន ព្រោះហេតុ នោះ អ្នកគប្បីពោលថា វិញាណមាន ក្នុងបុគ្គលដូច្នេះដែរ បណ្ដាពាក្យ ទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លូវទាត្យណា គប្បីទោលតែពាត្យនោះថា បុគ្គល

រណ៍លម្រិដង ២៦៨គ្

ារភ័ធឬចំផល ១៤៤គ្ន មាន្ន័យដឹតនៅពេល ឧរុខខៀ ត់ដែលម្នាំ រួយហេខ៉ ခ်ာက္က (တ (စ ဗင္ဇ ကိုး (၅) ပုဂ္ဂလည္ဒီ ကိုက္တလင္ဂ် នោះ វត្ត ហេវត្ត ស្វា មុក្គលោ ឧបលត្ថត សុទ្ធិតដ្ឋ. ត្ត ដើយស្នុ កា សង្គ រុខេហ្ រុងខេប់ សេ ជិស្តីហោ ឧបហត្ថត សច្ចិតាដ្ឋបទេដ្ឋេន លោ ច វត្តត្វេ បុក្ខ-លេឡី វិញ្ហាលេខ្លុំ ទំនួ ។ មេ ។ (៥៣) បុគ្គលោ ឧបលត្តត់ ភាព្ទិកដ្ឋបរមដ្ឋេញ-តំ ។ អមន្តា ។ ខត្តាយឥន បុក្កលោ ។ បេ។ ខត្តា-ကေဆင်ကို ဂါပေလ ၁၊၀၁ ဆယ်သြား မေးမိုးကဆည ត្ដេះហា ។ ពេ ។ ពុក្ដសុភ្នំ ខេត្ដាយនេះ ។ បេ។ ឌញ្ជាជនជំ ឬក្តាលោ ។ បេ ។ ឧម្មាយនេះក្មី ឬក្តាលោ ។ ខេ ។ អយុ (ភ ខម្មាយស្លា បុក្ខលោ ។ ខេ។ ត់មហ្មុំ ៩គាំ៣ឧត្ ឯ នេ ឯ (៩៤) ឧយមាន ដំបាល ១ គេ ១ ឧយម ខេម្មាន់ លោ ត្ត ស្ដេញ ១ តែ ១ ម៉ា ម្ដាំ ខេង្គ ស្ដេញ បង្គ្រាំ ។ ពេ ។ ជម្លាស្មី ៩គ្នាតា ។ ខេ ។ ឧតិយុខ ជម្លា ខាន់លា ជំន័ហេ រាធរ ជំន័លក្ដី ខតិខាន់ រាធរ

គេជីងច្នាន រាវាយអត្ថបីនិត និងអត្ថបី។ត្អូប តែអ្នកបិចនញ្ជានាលាវារ វិញ្ញាណថាន ក្នុងបុគ្គលដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិក ថេ អ្នកមិនគប្បីពេលថា វិញ្ញាណមាន ក្នុងបុគ្គលដូច្នេះទេ មាលអ្នក ដ៏ចំរើន អ្នកចិន្ទស្សីរភាលថា បុគ្គល គេជំងឺជាន ដោយអត្តដ៏ពិត និធី អត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្ពាំង៣រនោះ អ្នកពោលខ្ញុំពាក្យណា គប្បីពេលតែនាក្យនោះថា បុគ្គល គេដង៍ជំពុន ដោយអគ្គដ៏ភិត និធិអត្ថ ដំខុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពេលថា វិញាណមាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះ រ ព្រោះជាសាក្សាក ។ មេ។ (៤៣) បុគ្គល គេដ៏ង៍ហុន ដោយអត្តដ៏ពិត និង៍អត្តដ៏ទត្តម ឬ ។ មេ ។ បុគ្គលត់ចក្លាយតនៈ ។ បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុងចក្លាយ-តនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀចាកចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ ចក្ខាយតនៈមាន ក្នុជម្រុលឬ ។ បេ ។ បុគ្គលគិតមាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលមាន ក្នុ ទុំ ធ្មាយតន: ។ ហេ ។ បុគ្គសរៀលេកធម្មាយតន: ។ ហេ ។ ធម្មាយ-ភន:មាន ក្សបគ្លប្ ។ បេ ។ ភូ^{រគ} (៩៤) បុគ្គលគិចក្ណត្ ។ បេ ។ បុគ្គលមាន ក្នឹចក្ណត្ វ បេ។ បុគ្គលវៀរបាតចក្ខាតុ ។ បេ។ ចក្ខាតុមាន ក្នីបុគ្គលប្ ប្រហារ បុគ្គលគុធម្មាត្ត ប្រហេ បុគ្គលមាន ក្នុធម្មាត្ត ប្រហេង បុគ្គលវៀចោកជម្មជាតុ ។បេ។ ជម្មជាតុមាន ក្នុងបុគ្គលប្តូ ។បេ។

(၃၃) ဧယ်ဖြို့ကွာ ရမ်းဟာ ၁ ၊ ရေ ၁ ဧယ်ဖြို့-កម្មាំ ជំងឺលេ ឯពេង ដុំឃើន ជង់ថ្មីល មុត្តលោ ។ មេ ។ មុក្កលស្ទី ខត្តាទ្រួយ ។ មេ ។ អញ្ជាតារ៉ុន្ត្រិយ មុក្កលោ ។ មេ ។ អញ្ជាតារ៉ុន្ត្រិយស្មី ရီညီလာ နက္နန္းမ်ား မြန္မာေတာ့ မွန္မလာ ។ ខេ ។ ដុក្ខលស្មី មញ្ញាតារ៉ុន្ទ្រិយខ្លំ ។ ឧ ខោះ វត្តត្វេ ។ អាជានាហ៍ ជំក្តុសំ សត្វា ពុក្ខលោ ឧុម. សេសម្ន មុខ្មីមនុត្តនេះ ខេង ខេ មេ ខេង ខេង ខេង ខេង ខេង လြင့္ရ မြက္သာရန္ ပို့လာရွိ လို အရာ ဂုဒလ္ ကြားျပဳ (၁) ស្ដុះលា ឧតលេសន្ទ មានិយុឌ្ធនេះ នេះ ខ មុខនេះ មុក្កលស្ទី អញ្ជាតារៃខ្លែយន្តិ មិញ នោ ខេ ខេ វត្តត្វេ មុក្ខលស្មី អញ្ញាតាវិន្ទ្រិយន្តិ នោវត រេវត្តត្វេ បុក្ខ-លោ ឧបហត្ថត សច្ចិកាដ្ឋបមេដ្ឋេលតិ យ៉ តត្ត។ គេសិ វត្តព្វេ ទោ ឬក្តលោ ឧបលត្តត សច្ចិត្តជួបមេដ្ឋេជ ဆေ ေရးရွိေရာ ရုဂ္လလည္ခ်ိဳ မရာကားကို ေတြ ရွိ မိတ္ ၅ (၁၅

្សែន ជំនួលគិចសុទ្ធិយ ១ ហេ ១ បុគ្គលមានជាតិការបា វ លេវ កុគ្គលវៀលេកកុត្តនួយ វ លេវ ក្សានយល់នេះក្រុងប្រ ឬ ។ ហេ ។ បុគ្គលគឺអញ្ជាត្តាវិទ្ធិយ ។ ហេ ។ បុគ្គលមានក្បារព្យា ភ្លាំ ។ ។ ลกใเจ็บ ขางขา ยุลุณประกรมสุทาลโรจับ ขาง แลก តាវី/ខ្ទីយ មានក្នុងបុគ្គលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខេះខេ អកប្រវ័ង ន្យុកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត ពិធំអត្ តាវៃទ្វ័យ មានគ្គង់បុគ្គលដូច្នេះដែរ បណ្ដាពាក្យទាំងពីបនាះ អ្នកនោយ នូវនាក្យូណា គហ្វីនោសតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ហេយ អត្ថដ៍ពិត ខិន៍អត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីលោលថា អញ្ញាតាវ៉ៃទ្វ៉ិយ ហារា ត្នដ៍បុគ្គលដូច្នេះទេ ក្រោះជាភាក្យុខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកប៉ា តប្បីពេលថា អញាតវិទ្រ្ទិយ មានក្នុងបុគ្គលដូច្នេះ េះ ម្នាលអ្នកដំចំបែរ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដ៏ន៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និន៍អគ្គដ៏ទត្តប ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកន្ទ្រាន់តែខេត្ត៖ អ្នកលោលខ្លាំញក្សូណា អ្នកគប្បី ពោលតែខាត្យនោះថា បុគ្គល គេដ៍ឥបាន ដោយអត្ថដ័ពិត និងអត្ថដ័ ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញ្ជាតាវិន្រ្ទិយ មាន ក្នុងបុគ្គលដូច្នេះទេ ក្រោះជាខាត្យទុស ។បេ។

(៥៦) ជុក្កលោ ជួមហត្តត់ សច្ចិត្តដូចមេដ្រូវាត់ ។ អាមន្តា ។ វុត្តិ ភតវតា អគ្គិ បុក្ក:លា អត្តហ៍តាយ ឧដ្ឋព្រះ ន (a) ។ មាន ។ វិត ជម្លេខ ។ င လေး နေျခ ေသာ မာတာလာတ္ စန္းမန္နီ လေးကို နည္ဆို ភក់នោ អត្ត បុក្ខលោ អត្តហ៊ុនាយ បដិបណ្ណា គេជ रिकार रिकान रूप एका एक किया रिकान रिकान ទៅវត្តិ ភក់នោ អត្តិ ដុក្កលោ អត្តសិត្យយ ជជិប្រេញ នោ ច វត្តត្វេ រុខំ បុក្ខលោតិ មិញ នោ ចេ បន វត្តព្វ ប្រ បុក្ខលោត យោ វត្ត ប្រ វត្តព្វ វត្ត ភក វតា អភ្ជុំ បុក្កលោ អត្តហ៊ុនាយ បដ្ថិបណ្ឌេន យុំ ឥត្ថ វាឧស វត្តទ្វេ ទេ វត្តិ កកវតា អត្តិ បុក្កាលា មត្តហ៊ុន យ ជន្មាន នេះ ខេ វត្តត្វេ រុខ បុក្កលោធ៌ មិញ ។បេ។

🗣 🤋 ភមេ ជាហ់ សព្វត្ថ យេកុយ្យេខ ខ ទិស្សន្តិ ។

អភិពឬបិផុត ក្រៅវត្ថុ

(៩៦) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថមិត្តម ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ប្រយោជន៍ខ្លួនឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គឺប្រហ្វ ។ អ្នកមិនគហ្ជី ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូដើងខ្លាំងពើផ្ទុយចុះ ប្រសិនចើ ព្រះមានព្រះ ភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍១ន ម្នាលអ្នកដ៏ ចំរេន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា បុគ្គលគិរុប ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្យូទាំងតីរនោះ អ្នកញោលខ្លូវទាក្យូណា អ្នកគប្បីពោលតែ ពាក្យនោះថា ព្រះមាខព្រះកានគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ប្រយោជន៍១៩ តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គឺរូប ដូច្នេះខេ ក្រោះ ជាភាក្សាខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីភោលថា បុគ្គលគីប្រ ផ្សូរ ម្ចាល់ ម្ចាស់ ម្ចាស់ ម្ចាស់ ស្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្ត ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ដូច្នេះដែរ បណ្តាញតាត្យត់ន័ព្ធនោះ អ្នកលោលខ្លាញក្បាណា គប្បីពោលតែភាក្យ នោះថា ទ្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ ១៩ តែអ្នកមិនគប្បីលោលថា បុគ្គល គឺរួប ដូច្នេះទេ ក្រោះជា ពាក្យុស ។ បេ។

[៩៧] ដុក្ខលោ ឆ្និងពលត្តភា សច្ចិតាដ្ឋបរមដ្ឋេ-ឆាត់ ។ អមន្តា ។ វុត្តិ ភគវតា អត្តិ ពុត្តលោ អត្តសំតាយ ជដ្ជាញ្ញាត់ ។ អាមន្តា ។ រុមស្មី ម្នេលស្មីរូប ។ បេ ។ វេននា មុក្កលោ ។ បេ ។ វេឌសយ ពុក្កលោ ។ មេ ។ អញ្ជាក្រ វេឌសាយ បុក្កលោ ។ បេ។ បុក្ខសង្ទី ជាឧភា ។ បេ។ សញ្ញា បុក្ខលោ ។ ខេ ។ ស្តាល ឫ៩ លេ ។ ខេ ។ អ្នក្ស ស្តាល ម្ភេលេ ។ មេ ។ បុគ្គលស្ទឹ សត្តា ។ មេ ។ សង្ខារ ម្យាល ។ មេ។ សង្គាំស្រុ មក្រលេ ។ មេ ។ អ្នក សង្ខំ ហេ មុគ្គលេ ។ មេ ។ មុគ្គលស្មឹ ណស្មី ដុក្កលោ ។ មេ ។ អញ្ជាទ្រ វិញ្ចាណា មុក្កលោ ។ ខេ ។ ឬក្លស់ ្មី វិញ្ញា សា ខ្លុំ ។ ឧ មោរ វគ្គ ្យេ ។ អាជានាហ៍ បដិតម្នំ ហញ្ជាំ វុត្តិ ភកវតា អត្តិ បុក្តលោ អត្តហិតាយ បដិបន្ទោ គេន វគ ហវត្តព្វេ បុក្កលស្មី វិញាណភ្នំ យ៉ ឥត្តវ ខេស់ វត្ត ១ (១) វត្តិ កក់វតា

(៥៧) បុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយមក្ខដ៏ពិត និងបត្តវិទុក្ខព ថ្មី ។ ដេ ។ ព្រះមានប្រះសាគ្យមាសុល សានបុគ្គលប្រគួលដ្ឋ ដេីហ្វី តែកោងខ្លុំខ្លុំ រ អ្ន រ ជុំខ្លួសសន ជុំឱ្យ រ សេ រ ជំនួល រៀលេកប្រ ។ បេ ។ ប្រមាន ក្នុជក្នុលប្ ។ បេ ។ បុគ្គលគរាំទនា ។បេ។ បុគ្គលមាន ក្ដីវេទនា ។បេ។ បុគ្គលវៀបោកវេទនា ។បេ។ វេទនាមាន ក្^{ង្}បុគ្គលថ្ម ។ បេ ។ បុគ្គលគ្*ស*ភា ។ បេ ។ បុគ្គល ក្^{រុ}គ្គ មាន ក្នុសញា ។បេ។ បុគ្គលវៀវលាកសភា ។បេ។ សភា ព មាន ក្នុប្ទល្ប្ ។ បេ។ បុគ្គលគឺសង្គារទាំងឲ្យយ ។ បេ។ បុគ្គល មាន ក្នុងសង្គារធានីឡាយ ។ បេ។ បុគ្គលវៀរភាកសង្គារធានីឡាយ ។បេ។ សង្គារទាំងឡាយ មានកង្គុលថ្ម ។បេ។ បុគ្គលគ វិញាណ ។បេ។ បុគ្គលទាន ក្សិញាណ ញ វី ស្វេ ប្តូល រុគ្ រៀរហកវិញាណ ។ បេ។ វិញាណមាន ក្នុងបុគ្គលប្ត ។ អ្នក ย์ នគប្បីពោល เก็ล เละเจ ฯ หลุด เนื้อ ลู่ หเก็สู่ เพจ ะ (บพิธ រថ្ម ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ ទូន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះលេតុនោះ អ្នកឥហ្វីពោលថា វិញ្ហាណ មាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បាស់ព័ព្យនោះ អ្នកព្រាល នូវភាក្យូណា គប្បីគោលតែតាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះកាតុគ្រាស់ថា

អង្គ ចុក្ត: ល អន្តហ៍តាយ បដិបញ្ជា ពេ ប វត្តព្វេ បុក្តលស្មី វិញ្ញាសន្តិ មិញ ពេ ប វត្តព្វេ វក្តិ កក្កលោ អង្គ បុក្កលោ អន្តហ៍តាយ បដិបញ្ជាត់ យំ តត្ វៃឧសី វត្តព្វេ បោ វត្ត ហ វត្តព្វេ វក្តិ កក្កលោ អង្គ បុក្ខលោ អន្តហ៍តាយ បដិបញ្ជាត់ យំ តត្ វៃឧសី វត្តព្វេ បោ វក្តិ កក្កលោ អង្គ បុក្ខលោ អន្តហ៍តាយ បដិបញ្ជាត់ យំ តត្ វិញ្ញាសេខ្លិ មិញ ។ បេ ។

ឌតិហាឧទូ ឯកេ ឧទំខាត់ ជ់ដែលេ ឯកេ ជ ឧទិហាឧទ ឯកេ ឧទំខាត់ ជដែលេ ឯកេ ជ លេ ឯកេ ឧទិហាឧទ ឯកេ ឧទិហេ ឯកេ នេះ ជំដែលេ ឯកេ ឧទិហាឧទ ជំដែលេ ឯកេ នេះ ជំដែលេ ឯកេ ឧទិហាឧទ ក្ដី ជំដែលេ ឯកេ កម្មាំ ឧទិហាឧទ ឯកេ ឧទិហេ ឯកេ ឧទ្ធ ជំដែលេ ឯកេ ឧទិហាឧទ ក្ដី ជំដែលេ ឯកេ កម្មាំ ឧទិហាឧទ ឯកក្ដាំ ជំដែលេ ឯកេ កម្មាំ ឧទិហាឧទ ឯកក្ដាំ ជំដែលេ ឯកកម្មាំ ឧទិហាឧទ ឯកក្ដាំ ជំដែលេ ឯកកម្មាំ ឯកម្មាំ ឯកកម្មាំ ឯកកម្មាំ ឯកកម្មាំ ឯកកម្មាំ ឯកកម្មាំ ឯក អភិជម្មព៌ជិត កថាវត្ថ

មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែក្រតិបិនគប្បីពោលថា
វិញ្ញាណ មានក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ក្រោះថាភាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិង
បើ អ្នកមិននប្បីពោលថា វិញ្ញាណមាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ម្នាល់ក្រក
ដឺចរើន អ្នកមិននប្បីពោលថា ព្រះមានព្រះកាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គល
ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្ពស់ពីពនាះ
អ្នកពោលខ្លាំភាក្សណា គប្បីពោលតែញាក្សនេះថា ព្រះមានព្រះភាគ
ត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគប្បី
ក្រាលថា វិញ្ញាណមាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ព្រោះដាពាក្យខុស
ប្រកិប្បី

(៩៨) បុគ្គល គេដ៏ឪបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និន៍អត្តដ៍ទត្តមហ្ម ។

គើ ។ ព្រះទានព្រះកាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនឬ ។ មើ ។ បុគ្គលគឺចគ្នាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលមាន

ក្នុងចក្ខាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកចក្ខាយគនៈ ។ បេ ។

ចក្ខាយគនៈមានក្នុងបុគ្គលឬ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកធត្វាយគនៈ ។ បេ ។

បុគ្គលមានក្នុងធម្មាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកធម្មាយគនៈ ។ បេ ។

បុគ្គលមានក្នុងធម្មាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកធម្មាយគនៈ ។ បេ ។

ជុំ បុគ្គលមានក្នុងធម្មាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកធម្មាយគនៈ ។ បេ ។

ជុំ បុគ្គលមានក្នុងធម្មាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលគឺចក្ខាតុ ។ បេ ។

បុគ្គលរកដា

ដដ្ឋហេឆ្នាំ ខេតីខាន់ ឯកេ ឯ ឯកេ អញិន្តិ ខគីខាន់លា ឯដហេ ឯកេ ឯ ឧតីខាន់ ឯដហេ ឯកេ ឧតីខាន់លា ឯដហេ លា ឯដហេ ឯកេ ឯដែលឆ្នាំ ឧឌីខាន់ ឯកែ ឯ ឧឌីខាន់លា ឯដហេ ឯកេ ឯ មួយនៃ ឧឌីខាន់-

 $\{ \mathsf{q}_{\mathsf{q}} \}$ e $\mathcal{L}_{\mathsf{q}}^{\mathsf{q}} \{ \hat{\mathsf{g}}_{\mathsf{q}} \}$ a $\mathcal{L}_{\mathsf{q}}^{\mathsf{q}} \{ \hat{\mathsf{g}}_{\mathsf{q}} \}$ ណ្តី ដដែល រ នេ រ មឃិន ខង្គំ ថ្ងៃលា ដដលោ ျားရေး ရဲမ်တန္နာ စည္ဆိုင္ခ်က္တဲ့ ရကေသ မယ္သေမာ္မွာ ျပဳ-រពេរ ដយ់ ឱ ដយ់ខេ ្ត្រំលេ ជំង ហេ រពេរ ပုဂ္ဂလည္ မက္ကာ ၏ ဖြံ့လင္ရဲ့ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ អជាជាលំ បដិតាម្មុំ សញ្ជាំ វុត្តិ ភក់វតា មត្តលោ អត្តហ៊ុនាយ មជិមញ្ញេ គេជ វត្ត រេ វត្តព្វេ បុក្កលស្មី អញាតាវិន្ត្រិយន្តិ យំ តត្ត វេឧសិ វត្តព្វេ ទៅ វុត្ត កក់ តា មត្ថ បុក្ខលោ អត្តហ៍តាយ ម-ជីម ជ្រា នោ ខ វត្ត ទ្វេ ខុត្តសង្សំ អញ្ជាតាវិជ្ជិយឆ្និ ម៉ីស្ពី សេ ខេ មន វត្តព្វ មក្សស្មី អញាតាវិន្ត្រិយន្ត

បុគ្គលមាន ក្នេចក្ខាតុ ។ បេ។ បុគ្គលរៀវបាកបក្ខាតុ ។ បេ។ បុគ្គល ចក្ខាតុមាន ក្នេចគ្គលឬ ។ បេ។ បុគ្គលគិធម្មជាតុ ។ បេ។ បុគ្គល មាន ក្នុធម្មជាតុ ។ បេ។ បុគ្គលរៀវបាកធម្មជាតុ ។ បេ។ ធប្ ជាតុមាន ក្នុប់គ្គលឬ ។ បេ។

(៩៩ បុគ្គលគចកុទ្ទេយ ។ ហេ ។ បុគ្គលមានក្នុចកុទ្ទេយ រ លេ ។ ជំងួលរៀលេម០ជាខ្ញុំកា រ លេ រ ជមនៃកាសន ឃុខ បុគ្គលថ្ម ។ បេ ។ បុគ្គលគឺអញាតាវិទ្រួយ ។ បេ ។ បុគ្គលមាន ក្នុងអភាគារិទ្រួយ ។ បេ។ បុគ្គលវៀលេកមញាគារិទ្រួយ ។ បេ។ អញាតាវិទ្រួយ មានក្នុងបុគ្គលប្ត អ្នកមិនគប្បីពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ញ អ្នកពូដើនខ្លាំអំពើជួយពុះ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជខ៌១ន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគេហ្វីពោលថា អភាគារិទ្រ្ទិយ មានក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះ ដែរ បណ្ដាញកម្ពស់នីភិសេខ អ្នកចោលខ្លូវជាក្យូណា គម្បីពោលតែ ពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រ-យោជន៍ទ្ធន តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញាភាកិន្ត្រិយ មានក្នុងបុគ្គល ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី ពោលថា អញាតាវៃទ្វ័យ មានក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ មាលអ្នកដីចរើន្ទ

តាយ បដ់បន្ទោត់ យំ តត្ (នេស៍ វត្តព្វេ ទោ វត្ត កក់ តា អត្ថិ បុក្ខៈលា អត្តហិតាយ បនិបន្ថោ នោ င ႏွင့္မေရ ရက္သက္ မဏ္သား နည္ခ်င္း မင္း ၂၀၁ ចតុក្គនយល់សន្ទន់ ។

(bo) ពុក្ខលោ ឧបហភ្គត់ សព្ទិកដ្ឋបមេដ្ន-សាតិ ។ អាមស្តា ។ បុត្តលោ -សប្បច្ចុយោ ។ បេ។ បុក្កលោ អប្បច្វយោ ។បេ។ បុក្កលោ សង្ខ័តោ ។ ខេ។ បុក្ខាលា អសន្ល៍ តោ ។ ខេ។ បុក្ខាលា សែករដ្ឋភោ ១ ខេ ១ បុក្ខៈហ មករក្សាតា ១ ខេ ១ បុគ្គលោ សន្ទិត្តោ ។ បេ ។ បុគ្គលោ អន្ទិត្តោតិ ។ ជ មារ វត្ត្ ។បេ។ សឆ្និត្តិ ។

(៦០) ជុក្ខៈលា ជុខលត្តិត សច្ចិកដ្ឋមមេដ្ឋែលតិ។ មានស្នា ។ រ៉ុត្តិ កក់ តា អគ្គិ បុក្កលោ អគ្គបាំតាយ តទុព ឃើង្គ ឯ មានឃឹង ឯ ជំងឺ ហេ មាជិជិញ ឯ គេឯ

អភិធម្មចិត្តិថា ១ថាវត្ត

អ្នកមិនគប្បៈពោលថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គពេប្រកបក្អ ដ្កេត្តិត្រៃ លេដុខ្លុំ និង ដែល ប្រសាស្សា និង នេះ មិន ដែល ប្រវាពិ តាត្យណា គហ្វី ទោលនៃតាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាល់ថា មាន บุลุณ[บลิบลู้ เนีย][บเเกฮล์จูล โลยุคษิลลบู๊เพณชา แกก តាវិទ្រ្ទ័យ មានក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាក្យុទុស ។បេ។ ចប់ ចតុក្កនយស់សន្ទនៈ ។

(៦០) បុគ្គល គេដ៏ឥយុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមហ្ ។ អើ ។ បុគ្គលប្រភពដោយបច្ច័យ ។បេ។ បុគ្គលមិនមានបច្ច័យ ។បេ។ บุลุณษายบุญเบลาค์ไลล์ ชาบช บุลุณษายายบุวเบลาค์ไลล่ रात्रण एया ए हे विश्वस्थान् एया ए हे विश्वास्य एया ए ប្រកបដោយនិមិត្ត ។ បេ ។ បុគ្គលមិនមាននិមិត្តប្ត ។ អ្នកមិនផ្ទុះ

[៦១] បុគ្គល គេមិនដីជីបាន ដោយអត្ថជំពិត និធិអត្ថជំពុត្តថ ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះការគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ត្រៃឈេងខ្លុំខំខំកំ ង ម៉េ ង ជំមីហេតែមពង្រោយតិច្ចិក ង សេ ឯ បុគ្គលមិនមានបច្ច័យ ។ បេ ។ បុគ្គលមានបច្ច័យភាក់តែង

បុក្កលោ អស់ខ្លុំ ។ ។ បេ។ បុក្កលោ អស់ខ្លុំ ។ បេ។ បុក្កលោ អស់ខ្លុំ ។ បេ។ បុក្កលោ អស់ខ្លុំ ។

លក្ខណយុត្តិកនា ។

(៦៣) បុក្កលោ សច្ចិតា ដ្ឋា សច្ចិតា ដ្ឋា បុក្ក លោត ។ បុក្កលោ សច្ចិតា ដ្ឋា សច្ចិតា ដ្ឋោ គេ-ហិច បុក្កលោ គេហិច ឧ បុក្កលោត ។ បុក្កលោ គេហិច សច្ចិត្ត ដ្ឋា គេហិច ឧ សច្ចិត្ត ដ្ឋាតិ ។

ឧ ហេរ៍វត្តុត្យូ ។ មេ។

ក្រុសពយ

บุลุณยิธยาธยชัญ ภาคใคน ขาย ขุลุณเอโน ขาย บุลุแเ อิธเอโน ขาย บุลุณเยคยเสาเมธิยิล ขาย ขุลุแก็ก

មាននិមិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ សេចក្តីបប្រញា ។

[៦៤] បុគ្គលគេដឹន ឈ្មោះថា គេដឹងបុគ្គលឬ ។ បុគ្គល

ចប់លក្ខណៈយុត្តិកតា ។

គេដ៏ង៍ តែបុគ្គលខ្វះ គេដឹង បុគ្គលខ្វះ គេមិនដឹងឬ ។ បុគ្គលខ្វះ គេជឹង

បុគ្គល 🤋 គេមិនដឹងឬ ។ អ្នកមិនគួរ ភោលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

(៦៣) បុគ្គល មានអត្ថដព៌ត ឈ្មោះថា បុគ្គលមានអត្ថដ៏ពិតឬ ៗ

បុគ្គលមានអត្ថជំពិត តែបុគ្គលខ្វះ មានអត្ថជំពិត បុគ្គលខ្វះ មិនមានអត្ថ ដំពិតប្ ។ បុគ្គលខ្វះ មានអត្ថជំពិត បុគ្គលខ្វះ មិនមានអត្ថជំពិតប្ ។

ម្មាននទីវាយាលាខ្លួន៖ នេះ ភេសភា

អភិធម្មបំផល កហិវិត្ត

(pr) ត់ដែល រូឌិសាយ រូឌិសាយ តំដែ លេខ រូឌិលា មេល្ខ ច ត់ដែលបន្ទ ជ តំដែល មេ ស្និ រូឌិសាយ មេល្ខ ច ត់ដែលបន្ទ ជ តំដែល មេ សូន រូឌិសាយ មេល្ខ ច រូឌិសាយខ្ម ជ ខេល្ខ រូងខេតិសាយ ខេត្តបាន រូឌិសាយខ្មែក ចំងំ រូងខេតិសាយ ខែង

(៦៤) ចុក្តលោ សំរិជ្ជទានោ សំរិជ្ជទានោ
ចុក្តលោទិ ។ ចុក្តលោ សំរិជ្ជទានោ សំរិជ្ជទានោ
គេហិចិ ចុក្តលោ គេហិចិ ន ចុក្តលោទិ ។ ចុក្ត លោ គេហិចិ សំរិជ្ជទានោ គេហិចិ ន សំរិជ្ជ-មានោទិ ។ ន ហៅ ក្តេញ ។ ចេ ។

(b b) បុក្កលោ អត្ថិ អត្ថិ បុក្កលោតិ ។ បុក្ក លោ អត្ថិ អត្ថិ កែលចិ បុក្កលោ គេលិចិ ន បុក្កលោតិ ។ បុក្កលោ គេលិចិ អត្ថិ គេលិចិ ន អត្ថិទិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ។

រាធហោធ្ ។ ខ លេដ្ឋ ដើម្លេ ឯកេដ កាថ្មិន្ទឹ ។ ន្ទុ ឯ មាតយ ឯ ត់ដែលោ ខ អន្ទំ ខ អន្ទំ ខ កម្ម៉ោ (ខុឌុ) ត់ដែលោ អន្ទំ អន្ទំ ខ កម្ម៉ោ ត់ដែលោ-

អភិព្យូបឹងក កដាវត្ត

(៦៤) បុគ្គល កំពុនមាន ឈ្មោះថា បុគ្គល កំពុនមានឬ ។ បុគ្គល កំពុនទាន តែបុគ្គលខ្វះ កំពុនមាន បុគ្គលខ្វះ បិទកំពុង មានឬ ។ បុគ្គលខ្វះ កំពុងមាន បុគ្គលខ្វះ មិនកំពុងមានឬ ។ ក្រក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៦៧) បុគ្គលមាន តែមិនមែនមានសុទ្ធតែបុគ្គលទាំងអស់ឬ ។ មើ ។ បុគ្គលមិនមាន តែមិនមែនគ្មានបុគ្គលទាំងអស់ឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សេចក្តីបំប្រញា ។

ច្ចាំ វិចនសោធនៈ ។

រ តេរ មោតយស់លា មោត្ត ព័ស្តលេម្ រ ខ សេរុ ម៉េខាំ ទេក្ស ពៃយម់លា ខិត្ត ព័ស្តលេម្ រ មាត់ស៊ី រ

(១៩) រូបជាតុយា រូបនោ សត្តាត់ ។ ជ មេរំវត្តព្វេ ។ បេ។

(៩០) អរុមជាតុយា អរុម បុក្កលោតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ការពេត្តបា កាម បុក្កលោតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ

(៩០) អុទ្រជាតុយា អុទ្រិលោ សត្តាតិ ។ អាមញ្ញា ។ កាមជាតុយា កាម៉ាពោ សត្តាតិ ។ ន លោវវត្តត្វេ ។ ខេ។

្សៃខ្លាំ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}$

ខន្ម ខេបក្តីគ្នា ។

សមិសុខ្សាណ សនមាត ឈ្រោះមាតយម្ដាំ ឯ ដែកប្រម៉ាយោព (១៥) សមិសុខ្សាយ សនកែ ឈ្រោះតែយម្ដាំ ឯ ក្មៅ ឯ សនមាត ឈ្រោះមាតយម្ដាំ ឯ មិបត្តខម៉ាយែលក្ដាខ្លះនេះ ឯកេ ឯ (១៥) ជំទីល សនកែ ឈ្មោះតែយម្ដាំ ឯ ម្ដេ ឯ ជំមីល

យាងខេះទេ ។ បេ។

ញ្ហេឌ្ឌនេះ នេ រ នេ រ សនិស្សទទី២៣ សនមាត យោះមានបានតែ សើរៈហើលបង់តំ រ ក្បុ រ (២១) សនិស្សខុសិកា តួនធានតែ សើរៈហើលបង់តំ រ ក្បុ រ ស្លេខ) ជានិយា តួនធានតែ សោះអតែយម់តំ រ ក្បុ រ ត់ម៉ឺក្រ

កាន់ការកេ រការ ខេត្ត សង្គេក សង្គេក នៃ ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុ

អភិធម្មបំដី៣ កប់វេត្ត

ឈ មរិត្ថយេ មានី មន្ទំ ខ មេសត្ថ រិតយន់ការ សុតោ អាម្រជាតុំ ឧបមជ្ជិតិត ។ អាមជ្ញា សត្តោ ខ្លុំ ទោះ អូច សត្តោ ជាតោត ។ ឧ ហេវ៉ វស្ត្រ ។ មេ ។

[៨៤] កាយោត វា សពីខ្លុំ វា សពីខ្លុំ វា ឋាកាដ្ឋេ សមេ សភា:ក⁽³⁾ តដ្ឋាតេត៌ ។ អមត្តា ។ ពុក្ខលោត ក ដីកេត ក ដីកេត ក ពុក្ខលោត ក បុក្កលំ អប្ប៉ូយំ គាំត្វា ឯសេ សេ ឯកខ្មើ សមេ សកា:ក តដ្ឋា គេត ។ អមត្ត ។ អ:mm ម្យុះ ហេត៌ ។ អេទុស្តា ។ អញ្ កាលោ អព្រោ សារី ។ ខ សារ ម៉្មេខ ។ មាជា-ಐಲಾ ಹಿದ್ದರಿ ಲಮ್ಮ ಕಾಚುಕೆ ಗ ಸ್ಕಾರ್ ಗ ಸ. រីធ្វើ វា កាយោតិ វា កាយ អប្បីយំ ការិត្យ ឯសេ សេ ឯកដ្ឋេ សមេ សភាកេ តជ្ជាតេ ឬក្រលោត វា - អន់បម្មបិធីត ៤៨វរ្គ្

(ជយ) សមិសខ្មបិក សន្ត្រ មើររាំវាលមេ មាមិសខ្មបិក មិនមានប្រ ក្រោះអប្រជាតុ ចុះសត្វខ្លះ ច្បិតថាក៏ប្រជាតុ ចូលទៅ កើតក្នុងអរុបពាតុ មានដែហ្គេ ។ អើ ។ ចុះសត្វ មានរូប តែបែរ ជាសូន្យ សត្វ មិនមានប្រ គ្រឡប់ជាកើតទៀត មានដែល្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយៈង៍នេះទេ ។ ៤០។

(៧៤) (១) ធ្វើកាយឲ្យជាបត្តា រួម ហៅថា កាយភ្នំ ថា សរៈ ក្តើ ថ្មា សរៈ គ្លី ថា កាយគ្លី (ហើយសួរថា) កាយទុំ តាំងនៅក្នុងទីជា មួយគា ស្ត្រោ មានចំណែកសេតា មានជាតិដូចតាប្ ។ អើ ។ (១) ច្ចេប្តគលឲ្យជាប់គ្នា រួមរហៅថា បុគ្គលក្តី ថា ជីវិតក្តី ឬថា ជីវិតក្តី ថា បុគ្គលក្ដី (ហើយសួរថា) បុគ្គលន់: តាំងនៅក្នុងទី៣មួយគ្នា ស្មេតា មានចំណែកស្មើតា មានជាតិដូចគ្នាឬ ។ អើ ។ កាយដទៃ បុគ្គល ដទៃឬ ។ មើ ។ ជីវិតដទៃ សហៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល m គ្គនេះខេ រ ក៏ឯជិវឌ្ឍមូល់សដ់ះ ត្រៃស្វទុខេត្ត ទិវឌ្ធមាញ្ចៀ ជាមគ្នា រួម ហៅថា កាយក្ដី ថា សរីរៈក្ដី ឬថា សរីរៈក្ដី ថា កាយក្ដី (ហើយសួរថា) កាយទុំះ តាំង នៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើតា មានចំណែក ស្មេត្ត មានជាតិដូចគ្នា ឬ១ធ្វើបុគ្គលឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា បុគ្គលក្ដ

១ ៖ ម សមភាគេត សក្ខុត្ត ទិស្សត៍យេវ ។

ជីកេត់ ក ជីកេត់ ក ឬក្តុលេខ ក ឬក្តលំ អប្បិយ័ តាត្តែ រសេ សេ រ៉េតាខ្មើល មេ សភាកេ ត្ប៉ា ត ಹಾಗಿಯ ಇಗಮ ខ្មត់លោ យំ ដីវ អញ្ សពីធ្វើ វត្ត:ព្ ទោ កាយោត៌ វា សរីធ្វើ វា សរីធ្វើ កាយោតិ វា កាយ អប្បិយំ ការ៉េត្វា ឯសេ សេ សមេ សភាគេ នជ្ជានេ បុក្តលេន វា ជីវេតិ វា ជីវេតិ វា ឬក្តលោតិ វា ឬក្តលំ អប្បិយ៌ ការិត្តា ឯសេ សេ ឯកខ្មេ សម្រេសភាកេ គជ្ជាគេ អញ្ញោ កាយេ អញ្ញោ ឬក្តលោ ជោ ច វត្តត្វេ អញ្ជ ដីវិ អញ្ជ សរីវិទ្ធ មិញ នោ ខេ ខន វត្តឡើ ដីវំ អញ្ញុំ សរវត្តិ ្រា វាតា ប្រវត្តិឡើ វ សរីខ្លែ វ កាយេត់ វា យោត វា សរិវត្តិ តាយំ អប្បំឃំ ការិត្យ រាស សេ រាំកាដេ សមេ សភាគេ តដ្ឋានេ ឬស្គលាត់ វា ជីវេត៌វា ជីវេត៌វា

ថា ជីវិតក្តី ឬថា ជីវិតក្តី ថា បុគ្គលក្តី (លើយហ្គរថា) បុគ្គល ទុះ ភាំងនៅក្នុងខ្ពស់មួយគ្នា ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត យាយៅក ដូចគ្នា ភាយដទៃ បុគ្គលដទៃ មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុពោះ ពក គហ្វី តោលថា ជីវិតដទៃ សិបៈដទៃដែរ បណ្ដាញស្វាន់ពីរយោះ អ្នក rကလန္႔က႐ွက္က မွန္အေတ္မိုးကလႏၵတရွားတဲ့ ဦးမွဳက္ေဖၚျပ်ာပ္ រួមហៅថា តាយក្ដី ថា សវីរៈភ្នំ ថ្មថា សវីរៈភ្នំ ថា តាយក្ដី (រហីយ សុរថា) កាយទុះ តាំងនៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើត្ន មានចំណែកស៊ើ តា មានជាតិដូចគ្នា ឬ១ ធ្វើបុគ្គល§្បជាប់តា រួមហៅថា បុគ្គលក្ដី d) ជីវិតក្តី ឬថា ជីវិតក្តី ថា បុគ្គលក្តី (ហើយស្រថា) បុគ្គលខ្មុះ ររាំង ទៅក្នុងទីជាមួយនា ស្មេតា មានចំណែកសេត្ត មានជាតិជួបគា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា ជីវិតដទៃ សរែ ដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ច្រស់នលើ អ្នកមិន តហ្វីពោលថា ជីវិតដទៃ សរៈដៅ៖ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា ខ្ញុំធ្វើកាយឱ្យជាបត្តា រួមហៅថា កាយក្ដី ថា សវីរៈក្តី ឬថា សវីរៈក្តី ថា កាយក្តី (ហើយស្ងួរថា) កាយទុះ គាំជ នៅក្នុនទីជាមួយគ្នា ស្មេត្ត មានចំណែកស្មេត្ត មានជាតិដូចគ្នា ឬ១ រធ្វូបុគលឲ្យជាប់គ្នា មេរហៅថា បុគ្គលក្តី ថា ជីវិតក្តី ឬថា ជីវិតក្តី

រាជធម្មពីផត ការថ្ងៃ

ស្ដីលេខ ប្តស្នៃ មព្វិញ មន្ទ្រិ ក្រុ រាយ មាន មាន ស្បាន មាន មាន ម ណា បុក្ខលេខ យំ នក្ខ ខេស វត្តឲ្យ ទោ គោៈយាត់ វា សរីខ្លែ វា សរីខ្លែ វា គាយោត់ វា តាយំ អព្យ័យំ កាំត្វា ឯសេ សេ សមេ សភាគេ នជ្ជាគេ ឬក្រលោធ៌ វា ជីវេធិ វា ជីវេតិ វា ឬក្តលោតិ វា ឬក្តលំ អព្យ័យំ តាឡា រាសេ សេ រាយៈជើ សាម សាយ ឧប៉ា-នេះ អញ្ជា ការហេ អញ្ញា ១ក្កហេ នេះ ខ រុស្ស មណ្ឌ ជុំ មណ្ឌ សរុទ្ធ គ្នុក្ស ១ ខេ ។ (៩៥) ភាយោត កំ សព្រំ កំ សព្រំ កំ តាយោត់ វា តាយំ អប្បិយំ ការិត្វា ឯសេ សេ រៀកដ្ដេ សមេ សភាកេ នជ្ជានេត ។ អមស្លា ។ រុំត្ន ភកវតា អត្ត បុក្ខលោ អត្តហិតាយ បដិប្បញ្ញ-ន ។ មយោ មាលោ មយោ ជិប្រហង្គ ។ ខ ពា សេ, ដោស ឯ សង្ខេស ឧត្តម ស្សំ មា-យោត៌ វា សរីវត្តិ វា សរីវត្តិ វា កាយោត៌ វា

ឋា ឬភ្នាប់ក្តី (ហើយស្ទាហ់) បុគ្គលន់៖ តាំងមេវក្ខងទីជាប្តូយកា សេត្តភ មានចំណែកឃើញ មានជាតិដូចគ្នា កាយរ៉េខៃ បុគ្គលដែរ ប៉ុន្នេះ ដែរ បណ្តាញកម្រាំងពីមេនាះ អ្នកពោលខ្លាំជាក្បូណ៖ ឬការប្បីលោយ តែ ពាក្យនោះថា ខ្ញុំធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួមរហៅថា កាយក្ដី ថា សរៈរៈក្ដី ប្ ឋា ស៊ីរៈក្តី ថា កាយក្តី (ហើយស្ទូរថា) កាយខ្មុំ តាំងរបៅក្នុងទីរ៉ា មួយគ្នា ស្មើត មានចំណែកស្មើត មានជាតិដូចគ្នា ឬ១ផ្ទើបផ្ទាល ឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា បុគ្គលក្ដី ថា ជីវិតក្ដី ឬថា ជីវិតក្ដី ថា បុគ្គល ក្តី (ហើយសួរថា) បុគ្គលនុ៎ះ តាំងី ទៅក្នុងខ្ពស់មួយគ្នា ស្មើតា មាន ចំណែកស្មើត មានជាតិដូចគ្នា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ តែអ្នកមិនជញ្ជី តោលថា ជីវិតដទៃ សរៈប្រេខ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាភាក្យុខុស្ ។បេ។ (៧៩) (៦) ធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា កាយក្ដី ថា សរៈរៈ ត្តី ឬថា សរីរៈភ្នំ ថា កាយក្ដី (ហើយស្បូរថា) កាយខ្មុះ តាំងនៅ ក្នុនិទីជាមួយគ្នា ស្មើត្ន មានចាំណែកស្មើត្ន មានជាតិដូចគ្នាឬ ។ គើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជអំ ខ្លួនឬ ។ កាយដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខេះ ្សេ 🛪 ដឹមសំព្នេម្តីមាន់ សែស្វាន្តេ ភ្នំដើម្បាលឲ្យដុល្មី វិត ហៅហ តាយត្តីថា សរីរៈភ្នំ ថ្មថា សរីរៈភ្នំ ថា តាយក្ដី (ហើយសួរថា)

ពុគ្គលភេយ

តាយំ អព្យិយំ ការិត្យ ឯសេ សេ វាឃនុំ មាន សភាគេ តជ្ជាតេ វុត្ត ភគវតា អគ្គិ បុក្ខលោ អត្ត-មាំតាយ បដិបញ្ហា តេខ វត ប វត្តត្វេ កោយោ មុខ បុខ លោធិ យំ ឥត្ត វី ខេសិ វត្តព្វេ ទោ កាយោត៌ វា សរីក្ខេំ វា សរីក្ខេំ វា ក់ តាយំ អប្បិយំ កាះ់ត្វា ឯសេ សេ ឯ-សមេ សភាគេ តជ្ជាត វត្ត ភគវតា ម្មន្តលោ អត្តទាំតាយ មដ៏មន្ត្រា ពោ ច ការយោ អញ្ជោ បុក្ខលោតិ មិញ លោ ខេ ដំណើ មក្រោ ដំណើ ជិជ្ជហេឌ វត មេវត្តត្វេ កាយោតិ ជ សព្វេ ជិ ស-រីខ្លែ វា គោយោត វា គាយំ អញ្ជិយំ ಖ ಣಾ (ಜ್ಞ សមេ សភាពេ ឥណ្ឌិត កក់តា អត្ថិ បុក្ខលោ អត្តហ៍តាយ បដិប្បញ្ញ ឃំ តត្ វខេស៌ វត្តព្វេ ទោ កាយោត៌ វា សរីធ្វើវា

คาเขา: คาธิเฮโกลังไทยูเพลา เพลา ยาธิบโณกรเสมา เกล ្រោះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រធិបត្តិ បើព្យឹ ត្រយោជន៍ខ្លួន ស្វាលអ្នកជី១វេន ក្រោះហេតុនោះ ឬក្កាហ្វីពោល ថា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្មក៏តែមោះ !!្គ រភាលទូវភាក្យូណា អ្នកគម្បីរភាលតែភាក្យូនោះថា ១ធ្វើកាយឲ្យព្រៃអ្នា រួម ហៅថា តាយក្ដី ថា សរៈក្ដើ ឬថា សរៈក្ដើ ថា តាយក្ដី (ហើយ សួរថា) កាយទុះ ភាំង ទៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើត្ត មាន១ ណែក ស្មើគ្នា មានជាតិដូចគ្នា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រធិ បត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា កាយដទៃ បុគ្គល ត្សូខ ត្តំតែះខេ ស្រេះដាយបាំងហ តិកាខៀម ត្រហូនក្មេ មិបត្តខម្មាំ រពាលថា តាយដទៃ បុគ្គលដទៃ ជួច្នះខេ មាលអ្នកដចានេ អ្នក គុខឧណ្ឌីឃេលណ្ ភ្នំដើមកោធនិស្រាក្ស ដែលស្នេ មកាធម្ម ស ស្ដេះ ត្តី ឬថា សរៈក្តី ថា កាយត្តី (ហើយសួរថា) កាយទុំ៖ គាំង៍នៅក្នុង ទីជាមួយគ្នា ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត្ត មានជាក់ដូចគ្នា គ្រះមាន ត្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ទូន ដូច្នេះ ដែល បណ្តាញក្បាធិតីលនោះ អ្នក ពោលខូវជាក្យាណ អ្នកគប្បីពោលតែ សាត្យនោះថា ខ្ញុំធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា កាយក្ដី ថា សុរីក្រក្ដី

អភិជ្ជថ្មីដី៣ ចថាវិត្ត

សរីធ្វើ វា កាលេខ វា កាលំ អប្បិលំ កាំត្វា ឯសេ សេ ឯកដ្ឋេ សម សភាគេ តដ្ឋាត វុគ្គិ ភពតា អគ្គិ បុក្ខលោ អត្តហិតាយ បដិបញ្ហា យេ ច វត្តាត្វ អញ្ជោ កាយេ អញ្ជោ បុក្ខលោត ចំបួ ។បេ។ សង្ខិត្តិ ។

បញ្ហាភ្នានុយោគោ ។

ពេរ, ដើខេ ឯកេរ ហេយា មុត ហេយទ្ធ័ ឯ ច ឧយ រ ហេយ ឧដែល ហយា មុត ហេយទ្ធ័ ឯ ម-ឧយ រ ហេយ ឧដែល ហយា មុត ហេយទ្ធ័ ឯ ម-ពេទ្ធ ឯដែល អយិរុខ្មុំ អេហី ហេយា ពេទ្ធ ឯដែល អយិរុខ្មុំ អេហី ហេយា

(៩៩) ឬក្តលោ សន្ទាំតិ មស្មា លោកា មាំ លោក មក្តលោ សន្ទាំតិ មស្មា លោកា មាំ សោក បក្តលោ សន្ទាំតិ មស្មា លោកា មាំ លោក បក្សា លោកា ឥទំ លោកខ្លិ ។ ឯមន្ទា ។

វត្ត្រៃ ។ បេ។

អភិព្យូជី៨៣ ១៧វត្ត ក្រស់រៈស៊ី ថា កាយកី (ហើយសឋថា)

ឬថា សីរៈក្តី ថា អាយក្តី (ហើយស្ទរថា) កាយម៉ះ រាំជ់នៅក្នុង និជាមួយគ្នា ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត្ត មានជាតិដូចគ្នា ព្រះបាន ព្រះកាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែមួត មិនគួរយោលថា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ គ្រោះបាលក្យ ខុស ។ បេ ។ សេចក្តីចំប្រួញ ។ ចច់ ចញ្ញត្តនុយោត: ។

(៧៦) បុគ្គលអន្ទោលបានលោកនេះ ៧៣១លោកវាងបុរ

អន្ទោលបាកលោកវាងមុខ មកកាន់លោកខេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលបោះ ព្រាកដដាមន្ទោលបានលោកខេះ ទៅកាន់លោកវាងមុខ អង្គោលហោក លោកវាងមុខ មកកាន់លោកខេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខែរៈមេ ។ បេ ។

(៧៧) បុគ្គលអន្ទោលបាកលោកនេះ ៧ កាន់លោកវាងបុរ អន្ទោលបាកលោកវាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ មើ ។ បុគ្គល ដទៃ អន្ទោលបាកលោកនេះ ៧ កាន់លោកវាងមុខ អន្ទោលបាក លោកវាងមុខ មកកាន់លោកនេះថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ

19 7 10 7

រ ជេ រ

ពេរយ៉ា ហេយា មុត្ត ហេយៈខ្ញុំ រ ខ សេរ រដ្ឋ រដ្ឋិ
ហេយុ ឧ ឃើយ ឧ មាសិរុខ អហ៊ា ហេយៈ ឧរូ រ មានស រ

ហេយុ ឧ ហេយៈ មុត្ត ហេយៈខ្ញុំ រ មានស រ

[មុន្យ នៃមីហេ មាសិរុខ ឧហ៊ា ហេយៈ តរ្

 (က) မာဇ္ဂီ
 4
 8
 (ည)
 (ည)

(လေ မေ ရန် (လေ မေဒို ၈ ၁) ရန် (လေ မေဒိ ၈ ၂) ရန် (လေ မေဒို ၈ ၂) ရန် (လေ မေဒို ၈ ၂) ရန် (လေ မေဒို ၈) ရန် (လေ မေဒို ၈

[៧ ៨] បុគ្គល អន្ទោលចាកលោកនេះ ៧ កាន់លោក។ ឪពុង
អន្ទោលចាកលោកនាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ ពើ ។ បុគ្គល នោះជង បុគ្គលដទៃជង ពន្ទោលចាកលោកនេះ ៧ កាន់លេកខរង់ មុខ អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះថ្ ។ អ្នកមិនដូរ ពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(៧៩) បុគ្គលអទ្យោលថាករលាក់ខេះ សៅកាន់លោកខាងបុខ អន្ទោលថាកំលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល់នោះ មិនអន្ទោល បុគ្គលដទៃ ក៏មិនអន្ទោល ថាក់លោកនេះ ទៅកាន់លោក ខាងមុខ េ មិនអន្ទោលថាក់លោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨០) បុគ្គល អន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកខាងបុ១
អន្ទោលបាកលោកខាងមុ១ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះ
អន្ទោល បុគ្គលដទៃអន្ទោល បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង អន្ទោល
បុគ្គលនោះ មិនអន្ទោល បុគ្គលដទៃ មិនអន្ទោល បាកលោកនេះ ទៅ
កាន់លោកខាងមុ១ មិនអន្ទោលបាកលោកខាងមុ១ មកកាន់លោកនេះ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរដោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

រាភ័ធឬប៉ូពិភោ ៣ជាវត្ត

[៩០] ន វត្តទ្វិ មុក្តលោ សន្ធាវតិ មស្មា លោកា មាំ លោកាំ មស្មោ លោកា ៩មិ លោកខ្លិ ។ មាបត្តា ។ នន្ទ វត្តិ កក់តា

ည ညန္ဂဏ္ဌရာပေးမိ ညင္ချိန္ခဲ့ေ ပုဂ္လလာ မုန္ကည္ရွင္တာေပး ဟောက် ညင္ခည္ေတာ့ မင္းေတြ မေႏွာင္း မုန္လင္သောက် ေပးကာ ေပးကာ ေပးကာ မင္းေတြက ေပးကာ ေပးကာက် ေပးကာ ေလးကာ မိမိ ေလးကာင္ကို ၅

អភិពព្រំពិត ៤៧វិត្ត

(៨១) ឬកមិនគួយជាលប់ បុគ្គលយន្ទាលបាកលោកយេ ទៅ កាន់លោកខាងមុខ យន្ទាលបាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកយេរក្ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ប៉ា

បុគ្គលទោះ អន្ទោល កំណត់ត្រឹមតែ៧ ជាតិ ជាក្រាច្បបម្ប ខ្លាំទីបំផុតខែទុក្ខ ក្រោះអស់សញ្ញោជនៈទាំងត្បូង ពាក្យជួច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។

អើ ។ បើដូច្នោះមានតែ បុគ្គល់អន្ទោលថាតលោកនេះ ទៅកាន់លោក ទាន់មុខ អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះ ។

(៨৬) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលអន្ទោលបាកលោកនេះ លៅ
កាន់លោកខាន់មុខ អន្ទោលបាកលោកខាន់មុខ មកកាន់លោកនេះ ្រៅ
អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាលកិច្ចកំពុំជំន្នាយ សំណា៖
នេះ មានទីបំផុត គេមិនអាចដ៏ជំបានទេ ទីបំផុតខាងដើមរបស់សត្វទាំង

ទ្បាយ ដែលមានអវិជ្ជាជានោំង មានតណ្ដាជាចំណង កាលស្ទូទៅ

កាលអន្ទោលទៅ មិនប្រាក់ដទ្បើយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ

ឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះមានតែ បុគ្គលអន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅ

កាន់លោកខាង់មុខ អន្ទោលបាកលោកខាង់មុខ មកកាន់លោកនេះ ។

[៨៣] ឬក្តលោ សធ្លាវតិ អស្មា លោកា មាំ လေးကို ေႏွးေလြးက ရမိ ေလေကန္ဂ်င္း မႈမင္လာျ ಚ್ರೀ ಆಗ್ರೀಯ ಹಣ್ಣೀಕೆ ಕನ್ನು ಯಾಗಾ ಬೆಂಗುಣಿ មរុស្មា លេខា ៩មំ លេខខ្លំ ។ ន ហេវ វគ្គទ្វេ ។ ខេ ។ ស្តៅ ខុត្តលោ សន្ទាន់ អស្មា លោកា បរំលោត បក្សា លោកា ៩ម៉ លោកខ្លិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ គោចិ មនុសេក្ខ ហុត្វា នៅវា យោត័តិ ។ មានឃ ត ទៀ ឧដ្ឋមេរី ទោ ខេពុង ត ខ សេដ្ឋ វត្តទ្វេ ១ ខេត្ត ស្ដេរ មន្ទុស្សា សេ នេះ រោះ ។ អមេត្តា ។ មនុស្សោ ហុត្វា នេះ។ ហោះតិ នេះ សុត្វ ខេត់មេបិ ឈេង គេម់មាំរិន់ខេ ម ឃ នេះក់ អ:ត្តា មនុស្សកូតោ ស្វេកយំ សត្វាត់តិ ទំនា ១ ខេ ១ ស ខេ ទាំ សន្ធាវត់ ស្ងេ ពុក្ខលោ ឥតោ ចុតោ មរិ លោក ំ អនុញោ មេរិ មរណ៍ ន លេស័ត៌ ទាណាតិទាតោខ៌ ខ្ទុបហត្ថត តម្ម អត្ថិ តាម្សិតា តោ អត្ថិ ភាពនំ តាម្មាន វិទាតោ អត្ថិ តា្សសាតាសលេ ខែទូមាន ស្វេវយំ សព្វវត៌តំ

(៩៣) ឬគ្គលអន្ទោលថាការការនេះ ទៅការរំយោកអាងពុទ អន្ទោលបាករលាកទាន៍មុខ មកកាន់លោកខេះឬ ។ អា ។ បុក្ខពា នោះឯង៍ អន្តោលថាករលាកនេះ ទៅកាន់លេកខាងីមុខ ឈ្មោះយយក លោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អ្នកមិនអួរនោលយ៉ាងបេះបេ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះឯង អង្គ្រោលភាគលោកនេះ សៅកាទ់ពោកមាង មុខ អន្ទោលចាករលាកខាន៍មុខ មកភាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ សត្វខ្លះ ជាមនុស្ស បានទៅកើតជាទៅតា មានមែនឬ ។ ហើ ។ មនុស្សនោះជំង៍ គរទៅតានោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ ។ មនុស្សនោះឯង គឺទៅតានោះឬ ។ អើ ។ សត្វដែលកើតជាបន្ទស្ស ហើយបានទៅកើតដាទៅតា ដែលកើតជាទៅតា ហើយទៅតើកេរ៉ា មនុស្ស សត្វដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅកើតជាទៅតាដទៃ ទៅ កើតជាមនុស្សដទៃ សត្វនោះ៦៨ រថែងអន្តោលទៅ ពាក្យនេះថា ពាត្យទុស ១ បេ ១ ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះឯង ឲ្យតូបាត់លោកមេះ អន្តោលទៅកាន់លោកខាងមុខ មិនមែនជាបុគ្គលដទៃខេ កាលបើយ៉ាង នេះ សេចក្តីស្លាប់នឹងមិនមាន សូម្បីជាណាត់ជាគក៌មិនមាន តែកម្មាន កម្មវិបាកមាន វិបាកនៃកម្មវាំងឡាយដែលសត្វធ្វើហើយក៏មាន កាល កុសល និនីអកុសលក់ពុនិឲ្យផល សត្វនោះឯន៍ តែនីអន្តោលទៅ

ារការប្រព្ធព្ធម្

គ្នា ។ ខេ។ ស្ងៅ ពុក្ខលោ សត្វាត់ អស្មា លោកា ម លេក ខែស្មោ លេកា ៩៩ លេកខ្លិ។ អនខ្លា។ អត្តិ កោចិ មនុស្សា ហុត្វា យក្ដោ ហេតិ បេ-តោ (ហេតុ នេយ៉េកោ ហេតុ តំហ្គោនកតោ ហេតុ ရီများ တောင်း ကေးယက တောင်း ခုနုကေ တောင်း ស្គាព យោតិ មហិសោ យោតិតិ ។ អមត្តា ។ ညော႔ ခရည္ေတြ႔ သော ရက္သည့္အေန႔ အေၾက ។ ខេ ។ ស្ទៅ មនុស្សា សោ មហិសោតិ ។ អា-មញ្ញា ១ មនុស្សោ ហុត្វា មហ៍សោ ហោតិ មហ៍សោ တုန္မွာ မင္၊လည္းဟာနဲ့ မင္မလုပ္ျခင္း၏ မဏ္ ម ឃោ មនុស្សកូរតា ស្ទេក់យំ សុព្វាតិតិ ទិញ ។ 🕊 ។ ស ខេ ហិ សត្វាវតិ ស្ងៅ ឬក្ដលោ ចរំ លោក អន កោ ស្រាំ មរណ៍ ខ្ន ទាណាត់ទា តោច ន្ទបក្កត់ អត្ត កម្មទៃកោ អត្ត កតាជំ កម្មាជំ ទៃកោ អត្ថ ស្នេសលាក្នុងលេ វិបច្ចុសនេ ស្ទេវ៉ាយ៍ សព្ទវត្តិ

ពាក្យជុំប្រះនេះ ជាភាក្យុទុស ។ បេ។ បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលថាក លោកនេះ ទៅកាន់លោកខាង៍មុខ អន្តោលបាកលោកខាងីមុខ មក កាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ សត្វ១្វះ ដែលកើតដាមនុស្ស ហើយទៅ កើតជាយក្ស ទៅកើតជាប្រេត ជាសត្វនកេ ជាសត្វតិច្ឆោន ជាឱដ្ឋ ជាគោ ជាលា ជាជ្រក ជាក្របី មានមែនឬ ។ គើ ។ មនុស្ស នោះ៦៨ គឺក្រប់នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មនុស្សនោះឯង គឺក្រប់នោះឬ ។ អើ ។ សត្វដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅកើតជាក្របី សត្វដែលកើតជាក្របី ហើយទៅកើតជាមនុស្ស សត្វដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅកើតជាក្របីដទៃ ទៅកើតជាមនុស្ស ដទៃ សត្វខោះឯង តែងអន្សេលទៅ ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យទុស ។ បេ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះឯង ឲ្យតហកលេកនេះ អន្ទោលទៅ កាន់លោកខាងមុខ មិនមែនជាបុគ្គលដទៃ ឡើយ កាលបើយ៉ាងខែ៖ សេចក្តីស្វាប់និងមិនមាន សូម្បីបា្ណាត់បាត់ក៏មិនមាន តែកម្មមាន កម្ម-វិជាតមាន វិជាតរបស់កម្មទាំងឡាយ ដែលសត្វធ្វើហើយក៏មាន កាល បេកុសល និន៍អកុសលក់ពុនិឲ្យផល សត្វនោះឯឪ តែន៍អន្ទោលទៅ

មុគ្គលកប៉ា

ត្ថិស ១ ខេ ១ ស្នៅ ដុក្ខលោ សន្ទាវនិ អស្មា លោ-កា ប់ លោក បអ្ម លោក ៩៩ លោកជ្ញុំ ។ អាមន្តា ។ អគ្គិ គោច ១គ្គិ:យា ហុត្វា ព្រាញ្មៈឈា ಮುಜ್ಜಿ ಸಾಕ್ರಮನ ವಿಸ್ಕಿತಿಶ್ವಿಗಾ ನಾಟಾರ್. ណោត់ ។ ជ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្តិ កោចិ ទុត្តិ-ကော ညီမိုး လူများ ကောမ္မာ့ မှင်ရိုး ညေးမှုန္မာ့ ခ អាមត្តា ។ ស្ងៅ ១គ្គិយោ សោ សុខ្គោតិ ។ ជ ကောင္ နမ္တိုးမိ န 18 န အဆို ေမာက္မွာ သြာင္ပိုးဟာ សមិ ពុទ្ឋា ឈុម មាន៉េ ឈុម ១៦៣៣ ឈេឌុខ ។ មានយ ។ សើ្ ឈ្រប៉ា្រឈា សោ ទត្តិយោតិ ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។ អត្តិ កោច ដេស្បា ហុត្វា សុខ្លោ យោតិ ទត្តិយោ យោតិ សេ ឈ្រល់យេង ៤ ខ សេរ ម៉ូរបំ ៤ ខេ ៤ မန္နီ ကောင်း လုံးရွာ တုံ့ရှာ စန္ဂါးယာ ဟောင်း ကြာတ္-លោ យោត៌ ប់ស្បែ យោត័ត៌ ។ អមត្តា។ ស្បុវ សុខ្លោក សេ ប្រេស្បិត្ត ១ ៤ លេវ វត្តព្វេ ១ បេ។

ពាក្យដូច្នេះខេះ ជាពាក្យទុស ។បេ។ បុគ្គលនោះឯង អន្ទោល មានុហោមនេះជ័ រ មេ រ មានិវៈ ដ្រហម្មេមមេខែ សេក្កាសា កើតជាក្រាហ្មណ៍ មានមែនឬ ។ អើ ។ ក្សត្រនោះឯឪ គឺត្រាហ្មណ៍ នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ សត្វរុះ ដែល កើតជាត្យត្រ ហើយទៅកើតជាអ្នកជំនួញ ទៅកើតជាអ្នកគ្រុ មានមែន ឬ ។ អើ ។ ក្សត្រខោះឯង គឺអ្នកគ្រះនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ សត្វខ្លះ ដែលកើតជា(ពាហ្មណ៍ ហើយទៅកើតជាអ្នក ជុន៌យា យុក្សមិន ពុម្សមិនសំ រ អ្ន រ ឃ្លាលីហុខោះ១៦ គិត្សត្រៈនាះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខេះ៖ ។ បេ។ សត្វទុះ ដែល កើតជាអ្នកជំនួញ ហើយទៅកើតជាអ្នកគ្រុ ជាក្សត្រុ ជាច្រាហ្មណ៍មាន វែមនប្ត ២ ដើ ២ អ្នកដំនួញនោះ៦៨ គឺជាព្រាហ្មាណ៍នោះប្ត ២ អ្នកមិនគួរ រពាលយ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ។ សត្វខ្វះ ដែលកើតជាអ្នកគ្រុ ហើយទៅ កើតជាត្យត្រ ជាច្រាហ្មណ៍ ជាអ្នកជំនួញ មានមែនឬ ។ អើ ។ អ្នក គ្រានោះជំង៍ គឺអ្នកដំនួញនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

អភិធម្មបំជុំពេ ភដាវត្ថុ

ស្ទៅ មុគ្គលោ សន្ទាវតិ មស្មា លោកា មរិ លោកាំ បុរស្មា លោកថា ឥឌ លោកក្ដេ។ អាមត្តា។ មាត្ត-ဦးက္ဆက္ခရိုင္းကို ကေနာ့္ခြင့္သည္က ကေနဦးတ္ဆက္ យោគិ សគ្គមានថ្មីណ្ណា មាគ្គមានថ្មីណ្ណៅ យោគិ ល់ខ្ញុំ ញ អន្បូខ្ញុំ ញ កណ្ដារខ្ញុំ ញ ក្នុសាំសត្ថកោ ៩ណេហត្ថកោ កុដ្ឋិយោ កណ្ដាយោ កំណស់យោ សោសិយោ មានស្សាយា ខ្ញុំ នៅ កោយ មាន្ត្រា ស្ទាព មហ៌សោ មហ៍សោវ ហោត់តំ ។ ជ ហៅវ វត្តេញ ។ បេ ។

(ಇ೯) ರ ಕೃತ್ತಿತ್ರ (ಭಿಕ್ಷ ದಿಷ್ಟಿಯ ಳಾಹಿಕ್ಕು ಆಕ್ಟ್ លោក ខាំ លោក ខាវភ្ជា លោកា ៩៩ លោកក្ដ ។ អាមន្តា ។ ឧ ឧ សោតាខាញា ពុក្កាលេ មនុស្ស-លោកា ឡុតា នេវលោក ខុមបញ្ជា ភគ្គម សេ-តាខណ្ដេរ ហោត់តំ ។ អាមណ្ឌ ។ សាញ៉ា សោតាខណ្ឌេ និង:ល ឧដុស្សីលេឃ ដែល ខេត្តបេឃម្នូ និងឧដោ

អភិពឬបិជា ១៦៨គ្ន

បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលភាគលោកនេះ ទៅកាន់លោកវាងមុខ បញ្ចេញ ញក លោកខាងីមុខ មកកាន់លោក ខេះឬ ។ អើ ។ . បុដ្<u>ឋាលិកបុក</u>វិរៈវ នៅតែតំបុតដៃដដែល បុគ្គលកំបុតដើន នៅតែកំបុតដើងដដែល បុក្ខល ក់បុតទាំងដែនាំងដើន នៅតែកំបុតទាំងដែនាំងដើងដែល បុគ្គបាល់បុត ស្វឹកត្រចៀក បុគ្គលកំបុត្យចមុះ បុគ្គលកំបុតទាំងត្រចៀតទាំង[ក្បៈ បុគ្គលក់បុតម្រាមដៃ បុគ្គលក់បុគមៅដមេដើង បុគ្គលដាច់សរសៃធំ បុគ្គលទានដៃក្រែង កុគ្គលទានដៃក្រែក បុគ្គលទានកេឝយូង បុគ្គល មានបូស បុគ្គលមានរោតស្រែង បុគ្គលមានរោគហ៊ុត បុគ្គលធុត្សជាក សត្វខុដ្ឋ នោ ល ជ្រក ក្រប់នៅជាក្រប់ដដែលឬ ។ អ្នកប៉ាប គួរ ភោលយ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ ។ ្

(៨៤) អ្នកមិនគួរនោលថា បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលហក រលាកនេះ ទៅកាន់លោកខាន៍មុខ អគ្គោលចាកលោកខាន៍មុខ មក កាន់លោកនេះឬ ។ មើ ។ ក្រែឪបុគ្គលបានដល់ទូវសោគ: ឲ្យតហក មនុស្សាលាក ហើយចូលទៅកាន់ទៅលោក នៅតែជាអ្នកដល់សោត: ក្នុងទៅលោកនោះដដែលឬ ។ អើ ។ ប្រសិនប៉ើ បុគ្គលបានដល់ នូវសោត: ឲ្យតបាតមនុស្សលោក ហើយបូលទៅ កាន់ទេវិលោក

ឬគ្គល កទា

ត្របា លោយ មុត្ត លោយថ្ងំ ៤ ស្មេ ត់ដលោ មាណិធ្ន មមា លោយ ត្រូវ លោយ ស្មេ ស្ដេស សាយា ស្ដេស សាយា ស្ដេស សាយា សេយា មុខ្លាំ

រុឌ្ឌិ ៤ ពេ ៤ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ

ជាអ្នកនៅតែដល់ខ្លាំសោត: ក្នុងខេរិលោកទោះដដែល ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលចាកលោក នេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់ លោកនេះដែរ ។

(៨៩) សក់កើត ធ្វើ (នូវការប្តេច្បិទ្រាំ) ថា បុគ្គលបានដល់
នូវសោត: ច្បុតបាតមនុស្សលោក ហើយចូលទៅកាន់ទៅលោក ក៏ទៅ
តែបានដល់នូវសោត: ក្នុងទៅលោកនោះដដែល (ហើយសួរថា)
ព្រោះហេតុនោះឯង បុគ្គលនោះ អន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅកាន់លោក
វាង៍មុខ អន្ទោលបាកលោកវាង៍មុខ មកកាន់លោកនេះប្ ។ អើ ។
សក់កិត្ត ធ្វើ (នូវការប្តេច្បិទ្ធាំ) ថា បុគ្គលបានដល់នូវសោត: ច្បុត
បាកមនុស្សលោក ហើយចូលទៅកាន់ទៅលោក ក៏ទៅជាមនុស្សក្នុង
ទៅលោកនោះដដែលឬ ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៨៦) បុគ្គលនោះឯធ អន្ទោលភាគលោកនេះ ទៅកាន់លោក ទាងីមុខ អន្ទោលភាគលោកខាងីមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមិនមែនដទៃ មិនមែនទៅប្រាស តែងមន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្រ។ ខ លេដូ នើដើ ឯ តេ ឯ
មេរា ហិយៈ ខេ នល្បៈ មេរ នល្បៈ មេរ ហេ មេខម្មំ ឯ
មេរា ហ្គាំយោ មនុស្ស បា នល្បៈ មេរ ហេ មេខ្មំ ឯ
មេរា បាន់យោ មនុស្ស បា នល្បៈ មេរ ហេ មេខ្មំ ឯ
មេរា បាន់យោ មេខ្មំ បោ មេរិប្បា មេរ ហេ មេខ្មំ បា
មេរិប្បី មេខ ប្រឹក្សា មេរិប្បា មេរិប្បា មេរិប្បា
មេរិប្បី មេខ ប្រឹក្សា មេរិប្បា មេរិប្បា
មេរិប្បី បាន់ ប្បី បោ មេរិប្បា មេរិប្បា
មេរិប្បី បាន់ ប្បាប្បា មេរិប្បា
មេរិប្បី បាន់ ប្បាប់បា មេរិប្បា
មេរ

ត តេ ត ក្សារិយៈ ហោះ ក្នុំខ្មុំខ្មុំ ត មានឌ័ា ត ក្សារិយៈ ហោះ មាន ក្សារូបខ្មុំ ត ខ សេរ រូឌី មើ ត ត ត ក្សា មេ ក្សារូបខ្មុំ ត ខ សេរ រូឌី មើ ត សេរ ក្សិល ក្សារូបខ្មុំ ត មានឌ័ា ត ខូ ថ្មុំ មានស ត ក្សាល ក្សារូបខ្មុំ ត មានឌ័ា ត ខូ ថ្មុំ មានស ត សេរ ស្រា ស្ដី សេ មានឌ័ា ត ខ្មុំ ព ហេយុ ព ក្សា ស្ដែរស្គ្ន ត ក្សា វូឌី លេយៈ (ឧឧ) ក្សា ជំងឺ លេ ក្សារូបខ្មុំ ត មានឌ័ា លេយៈ អភិធ្យូលីដី៣ ២៤វត្ថ

(៩៧) បុគ្គលមិនមែនដៃ មិនទាន់ទៅប្រាស តែជយោប្រល ទៅឬ ។ មើ ។ បុគ្គលកំបុតដៃ ទៅតែតំបុតដៃជដែល បុគ្គលកំបុត ដើន នៅតែកំបុតជើងដដែល បុគ្គលកំបុតតាំងដៃទាំងដើង តំនៅតែ តំបុតទាំងដៃទាំងជើងដដែល បុគ្គលកំបុតត្រចៀត បុគ្គលកំបុត្ចចមុះ បុគ្គលកំបុត ទាំងត្របៀកទាំងច្រមុះ បុគ្គលកំបុត្យមាមដៃ បុគ្គលក់បុត្ មេដៃមេជើង បុគ្គលដាច់សរសៃធំ បុគ្គលមានដៃក្បែង បុគ្គលមានដៃព្រែក បុគ្គលមានកោតឃ្នាំ បុគ្គលមានក្រេតបូស បុគ្គលមានកេត់ស្រង បុគ្គល មានកាតហ៊ុត បុគ្គលមានក្រេតបូស បុគ្គលមានកេត់ស្រង បុគ្គល មានកាតហ៊ុត បុគ្គលគ្មានជ្រុក សត្វតដ្ឋ គោ លា ជ្រុក ក្របី តំនៅតែ ជាក្របីដដែលប្ត ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ។

(៨៨) បុគ្គលនោះឯឪ អន្ទោលចាក់លេកនេះ ទៅកាន់លេក ១៥មុខ អន្ទោលចាក់លេក១៥មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលខាន់ប្រ តែឪអន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាដ៏នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលខាន់ប្រ តែឪអន្ទោលទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតនោះ គឺ សរៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាដ៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលមានវេទនា ។ បេ ។ បុគ្គលខានសញ្ញា ។ បេ ។ បុគ្គលមានសង្គារ ។ បេ ។ បុគ្គលខានវិញ្ញាណ តែឪអន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍ខេះ ខេ ។ បេ ។ បុគ្គលមានវិញ្ញាណ តែឪអន្ទោលទៅឬ ។ គេ ។

ရို င်ႏို ရို လက်၌ က ၁ (၁) ကို ကို (၅ ၈ ၈ [ಇಳ] 'ಮ್ಮೆ ಬೆಟ್ಟರು ಳಾಹಿಸ್ತಿ ಜಳರು 'ಉ. តា មាំ លេក មស្មា លេកា ៩ម៉ លេកខ្លិ ។ ស្នេស ឯ អរិសេ មាយិរុឌ្ឌ ឯ ខ លេដូ វូឌីម៉េ ឯពេង មាខែ មាល់ខេត្ត ឯមគេស ឯ មឃុំ ដីវ អញ្ញ សរៈខ្លី ។ ជ ស្រាវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អាវេឌ ១ ខេ ១ អសា ញា ១ ខេ ១ អស់ឆ្នាំរប ನ ದ ನ ಕ್ಯುಟ್ಟ್ ಉದ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೆ ನ ಆ ದು ನಿರ್ಸ್ಟ್ನಿ ನಿ साँक्षाः प्राप्त सक्षांक्रक न समक्ष न सक्षे អញ្ញុំ សរុះទី ១១ លេវ វឌ្គមើ ១ នេ ឯ

កាយ្យ ឯ នេ ឯ កាស៊ុប ឯ នេ រ យើយ ហ្គា កាស៊ុប ឯ នេ ប្រាំ រូឌី ខេំ ឯ នេ រ រ នេ ឯ ខេ ជា រ នួ ជា ខ្លុំ ង ខេ នេ រ និត្ត កាស៊ីរដ្ឋខ្លំ ឯ ខ នេ រ នេ រ នួ ជ្យុំ ខ្លុំ អា ខេស ឯ ខ្លុំ ជ្យុំ ខ្លុំ ឯ ខ នេ រ រ និត្ត កាស៊ីរដ្ឋខ្លំ ឯ ខ នេ រ រ និន្ត ប្រាំ រ និនេ ខេត្ត លោយ ខ្លំ ឯ ខ នេ រ និន្ត បាយ ខ្លំ ឯ ខ នេ រ រ និន្ត ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ

สีใสเธาะ สังห์:เธาะบุ ฯ ยุคษิธศูเเตเดเต็นเธะเจ ฯเบฯ [៨៩] បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលថាករល់ករនេះ នៅកាន់យោក រាឌ្តន មន្ទេរលោកលោកវាឌ្គន ត្រមានលោមនេះបំ ។ ពេ រ ថ្មទីលត្តខានតែ មន្ទេរបស្សេី ឯ មិបត្តមិនម័រយេលក្នុះខេះទេ ขเบข บุลูณษิรยาธรูบ ผเลาณเศษ ข เห็ ข ผีโดนโด សរែៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ បុគ្គលមិន មានវេទនា វ បេ ។ បុគលមិនមានសញ្ញា ។ បេ ។ បុគលមិនមាន សង្ខារ ។ បេ។ បុគ្គលមិនមានវិញ្ញាណ អន្ទោលទៅឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បុគ្គលមិនមានវិញ្ញាណ តែងអន្ទោល ទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតដទៃ សរៈដេខែឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល

(៩០) បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់
លោកខាងមុខ អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។
ហើ ។ ប្រអន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខេះទេ ។ បេ។
ប្រកាន្ទាលទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតនោះ គឺសរបេនេះឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាងខេះទេ ។ បេ។ វេទនា ។ បេ។ សញ្ញា ។ បេ។
សង្គារទាំងឲ្យយ ។ បេ។ វិញ្ញាលាកន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរ

យ៉ាងខែ៖ខេ ។ ខេ។

ឧ ហេវ វត្តព្វេ ១ ខេ ។ វិញ្ជាណ៍ សទ្វាវតីតិ ។ អាមន្តា ។ គំ ដីវ គំ សពីឆ្នំ ។ ឧ ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(५०) भी, वंद्वाण भवेत्रम् समी । एएका ខ្សុំ លេឃ ខ្សុំ លេឃ ។ ខ្មុំ លេឃ ខ្មុំ ។ អាមជ្ញា ។ រ៉ូចំ ឧ សត្វាវត៍តំ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ឯពេជ វិត្ ៤ មាសិរុស្ស ឯ មាត់ស ឯ មេឃុំ ឬរូ មញ្ចំ សរុះ ខ្មែ ១ ខ សេតុ វឌ្ឍនិ ១ ខេ ១ ផ្ទេស ។ ខេ។ សញ្ញា ។ ខេ។ សង្ខាត ។ ខេ។ វិញ្ញា-ហេ ខ ទាយុំរង្គម ។ ១ សេះ រុងសំ ។ ១ ខេង វិញ្ឈាល់ ឧ សព្វត្តិ ។ អមន្តា ។ អញ្ជាំ ដំរំ អញ្ញុំ អញ្ជុំ ។ ៤ ស្រុះ ម៉ូន ១ ខេ ។ មន្ទីង ។ ទទ្វេសុ ក៏ដូមានេសុ 🤍 សោ ខេ ក៏ដូតិ បុក្កលោ ទម្លេខា ភាគិ និជ្ជិ យា តុផ្ដេន វិវត្តិតា ស្រុស អុំជីសទេស យោ ខេ ភិជ្ជតិ បុក្ខលោ បុគ្គលោ សស្បៈតោ ហោត់ ជំគ្នា ជេជ សមសមោត៌។

រសិលប្រំជត គម់វិត្ត

សោយយ៉ាងមេខស ១ មេ ១ វិញ្ញាណ អន្តោលទៅថ្ង ១ ហ័ ១ ជីវិតនោះ គឺសពេះនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ៖ ។ បេ។ (៩១) ឬគលនោះឯង អន្ទោលហកលោកនេះ ទៅកាន់យោក ទាន៍មុខ អន្ទោលចាកលោកទាន៍មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ ហើ ។ រួបមិនពន្យោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ រូបបិរ ผเลาูญเด่ง ๆ เมื่ ๆ สิโลสโร เก็ก:สโรง ๆ มูคบิลผูก ពោលយ៉ាង៍ខេះទេ ១បេ១ វេទនា ១បេ១ សញ្ញា ១បេ១ សង្ខារ ទាំងឡាយ ។ បេ។ វិញ្ញាណមិនអន្តោលទៅប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល เข้าสเรมจ ชายช โัฐภณษ์รมเมูณเฟอู ช เจ๊ ช ผีโต ដទៃ សរៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សេចក្ដ

កាលបើ១ខ្វទាំ៩១្វាយ បែកគ្នាយ ប្រសិនបើ បុគ្គល នោះ បែកគ្នាយដែរ ទិដ្ឋិ (របស់អ្នក) ទៅជា។ច្នេទទិដ្ឋិ ជាទិដ្ឋិដែលទ្រះពុទ្ធ ខ្រន់វៀបហើយ កាលបើ១ខ្វទាំងឡាយ បែកធ្វាយ ប្រសិនបើ បុគ្គលមិនបែកធ្វាយ េ បុគ្គល ទៅជាទៀង ស្មើនឹងត្រះនិត្តានដែរ ។

ត្តត្រិស្សា រ

បប់ ឥតិអនុយោធ ។

។ ប្រ ។

បុគ្គល៣ថា

(៤,) រិត្ត ៩៦៦២៣ ដង្គល្មារ ត្យាស្ងួង ៤ អាមស្លា ។ រ៉ូចំ អន់ថ្នំ អង្គុំនិំ បដ់ឲ្មសម្បា្និ ជំម្មត្តិ ។ អាមត្តា ។ បុក្កលោម អជិច្ចោ សង្ខ័តោ ឧត្តដំអាត់ជាដើរ ១៣៩គើរ ពោឌមើរ ប្រមពគើរ ច្ចប្រភព្ឌ ស្រុះ ស្រុះ ស្រុះ ស្ពេក ស្ពាក ស្ពាក ស្ពេក ស្ពេក ស្ពេក ស្ពេក ស្ពេក ស្ពាក ស្តាក ស្ពាក ស្តាក ស្ពាក ស្តាក ស្ពាក ស ។ បេ។ វេឌជំ ខ្ទាធាយ ។ បេ ។ សញ្ញា ខ្ទា-។ មេ ។ សុទ្ធាល ខ្ពងាយ ್ಷು ಕಟ್ಟು ಗಳುಳು ಕಟ್ಟು ತಿರುವ ಕು. ဗေးကူး ကိုကာလေ မင်းမို့ လန္တေလ ပေးမြွေလမှပျဉ့် ಕಿರ್ಣಕ್ಕೆ ಸಿರ್ಣಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಭಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಥವಾಣಕ್ಕೆ ಸಿರ್ವರ್ಯಕ್ಕ នដ្ឋន្តិ ។ អាមន្តា ។ បុក្កលោច អចិច្ចោ សន្ន់តោ ឧឌ្ឌ ជំទុក ឧជ្ជា ស្វាល នេះគាំ ស្វាន គេវិ

(៨៤) ការបញ្ជាតិនៅបុគ្គល ព្រោះគាស្រ័យរូបឬ ។ ដើ ។ រូបបិនទៅ។ មានបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើង ក្រោះអាស្រ័យហេតុ មាន ការអាបទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការវិទាសទៅជា ធតិស បានបាលសង្ឃជាធតិស សនុមស្រាស្រែលយុខគឺស្វី រ មេ រ សូម្បីបុក្ខាររ កំព័ន្ធទៀង មានបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើង ព្រោះ តាស្រីបយោត្ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មារា មានការរំពារបទៅជាធម្មតា មានការលេតជាធម្មតា មានការប្រែច្រល ជាធម្មារម្យ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។ ការបញ្ចក្ នូវបុរៈល ស្រោះសស្រ័យវេទនា ។ បេ ។ ស្រោះសស្រ័យសញ្ញា ។បេ។ မေးကြော်ကလည်း နေက နေ မြေးမေးကြွက္မွာတြင္ နေ န វិភាពពេល ពេទ្ធិសាស្ត្រ សានបច្ច័យតាក់តែង កើតប្បើង ព្រោះមាស្រ័យលេតុ មានការការការការបានក្នុង មានការស្វេន្យក្រៅជាជម្មតា មានការវិនាស ស្នេក្រការ ខានមរលេខយុឌគឺ២ ខានមរគ្រេក្រែព្រហយុឌគឺ២៤ ឯ មើ ។ សូម្បីបុគ្គល ក៏មិនទៀន មានបច្ច័យតាក់តែង កេតឡើង ក្រោះ មាស្រីយយោ**ត្** មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា យាយប្រាស់ពេសជាជាម្មី មានការលេត់ជាធម្មតា មានការប្រែប្រល ជាចាញការស្គ្រ អ្នកមិនគួរ ពេលយ៉ាងនេះទេ ម បេ ម

ារពីពេញជំងឺថា ៥៧៤ឆ្នាំ

្វែ និទានាយ បុក្កសរ បញ្ជូ ។ អាមន្តា ។ និល់ រ៉ូខ ខ្មានាយ និលកាសុ! ပြေးကရိုးကဲ့ ၁ (တုိ ၂၅) ကျွန် ត្ឆ រំត្ ៩៦២៣៣ ឯកេ ឯ ហេសុម្ភ វិត្ថ ៩៦-។ បេ ។ ជំនាត់ រ៉ូច ៤៩២៣៣ ។ ៤ ។ សឌ្ឌសុរីឌ្ វិត្ ៩សេខា៣ ឯ នេង រិត្ ៩೬៦២៣ ឯពេង ភាពីភ្លែ វិត្ ៩೬៦៣៣ ជ ដេជ អធិវឌ្ឌក្ល វិត្ត ៩៦២២៣ អតិវឌ្គក្រពិ ត់ដែលក្រ តែឃុំខ្មុំ ឯ ១ សេ, ដុខី ម៉េ ឯ ខេ ឯ [៤៤] វេឌេ ខេស្សាយ ពុក្សសុរី ឧឃុត្តិ ។ ភាមត្ត ។ គុសលំ ៤៩៤ ខ្ទានាយ គុសលស្ប បុគ្គលស្ស ខេញត្តិតិ ។ ឧ សេវ វត្តត្វេ មេណៈត្តិ ។ អាមន្តា ។ កុសលា វេឌ១ ស្ដលា សាវិទាកា ឥដ្ឋដល កាន្តដល មនុត្តដល អសេ. ខេត្តដែល សុទុត្រូល សុទុវិសភាតិ ។ អមត្តា ។

ារកំណ្ឌចំផត ៣៧៧ឆ្ន

(៩៤) កាបេញត្តិទូវបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យវេទនាឬ ។ ហើ ។
កាបេញត្តិទូវបុគ្គល ដែលមានគុសល ក្រោះអាស្រ័យវេទនា ជាកុសល
ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ចោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាបេញត្តិទូវបុគ្គល
មានកុសល ក្រោះអាស្រ័យវេទនា ជាកុសលឬ ។ អើ ។ វេទនាជា
កុសល ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិទាក មានផលគួរគ្រេថ្នាំ មាន
ផលគួរគ្រេកអរ មានផលគួរគេញចិត្ត មានផលមិនប្រឡូតច្រឡំ (ដោយ
តណ្ណានិងទទាពន) ចំរើនដោយសេចក្តីសុខ មានសុខជាវិទាកឬ។ អើ ។

្នាស្ត្រ ប្រកាស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត

(។ç) 1,8ç ៩៦៦៣ ត្លេមរិ តិយខ្មែរ មានឃើរ ឯមទាំពល់ ដេខខូ ៩៦៦២៣ ឧម្មេសប្រាវិ ត្តលស្ប ឧឃុន្ត្ ។ ១ លេខ នេះ ខេ ។ នេះ មេឃ-សល់ ជននំ ឧទានាយ អគាសលស្ប បុគ្គលស្ប បញ្ចូត្ត ។ អមស្ពា ។ អកុសលា ៤៩ជា សដលា សវិទាតា អនិដ្ឋថល អកក្នុដ្យ អមនុត្តដល ហេខខុឌឧហ ខុឌ្គិនៃ៣ ខ្^{ឌ្}ងៃមាន អាមត្តា ។ អតុស្រាល់ បុក្ខលោ សដលោ សុវ-ថា កោ អនិដ្ឋដលោ អកាន្តដលោ អមិន៣៥លោ រិញ មេខេឌ្ស មុស្តិទេយេ ដុស្និទេ គេស្ន លេ ក្រសួញ ។ ខេ ។

(៩៦) វេឌន ខទាខាយ បុក្កលស្ប បញ្ចត្តិ

ស្ហារីប៉ូម៉ូយមានផ្ទស្ស តែមុនដោយផុល តែមុនប្រាញស្វិសិម មាន ម្នាប់ប្រាស្រ្តិ សុខមុលមីរវាម្មែកមា សុខផលម្មីរបស់ស្នៃដី យោម្នា គួនចែលាមចេរា (ក្រោយមហាទន្លងសំខាន) ចូរនេយាពាមបារៈ សុទ មានសុ១ជាវិទ្យាកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យាងនេះទេ ។ ហ ។ (៩៩) ការបញ្ជូតខ្លុំបុគ្គល ព្រោះមាស្រ័យវេទនាឬ ។ ររាំ ។ ការបញ្ជន្និវបុគ្គល ជានកុសល គ្រោះអាស្រ័យវេទនា ជាពកុសល ឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងនេះទេ ។ ៤ ។ ការបញ្ជាតិខ្លាបក្សា ជាអក្សល ក្រោះអាស្រ័យវេទនា ជាអក្សល់ថ្ម ។ អេ ។ រៀបពៅរា អកុសល ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិទាក មានផលចិនអូរប្រាវ្បៈ មានផលមិនគួរគ្រេកអរ មានផលមិនគួរភេញចិត្ត មានផលច្រឡាក្យប្រៀ (ដោយតណ្ដានិងទទាខាន) ចំរើនដោយទុក្ខ មានទុក្ខជាវិទាក់ឲ្យ ។ អេ ។ សូទ្បីបុគ្គល ជាអកុសល ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយហ្វៃក សានជល់ឧន្ទះ្ជាយុំ សានជល់គិន្ទះក្រើមមក សានជល់គិនម៉ាបេយ ចម្លី សុខពុហ្យធំរាមចែរាំ(ដោលមហានុខ្គង**់ន៍ន**) ចូចនេះជាក្រង់ មានឲ្យដៅហុកឬ ។ អ្នកមិនគូរពោល យ៉ាង៍នេះ៤េ ។ បេ។

(៩៦) កាបេញតិនូវបុគ្គល ក្រោះកាស្រ័យវេទនាថ្ម ។ អើ ។

ហែបណ្ឌ ។ អញ្ជាក់តំ ៥៩៩ ខ្ពងយ អញ្ជា-មានប្រ បុក្ខលស្ស បញ្ជាតិតំ ។ ខ ហេវ វត្តត្វ ។ ហេ ។ ពព្យាកាត់ ដេធជំ ខ្ទាជាយ អព្យាកាត់ស[តិស្តាល្សា ព្រស្ទឹង ស្គសិ ឯកសាំ្ទ ស ពុទ**ស** ရေးစီမှာရဲဂါညီ စက**ဗေး**စီ រប្បា សន្ត្នា ហៅ ច្រមពី ខ្លាំង ។ អព្យាក់តោច បុក្ក ហេ ហាពុំយោ ឧឌ្ដសិសត់ស៊ីស៊ើ ១៣៩ស៊ើ ពោធស៊ើ រុសសនយា ក្រុម ដូច្នេះ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត សាព្ទិយ និស្សិយ និស្សិយ និស្សិយ ស្ព្ រាច្យសា ្រព្តិតិ ។ អមភា ។ កុស្លំ វិញាល័ ម្ពារ: បេ កុសបសុ ្រ្គបសុ ្រ្គាត់តែ ។ នេ ព្រៃ ព្រឹ ព្រឹក្សា កាញ់ ដោយ ឯ គេ ឯ ម៉េសហ្គុ រួយឈ្មេះ ៩២២៣ មាសល្សា ដែលសា ឧយន្ត្

អភិធម្មចិដិត កហិវត្ថ ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ជាអត្យក្រឹត ព្រោះអាស្រ័យវេខនា ជាអត្យក្រឹត្យ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ជាពព្យាក្រិត ក្រោះមាស្រែកស្រង សុអន្សាម្នេចថ្មី ។ មេ ។ សុខនា សុអល់ម្នែ មិនទៀន មានបច្ច័យតាក់តែន៍ កើតឡើន ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មាន តារេអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូទ្យទៅជាធម្មតា មានការនៃវស់ទៅ ជាជម្មតា មានការលេតជាជម្មតា មានការប្រែប្រលជាជម្មតាថ្ អ៊េ ។ សូម្បីបុគ្គល ជាអត្យាក្រិត មិនទៀន មានបច្ច័យភាក់តែជ កើតទៀន ក្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការ សូន្យទៅជាធម្មតា មានការនៃវស់ទៅជាធម្មតា មានការសេតជាធម្មតា មានការប្រែប្រល្មជាធម្មតាហ្គុ ។ អ្នកមិនគួរពោល យាងនេះទេ ។ បេ។ ការបញ្ជាត់ នូវបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យសញ្ញា ។ បេ ។ ក្រោះអាស្រ័យ បញ្ជាត់ទូវបុគ្គល ជាកុសល ព្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណ ជាកុសលប្ ។ អ្នកបន្តិក្រពេល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការបញ្ជាត់នៅបុគ្គល ជាកុ សល ក្រោះប្រហ្វ័យវិញ្ញាណ ជាកុសល្ប ។ អើ ។ វិញ្ញាណជា dian livanpaga lakanpagdu សានផលរង្ហៈស្រែរ៉ូប

កាន្តដល់ មនុញ្ញដល់ អសេខឧកដល់ សុខុន្រយំ សុខវិទាកាន្តិ ។ អាមន្តា ។ កាសលេខ ខុក្គលោ សដលោ សវិទាកោ ឥដ្ឋដលោ កាន្តដលោ មនុញ្ញៈ ដលោ អសេខឧកដលោ សុខុន្រយោ សុខវិទា-កោតិ ។ ឧ ហេវី វត្តព្វេ ។ បេ ។

កោត់ ។ ៤ ហេវ៉ វត្តេ ។បេ។ (៥៧) រួឃ្យាហា ខាងខាល ពិស្លាសារី ពិឃឹង្គ-តិ ។ អមស្ព ។ មកុសលំ វិញាណំ ខ្ទានាយ វត្តត្រូវ បេ។ អគុសលំ វិញាណំ ឧទានាយ អគុសលស្ប បុគ្គលស្ប បញ្ជាត់តំ ។ អមន្តា ។ មកុសលំ រិញ្ហាណំ សដលំ សាទាក់ មនិដ្ឋលំ អភាន្ត្តលំ មមពុញ្នលំ សេខឧភាពលំ ឧុក្ខុខ្រយ់ ឧុក្សាខាកាន្តិ ។ អាមន្តា ។ ឧក្សាបលេខ បុក្សាលា សដលោ សាំទាគោ មនិដ្ឋដលោ អកត្តដលោ ត្តឧត្យាជ្យល ក្រេខខុឌព្យល់ ខុឌ្គិខ្យែល ខ្មុំង-វិទា កោត់ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។

ជំពីហរពេយ

(៩៧) ការបញ្ជាត់ទូវបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណឬ ។ អេ ។ ការបញ្ជាត់នូវបុគ្គល ដាអកុសល ព្រោះអាស្រ័យពៃញាណ ជា អក្សល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរអោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ២ ។ ការបញ្ចាន ន្ទាំបុគ្គល ជាអកុសល ក្រោះអាស្រ័យពៃវាណ ជាអកុសលប្ ។ ហ ។ វិញ្ញាណជាអកុសល ប្រកបដោយដល ប្រកបដោយវិទ្វាក មានថយ មិនគួរប្រាញ់ មានដល់មិនគួរក្រេកអរ មានផលមិនគួររាសា្យចិត្ត មាម ផល (ចេឡត (ចេឡំ (ដោយតណ្ណានិង « ជាខាន) ចំរើនដោយ « ក្នុ មាន « ក្នុ ជាថ្ងៃកប្ត ។ ម៉េ ។ សូឡិចគ្នល ជាអកុសល ប្រកបដោយផល ប្រកប ដោយថ្ងៃក មានផលមិនគួរប្រាញ មានផលមិនគួរក្រេកអា មានផល មិនគួរពេញចិត្ត មានដល់ច្រឡុកច្រឡំ (ដោយឥណ្ឌានិង៤ជាទាន) ចំរើន ដោយខុត្ត មានខុត្តជាវិជាកិច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

 $\{x_q\}$ juny seem akval aug-ត ។ អមន្តា ។ មព្យភាត់ វិញ្ហាណំ ខុសលយ វត្តទ្វេ ។ មេ ។ អញ្ជាភាគ វិញ្ជាណំ ខុមាខាយ មព្យភាត់ វិញ្ញាណ៍ អនិទ្ធិ សន្ធត់ ១៩ទូសមុទ្យន្និ មេខេត្ត ព្រះនេត្ត ខ្មែនជា ខ្មែនជា ខ្មែនជា ខ្មែនជា ឧដ្ឋន្តិ ។ អាមន្តា ។ អក្សាកាតោប៉ បុក្ខលោ អន្-င္ရော လာင္ရွဴးက ေပးခဲ့င္နာလမ္႐ွိုင္ရာ စတင္းေနြာ ကေျ ឌ ស្មែ រូបមន ស៊ី ទ ប្រភព ស៊ី រូព្យ ប្រធាន ស៊ី ឆ្នាំ រាក ខ លោះ ដ្ដេញ ១ ខេដ

(ಇಇ) ಒಟ್ಟಿ ದಟಟಾಗಾ ಒಟ್ಟಿಕಾ វត្តត្វាតិ ។ អាមត្តា ។ ខេត្តមិ ច្រុំ ខេត្តមា មោស វយ្យជាណី 4 ដែង ដោយ វយ្យដាយា ឯ ដេង

ាមម្ចាប់ផ្ទាំ ១៤៤៦

(๔๘) กาบทุพิทิธิโงสุด บุตรเคเพ็บริทาลายุ ฯ กับ តាលេញត្តិប្រព្នុដ្ឋលេ ជាពេត្យក្រិត ក្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណជាពេត្យក្រឹត ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែនរ**េ ។ ហេ ។** ការបញ្ជាតិរៀបគ្នាបៅរ អព្យាក្រឹត ក្រោះមាស្រ័យវិញ្ញាណដាអភ្យាក្រឹងឬ ។ ហើ ។ វិញ្ញាយ ជាអព្យាក្រិត មិនទៀត មានបច្ច័យភាក់វត្ត កើតឡើត ក្រោះ៣ស្រីប លេត មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មាយការ វិនាសទៅជាជម្មតា មានការលេតជាជម្មតា មានការប្រែប្រលជាផ្សារ ឬ ។ គេ ។ សូម្បីបុគ្គលជាអត្យាក្រឹត មិខទៀន មានបច្ច័យ តាក់តែវា កេត្តទៀន ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា ហាការ សូន្យទៅជាធម្មតា មានការវិនាសទៅជាធម្មតា មានការលេធជាធប្បា មានការប្រែប្រហញ់ជម្មតថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល 7 10 7

(។។) ជំងួលមេ[ហុំ៣១៤ ខេម្រែ] ល្បុស ជំងួលសខ០៤ ឬ ។ មើ ។ កាលបើចគ្គលេត់ហើយ គេគ្រ!ហៅថា បុគ្គល មានបក្ខុលេតហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ဂ်မ္ခံက မေးကိုကျမ်းဝါ့မ ၁ က ၁ မေးကိုက္ကြ**်**ရီး

ថ្មីកំនុទាណយ ។ ខេ ។ កាយំ ខទាលយ ។ ខេ។ មត្ត ឧទាលយ មន្តក់ ដុក្កលោត វត្តព្វោត ។ អាមត្តា ។ មន្ត្តិ និក្សេ មន្តក បុក្កលោ និក្សេត្តិ វត្តព្វោត ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បុក្កលោ និក្សេតិ

ម្នាំ ។ ៤ ស្សេ ដូច្នាំ ។ ខេង មិត្តាក់ខ្លួំ និស្តាសេខ បា បុក្ខាសេខ ដូច្នាសមាត្ត មិត្ត បាន ។ មិត្តាសេខ ។ ខេង មិត្តាសេខ ដូច្នាសមាត្ត ហេ ។ ខេង គូទ្នាសមាត្ត សសសេ ១ ខេង គូទិស្សា ហេង ស្តេចសេខ ។ ខេង គូទិស្សា បាន ។ គូទិស្សា ។ សេខា ។ គូទិស្សា បាន ។ គូទិស្សា ។ សេខា ។ គូទិស្សា បាន ។ គូទិស្សា ។ សេខា ។ គូទិស្សា ។ សេខា បាន ។ គូទិស្សា ។ សេខា ។ គូទិស្សា ។ សេខា បាន ។ គូទិស្សា ។ សេខា ។ គូទិស្សា ។ សេខា បាន ។ គូទិស្សា ។ សេខា ព្យាសមាត្ត មិត្តិសមាត្ត ហេ បាន ។ គូទិស្សា ។ សេខា បាន ។ សេខា កាស្រ័យពេណ្តាត ១ ខេ ១ កាស្រ័យកាយ ១ ខេ ១ បុគ្គលកាស្រ័យពិត្ត គេត្រូវហៅថា បុគ្គលមានចិត្តប្ ១ គើ ១ កាលចើចិត្តលេត់ហើយ គេត្រូវហៅថា បុគ្គលមានចិត្តលេត់ហើយឬ ១ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាត់ នេះខេ ១ ខេ ១

(១០០) បុគ្គលអាស្រ័យខ្លាំមិញខុំដ្ឋ គេគ្រារហៅថា បុគ្គល មានមិត្តា ខិដ្ឋិ៍ប្ ។ អើ ។ ភាលបើមិត្តា ខិជ្ជិលេតហើយ គេគ្រវហៅថា បុគលមានមិញខិដ្ឋលេតហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាដ៍នេះទេ ។បេ។ [องอ] ฉ่อเกษโทเกลู้มหษักใ: มเกม พโทเกกู้ม่-វាហ ។ បេ។ អាស្រ័យមិញ្ចកម្មន្ទ: ។ បេ។ អាស្រ័យមិញអាជីវ: រលេរ មាហ្គែត្យិបុខានៈ រលេរ មាហ្គែត្យិហម្ រលេរ កាស្ត្រាធ្មីយុសសង្ ខេម្រែរណេណ ជំងួលសំនគ្គសំអាងថ្មី រ អើ ។ ភាលបើមត្លាសមាធិរល់តំហើយ គេត្រៅហៅថា បុគ្គលមាន មិញសមាធិលេត់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។

(០០೬) ភាសីថ្មក្ដី ៩៦២៣ ភាសីថ្មក្ញីលោ បុក្កលោត វត្តត្វោត ។ អាមត្តា ។ សម្មានិជ្ជិយា ចិន្ត្រាយ សម្មាន់ដ្ឋិយោ បុគ្គលោ ចំព្រង្វាត់ វត្តព្វោត៌ ។ ខ ស្រុ រុឌ្សា ឯឧឯង ភាគីវាភាគីលើ ឧសយល រពេរ ភាគាំងចុំ ៩៦៦៣៣ រពេរ ភាគាំមាត់ថ្ងឺ និស្យាល រ ខេត មាសុប្បុ និស្យាលារ ខេត មាស់ព្យាត្ ខេស្លាល ។ ខេង មាស់ម្នាមស្ន ಜಾಯ ។(೮។ ಸುಕ್ತುಸಕುಪ ನಕಾಜಾಯ ಸುಕ್ತು-សសព្ទ ពេល ខ្លែខេត្ត វត្តព្រោះ ។ អមត្តា ។ មាសិទានុខ្ទុំ ចូរខ្ទុំ មាសិទានពេល ជំនុំលេ င်ာဂုန္တေန ကို ကြော့နှာ ေဆး ကောကို ကိုန္တာကို ၅ မေ ၅ (០០៣) រ៉ូជូ និស្យា៣ ភេឌខូ និស្យា៣ ត់ដ្ឋា នយ៉ង្គ ៤ មានយ ៤ ថ្ងៃ ១ឃិច នទានាយ ខ្ញុំខ្ញុំ បុក្ខលាន បញ្ជាតិទី ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ រ៉ូខំ ឧទានាយ វេឌជំ ឧទានាយ ភាស៊ី នៃសសភា សង្គិរ នេសសភា រួស៍ហេហូ ត់ដល់ការ តាយ៉ាង្គ ឯ មានឃឹ

្តេក្រពួលក ក្រព្យព្រះការ (១០៤) បុគ្គលតាស្រ័យសមាទិដ្ឋិ នេះគ្រាក់ហៅថា បុគ្គលយន សត្វនិដ្ឋិថ្ម ។ គើ ។ ភាលបើសត្វនិដ្ឋិលេខហើយ យេត្របែបវ ថា បុគ្គលមានសម្មាទិដ្ឋិលេតហើយឬ ។ អ្នកមិនដូវពោល យ៉ាងបេះ នេ រពេរ ជំមីសមាហ្គែលសតិហឌី្សិ: រពេរ មេប៉ែបា សតាំងល ភ សេ ឯ មាទ្រ្តែកាសិប្បក្សិខិះ ភ សេ ឯ m_{UUU} សតិមមន្ត្រ; ឯលេន មាទ្រុលសតិម្សាលនៈ ឯលេន មាខ្មែល សស្វសត្ថិ ។ បេ។ មាស្ត្រែសស្វសមាធិ ខេត្តរំហៅថា បុឌ្គលហា សតិសមធ្វេី រ មេ រ មហេត្តេសតិសមធ្វេសមុស្តេ ហេម៉ែរ, ហៅថា បុគ្គលខានសមាសមាធិលេត់ហើយឬ ។ អ្នកមិនដូវដោយ យាងនេះខេ ។ បេ។ [១០៣] ការបញ្ជាត់នូវបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យរូប ក្រោះ អាស្រ័យវេទនាឬ ។ អើ ។ ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ៤ នាក់ ក្រោះ ท(พัพจรู ๒ ฐ ๆ มหรั้งสูมเตณ เพลีเละเจ សស្រ័យសញ្ញា ព្រោះសស្រ័យសង្គ័ារ ព្រោះសស្រ័យវិញ្ញាណឬ ។ ហើ។

រាក់ឈ្មបំផង ២៧៨គ្ន

វត្តទ្វេ ។ មេ ។

() ០០៤) ខត្តាទ្វេិល ឧទានាយ សោតិទ្វេិល ឧទានាយ បុក្ខល់ ។ មេ ខ្លែខំ បុក្ខល់ ខត្តាត្តិលំ ។ មេ ខ្លែខំ បុក្ខល់ ខត្តាត្តិតំ ។ មេ ខ្លែខំ បុក្ខល់ ខត្តាត្តិចំ ខត្តិចំ បុក្ខល់ ខត្តាត្តិចំ ខត្តិចំ បុក្ខល់ ខត្តិចំ ខ

ច សេដូ រុម ខេំ ៤ ខេ ៤ សម្តេក ខេ ខេត្ត សម្តេក ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សម្តេក ខេត្ត ខេត្

(០០០) ស្នះស្រួល ខ មញ្ជាត្តិតំ ។ ឧ ហេដំ មុក្តសុស្ស មត្តិតំប្តស្ស ភ អាមស្លា ១ ខេម្ម វត្តិទៅ ។ ខេ ។ មាណ្ត្រប្រម្និត្តមិល ១៥ ខាម ឈ្រោះមាហ្រែកាដង់ ១៥ ជំ រ ដែលនដែ

(🖟 នៅ) ការបញ្ជាតិទៀបគុណ ក្រោះកាស្រ័យបក្ខាត់ ក្រោះ

ពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ ខេ។ (១០៨) ភាបេញត្តិនៅបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យចក្សន្ទិយ ក្រោះ

មាស្ត្រែសេខ្ទុំយល់ វ មេ វ មាសេខមិត្តសេល ក្នុងសេខ សេ លោះ មាស្ត្រែង ខ្វុំយ ៤ ថា វ មិមគួនមិលមេល់ ក្នុងសេខ វេល វ

ကြော်ကလောန္နိုန္ဒီက ၁၈၈၃ ကြေးမဟြောက္ချန္ဒီက ကြား (၁၀၃) ကလေရွာန္မိုင္နီလ ကြေးမဟြိတမက္ကာနာနီနိုင္ငံတပ္ ၁

។ ការបភាតិខ្លាំបុគ្គល ៤៤ នាក់ ក្រោះអាស្រ័យឥន្ទ្រិយ ៤៤

ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ុងនេះទេ ។បេ។ (១១០) ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល់ម្នាក់ ព្រោះអាស្រ័យភពមាន១ខ្លួ ១

ឬ ។ អើ ។ ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ៤ នាក់ ព្រោះអាស្រ័យកព

មាន១ន្ធ ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ។

ពុគ្គលាក់វ៉ោ

(០០០) វាការេការអាំ ឧទានាយ វាការរាំ ឧទានាយ មញ្ជូំ បុក្កលានំ បញ្ជាក់តាំ ។ ៤ មោះ ឧទានាយ មញ្ជូំ បុក្កលានំ បញ្ជាក់តាំ ។ ៤ មោះ វត្តៈព្យា ។ មេ ។

ន (ល្បំ វត្តព្វេ ។ មេ។

ច ់ សេរុ រុឌីដេ ឯ ខេង មានស្លី ឯ ឧសិហ្សេមាមេពុ ឧសើរ ជំជីហង្គ ឯ (១០២) វាយប្រមាមេពុ វាយោ ជំជីហេន្ទ ឯ

្សំ នសសក ឧកាក ឧដ្ឋិទ្ធ មេដ្ឋា (ម្និ មុខ្វេតិទ្ធ ៤ ១ សេរ មុខិរៀ ៤ខេង ៣ឧ ឧដ្ឋហូករិ ឧដ្ឋិទ្ធ នៃស្និ មុខភ្ជំ ឧដ្ឋហេត្ ឧទ្ធវេ ឧកាក មុខ្វេំ អូវទេ និត្តិ ឧដ្ឋហេត្ ឧដ្ឋិទ្ធ នសសក ឧក្យាទ្ធ វិទ្ធ ឧសសក ឧដ្ឋិទ្ធ វិសសក ឧក្យាទ្ធ វិស្តេសក្បិ ឧត្យិទ្ធ វ ឧដ្ឋិទ្ធ វិសសក ឧក្យាទ្ធ វិស្តេសក្បិ ឧត្យិទ្ធ វ ឧដ្ឋិទ្ធ វិសសក ឧសក ឧសក ឧសក ឧសក ឧសក ឧសក ឧ (๑๑๑) กายภาคั้งใบคุณที่ เกาะคาเก็พหลมคราฐพบุง เห็ ๆ กายภาคิ้งใบคุณช ธาต่ เกาะคาเก็พสถทราฐช่บุง หุกษิ้งคู่เกาณ เก็ษเระเจ ๆ เบา

(១១៤) បុគ្គលតែម្នាក់ នៅក្នែកតមាន១នួ១ ឬ ។ ពើ ។ បុគ្គល ៤ នាក់ នៅក្នុងភពមាន១នួ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះខេ ។ បេ។

(១១៣) បុគ្គលតែម្នាក់ ខៅក្នុងភពមាន១នួ១ឬ ។ ក្រើប បុគ្គល ៤ នាក់ នៅក្នុងភាមាន១នួ៤ឬ ។ អ្នកមិនគួរហោល ប្រឹស្សនេះទេ ។ ២ ។

(១១៤) ការបញ្ជាតិខ្លាំមូប ក្រោះអាស្រ័យដើមឈើ យ៉ាជំណា
ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យប្រ កំយ៉ាជ់នោះដែល្ហ ។ ការ
បញ្ជាតិខ្លាំមូប ក្រោះអាស្រ័យដើមឈើ ដើមឈើក្តីមិនទៀជ មូប់ក្តីក៏មិន
ខៀជ យ៉ាជ៍ណា ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យរូប ប្រក្តីមិនទៀជ
បុគ្គលក្តីក៏មិនទៀជ យ៉ាជ៍នោះដែល្ហេ ។ អ្នកមិនគប្បីពោល យ៉ាជ៍នេះ
ខេ ។ បេ។ ការបញ្ជាតិខ្លាំមូប់ ក្រោះអាស្រ័យដើមឈើ ដើមឈើដៃខែ

អភិធ្មបំផិត កក់វគ្គ

ឧឃ្. ២៣ ៗ, នេ, រិត ៩៦២៣ ជំនួលមា ឧឃឹម ឧឃុខ ម្តាំ ម្តាំ ម្តាំ ម្តាំ ម្តាំ ម្តាំ ម្តាំ ម្តាំ ម្តាំ ។ បេ។ យដា តាម ខ្ទាខាយ តាមយុស្ប^(១) បញ្ចុំ ត្ស ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មុក្ខសស្ប មញ្ជាតិតិ ញូត្ យថា តាម ខ្ទានាយ តាមយុស្ស បញ្ចុំ សសេ មឃោ សត្ថលោ^(២) ស្សែង វិត និសសល បុក្ខលស្ស បញ្ជាត់ អញ្ជាំ អ្នក ប្រជា បុក្ខលោត។ ខ ស្សេ វស្សា ឯ សេ ឯ ភេឌី រយោ ជយៈទូ ក្សុគេ, វិត ៩៦២៣៣ ត្សាខ្លួន ៤ ៣៧ ធ្វើ ៩២២៣ មើយ វុប័ រឡី អយា រៀវ មេវ ಗ ದು បុក្កលស្ស ខេត្ត អញ រូខំ មពោ ម្តី ឧណ្សេក វត្តទ្វេក ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត យសុវ្ត ឆ្កងខ្មែ tan ការខ្ពង

🤊 🤋 ៥ ភាមិកស្សូ ។ 🖢 🤉 ម. ភាមិកា ។

មហ័ពឬចិធិត ការ៉ាវត្ថ

យ៉ាង៍ណាមិញ ការបញ្ចត្តខ្លាំបុគ្គល ម្រោះមាស្រាយរែ បុគ្គលដទៃ ក៏យ៉ាងនោះដែល្ហេ ។ អ្នកមន្ទម្ភាយ ការបញ្ជាតិខ្លាប់គ្នល់ ភ្លាក់ វិទា หลายไลน์ สายคลาย ค.ศ. y to y ព្រោះអាស្រ័យស្រុក យ៉ាឥណា កាបេញត្តិខ្លាំបុគ្គល ព្រោះអាស្រយ រួប ក៏យាងនោះដែរឬ ។ ការបញ្ជាត់ខ្លាំបុគល អ្នកនៅក្នុងស្រុក ភ្លួល ព្រោះអាស្រ័យស្រុក ស្រុកដទៃ បុគ្គលអ្នកនៅក្នុងស្រុកដទៃ យ៉ាងណា ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យរូប រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ក៏យ៉ាង នោះដែរហ្វ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ការបញ្ចាំ នូវស្ដេច ព្រោះអាស្រ័យដែន យ៉ាន៍ណា ការបញ្ជាតិនូវបុគ្គល ព្រោះ អាស្រ័យប្រ ក៏ឃាំងនោះដែល ។ កាបេញត្តិខ្លាំស្ដេច ក្រោះអាស្រ័យ ដែនជនៃ ស្ដេចជនៃ យ៉ាង៍ណា ការបញ្ជាតិខ្លុំបុគ្គល ព្រោះ អាស្រ័យច្រ រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ កំហ៉េងនោះដែល្ក ។ អ្នកមិន បុគ្គលជាប់ យាងខេះទ *ប្រជាតមនមាន* 7 10 7 ច្រក់ក់ខែបុគ្គលណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ដ្ឋាលខ្មែកក

(aaថ) ខុត្ត ខុត្ត ប្រាសាស្ស បញ្ជាតិត ។ ។ ខំនេ ចំត្តេ ឬគុលេ ជាយត មានស្ល ជ្ជជាជីស្ស ។ ៤ លោវ ရွိတျှန်ာ မိုယျှန်ာ မေးနှာ វត្តទ្វេ ១ ខេ ១ ឧត៌ យេ ចំគ្នេ ឧញ្ជន្លេ ជ វត្តទ្វិ សោត៌ កំ នព្រោតិ ក់តិ ។ អមស្លា ។ ខុតិយេ ចំនេះ ខ្មរីទេី ខ រុខ្មរិ មាខាមេខាង ៤ មាត រិសាត់ វត៌ ។ វត្ត្យំ ។ ភាជា១ាស់ ខិត្តលំ សញ្ចិ ឧត្តលេ ខ្ េត្ត ឧត្សា ខ្ េត និង្គា ស្វេត ។ ម្តាយម រ វត្តទ្វ ឧុតយេ ខាត្ត ឧប្សន្ វត្តព្វ កុមារកាត់ វ កុមារិកាត់

ត នៅ ក្នុង ក្នុង

(๑๑๕) กายเกล็งใบสุณ กณ่าอัลูบุ ฯ เพีย กุ: បុគ្គល គេិត ចាស់ ស្លាប់ ច្បូន ប្រើសន្ធិ រាល់១ចិត្តឬ ។ អ្នកហិដ គួរទោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ។ ចុះកាលចិត្តទិ៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរភោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដ ៃ ដូច្នេះឬ ។ រា ។ ចុះកាលចិត្តទី ៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា ក្មេងប្រស ប្តហាក្មេដ្ឋស្រី ដូច្នេះដែច្ចេ ។ អ្នកគួរ សាលជាខ ។ អ្នកពូរដីង៍នូវ จิตุณ (เยมษาตุ:) ยูนิยเย็ กางอัฐจี ๒ เคียเอูโรเทีย ្សកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដំខែដូច្នេះទេ ្មកដ្ឋបរិន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាលចិត្តទី២ កើតឡើង ហ៊ុយ អ្នកមិនគួរពេលថា ក្មេងប្រុស ឬថា ក្មេងស្រី ដូច្នេះដែរ

ဏီ ဆက္က ដែល ដើម្បី សេ ដង្ហាយ គ្នាំ នៃ ឧស្បាន ជ វត្តត្វំ សោតិ វា អញ្ចាតិ វា ឧុតិយេ ចិត្តេ ឧប្បាជ្ជ វត្តាំ គុមាកភាតិ ៦ គុមាភាតិ ទំឡា សញ្ចាំ វា បឧ ខុត៌យេ ចំត្តេ ឧប្បណ្ឌ តុមារគោត វ គុមាតែត វ នេះខ τ န္တႏၵ ဦးန္က ရပ္ခုိင္ τ န္တစ္ပိ $^{(a)}$ (ကန်ာ មញ្ញោត់ វាត់ យំ តត្ វេឧស៎ វត្តព្វេ ទោ ខុត់-យេ ខត្តេ ឧប្ប:្ន ឧ វគ្គត្វំ សោត៌ វា មញ្ញោតិ វា ឧុតិយេ ចិត្តេ ឧហ្សខ្លេ វត្តត្វិ កុមារ ភោតិ វា តុមា ភេះតំ វត់ មំឡា ។

១ ធ. ៩វត្តា ។

្នុសស្តាតាក្យទាំងពីយោះ ឬកតោលឱ្យភាក្យូណៈ គួបគាល់តែតាក្យ នោះថា កាលចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គប នោះ ឬឋា បុគ្គលដទៃ ដូច្នោះទេ កាលបើចិត្តទី៤ កើតឡើង ហើយ អ្នកគួរពោលថា ក្មេងប្រុសៗ ឬថា ក្មេងស្រី ពាក្យប៉ូនេះ នេះ ជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិទបើ កាលចិត្តទី២ កើតឡើន លេយ អ្នកគួរគោលថា ក្មេងប្រសឫ ឬថា ក្មេងស្រី ម្នាល់អ្នកវ៉ែ ចរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាលរិត្តទី៤ កើតឡើន ហើយ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលនោះឬ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះ ដែរ បណ្តាញកម្ចក់ន័ត្តនោះ អ្នកពោលខ្យុំពាក្យណា គួរពោល តែពាក្យនោះថា កាលចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោល ឋា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នោះទេ កាលបើរិត្តទី ៤ កេត្តឡើងលើយ អ្នកគួរពោលថា ក្មេងប្រុស ឬថា ក្មេងស្រី ដូច្នេះ ដែរ ពាក្យដូច្នេះនេះ ក៏ជាពាក្យខុស ។

(១១៦) ចុះកាលចិត្តទី២ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរ ហាលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃឬ ។ អើ ។ ចុះកាល ទិត្តទី២ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោល ថា ស្រី ថា ប្រុស

នកិច្ចប្រជិព ១៧វគ្គ

ក្នុងលាក់វា

កហដ្ឋោតិ ក ខត្តជិតោតិ ក នេះកេតិ ក មនុស្សេតិ វាតិ ។ វត្ត្វិ ។ អាជាយល់ ជិក្សាំ សញ្ចាំ ឧុត៌យេ ខ វត្តព្វ សោត វា អញ្ចោត ឧប្សុទ្ធ វត ហេ វត្តព្វេ ឧត្តិយេ ខិត្តេ នព្យុះច្ នេះកេត្ត វា ខន្សសុក្ខតិ វាតិ វ ខេស៌ វត្តត្វេ ទោ ឧុត៌យេ ចំក្តេ វត្តព្វំ សោត៌ វា អញ្ចោត៌ វា ឧុត៌យេ ចិត្តែ ឧប្បាជ្ វត្តព្វ នេះកេតិ កំ មនុះស្បាតិ កត់ $^{(6)}$ ទំច្ឆា មាញ្ចឹ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក មនុស្សាត៌ វា តេខ វត ហេវត្តត្វេ ខុត៌យេ ចិត្តេ ឧប្បារទ្ឋ វត្តត្វ^(២) សោត វា អញ្ជោតិ វាតិ យំ តត្ ខ្មុំ ទ វ ខេស់ វគ្គុ េទា ខុត៌យេ នួយ្យ វា មញ្ញោតិ វា ឧុតិយោ វត្តព្វ សោត វត្តត្វំ នេះក់តិ ក់ មនុស្សោតិ ក់តិ មិញ ។ ប្រ ។

ថា គ្រហស្ត ថា បព្ទជិត ថា ខេត់តា ថា ខនុស្សដែល្ហ ។ ក្រសួលភាយ ជាន់ ។ អ្នកឲ្យដឹងឡូវតំហុស (បេសអ្នកចុះ) ប្រសិនបើ កាលប៉ក្ខបី ៤ កេត្តស្វេស៍យ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុក្ខារដែរ ដូច្នេះ ទោលអ្នកដ៏ចំរេន ក្រោះលេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាយ ចិត្តវី ៤ កើតឡើង:ហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា ទៅតា çថា បនុស្ស ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកន្លាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវភាក្សាណា គួរគោល តែពាក្យនោះថា កាលចិត្ត ៤ កេត្តឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោល ឋា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ កាលបេចតួទី២ កោរ ឡេឌ៍ហេយ អ្នកគួរៈនាលថា ទៅតា ឬថា មនុស្ស នាក្យដូល្រៈ នេះ ជាតាត្យខុស ម្យ៉ាន៍ទៀត ប្រសិនបើ កាលចិត្តទី ៤ កើតទៀន រហ័យ អ្នកគួរពេលថា ទៅតា ឬថា មនុស្ស ឆ្នាលអ្នកដ៏ចំរើន រទ្រាះហេតុនោះ អ្នកគួរនោលថា កាលចិត្តទិ ៤ កើតឡើងហើយ បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដា អ្*កគួ*រពោលថា ពាត្យទាំងពីរៈនាះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គួរពោលតែពាក្យនោះថា កាលចិត្តទី ៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនអូរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬ ថា បុគ្គលដទៃ ដូច្រះទេ កាលចិត្តទី ២ កើតឡើងហើយ អ្នកគួរ េទាលថា ទៅតា ឬថា មនុស្ស ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យខុស ។បេ។

[🤋] ធ. កុមារិហេតិ វា កុមារិហេតិ វាភីភិ ទិស្សទ្ធិយេរិ ។ 🔈 ធ. ខ វត្តគ្នំ ។

do

(೧೧೯) ಎ ಕಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಭಗ್ಗಾಗು ಇಲ್ಲೂಕೆ ಸುಕ್ಷ-យ្តីត្រេះត្រីសង្ខ ឯ មាគីស ឯ ១៤ លោ ឧមាវិង្ យំ បក្សតិ យេន បក្សតិ កោ បក្សតិ ឧទារីឌ្នៃ ឯ សគស្ ឯ សឃុំ បសុត្តិ តេជ យោ ឧស្សត់ យំ ឧស្សត់ យេន ឧស្សត់ សោ បស្បត់ តំ បស្បត់ គេ១ បស្បត់ គេ១ វត ប វត្តព្វេ ឬក្តលោ ឧុខលត្តទាំ ករត្តកក្តុចមេដ្ឋេញតាំ ។

[ဂဂင္ဂ] အ ကန္ဂတ္ခ်္ မုဂ္ဂလာ ရစက္ရန္ နာဠိ-យុត្តពេត្តនាង a មានយ a ខេខ់ (៧ មាំ-ណាត់ ។ មេ។ យោ ឃាយតំ ។ មេ។ យោ ស្លេត ។ មេ។ យោ ដុសត៌ ។ មេ។ យោ វិជា-យាតិ យ៉ា វិជាសាតិ យេធ វិជាសាតិ សោ វិជាសាតិ ត់ វិជាជាត់ គេឧវិជាយត់តំ ។ អាមណ្ឌ ។ មាញាំ វិជាល់តិ យ៉ វិជាស់តិ យេជ វិជាល់តិ

រាភិពផ្តល់ផល ការជំនួ

(១១៧) ក្មកមិនគួរអោលថា បុគ្គល គេដឹងមាន អាក់យ ผสส์ติล នิฉัศสส์จสุขยุ ฯ เคี ฯ โคลิบุสุณณาเพ็ญ เพ็ญ ខ្ញុំស្រណា ឃើញដោយភ្នែកណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា យើមា ឃើញទុក្ខបនោះ ឃើញដោយក្មែកនោះឬ ។ ហើ ។ ប្រសិមហើ បុគ្គលណាឃើញ ឃើញនូវប្រណា ឃើញដោយតែ្នកណា បុគ្គប នោះ ឈ្មោះថា ឃើញ ឃើញខ្លុវបូរនោះ ឃើញដោយក្រែកកោះ មាលអកដ៏ចរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេរវ៉ារ៉ មាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ ។

(១១៨) អ្នកមិនគួរហោលថា បុគ្គល នេះដឹងបាន ហោយប ជំពិត ខង់អគ្គដ៏ទត្តមហ្ ។ គើ ។ ក្រែងបុគលណាព្ ។ ហេ។ បុគ្គលណាធំ ។ ខេ។ បុគ្គលណាលិទ្ធកូត្យ ។ ខេ។ បុគ្គលយោ ប៉ះពាល់ ។ មេ។ បុគ្គលណាដ៏នីច្បាស់ ដឹងច្បាស់ខ្លាំងញាយួយ ណា ដឹងច្បាស់ដោយមនោវិញ្ញាណណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា វ៉ែង ច្បាស់ ជីឥច្បាស់ខ្លាំធម្មាម្នេណ៍នោះ ជី៨ច្បាស់ដោយមនៅវិញ្ញាយ เธาะชุ ๆ เหี ๆ (บุญิธเชี บุลูญภาณีส์อกูญ์ ส์ล็อกูญ่ ខ្លុំធមាមេណ៍ណា ដឹងច្បាសដោយមនោវិញ្ញាណណា បុគ្គលនោះ សោ វិជានាត់ តំ វិជានាត់ តេខ វិជានាត់ តេខ វត ប វត្តទ្វេ បុក្ខលោ ឧុខលក្កត់ សប្តិកដ្ឋប ម:ដ្ឋាត់ ។

(១០៩) បុក្កលោ ឧបលត្តតំ សច្ចិត្តដូប-មដ្ឋេញតំ ។ អាមន្តា ។ ១៤ យោ ១ បស្បតិ៍ យំ ឧ បស្បតិ៍ យេឧ ឧ បស្បតិ៍ សោ ឧ បស្បតិ៍ សំ ឧ បស្បតិ៍ នេ១ ៤ បស្បតិ៍ ។ អាមន្តា ។ សញ្ជាំ យោ ១ បស្បតិ៍ យំ ១ បស្បតិ៍ យេឧ ១ បស្បតិ៍ សោ ១ បស្បតិ៍ គំ ១ បស្បតិ៍ នេ១ ១ បស្បតិ៍ នោ នៃ ហ វត្តឲ្យ បុក្កលោ ឧប-លត្តតំ សច្ចិត្តដូបមេដ្ឋេញតំ ។

 បុគ្គលាជម៉ា

ឈ្មោះថា ជំងឺច្បាស់ ដឹងច្បាស់ទូវជួញចេញសំនោះ ជឹងច្បាស់យោយ មទៅញ្ញាណនោះ គ្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកប្រែបាយ ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និឪអត្ថដ៏ទត្តម ជួរចូះដែរ ។ (១១៩) បុគ្គល គេជំងឺបាន ដោយអត្ថជំពិត និង៣៥មិត្តប ឬ ។ ដើ ។ ក្រែងបុគ្គលណាមិនឃើញ មិនឃើញទុវិទ្រលា បិរ យើញដោយក្មែកណា បុគ្គលទោះ ឈ្មោះថា មិនឃើញ មិនឃើញ ទ្ធក់រួចនោះ មិនឃើញដោយក្អែកនោះឬ ។ កើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល ណា មិនឃើញ មិនឃើញទុំវ៉ុប្រណា មិនឃើញដោយក្អែកណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មិនឃើញ មិនឃើញទូវរូបនោះ មិនឃើញ ដោយក្អែតនោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគួរពេលថា បុគ្គល គេ ដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ។

(១២០) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៍ទុក្ខប
ឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលណាមិនឮ ។ បេ ។ បុគ្គលណាមិនធំ ។ បេ ។
បុគ្គលណាមិនលិទ្ធភូក្ស ។ បេ ។ បុគ្គលណាមិនប៉ះពាល់ ។ បេ ។
បុគ្គលណាមិនជីងច្បាស់ មិនដឹងច្បាស់ខ្លាំធមាម្នេណ៍ណា មិនដឹងច្បាស់
ដោយមនៅពិញាណណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មិនដឹងច្បាស់ មិន
ដឹងច្បាស់ខ្លាំធមាមេណ៍នោះ មិនដឹងច្បាស់ដោយមនៅពិញាណនោះឬ ។

អាមន្តា ។ ហេញាំ (ហេ ឧ វិជាជាតិ យ៉ ឧ វិជា-ជាតិ (យ១ ឧ វិជាជាតិ !ភា ឧ វិជាជាតិ តំ ឧ វិជាជាតិ (ជា វត ប វត្តឲ្យ

បុក្ខលោ ឧ្ទល់ត្តភាំ សច្ចិត្តដ្ឋបទដ្ឋេញតំ ។

កដ្ឋបម ដ្ឋេសាទ ។ អមសា ។ ខណ្ដុំត្តី កក់វតា ပည္နာုပ္မက္ က်က္အေပ ဆိုရေသ အေျပန္သ អត្តភាន្ត្របន្ទស់គ្រោន សង្គ្រា ៤វិស្សន ខ្មែបជ្ជីស្សាន មាន ខណ្ឌិត សុវ្រណ្ណ នុត្តណ្ដេ សុភាគ នុក្ខ-នេះ យជាភាឌ្ឌបកេ សុវត្តេ បជាជាមិត អត្តៅ សុ-ត្តនៅត្ន ។ មាតិស ។ ខេត្ត ស្ជុំ ជំនុំ សេ វិត្តស្នំ សច្ចិតាដូបមេដេ្ឋខាត់ ។ គ្រុំ កក់តែ បស្សមហ័ ង្គមិញ គ្នានៃ គង្គង ស្រ្តិក គង្គង់ខិតខាត់ និព្ពល់ខ្លួស ទេ ស្គេ សត្តេ ខាំមានេ

របស់បម្រើជា ២៤៤គ្ន

ប់រំ ។ ប្រសិតលើ បុគ្គលេលវា មិនជីកិត្តប្រសិក្សាស់ព្រះ ចំពុះប្រណ៍លវា មិនជីជិត្តប្រសាយមនៅវិញ្ញាណណា បុគ្គលេខបះ ឈ្មោះថា មិនជីជិត្តប្រស់ មិនជីជិត្តប្រសិទ្ធវិត្តមា្តប្រណ៍លោះ ប៉ុណ្ណែង ច្បាស់ដោយមនៅវិញ្ញាណនោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចំព័ន្ធ អ្នកមិនគួលរាយប់រ បុគ្គល គេដីជីបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធីអគ្គដ៏ទគ្គម ដូច្នេះ ទេ ។

(១៤១) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន យោយយរដ្ឋ คิด อิฉัยดูนั้จลูษบุ ๆ เห็ ๆ ให้อีกาะคอกาะคล ใจอี่โมงเ ថា មាលក់តុខាន៍ខ្យាយ តថាគតមានចក្ខដ្ឋចជាខិត្ត ដំបរសុទ្ធ កម្មារ បដ់ចក្ខុបេសមនុស្សជម្មតា ខែងខែលឃើញនូវតួកសត្វ កាលព្យុក មហេដុន ដោមសត ថ្ងៃឯ សុខមុសស្រី សុខមុសមើយប្រ មានគត់ល្អ មានគត់អាក្រក់ ជំងឺច្បាស់ខ្លាំពួកសត្ ដែលអន្ទោលទៅ តាមយល់កម្ម ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ មេ ។ បេដ្ឋបោះ មានតែ បុគ្គល គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និនិអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ ៗ (សតវទី) ធ្វើ (នូវភាក្យប្ដេញឲ្យមាថា) ព្រះមាន់ព្រះភាគ ខ្ទង់គ្រាស់ថា មាលក់ក្នាន់ឡាយ តឋាគតមានចក្ដុយជាទិត្ត ដំបរិសុទ្ធ កន្ទ័បន់បក្ បេសមនុស្សធម្មតា មេលឃើញពួកសត្វ កាលឲ្យត កាលកើត ថោក៣ប

ರಲ್ಲುಜ ಸ್ಟ್ರೆಟ್ ಕ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ಕ್ರಜ್ಜ ಕ್ಟ್ರೀಜ ರಾವು-តាមួយក ស់ ត្តេ បជានាម័ត កាត្យា តែ នេះ ការណេន មកលោ ឧ្ទហត្ថិ សញ្ជិតដូបមេដ្ឋេញតិ។ ភាមត្តា។ ឧឧប ខ្លៀច ឧយ្ដីស ស្រាំខិច ឧម្យ័យទិសថ់។-ម្រេខ រិត្ត ឧមារឹម្ម ដដែល ពមារឹម្មម្នៃ ឯ រិត្ត ឧមារឹម្ម ឯ វិត្ត តំដលោ វិត្ត ឧធុន វិត្ត ៩ភពជីន វិត្ត ៣ខុរ-កាម្មេកឆ្និ ។ ជ មោះ វត្តទ្វេ ។ ១ ។ កក្ក ត្តខេ ខស្និស ស្រាខ្លែ អង្គុយិនិស្សសម្រេច ត្ថៃ មស្បតិ៍ មុក្ខលំ មស្បតិ៍តំ ។ មុក្ខលំ មស្បតិ៍ ។ ဗရုလေ ၂ဗီ ၂ဗေထာင် ၂ဗေဆရ င်လိ ဗီနက် လောက်ခွဲ နီဆာခို စက္ကုိကောယ် စက္ကာရွိ စဉ်းတက္ခန ឧយុស្ស សមត្ថមនុស្ស ។ ខ លេដូ វឌ្គមិ ។ ខេ។ ភភក ខិត្វេ ខត្ថា វិសុធ្វេ អភិក្តិ សេដ្ស ខេត្ត ខុស្សិត ពុស្ត្រ ព្យុស្ត្រិត ។ នយោ ឧមរីម្ន រ នយោ ខ្ញុំ រិស្យាយមចូ រិតខាម់

រុស្តិស្កា តានក្សាស្រី តានក្សាស្រាស្រុក តានងធ្វស់ លាកមម្ តាក្រត់ ដឹងច្បាស់ខ្លាំតួតសត្វ ដែលអន្ទោលទៅតាមយល់កេយូ មុខបះ ហេតុនោះ (ខេមសួរថា) បុគ្គល គេដឹងមាន រាក់យយកដែត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្ម ។ ទៅ ។ ព្រះមានព្រះភាគ យារបក្សាប្រាប់ ក្ចេញ៤៦៤៤៤ រ ខែខុក្ខេញប៉ុន្តែ រ ៤៦៤ មួន ខែនេះ កេត រួបអន្តោលទៅតាមយព់កម្មប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះមានព្រះភាន មានចក្ដុចជាទិត្ត ដ៏បរិសុទ្ធ ក្សាចាប់ក ច**ក្**របស់មនុស្សធម្មតា ខ្រង់យើញរុប ខ្រង់យើញបុគ្គលឬ ។ ប្រង់ រឃ័ញបុគ្គល ។ ប្រ គឺបុគ្គល ជាប្រាយតនៈ ជាប្រធាតុ ជាប្រទៀវ ក្នុចក្នុ មកកាន់ធ្វើនិចកុប្ត ។ អ្នកមិនគួរ ហោលយ៉ង់នេះ ខេ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ មានចត្តដូចជាទិព្វ ជីបសៃុទ្ធ គន្ធន៍បន់ចត្តបេស ឧទុស្សធម្មតា ខេត្តក្រោញបែ ខេត្តក្រោញបុគ្គលឬ ។ ខេត្តក្រោញ វបស់ទាំងពីរ ។ រូប និរបស់ទាំងពីរ ជាព្រុយគនៈ ជារូប៣គ្

រុស្សា ។ ពេ ។

អភិធ្យូរ៉ាំង៣ ពេកវត្ត

នគោ ចំលា នកោ ចិត្តកា ឧបរ លេខាំត្តកា នកោ និយតា ឧបភា ចក្តុកិញ្ញាយ្យា ឧបរា ចក្តុស្មឹ មឌិលញាញ់ ឧក្រា ចក្តុស[អាចាថំ អាក់ៗញ់ ឧក្រា ចៅថ្លំ ឧក្រា ឧបមដ្ឋច្ឆំ ឧក្រា យថាក់ធ្វើបតាត់ ។ ជ ពេល ត្រូវ ព្រា ឧបមដ្ឋច្ឆំ ឧក្រា យថាក់ធ្វើបតាត់ ។

> ៖បានពេញស្គាន់ណោះ មា ព

a (a a)

(a p p) អាតស្លា a មហៀហាសាតម្នាច្ច មតិច្ច និត-

រុឌ្តីតតើយេ ខន្ទំ ឧត់សយតរុទ្ធយ៉ាខទ្ទ័ ឯ ជ ល្បុ ឧកវិ ឧកវិបុ ខន្ទំ ឧត់សយតរុទ្ធយ៉ាខទ្ទ័ ឯ ជ ល្បុ ឧកវិ យម័រ យាយេ វត្តបប់ខ្មុខ្មុ ឯ អាងយ៉ ឯ យោយេ វត្តបប់ខ្មុខ្មុ ឯ មាងយ៉ ឯ ឧកវិ យខ្មុំ យោយេ វត្តបប់ខ្មុខ្មុំ ឯ មាងយ៉ ឯ ឧកវិ យខ្មុំ បារប្រមុំ (បុគុយ) យល្បាលសត្តយេច យតិច្ចំ វត្ត។ ឯកភាព អភិពម្យាំផត ករវាវិត្ត

បេស់ទាំងគីវ មានពណ៌ទៀវ បេស់ទាំងគីវ មានពណ៌បេរឿង របស់ទាំង គឺវ មានពណ៌ក្រហម បេស់ទាំងគីវ មានពណ៌បេ របស់ទាំងគីវ ដែល គួរដឹងដោយបត្ត បេស់ទាំងគីវ ប៉ះមកក្នុំបត្ត បេស់ទាំងគីវ បេកហរ់ ធ្វើង់ចក្តុ របស់ទាំងគីវ ឲ្យូន បេស់ទាំងគីវ កើត របស់ទាំងគីវ បេហូប ទៅតាមយប់កម្មហ្វ ។ អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ចប់ ខាតាបញ្ញុត្តស្រាត។

[๑๒๒] หยุญริธิศากูห์ เลน็ธ์ตุลยุ ฯ เห็ ฯ บุลุญแหญ่ เสาพวูลอธิ ผูกเบ็เลดิเตี ลูใกษุญริธิศากูห์ เลนีธ์ถุกญ ฯ ผูกชิลลูแตกง เก็ธ์เละเจ ฯ เบ ฯ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។

(១៤៣) កម្មល្អនិងអាក្រក់ គេដដ៏ជបានឬ ។ បុគ្គលរាករប៉្លើ
ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើឲ្យគេធ្វើ ខ្លាក់មូលអ្និងអាក្រក់ គេដដែបានឬ ។

រេអី ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្លាក់មូនោះ គេ ដើងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្លាក់ម្មនោះ គេដង់ជបានឬ ។ កើ ។

ការធ្វើខ្លាំទំបំផុតខែខុត្តនោះ ១ មិនមាន ការដ្ឋាច់បង់ខ្លាំង មិនមាន

រេទ្យបាលបំខំពាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែះខេ ។ បេ ។

បុគ្គលពវារ

(១៤៤) កាហ្សាណយបញ្ចាំ បញ្ចាំ នុម្ សក្កស្តីតំ ។ កាហ្សាណយបញ្ចាំ កម្មាំ កាត្តា ការេតា នុមហត្ថត៍តំ ។ អាមន្តា ។ បុក្កហោ នុមហត្ថត៍តំ ។ បុក្កហេស្សា កាត្តា ការេតា នុម-សក្កត់តំ ។ ជ ហៅ ក្តែញ ។ បេក

ខ ហ្សេ ដើរនិ ឯ ខេ ឯ សម័ន្ទម្ន ឯ មហើយសេសមាន មតិច ឧត-សម័ន្ទម្ន ឯ មហើយសេសមាន មតិច ឧត-សម័ន្ទម្ន ឯ មហើយសេសមាន មតិច ឧត-

(១៤៤) កម្មល្អ ខិងមាក្រក់ គេជំង់ហានប្ ។ បុគ្គលក្កកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្លាំកប្ចល្អ ជិងពេក្រក់ គេជំងំបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេជំង៍បានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នក ប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្លាំបុគ្គល គេជំងំបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ នេះទេ ។ បេ ។

(១២០) កម្មល្អ និងមាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលផ្ទុកធ្វើ
ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើឲ្យគេច្នើ នូវកម្មល្អ និងមាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។
អើ ។ ព្រះនិព្វាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង
អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវព្រះនិព្វាន គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ ហេ ។

(១៤៦) កច្មហ្គ និនិសាក្រក់ គួរដ៏និប្ទខ្ម ។ បុគ្គលដ្ឋកច្ចើ ដោយខ្លួនឯន៍ អ្នកប្រើគេទិ្យធ្វើ នូវកម្មហ្គ និធិសាក្រក់ គេដ៏និបានឲ្ ។ ដើ ។ មហាប្រឹថភី គេដឹនិបានឲ្ ។ បុគ្គលអ្នក ធ្វើដោយខ្លួនឯន៍ អ្នក ប្រើគេទិ្យធ្វើ នូវមហាប្រឹថភី គេដឹនិបានឲ្ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងខេះ្តទេ ។ ហេ ។ (១៤៧) គេល្យាណាមាយមាន មកញានិ ឧប-

បញ្ជូនតំ ។ កាហ្យាណថាបកាជំ កាម្មាជំ កាត្តា កាហា នុបហុត្តតំ ។ អាមន្តា ។ មហាសមុខ្ចេរ ឧបហុត្តតំ ។ មហាសមុខ្ចស្ប កាត្តា កាហាតា ឧបហុត្តតំ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(១៩៨) ក្សាស្រាលមានការ កម្មាន់ នុម-បត្តខ្លុំតំ ។ កប្បាសាមានការ កម្មាន់ កត្តា កាលតា នុខហត្តត់តំ ។ អាមន្តា ។ សំនេរុបពូត-១៧ នុខហត្តត់តំ ។ សំនេរុបពូតកេជស្ប កត្តា

(ប្រកុន្យ មហៅហាចាតយាច្ច យដិច្ច និត-

បត្តខ្លួន ។ កាហ្សាណទាបកាន់ កាញ្ចនំ កាត្តា ការកោ ឧបហត្ថន៍ន៍ ។ អាមន្តា ។ អាទោ ឧបហត្ថន៍ន៍ ។ អាមស្ប កាត្តា ការេតា ឧប-

បត្តិតិ ។ ជ ស្រាំ វត្តិព្យុ ។ មេ ។

អភិធឬមិថិព ១២វត្ត

(១៤៧) មតិលី ទិខ្មមម្រុម ខេត្តខ្មល់នកំ ភ កិត្តពេលប

ធ្វើដោយខ្លួនឯឪ អ្នកច្រើតេឲ្យធ្វើ ខ្លួវកម្មល្អ និងសក្រក់ ការរីក់បាន ឬ ។ មើ ។ មហាសមុខ្លួ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើបោយខ្លួនឯក អ្នកច្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្លួមហាសមុខ្លួ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកបិនគួបសាល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។

ប្ត ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។

(១៤៨) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានប្ត ។ បុគ្គលរួក

ប្តីដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបាន

ប្ត ។ អើ ។ ស្ដេចភ្នំឈ្មោះសំនេះ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលរួកហ៊ើ

ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវស្ដេចភ្នំឈ្មោះសំនេះ គេដឹងបាន

ប្ដ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។

[១៤៤] កម្មស្ព និងមាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលក្រក ប្តើដោយទូនឯង អ្នកប្រើគេទ្យធ្វើ នូកែម្មល្អ និងមាក្រក់ គេដឹងបាន ឬ ។ កើ ។ ទឹក គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយទូនឯង អ្នកប្រើគេទ្យធ្វើ នូវទឹក នេដឹងបានឬ ។ អ្នកចិនគួរលោល យ៉ាង នេះខេ ។ប្រើ

មុគ្គលរប់

(១៣០) កម្មល្អ និង៣៤៤៦ ដេជ័ដ៍មាន ឬ ។ បុក្ខយ (៤៣០) មេហៀលរាសពលោធិ មេញនិ ១ព។ អ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និង៣ក្រក់ គេរវ៉ាន់ លត្តខ្លុំទី ។ គេហ្សាណខាមកាន់ តម្មាន់ គត្តា ទានឬ ។ អើ ។ ភ្លើង គេដឹនទានប្ត ។ បុគ្គលក្រព្នេះជាយ ការោតា ឧឧលត្ថតិតិ ។ អាមស្តា ។ នេះជា ឧុច-ទំនង្គ ដឹមប្រែមេខិច្ចៃ ខ្សែឃ្មុំខ្លួំ ទេងក្នុងយុខភ័ ភ ដឹមព្រមុំវិ លត្តតិ ។ តេជស្ប កត្តា ការពេល ខ្ពល់ត្តិតិ ។ ឧ ហេរុំ វត្តត្វូ ។ បេ។ ព្រាល យ៉ាង៍នេះខេ ។ ប្រេ។ (១៣១) កម្មរា និន៍អាក្រក់ គេជីន៍បានឬ ។ បុគ្គល។ក (၈၈၈) គហ្សាណទាប់កាន់ កម្មាន ឧប-បត្តន្តិត ។ កហ្សាណខាបកាធំ កម្មាធំ កត្តា ធ្វើដោយខ្លួនឯជ អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និឱ្យក្រក់ គេដឹងបាន ឬ ។ ដើ ។ ទ្យល់ គេជំងឺ បានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយ១ូខឯង ការសា ឧ្ទហត្ថិតិ ។ ភេមន្តា ។ វាយោ អ្នកច្រើនេទ្យធ្វើ ខ្លាំខ្យល់ ខេដ្ឋ៩បានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង លត្តតិធី ។ វាយស្ប គេត្តា គារបតា ខុមហត្ត-ត់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្ ។ បេ ។ 18:19 7 10 7 (១៣៤) កម្មល្អ និន័មក្រក់ គេជន៍បានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ធ្វើដោយខ្លួនឯដ អ្នកច្រើនទីស្រ្តី នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ នេដឹង လက္သန္ဂ်ာ ေၾကြ႔တ္အေကာင္း ကန္ကာေတြ႔ ជានប្ត ។ អើ ។ ស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងបានប្ ។ កោរមោ ឧពលត្តិតិតិ ។ អាចខ្លាំ ។ តំណែកដ្ឋខេច្ប-បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវស្មៅ ឈើគូច និង តយោ ឧឧលត្តន្តិត ។ តំណត់ដូវឧប្បតិ៍នំ កត្តា ឈើធ គេដ៏ឥបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ កាបតា ឧបលក្នុងតំ ។ ១ ហេវ៉ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(១៣៣) គេហ្យាឈាលបការ កេញ្ជាំ ឧប-លក្កខ្លួន ។ កេហ្យាឈាបការ កេញ្ជាំ កេត្តា កេហ្យាឈាលបការ កេញ្ជាំ ។ អេត្តា ។ អញ្ជាំ កេហ្យាឈាលបការ កេញ្ជាំ អេញា កេហ្យាឈ-លបការ កម្មាំ កេត្តា ការតេតិ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ។

(റത്യ ജസ്വസമയണമ് ഷണ്ട് ദ്ദേ-ಚು ತರದಲ್ಲಿಕ್ಕು ನ ಕಾಕಪ್ ನ ಆರಬಿಗಳಾದ. កាន់ កម្មាន់ វិទាក់ឲ្យដំសំវេជី ឧបហព្ថ័ត៍ ។ a ဟေဒိ အက္ခု ၅ က အကျေလာမာမကာန် កាឡាជំ វិទាកោ ជុបហត្ថត់ ។ កាហ្យាណទាបៈ តានំ កម្មានំ ចែកឡេឌិសិវេឌី ឧ្ទហព្ត័ត៌ ។-អាមន្តា ។ តស្ប ខដ្ឋហំជំងំ ឧបហត្ថត៍ ។ ជ ហៅវត្តត្វេ ។ មេ។ តស្ប មដិសំវេធី ឧមហត្ត-នីតំ ។ អមន្តា ។ តស្ប ត ស្បៅ ៤ត្តិ ឧុក្សប្ប ಕ್ಷಾಣ್ಣಾಚ ឧត្ត ដែលប្រេះ ឧត្ត មនុខា-ខោចរិនិញ្ចានខ្លី ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ តាល្យាណថាបតានំ តាម្នាន់វិទា កោ ជុខលត្តតំ ។

(១៣៣) កម្មល្អ និងមាក្រក់ ដេដីជំបានឬ ។ បុគ្គលេក្រក
ធ្វើដោយ១៩ឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្យុកម្មល្អ និងមាក្រក់ ដេដីជំបារ ឬ ។ អើ ។ កម្មល្អ និងមាក្រក់ដទៃ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយ១៩ឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្យុកម្មល្អ និងមាក្រក់ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរហោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។

(១៣៤) វិបាកនៃកម្មល្អ និង្សាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកស៊េវិទាក នៃកម្មល្អ និធីអាក្រក់ គេជំងឺថ្មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ នោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ វិបាកខែកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដង់ជានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធៀចក នៃកម្មក្អ និងមាក្រក់ គេដង់ បានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នក ន៍កម្មនោះ គេជីង៍បានឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកងើតម្មនោះ គេដឹង បានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើនូវទីបំផុតនៃខុត្តនោះៗ មិនមាន ការផ្តាប់បដ៏ នូវដ្ដែ: មិនមាន អនុជាពលនៃវិទាន មិនមានឲ្យ ។ អ្នកមិនគូពោល យាដ៍នេះទេ ។ បេ។ វិបាត់នៃកម្មល្អ និធីអាក្រក់ គេដ៏ធីបានឬ ។

បុក្ខលស្ប បដ្ឋហំវេឌី ឧបហត្ថតិតិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ႔ ရေ႔ မေတါ့၊ တာ ရေသင့္ မေတါင္း မေတြ၊ မေတ

ឧបហត្ថតិតំ ។ កាហុក្រលេខបកាន់ កម្មាន់ វិទា-និតហម័ន្នម រ ប្រាំងហា ិ ឧក្សានេ និតហម័ន្នម រ ន សេរ ដ្ឋាធិ ។ ខេ ។ ភេស្សាណទាបភាជំ

កម្មាន ទោកោ ឧបហត្ថតិតិ ។ កហ្យាណខាមកាន់ កាឡានំ ទោកប្រដៃសំរេឌី ឧបលព្វតិត ។ អាមឌ្ឍ ។ ឧសាលណ្ឌ ៩សហម័ឌ្ឌ ៤ ឧសាទាត់ ដែរ ៩សសម័-

ឌីត ។ ស់ នេរុមៗតកជា ឧបហត្ថតិត ។ អា ទោ ឧប-បានមន្ត ។ ខេះ ដោ ៩៦៧ ខ្មែន ។ ប្រហេ ៩៦៧ មិ

ន្ទុង រពេល ស្យាមនុស្សិត លោ វិសសម័ន្ទ រ ស្យាយនៅខ្ពស់ល្ខ ពិត្តព្យុធ្នូ ១ ខ ကေး နေးချ ၅ ၁၁ ၅ ကေပျာလာေရးကောင် ကေမျာင် រិទា កោ ឧ្មហព្តីតំ ។ ភេហ្សាណខាបភាជំ ភម្មាជំ

វិទាកាប្បដ្ឋសំវេឌី ឧបហត្ថតិត ។ អាមញ្ញា

អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ២។ វិទ្វាក នៃកប្តូរ្ត និង៍ មាក្រត់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកងើរបាត នៃកម្មក្អ និងរាក្រត់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិត្យាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ទទួលនូវត្រះនិត្យាន គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វិទ្យាតនៃកម្មក្បូ និងអាគ្រត់ គេដងឹងទានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង្សិទ្យាត

បុគ្គលអ្នកជើស្រុក នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ គេ ។

បុគ្គល គេដ៏ង៍បានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធើន្យបុគ្គល គេដឹងបានឬ ។

ដឹងទ្រេទ្ធ ។ ខិក គេដឹងទ្រេទ្ធ ។ ភ្លើង គេដឹងទ្រេទ្ធ ។ ខ្យល់ គេជីង៍បានឬ ។ ១ ។ ស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេជីង៍បានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង់ទូវស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ វិទ្យាតនៃកម្មល្អ និងីអាក្រក់ គេដឹងថាន ឬ ។ បុគ្គលអ្នកជើវិទាក នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងទានឬ ។ អើ ។

នៃកម្មល្អ និជ៌អាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ មហាប្រឹបពី គេដឹង

ជាន៤ ឯ តឈមាត់ ៤ ខេត្តខ្លាន៤ ឯ សើជម្នាំ ហើះមានៅ ខេ

ကေးလျှေကသောဗာကာဒိ ကမ္ဘောဒိ ဒီဆင်္ကေ 41 m ကေးလျှေကတေးစကားနိ ကားဤနိ ကြောကားပျွန်-#11 mn ។ ឧ ហេវ វត្តុត្វេ ។ បេ ។

(ភព៥) ជិញ្ជុំ សុខ នុមហត្តត៍តំ ។ អាមញ្ញា ។ ឧិត្តស្ប សុខស្ប បដិសំវេឌី ឧប-សត្តតំនៃ ។ ខ សេតុ ម៉ុស្ស ។ នេង

(၁၈၁) ဒိုရှိ လုစို ဒုဗလရုန်းနဲး ၅ ဒိုရှလျှ សុខស្បី ឧជ្ជមូខេត្តទំ រ មានឃ តស្ប ខជិសំវេឌី ឧទហត្ថភិតិ ។ ឧ ហេវិ វត្តគ្វេ ។ បេ ។ តស្ប បដិសំ វេធី ឧបហេត្តតិតិ ។ អា-មတ္က ។ အပ ေျ ေလးပုံ ငန္နဲ ဒုက္မလ ျ မင္ႀကံဳး-ខេត្ត រដ្ឋមគ្រោយ ខេត្ត អថ់ ខេសាសរុច្ចយិបច្ចុំ រ ឧ ហេវ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(ဂက္က) ဒီ၍ လုံစိ ဒုပက္ရက်ိုး ၅ ဒီ၅လျှ សុខស្ប ខឌិសំវេឌី ឧ្ទលត្ថភិតិ ។ អមន្តា បុក្កលោ ឧទលត្តតិតិ ។ បុក្កលស្ប ចនិសំវេនី ឧបហត្ថត៍ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

រសិល្បៈពិធី ១៤៤គ្ន

វិទ្ធាតនៃកម្មល្អ និនិមាត្រក់ដទៃ បុគ្គលអ្នកជើវិទ្ធាត នៃការពេល និងអាក្រក់ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ ហេ។ (១៣៥) សុខ ជាទិត្ត គេដឹងបានឬ ។ គេ ។ បុគ្គលរួក ខទួលសុ១ជាទិត្ត គេដ៏ឥធុនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។បេ។ (១៣៦) ហុ១ ដាច់ព្វ គេជូឌ្គល់ខំណ័ ភ ជំមូលអង្គម្នាំ១

មាទិត្ត គេដ៏ន៍បានឬ ។ អ៊េ ។ បុគ្គលអ្នកខទួលសុខនោះ គេដីន៍ បានឬ ។ អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកទទួល សុទនោះ គេដឹងបានឬ ។ គេ ។ កាព្រើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខនោះ ។ មិនសន ការដ្ឋាចបន្ទឹងដែ្ត: មិនមាន អនុព្ទាសព្វនិញ្ចាន មិនមាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងខែ:ខេ ។ បេ។

(១៣៧) សុខ ជាទិត្ត គេដីឥបានឬ .។ បុគ្គលអ្នកទទួលសុខ ជាទិត្ត គេដឹងបានឬ ។ គើ ។ បុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល អ្នកធ្វើខ្លុំពុក្ខល គេដ៏ង៍បានឬ ។ អ្នកមិនគួរហោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ ខេ។

(amd) ដំឡំ សុខ ឧបលក្កត់តំ ។ ដំឡូស្ប សុខស្ប ជដ់សំរៅជី ឧបសក្កត់តំ ។ អាមន្តា ។ ជំនាន់ ឧបសក្កត់តំ ។ ជំនានស្ប ជដ់សំរៅជី ឧបសក្កត់តំ ។ ជ ប្រាក់ វត្តព្យេ ។ បេ ។

(೧೯೮) ಕಾರ್ಟ್ ಆ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ನ

(១៣៨) សុខ ជាទិព្វ គេដ៏ឪពុនឬ ។ បុគ្គលអ្នកខទួលសុខ ជា ទិព្ទគេដ៏ឪពុនឬ ។ មើ ។ ព្រះនិទ្ធាន គេដ៏ឪពុនឬ ។ បុគ្គលអ្នកខទួល ខូវព្រះនិទ្ធាន គេដ៏ឪពុនឬ ។ អ្នកមិនគួរ ភោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ (១៣៩) សុខ ជាទិព្វ គេដ៏ឪពុនឬ ។ បុគ្គលអ្នកខទួលសុខ

មិនគួរដោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

មិនគួរដោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

មិនគួរដោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៤០) សុខ ជាទិត្ត គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកទទួលសុខ ជាទិត្ត គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ សុខជាទិត្តដទៃ បុគ្គលទទួលសុខ ជាទិត្តដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។

[១៤១] ស់១ ឃុណេភុតទំហាំ ខេឌ្ឌខ្លានជំ ភ មេ ភ

ខ លេ, ដើមិ រៈធរ ខាត់មាយ។ មានមា ឧត្តម្ភាពត្ត ខពលដំបង្គ

ច្រាំងខុខ្នំ រ ប ស្ដេ រុឌីស្នេ រ សេ រ ឧប្តី ម្នេញ ប បន្តិ រុឌីស្តេស្តេ បង្ខំ អប់សយសុ-ខ្មេង រ អាតយ រ ឧហា ឧហាក្ បន្តំ ខ្មុំ ហា សេដ រូឌីសេ រ សេ ឧហា ប្តី មូព្រុ វិសហមិនុម្ស រ ប មានយ រ ឧហា បន្តមូពេទ្ធ វិសហមិនុម្ស រ ប ឧប្យាយមាក្រ ស្នេស្តេទ្ធ វិសហមិនុម្ស រ (បុគ្គ) ឧប្យមម្នា សន្ទ វិសហមិនុម្ស រ

(១៤៣) មានុសក់ សុខ នុមហត្តត់ ។ មានុសកស្ប សុខស្ប ខដស់វេឌី នុមហត្តត់ ។ អាមន្តា ។ បុក្កលោ នុមហត្ថត់ ។ បុក្កសប្ប បដិសំវេឌី នុមហត្ថត់ ។ ឧ ស្រាវ វត្តព្វេ ។ ខេ។

ដូហូរេខ្ម នគលដំខុម ។ ខ សេរ ដើម នាកេ នេះ មាតយ ។ ចូណិទូ នគលដំខុម ។ ចូណិទ្ធម ។ ចំកម្ម ។ ចូណិទូ នគលដំខុម ។ ភូមិពេធ ។ ចូណិទូ នគលដំខុម ។ ភូមិពេធ ។ ចូណិទូ នគលដំខុម ។ អភិធម្មបំពិត ចេកវត្ថ

ក្រាល យ៉ាន៍ខេះទេ ។ សេ ។

[១៤៤] សុខ ជាលេសឧនុស្ស គេដុំឥហុនឬ ។ បុគ្គល់អក ទទួលសុខ ជាបេសមនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នក ទទួលសុខនោះ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ឋុគ្គលអ្នកទទួលសុខនោះ គេជំងឺបានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្ញុវិទី ប់ផុតខែទុក្ខនោះ។ មិនមាន កាដ្រោបបង់ខ្លាំដែ្ដ: មិនមាន អនុជា្រគ-បនៃព្វាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យាង៍នេះខេ ។ បេ។ (១៤៣) សុខ ជាបេសមនុស្ស គេដឹងបានឬ។ បុគ្គលអ្នកខេត្តប សុខ ជាបេសមនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងបាន ឬ ។ បុគ្គលអ្នកផែន្យបុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួបឆាល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។

(១៤៤) ឃុំ១ ជាលេឃុំឧទុស្ស គេដឹងបានល្អ ។ បុគ្គលអ្នក ខេត្តលសុំ១ ជាលេឃុំឧទុស្ស គេដឹងបានល្អ ។ ម៉ែ ។ ព្រះនិព្វាន គេដឹងបានល្អ ។ បុគ្គលអ្នកខេត្តលព្រះនិព្វាន គេដឹងបានល្អ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៤៦) មានុសត់ សុខំ ឧបហត្ថត៍តំ ។ មានុសកស្ប សុខស្ប បដិសំវេឌី ឧបហត្ថត៍តំ ។ អានន្តា ។ អញ្ជំ មានុសក់ សុខំ អញ្ជោ មានុសកស្ប សុខស្ប បដិសំវេឌីតំ ។ ១ ហៅ វត្តព្យ ។ បេ ។

(០៤៩) អាចាយ់កាំ ឧុក្ខាំ ឧបហត្ថតិតិ ។ អាមន្តា ។ អាចាយ់កាស្សី ឧុក្ខាស្សី បដិសំវេធិ៍ ឧបហត្ថតិតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ ចេ។

(១៤៥) សុខ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ខទួលសុ១ ជាបេសមនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ គើ ។ មហាប្រឹថពី គេដឹងបានឬ ។ បេ។ មហាសមុខ្ទ គេដឹងបានឬ ។ ស្ដេចភ្ន ឈ្មោះសិខេត្ត គេដឹងបានឬ ។ ទឹក គេដឹងបានឬ ។ ក្វើង គេ ដឹងទានឬ ។ ទា្ល់ គេដឹងទានឬ ។ បេ ។ ស្មៅ ឈើតួច និន្ត ឈើន នេះដីស្មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង់ខ្លាំស្មៅ ឈើតូច និង េឈីដំ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។ (១៤៦) សុខ ជារបស់មនុស្ស គេដុំដ្ឋបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ទទួលសុទ ជាបេសមនុស្ស គេដ៏ឥបានឬ ។ អើ ។ សុខ ជា របស់មនុស្សដទៃ បុគ្គលអ្នកខទួលសុខ ដាបេសមនុស្សដទៃឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ពុគ្គលរាយា

[១៤៧] ទុក្ខ ក្នុងអប្លាយ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ អ្នកវង្គខុក្ខ ក្នុងអបា្តយ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខ្លាំបច្ចុំ ។ ខ ស្សេ នើស្នេ រ សេ ។ សេសិនុទ្ធ ។ មានស ។ ឧក្សា សេសិ ខេត្ត សេសិន្ត្ សេសិន្ត្ឋ ។ មានស ។ ឧក្សា សេសិ ខេត្ត ស្នំ សិ មានស ។ ឧក្សា បន្ទុក្សេច្ឋ នំពលមិន្ត្ឋ ។ មានស ។ ឧក្សា បន្ទុក្សេច្ឋ នំពលមិន្ត្ឋ ។ មានប្រុស្ធ និស្សិន្ត្ឋ និស្សិន្ត្ឋ ។

អភិធ្យូបិធី៣ ២ម៉ាវត្ត

(១៤៤) ខុត្ត ក្នុងក្យាយ គេដឹនបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង្គខុត្ត

ក្នុងជាយ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកវង្គខុត្តនោះ គេដឹង

បុន្តប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ៖ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកវង្គ

ខុត្តនោះ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្លាំខំបំផុតនៃខុត្តនោះ ១

មិនមាន ការដ្ឋាច់បង់ខ្លាំវដ្ដ: មិនមាន អនុបាទបរិនិញ្ជាន មិនមាន

ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ៖ ។ បេ ។

(១៤៩) ទុក្ខ ក្នុងមជាយ គេដឹងជានប្ ។ បុគ្គលអ្នកនេទុក្ខ ក្នុងមជាយ គេដឹងជានប្ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងជានប្ ។ បុគ្គលអ្នក ដែនរូបគ្គល គេដឹងជានប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។

(១៤០) ខុត្ត ក្នុងអាយុយ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកនេខុត្ត ក្នុងអាយុយ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិត្វាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល អ្នកខទួលខូវព្រះនិត្វាន គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ។

[១៩០] មាលាញ់ម្នេ ដង្គំ និត្តបារិត្តម្នា រ
មាលាញ់ម្នេក្សី និង្សាស្ត្រម្នុម្ភ រ មាលាស្ត្រម្នុម្ភ រ មេខាញ់
មាលាញ់ម្នេក្សី និងសាស្ត្រម្នុម្ភ រ ម្នេក្សាស្ត្រម្នុម្ភ រ មេខាញ់
និងសាសត់ស្នើ និងសាស្ត្រម្នុម្ភ រ ម្នាញ់
និងសាសត់ស្នើ រ មាលោ និងសាស្ត្រម្នុម្ភ រ ខេត្តបារ
និងសាសត់ស្នើ រ មាលោ និងសាស្ត្រម្នុម្ភ រ ខេត្តបារ
និងសាសត់ស្នើ រ មាលោ និងសាស្ត្រម្នុម្ភ រ ខេត្តបារ
និងសាសត់ស្នើម្នុំ រ មាលាមហើត្តម្នុម្ភ រ ខេត្តបារ
និងសាសត់ប្តីម្នុម្ភ រ មាលាម្នេកម្នុម្ភ រ ម្នាសាមនៅខេត្តប្តីម្នុច្ច បក្សសំពី និងសាស្ត្រម្នុម្ភ រ មាលាមនៅខេត្តប្តីមិន្ត្

(១៩៤) អាចាយ់កំ ឧុក្ខិ ឧបលត្តត់តំ ។
អាចាយ់កាស្ប ឧុក្ខស្ប បដិសំរៅជី ឧបលត្តត់តំ ។
អាចប្រាកាស្ប ឧុក្ខស្ប បដិសំរៅជីតំ ។ ជ ហៅ
អាចប្រាកាស្ប ឧុក្ខស្ប បដិសំរៅជីតំ ។ ជ ហៅ
វត្តព្វេ ។ បោះ

(၁၄၈) ဒေးက္ခမ္း င်မိန္း နေလပမ်ိန္း နေး-လေမိန္း နေး ဇေးက္ခမ္း င်းကို နေးမေရး လေမိန္းမှ နေး ဇေးကို နေးမေရး လေမိန္းမေ ၈ ဇေးက္ခမ္းမေရး လေမိန္းမေရး

(១៤១) ខុត្ត ក្នុងអណុយ គេជំងឺជានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង្ខទុក្ខ ក្នុងអហុយ គេដឹងហុនឬ ។ មើ ។ មហាច្រឹថពី គេដឹងហុនឬ ។បេ។ មហាសមុខ គេដ៏ផ្ទានប្ត ។ ស្ដេចក្ដុំឈ្មេះសិខ្សេ គេដឹង គេដឹងបានឬ ។ បេ។ ស្មៅ ឈើតូច និង ឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង្គនូវស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិន គួរទោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។បេ។

បុគ្គលក្រ

[១៩៤] ខុក្ខ ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកនេះក្នុ ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ខុក្ខ ក្នុងអបាយដនៃ បុគ្គលអ្នក ស្រីខុក្ខ ក្នុងអបាយដនៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (១៩៣) ខុក្ខ ក្នុងនេះក គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល អ្នកវង់ខុក្ខ ក្នុងនេះកប្តី ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ន តេ ឯ

ប្រពុទ្ធ និតហរិទ្ធម្ន ឯ ច ស្សេ ម៉េស់

បន្តហុច្នេ និតហរិទ្ធម្ន ឯ ច សេរ ម៉េស់

បន្តហុចនេះ

ប្រពុទ្ធម្នាក់ និត្តបានបន្តម្ភ ឯ ច សេរ ម៉េស់

បន្តហុចនេះ

បន្តហេចនេះ

បន្

អភិធម្មបំដែល សជាវត្ថ

(១៩៤) ខុត្ត ភ្នំនរក គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកដេខុត្ត
អង់នរក គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកដេខុត្តនោះ គេដឹងបាន
ឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកដេខុត្តនោះ
គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្លាំខំបំផុតនៃខុត្តនោះ ១ មិនមាន
ការផ្តាច់បង់ខ្លាំរដ្ឋ: មិនមាន អនុច្រាខាប់នៃព្វាន មិនមានឬ ។ អ្នក
មិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៥៥) ខុត្ត ក្នុងនេះក គេជីងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកដេខុត្ត ក្នុងនេះក គេជីងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេជីងបានឬ ។ បុគ្គល អ្នកធេន្យបុគ្គល គេជីងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។

(១០៦) ខុក្ខ ក្នុងនកេ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករងខុក្ខ ក្នុងនកេ គេដឹងបានឬ ។ គើ ។ ព្រះនិត្វាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល អ្នកខទួលព្រះនិត្វាន គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

(១៥៧) នេះយ៉ាត់ ឧក្សំ ឧមហត្តត៍ ។ ខេរញ្ចុំមក្សិត ខែក្នុក្សិត ខេត្ត ឧសេខណ្ឌ ៩ឧហ១៥ខ្មុំ ៤ ខេ ឯ តឈុសត់ ស៊ែ នពលមិន្ទុ ១ មុខៅពនិងបញ ន់ពលដំនួន ឯ មា សេ នពលដំនួន ឯ ខេក្សា និត្តសង្គុន ត្នាពេល និត្តសង្គុន ត្នាយមនឹក រុខឧនិស្តេ ខែសង្គីខ្លួន ៤ ស្រាមនុក្សព័ឌ្ធ ឧត្ត។ មុះរុច្ច និត្តសង្គុំខ្លួន នេះ ទេខ្លួន នេះ នេះ (០៤៤) ខោញម្ន ដម្លំ ៩៦៧ម៉ឺស្គ ៤ ខេះ-យំតាស្ប ឧុត្តាស្ប បដ់សំ៧ជី ឧបលត្តត់តំ ។ អា. ឧស្ត ។ ដឃ្លំ ខេរញ់ឃុំ ៩ឃុំ មឃោ ខេរញ់ឃុសារី. មុស្តាស្ស បដ្ឋមុំជ្រើត ។ ១ សេវ វត្តព្វេ។ បេ។ (၁၄५) မဟါဟာ စာစမား မေဆာင္ ဒီစ-លត្តត្តិតំ ។ កាហ្សាណទាបការជំ កាស្មាជំ កាត្តា វិទាកាហ្វដ់សំរេឌី ឧទលត្តត់ ។ តាប្រា អាមន្តា ។ សោ ការោត សោ ១ដ៏សំវេធេត្ត ។

បុគ្គលាយា

(១៩៧) ខុក្ ក្និនកេ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង្ខេក្

ក្នុងខែរក គេដ៏ង៍ហ្ខហ្ម ។ អើ ។ មហាប្រឹថពី គេដឹងហ្ខហ្ម ។ បេ។ តឈមាត់នៃ មេជួក្ខយុខថា ភា មើលម៉ឺហើរៈហូទៅ មេជួក្ខយុខថា ភ ស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងថ្មខឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង់ខ្លាំស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងបានឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ ប្រ ។ (១៥៨) ទុក្ខ ក្នុងខេត្រ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង់ទុក្ខ ក្ខុឌ្ឍភាព គេដ៏ស្ពានឲ្យ ។ ម៉េ ។ ខុត្ត ក្នុងនកដទៃ បុគ្គលអ្នក រង់ទុក្ខ ក្នុងនកេដ្ឋខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (๑๕๔) กษุญริธัศกุศล์ เลน็มีตุรงุ ๆ บุลุณนุกเตื ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ អ្នករងវិបាក នៃកម្មល្អនិងមាក្រក់ គេ ដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះធ្វើ បុគ្គលនោះខទួលឬ ។

ច លេដូ រុខ ខេំ ឯកេដ ខេត្តខ្លួ ឯ សកស្លា ឯ ឯ ឯ ឯ ឧ ខេត្តខ្លួ ឯ សកស្លា រុខខេំ ឯ កេ ឯ ឧ ខេត្ត អា ឧ ខេត្ត ក្នុក្សាក កាយ មួយ មន្ត្រី ក្នុក្សាខ្លួ ឯ សកស្លា ឯ ឯ ខេត្តក្សាក ក្រស រុខ ខេត្ត អា ខេត្ត ស្លា ប្រក្សាក្រខេត្តខ្លួ ឯ សកស្លា ឯ ប្រក្សា មួយ ស្លា ស្លា ប្រក្សាក្រខេត្តខ្លួ ឯ សកស្លា ឯ ប្រក្សា មួយ ស្លា ស្លា ប្រក្សាក្រខេត្តទំនួ ឯ សកស្លា ឯ ប្រក្សា មួយ ស្លា ប្រក្សាក្រខេត្តទំនួ ឯ សកស្លា ស្លា ប្រក្សាក្រ ប្រក្សា មួយ ស្លា ប្រក្សាក្រខេត្តទំនួ ឯ សកស្លា ប្រក្សាក្រ

រយុធពីពុធ្ធ ខណ្ឌព័

អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះធ្វើ បុគ្គល នោះខទួលឬ ។ អើ ។ សុខនិងទុក្ខ គេធ្វើដោយខ្លួនឯងឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(១៦០) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ អ្នកទទួលវិបាក នៃកម្មល្អនិងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃ ទទួលឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ៈងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃ ទទួលឬ ។ អើ ។ សុខនិងទុក្ខ បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃ នោះ ញោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦១) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេជីជបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯឥ អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ អ្នកដៅបាក នៃកម្មល្អ និជអាក្រក់ គេជីជបានឬ ។ អើ។ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ទទួលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង

សុខឧុក្ខន្តិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(၈၃၉) အလျာလာစဆာင္ အစ္ဆင့္ နေဝ-លរដ្ឋន្ន ។ អ្នក្សាហាសពង្កាច្ច មន្ទ័រ កោះគោ វិទាកាប្បដិសំវេធី ឧបលព្គគិតិ ។ អាមន្តា ។ នៅ សោ តាពេត៌ ន សោ មដ្ឋសំរាន្តែ ន មញ្ញោ ភាពេត ជ មញ្ញោ បដ្ឋកំពេធតិត ។ ជ ស្សែ វត្តព្យា ១ ខេ ១ ខេ ១ សោ ភាព និ ១ សោ ខដ្ឋអំពេធន៍ a មញ្ញោ នាកេន៍ a មញ្ញោ ជដ្-សំរៅ ឧត្តិត ។ អមត្តា ។ អសយុតារំ អបកោរ តន្តដំណត់ជាទ្រី_(២) មានឧយៈខ្ញុំ ឯ ខ លេដូ ម៉េដើ ។ បេ ។

(၈၆၈) ကေတျကေစာစကာဒဲ ကမ္ဘာဒိ ရစ-លត្តត្តិត ។ កាហ្សាលាខាខាន់ កាស្មាន កាត្តា តារេតា វិទាក់ប្បដ់សំរេជី ឧបហត្ថតិតិ ។ អមត្ថា ។ សោ ភាពនា សៅ បដ្ឋសំដែននិ អញ្ញោ ភាពនាំ

• ទ. ម. អភិក្ខុសមុហ្សត្ថំ ។

ពុគ្គលភវា

ខទួលឬ ។ អើ ។ សុខនិងខុត្តដែលគេធ្វើដោយខ្លួនឯងជង បុគ្គល ะโรเต็สลัง ๆ นุกษ์อลูกทณ เก็ลเอะเจ ๆ เบ ๆ

(១៦៤) កម្មល្អ ខំង៍អាក្រក់ គេជំង៍បានឬ ។ បុគ្គល អ្នកធ្វេះជាយាខ្លួនឯង អ្នកប្រើឲ្យគេធ្វើ អ្នកនៅជាក នៃកម្មស្ព័ន្ធង៍អាក្រក เคน็ม์ ตุลบุ ๆ เห็ ๆ บุคุณเภา:ยิงโยงเต็ บุคุณเภา:ยิงโยง ទទួល បុគ្គលដទៃមិនមែនធ្វេះ បុគ្គលដទៃមិនមែនទទួលឬ ។ អ្នកមិន គួរអោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះមិនមែនធ្វើ បុគ្គលនោះ មន្ទ្រាស បុគ្គលដទៃ កម្មនុទ្ធនេះ បុគ្គលដទៃ កម្មនុទ្ធនេះ មែនធ្វើដោយខ្លួនឯជ មិនមែនបុគ្គលដទៃធ្វើឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យាងខេះខេ ។ មេ។

(១៦៣) កម្មល្អ និន័ណ្យក់ គេដឹង៍បានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ធ្វេះជាយខ្លួនឯង អ្នកប្រេះនឲ្យធ្វើ អ្នកដៅជាក នៃកម្មល្អនិងមាក្រក់ វគ្គជ៍ជំពុនឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះធ្វើ បុគ្គលនោះទទួល បុគ្គលដទៃធ្វើ

មភិធម្មបំពីថ កដាវត្ថ

្សុំ ទី ខេត្ត នេះ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ សោ ខ មញ្ញោ ខ បដិសំ៧ឧទ្ធិ នេះ សោ ការាត់ សេ ខដឹស់ឋាឧត៌ ឧ មុយោ ម យោ ជុំមុំ វុឌ្ឍ ។ ១ សេរ វុឌ្ឍ ។ ១។ តាហេត សេ បដិស់៧ឧត អាញា កាហេតិ មយោ ឧជ្ជម្ជាវនេឌ សោ ខ មយោ ខ ខ មឌិសំ៤(ឧត្ថិ អ(ញា (១វ ការោតិ ន សោ បដិសំវេឌេតិ ន អុពោក ការោតិ ឧ អុ ស្តេ ខុ ស្ត្រី ខេត្ត ។ អុ ស្តេ ។ សូលំ កាន់ សុខឧុក្ខំ បកេន សុខឧុក្ខំ សយំ កានញ្ ಸೂಭಕ್ಷೆ ಕನುಯಿಹಾಗೆ ಕರಣಾಗೆ ರಸ್ತೆ-ភាគជាទ្រី ទាំង៩២៥ ឯ ខ លេដូ ម៉េសិ ឯ ១ ឯ (០៦៤) ៩ត្ថិត្ស ។ អាមញ្ញ ។ ៩ភ្មែកក្រោ គ្និត្ត ។ ខ លោះ ម៉្នាស់ ។ ខេ ។ អេត្ថិត្ត ។ កាម្មភាពកា អត្តិតិ ។ អមន្តា ។ តម្ប ភាពកា ។ ខ លេខ វត្តព្វេ ។ មេ។ តស្ស ការកោ

បុគ្គលដទៃទទួល បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង ๑๐๐ บุลุกเลาะยิรโยธาติ บุลุกเลาะยิรโยธ เง็บ ฉ่นบนเรลายุลาย ฉ่นบนเงลายุลายงับนั้น นับลาย គួររពាល យ៉ាង៍នេះទេ ២ ហេ ២ បុគ្គលនោះធ្វេ បុគ្គលនោះខទួល បុគ្គលដទៃរធ្វី បុគ្គលដទៃទទួល បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង៍ បុគ្គលដ ៃ ៨ង៍ ୧೯៧ បុគ្គលនោះមិនមែនធ្វើ បុគ្គល เราะษรโษรจจูญ บุลุณสโจก็ษรโษรเตี บุลุณสโจก็ษรโษรจจูญ ឬ ។ អើ ។ សុខនិងទុក្ខ គេធ្វេដោយខ្លួនឯង សុខនិងទុក្ខ បុគ្គលដទៃ គ្នេ សុខនិងខុត្ត គេធ្វេដោយខ្លួនឯងផង បុគ្គលដទៃធ្វេជន៍ សុខនិងខុត្ត កើតឡើងព្រោះអាស្រ័យលេតុ មិនមែនគេធ្វើដោយខ្លួនឯង មិនមែនបុគ្គលដាំខធ្មើឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ (១៦៤) កម្ម មានឬ ។ ដើ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វេកម្ម មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។ កម្ម មានឬ ។ បុគ្គល អ្នកធ្វេត្ត មានឬ ។ អេ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វេតម្នានាះ យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។ បគិលមករធិតមនោះ

បុគ្គលកជា

អង្គុំតំ ។ អាមន្តា ។ តស្ប តស្បៅ ឧត្តិ ឧុក្គស្ប អន្តត្តាំយ ឧត្តិ វដ្តបច្ចេះនោ ឧត្តិ អនុថានា-ပေးစိုက္ခုင္တဲ့ ၈ က ကို ကို ကို ကို ។ បេ។ ភម មត្តិតំ ។ កម្មការកោ មត្តិតំ ឯ ស្ដស៍ មុក្តលោ មគ្គិតិ ។ មុក្តលស្ប ការកោ មគ្គិតិ។ ខ សេរ រុឌ្តមើ ។ បេ ។ ភេម៌្ម អង្គិត ។ ភម្-ការកោ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ ឧញ្ជាន់ អត្តិតំ ។ ច្លានសុរី មារម្នេស គង្គ័ន្ធ ឯ ខ ល្យេ រុឌី មើ ។ បេ ។ ៩ម្ពុំ មត្តិ ។ ៩ម្នេការកោ អត្តិ ។ អាមញ្ញ ។ ៩ឈាបម៉ាំ អគ្គីតិ ។ បេ ។ មហាស-ត់: ស៊ី គន្ទិន្ទ ឯ មា្រប់ពេលិខបាយ ងន្ទ័ន្ទ ឯ មា ខោ មត្តិតិ ។ តេដោ មត្តិតិ ។ វាយោ ត្នហេយនិទ្រពេល គម្ព័ន្ធ ត្រូវបាយនិទ្រព័ន្ធ ការ កោ អត្តិ ។ ១ ហៅ វត្តព្យុ ។ បេ។ កម្ម័ អត្ត ១ យតិមារមោ គង្គ ឯ សឧយ មញ្ចុំ មញ្ចេះ កម្មភាគ្រោត ។ ន ហៅ ។ ខេ ។ វិទារកា អគ្គិត ។ អមត្តា ។ វត្តព្វេ

មានឬ ។ អើ។ ការធ្វើខ្លុំវិលីជុតនៃខុត្តនោះ។ មិនមាន ការគ្នាចបន៌ នូវវដ្ត: មិនមាន អនុបាលបនៃព្វាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ ខេ ។ បេ។ កម្ម មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វេកឬ មានឬ ។ រអំ ។ បុគ្គល មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វេចគ្គល មានឬ ។ អ្នក មិនគួរ ពោល យ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ ខេ ។ កម្ម មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ តម្ម មានឬ ។ គេ ។ ព្រះនិត្តាន មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើព្រះ និព្វាន មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះ េ ។ ចេ។ កម្ម មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វេកម្ម មានឬ ។ អើ ។ មហាប្រឹក្ស មាន ជី រពេរ តឈមត់ខំ គុខជិ រ មើជម្និប្រើរស្វេខរំ គេខ ឬ ។ ೯៤ សេខ៤ ។ ឃើញ សេខ៤ ភ សិហ្ សេខ៤ ភ ឃើ ហោត្តិ ខ្ទុំ ហេតុ មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ នូវសៅ ហេតុច និង ឈើធំ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះ ខេ ។ បេ ។ កម្ម មាន ឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វេតម មានឬ ។ អើ ។ កម្មដទៃ បុគ្គលអ្នកធ្វេតម្ ដ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ វិហុត ស្នេឬ ។ អើប

វិទាកាប្រដៃសំរៅជី អត្តិតិ ។ ៤ ហៅវត្តិត្យូ ។ មេ ។ វិទាកោ អត្ថិតិ ។ ចែកប្បដិសំវេឌី អត្ថិតិ ។ អាចខ្លាំ ។ តស្ប បដិសំវេធី មគ្គីតិ ។ ធ ហៅ វត្តព្វេក្សេក ឧស្សា ឧក្សុ មន្ត្រី មន្ត្រី ។ អាមន្ត្រា ។ នស្ប នស្បៅ ឧត្តិ ឧត្តស្ប មគ្គតាំយ ឧត្តិ រុត្តពគ្រោះ ខង្គំ អាច់សាយពរុច្ចសិនខ្ញុំ ៤ ខ លោរ វត្តក្យា ។ មេ ។ វិទា កោ មត្តិតំ ។ វិទាកម្មដិសំ-វេឌី អគ្គ័ត៌ ។ អាមញ្ញ ។ បុក្ខលោ អគ្គ័ត៌ ។ បុគ្គលស្ប ខដ្ឋអំដើ អគ្គិត ។ ជ ហៅ វគ្គត្ ។ ខេ ។ វិចា កោ អគ្គិត ។ វិចាកាប្បដិសំជើ មន្ទ័ត ។ អាមន្តា ។ ចំពុំចំ មន្ទ័ត ។ ចំពុំចស្ប បដ្ឋអូវេឌ្ឌ ឧឌ័ឌ ៤ ខ លេវ មុខ ៤ ៤ ៤ មេ មួយ មួយ ២ មន្ត្ត ។ វិចាកាប្រជុំសំរេជ មន្ត្ត ។ អាមស្ថា ។ មហាបឋវី អត្តិត ។ បេ ។ មហាសមុខ្ចោ អត្តិត ។ ស់ ខេរុបពុករាជា អត្តតំ ។ អាទោ អត្តតំ ។ តេ-តម្មីអ្ន ៤ បុកោ តម្មីអ្ន ៤ មួយមន្ទីរខព្ន-ស្នេ អង្គម្នាំ ។ មួយមនុស្សមន្ត្

បុគ្គលអ្នកជេវិទ្យាក មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះរះ ยายឬ ๆ บุลุณษุคเลิโตุก ยายឬ ๆ เพื่า មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល បុគ្គលអ្នកវង្សិបាកនោះ เละเจ ฯ เซ ฯ บุลุณยุกเนิโจกกเลาะ ยายบุ ฯ เก๊ ฯ ការធ្វើខ្លាំទីបំផុតនៃទុក្ខនោះ។ មិនមាន កាផ្ដោចបង់ខ្លាំផ្ដែះ បិន មាន អនុជាទាបវិនិត្វាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះខេ ១ ខេ ១ វិទុក មានឬ ១ បុគ្គលអ្នកដៅច្រុក មានឬ ១ អើ ។ បុគ្គល មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវេជ្ជខ្លាំបុគ្គល មានឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ វិបាក មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង៍ មានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិព្វាន មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកដើព្រះ និទ្ធាន មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ វិទ្ធាក សន្ស ។ បុគ្គលអ្នក ដៅជាក មានហ្វ ។ អើ ។ មហាប្រឹថ្ម មានហ្វ រពេរ គឈមាត់ថៃ សន្ត រ មើជម្លើះមានៅ សន្តិ រ ទឹក មានឬ ។ ភ្លើង មានឬ ។ ស្នាប់ មានឬ ។ ស្មៅ ឈើគូប និងឈើធំ មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង្គទូវស្មៅ ឈើគូច និងឈើធ

អភិពម្មបំពិត ដប៉ាវត្ត

ខ្មុះ ដោះគ្រឹក្

បុគ្គលកម៉ា

កល្យាណរ៉ះក្ដោ បឋមោ ។

តាដូចមេដ្ឋេលតិ ។ អាមស្តា ។ ឧឧ មត្ថិ កោះចំ ន់ធ្នំ ក្រៃស្វត្តិតំ ។ អាមន្ត្រ ។ សញ្ចំ អត្ថិ កោច នុក្ខ ក្រមាំង ខេច នេះ ៤ មុខខេ ត់ជំនួល ៩៦-លាត់ មាន្តិមេឌីសាឧបនាស ឯ ២ មុខ ជំ ជំបាល និត្តបាន មន្ត្រីមនុក្សនេះ នាង មន្ត្រា នេះ មត្តិ គោចិ ឧិទ្វាយ សេត្តភាគុយា សន្ទឹ សុសា-ត់ ។ មេ។ មៈចំនុំ ជាលាត់^(១) ។ មេ។ ស្ម ឧទ្ធភាព ១ ខេ ១ ខ្លួន ១៤១ វិត្ ចសុត្រិ ។ មេ។ អស់វាជំ ១៤៤ំ សច្ចិតពេត្តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចាំ អត្ថា កោះចំ អាស្វាន់ ១យំ សច្ចិតាពេធិ នេះជ វិត ហេវត្តិទៅ បុក្ខលោ ឧបលត្តិ

មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ ព្រែក មានឬ ។ បេ។ បុគ្គលអ្នកនៅបាក មានឬ .។ អើ ។ ព្រែកដខែ បុគ្គលអ្នកដៅបាកដខែឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ ចេ។ សេចក្តីបំប្រញា ។

ប៉ប់ កល្យូណវត្ត 🕫 🤉 ។

(១៦៤) អ្នកមិនគួរពេលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអគ្គ ដីភិត និធីអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងជនណាមួយហ្វែងបុទ្ធិបាន សានឬ ។ គើ ។ ប្រសិនបើ ជនណាមួយ វិហ្គង់បុទ្ធិបាន មាន មែន មាលអ្នកដ៏ចរែន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល េតជំងឺហ្វុន ដោយអត្តដ៏ពិត និធីអត្តដ៏ទត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរយោល ថា បុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអង្គដ៏ទត្តមហ្គ ។ គេ ។ ក្រែងជនណាមួយ ឮសំឡេង ដោយទិត្វាសាត៣តុបាន មានឬ ។បេ។ ដ៏ជន្លូវចិត្តបេស់បុគ្គលដទៃ ។ ៤។ គ្រេងឃើញនូវបុគ្គេនិកស: ។ ៤។ ឃើញប្រដោយទិព្រក្នុ ។ បេ។ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវធម៌ ជាគ្រឿន អស់ទៅនៃអាសា: មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ដនណាមួយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ខ្លាំធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃអាសា!ៈបាន មានមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះលេតុនោះ អ្នកគួរទោលថា បុគ្គល គេដ៏ឪបាន

ារភិនុម្មបិដិកេ កប់ាវត្ថុ

វិត្តព្វត្តិត កត្តា នេះ ខ ការណេន បុគ្គលោ និត្តសង្គ្ម មានី មានដើលស្ន រា មានស្លី រា លោ बहुँ नेत्तृक त्यु ध्रुत्ता एक बहुँ व नेत्तृ-၅ အဲ ေလာ ဗုဂ္ဂႏလာအဲ ၅ ေလာဂိ វန္ဂု၅ ၅ (ဗ ၅ ေလာ ဍိႆရာလ ေနာရာရလာ ဆစ္စီ ဆုလက္ခ်ာ "မေ" ေလော မေးစိုးရွိ ဘောက် ေျပေ ေလာ မျခင္ခြဲ႔လိ អនុស្សាតិ ។ មេ។ យោ ខំព្វេន ខត្តនា រុមិ មសុត្តិ ។ មេ។ យោ អាសាជំ ១យំ សខ្គាៈ រោតិ ស្ទៅ ឬក្តលោ យោ អាសាជំ ១យំ ជ လာဠ៌កោះពេធិន សោ ដុក្ខលោតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អភិឌ្ឌានុយោធោ ។

ុស្សី តិដី ហេ ៩ឧហដ៍ឌូ មាត្ទឹយក្តីពកោធិបន្ទ ។ ឧបក្តិតកេត្តើសន្ទ ។ មាតិយ ។ ១៤ មាយ អង្គំ-(បុទ្ទ) ខ ម៉េងឆ្នំ ជំជីហេ ៩ឧហដ័ន្ទ មាតិ- អភិធម្មបំដិក កេវាវិត្ត

ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដែរ ។ មរកទីធ្វើ (នូវពាក្យប្ពេច្យឲ្យ មាំ) ថា ដនណាមួយប្វៃឥច្ចខ្មិញន មាន ព្រោះហេតុនោះ (ទេប ស្បា) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុគ្គមហ្គ ។ អើ ។ ជនណា ថ្ងៃឥបុទ្ធិបាន ជននោះ ទើបឈ្មោះថាបុគ្គល ជន ណាមិនប្ទៃន៍ឲ្យខ្លិច្ចាន ជននោះ មិនឈ្មោះថាបុគ្គល ឬ ។ អ្នកមិនគួរ រភាល យ៉ាង៍នេះទេ ២ បេ ២ ជនណា ព្ទុស់ឡេង ដោយទិព្ទសោត-ញត្ ។ បេ។ ជនណា ដងឹចិត្តបេសបុគ្គលដទៃ ។ បេ។ ជន ណា រព្ធតយើញខ្លវបុគ្ខេនិកស: ។ បេ ។ ដនណា ឃើញរួចដោយ នៃអាសា: ជននោះ ទើបឈ្មោះចាំបុគ្គល ជនណា មិនធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ នូវធម៌ជាគ្រឿជពស់ទៅខែពសវ: ជននោះ មិនឈ្មោះថា ชุลุณ ชุ ฯ มุคธิรสูกภาณ ผาส์เละเจ ฯเบฯ

ចប់ អភិញ្ញាឲ្យមោធ ។

(១៦៦) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបានដោយ អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងមានា មានហ្ ។ អើ ។ បើមានា មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះរហតុនោះ អ្នកគួរ ពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដែរ ។

ជង្គល់ពេល

តាដ្ឋហេ នតហម័ន្ទ មាន្ទីមេឌីតាគឌើយន្ទ រ គយី រ សញ្នំ ឧដ្ឋហើ មន្ទំ ខេច រុខ រ រុខខេមិ មន្ទំ ក្រុមបី មន្ទំ ១ខ្លំកោ មន្ទំ ១លៃប៉ាយា មន្ទំ ក្រុមបី មន្ទំ ១ខ្លំកោ មន្ទំ ១លៃប៉ាយា ច រុខខ្ញុំ តដ្ឋហេ និតហម័ន្ទ មាន្ទំ នេច គេក្តិ ច រុខខ្ញុំ តដ្ឋហេ និតហម័ន្ទ មាន្ទំ ក្រុមប្តីមេឌីតគេគ្រី-

(ភ៦៩) មានា មត្តិត ភេទ្ធា នេះ ខ ភោ-រណេន បុក្កលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិតាដូបរម ដួលតំ ។ មានឃ ឯងខ្ញុំ មេខេត្ត សមា សមិ សមា ឈេ-នាត់ ។ អាមន្តា ។ អត្ត គោច ន បុក្ខលា ហុត្វា បុគ្គលោ ហោត់តំ ។ ជ ហៅ វគ្គព្វេ ។ មេ។ អត្ថិ ကောင်း နာ စိုးက တုန္တာ ၅ (၁၅ နာ နာ က တုန္တာ ဇာ မမ္မင္မွာ ညီး ဗာ စန္တီးကော ညီးမွာ ဧ မြားညီ-ေလက ရာရွာ င ျပည္သည္ တုရွာ င လျင္ရာ တုရွာ င ကောင်းျာ တုန္ရာ ေ ဗေရွာင်း၏ ဟုန္ရာ ေ ေၾက တုန္ကာ ឧ မင္(ည႐ု ဟုန္ကာ မင္(ည႐ု ကေရခ် ^၅

អ្នកមិនតួរ ពោលថា បុគ្គល គេជំន៍បាន ដោយអន្តដ៏ពិត និងគត្តដ៏
ឧត្តមឬ ។ គើ។ ត្រៃង៍បិតា មានឬ ។ បេ។ បដិប្លូនប្រុស មាន
បងប្អូនស្រី មាន ក្សុគ្គ មាន ត្រាហ្មណ៍ មាន អ្នកដំនួញ មាន
អ្នកគ្រី មាន គ្រហស្ត មាន បន្ទជិត មាន ហៅគា មាន ប្រុស្ស
មានឬ ។ គើ។ ប្រសិនបើ មនុស្សមាន ម្នាលអ្នកដំបំរើន ក្រោះ
ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត
និងអត្តដ៏ឧត្តម ដូច្នៅដែរ ។

(១៦៧) បរៅទីធ្វើ (ខ្លាំភាក្សុះប្ដាចិទ្រាំ) ថា មានា មាន ក្រោះហេតុនោះ (មើបស្បូរ) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទត្តមហ្គ្រា អើ ៗ បុគ្គលណាមួយ មិនព្របកេត្តជាមាតា គេកេត្តជាមាតា មានឬ ។ មេី ។ ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កេត្តជា បុគ្គល គេកេត្តជាបុគ្គល មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កើតជាបិតា ។ បេ ។ មិនធ្លាប់ កេត្តជាបង្គ្លេនប្រុស មិនគ្នាប់កើតជាបងប្អូនស្រី មិនគ្នាប់កេត្តជាក្សត្រ មិនធ្លាប់កើតជាត្រាហ្មណ៍ មិនធ្លាប់កើតជាអ្នកជំនួញ មិនធ្លាប់កើតជា អ្នកគ្រា មិនធ្លាប់កើតជាគ្របាស្ត មិនធ្លាប់កើតជាបញ្ជាត មិនធ្លាប់កើត ជាលេវតា មិនព្រប់កើតជាមនុស្ស គេកើតជាមនុស្ស

អាមន្តា ។ អត្តិ កោចិ ឧ បុគ្គលេ ហុត្វា បុគ្គ-ហេ. ឈេម្មម្នា ១ ខេ លេដូ ម៉េឌី ខេ ១ ខេ ១

(၁៦៨) မာ၈ မာရိုရိ ကရော့ (၈၀ ၄ ကာ-រណេន បុក្ខលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិតាដ្ឋបរដដ្ឋភាគិ ។ អាមញ្ញ ។ អត្ថ កោះ ខ មាតា ហុត្វា ន មាតា យោតិតិ ។ អមត្តា ។ អត្តិ កោចិ បុក្ខលោ ហុត្វា ឧ ឬក្តលោ ហោត់តំ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ ខេ។ មត្ត កោច ចំតា ហុត្វា ភាតា ហុត្វា မွာမှုင္တာ ညီး စည္တိုကော ညီး သြည္တိုဟာ ညီး បស្ចេក សុត្វា សុះឆ្នា ហុត្វា កហដ្ឋោ ហុត្វា មត្វ៩តោ ហុត្វា នេះកំ ល់ខ្លាំ ឧឌ់ទៅវិ ហុត្វា ខ មជុស្សោ យោត់តំ ។ អមន្តា ។ អត្ត កោច់ ជុក្ខលោ ហុត្វា ឧ បុក្ខលោ ហោត់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(បុខុម្ម) ២ ម៉េនិត្តិ ដែលបាន មានិក្ អ្នក ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ហេតុ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

អភិធម្មបំដែក កដាវត្ថុ

រតី ។ ជនណាមួយ មិនគ្នាប់កើតជាបុគ្គល តើកើតជាបុគ្គល មាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ មេ ។

(၈៦៨) ဖက္ခ်ိဳးရွာ (နွေးကာဂျပွာတ္ခ်ာဨြမှာ) တ မာ ၈၈ မာ ၈ ក្រោះហេតុនោះ (ទើបស្នា) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយក្រា ដំពិត និឪអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ជនណាមួយ គ្នាប់កើតជាហា... មកហើយ បែដោមិនកើតជាមាតាញៃ មានឬ ។ អើ។ ជនណាមួយ ធ្លាប់តើតជាបុគ្គលមកហើយ បែរជាមិនកើតជាបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ជនណាមួយ ធ្លាប់អាតជា បិតា ធ្លាប់កើតជាបងម្អូនប្រុស ធ្លាប់កើតជាបងម្អូនស្រី ធ្លាប់កើតជា ក្សត្រ ធ្លាប់កើតជាច្រាហ្មណ៍ ធ្លាប់កើតជាអ្នកជំនួញ ធ្លាប់កើតជាអ្នក គ្រុ ធ្លាប់កើតជាគ្រហស្ត ធ្លាប់កើតជាបព្វជិត ធ្លាប់កើតជាទៅតា ធ្លាប់កើតជាមនុស្សមកហើយ បែរជាមិនកើតជាមនុស្សវិញ មានឬ ។ អើ ។ ជនណាមួយ ធ្លាប់កើតជាបុគ្គលមកហើយ បែរជាមិនកើត ជាបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ភាល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ (១៦៩) អ្នកមិនគួររញាលថា បុគ្គល គេដឹងបុាន ដោយ

អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងសេរភាបន្ទបុគ្គល

បុគ្គលកថា

អត្តត ។ អមស្តា ។ ហញ្ សោតបន្ទោ អត្ត ដុក្ខលោ នុមហត្តត សុទ្ធិ-រវ វត្តព្វេ នេះជីតគេជើសខ ៤ ខ ខេត្ត ត់ដែល ៩៦៣៦ខ សន្តិតាដ្ឋបរមដ្ឋេសតិ ។ អាមន្តា ។ នុន្ត សតា-។បេ។ មល្កាម៉ អត្តិ អគ្គ នាតាម ។ បេ។ ខុក តោភាឌ់ទៃ ត្រោ អត្ត បញ្ហា-វិទ្តោ មគ្គ ភាយសក្ខា អគ្គិ ធ្មើជាឡោ क्रस សធ្យាវិទុត្តោ សធ្វានុសារ អភ្ន អេឡ ឌឝីសន់សារ សន្ទានុសាវ ។ អាមីស្លា ។ ហញ្ វត ប្រវត្ត្ ដុក្កលោ ឧបហត្តត មេឡើលគេឡើយស្ល ឯ

[០៩០] សោតាបញ្ញា អគ្គិតិ កក្កា នេះ ប តារណេន បុក្កលោ ឧបហត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋបទេខ្នេះ ឆាតិ ។ អាមន្តា ។ អគ្គិ កោចិ សោតាបញ្ហា សុត្វា សោតាបញ្ញា

មានឬ ។ អេី ។ ប្រសិនបើ សោគាបន្ទប់គ្លា មាន មាលអ្នក ដេចបន រគដង៍ព្ទ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ប្អល ដោយអត្ថជ៍ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរៈពាលថា បុគ្គល គេដង់បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏១គួមឬ ។ អើ ។ ក្រែងសភៈ ទាតាមបុគ្គល មានប្ដូ ។ បេ។ អភាគាមបុគ្គល មានប្ ព្រះអហេន្ត មានឬ ២០០២ «ភគោភាគវិមុត្តបុគ្គល មានឬ បញ្ហា-វិមុត្តបុគ្គល មានឬ កាយសក្ខិបុគ្គល មានឬ ខ្ទុំដូហ្គូតបុគ្គល មានឬ សន្ធាថៃត្តបុគ្គល មានឬ ជមានុសាប្រែគ្គល មានឬ សន្ទាសប្បែគ្គល មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សទ្ធានុសាប្បុគ្គល មានមែន ម្នាល អ្នកដល់វិន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន រជាយអត្ថជីពិត និងអត្ថជីទគួមដែរ ៗ

(១៧០) បរកខិត្តិ (នូវភាក្សប្ដេញឲ្យទាំ) ថា សោតាបន្ន-បុគ្គល មាន ព្រោះហេតុនោះ (ខេបស្បា) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងីអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ គើ ។ ដនណាមួយ មិនធ្លាប់ កើត្តជាសោតាបន្ទបុគ្គល ប្រជោកើត្តជាសោតាបន្ទបុគ្គល មានហ្គូ ។ គើ ។ អភិធម្មហិជិញ ការ៉ាវត្ថ

មត្ត គោចិន បុក្ខលោ ហ្វត្វា បុក្ខលោ ហោត់តិ ។ ន ស្រាំ វត្តត្វ ។ ខេ។ អគ្គិ កោះបិ ជ សភពភាមិ ហុត្វា ជ អភាគាម ហុត្វា ជ អហោ ហុត្វា ជ ឧក-តោភាគវិទុត្តោ ហុត្តា ជ បញ្ជាវិទុត្តោ ហុត្តា ជ ភា-យសគ្គា ហុត្វា ឧ ឧ៍ដ្ឌិប្បត្តោ ហុត្វា ឧ សន្ធាវិទុត្តោ လုံရွာ ေငးရွာင္ေလး ပုံရွာ ေလးရွာင္ေလး ပုံရွာ សន្ទានុសារី ហោត់តំ ។ អមន្តា ។ អត្ថិ កោច់ ន ដុក្ខលោ ហុត្វា ដុក្ខលោ ហោតិត ។ ន ហៅ វត្ត ១ បេ ។

(១៩០) សោខាបញ្ហា អត្តិត កាត្វា ខ ការណេន បុក្ខលោ ឧមហត្ថតិ សច្ចិតាដូចរៈ មដ្ដេលត ។ អាមន្តា ។ អត្តិ កោច សោតាបញ្ជោ ន សេត្របញ្ញេ ហេតុត ។ អមត្តា ។ អត្តិ កោចិ បុក្កលេ ហុត្វា ៤ បុក្កលេ យោតត។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ អត្ថិ ក្រោចិ សភាជា-ត្រាម ហុត្វា អភាតាម ហុត្វា ជ អភាតាម ហោ-ត់តំ ។ អមន្តា ។ អត្ត កោច មុក្ខាល ហុត្

រហើងឬទំនិក កដាវត្ថ

ជនណាមួយ មិនគ្នាប់គេតជាបុគ្គល បែរជាកេតជាបុគ្គល ្នា អ្នកមនគួរពោល យាងខេះខេ ៗ បេៗ ជនណាមួយ មិនព្រប់កើតជាសកខាតាមិបុគ្គល មិនគ្នាប់កើតជាអនាគាមិបុគ្គល មិន ត្វាប់កើតជាត្រះអហេត្ត មិនត្វាប់កើតជា «កកោកានមៃគូបុគ្គល បិច្ចព្វាប់ កើតជាបញ្ជាថ្ងៃពុទ្ធល មិនធ្លាប់កើតជាតាយសត្ថិបុគ្គល មិនធ្លាប់កើត ជាទិដ្ឋិប្បត្តបុគ្គល មិនធ្លាប់កើតជាសម្លាមត្តបុគ្គល មិនធ្លាប់កើតជាធម្មា-នុសាប្រគូល មិននាប់គេតជាសន្ទានុសាប្រគូល គេកេតជាសន្ទនុសា-បុគ្គល មានឬ ។ នេ ។ ជនណាមួយ មិនភ្ជាប់កេតជាបុគ្គល បែរជាកេតជាបុគ្គល មានឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាដ៍នេះខេ ។បេ។ (១៧១) បរេកខរធ្វី (នូវពាក្យប្ដេញឲ្យទាំ) ថា សោគាបន្ន-បុគ្គល មាន ព្រោះរហតុនោះ (ទើបសួរ) ថា បុគ្គល គេដីឥត្វន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ២ អើ ២ ជនណាមួយ ជា សោតា-បន្ទបុគ្គលហើយ ត្រឲ្យប់ជាមិនមែនសោគាបន្ទបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ៊េ ។ ជនណាមួយ កើតជាបុគ្គលហើយ បែរជាមិខៈកិតជាបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ជនណាមួយ ជាសត្វភាមិបុគ្គលហើយ ជាអនាគាមិបុគ្គលហើយ ត្រឡប់ជាមិនមែន អនាគាមបុគ្គលវិញ មានប្តី ។ អេ ។ ជនណាមួយ កើតជាបុគ្គល្បូល

ហេង ។ ខ ល្យ ខ្លែ ១ ខេត្ត ខ្លែ ១ ខេត្ត ខ្លែ ១ ខេត្ត ខ្លែ ខ្លែ ១ ខេត្ត ខ្លែ ១ ខេត្ត ខ្លែ ខ្លា ខ្លែ ខ្លែ ខ្លា ខ្លែ ខ្លា ខ្លែ ខ្លា ខ្លែ ខ្លា ខ្លេ ខ្លា ខ្លេ ខ្លា ខ្លេ ខ្លា ខ្

បែរជាមិនរក់គជាបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល ៤៣៦ នេះទេ ។ បេ។

(១៧៤) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេជីជ៍បាន យោយ អត្ថជំពិត និជិមគ្គជីទុត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងគូនៃបុរស មាន ៤ គូ បុរសបុគ្គល ៤ រូប មានហ្គ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ គូនៃបុរស មាន ៤គូ បុរសបុគ្គល៤ រូប មានមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះរហតុ នោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេជីជ៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និជ័មគ្គ ជ័ទុត្តមដែរ ។

អភិធម្មបំពិភេ កភាវត្ថ

 $\{ \circ \theta \}$ of $\{ \circ$ មដ្ឋេយត៍ ។ អាមន្តា ។ បុក្កលោ សន្ន់តោត ។ ន វត្តត្វេ ។ មេ។ មុក្កលោ អសន្ន៍តោត៌ ។ ន ស្រៅវត្តត្វេ ។ មេ ។ មុក្តលេរ នៅ សង្ខ៍ តោ ភាសង្ខ៍-តោត៌ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ បុក្កលោ សផ្ទុំតោ ១សផ្ទុំតោត ។ ភាមន្តា ។ សផ្ទុំតញ្ អស់ផ្គុំតញ្ជា ឋ ខេត្តា អត្តពា តតិយា កោជ័ត៌ ។ ន មោរិវត្តក្មេខ ២ ។ សង្គតញ្ មសន្តតញ្ ឋយេត្ត មត្តភា គត់យា គោជីត ។ អាមន្តា ១៩ ក្តុំ កស់តា ទ្រេស ភក្តុម ភាគមេ ភាគ មា ၊ សេង្គ្រា ខ ភាតុ អសង្គ្រា ខ ភាតុ ឥមា ទោ កំក្នុវេ ទ្វេ ជាកុយោត មត្តេវ ្តោត ។ អមន្តា ។ តេខ ហិ ខវត្តទ្ធំ សន្ត្ត់តញ្ អស់ខ្ញុំតញ្ ឋ(បត្វា អត្តពា តត៌យា កោជិតិ ។ បុក្ខលោ នៅ សង្ខ័តោ ខាសង្ខ័តោតិ ។ អាមន្តា ។

ក្សាល្អពិធី កាលប្រឹក្សា

(១៧៤) បុគ្គល គេដឹមបាន យោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តប ชุ ๆ เคี ๆ บุลุณ ยายบุบเลาค์ไลล์บุ ๆ ผูกษิยลุณภายเ យ៉ាងខេះខេ ។បេ។ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យភាក់តែងឬ ។ អ្នកបិនកូរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យតាក់តែង មិនថែន មិនមានបច្ច័យតាក់ តែងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ បុគ្គល មានបច្ច័យភាក់តែង កមិនមែន មិនមានបច្ច័យភាក់តែង កំ ษิธโยธนุ ๆ เห็ ๆ จับสุดจัก สโจเจโด เป็นโพสโด សត្តតៈ និធីអសត្តតៈចេញ មានហ្គូ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។បេ។ ខែបផុតខី ញ ដទៃទៀត រៀវលៃដស់វីត: និងអស់វីត: ចេញ មានឬ ។ មើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ជាគុរនៈមាន៤ ប្រការ ជាគុ៤ ប្រការ តើដូច មេចខ្វះ គស់ត្រពេត្ត អស់ត្រពេត្ត មាល់កំតុខាំងឡាយ ៣គុ ៤ ប្រការនេះឯជ ភាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុក្រភិធប្ ។ អើ ។ បើដូច្រាះ អ្នកមិនគួរពោលថា ទីបំផុតទី៣ ដទៃទៀត វៀវាលន៍ តែសង្គ: និងអសង្គត:ចេញ មាន ដូច្នេះទេ ។ បុគ្គល មានបច្ច័យ กาศไลล์ ก็ยิ่នโยร ยิรษาธบบู้เบาการไลล์ ก็ยิ่รโยธบุ ฯ เพื่ ฯ

ម្យុំ សង្គុំ មញ្ចុំ មុខ សង្គុំ មុខ សង្គុំ ១ ឧ ហេវ ត្រៃ ។ បេ ។ ១ភា សង្គា និត្តាន អស់ខ្ញុំតំ បុក្ខលោ នៅ ស់ខ្ញុំ តោ វាស់ខ្ញុំ តោតិ ។ មាតឌី ។ មឃោ ១៦ មឃុំ ភូណិច្ មក្ខព្យង្ឋ ១ ខ ស្ដេ វត្តទ្វេ ១ ខេ សន្នតំ ឧិត្វានិ មសន្នតំ បុក្ខលោ នៅ ជាសង្ខ៍ តោត ។ អាមន្តា ។ អញ្ញុំ រូប៉ ឧិទ្ទាន អញ្ញោ បុក្ខលោត ។ ឧ ហៅវត្តត្វេ ។ ខេ ។ វេឌភា ។ ខេ។ សញ្ញា ។ ខេ។ សង្គ័ារា ។ ខេ។ វិញ្ជា ឈំ សង្គ័តិ ឧិព្វានិ អសង្គ័តិ បុក្កលោ នៅ សង្គ័តោ សេសខ្លាំ ។ អេសុ ។ ទេសុំ វិញាណំ អេញុំ ម្រាល់ ស (បុណ្យ) ត់ដល់ហូរ និត្សិរយេ វយោ បញ្ហាយត់ ជិតសុទ្ធ អញ្ជត្តិ ೮೯೧ ೮೮-ಉ ។ អាមត្តា ។ បុក:លា សង្ខ័ តោតិ ។ ជ វត្តព្រ ។ បេ។ វុត្ត ភក់តា សន្ត្តានំ សន្តសុដ្ឋ សន្ត្ធសក្ខាណាន់

បុគ្គលកថា

សន្តនៈដទៃ អសន្តនៈដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង ។ បេ។ ខន្ធ មានបច្ច័យគាក់តែង ព្រះនិរ្វាន មិនមាន បច្ច័យគាក់តែង បុគ្គល មិនមែនមានបច្ច័យគាក់តែង មិនបែបជាបិប មានបក្តីយតាក់តែងថ្មី ។ អើ ។ ១ន្ទដទៃ គ្រះនិត្វានងខែ បុគ្គល ដុ ្រែក រ មិមត្ថមិល្យ លាខ្លះខេះខេ រ លេ រ វិព សាខពឲ្យលាមប តែង ព្រះនិទ្ធាន មិនមានបច្ច័យគាក់តែង បុគ្គល មិនមែនមានបច្ច័យ ភាក់តែង មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យតាក់តែងឬ ។ កើ ។ រូបដ់ខែ [ព:ន្ទំលានដទៃ ជំមិលដ្ឋសភិ ឯ មិមគ្គមិរយោហណ្ឌឌ្ឌនេះ េ ឯលេវ វេទនា 🕽 ២៦ សញ្ញា ១២១ សង្គារ ១២១ វិញ្ញាណ មានបច្ច័យភាក់តែង ព្រះនិព្វាន មិនមានបច្ច័យភាក់តែង បុគ្គល មិន មែនមានបច្ច័យភាក់តែង មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យគាក់តែងឬ ។ មើ។ វិញ្ហាណដទៃ ត្រះនិត្វានដទៃ បុគ្គលដទៃឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរគោល យាងនេះទេ ។ បេ។

. (១៧៥) បុគ្គល មានការកើតឡើងប្រាកដ មានការ សូន្យទៅប្រាកដ ការប្រែប្រលនៃបុគ្គល កំពុងបិតខៅប្រាកដប្ ។ ដេ ។ បុគ្គល មានបច្ច័យភាក់តែងឬ ។ អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាដ៍នេះទេ ។ បេ ។ ត្រះមានត្រះកាគ (១៩គ្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត សត្ថតលក្ខណ: នៃសត្ថតធម៌នេះ សាខ លា ប្រការ

រប្បាធិប្បវិជ្ជា ក្រោះបត្ត

មិនាជំ មញ្ជន្តំ បញ្ហាយត់តំ បុក្កបស្ប ជ្យា នោ មញ្ចាល់ តំ វេលៈ មញ្ចាល់ មិត្តសូ មញ្ជូនត្តិ ញ មភាយត៌ នេះ សំ បុក្កា សន្ល័តេត៌ ។ មុក-ញ លក្សី ខ ៩៧ នៃ ឧណ្ណាលស្ងួ ២ ព្រោ ឧយ.-យត់ ខ ស្នមាំ មេឃនុខ្មុំ ឧឈាយឌុខ ៤ មានស្នា ៤ បក្ខលោ មកខ្ពុំ នោត ។ ១ ហៅ វត្តិ ត្រូ ។ បេ។ វត្តិ ភក់តា តំណាំមាន ភិក្ខាវ អស់ខ្លួតស្ប មសន្ទ័នបក្ខណាធំ មសន្ទ័នាធំ ភិក្ខុវេ ខម្មាធំ ဒ နင်္သါးသ င်္သားကမ္မွာ ၁ နကော င်္သားကမ္း ဇ် ဗဏ္ဏဏ်န်ာ ၉ ((ဟာ ဗဏ္ဏဏန်ာ ၉ ซိုရလ႑ု မက္က-៩ត្ត ខញ្ជាយត់ គេ១ ហិ បុក្កលោ អស់ខ្ញុំតោត៌ ។ (១៧៦) មានិត្តតា មុក្ខលោ អត្តតម្លៃ ឧត្តតម្លាំ ។ មត្ថទទ័ត ។ ចរិជិញ្តា បុក្កលោ សស្បាតាត ។

ម្នាលកិក្ខាន់ឡាយ សន្ថតធម៌ទាំងឡាយ មានការកើតឡើងក្រាកវ សានមាសេ៍ខាំងៅយែមក្នុ មហ្គេកែល្រែស្រែមមក្នុ មួចបង្គក្នុងក្រុ ្រុកដដែរ បុគ្គល មានការគើតទៀតប្រាកដ មានការសូនទៅប្រាកដ ការស្រែត្រហុំនេជ់មីល មួយខ្មែញ មួយមន្ត្រារ សេដ្ឋាន នេះ ជំនិល មានបច្ច័យតាក់តែងដែរ ។ បុគ្គលមិនមានការកើតឡើងប្រុកដ មិនមាន ការសូន្យទៅប្រាកដ ការប្រែប្រួលនៃបុគ្គល កំពុងបិតនៅមិនប្រាកដ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យតាក់វត្តឥឬ ។ អ្នកមិនគួរ សោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ងែត្រាស់ថា ម្នាល កិត្តទាំងឡាយ អសន្តឥលក្ខណៈ នៃអសន្តឥធម៌នេះ មាន៣ ប្រការ ម្នាលកិត្តទាំឪឡាយ អសុត្តធម៌ទាំងឡាយ មិនមានការកើតឡើងប្រាកដ មិនមានការសូទ្យទៅប្រាកដ ។ ការប្រែប្រលៃនៃអសត្ថតធម៌ ដែលកំពុជ ឋិតនៅ ក៏មិនប្រាកដដែរ បុគ្គល មិនមានការកើតឡើងប្រាកដ មិន មានការសូទ្យទៅប្រាកដ ការប្រែប្រលនៃបុគ្គល កំពុងបិតនៅ ក៏មិន (១៧៦) បុគ្គលរលត់ហើយ មានក្នុងប្រយោជន៍ គឺព្រះនិត្វាន ឬ ឬមិនមានក្នុងប្រយោជន៍ គឺព្រះនិទ្ធាខរេ ។ មានក្នុងប្រ-រយាជន៍ គឺព្រះនិត្វាន ។ បុគ្គលលេត់ហើយ ជាបុគ្គលេ្សផ្ទ ។

ពុគ្គលរកស

(១៩៤) ន វត្តទ្ធំ បុក្កលោ ឧបលក្កត់ សច្ចំតេដ្ឋបទេដ្ឋេលត់ ។ អាមន្តា ។ ឧធ អត្តំ កោច់
សុទំ វេឌនំ វេឌិយមានោ សុទំ វេឌនំ វេឌិយមីតំ
បដាលាតីតំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ អត្តំ កោច់ សុទំ
វេឌនំ វេឌិយមានោ សុទំ វេឌនំ វេឌិយមីតំ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។ បុគ្គល មិនមានក្នុម្យេយេជន៍ គឺទ្រះទិព្វានឬ ។ បុគ្គលរលត់ហើយ ជាបុគ្គលជាច់សូន្យឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។

(១៧៧) បុគ្គល បិតទៅ ក្រោះអាស្រ័យអ៊ី ។ បុគ្គលបិតទៅ ក្រោះអាស្រ័យកព ។ កព មិនទៀន មានបច្ច័យគាក់តែឪ កើតឡើង ក្រោះអាស្រ័យលេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជា ធម្មភា មានការនៃរសទៅជាធម្មតា មានការលេត់ជាធម្មតា មានការ ប្រែប្រលជាធម្មតាថ្ម ។ អើ ។ សូម្បីបុគ្គល ក៏មិនទៀន មានបច្ច័យ គាក់តែឪ កើតឡើង ក្រោះអាស្រ័យលេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការនៃរស់ទៅជាធម្មតា មានការលេត់ ជាធម្មតា មានការប្រែប្រលជាធម្មតាថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ។

(១៧៨) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដ៏ឥបាន ដោយ អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងជនណាមួយ កាលដេសុ១-វេទនា ម៉េមន៍ដឹងច្បាស់ថា អញាវេសុ១វេទនា មានហ្គ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ ជនណាមួយ កាលវេសុ១វេទនា ដឹងច្បាស់ថា អញវេសុ១វេទនា

នេះជា វត្ត ស្រុក្តិលោ ខ្លួចបញ្ជាតិ សិទ្តិ-អនុជ្ជាធន្លេខ ។ ខ វត្តគ្នំ ឬក្តលោ ឧបលព្ថត្ មាន មាន មាន មាន មាន មាន មាន មាន មាន គោច ឧុគ្គ ឋេឧធំ ឋេឌិយមា នោ ។ បេ ។ អនុគ្គ-មេសុទ្ធ បានទុ បានិយមានោ អនុក្ខមេសុទ្ធ បានទំ វេឌ្ធ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ អាមស្ថា ។ សញ្ជាំ អត្ថិ កោះ មនុក្ខមសុទំ ឋននំ ឋនិយមាលេ មនុក្ខៈ មេសុទំ រាន់ ំ រាន់ឃាម៉ាត់ បជាទាត់ គេ១ វត រេ វត្តត្វេ បុគ្គលោ ឧបលត្តតិ សន្តិតាដ្ឋបរមន្ទេ-នាតិ ។ អត្តិ កោចិ សុទិ វេឌន វេឌិយមានោ សុខ ជនជំ ជនិយាម័ត៌ បជាទាត់តំ កាត្យ តេខ ខ ការយោជ បុក្ខលោ ខុបហត្ថត់ សច្ចិតដ្ឋបរ-ត្តដើយម្នូវ មាតយ៉ឺ រ ក្រេ មាំ ព្រះ ព្រះ្ធាល-មាលេ សុខំ ឋេឧធំ វេឌិយាម៉ឺតិ បជាជាតិ ស្វេ បុគ្គលោ យោ សុទ៌ វេឌជំ វេឌិយមានោ សុទ៌ វេឌជំ បន្តិយាមីតំ ន ខជានាតំ ខ សោ បុគ្គលោតិ ។

រាភ័ពប្រាំ៨៣ គេ៤៤ភ្ន

តាលពីជុម្ពុជ្ញា មេលាពេលសកោះ ជីមេនិយមរាលណ $m_1 \pi_0 0$ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដែរ ។ ឬកូលិនអូបពាយ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តបហ្គ ។ អើ ។ ក្រុងដនណាមួយ កាលដេទុក្ខវេទនា ។ បេ។ គាលដេ អទុក្ខមសុខវេខនា ដឹងច្បាស់ថា អញវេងមខុក្ខមសុខវេខនា មានឬ។ ថា អញវង្គខុត្តមសុខវេទនា មាលអ្នកដ៏ចំរេន ក្រោះហេតុនោះ ឬក គួរ ពោលថា បុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏បុគ្គប ដែល ២ សកកទី ធ្វើ (ន្ទវីតាស្យប្តេញឲ្យទាំ) ថា ជនណា កាលផេ សុខវេទនា ដឹងច្បាស់ថា អញវេសុខវេទនា ដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ (ខើបស្ទ)ថា បុគ្គល គេដឹង្ហែន ដោយអត្តដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទត្តមហ្វ ។ មើ ។ ជនណា កាលវេសុខមេនា ជំងឺច្បាស់ថា អញវេសុខមេនា ជននោះឯឪ ឈ្មោះថា បុគ្គល ជនណា កាលរង៍សុខវេទនា មិនដឹង ច្បាស់ថា អញជើសុខរៅខនា ជននោះជំងី មិនឈ្មោះថា បុគ្គលប្ត ។

ន ហេវ វត្តព្វេ ១ មេ ១ យោ ឧុក្ខំ វេឌនំ វេឌិយមានោ ។ ខេ ។ យោ អនុក្ខាមសុទ័ វេឌិនិ រៅជ័យមានោ មឧុក្ខមេសុទ្ធ វេឌជំ វេជ៌យាម៉ូតិ បជា-ល់ ស្នេ ដំប្លាស លេ ងដំយើតមាន់ ដូចចុ រេត្តភាព ស្នេស្និតកាំខ្លុំ រេត្តកាំខ្លុំ ខេត្ត មជានាតិ ន សោ មុក្កលោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ អស្តិ កោចិ សុទ្ធិ ឋេឌជំ ឋេឌិយមានោ សុខ វេឌជំ វេឌិយាម៉ឺតិ ខជាជាគឺគឺ កាតា ខ ការណេន បុក្ខលោ ឧបលត្តត៌ សច្ចិតផ្នេះ-ត្រើខាឌ្ ៧ មានឌី ៧ មួយ សួស រុខខា គណោ សុទិ ឋន្ទិ ឋន្ទិយមានោ សុទិ ឋន្ទិ ឋន្ទិយា-ត្ស ឧធាធាតុស្ស ។ ១ សេតុ មុខ ៤ ៤ ឧស្សា នុស្សា រដ្ឋ ១ ខេ ១ នយា មដ្ឋមិនជា រដ្ឋប មឈ្មោ អន់យើតហ្នុំ រុនច្ច រុទ្ធភាសា អន់យឹ-មសុទ្ធ ប្រឌុទ្ធ ប្រជុំយោឌ្ឌ ខ្លុំ ខេត្ត ខេត្ត ។ ប្រេ ។ វត្តព្យ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ មេ។ ដន្តណា សាលដើម្បារមែរវា ។ បេ។ ជនណា កាលដើមទុក្ខមសុខបទនា ដឹងច្បាស់ថា អសារប អនុត្តមសុខមេខា ជននោះ៦៩ ឈ្មោះថាបុគ្គល ជនណា កាយមេ អទុក្ខមសុខឋនា មិនដីឪព្យាស់ថា អញផេអទុក្ខមសុខឋនធា ៤៣៣: ឯឥ មិនឈ្មោះថាបុគ្គលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។ សតវាទី គ្នេ (នូវភាក្យុស្ដេជាឲ្យមា) ហំ ជនណាមួយ កាលផើសុខៈ ឋទនា ដឹងច្បាស់ថា អញផេសុទឋទនា ដូច្នេះ ក្រោះហេតុនោះ (เจ็บญูเ) ថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទគ្គបញ្ ។ หี ๆ พุงห่อมปริง บุลูญลาญเม็พุงห่อม ฮ็ม็อกูพ์ปา หញ្ញាន៍សុទ្ធវទនា ก็สโรบุ ฯ អ្នកមិនគួររកាល យាំង៍រនះ ខេ ជា ពេង ខ័មរុទនា ដុទ្ធ ង ពេង មន់មិនមាំ១រៀនខា ដទៃ បុគ្គល កាលដែនខុត្តមហុ១វេខនា ដឹងច្បាស់ថា អញជើងខុត្ត-មសុរវេទនា ក៏ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ប្រ។

ព្យត្តលានាជា

[១៧៤] ក្រមិនគួរនោលថា បុគ្គល កេដីន់បាន មាយក្រ

ដ៏ពិត និធិអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អា ។ ក្រែធីបុគ្គលណាហួយ ពិយាយោ

ធស់គេហ្ មឌ្ឌតស្រើហុឡឌ្សិា សន្សុន សិហមិមក្ពុក្រអ

តេដ្ឋបមេដ្ឋេខាតិ ។ អាមត្តា ។ ឧឧ អត្តិ (ការចិ

វភ ហេ វត្តត្វេ បុក្ខលោ ឧបលត្ថតិ សច្ចិក្ខដ្ឋប្រ

新印度

រប៉ាលប្រជាក ៣៤៤គ្ន (ဂ၏႓) ေႏန္မာ့္ မုန္မႈလာ ရေမလစ္သခဲ့ လင္ဗိ-

តាយេ តាយៈនុខស្បី វិហៈតិតិ ។ អមន្តា ។ ក្ខេត្ត និស្សាធិន្សាធ សន្ត ឯ មេ ឯ ត្រសួនក្នេ ឬ។។។ មាញ់ អត្ត កោច កាយេ កាយាឧុបស្បី វិហ-ទួយ ពិបារណា ឃើញ ខ្លាកាយក្នុងកាយ មានថែន ចាប្រក្រដីពីពីព រត្រាះហេតុនោះ អ្នកគួរទាល់ថា បុគ្គល គេដង៍បាន ហ៊ោយបង្ហា រតិ នេង វត រេ វត្តាត្រ បុក្ខលោ ឧបលត្តតិ ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេវើចំហុរ។ មាន្តិកាដ្ឋបាមដ្ឋេសាតិ ។ ជ វត្តព្វ ពុក្ខលោ ឧប-ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងជនណាហួយ លត្ត សច្ចិត្តដូចទេដ្ឋេសត៌ ។ អាមស្តា ។ ឧឧ ពិលារណាឃើញ ខ្លាំឋទនា ក្នុងឋទនាទាំងឡាយ ។ បេ។ នូវចិត្តក្នុង អត្ត កោច ឋេឧសសុ ។ បេ ។ ចំត្តេ ។ បេ ។ ចិត្ត ។ មេ ។ តិចារណាឃើញ ធម្មារម្មណ៍ ក្នុងធម្មារម្មណ៍ទាំងហ្វាយ ឧទ្ទេស ឧទ្ទានុបស្បី វិហរតីតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ មានខែនថ្ក ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលណាមួយ ពិហណោយញៀ អត្តិ កោចិ ជម្មេសុ ជម្មានុបស្ស៊ី វិហរតិ គេជ

ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគ្នាពោលថា បុគ្គល គេដង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត មដ្ដេខាតិ ។ អត្ថិ កោះចំ កាយេ កាយៈឧប្សប្រឹ និងអត្តជំទត្តមដែរ ។ សកវាទី ធ្វើ (ខ្លាំពាក្យប្រេក្តាឲ្យទាំ) ថា ជនណា វិហរតីតិ ភាត្យ នេះ ខ ភាពណៈឧ បុក្ខាលា តិកា ចូលប្រាក្សា ខ្មុំមាកមិត្តមាកា សុខ មើលរាស្ដ្រនេះ (ខេត្ ឧធលត្តភា សត្តិភាដ្ឋមាមដ្ឋេសតា ។ អាមន្តា ។ ស្ទា) ថា បុគ្គល គេដង់ជាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមហ្វ ។ អើ ។ ယော ကေးမှာ ကေယာင္စစည္တို ဒီတက် လျှင်္ဂ ဗုဂ္ဂလာ ជនណា ភិព្យាឈាយេញនូវកាយក្នុងកាយ ជននោះ ឈ្មោះថា បុគ្គល

ាផ្តួលពេះវា

ខ កាយេ កាយខ្មែងរី វិហត់ ខ សោ មុក្ខលេតិ ។ ឧ ហេវ ក្តែ ។ មេ ។ យោ វេឌស. មាំ ឯពេង ខ្យុំង ឯពេង ខុតិមាំ ខុសិថ្តម្បឹ န္သည့္အ ကြေး ရိမ္ထိုက္လ ၂ဏ ၃ ဧးရိုက္ခံ ဧရိုာင္ပံ-មស្បី វិលាតិ ន សោ បុក្ខលោតិ ។ ន ហៅ វត្តាគ្វ ។ បេ។ អគ្គ កោច ភា:យ ភាយាឧុបស្បីវិហវត្តិ តាត្វា នេះ ខេត្តការណែន ឬក្រលោ នុមហត្តតិ មាត្តី មាន នេះ មាន ខ្លាំ មាន ខ្លាំ មាន ខ្លាំ ខ្លាំ យោ មញ្ញោ កាៈយ កាយាឧុបស្បី ហៃតើតំ ។ ឧ : ហេវំ វត្តត្វេ ១ ខេ ១ មក្សា វេជនា ១ ខេ ១ មេឃ ខ្ញុំ ។ ខេ ។ មេឃ ខុស្ ម ឃោ ខុស្ ឌសិថ្នក្រែ រូសរឌុម ឯ ៤ សេរ ដូមីដេ ឯ នេ ឯ (០៤០) ជុក្ខលោ ឧឧលត្តត្ថា សច្ចិត្តដ្ឋបរមដ្ឋេ សាត៌ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ ក្តែំ កក់តា

ជនណាមិនពិចារណា ឃើញខ្លូវកាយក្នុងកាយ ជននោះ បិរណ្ណេះហ ម្មាល់ ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្យាង ក្នុង ក្នង ក្នុង តិចារណារយ៍ញ ខ្លាំវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ។ បេ ។ ខ្លាប់ផ្ត ក្នុងចិត្ត ។ ហេ ។ ភិបា ណោ ឃើញ ខ្លាំធមាម្មណ៍ ក្នុងធមាម្មណ៍. តំនទ្បាយ ដននោះឯង ឈ្មោះថាបុគ្គល ដនណា មិនពីថាណោ ឃើញ នូវធម៌ ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយ ជននោះ មិនឈ្មោះថាបុគ្គល ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។ សកវទី ធ្វើ (ខ្លាំពាក្យប្ពេជ្ញាឲ្យទាំ)ថា ជនណាមួយ តិចាណោះឃិញ ខ្លាំកាយ ក្នុងកាយ មាន ដូច្នេះ ក្រោះហេតុនោះ (ខេបស្បា) ថា បុគ្គល គេដីជីហ៊ុន យ៉ោយអត្តជ័ពិត និធីអត្តជ៍ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ កាយដទៃ បុគ្គលអ្នកពិលាណេយើញ នូវតាយក្នុងកាយដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យាងនេះទេ ។បេ។ វេទនាដទៃ ។បេ។ ចិត្តដទៃ ។បេ។ ជមា-រម្មណ៍ដទៃ បុគ្គលអ្នកនាំចារណាឃើញ នូវធម៌ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយដទៃ ឬ ។ អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (១៨០) បុគ្គល រគង់ន៍ពុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និង

អត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា

វត្តគ្យា ។ មេ ។

ខ្នះ ទូហេជូ ។ ម ឧហេជូ ។

ស្ពាត្រ លោក អែវត្តស្បី សោលប្រ មាន មាន ។ នេះ អត្ថាខ្ទុំខ្ទុំ និសត្^(១) ស្ត្រី មត្តកោ សិយា ည်း လောက် မေးကြွာ်ရှိ ဗဋ္ဌာသ ឧပညာ គឺគំ អុឌ្តេ សុគ្គាស្ត្រ ។ អេឌុស្តា ។ គេជ ហិ វត្តព្វ បុក្កលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិកដ្ឋបទដ្ឋេលគិ ។ [១៨១] ឬក្តលោ មវេត្តគឺតំ ។ អាមន្តា សល រូបេខ មក្រង់ខ្លួន រួយ វិល វិលេ ខេត្តមន្ត្ សហ រូបេជ មក្រោត់តំ ។ តំ ជីវ តំ សរុធ្តេំ ។ អញ្ចុំ ដូច្នេះ អញ្ជា មាន ស្រុំ វត្តិ ។ ខេ ។ ម្ភុកលោ ម:វេត្តតំតំ ។ អាមនា ។ មត្តក្រសោ អប់គ្នាត់តំ ពហ៌ន្ធា និក្ខាមិត្តា មប់ក្ខាត់តំ ។ មក្តុ-រក តោ មក្រកួតិត ។ តំ ជីវ៉ តំ សព្រំ ។ ជ សេរ វត្ត ប្រ ប្រ ពល់ទា ធំក្នុមិត្ត អវក្ត-ត់នៃ ។ មញ្ចុំ ជីវ មញ្ចុំ ។ នេ ស្រាវ

រាភិប្បញ្ជីពេ ២៦វត្ត

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះមាន់តែ អ្នកមិន គួរគោលថា បុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ខត្តមដែរ ។ (១៨១) បុគ្គលក្រឡេកមើលឬ ។ អើ ។ បុគ្គលក្រឡេក เล็บ โยลงเซโลด้ ดีเปเฉษโด เรลโษเลโษเล็บ ม ก็ชับ โดเจาสเพียง โอลมุฮโก ม ธุเาะยะ พูงกาเพาะด้ ม พิษลุรย์เ រពាល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។ បុគ្គលវៀរបាកប្រ ខើបក្រឡេកមើល ឬ ។ ជីវៈជវិទ សវីរៈជវិទឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ។ บุลุณ(คเชาหเษ็ญบุ ฯ เห็ ฯ บุลุณคาส์เสทส์คุลโลเบ (คเชาค មេល៤ ឬចេញមកខាងក្រៅ មេីហ្សាឡេកមេីល ។ បុគ្គលតាំងនៅខាង ក្នុង ក្រាឡកមេល ។ ដីវៈនោះ គឺសរែៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលចេញមកខាងក្រៅ ទើបក្រឡេកមើលថ្ម ។ ជីវៈដទៃ ស៊ីវៈដទៃឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(၁၄၉) ၃ နေရိမ္မိ ရမ်းဟာ ဒဂ္ဂလမ်းမှ မာဦ-អេឌី លេខ ឌើលង្ ។ មាតយ ។ ១៤ ដង្កូ មានិ-វានី កោលវានី ភូតវានី តដ្ឋានី អវិតដវានី ឧត្តាដ្ឋកូនតំ ។ អាមន្ត ។ វត្តិ ភភវតា អត្តិ បុក្ក-លោ អត្តហិតាយ ជដ់បញ្ជាត់ អត្តៅ សុត្តព្តោត ។ អាមញ្ញា ។ នេះ ស ប៉ុត្តលោ នុបហត្តតិ សច្ចិ-តាដូចមេដ្ឋេចតំ ។ ខ វត្តព្វំ បុក្កលោ ឧបលត្តត៌ ស្ត្រីយុឌ្ធពេធជើសង្ រ មាងស្លា រ ប្ឋ ឯងប្ សច្ចុវានី កាលវានី ភ្លុនវានី នៅវានីវានី មានពាជ្យជ័តិ ។ មាមញ្ហ ។ វុត្តិ ភភ/តា ឯភា-មុក្តលោ ភិក្ខាវ លោកេ ខុប្បជ្ជមានោ ខុប្បជ្ជតិ សល់ជូចសួយ សល់ជួចសុស្ភាយ លោយបង់យនិប្-យ អត្តាយ ហិតាយ សុទាយ នៅមនុស្សានន្តិ អង្គោះ សុត្តៈ ភាគ ។ អមត្តា ។ តេជ ហំ បុក្កលោ ឧធលត្ត សច្ចិត្តដូចមេដ្រួលតំ ។

(១៨৮) អ្នកមិនគួរពេលថា បុគ្គល គេដង៍ទាន ដោយអត្ថ ដ៏ពិត និធីអត្តដ៏ទត្តមឬ ។ អើ ។ ក្រែងគ្រោះមានព្រះភាគ ទ្រង់ដា អ្នកសំដែនពាក្យទៀនក្រន់ សំដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែន ពាក្យប្រាកដ ស់ដែនពាក្យមិនឃ្វៀនឃ្វាក ស់ដែនពាក្យមិនប្រែប្រែ ឬ ។ អ៊េ ។ ត្រះមានត្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្ត ដើម្បីប្រយោជន៍ទុន ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ គើ ។ ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គល គេដីឥហុខ ដោយអគ្គដ៏ពិត និធីអគ្គដ៏ ទត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរនោលថា បុគ្គល គេដ៏ង៍ទាន ដោយ ผลุนี้กิล ธินิศลุนี้จลูยบุ ฯ เพิ่ ฯ ใคนีโตะอาธุคะกาล ទ្រង់ជាអ្នកសំដែនពាក្យទៀនត្រន់ ស់ដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែន៣ក្សាបាតដ សំដែនពាក្យមិនឃៀនឃ្វាត សំដែនពាក្យមិន ប្រែប្រែលថ្ម ។ ហើ ។ ព្រះមានព្រះភាគខ្រន់គ្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុ ទាំង ឡាយ បុគ្គលម្នាក់ កាលកើត ឡើងក្នុងលោក ៧មង់កើតឡើន ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីរសចក្តិសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បី អនុគ្រោះដល់សត្វលេក ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រេន ដើម្បី សេចក្តីសុខ ដល់ទៅតានិនិមនុស្សទាំនិទ្យាយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុនិ ព្រះសុត្រពិតឬ ។ មើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល គេដឹងថ្មាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជ៍ទត្តមដែរ ។

ត្តដើយន្ទ ឯ

មនើយន្ទ ឯ

មនិន្ន

ប្រព័ន្ធ

ប្បវិធី

ប្រព័ន្ធ

ប្បសាធ

បន្តិបាន

អត្តពណ៌ពុក្ខខ ខណ្ឌង់

(១៨៣) បុគ្គល គេជំងំបាន ដោយអត្តជំពិត ខិងអត្ថបំពុត្តប

ឬ ។ គេ ។ ក្រង់ព្រះមានព្រះកាគ (១៩៣អ្នកសំដែងពាក្យបៀប
គ្រង់ សំដង់តាមកាល សំដង់តាក្យពិត សំដង់តាក្យពុក្យ សំដង់ ពាក្យមិនឃ្វៀនឃ្វាត សំដង់តាក្យមិនប្រែប្រាល់ ។ គេ ។ ព្រះ មានព្រះកាគ (១៩គ្រាស់ថា ធមិតាំងីតូដីជាអនត្តា ពាក្យដូច្នេះ មាន ក្នុងព្រះសុត្រពិតឬ ។ គេ ។ ព្រោះបោតុខោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលគេជំងំបាន ដោយអត្តជំពិត និងអត្តជំទុត្តម ដូច្នេះខេ ។

(១៨៤) បុគ្គល គេដ៏ឥញុខ ដោយអគ្គដ៏ពិត និធិអគ្គដ៏ទុត្តម ឬ ។ គើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ជាអ្នកសំដែនពាក្យទៀន ក្រន់ សំដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែនពាក្យពុកដ សំដែន ពាក្យមិនឃ្វៀន៍ឃ្វាត សំដៃន៍តាក្យមិនប្រែប្រុសឬ ។ ដើ ។ ទ្រះមាន ព្រះភាគត្រាស់ថា បុគ្គល រមែងមិនសង្ស័យ មិនធឿងចូល់ថា ទុក្ខ ហ្នឹងឯន កាលកេត ក៏កេត្តឡើន ខុក្ខហ្នឹងឱ កាលលេត់ ក៏រាបត់ ទៅ ការដ៏ន៍ដោយមិនជឿស្ដាប់បុគ្គលដទៃខែបុគ្គលនោះហ្គឺជីឯជី វមែង មានក្នុសមាខិដ្ឋិទុះ មាលកញ្ជានៈ សមាខិដ្ឋិ រ៉េមង៍មាន ដោយហេតុ ប៉ុណ្ណេះឯង តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងត្រះសូត្រភិនប្ ។ អើ ។ ក្រោះ ហេតុនោះ អ្នកមិនគួរគោលថា បុគ្គល គេដង៍ហុន ដោយអត្តដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ។

-សត្តកន្លើមា-(១៨៥) ស្គ្គលេខ មុសសង្គត់ នន្ត វេណិក ភិក្ខុន័ក សារ តុំ គេ ស្ត្រ ។ មានស្លា ។ ទាប់មន្ត្តី ឯភពកេច

ក់នុសត្តេតបច្ចេស់ មារ ឧ៍ឌ្និកតំ ខុ តេ សុទ្ធសន្ធារជយោល ១ ៣១ សត្តិពលព័យ យយ្ធ អន្តសទ្ឋារា យោតិសុខ្លោកថា ឥត រាំ ១ ខ្មេសុ ស ខ្មេស ហោត់ ស ត្តេត់ ស ម្មត់ ឧកមេវ ហិសម្ភោត ឧក្តំ តិដ្ឋតិ បើតិ ច សាយាទ្រ ខុទ្ធោ សម្ពេច សាញាំ ខុទ្ធោ ចុះជានឹត្ត អត្តេវ ស្តុំ ស្តេស្តិ ។ អាមន្តា ។ តេជ ហិ វត្តព្វ ពុក្ខលោ ឧពលត្តម្នា សព្ទិកាដ្ឋខមេដ្ឋេញត ។

មុក្ខលោ ខុមហត្ថក សច្ចិកដ្ឋមរៈ តជើសង ឯ មានស ឯ ខ្ ម មាលសាំ មាន សើ ភកវត្តិ ឯតឧវេស សុខ្យោ លោក លោកភេទិ ខណ្ឌ វុទ្ធិ កេត្តាវតា លោកភេទ វុប្ទភ័ទ យញ្ ខោ

បុគ្គលវាយវា

(១៨៤) បុគ្គល គេដឹងល្ខ ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្វ។ មើ ។ ក្រែងដែកកិច្ចនិ បានពោលភាក្យនេះ ចំពោះមារមានចិត្តបាបថា ស្លាលសារ អីមនៀ សុសង់ ឌុំ(ជិះ៤ (តំ៣ ទៀម) អីមសាខ ទិដ្ឋិ (យ៉ាងនេះ)ឬ នេះជាគំនលេង្ខាសេកូលទេកើ សត្វមិន មានក្នុងទីនេះទេ ដូចយ៉ាន៍សព្ទថា ថេ ក្រោះការបរិប្ចណ៌ ដោយអង្គ័យជ្រា កាលខន្ទទាំងឡាយមាន ការសន្មតិ ថា សត្វ រមែងមាន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ក្រោះថា ទុក្ខាតែងកើត ឡើងផង ទុក្ខ តែងតាំងនៅផង តែងនៃវាសទៅវិញផង ធម្មជាតដទៃ ក្រៅអំពីខុត្ត មិនកើតមានទេ ធម្មជាតដទៃ กุศเคลื่อน คระเทศเทา

តាត្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពេលថា បុគ្គល នេះដីជីបាខ ដោយអត្ថដ៏វាិត និងអត្តដី

[១៨៦] បុគ្គល គេជីងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអក្គដ៏ទត្នមប្ ។ ដេ ។ ក្រែងព្រះមានខ្ទុំមានអាយុ ថានក្រាបបង្គ័ទូលសួរព្រះមានព្រះ ភាគថា បរិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះអង្គតែឥត្រាស់ថា លោកសូន្យ លោកសូន្យ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ដែលព្រះអង្គគ្រាស់ថា លោកសូន្យ តេដោយហេតុដូចម្ដេច ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាលមានន្ទ

រាជ្ជាល់លេខ វា ជុំស្នា សុខោ សុញ क विश्वास លោះ កាត់ ដូច ក់ញានន្ទ សុ៣ មៈត្ន អត្ថយេខ វា ខេត្ត (ទា អេចថ្ម សុភា អ(ភ្ជ ម្នាប់ មេ មាន ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុ ឯពេធ ៣៩ថ្ងៃ ខយ្មភាឌិភាពិពិទិលា ៩៧៥% ពុទ្ធ មន្ទ ប្ដម្នំ ប្ដម្ដាំ មេដង្គិតមាន ប្ដងា សុញាំ មត្តេខ វា មត្តនិយេន វា សោត់ សុញាំ ត់ស្ សុញា ។ ខេ ។ ជីវ សុញា ... សោ ಚ್ ಕ್ಷಾ ។ បេ ។ ភោយ ក ញា ... ដោជ្ញា សុពា ។បេ។ មពេ សុព្ញា ... ជុំ សុតា... ្នា រេត្ត ខាត្រី គ្នា មេសភាពីភាពីជិញ នព្យីជ៊ី្ ស្ដេញស្ន សន្ទ ប្ដង្គើ ប្ដង់ទើតសង់ ប្ដងា មាយ ឧស្មេខ ឯ អង្គខ្ពលខ ឯ យៈមាំ សេ មាខថិ មាញ ៩ គេជ វា អត្ថិយេខ វា គេសា ម ពោ លោះ កោត់ វុច្ចតិតិ អត្តៅ សុត្តនោត ។ អមនា ។

អភិធម្មបំផត ភប់វត្ថ

ធម្មជាតិសូន្យបាត់ខ្លួន ឬបាករបស់ដែលអាស្រ័យនឹងខ្លួន ក្រោះហេតុនោះ ទេប តថាគត់ពោលថា លោកសូន្យ ម្នាល់មានខ្លុំ ចុះជម្មជាតម្លាំដល សូន្យបាកខ្លួន ឬបាកបេស ដែលមាស្រ័យនិងខ្លួន ម្កាល៣៣។ ស្រែ ស់នៅលម្ងន់ ជ័យមក្រុស ដ្រែសមក្រុលខ្មួន តែកំពង់ រ កេ រ င်္ကိုယ္ယာလက်ရွိ နက္နန္က ငမ္းကုန္ဂ်က်လ်ရွိ နက္နန္က အျပန္ ណា ជាសុទក្ត ជាទុក្ខក្តី ជាអុទុក្ខមសុខក្តី តែងកើតទៀង ក្រោះ ចត្តសម្ព័ស្យ ជាបច្ច័យ ៧ខនានោះ ក៏សុខ្យុខាក់ខ្លួន ឬ៣៤បេសដែល មហេត្តខ្លួន ខេត្តប្រមណ្ឌន ភ ស ភ សុ ទៀតហិនិ ភ ស ភ ត្រត់ ហើន . . . ច្នេស់នា ភ នេ ភ ងយ៉ាងហិន · · · មោ សូន្យ ។ បេ ។ កាយសូន្យ . . . ដោដ្ឋពូ:សូន្យ ។ បេ ។ ០ត្ត សូន្យ . . . ធម្មារម្មណ៍សូន្យ . . . មនៅព្រាណសូន្យ . . . មនោ-សម្មស្សសុខ្យូ ។ បេ ។ ប៉េខនាណា ជាសុខត្ត ជាខុត្ត ជាអុខត្ មសុទត្ត កេត្តទ្បីឪព្រោះមនោសម្ផីស្បូជាបច្ច័យ ប៉េខនានោះ កសូន្យ លក់ខ្លួន ឬលករបស់ដែលអាស្រ័យនិងខ្លួន មាលអានខ្លួ ជម្លាំកសូន្យ oាក់ខ្លួន ឬចាក់បេសដែលអាស្រ័យនឹងខ្លួន ក្រោះហេតុនោះ ខែប តថាគតពោលថា លោកសូន្យ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ កេ។

အေး က် ေး ကို ရို ဗုဂ္ဂုလာ ရပလစ္တစ် လင္ဗီ-កដ្ឋបរមដ្ឋេលតំ ។

(០៨៩) ឬក្តលា ឧបលត្តតិ សច្ចិតាដ្ឋប-ត្តដើយស្ល រ មាតស រ ចច់ មមមុ មានិបុឌ្ កាលវាជី ភូនវាជី នាថវាជី មវិតថវាជី អេច៣-ថ្ងៃខ្លួន ។ វេទ្ធ ភភព អត្តិ ក់ ភិក្ខាវ សតិ អត្តជំយំ មេតិ អស្បាតិ ឃុំ កន្តេ អត្តន៍យេ វា ភិក្ខាវេ សតិ អត្តា មេតិ អស្បាត រាំ កន្តេ អត្តន៍ ខ ភិក្ខាវ អត្តន៍យេ ខ សច្បតា ដេសសា អនុបហត្ថិយមានេ យម្បីនិ និដ្ឋិដ្ឋានិ សោ លោកោ សេ អត្តា សេ ចេច្ កស្បិទិ ចិច្ចោ ជុះវា សស្បៈតោ អាំបៈិណាមជម្មោ សស្បៈតិសម៌ ត ខៅ មស្បន្និត ឧទ្ធាយ កិត្តា៧ គៅលោ ១វិទ្ធាព តាលខម្មោត់ ក់ញុំ នោ សំយា កន្តេ ក្រៅលោ ត្តាពិប្រ សហភុ គើស្ង គ ស្ដើរ ទាំង សើង ឯ មាតស៊ី ឯ

ក្រោះហេតុនោះ ឬកចិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ហេយ

(១៨៧) បុគ្គល គេដង់ច្រាខ ដោយអត្ថជំពិត ខិធិប្រជុំបុក្ស ឬ ។ អើ ។ ក្រែងត្រះមានត្រះកាគ ត្រះបង្គល់ពួកស់ដែងចាក្យ ខឿងត្រង់ ស់ដងតាមកាល សំដងតាក្យក់ត ស់ដងតាក្យុជាកដ សុំដៃឱយមនៃត្រៀន្ត្លាម សុំដៃឱយមនៃន្ទ្រែត្រែក្រស់ ភ ដេ ភ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទង់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុព័ជទ្បាយ ភាលខ្លួនមាន សេចក្តីច្រកាន់ថា អញមានរបស់ដែលអាស្រ័យនឹងខ្លួន ដូច្នេះ ក៏គប្បី មានដែរឬ គ្រះករុណាគ្រះអង្គ ម្នាលក់ក្ខាន់ទទួយ កាលរបស់ដែល អាស្រ័យន៍ជំនួនមាន សេចក្តីប្រកាន់ថា អញមានខ្លួន ដូច្នេះ ក៏គប្បី មានដែរឬ ព្រះកណ្ដោព្រះអង្គ ម្នាលក់ក្ដុំ គំងឡាយ កាលខ្លុនក្ដី កាល របស់ដែលអាស្រ័យខឹងខ្លួតក្តី គេមិនពុនដឹងថា ទៀងត្រង់ ថា ទៀងគាត់ េះ ហេតុនៃទិជ្ជិណាថា នោះលោក នោះ១ូន ១ូនអញនោះ លុះ លះបង់លោកនេះហើយ និងជាបុគ្គលទៀនទាត់ ប៊ិតថេ មិនប្រែប្រល ជាធម្មតា នឹងបិតនៅនឹងថ្នល់ ស្មើដោយសស្សតិវត្ថ ដោយប្រការនោះ ម្នាលកិក្ខាន់ឡាយ ហេតុនៃខិដ្ឋិនេះ ជាពាលធម៌ ដ៏បរិប្ចូណ៌ទាំងអស់ មិនដូច្នោះឬ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពាលធម៌ ដ៏បរិបូណ៌ ទាំងអស់ មិន គប្បីមានតែបន្តិចបន្តួចទេ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុគ្រពិតឬ ។ អើ ។

ារភ័ពប្រាំជិញ ១៤៨ភ្ន

៤ វត្តព្វ ពុក្ខណេ ឧមហត្ត ್ಚ್≎. កដ្ឋមមេដ្រួលត

(១៤៥) ត់ដៈលេខ ៩ពលម័ន្ទ មាតិយុឌីតគេគ្រើ-។ ភាមត្តា ។ ខេត្ត ភភវ សច្វាខំ ក់ដី ភូតវាជី គម់កំដី មាតែស្វាជី មានញាស់វាជីតិ សេខយ 1,82 តត់ត ខាឈាន សಥ್ಥ ಸುಕ್ಷಿಣಣ ಯಹಸ್ತ េសេនិយ ឯកច្ឆោ សត្ថា ឧដ្ឋេ ជម្មេ អត្តាជំ សច្ចុតោ ថេតាតោ បញ្ហាបេត សម្បាយញ្ អត្តាជំ សច្គុគោ ម៉េតតោ ប្រាប្រភ ស្ត្រា ಚುದ್ದಾ សេន្យ អត្ថានំ សប្តូរតា ដេកតោ ប្រាប្រត អភិសទ្យរាយ អត្ជ ನು ೮ (ಕಾ t an បញ្ជាប់ ស្ដ្ ស់គេពោ សេនយ l៩៩គោ ឧឌ្ឍ ចៅ ឧឌ្ឍ អត្តាធំ សច្ចុតោ ឧ ម៣មេតិ អភិសម្បាលញា អត្តានំ សខ្នាតា ថ្ងៃត្រោ ន ខត្តខេត់ គុត្រ សេនិយ ហ្វាយ សត្ថា

រូវភិហ្សេចិវិក ១៧វគ្គ

ក្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរហោលថា បុគ្គល គេដីឥបាន យោយអត្ថ นักล ธินัศสนัจสุด นูเกะเด ฯ

[១៨៨] បុគ្គល គេដង់ជ្រាន ដោយកគ្គដ៏ពិត និងិកត្តវិទត្តប ឬ ។ អ៊េ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គជាអ្នកសំដែងពាក្យ េទ្យិន៍ គ្រន់ ស់ដែនតាមកាល សំដែន៍ពាក្យពិត សំដែន៍ពាក្យបា្រកដ សដៃឥញក្សមិនឃ្វៀនយ៉ាត សុដៃឥញក្សិមិនស្រែប្រល់ថ្ម ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាល់សេទិយៈ គ្រុញពួកនេះ មានព្រុកដ ក្នុងលោក គ្រុញពួក តើដូចម្ដេចខ្វះ ម្នាលសេនិយៈ គ្រុខ្វះ ក្នុង លោកខេះ បញ្ជូនក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀងទាត់ ថា បិតថេរផង បញ្ជូន ញាត់ ១៩៩៥បរលោក ថា ទៀជខាត់ ថា ថិតថេផេង គ្នាលសេខិយៈ មួយ ឃុំ ទី គ្រែង៖ ក្នុងលោកនេះ បញ្ជាក្នុងកង្គិបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀនទាត់ ថា ឋិតថេរ តែមិនបញ្ជូនខក្នុងបរលោក ថា ទៀនិទាត់ ថា ឋិតថេរទេ ម្នាលសេនិយៈ មួយវិញទៀត គ្ររ្វះ ក្នុងលោកនេះ មិនបញ្ជូតវុន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀនគត់ ថា បិតថេជេង មិនបញ្ជូនក្នុងបលោក ថា ទៀនទេត់ ថា ប៉ិត្តថេផង ម្នាលសេខិយៈ បណ្តាគ្រទាំង ៣ ពួកនោះ

និឌ្នេ នៅ ជម្មេ អត្តាជំ សព្ទុកោ ថេតតោ បញ្ហាបេតិ អភិសម្បាលញា អត្តាធំ សច្ចុតោ စញ្ញាបត់ អយ់ (ចុត់ សេធិយ សត្ថា សស្ប-ត់ត្រូ សេន័យ យ្វាយ៍ សត្តា ជីដៅ សម្មេ អត្តាន (0) ច ទោ អភិសម្បារយំ អត្តាធំ សព្ទនោ ៩-123 មហ មេត សេនិយ មេក វស្ខ នៃ នៃ នៃ នៃ សេទ្ធិយ ហិយ មនិ ជា អ្នក សព្វ សព្វ នេះ មា 85 m -អកិសម្បាលញា អត្តាជំ សច្(តា ខេខា ជ បញ្ជារាធិ មួយ វុទ្ទា សេនិយ សត្តា ್ಚಟ≀-ស្តូរផ្ទោ हिं សេន៍បៈ (গুণ ೫(ಟ್ರಾ ស ស្តេ សុវិជ្ជមាល លោកស្មិត្តិ អត្តេវ សុត្តព្រេត ។ វត្តព្វ មុក្ខៈណ ខា ន ខ្ម-លព័ន្ធ ភាពិមានីជាងនើយន្

សន្ទ ភិឌុបក្ខ ឧទ្ធុបក្ខ មន្ទ្របក្ខ មួច មេកើ សន្ទ ឯ មាតយ ឯ ខេខ្ខុ ឧធ្យ មក្ខិមក្ខុ មេហិ (បុក្ខ) ជំជុំហេ ៩ឧហម័ន្ទ មាចិម្មក្នុម ប្រក្នុម្ភិទ្ធិមក្ខុម្ភិទ្ធិមក្ខុម្ភិទ្ធិមក្ខុម្ភិទ្ធិមក្ខុម្ភិទ្ធិមក្ខុម្ភិទ្ធិមក្ខុម្ភិទ្ធិមក្ខុម្ភិទ្ធិមក្ខុ

ត្រណា បញ្ជាត្តខ្លួនក្នុងមច្ចុប្បន្ន ថាទៀនគាត់ ថាមិត្តថេវផង បញ្ជាត្តខ្លួ គ្នន់បរលោក ថាទៀនទាក់ ថាបិតថេវេឌន៍ ឆ្នាលសេខិយ: គ្រុជាសស្សតវាទ ម្នាលសេនិយៈ បណ្ដាគ្រុទាន៍ ៣ ពួកនោះ គ្រាណា បញ្ជានុខក្ខិបច្ចុប្បន្ន ថាទៀន៍ទាត់ ថាបិតថេ តែបិនបះរាជ ១៩៩៨បរលោក ថា ទៀសភាគ់ ថាបិត្យថ្ងៃ ម្នាលសេនិយៈ ឃុំ ទី គ្រាជា។ច្នេះកាន ម្នាបសេនយៈ បណ្ដាគ្រប់គី ៣ ពួកនោះ គ្រាណា មិនបញ្ជាគុខខក្ខុជីបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀសទាត់ ថាប៊ិតថេវ៨ឪ ញូក្ស្តី កុំ ប្តីប្រកាស ឋនាត់ខ្លួកន៍បរលោក ញា^ក្ស ក្ ឋា ខេត្ត ថាមិត្រមវុធ្ស មាលសេនយៈ នេះហៅថាគ្រុ គំព្រះសម្មាសមុទ្ធ មាលសេនិយៈ គ្រុមាង ៣ ពួកនេះ តែន៍មាន ប្រាកដក្នុងលោក មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ពាក្យដូច្នេះ ្រព្រោះហេតុខោះ អ្នកមិនគួរនោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទុតម ដូច្នេះទេ

(១៤៤) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏
ទត្តមឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គជាំអ្នកសំដែង
ពាក្យទៀងត្រង់ សំដែងតាមកាល សំដែងពាក្យពិត សំដែងពាក្យ
ព្រាកដ សំដែងពាក្យមិនឃ្វៀងឃ្វាត សំដែងពាក្យមិនប្រែប្រួលឬ ។

មានិយុឌ្គីសាងក្ដើយម្នូ ។ មន្ទិ យោត្ មានស្រី ឃុំ ម្ដាំ មាលយួម្គ ។ ៤ សេដូ មាននិ ។ ខ្លែ បណ្ដា មាំម្ដុំ មាលយួម្គ ។ ៤ សេដូ

(០៥០) ជំងយោ នឯលដ័ន្ន មាជិយជីតនោះ ដើយអ្នក មាតយ ។ ខថ់ មឧប្ មនុប្ មួបច្ចុំ ម្នាល-ក់ជី ក្នុងក់ជី សម្បុជ្ជ អរិស្នក់ជីតិ ។ អាមនា ។ វត្ត កក់តា តេលកុំ!មា មនុក្សាព ពុហ្យូនយ៉ាង តំយ៉ៅង វឌ្ឍយ៉ាង សក្កណុ സെങ് ഇമ്ധിയെയുന്നു വേയുന്നു മൂമ്പുള് ដុំលេដុំខ្លួ ។ មានដំ ។ ដង្គំ ២១ លេដ ច្ចូប្ ខុក សស្បត អរិប្ធិណមន្តមាន ។ ហេរុំ រុងខេនិ ៤ ខេនុខ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ៤៦-លត្តតំ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេសត្តិ ។ សន្និត្តិ ។

រាភិពក្រិវិត ១៨វត្ត

ហើ ។ ទ្រះមានត្រះកាត់ ទ្រង់ប្រាស់ថា ធ្លាំងទឹកថោះថ្នាប្ ។ លើ ។ ដនណាបួយ ធ្វើផ្លាំងទឹកថោះថ្នាហនប្ ។ អ្នកទិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ។

(១៧០) បុគ្គល គេដ៏ដ៍បាន ដោយអត្ថដ៏ភិត និន៍អត្ថដ៏ទតួម ឬ ។ អើ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គដាអ្នកសំដែងពាក្យទៀង ត្រង់ ស់ដែងតាមកាល សំដែងពាក្យពិត សំដែងពាក្យបា្រកដ សំ-ដែនតាក្យមិនឃ្វៀនឃ្វាត សំដែនតាក្យមិនប្រែប្រលល្អ ។ អើ ។ ត្រះមានត្រះភាគគ្រាស់ថា ឆ្នាំងីស្វេង ឆ្នាំងីទឹកឃុំ ឆ្នាំងីទឹកអំពៅ ឆ្នាំងទឹកដោះស្រស់ ឆ្នាំងទឹកជីក សៀនដាក់ទឹកជីក កំសៀវជាំទឹកជីក ផ្តិលភាត់ជាក់ទឹកថ្មឹក ឲ្យយទៀនទាត់ បបរភិត្យុពុកដប្ត ។ អើ ។ បបណោមួយ ទៀតខាត់ គិត្យជាកដ ឋិត្រប់៖ មិនប្រែប្រាស្រជាធម្មតា មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរព្រាលថា បុគ្គល គេដង់ណុន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៍ ទត្តមទេ ។ សេចក្តីចំប្រញ

អតីចូម្តីលតេណិហ មសិទ្ធេល វស្សព င်းနှင့ ဧက္ခမီ ကေပျက် နှင့် လုရွာစားကောင^(၈) ងជុីគូ ឯ

បរិហានិកឋា

(០៤០) ត្រូលាលន គណេ មាលេខាន ។ អាមន្តា ។ សត្វន្ត អយោ អយាត្តា ចរិយាយគឺតំ ។ ខ លេដូ នៅ នៃ នេង ភាពិនិ មលេ មលេខិ ព្យុលាយង្គ ។ មានឃ្លាំ ។ មានំ អាល នោ ព្យុ-សារក្នុង ជ ខ សេរ មុខខេមិ ឯរឧឯ ស្សាយង្ ម ហេ ម លេខីខ្មុំ ឯង ស្លា ម សេលា អហេត្តា មរិយាយគិតិ ។ ន ហេវិវត្តព្វេ ។ខេ។ សព្ធ អរហា អរហត្តា បរិហាយត័ត់ ។ អាមណ្ឌ ។

បរិយាធិការ៉ា

និយាយអំពីការសត្តតំសន្តិន ៨ លើក អំពីសេចក្តី ប់ប្រញា អំពីបុគ្គលអន្ទោលទៅ អំពីបញ្ជាតិបុគ្គល ក្រោះ អាស្រ័យប្រ អំពីចិត្ត អំពីអំពើល្អជាគម្រប់ថ អំពីការប្វែង ឬរ្វិ អំពីសារសំដែងមាន ដោយការនាំមកឡូវព្រះសូត្រ ជា គម្រប់ ៤ ។

បរិយាទ្ធិរាណ

[១៩១] ប្រះមលេខ សាលស់ខិល្ខិងមលេខថៃ ភ អ្ន ភ ត្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត ក្នុងទីខាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរ ក្នុងទីទាំងពួងឬ ។ ម៉េ ។ សេចក្តីសាបសូន្យ របស់ព្រះអហេន្តក្នុងទី ត់ឥត្តឥឬ ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យថាកម្មហត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យថាកមហេត្ត ក្នុងកាលទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត ក្នុងកាលទាំងពួងឬ ។ អើ ។

១ ។ សុគ្គាហារេខ ។

សីខូ ឧត្តណៈក្នុម្ន ឯ ខ សេដូ ម៉ឺខេ ឯនេង ឧត្តសាធាខ្មុំ ឯ មានស ឯ មាមេស ឯ មេសេស សេដូ មេសេស មសេស ឧត្តស ឯ មេស ខេ ឧត្តសាធាន្ត មេសា មេសេស មេសេស ខេ ឧត្តសាធាន្ត មេសា មេសេស ឯ មេសេ ខេ ឧត្តសាធាន្ត មេសា មេសេស ឯ ខេ ឧត្តសាធាន្ត ឯ ខ សេដ្ឋមិល្ខិត មានប្រាក្សិត

(០៩៦) ស្សាយន មសោ មសេសម្ន ៤ សេឧស្ស ៤ មណេ មលេខ ព្យាយមយេ សិស្ត ឌ ហេស ស ស ហ ល ខ្លួន ៤ ខ សេត្ត ខែ ខេត្ត បេ។ ខត្វបាំ សតសហស្បេះ សេដ្ឋី សេដ្ឋិត្តិ តាបន្តោ សតសហស្បេ បរិហ័នេ សេដ្ឋិត្តា បរិ-ញ់ នោ ហោត់តែ ។ អាមន្តា ។ សាទូសាខាតេយ្យា បរិហ័យ ហោត់តំ ។ ជ ហេវ វត្តព្វេ ។ ខត្វហ៍ សតសហស្បេញ សេឌ្ទី សេឌ្ទិត្ត កាយេត្ត សត្ សហ ស្បា មាំហាន កញ្ចោ សត្វសាម គេយ្យា មាំ-ស្នេច ។ មានស្នី ។ អាសេ ។ អាសេ មាសេខា ကကေလးသ မေးကို စေးဆို ရေးလည်း စဉ်းသက္ခြင့် ឌ សេរ ដ្ឋាញ ១ គេ ១

មកព្រះពេក ១៩សិត្

សេចក្តីសាមសូរ្យ របស់ព្រះពេហន្ត ក្នុងភាលទាំងត្នងំឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ មេ។ ទ្រះអហេត្ត សាមសូន្យបាកពេហត្ត
ឬ ។ អើ ។ ទ្រះអហេត្តទាំងអស់ សាមសូន្យបាកពេហត្តឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ មេ ។ ទ្រះអហេត្តទាំងអស់ សាមសូរ្យ
បាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សេចក្តីសាមសូន្យ របស់ច្រះអហេត្តទាំង
អស់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ មេ ។

(១៩៤) [២:អរលន្ត សាជសិទ្ធិសម្មល់មីតិ ភ អ ភ [២: អរហន្ត កាលបើសាបសូន្យចាតអរហត្ត គេសាបសូន្យចាកផលទាំង ៤ ដែល្ហ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ចេ ។ (ចេដុចេះ ១ សួរ្រុកវិញ) សេដ្ឋី កាលខទួលនូវភាពដាសេដ្ឋី ព្រោះតែទ្រព្យ ៤ សែរ កាលបើទ្រព្យ ១ សែខ សាបសូន្យៈហើយ គេជាអ្នកសាបសូន្យបាកភាព ជាសេដ្ឋដែរឬ ។ គើ ។ (ចុះសេដ្ឋី) ឈ្មោះថាសាចសូន្យចាកសព្យត្តិ ទាំងីអស់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពាល យ៉ង់នេះទេ ។ សេដ្ឋី តាល ខទួលខូវភាពជាសេដ្ឋិ ក្រោះតែខ្រព្យ ៤ សែន កាលបើខ្រព្យ ១សែន សាបសូន្យហើយ តើគួរដើម្បីសាបសូន្យ ថាកសម្បត្តិទាំងអស់ឬ ។ អើ ។ (អើមើដ្ឋមេ្ន) ព្រះអហេត្ត កាលសាបសូន្យចាត់អហេត្ត គួរ ដើម្បីសាបស្ទន្យបាកផលទាំង ៤ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង `S:10 7 10 7

(០៩៣) ខរិយាយតិ អយោ អយេត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ មរិហាយត៍ សោតាបន្តោ សោតាបត្តិ-ឌហេត្ ។ ឧ សេ ្ស្តិ ។ ខេ ។ ស ្លែ យ ត្ អយោ អយេត្តាត់ ។ អមន្តា ។ បរិយាយតំ សភាពតាម សភាពតាមដល់តាំ ។ ជ ហៅវ វត្តព្វេ ។ ខេ។ ចរិហាយតំ អយោ អហេត្តាតំ ។ អាមន្តា ។ បរិហាយតំ អព្ទម្ពត់ អព្ទម្ពេសកំ ។ ខ លោវ វត្តត្វេ ១ មេ ។

(೧៤៤) ចរិហាយតំ អនាតាទី អនាតាមិដ្ឋហ. ត់ ។ អាមញ្ញ ។ ចរិហាយត់ សោតាចញ្ញោ សោ-តាបត្តិដលាត់ ។ ឧ ហេវិ វត្តត្វេ ។បេ។ បរិ-ហាយត់ អភាតាម អភាតាមដែលាត់ ។ អាមណ្ឌ ។ ខាំហាយតំ សកាណត់ខំ សកាណត់ខំដល់តំ ។ ខ លេ វឌ្គមា ។ មេ ។

(೧៩៤) បរិហាយតំ សភាពតាម៉ឺ សភាពកាម៉ឺ-ជលាតិ ។ អាមស្ដា ។ បរិហាយតិ សោតាបញ្ជា សោតាបត្តិដលាត៌ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ។

មេរិយាធិតាវា

(อะเม) โมะแเณลี พาคหาลโอเนนเกเม็ส ภ เน ภ សោតាបន្ទបគ្គល សាចសូន្យបាកសោតាបត្តផលឬ ។ អ្នកចិនខួរចោល ញ្ចុងខេះខេ ឯ ពេក ស្រះមលេខ សាត្រវិទៀលបញ្ចេលដំព័ ភ អើ ។ សក្ខានាមិបុគ្គល សាបសុទ្ធប្រាកសក្ខានាមិផលឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ គ្រះអហេត្ត សាបសូទ្យបាក អហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាប់៨ល ឬ ។ អ្នកមិនគួរតោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៩៤) អនាគាមបុគ្គល សាបសួន្យបាតអនាគាមផលឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល សាមសូន្យចាកសោតបត្តផលឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ អនាគាម់បុគ្គល សាបសូន្យូលាក អនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ សកពគាមបុគ្គល សាបសូខ្យាកសក-ទាតាមផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(១៩៥) សកភាមិបុគ្គល សាបសូឡូ៣កសកភាមិដល ឬ ។ អេ ។ សោតាបន្តបុគ្គល សាបសូន្យូថាក់សោតាបត្តិដល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

រហិងរូវូប៊ី៨៣ ២៤វត្ថ

ម្ភាស់ ។ ៤ ស្សេ នេះ មេ ៤ ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ។ ខេត្ត ។ ខេត្ត ។ ខេត្ត ។ ខេត្ត ។ ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេ

(០៩៩) ឧ បរិហាយតិ សោតាបញ្ញា សោតាបត្តិដលាតិ ។ អមន្តា ។ ឧ បរិហាយតិ មភាកាមី អភាតាមិដលាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។បេ។
ឧ បរិហាយតិ សភាជាកាមី សភាជាកាមិដលាតិ ។
អាមន្តា ។ ឧ បរិហាយតិ អភាតាមី អភាតាមិដលាតិ ។ ឧ ប្រាំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

រស់ច្បាចិត្តការបស់ក្នុ

(១៨៦) សោធាបន្នបុគ្គល បិនសាបសូន្យបាកសោធបត្តិដលេ
ខេត្ត ។ មើ ។ ព្រះអហេន្ត មិនសាបសូន្យបាកហេធ្រេត្ត ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សកខាតាបិបុគ្គលេ ពីអ
សាបសូន្យបាកសតខាតាមិដលខេត្ត ។ អើ ។ ព្រះពេហាត្ត ពិរ
សាបសូន្យបាកសតខាតាមិដលខេត្ត ។ អើ ។ ព្រះពេហត្ត ពិរ
សាបសូន្យបាកអហេត្តខេត្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ ហេ។
អនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមិដលខេត្ត ។ មើ ។ ព្រះ
អហេត្ត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេត្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង

(១៩៧) សោតបន្នបុគ្គល មិនសាបស្ងួន្យូបាកសោតបត្តិដលេ ខេហ្គ ។ គើ ។ អនាគាមបុគ្គល មិនសាបស្ងួន្យូបាកអនាគាបិដលេ ខេហ្គ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ សកខាគាមិបុគ្គល មិនសាបស្ងួន្យូបាកសតខាគាមិដលខេហ្គ ។ គើ ។ អនាគាមិបុគ្គល មិនសាបស្ងន្យូបាកអនាគាមិដលខេហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

(១៩៨) សោតបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូឱ្យថាកសោតបត្តិផល ខេច្ច ។ មើ ។ សកខាគាទិបុគ្គល មិនសាបសូន្យចាកសកខាគា-មិផលខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ឃើយជំនាង

(០៩៩) តរូសាលង្ខ មរសា អលេមិន ។ អេទី ។ អាលា អាល់ ខ្មែរលេខា មេខ សណ្យត់តំ ។ អភាគាមដល់តំ ។ អភាគាម អភា. តាមដែល បរិយាយមានោ គាត្ ಕು ಮಾಹಕಾ ಇ សភាពតាមិដ្យាតិ ។ សភាពាតាម៉ឺ សភាពាតាមិដ្ സ മുഡനുഖായ കൂട്ട് എസ്സ് പ്രൂപ് വി.സം តាមត្តិដលេត ។ សោតាខន្លេ សោតាចត្តិដលា ကြေး ကြွေးကျေ့ ၅ အဆေးတာက် နဲ့ကွာကို တေးကို မဟာ អហេត្ត ចរិហាយមាលោ អភាគមិដលេ សណាត់ មជាតាមី អភាតាមដែល បរិហាយមាលោ សភា. ឧាកាមិ៩ បេ សណ្ឌាត់ សភាពតាម សភាព**ក**់ ឌុលា តរិសាធាសាខេរ មោយតំដូឌលេ មាយរង្ តែជ វត ហេវត្តត្វេ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិដលា ត្សាយសាខា ត់ជុំជីខមិត្តក្ មហើម្មខ្

(១៥៤) [សះអលេនី ឃាតសិន្សិយមពេលដីពី រ ក្មេ រ ត្រះអហេត្ត កាលលេសបសូន្យថាករយោត្តហើយ និងរាំងយៅក្នុងទី ណាវិញ ។ (ខ្មែរតាំង នៅ) ក្នុងអនាគាមផល ។ ពេខាធាមបុគ្គល កាលបើសាបសុន្យូយកអនាគាមដែលហើយ នឹងតាំងនៅក្នុងទីណាវិញ ។ (នឹងតាំងទៅ) ក្នុងសក្សតាមផល ។ សក្សតាមបុគ្គល កាលបើ សាបសូន្យចាកសតភាគាមិដល់ហើយ នឹងតាំងនៅក្នុងទីណាវិញ ។ (និងតាំងនៅ) ក្នុងសោតបត្តផល ។ សោតបន្ទបុគ្គល កាលបេ សាបសុខ្យូលករសាតាបត្តដល់ នឹងតាំងនៅក្នុងបុថុជ្ជនកូមវិញថ្ម ។ អ្នក មិនគួរគោល យ៉ាង៍ខេះទេ ។ អ្នកឲ្យដើងឡូវកំហុស (បេស់អ្នក) ចុះ បើព្រះអរហន្ត កាលបើសាបសូខ្យូលកអរហត្តហើយ នឹងតាំងនៅក្នុង អនាគាមផលវិញ អនាគាមិបុគ្គល កាលបើសាបស្កូខ្យួញកអនាគាមិផល ហើយ នឹងតាំងនៅកង្ខសកពតាមផលវិញ សកពតាមិចុគ្គល កាល របសាបសូឡូលកសក៣តាមដល់ហើយ នធីតាំងនៅក្នុងសោតបត្តផល ชุลุณ คณเบ็พชมุญตรเพลาชุลิสพเท็พ รี่สักส์เฮร បុថុជ្ជនកូមវិញ ដូច្នេះដែរ

(600) មយោ មាខាង ១. ពេលមាយ សេតាបត្តិដលេ សណ្ឌត់តំ ។ អមន្តា ។ សេតា-មត្ថិមហស្ស អន្ត្រា អហេតុពោវ សព្ទិការេតិត ។ ន បោរជ្រុំ ខេត្ត ភាព ត្រា កា នេះ កា កា កា មាល្ខឹង មា អាមណ្ឌ ។ ១វិហាយត់ សោតាបញ្ញា សោតាបត្តិ-៩លាត់ ។ ១ សារុ មុខ នៃ ។ មេសា ស្រាស់ លេះសា មហ័យ មលេ ត្តោ វា សោតាមក្សុរ វាត៌ ។ មលេខ ។ សញ្ចំ មលេខ ឧស្ខក គេលេសា មហ៊ុនា បរិយាយតំ មយោ មហេត្តា នេះខ វែត ប វត្តព្វេ មរិហាយត់ សេវតាមន្ត្រា សេវតាមត្តិ៩លត់ ។ ំ (៦០០) ចរិយាយតិ អរយា អរយាត្តាតិ ។ អាមស្លា ។ បរិយាយតំ សគានាតាមី សគានាតាមី-ឌហាត់ ។ ខ លោះ រុងសៀ ។ មេសា សស់ គេលៃសា មហ័ល មហេ េ ស្ ស្មានាមិស្[វាតិ ។ អរហ តោ ។ សេញ៉ាំ អរស សេ សហុតភេ តេច វត ប វត្តឲ្យ ចរិយាយតិ សភាជាតាម៉

សភាពភាមិដល់តំ ។

អភិប្បច្ចិត្តិត ក្នុះសត្វ

[600] ព្រះអរហន្ត កាលបើសាបសូទ្យថាការហត្ត ការារារា នៅក្នុងសោតបត្តផលវិញឬ ។ មើ ។ (គ្រះពេហត្ត) ហ្វេក្សជាក់ ច្បាស់ទូវអហេត្ត ក្នុងលង់រប់នៃសោតបត្តផលឬ ។ អ្នកបិនផ្លូវនោក យ៉ាងខេះទេ ។បេ។ ព្រះអហេត្ត សាបសូរ្យបាកអហេត្តប្ អេ ។ សោតបន្តបុគ្គល សាបសូន្យលកសោតបត្តផលថ្ម អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ ព្រះអរហន្តក្ដី សោគាបន្តបុគ្គល ត្តី លោកណាលះកំលេសធានច្រើនជាឪ ។ ព្រះអរហន្ត (លះកំ-លេសជានច្រើនជាង) ។ បើព្រះអហេត្ត លះកំលេសជានច្រើនជាន លេយប្រះអរលន្ត សាជអាំនាំលម្អអាលនិ គឺហេមិបន្តួចក្រេខ មេរៈ ហេតុនោះ អ្នកឧប្បៈពោលថា សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យូបាក សោតបត្តផល ដូច្នេះដែរ ។

(២០១) ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សភាទមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសភាខាមិដល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរ អោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអហេត្តក្ដី សភាខាមិបុគ្គលក្ដី លោក ណាល់:កំលេសបានច្រើនជាង ។ ព្រះអហេត្ត (ល់:កំលេសបានច្រើន ជាង) ។ បើព្រះអហេត្ត ល់:កំលេសបានច្រើនជាង ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត មាល់អ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ ពោលថា សភាខាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសភាខាមិផលដូច្នេះដែរ ។ ារិម្យាធិត្តាប្រ

្រែ ព្រំបាយន្ទ ម ហេ ម លេខិន ។ អាមញ្ញ ។ បរិហាយតិ អព្យុតាម អព្យុតាមិដ្យាតិ ។ ខ លេដ្ឋខេត្ត ៤ មេសា ១៧៩៦ មុលេខា មហើយ អហេ តោ វា អសាតាម៉ក់ ្រ្វែ ។ អរ-។ សញ្ចុំ មហេត្រ សហ្សា កាលែសា ត្សាយ ត្រៃណាល់ន មណ្ឌ គរេសា ស រេវត្តឲ្យ បរិយាយតិ អយតាម អយតាមិដលាត់ ។

(bom) បរិហាយតំ អភាតាមី អភាតាមីដ. លាត់ ។ អាមន្ថា ។ ចរិយាយតំ សោតាបញ្ចោ សោតមត្តិដល់តំ ។ ១ មេរំ វត្តទ្វេ ។ ភស្បៈ អណ្តុ<u>ម</u>សុ[ខេញ្ញ ពហុត្ត គេ សេសា សោខាជទីសា មន្ទ ឯងខាងស្នា ឯ សញ់ អយុនាមិសុ ្ ១ហុស្ស គឺលេសា បហ័យ បរិហា-យត់ អភាគាម អភាគាមដែល គេន វត រេវត្តឲ្យ បរិហាយត់ សេតាបនេ សេតាបត្តិដល់ត ។

ហើយខ្លួយព្រ

(៤០៤) នេះមលេខ មានមាំខាំងមមលេខីថិ រ មេ រ អនាតាមិបុគ្គល សាបសូឡូលកមខាតាមិ៨លប្ត ។ អ្នកមិនគួរគោល ញ៉ាងខែ៖ខេ ។ ត្រះអហេន្តក្តី អនាគាមចុគ្គលក្តី លោកណាលៈក លេសបានច្រើនជាឪ ។ ព្រះអហេន្ត (លះកំលេសបានច្រើនជាឪ)។ លើព្រះអហេន្ត លះក៏លេសថាខាច្រើនជាង លើយព្រះអហេន្ សាប សុខ្យល់កកលេត្ត ម្នាល់អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះលេតុនោះ អ្នកគួរគោល ឋា អនាគាមបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមផល ដូច្នេះដែរ ។ (២០៣) អនាគាមិបុគ្គល សាបសុន្យបាកអនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល សាច្ចស្ងួន្យូខាក់សោតបត្តផលឬ ។ អ្នក មិនគុរេភាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ អនាគាមបុគ្គលក្ត សោគាបន្ទុះគូលក្ រលាតណាលៈកំលេសបានច្រើនជាង ។ អនាគាមិបុគ្គល (លះកំលេស មានច្រើនជាង៍) ។ បើមនាគាមិបុគ្គល លះកំលេសបានច្រើនជាង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិផល ម្នាលអ្នកជីចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សេតាបន្តបុគល សបសុន្យភាក

សោតបត្តផល ដូច្នេះដែរ ។

(២០៤) បរិហាយតិ អភាតាមី អភាតាមិឧហាតិ ។ អមន្តា ។ បរិហាយតិ សភានាគឺមី
សភានាគាមិឧហាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ភាស្បូ
តហុតា គាលេស បហ៊ីនា មនាគាមិស្ប ។ ហូត្វា
អភាតាមិស្ប ក់តិ ។ មនាគាមិស្ប ។ ហូត្វា
អភាតាមិស្ប ក់តិ ។ មនាគាមិស្ប ។ ហូត្វា
អភាគមិស្ប តហុតា គាលេសា បហ៊ីនា បរិហាយតិ
អភាគមី មនាគាមិឧហ គេខ វត ប វត្តត្វេ

(២០៥) បរិហាយតំ សភាពភាមី សភាពគាមដល់តំ ។ អាមន្តា ។ បរិហាយតំ សភា ប្រ្ជា
ប្រា សោតបត្តិដល់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តៈតូ ។
ការ្យ បេរុករ កំលេស បហិតា សភាពភាមិស្បា ។ សោតបន្តិស្ប វាតំ ។ សភាពភាមិស្ប ។
ហារាំ សភាពភាមិស្ប ពហុតា កាលេស បហិជា បរិហាយតំ សភាពភាមី សភាពភាមិដល់
នោ បរិហាយតំ សភាពភាមី សភាពភាមិដល់
សោតបត្តិដល់តំ ។

មរិយាយតំ សភាពតាម៉ី សភាពកាម៉ដល់តំ ។

រាភិណ្ឌាថែល ១៨ភិត្តា

(២១៤) ប្រមាស្យប់ដែល សាលស្នូន្យិលាកបនា សារិជ្ជប្រប្ប ។

គើ ។ សកខាត់មើបុគ្គល សាលសូន្យិលាកសកខាស់បំផ្លប់ប្ប ។ ប្រា
មិនគួរនោល យ៉ាន៍នេះទេ ។ អនាគាមិបុគ្គលក្ដី សកខាត់បំប្បុរុបក្ដី
លោកណា លះកំលេសបានច្រើនជាន៍ ។ អនាគាមិបុគ្គល (លះកំលេស
បានច្រើនជាន៍) ។ បើអនាគាមិបុគ្គល សះកំលេសបានច្រើនជាន៍
ហើយបនាគាមិបុគ្គល សាលសូន្យិលាកអនាគាមិជល មាលអ្នកដ៏បំរើន
ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សភខាគាមិបុគ្គល សាលសូន្យិលាក
សកខាតាមិជលដូច្នេះដែរ ។

(৬០៥) សតខានាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខានាមិ៨ល

ឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបត្តិដល

ឬ ។ អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាជនេះទេ ។ សកខានាមិបុគ្គលក្តី
សោតបន្ទបុគ្គលក្តី លោកណា លះកំលេសបានច្រើនជាជ ។ សកៈ

ខាតាមិបុគ្គល (លះកំលេសបានច្រើនជាជ) ។ បើសកខានាមិបុគ្គល

លះកំលេសបានច្រើនជាជ ហើយសកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាក

សកខានាមិដល ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរចោលថា
សភាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសេតាបត្តិដល់ ដូច្នេះដែរ ។

 $\phi \Delta \alpha'$

(២០៦) ចរិយាយតិ អយោ អហេត្តាតិ ។ អា-មន្តា ។ បរិហាយត៌ សោតាបន្តោ សោតាបត្តដ-លាត់ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ភស្ប អធិបត្តា មក្ភាវភា អរមា តា ក់ សោតាបច្ចុស្ប វ៉ាតិ ។ អហេតោ ។ ហញ្ចំ អហេតោ អជ៌មត្តា មក្កភា-វនា ចរិយាយតំ អយោ អយេត្តា តេន វត្តត្វេ ចរិយាយតិ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិដលាតិ ។ (២០៨) មរិយាយតំ អរយា អរយត្តាត ។ អាមញ្ញ ។ បរិហាយត់ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិដ-លាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ភាស្បី មធិមត្តា សត-

អាមន្តា ។ បរិហាយតំ សោតបញ្ហេ សោតបត្តិដលាតិ ។ ៤ ប្រៅ ក្តេត្យ ។ កាស្ប អជ៌មត្តា សេត៌ប្បីក្ខាជការ ។ បេ។ សម្មប្បជាជាការ សន្ធិតានៈ
អាហា សន្ត្រិយការបា ពលការបា បោជ្ឈន៍ការបា ។
ហេតា វ សេតាបត្តស្ប វាត់ ។ អហេតា ។
ហេតា វ សេតាបត្តស្ប វាត់ ។ អហេតា ។
ហេតា វ សេតាបត្តស្ប វាត់ ។ អហេតា ។
ហេតា អល់តា អជ៌មត្តា បោជ្ឈន៍ការបា បរិហាយតំ
អហេតា មហេតា សេច តែ ប ក្តេត្យ បរិហាយតំ
សោតបញ្ហា សេតាបត្តដល់តំ ។

(២០៦) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្តឬ ។ មើ ។
សោតាបន្ធបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ហោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្តក្ដី សោតាបន្ទបុគ្គលក្ដី លោកណា
ចំរើនមគ្គច្រើនជាង ។ ព្រះអរហន្តក្ដី (ចំរើនមគ្គច្រើនជាង) ។
បើព្រះអរហន្ត ចំរើនមគ្គច្រើនជាង ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យ
បាកអរហត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា
សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តផល ដូច្នេះដែរ ។

(២០៧) ត្រះអហេត្ត សាបសូន្យថាកអហេត្តឬ ។ អើ ។
សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យថាកសេតាបត្តិផល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរ
សោល យ៉ាងនេះទេ ។ ត្រះអហេន្តក្តី សោតបន្ទបុគ្គលក្តី លោក
ណា ចំរើនសតិប្បដ្ឋានបានច្រើនជាង ។ បេ ។ ចំរើនសម្មប្បធាន
ចំរើនឥទ្ធិបាទ ចំរើនឥន្ទ្រិយ ចំរើនតាលៈ ចំរើនតោជ្យង្គៈ ច្រើនជាង ។
ត្រះអហេត្ត (ចំរើនច្រើនជាង) ។ បើត្រះអហេត្ត ចំរើនតោជ្យង្គៈ
ច្រើនជាង ហើយត្រះអហេត្ត សាបសូន្យចាតអហេត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន
ត្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យ
ចាកសេតាបត្តិផល ដូច្នេះដែរ ។

(bod) ខរិហាយត់ អរហា អរហត្តាត់ ។

អាមន្តា ។ ខរិហាយត់ សភាជាក្នុកាវិល អរៈ
ជាតាមិដល់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តិព្វេ ។ ភាស្ប អៈ
ជំមត្តា មក្កកាវិល ។ ខេ ។ ពោជ្យិដ្ឋកាវិល អរៈ

បាតា វ៉ា សភាជាតាមិស្ប វ៉ាត់ ។ អរហតា ។

បាតា វ៉ា អរហតា អនិមត្តា ពោជ្យិដ្ឋកាវិលា ១វិហាយត់ អរហា អរហត្តា ភេខ ភៃ ហ វត្តិព្វេ បរំ-

(២០៩) បរិសាយតំ អរភា អរភាគ្នាតំ ។
អាមត្តា ។ បរិសាយតំ អនាតាមី អនាតាមិនហាត៌ ។
ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ តាស្ប អជ៌មត្តា មក្កការិនា
។ បេ។ ពោជ្ឈន៍ការិនា អរភាព វ អនាតាមិស្ប
វតិ ។ អរភាព ។ បញ្ចាំ អរភាព អជ៌មត្តា
ពោជ្ឈន៍ការិនា បរិសាយតំ អរភា អរភាត្តា នេង
វត ហេ វត្តព្វេ បរិសាយតំ អនាតាមី អនាតាមិនហាតំ ។

ហាយតិ សភាពតាម៉ឺ សភាពតាម៉ឺដល់តំ ។

អភិធម្មបំផក កជាវត្ថ

(២០៨) ព្រះអរហន្ត សាបសូខ្យូលកម្មហេត្តឬ ។ អើ ។ សកខាតាមិបុគ្គល សាបសូខ្យូលកសកខាតាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាន់នេះខែ ។ ព្រះអហេត្តក្ដី សកខាតាមិបុគ្គលក្ដី លោកណា ចម្រើនមគ្គច្រើនជាន៍ ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្ឈន្ដ៍ៈច្រើនជាន៍ ។ ព្រះអេ ហន្ដ (ចម្រើនច្រើនជាន៍) ។ បើព្រះអហេត្ត ចម្រើនពោជ្ឈន្ដ៍ៈច្រើនជាន៍ ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូខ្យូលកអហេត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សកខាតាមិបុគ្គល សាបសូខ្យូលក សកខាតាមិផលដូច្នេះដែរ ។

(២៤៩) ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ មើ ។
អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិ៥លឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាឪនេះទេ ។ ព្រះអហេន្តក្ដី អនាគាមិបុគ្គលក្ដី លោកណា ចម្រើន
មគ្គច្រើនជាជ ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្យផ្គៈច្រើនជាជ ។ ព្រះអហេត្ត
(ចម្រើនច្រើនជាជ) ។ បើព្រះអហេត្ត ចម្រើនពោជ្យផ្គៈច្រើនជាជ
បើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត ម្នាល់អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ
ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិជល ដូច្នេះដែរ ។

[២០០] បរិហាយតិ អនាតាមី អនាតាមិដលាតិ ។ អាមស្តា ។ ចរិញាយត់ សោតាបញ្ញា សោតាបត្ត-ឧហត៌ ។ ឧ មេរំ វគ្គុ ។ កស្ប មធមត្តា មក្ការយ ១ ខេ ១ ពេជ្យីជុំការយ ងយមស់ ង សោខាជចិសា ងៃខ្នុង ឧសខាត្ស នៃ សមាំ អភាគាម់ស្បា អភិមត្តា ពោជ្យដ្ឋការជា មរិហាយតំ អជាតាម អភាគាមិដលា តេខ វត ហេ វត្តត្វេ ត្សាយុឌ្ធ មោមដោ មោមនិត្តពារ ។ (២០០) មរិយាយតំ អល់តាម អល់តាមដល់-តំ ។ អាមញ្ញ ។ បរិហាយតំ សភាពាតាម ស-តែលោតាមិដលាត់ ។ ១ ហៅ វត្តត្វេ ។ កស្ប អត្តខ្លាំ ឧជ្ជមន្ត ១ពេល យេឌុំខ្មែមលេ មេឃ-ស្នុការ ស្ទុខាស្ត្រ ប្រម្នាប់ការ ស មាញ់ អភាតាម៉ាស្ស មាជមត្តា ពោជ្ឈជុំការភា មាំ

សាយតំ អនាតាម មនាតាមដល់ តេជ វត្ត ប វត្តត្វេ

មរិហាយតំ សភាជាតាម សភាជាតាមដល់តំ ។

(600) អនានាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិថលឬ ។
អើ ។ សកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកសកខាតាមិថលឬ ។ អ្នក
មិនតួរេតាល យ៉ាងខេះខេ ។ អនាគាមិបុគ្គលក្ដី សកខាតាមិបុគ្គល
ក្ដី លោកណា ចំរើនមគ្គច្រើនជាង ។ បេ។ ចំរើនតោជ្យង្គៈច្រើនជាង ។
អនាគាមិបុគ្គល (ចំរើនច្រើនជាង) ។ បើអនាគាមិបុគ្គល ចំរើន
កោជ្យង្គៈច្រើនជាង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិថល
មាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរភោលថា សកខាតាមិបុគ្គល
សាបសូន្យចាកសកខាតាមិថល ដូច្នេះដែរ ។

មកិច្ចប្រជ័ព ១៨៤គ្ន

(២០២) បរិហាយតំ សភាពភាព សភាពភាមិដល់តំ ។ អាមន្តា ។ បរិហាយតំ សភាពប្រោ
សោតបត្តិដល់តំ ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ ភាស្ប
អនិមត្តា បក្កការខា ។បេ ។ ពោជ្ឈន៍ការខា សភានាតាមិស្ប ។ សភាពបន្នស្ប ក់តំ ។ សភាពភាចិស្ប ។ ហញុំ សភាពភាមិស្ប អនិមត្តា ពេជ្ឈន៍ការវេលា បរិហាយតំ សភាពភាមិ សភាពភាមិដល់
ភោព បរិហាយតំ សភាពភាមិ សភាពភាមិដល់
ភោព វត្តព្យេចបរិហាយតំ សភាពបន្ទេ សភាពបត្តិដល់តំ ។

សុរា ខ្លាំ មា មេ មេ មេ ខ្លាំ ខ្លាំ ប្រពេញ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្លាំ

្រុកក្នុង សកមានច្ចប៉ុន្តិស សាចស្វេឡបាកសកខានចិងលម្អ ។ រនី ។ សោកបានបន្ទូល សាជសុខភាគសោតបត្តផលឬ ។ អ្នក មិនកូរគោល យ៉ាងនេះទេ ។ សក្ខានាមិបុគ្គលក្ដី សេត្តបន្ទបុគ្គលក្ដ លោកណា បម្រើនមគ្គិច្រើនជាង ។បេ។ បម្រើនពោជ្យង្គី:ច្រើនជាង ។ សកពនាមិបុគ្គល (២មើនច្រើនជាង) ។ បើ សកពនាមិបុគ្គល ចម្រើនពោជ្យង្គ៍:ច្រើនជាឪ ហើយសកខានាមំបុគ្គល សាបសូន្យថាតៈ ឋា សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបត្តផល ដូច្នេះដែរ ។ [៤១៣] [សះអរេលនី ក្រោសនិវិទ្ធម័សន៍ លេកស្រះមលេនី សាបសូន្យភាកមហេត្តឬ ។ មើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល ឃើញខ្លុំវិក្សាស្ទ ហើយសោតាបន្តបុគ្គល សាចសូន្យូតាតសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរូ រភាល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។ ព្រះអហេន្ត ឃើញខ្លុំសមុខយសច្ចុ លើយត្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាត់អហេត្តឬ ។ អើ ។ សោវាបន្ទបុគ្គល យើញនូវសមុខយស់ខ្លួរហើយសេតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតា-បត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។ ក្រះអហេត្ត ឃើញខ្យុវិទិកេត្តសញ្ហ ហើយព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តប្ត ។ អើ ។

សោតាមខ្មេន និកេះជា និដ្ឋោ មរិយាយតិ សោតា-មន្ត្រា សោតាមត្តិដលាត់ ។ ជ ហៅវ វត្តព្វេ ។ មេ។ អាហានា មក្តោ ឧដ្ឋោ បរិហាយតិ អាហា អាហ-ត្តាត ។ អមន្តា ។ សេតាចន្លេន មក្តោ និឌ្នោ បរិ-ហយត់ សេតាមនោះ សេតាបត្តិ៥លាត់ ។ ៤ ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ។ អរមានា ខត្តារិ សទ្ធាធិ ធិដ្ឋាធិ ចរិយាយតិ អរយា អរបាត្តាតិ ។ អមន្តា ។ សោ-តាបៈខ្នេ ខត្តារំ សច្ចាន់ និឌ្ហាន់ បរិហាយត់ សោតា-បញ្ហោ សោតបត្តិដលាត់ ។ ឧ ហេវ៉ វត្តព្វេ ។ បេ។ (ភូប) ងលេស ៩យ៉ូ ថូភ្ពឺ មរិយា យុត មរេយា មរេយាត្តាត់ ។ អមន្តា ។ សភាពភាមិលា ខិដ្ឋិ បរិយាយតិ សកាជាតាទី សកាជាភា-មដែលាតិ ។ ជ ហៅ តែក្រេ ។ មេ ។ មហេតា សមុខយោ ធំ ឆ្នោំ ។ ខេ ។ ធំ កេ តេ ធំ ឆ្នាំ ។ ខេ។ មក្តេ ខ្យុំ ។ បេ។ ខត្តាវិ សច្ចាន់ ខំដ្ឋាន់ មរិយាយតំ អរយា អរយត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ សភានា-តាម៉ានា ខត្តាវិសុទ្ធាធិ ធិដ្ឋាធិ បរិហាយតិ សភានា-តាមី សកាជាកាម៌ដលាត់ ។ ១ ហៅ វត្តត្វេ។ បេ ។

មរិយាធិនាវា

សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវនិកេចសច្ច ហើយសោតបេក្តជួយ សាបសូន្យបាកសោតបត្តិដល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត ឃើញនូវមគ្គ ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូរ្យ បាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវមគ្គ ហើយ សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបត្តិដល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ទ្រះអហេត្ត ឃើញនូវសច្ចៈ៤ ហើយ ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវសច្ចៈ៤ ហើយសោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបត្តិ-ដល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២១៤) ព្រះអរហន្ត ឃើញនូវខុត្តសច្ច ហើយព្រះអរហន្ត
សាបសូន្យបាតអរហត្តឬ ។ អើ ។ សតខានាមិបុគ្គល ឃើញនូវ
ខុត្តសច្ច ហើយសតខានាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាតសតខានាមិ៨ល
ឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍ខ្មែះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត ឃើញនូវ
ន្ទាំសមុខយសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវនិរភាធសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវ
មគ្គ ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាត
អរហត្តឬ ។ អើ ។ សតខានាមិបុគ្គល ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយ
សតខានាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាតសតខានាមិ៨លឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ព្រាលុ យ៉ាង៍ខ្មែះទេ ។ បេ ។

មហេត្ត ។ ឧ ហេតុ ខ្លុំ ខ្លុំ ប្រហាយតំ អហោ អហេត្តាត់ ។ អមន្តា ។ អហតាមិល ខុត្តាំ ខ្ញុំ បរិហាយតំ អហតាម អហតាមិលល់ ។ ឧ ហេតុ ខ្លែញ ។ បេ ។ អហេតា សមុខយោ ខ្ញុំ ខ្ញុំ ។ បេ ។ ខត្តារំ សប្បាធិ ខ្ញុំ ប្រហាយតំ អរ-ហា អហេត្តាត់ ។ អមន្តា ។ អហតាមិល ខត្តារំ សប្បាធិ ខ្ញុំ បរិហាយតំ អលតាមិល ខត្តារំ សប្បាធិ ខ្ញុំ បរិហាយតំ អលតាមិល ខត្តារំ សហតំ ។ ឧ ហេតុ ។ ឧបតាមិលា ខត្តារំ សហតំ ។ ឧ ហេតុ ។ ឧបតាមិល ខត្តារំ

អភិធម្មបំផង កថាវត្ថ

(៤១៤ | ខ្មែះអលេខ ក្ខេសិន្ទិទ្ធិសនិ ស្នេកនេះអលេខិ សាបសូន្យថាតអហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមបុគ្គល ឃើញខ្លាំទុក្ខ-សច្ច ហើយអនាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាតាមផលឬ ។ អូត មិនគួរនោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ ត្រះអហេត្ត ឃើញទូវសមុខយៈ សក្ខ ។ បេ ។ ឃើញនូវនិកេនសក្ខ ។បេ។ ឃើញនូវមគ្គ ។បេ។ រឃ្មីញនូវសច្ច: ៤ ហើយព្រះអហេន្ត សាចសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ឃើញខ្លុះសក្ខៈ៤ ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាមសូទ្យូវាកអនាគាមិ៨លឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ (២១៦) អនាតាមបុគ្គល ឃើញខ្លុំខុត្តសព្ទ ហើយអនាតាមិ បុគ្គល សាបសូន្យ១ាកអនាគាមផលឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបគ្គល ឃើញខ្លាំទុក្ខសក្ខ ហើយសេវតាបន្ទបគ្គល សាបសុខ្យុចកសេវតបត្តិ ផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងខែ៖ ខេ ។ បេ។ អនាគាមិ. ថុគ្គល ឃើញខ្លាំសមុខយស់ក្នុ ។ បេ។ ឃើញខ្លាំនិះពេធស់ក្ខុ ។ បេ។ ឃើញខ្លាំមគ្គ ។ បេ ។ ឃើញខ្លាំសច្ចៈ ៤ ហើយមនា តាមិបុគ្គល សាចសូខ្យូលកអនាគាមិដល់ឬ ។ អើ ។ សោគបន្ទបុគ្គល ឃើញ ន្យុសច្ច: ៤ ហើយសោតមន្ទបុគ្គល សាបសូទ្យថាតសោតបត្តផលឬ។

បរិសាធិការា

ហែយតំ មហតាម មហតាមិដលាតំ ។ អាមញ្ញ។ សភាពាមិលា ខុត្តាំ ធំខ្ញុំ ២ ហែយតំ សភាពាតម៉ សភាពាម៉ាដលាត់ ។ ១ ហៅវ៉ា វត្តព្វេ ។ បេ។ មេលាតាមិលា សមុខយោ ជំនៀ ។ មេ។ ជំរោជា ខ្ញុំ ។ បេ។ មក្តោ ខ្ញុំ ។ បេ។ ខុត្តិ សច្ចុំ និដ្ឋាទិ ខេ ហែយតិ មភាគាទី មភាគាទិ៩លាតិ ។ អែមញ្ហា ។ សភាពភាមិល ខត្តារិ សព្ទនិ និដ្ឋានិ បរិយាយភិ សភានាគាខឹ សភានាគាខិដល់ទំ ។ ឧ សោវ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(৮០៧) សភាពភាមិលា ឧុក្ខំ ឧំខ្ទី ១ ខែ។ យត់ សភាពនាមី សភាពភាមិខេសត់ ។ អមន្តា ។ សភាពខ្មេខ ឧុក្ខំ ឧំខ្ទី ១ ខែវាយត់ សភាពខ្មេខ សភាពិខ្មេខ ខេត្ត ខំខ្ទី ១ ខែវាយត់ សភាពខ្មេខ សភាពិខ្មែខ ១ ខេត្ត ខំខ្មែខ ១ ខេត្ត ខំខែវា ១ ខេត្ត ខំពេល ខំខែវា ១ ខេត្ត ខំពេល ឧំខេវា ១ ខេត្ត ខំពេល ឧទ្ធា ខំពេល ឧទ្ធា ខំពេល ឧទ្ធា ខំពេល ខំពេល ខំពេល ខំពេល ខេត្ត ខំពេល ខំពេល ខេត្ត ខំពេល ខំពេល ខេត្ត ខំពេល ខែខេវា ខេត្ត ខំពេល ខេត្ត ខេត្ត ខំពេល ខេត្ត ខេត្

អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អនានាបំបុន្តល ហើក ខ្លាំទុក្ខសក្ត ហើយអនានាមិច្ចតូល សារសូន្យពាក់អនានាបំជារារា ។ អើ ។ សកខានាមិចុត្តល ឃើញខ្លាំទុក្ខសក្ត ហើយសកខានាបំបុធ្លារ សាបសូន្យពាក់សកខានាមិដល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អនានាមិចុត្តល ឃើញខ្លាំសមុខយសក្ខ ។ បេ ។ ឃើញខ្លាំនៃកេច-សក្ខ ។ បេ ។ ឃើញខ្លាំមគ្គ ។ បេ ។ ឃើញខ្លាំសក្ខៈ ៤ ហើយ អនានាមិចុត្តល សាបសូន្យពាក់អនានាមិដល់ឬ ។ អើ ។ សកខា-នាមិចុត្តល ឃើញខ្លាំសក្ខៈ ៤ ហើយសកខានាមិចុត្តល សាបសូន្យ ពាក់សកខានាមិដល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២១៧) សកពតាមិចុគ្គល ឃើញខ្លូវទុក្ខសច្ច ហើយសកៈ ពាតាមិចុគ្គល សាចសូន្យូបាកសកពតាមិផលឬ ។ ពើ ។ សោតាៈ បន្នបុគ្គល ឃើញខ្លូវទុក្ខសច្ច ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាចសូន្យូ បាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ចេ ។ សកពតាមិចុគ្គល ឃើញខ្លាំសមុខយសច្ច ។ ចេ ។ ឃើញខ្លាំសច្ចៈ ៤ សក្ខ ។ ចេ ។ ឃើញខ្លាំសមុខយសច្ច ។ ចេ ។ ឃើញខ្លាំសច្ចៈ ៤ ហើយសុភភាគាមិចុគ្គល សាចសូន្យូបាកសកពតាមិផលឬ ។ ារកំពុម្មាំជីព ១៧វត្ថ

អាមន្តា ។ សោតាមន្ទេន ខត្តារំ សទ្ធាន់ និដ្ឋានំ មរិយាយតំ សោតាមន្ទេ សោតាមត្តិ៩លាត់ ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ មេ។

[មាន] មេសាសច្ចេច ខេត្ត និស្និ ជ ប្រហាយតំ មេសាសច្ចេក្ខ មេសាសច្ចិត្តមហាតំ ។ អាមត្តា ។ អហេតា ឧក្តាំ ជំនួ ឧ បរិហាយតំ អេហា អហេត្តាត់ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ។ សោតាបន្ថេខ សមុខយោ ខំដោ ។ បេ។ ខំពោះជា ខំដោ ។ បេ។ មក្តោ ខំដោ ។ បេ។ ចត្តារំ សច្ចាត់ ខំដាំតំ ឧ បរិហាយតំ សោតាបន្តោ សោតាបត្តិ៩-ជំនាំតំ ឧ បរិហាយតំ អេហាតាបន្តិ៩-ខំដាំតំ ឧ បរិហាយតំ អហេតាបត្តិ៩-ខំដាំតំ ឧ បរិហាយតំ អហេតាបត្តិ៩-ខំដាំតំ ឧ បរិហាយតំ អហេតាបត្តិ៩-ខំដាំតំ ឧ បរិហាយតំ អហេតាបត្តិ៩-ពេរិវត្តព្វេក្សា ។ បេ។

(៤០៤) សភាពាម្នួយ ឧយ្ណិ ខ្មុំ ។ បេ។ សភាព ខ្មុំ ១ ខ្ម មហិធម្មបំផុត កជាវង្គ

អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយសោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យថាករសាគាបគ្គិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ [៤១៤] សេមាជនិជម្លៃ ក្រោញនិរុស្មែហធិ លោក សោតាបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យភាពសោតាបត្តិ៨លេខឬ ។ ពេ ។ ត្រះអហេន្ត ឃើញទូវខុត្តសច្ច ហើយត្រះអហេន្ត មិនសាបសូន្យបាក អហេតុខេត្ត ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ។ សោតាបន. បុគ្គល ឃើញនូវសមុខយសច្ច ។ បេ។ ឃើញនូវនិះពេធសច្ច ។ បេ។ យើញទូវមគ្គសច្ច ។ បេ។ ឃើញទូវសច្ចៈ ៤ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល ត្នសាល្ត្កនន្ទិលម្យាសាសាធ្វើដួលទេស្គី រ ដ្រេង ដែរ ដែរ ដែរ ដែរ ន្ទាំសក្តុះ ៤ ហើយព្រះអហេន្ត មិនសាបសូន្យចាកអហេត្តខេថ្ម ។ អ្នក . មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។

(៤១៩) សកភាមិបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយសកភាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាក សកភាគាមិ៨លខេឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយព្រះអហេន្ត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្ត៨លខេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(৮৮০) មលខាត្ត ជំនាំ ជូន ។ ខេ ។ ខត្តាវិសទ្ធានិ និឌ្ឌានិ ន មរិហាយតិ មព្ភកាម៉ មជាតាមដែលតំ ។ អាមន្តា ។ អរមាតា ចត្តាវិ សច្ចាន់ និដ្ឋានិ ន បរិហេយតិ នយោ មហេត្តាតិ ។ ជ ហេរ៉ វត្តត្វេ ។ មេ។

(គ្គប) មោសពទើន ន់ឃ្មុំ តូត៊ី ឯពេង ជន្សាំ មាស់ខ្លួន ខ្ពុំដាន ខ ត្រសាយង្ហ មោយសិ សោតាបត្តិដលាត់ ។ អមញ្ញា ។ អពកាមិពា ရှေ့နှာ និជ្ជំ ។ មេ។ បត្តាវិ សច្ជាជំ និដ្ឋាជំ ន ស្សាយត់ អភាគម អភាគមិដ្ឋហេតិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ១ បេ ។

(৮৮৮) សភាពភាព ខុត្តិ ខិខ្លំ ។ ខេង ខេត្តាវិ សុទ្ធាធិ និឌ្ឌាធិ ឧ មរិហាយតិ សភានា-តាម សភាពភាមិដលាតិ ។ ភាមញ្ញា ។ អញ-តាម៉ា ខុត្តិ និដ្ឋី ។បេ។ ចត្តាវិសុទ្ធានិ និដ្ឋានិ ន បរិហាយត៌ អភាគាមី អភាគាមីដលាត៌ ។ ន សេរ វត្តទ្វេ ១ ខេ ។

បរិយោគិយវា

(৬৬০) អនាគាមបុគ្គល ឃើញទូវខុត្តសច្ច ។បេ ។ ឃើញ ន្ទាំសច្ច:៤ ហើយអនាគាមិចុគ្គល មិនសាបស្ទន្យបាកអនាគាមិផលខេ ឬ ។ អើ ។ គ្រះអហេត្ត ឃើញទូវសច្ច: ៤ ហើយគ្រះអហេត្ត មិនសាបសូន្យូលកអហេត្តខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។បេ។ (৬৬១) សោតបន្តបុគ្គល ឃើញខ្លាំទុក្ខសុក្ខ ។ បេ ។

ឃើញទូវសច្ច: ៤ លើយសោតបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យូលកសោតា-បត្តផលខេឬ ។ នើ ។ អនាគាមបុគ្គល ឃើញទូវុទុក្ខសព្ទ ។ បេ។ ឃើញទុំរុសចុះ ៤ ហើយអនាគាមិចុគ្គល មិនសាបសូន្យថាកអនាគាមិ-ផល េះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

[666] សក៣តាមិបុគ្គល ឃើញនូវខុត្តសប្ត ។ ថេ ។ ឃើញទ្បុសច្ច:៤ ហើយសកខាតាមិបុគ្គល មិខសាបសូន្យបាកសក-ទាតាមផលខេច្ ។ គើ ។ អនាគាមិចុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច:៤ ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យ *បាកអនា តាមិដល ខេច្ត* ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។

(৮৮៤) អរមាតោ កតោ បមាំពោ បរិមា-យត៌ អរហា អរហត្តាត់ ។ អមស្ពា ។ សោតា-ខន្ទុស្ស សក្តាយជំុំ ខហ័ព បរិហាយត់ សោតា-បុឌ្ឌា សោតាបត្តិដល់តំ ។ ១ សៅវត្តិត្យុ ។ បេ។ សេត្តាត់ ។ មានស្លី ។ ហេខាឧទិហ៍ រុច្មុស៍ស ឧญ្យ ឯខេង ម្នាល់ខំឧសសាមាទោ ឧស្យាយ ឯឧស មទាយកម្ភិយោ ក្រោ ប្រាំព្រា ។ ប្រ។ មទា-យគមន៍យោ នោះសោ ១១នោ ១ខេ។ យកមនិយោ មោយោ បហ័នោ បរិហាយតិ សោ-ស្សាល្រី ម្នេសស្និត្ត មន្ទ្រ ខេត្ត ស្រុ មិន សេត្ត ខេត

រហ័ធឬបំផក ភ្ជប់វត្ថ

(២ ២៣) សេតាបន្ទបុគ្គល ឃើញខ្លុវទុក្ខសក្ខ ។ បេ ។
ឃើញខ្លុវសក្ខ: ៤ ហើយសេតាបន្ទបុគ្គល មិនសេចសុខ្យុញតសេតាបត្តិផលខេទ្ធ ។ អើ ។ សតខាគាមិទុគ្គល ឃើញខ្លុវទុក្ខសក្ខ ។ បេ ។
ឃើញខ្លុវសក្ខ: ៤ ហើយសេតខាគាមិទុគ្គល មិនសេចសូខ្យុញតសេតខាគាមិផលខេទ្ធ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៩៤) ខ្មែះអរលន្ត លះកគៈហើយ ខ្មែះអរហន្ត សាបសូខ្យ បាតមហេត្តឬ ។ មើ ។ សោគាបន្ទបុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ហើយ សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យូថាករសាតាបត្តដល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ២ ហេ ២ ព្រះអហេត្ត សះកគ:ហើយ ព្រះអហេត្ត សាថ ស្នេទ្រាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគល លះវិចិក្ខា ។ ចេ។ លះស៊ីលត្វនបកទាស: ។ ហេ ។ លះកនៈដែលជាដំណើរទៅកាន់អបាយ ។ បេ ។ លះ គេសៈដែលជាដំណើរទៅកាន់ដព្យ ។ បេ ។ លះ មោហៈដែលជាដំណើរទៅកាន់អុធ្វាយ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាប ស្ទ្យបាកសោតបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ចេ។

អហេតា នោះសា មហ់លោ ។បេ។ មេហោ ဗြတ်ကော မေးက ဗေတ်က နော်၌ ဗေတ်က ဒီဇိုက်ာ်၍ បញ្ជា ជួច ជល្ខេ ៩៥៤ ជស្នេ មសរ្ម. ។ ខេ ។ ភ នេត្តប្បំ ខេស្នំ ខេស្សាយត់ អរហា អាហត្តាត់ ។ អាមញ្ញ ។ សោតាបង្សុះ ្រសញ្ញា-យុខដ្ឋិ ខហុស ខរិសាយតិ សោតខេត្ត សោត។ បត្តដលាត់ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ។ អហេតោ អណេត្តប្ប័ មហ័ជំ មរិហាយតំ អរហា អរហត្តាត់ ។ អាមញ្ញា ។ សោតាបច្ចុស្ស វិចិកាំឡា បហិលា ។បេ។ ស៊ីល់ៗតែមកមា សេស សា ។ មេ។ អចាយ់កម-នៃយោ ភាគា ខហ័ណេ ។ ខេ។ អចាយកមនិយោ ណ្រោស ប្រាំទោ ។ ប្រេ។ អភាយក្នុង ហែ ហេ-យោ មហ័ពេ មរិយាយត៌ សោតាមញ្ញា សោតា-ត្តិឌុហ្ស ៤ ខ ស្សេ ម៉េស ៤ ៤ ៤

(៦៦៥) អាចាតោ រាគោ ខហ័ៈលា មរិហាយត៌ អយោ អរហត្តត់ ។ អមន្តា ។ សភាពភាមិស្ប សត្តាយធំដ្ឋិ បហ័យ បរិហាយតំ សភាពាគម

បរិប្បាធិត្តបា

្សែះអហេន្ត លារោស: ។ បេ ។ លះមោល: លះមាន៖ លះ ชะสิ การใช้หลูก การสระ การจรูกู: การหลังสะ ขาง ขาง การ
 ชาง ขาง การ
 ชาง กา អនោត្តប្បៈ ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាតអហេត្តឬ 🤊 អើ 🤘 សោត្តបន្ទប់គូល លះសត្តាយរដ្ឋ ហើយសេត្តាបន្ទប់គូល សាប សូន្យូលាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះរ៖ ។ បេ។ ព្រះអហេន្ត លះអនោត្តប្បៈ ហើយទ្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាតអហេត្ត ឬ ។ អេ ។ សោតបន្ទបុគ្គល លះវិចិកិប្តា ។ បេ ។ លះ សីលត្វតបកមាស: ។ បេ។ លះកគៈដែលជាដំណើរទៅកាន់អច្ចាយ ។ បេ ។ លះ គេសៈដែលជាជុំ ណើយៅកាន់អហុយ ។ បេ។ លះ មោហៈដែលជាដំណើរទៅកាន់អច្ចុយ ហើយសោតបន្ទបុគ្គល សាប សូន្យូហករសាតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ហកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សកខានាមិបុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ហើយ

40 to

សភាពាមដែលាត់ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ។ អហេ គោ ពគោ មហ់នៃ មេ មែល មាំ អាមា អា-ហត្តាត់ ។ អមន្តា ។ សភាពពាមិស្ស វិចិក់ច្ប បហ័ណ ។ បេ។ ស៊ីសត្វតបក់ស:សា បហ៊ុរណ ។ ខេ។ ជុំខ្យុល់កោ កាមេហ ថា ខេហ្ ជំនុក្រិកោ តុក្ខា នេះ បហ័រស បរិហាយតិ សគ្នា-តាម៉ សភាពការដែលតំ ។ ឧ ហៅវត្តឲ្យ ។ បេ។ អយោ តោ គេសោ ១ ហើយ ១ ខេ ។ អញេត្តឲ្យឹ បហ័ជ បរិហាយត់ អរហា អរហត្តាត់ ។ អេឌុស្តា ។ សភានាតាមិស្ស សញ្ញាយនិឌ្ជិ យហិនា ។យេ។ តាមី សភាជាតាមដែលតំ ។ ១ ប្រាវ័ត្តព្វេ ។ប្រ។ (৮৮៦) អរហៈតោ កកោ មហៈលោ មរិហាយតិ

(৮৮৮) អរហរតា កកោ បហ្គឺនោ បរិហាយតំ អរហា អរហត្តាតិ ។ អាមត្តា ។ អណតាមិស្ប សក្តាយខិជ្ជិ បហ្គឺជា បរិហាយតំ អនាតាមី អនា-តាមិដលាតិ ។ ៤ ហៅ វត្តត្វេ ។បេ។ អរហរតា រកោ បហ្គឺនោ បរិហាយតំ អរហា អរហត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ អនាតាមិស្ប វិចិត្តិគ្នា បហ្គឺនា ។ បេ។

សតមារាមើបដូល សាមសូរប្រាតសតមានាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ រទាល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ គ្រះអរហន្ត លះកគ: ហើយត្រះ មរហន្ត សាបសូឡូលកអរហត្តឬ ។ មើ ។ សកទានាមិបុគ្គល ณะเชิติคลา ขาย ขาง ณะพัพฤตยกตาพ: ขาย ขาง ณะกษกต ដ៏គ្រោតគ្រោត ។ បេ។ លះទា្យល្ខ ដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយសក្ខា-តាមបុគ្គល សាបសូន្យចាតសកខាតាមផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។បេ។ ត្រះអរហន្ត លះគេសៈ ។ បេ។ លៈ អនោត្តប្បៈ ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ មើ ។ សតខាតាមិបុគ្គល លះសក្ខាយខិត្តិ ។ បេ។ លះព្យាជា្ ដ៏គ្រោត គ្រាត ហើយសកខាតាមិថុគ្គល សាបសូខ្យួលកសកខាតាមិជល់ប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ ខេ ។

(៤៤៦) ព្រះអហេត្ត លះរាគ: ហើយព្រះអហេត្ត សាប សូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល លះសក្ដាយទិដ្ឋិ ហើយ អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ ព្រះអហេត្ត លះវាគ: ហើយព្រះអហេត្ត សាប-សូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ ។ សីលត្វនបាមសោ បហ់នេ មណុសហភា ត្បាទានោ
កាមាតា បហ់នេ មនាកាមី មនាកាមិដល់ ។
ន ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ។ អហេតា នៅសាយតំ
អនាកាមិស្បី
បញ្ជីនា ។ បេ។ អនោត្តប្បំ បហ្ជីន បរិបាយតំ
អាហា អហេត្តាតំ ។ អមន្តា ។ អនាកាមិស្បី
សក្តាយនិដ្ឋិ បហ្វីនា ។ ខេ។ អណុសហភា ត្បាទាសេ
ត្បាទានោ បហ្វីនា បរិបាយតំ អនាកាមី អនាត្បាទានោ បហ្វីនោ បរិបាយតំ អនាកាមី អនាតាមិដល់តំ ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ បេ។

មេត្ត លោ មេសោ តណ្ដូល ត្រូល ៣ មួត សាមនេះ ត្រូវ លោ មេសា តណ្ដូល ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រ ត្រូវ ត្រូវ ត្រូវ ត្រូវ ត្រូវ ត្រូវ ត្រូវ ត្រិវ ត្រិវ ត្រិវ ត្រ ត្រិវ ត្រិ

monageth

លះស៊ីលគ្រស់ពេលសេះ លះអាមារង ដ៏ស្រាលស្មើង លះឡាបាប ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាមសូន្យទាក់អនាគាមិផល ឬ ។ អ្នកមិនគូរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេន្ត លះរពសៈ ។ រប ។ លះអនោត្តហ្វៈ ហើយព្រះអហេន្ត សាប សូន្យូ៣៩អហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិចុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ លះព្យាបា ៖ ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយមនាគាមិបុគ្គល សាប សូន្យភាកអនាគាមផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (៤៤៧) អនាគាមបុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ហើយអនាគាម-បុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមផលថ្ម ។ អេ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល លះសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយសោតបន្តបុគ្គល សាបសូន្យបាត់សោតបត្តិ-ផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ អនាគាមបុគ្គល លះសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយអនានាមិបុគ្គល សាចសូន្យបាកអនានាមិផល ឬ ។ គេ ។ សោតាបន្ទុបគូល លះវិចកិច្ច ។ បេ។ លះ ម្រាហៈ ដែលជាជំណើរទៅកាន់អបាយ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល

អភិពម្រិលិក ១ថាវគ្គ

(គ្គុជ) ឧសមាត្តសារី មុខ្មាញខុត្តី ឧស្ស ចរិបាលតំ អភាតាមី អភាតាម៉ដលាតំ ។ អាមន្តា ។ សភាពភាមិសុ ្រសក្តាយឱ់ដ្ទិ បហិនា បរិហាយត សភាពភាព សភាពភាពជលាត់ ។ ជ លេះ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ អភាតាម៉ង់ ស្រ្កាយជំជុំ ខហ័យ ខាំ-សាយត់ អភាតាម អភាតាមិ៩លាត់ ។ អាមន្តា ។ សកាលកាម្សា វិចិតាំឡា បញ្ជា ។ បេ។ សិ-លព្ធនបរាមារេស បញ្ជាល នុំខ្យារំកោ កាមរារេស តល្យ នូមប្រយោ មាំសាយ តល្យ តរុ ព្យាយត់ ស្គានាតាទី ស្គានាតាទី៩លាត់ ។

មកិច្ចក្រីឥ០ ក្រាវត្

សាបសូន្យបាកសោតបត្តិដល់ឬ ។ អ្នកបិនតួរចោល យ៉ាង់នោះទេ ។ការ អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ ។ លះព្យាបាទ ប៉ុន្តែការស្មើង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិដល់ឬ ។ បើ ។ សោតា បន្ទបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ លះមោហៈ ដែលជាដំណើលវ កាន់អបាយ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបេត្តជាប ឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

[៤៤៨] អនាគាមិបុគ្គល លះសក្កាយទិជ្ជី ហើយរហាគារ៉េះ បុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិ៨លថ្ម ។ អើ ។ សកនាការបុគ្គព លះសក្តាយទិដ្ឋិ ហើយសកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាក់របស់មា មិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ លេ ។ អាវាការ-បុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យភាកយោគារ មិនលេហ្ក រ នើ រ សក៣តាមបុគ្គល លះវិចិតិក្លា ។ បេ។ លះនេះ-លត្វតបកមាស: លះកាមកគ ដ៏គ្រោតគ្រាត លះព្យាថ្នា០ ដឺគ្រោត គ្រាត ហើយសកទានាមិថុន្តល សាបសូខ្យូលកសភទានាមិផលឬ ។

ឧ លោះ វត្តត្វេ ។ ខេ។ អយតាម៉ាស្ស ខែកិច្ចា ខេហិយ ។ ខេ ។ អណុសហគតោ ព្យាទានោ ខហិយោ ខេត្តភាមិស្ស សក្តាយនិដ្ឋិ ខេហិនា ។ ខេ។ សភានាតាម៉ិស្ស សក្តាយនិដ្ឋិ ខេហិនា ។ ខេ។ ជុំខ្សាំកោ ព្យាទានោ ខហិយោ ខេត្តបាយតិ សភានាៈ តាម៉ សភានាតាម៉ដលាតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ ខេ។

(৮৮४) សភាពភាមិស្ស សក្តាយធំដ្ឋិ បញ្ចុ នា បរិហាយត់ សកាពតាម៉ឺ សកាពតាម៉ដលាត់ ។ អាមន្តា ។ សោតាមន្ទស្ប សក្តាយធំខ្ញុំ មហ័យ មរិយាយតំ សោតាមញ្ញោ សោតាបត្តិដល់តំ ។ ន បោះ វត្តព្យាប្រ។ សភាពភាទិស្ប សក្ដាយជំជ្ជុំ ខេហិនា ខរិហាយតំ អគានាគម អគានាគម. တက် ၅ မာဗီလ ၅ ကေးစာင္မက္ နဲ့ငို့မွာင္ပါ ចហ៊ុនា ។ ខេ ។ អចាយកមត់យោ ទៅពោ ចហ៊ុះជា បរិហាយត់ សោតបញ្ញេ សោតបត្តិដលាត់ ខ សេដូ វឌ្ឍ ១ ខេ ១ សភាពភាគូសុ វិចិត្តិព សណ្ឌ ១ សេ ១ នុខ្សាក្រោះ កាមរាគោ សណ្ដា

អ្នកបិនគួរ ភោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ អនាគាមិបុគ្គល សះវិចិកិច្ចា ។ បេ។ លះព្យាបានដ៏ស្រាលស្ដើង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យ ចាត់អនាគាមិថលឬ ។ អើ ។ សកខាគាមិបុគ្គល លះសភ្ជាយនិដ្ចិ ។ បេ។ លះព្យាបានដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយសកខាគាមិបុគ្គល សាបរប្ប្ប ចាត់សកខាគាមិថលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងខេះខេ។បេ។

(២ ៩) សកខាតាមិបុគ្គល លះសក្ខាយខិដ្ឋិ ហើយសកខា-ភាមិបុគ្គល សាថសូន្យចាកសកខាតាមិផលឬ ។ អើ ។ សោភា-បន្ទបុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ហើយសេវតាបន្ទបុគ្គល សាមសូន្យចាត សោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរតោល យ៉ាន៍នេះទេ ។ បេ។ សកទា. តាមបុគ្គល លះសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយសកភាគាមបុគ្គល សាបសូទ្យបាត សត្វភាមិផលប្រ អ អើ ។ ស្រាកាបន្ទបុគ្គល លះវិចិត្តិភ្លា ។ បេ។ លះមោហៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អច្ចាយ ហើយសោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យូហករសាតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សតទាមបុគ្គល លះវិចិតិក្នា ។ បេ ។ លះកាមក្នុត ដំព្រុះត្រេត

នុំន្បារំកោ ព្យទានោ បហីនោ បរិហាយតិ សកា-នាតាមី សកានាតាមិដល់តិ ។ អមន្តា ។ សេតា-បន្ទស្ស សក្តាយនិឌ្ឌិ បហីនា ។ បេ។ មទាយកម-និយោ មោយោ បហីនោ បរិហាយតិ សេតាបន្នោ សោតាបត្តិដល់តិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ។

[២៣០] សោតាមន្ទុស្ប សក្ដាយនិឌ្និ មហិនា ឧ មរិយាយត់ សោតាបញ្ហា សោតាបត្តិ៩សាត់ ។ អាមញ្ញ ។ អហេ តោ រកោ បហ់ ពេ ១ ហំហេ ឃត់ ម ហេ ម ហេត្តិត ។ ឧ ហេវំ វត្តិ ។ មេ ។ សោតាបន្ស ស្រ្តាយជំជុំ បហិតា ឯ បរិហយត់ សោខាបញ្ញា សោខាបត្តិដលាតិ ។ អាមស្តា ។ អារៈ ស តោ (ស) សេ បេសុំ សា ។ បេ។ អ:សាត្ស្យឹ បេសុំជំ ជ មរិហាយតិ ម ហេ ម ហេត្តាតិ ។ ឯ ហៅវត្តព្វ ។ បេ។ សោតបន្ស ្រិត់ត់ឡា បហ័ណ មហយក-មនិយោ មេយោ បហិតេ ន បរិបាយតំ សេតា-ខន្ថោ សេតាចត្តិដល់តំ ។ អាមត្តា ។ អហេតេ ព តោ បហិ ពោ ។ មេ ។ ម នោត្តប្បី បហិន ន បរិហា-យត់ អយោ អយេត្តាត់ ។ ១ ហៅ វត្តគ្រ ។ ខេ។

[២៣០] សោតាបន្ទបុគ្គល លះសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយសោតា-

មន្តបុគ្គល មិនភាពសូន្យថាករភាគបត្តផលខេច្ច ។ គើ ។ គ្រះ លះ៣គៈ ហើយព្រះអហេន្ត មិនសាបសូន្យចាកអហេត្ត អវហ ខ្ល េះឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ ។ សោតាបន្ទុ-បុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ហើយសេវតាបន្ទបគ្គល មិនសាបសូន្យូថាក សោគាបត្តិដល់ខេច្ច ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត លះរខាស: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ហើយទ្រះអហេន្ត មិនសាបសូន្យជាតមរហត្តខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។ សោតាបន្តបុគ្គល លះវិចិ កិច្ចា លះមេាហៈ ដែលជាជំណើរទៅកាន់អហ្គុយ ហើយសោតបន្ទ-ชุลุณ ษิรภายภูเลอกกุภภายกู้สณาอยู่ ๆ เพื่ ๆ ถาะหา-ហន្ត លះកតៈ ។ បេ ។ លះអានាត្តហ្នៈ ហើយព្រះអហេត្ត មិន សាបសូទ្យបាកររហត្តខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

មរិយានិយា

(bma) សភាពាត់សុ ស្រ្លាយជំនំ បហិ-ជា ឧ បរិហាយតំ សភានាគាទ់ សភានាគាម់ដ-លាតិ ។ អាមញ្ញា ។ មហេ តោ រាកោ ប្រាំពោ ។ ខេ ។ ម ខេត្តហ្វូ មហ័នំ ឧ ម ហែយត់ អ ហោ អហេត្តតំ ។ ១ សេរុ វត្ត ។ ខេ ។ សភាខា-តាម៉ស្ស វិចិត៌ថ្នា មហ័យ ។ មេ។ ជំនុក្រិតោ តុក្សា ខេ ព្យ ខេ ព្យ ប្រ ស្នា ស្នា ស្នា សភាព្រះដល់តំ ។ អមន្តា ។ អហេតេ វាតោ ចល់ នោ ។ ខេ ។ អណេត្តប្បំ ចល់ជំ ជ ចរិយាយតំ អយោ អយេត្តាត់ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ (៤៣៤) មហស្នកអាវ សក្សាយនិឌ្ឌិ បហិសា ជ បរិហាយត់ អភាតាមី អភាតាមិដលាត់ ។ អា-មញ្ញ ។ អរហ គោ រកោ បហ់ ពោ ។ បេ។ អ ភេត្តប្បឹ មហិន ន មរិហាយតិ អមោ អមោត្តាតិ ។ ន တော် အေးရ ျဖစ္ပေ မသက္မေလျ ပိုင်းကိုေတြ ပ-ហ័យ ។ ខេ ។ អណុសហភាព ព្យាទា ១ បេលី ទោ

មេពិធីពេលវិម

(២៣១) សកពតាមិបុគ្គល លះសក្កាយទិដ្ឋិ ហើយសកព-តាមិបុគ្គល មិនភាពភាន្យ្យាកភាគភាមិផល ខេដ្ត ។ គេ ។ គ្រះ អហេត្ត លះកត: ។ មេ ។ លះកនេត្តប្បៈ ហើយព្រះអហេត្ត ษิธภาขพูธิเอกสแบลเวง ๆ มหาษิษสูมตาณ เพลีเระเจ ขเบช សតខាត់ចុគ្គល លេវចិតិ្ត្ត ។ ២ ។ លរព្យាធា៖ ដីគ្រោតគ្រាត ហើយសកខាតាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសកខាតាមិផលខេច្ច ។ អើ ។ ត្រះអហេន្ត លះកគ: ។ មេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ហើយ ត្រះអហេត្ត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង t vi t 91:81

(២៣២) អនាគាមបុគ្គល លះសក្កាយខិដ្ឋិ ហើយអនាគាម-បុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមិផលខេច្ច ។ មើ ។ ព្រះអហេន្ត លះភគ: ។ បេ ។ លះអនោត្តហ្វៈ ហើយព្រះអហេត្ត មិនសាប សូន្យចាត់អហេតុខេហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ ២ ។ លះព្យាធាន ដីស្រាលស្ដើជ

អភិធម្មបំផិតេ ២២វត្ត

ឧ បរិហាយតិ អភាគមី អភាគមិដលាតិ ។ អាមត្តា ។ អរបាតោ រាតោ បហីនោ ។បេ។ អរភាត្តប្ដឹ បហីជំ ឧ បរិហាយតិ អរហា អរ-មាត្តាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(៤៣៣) សេតាខន្ឌស្ប សក្តាយឧ៍ដ្ឌិ មហិលា ន មរិយាយតំ សោតាម:ឆ្នា សោតាមត្តិដលាត់ ។ អាមន្តា ។ អភាតាមិស្ប សក្តាយដ៏ដ្ឋិ បហ័ពា ។ ខេ ។ អហុសហគ នោ ត្យាទា ខេ ចហ្លា ជ បរិហាយតំ អភាត់ អភាតាមិដលាត់ ។ ឧ ហៅ ကြီး၍ ၅ (၆ ၅ (ကေ့ရာဗင္ဘာကျ ကြိုင္ခ်ားကို မြာပည္ ។ ចេ ។ អភាយកខត់យោ អោយោ សហ័រភា ជៈ មរិយាយតំ សេតាមខ្លោ សេតាមត្តិដល់តំ ។ ហមស្ថា ។ អភាតាទិស្ប សក្តាយឱ់ដ្ឋ បហិភា ។ ខេ ។ អណុសហគតោ ត្យាទានោ ខហ័ពោ ជ បរិហាយត៌ អភាគាមី អភាគាមីដលាត់ ។ ជ លេរូ រុស្ស ១ ខេ ១

អភិប្បធំផិត ១៧វត្ថ

ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាតអនាគាមិផលខេថ្ក ។ បើ ។ ព្រះអហេន្ត លះវាគៈ ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ហើយព្រះអហេន្ត មិនសាបសូន្យ បាតអហេត្តខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

[២៣៣] សោតបន្ទបុគ្គល លះសក្ខាយខិដ្ឋិ ហើយសោតា-បន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យចាកសោតាបត្តផលខេច្ច ។ អើ ។ អនា. តាមបុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ។ បេ ។ លះព្យាថា ៖ ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយនេវាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យ១ាកអនាគាមិផលខេថ្ម ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្រ។ សេតាបន្ទមគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ។ លេះ ទោហៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អហ្យ ហើយ សេវាជាបន្ទ-ชุลุณ ยิ่มภายภูมูอาการกายกู้สดาจชุ ฯ เมื่ ฯ มภาพยิ-បុគ្គល លះសគ្គាយទិដ្ឋិ ។ ២ ។ លះព្យាថាទ ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយ អនាគាមបុគ្គល មិនសាបសូន្យភាកអនាគាមផលខេច្ច ។ អកមិនគួរ រពាល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[៦៣៤] សភាជាតាមស្ប សត្ថាយជំជ្ជិ បហិសា ជ ខរិហាយតំ សកាណតាម សកាណតាមដលាត់ ។ អាមន្លា ។ អស់តាម៉ូស្ស សុក្តាយដុំដ្ឋ បហ្គា ។ ខេ ។ អណុសហភាតា ព្យាទានោ មហ់នោ ឧ ខរិហាយតំ អភាគម អភាគមិនលាត់ ។ ឧ សេរ ដែរ ឯកេ ឯមានមានក្សា រុច្ចម្បី ១ ប្រហេយត់ សភាជាគាម សភាជាគាម់ដល់តំ ។ មានស្លី ។ ងសមាត្ត។ មេឡាញត្តុំ ត្លាស a តេ a ងហៅមាលមខោ លៀចខេខ ឧល្ខេស . ច ចរិហាយតិ អនាតាម អនាតាមិដលាតិ ។ ន ហៅ វត្តត្រូ ។ ប្រ ។

[គ្យន្ន] មោមពិត្តមារិ មាយពេត្ត ឧស្ស ន មរិហាយត់ សោតាបន្ថោ សោតាបត្តិ៩លាត់ ។ អាទស្លា ។ សភាពាត់ខ្មែរ សក្លាយ ដៃថ្មី បហៈ-រ គេរ នុំខាំច្រយ សំខេរខេរ ឧល្យេ ខ មរិហាយតំ សភាជាតាម សភាជាត្នដែលតំ ។

សាមាធិបម្រ

(๒๓๒) พรทราย์บุรุณ ณะพุภุพอรินี เท็พพรภ-តាមបុគ្គល មិនសាបសូន្យចាតសតខាតាមិដល ខេប្ ។ អើ ។ អនាតា-နှင့်ခဲ့လ လးလမ္တာကန္ဌီ နက္ခန္တ လးပါထဲခ ဗူလ်ပလ်ဗွန္တ လွေက អនាគាមបុគ្គល មិនសាបសូន្យូ៣កអនាគាមិផលខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរ រោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ សក្ខាតាមិចុគ្គល លះវិចិតិភ្នា ។ បេ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយសកខានាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យ បាកសកខានាមជល ខេច្ច ។ ដើ ។ អនាគាមបុគ្គល លះសក្តាយeិដ្ឋិ ២ បេ ២ លះព្យាបាទ ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសុន្យូលកមនាគាមផលខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ צעו ב גו

(២៣៥) សោតបន្ទគ្គល លះសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយសោតា-បន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលខេច្ច ។ គើ ។ សក-ទាតាមបុគ្គល លះសក្ខាយទិជ្ជិ ។ បេ ។ លះព្យាជា១ ដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយសកពតាមិបុគ្គល មិនសាបស្កូន្យូបាតសកពតាមិផលខេច្ច ។

អភិធម្មប៊ីគីពេ ១៤៤វត្ថ

ន ហៅវត្តត្វាប្រហាស្រ្តស្នាវិទិតាំឡា បញ្ជា ។ បេ។ អចាយតមន៍យោ មោយោ បញ្ចុំ ន បរិហាយត៍ សោតាបៈជា សោតាបត្តិដ-លាត់ ។ អេ៩ឦ ។ សភានាតាខំសុ ្សក្លាយ-ឧိဋ္ဌိ ဗဟိုက ។ ဗေ ។ ជុំខ្យុំ កែ ញូទ នេះ បហ៊ុនោ ន បរិហាយតំ សភាពតាមី សភាព-តាមដែលាត៌ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ។

(៤៣៦) ចរិហាយតំ អមោ អមោត្តាតំ ។ អាមស្ថា ។ ជំណុំ អាមាត្រា កាតា ឧច្ចិន្ទ្ធលោ តាលាវត្តភាគោ អនុភាវិភាគោ អយ-ခွာ့မရွပ္စုရင္း၍အဲ့ ၅ မာမန္ကာ ၅ တက္ခဲ့ မႈတ ေရာ រាកោ ខហៈនា ខុត្តិខ្លុំ ហេ តាលាវត្តភាគោ អនុភាវិ-មន្ត្រ មាលខ្មុំងប់ពិធនៈគឺ សេ រុង រ រុម្ភី មិ មរិយាយតំ អយោ អយត្តតំ ។

(៤៣៧) ចរិយាយតំ អរយា អរយត្តាត់ ។ អាមញ្ញ ។ ននុ អហោត ដោរស មហ៍នោ មោយ មហ្គំណ មានា មេលាខេ

រាភិប្បាធិបតេយ្យ គេជាវត្ថ

អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សោសបន្ទបុគ្គល លះវិចិ-គិញ ។ បេ។ លះមោហ: ដែលជាដំណើរទៅកាន់ជច្រយ ហើយ សោតាបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យភាពសោតាបត្តិផលខេច្ច ។ គើ ។ សភពគាមិបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ។ បេ។ លះព្យុច្នាទ ដ៏គ្រោត គ្រាត ហើយសកខានាមិថុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសកខាតាមិផលខេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។

(២៧១) ខ្មែរលេខ មាត្រស់និវិយម្ចាល់និស្តិ ភា មេ ភ ក្រែដ៏ទ្រះអហេត្ត លះរាគៈ ដែលមានចុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដិលហើយ ធ្វើឲ្យ សល់តែទីនៅ ដូចជាទិនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជា ธษ์ใหม่เคลลเฟเรโลบู ร เพิร เชียา:สเบลู เงะกล: ใส่เง មានឫសគល់ផ្ដាប់ផ្ដិលហើយ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដូចជាទីខៅនៃដើម រភាត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើតតទៅទៀត ម្នាល អ្នកដីបម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ត្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរបាត្ត ដូច្នេះខេ ។

(.គុយង្យ) ប្រះដណ្ដេ សាត្រស់នាំលម្កក្សេងសំ ភ មេ ភ ក្រែងព្រះអហេត្ត លះមោស: ម ស ម ល់:ស្រែហ:

(៤៣៨) ស ហេ ឃុំ មេ ហេ មេសេស្តិ ។ មេ មេស្តា ។ ឧនុ មេសេ សេ កេសា មេសេស្តិ ។ មេសេស សំ ។ មេស្តា ។ សេសាំ មេសេស ភេស្សា សេយ មេស្តា ។ អាមស្នា ។ សេសាំ មេសេស ភេស្សា សេយា មេសោ អាវិសា សេ វិស ហេ វិស្តិ សំហេ យេសិ មេសោ មេសេស្តិ ។

(២៣៩) បរិយាយតំ មយោ មហេត្តាតំ ។

អាមន្តា ។ ឧឧ មហេតោ កកប្បហានាយ សត៌ប្បដ្ឋានា ការិតា ។ បេ ។ សម្មប្បធានា ការិតា
ឥខ្ទិលនា ការិតា តិ ។ អាមន្តា ។ ហេតា ពលា ការិតា
ពោជ្ឈន្តាំ ការិតាតំ ។ អាមន្តា ។ ហេតា មហេតា
កកប្រហានាយ ដោជ្ឈន្តាំ ការិតា នោ តែ ហេតា
កកប្រហានាយ ដោជ្ឈន្តាំ ការិតា នោ តែ ហេតា
វត្តព្យា បរិយាយតំ អហោ មហេតាតំ ។

ប្រវ័យខ្មែរប្រ

លះខិដ្ឋិ លះវិចិកិច្ចា លះថីន: លះទទូចូ: លះអហិវិត: លះអរភាគ្គប្បៈ ដែលមានបុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដិល ហើយ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដូចជាទីខៅថៃ ដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លៃជីកើតគេទៅទៀតឬ ។ មើ ។ បើព្រះអហេន្ត លះអនោគ្គប្បៈ ដែលមានបុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដិល ហើយ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដូចជាទីខៅខែដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែប ភាព ឲ្យជាធម៌លៃជីកើតគេទៅទៀត ម្ជាហអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល ថា ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យចាតអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។

[ចាះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តប្ ។ អើ ។ ក្រែងត្រះអហេត្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះវាគៈឬ ។ អើ ។ ចើ្រះអហេត្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះវាគៈ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរតោលថា ត្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត ដូច្នោះទេ ។

(৮៤०) ចរិយាយតំ អរហា អយេត្តាតំ ។ អាមជ្ជា ។ ជន្ម អាហា នោ នោកប្រាយ្រាយ ។ ខេ ។ មយេត្តហ្វហ្វហៈជាយ ខក្សេ ការិតោ ។ មេ។ ពោជ្ឈ¢់ ភាវិតាត់ ។ ភាមត្តា ។ សញ្ជាំ មលេខ មលេខិត្តពិសាល ខេម្មិ៍ មានេ នោះ វត្ត ហេវត្តត្វេ មរិហាយតំ មរិហា អរហត្តាតំ ។ (៤០) ចរិហាយតំ អហោ អហេត្តាត៌ ។ អាមន្តា ។ នន្ម អរុហា វីតរកោ វីតនេះសោ វិតមោយោ ភាគភាណីយោ ម៉ូហិតការរា អនុប្ប-ត្តសឧ:ត្ថា បរិក្ខ្លីណក់វែរ ញោជ ខេ ករម្មឧញ ម៉ៃ-ត្តោ ឧត្តិត្តមល់ឃោ សត្តិណ្ឌបរិទោ មៗផ្សេសិកោ ត្តិក្តៅ អរិយោ បន្តនូវជា បន្តភាពេ សៃញ្ញាត្តា សុវិជិតវិជយោ ឧុត្ត្នំ តស្ប បរិញ្ចាត់ សមុខយោ មហ៍ទោ ជំរោជ សច្ចិតាគោ មក្តោ ភាវិទោ

អភិព្យាចិត្តិកា ២២វគ្គ

(၉၉०) បែះមាលនី ឃាត់ឃុំនាំលមពលេខិតិ រ មេ រ ក្រែងព្រះអហេន្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះពេល៖ ។ បេ ។ ដើម្បីលះពេល-ត្តហ្វៈ ៦ ខេង ចម្រើនតោជ្យត្ត័ជំ ង ម៉េ ង ច្នើនអេហេន្ត ចច្រើន ះពាជ្យឥ្គ ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ ម្នាលអ្នកដ៏១ម្រើន អ្នកមិនគួរពេលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរហត្ត ដូច្នេះទេ ។

[৮៤១] ស្រះអរលន្ត ។ ១០ស្នាន្យលម្អលេដ្ឋជំ វ ម៉េ វ វែក្រដ្ឋក្រះអហេន្ត មានកភៈទៅប្រាសហើយ មានទោសៈទៅប្រាស ហើយ មានមេហៈទៅប្រាសហើយ មានកណើយកិច្ចធ្វើហើយ មាន ភាពដាក់ចុះហើយ មានប្រយោជន៍បេស់ខ្លួនដល់ហើយ ដោយលំដាប់ មានកពនិងសញ្ច្រាជនៈអស់រលីងហើយ មានចិត្តរួចស្រឡះហើយ ក្រោះ ដឹងដោយប្រពៃ មានសន្ទុះទ្វារ គឺអវិជ្ជាបើកហើយ មានគូទម្ងាយ ហើយ មានសសរទឿនដកហើយ មិខមានគន្ទឹះទ្វារ ជាព្រះករិយៈ មាន ខង់ដាក់ចុះហើយ មានការៈដាក់ចុះហើយ មិនប្រកបដោយកិលេស មានជ័យជំនះឈ្នះល្អហើយ ព្រះអហេន្តនោះ បានកំណត់ដ៏ជំនួវទុក្ខសញ្ជ លះបង់ខ្លាំសមុខយសក្ខ ធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ខ្លាំខ្លាំកងសក្ខ ចម្រើនខ្លាំ មគ្គសច្ច ធម៌ដែលគួរគ្រាស់ដឹង ព្រះអហេន្តនោះ បានគ្រាស់ដឹង ហើយ ធម៌ដែលគួរកំណត់ដឹង ព្រះអហេត្តនោះ បានកំណត់ដឹងហើយ

មហាត្យិ បល់ខំ ភាប់ត្យិ ភាវិតិ សច្ចិកាត្យិ សច្ចិ-កាត្សិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ អហោ វីតរាកា វ័តនោះ សោ ។ បេ។ សច្ចិកាត្យិ សច្ចិកាត់ ហេ វត ប វត្តព្យា បរិហាយត់ អហោ អហេត្តាភំ ។

ក្រុយ ព្រះលាយន្ត មកឧការួត់ខែវា មឈេ ខ្សាន្ត រ មានយ រ មមការួត់ខែវា មឈេ មលេខ ខ្សាន្ត រ មានយ រ មមការួត់ខែវា មឈេ ប្រមាន ព្រះលាយន្ត មកឧការួត់ខែវា មឈេ

🕈 ម. ឯត្តន្តប អាមត្តាតិ ទិស្សតិ ។

បរិយាធិកថា

ធម៌ដែលគួលេះ ព្រះអហេន្តនោះបានលះហើយ ធម៌ដែលគួចម្រើន ព្រះ អហេន្តនោះបានចម្រើនហើយ ធម៌ដែលគួបធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ព្រះអហេន្ត នោះបានធ្វើជាក់ច្បាស់ហើយឬ។ អើ។ បើព្រះអហេន្ត មានកគៈទៅប្រាស ហើយ មានទោសៈទៅប្រាស់ហើយ ។ បេ ។ ធម៌ដែលគួបធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ ព្រះអហេន្តនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួបពាលថា ព្រះអហេន្ត សាចសួន្យបាកអហេត្ត ដូច្នៅដែះ ។

(៤៤៣) ទ្រះអហេន្ត ជាសមយម្មិត្ត លះភគ: ហើយទ្រះអ-ហន្តជាសមយម្មិត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ទ្រះអហេន្ត ជាអសមយម្មិត្ត លះភគ: ហើយទ្រះអហេត្ត ជាអសុមុយម្រិត្ត

អហេត្តាត់ ។ ជ ហេរំ ឥត្តា ។ សមយម្ដែតស្ប អាស្រា នោះ សោ ខ្លាំ ទោ ។ បេ ។ អពេត្តប្បី ខ្លាំ-ជំ បរិយាយតំ សមយមៃត្រា អយោ អហេត្តាត់ ។ អាមត្តា ។ អសមយម្មិត្តស្បា អាពេតោ នោះសា មហើយ ។ មេ ។ អយោត្តប្ដី មហិន មហែយតំ កមាតណ្ស់ត់ខ្មើ ម ឃោ ម ឃេ ខ្មែន ១ ខ សេ ខ្មែន ខេ ជ សមយវិទុត្តស្ប អហេតោ វាក់ប្បីហាថាយ មក្ដោ ការិតោ ចរិហាយតំ សមយវិមុត្តោ អរហា អរហ-ត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ អសមយៈម៉ៃតុស្ស អហេ:តា វាគេប្បាយាយ មុត្តោ ភាពិតា មរិយាយតិ អស មយុះ ទី មេ មេ មេ ទី ខ្លួន ។ ខ សេ ខេត្ត ខេត្ត ។ សមណ្នង់ខ្លួស្ ដល់ខ្លោ បង្ហើយ សង្គត់រំ។ ដ្ឋាយ ភាវិតា ។ មេ។ សម្មព្រះលា ភាវិតា ឥទ្ធិ-ទានា ភាវិតា ឥន្ទ្រិយា ភាវិតា ពលា ភាវិតា ពាជ្ឈថា ភាវិតា មរិហាយតំ សមយវិទុត្តោ អហោ មហេត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ អសមយម្ដៃត្តស្ប អហេតោ

អភិធម្មបំផិត ២ជាវឌ្គ សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះ អរហន្ត ជាសមយម្ដៃត្ត លរទោស: ។ បេ។ លះអនោត្តហ្វៈ ហេឃ ព្រះអហេន្ត ជាសមយ៍វិទុត្ត សាបសូខ្យូបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះ អហេន្ត ដាអសមយម្ដៃត្ត លះគោសៈ ។ បេ ។ លះអនោត្តហ្វៈ ហើយ ព្រះអហេន្ត ជាអសមយម្លៃត្ត សាបសូន្យចាត់អហេត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអហេត្ត ជាសមយមៃត្ត ចំរើនមគ្គ ដើម្បី លះកគ: ហើយព្រះអហេត្ត ដាសមយម្ងៃត្ត សាបសូន្យភាកអហេត្តឬ ។ រទី ។ ព្រះមហេន្ត ជាអសមយម្ដៃត្ត ចំព័ន៌មគ្គ ដើម្បីលះកគ: ហើយ ្រោះអរហន្ត ជាអសមយមៃត្ត សាប្តូរខ្សួនត្រអហេត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរ រសាល ឈ្លង្ខនេះខេ ។ ប្រះអហេន ជាសមឈ្ន់មុន ចំរែន សតិហ្វដ្ឋាន ដើម្បីល:៣គ: ។ ហេ ។ ចំពីនសម្បើព្រាន ចំពីនឥទ្ធិបាទ ចរើនឥន្ទ្រិយ ចំរើនរាលៈ ចំរើនគោជ្យង្គៈ ហើយព្រះអហេន្ត ជាស់ម-

យម្ដៃត្ត សាបអាន្ត្រាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត ជាអសមយម្ដៃត្

ប្រព័ណ្ឌិល

កត់ខ្យួញ សេត្តខ្យួញ ភា ភា កា ។ ខេ ។ ពោជ្ឈង្កា ភាវិតា បរិហាយតិ អសមយវិទុត្តោ អហោ ត្រស្នាំ ។ ខ ស្សេ នៃ នៃ ។ មានក្នេង។ អរសា នោ ស ខ្សួលា ជា បេ ។ ម នេះ ត្បូប្បូ-ហានាយ មក្តោ ភាពីតា ។ មេ។ ពោជ្យគ្នា ភាពិតា ចរិយាយតិ សមយវិទុត្តោ អរហា អរហត្តាតិ ។ អាមញ្ញ ។ អសមយម្បៃតូស្ស អហេតោ មពោះ-ត្តឲ្យូឲ្យហាលាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈ. ន្នា កាតែ មរិហាយតំ អសមយវិទុត្តោ អុហា ម ហេស្តិត ។ ឧ ហេវិ ឥត្ត្រ ។ បេ។

ដោយ និក្សេខ្យា មរិយា បន្ទខ្មដោ បន្ទភាព កោ និក្សេខ្យា មរិយា សង្គិស្តាប់ មេ មុខ្មា មិនុត្តោ ឧត្តិត្តបលិយោ សង្គិស្តាប់ មេ មេ ខ្មែក ស្តី ស្តេច និក្សា មេ សង្គិស្តាប់ មេ មេ ខ្មែក មេ ក្រោ និក្សាខ្មាំ មរិយា បង្គិស្តាប់ មេ មេ ខ្មែក ប្រាសិ

ចម្រើនសភិហ្វដ្ឋាន ដើម្បីលះកគ: ។ បេ ។ ចម្រើនគោជ្យង្គី: ហើយ ត្រះអហេន្ត ជាអសមយមៃត្ត សាបសូន្យបាតអហេត្តឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ ព្រះអហេន្ត ជាសមយវិបុត្ត ចម្រើនបត្ត เหล่าในงะเมพ: มเกม เหล่าในงะนเฆษัณใ: มเกม อเโลล ពោដ្យត្ត: ហើយព្រះអហេន្ត ជាសមយវិមុត្ត សាបសូន្យចាតអហេត្តឬ ។ អើ ។ ត្រះអហេន្ត ជាអសមយវិមុត្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអនោត្តហ្វៈ វលេវ ចម្រើនពោជ្យង្គ៍: ហើយត្រះអហេត្ត ជាអសមយវិមុត្ត សាបសូន្យ បាតអហេត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (-៤៤៤) ប្រះអលេន្ត យុសឥណ្ឌូង សន្សមៈសៀយសល្ខេ

មានទោសៈទៅប្រាស់ហើយ មានមោហៈទៅប្រាស់ហើយ មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានការៈដាក់ចុះហើយ មានប្រយោជន៍បេស់ខ្លួនដល់
ហើយដោយលំដាប់ មានភពនិងសញ្ញោជនៈអស់លើងហើយ មានចិត្ត
ច្រែសឡះហើយ ព្រោះដឹងដោយប្រពៃ មានសន្ទះទូរគើដៅផ្លាបើកហើយ
មានគូទម្លាយហើយ មានសស្សាខ្លាំដកហើយ មិនមានគន្ទឹះទូរ
ជាព្រះអាយៈ មានខង់ ដាក់ចុះហើយ មានការៈ ដាក់ចុះហើយ

វិសញ្ញា សុវិជិនវិជិយោ ឧុក្ខាំ នស្ប បញ្ជាន់ សម្មឧយោ មហិលោ ខំពេលោ សច្ចិកោតា មក្ដោ អាវិទោ មកពោយ្យំ មកពាត់ ខរិញ្ចេប្បំ ខរិញ្ញាត់ មហាត់ទាំ មហិន កាប់ត់ទំ ការ់តំ សច្ចិតាត់ពុំ សច្ចិត្ត ច ហេយត់ សមយ៍ម៉ុត្តោ មហោ មហេ ត្តាធី ។ អាងខ្លា ។ មសងយវិងុត្តោ អរហា វិត-រាគោ វិតនោសោ ។ ខេ។ សច្ចិតាតព្ទំ សច្ចិតាតំ បរិយាយតំ អសមយវិទុរត្តា អរយា អរយត្តាតិ ។ ខ សេរ ម៉្នាស់ ឯ សេ ឯ

សភិចឬមិដក កយាវត្ថ

ษิรเบหบเสาพหิเณพ ตอส์พส์ระกษะญาที่เก็พ [ตะเททฐเลา: បានកំណត់ដឹងខ្លាំទុក្ខសច្ច លះបង់ខ្លាំសមុខយសច្ច ធ្វើឲ្យជាក់ព្យាល់ប្រ និរោធសត្ថ ចំពីននូវមគ្គសត្ថ ធម៌ដែលគួក្រោស់ដ៏ង៍ ព្រះពេហប្តនោះ បានគ្រាស់ជំង់ ហើយ ធម៌ដែលគួរកំណត់ដឹង គ្រះអហេន្តនោះ បាន ក់ណត់ដឹងហើយ ធម៌ដែលគួរលះ ព្រះអហេត្តនោះ បានសះរហ័យ ធម៌ដែលគួរចំរើន ត្រះអហេត្តនោះ បានចំអីនហើយ ធម៌ដែលគួរធ្វើ ឲ្យជាត់ច្បាស់ ព្រះអរបាន្តនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ព្រះអ-េ ហន្ត ជាសមយម្ដៃត្ត សាបសូន្យបាតអហេត្តឬ ។ អើ ។ ត្រះអហេត្ត ជាអសមយមៃត្ត មានកគ:ទៅប្រាសហើយ មានគោស:ទៅប្រាស លើយ ។ បេ ។ ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ ត្រះអហេន្តនោះ បានធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ហើយត្រះអហេត្ត ជាអសមយម្មិត្ត សាបសូន្យ ញក្នុអាលត្តដែល្កេ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ។

[គេរមលេខ្លី ជាអសត្រាស្ត្រី បារសេខ ភាព ភា បារមនោដិលិះ ប្រទេសលេខិត្ត បានប្រទេស ក្រុម ក្រុម នៃមិរយេស បានប្រទេស ភា ប្រទេសលេខិត្តិ បានប្រមេខ ប្រក្រុម បានប្រមេខ បានប្រមេខ បានប្រមុខ បានប្រមុំ បានប្រមុខ បានប្បាន បានប្រមុខ បានប្រមុខ

តល្ចច ខ ស្រួលាយន្ទ មទានក្សា អេកា អរលត្តាត ។ អាមន្តា ។ សមយុវិមុត្តសុរ្ត អរលេយ អយាត្តប្បឹ បហិនិ ន បរិហាយតំ សមយវិបុះត្តា អយោ អហេត្តាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តឲ្យ ។ អសបៈ យុំនៃងហើ ងលេខេ ឯមពិសាយ ឧយើ មន្ត្រ តោ ។ ខេ ។ តោជ្ឈង់ ភាវិតា ន ១ ហែយតិ មទេល្ស មិ ខ្មែរ មាន មាន ខ្មែរ នេះ មាន ខ្មែរ នេះ សឧការ្ទន់សារី សល: ២ បន្តវិយាយ៣ ឧយើ ភាពីនោ ។ ខេ។ តោជ្ឈង្កា ភាពីនា ន មរិបាយតិ សមណ្ឌិត់ខ្មែរ កា សា សា ស្នា ស្នា ន សា ស្ត្រី មើ សិ ស ឧភេ៩៣ ទៀតការី គ.ស.២ យេភាពិសាលា ជ.ខា ម សេត្តឡប្បហាលាយ មក្តោ ភាពិតា ។ មេ ។ ពោជ្ឈខ្មាំ ភាវិតា ន ចរិញាយតិ អសមយវិទុត្តោ ម លោ មរស់ខ្លាំខ្លួន ។ មានស្លាំ ។ មានការ្ត់ដំបារី មរហ នោ ម នោត្តប្បប្បាល មក្តោ ភាវិ តោ ។ មេ ។ ពោជ្យូជា ភាវិតា ជ មវិហាយតិ សម-ម ហេ មហេត្តាត់ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ។ ឈរ្គ់ នើ

ហើយព្រះអរហន្ត ជាអសមយម្ងៃត្ត មិនសាបសូន្យចាកអហេត្តខេច្ច ។ ដេ ។ ត្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត សះអានាត្តប្បៈ ហើយត្រះអហេន្ត ជាសមយម្ដៃត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេថ្ក ។ អ្នកមិនគួរនោល ឈូឌុខេះខេ រ ប្រះមលេខ ជាមហគណ្យក់ដ ចុំនេតង ក្ដេត្តិហៈ ភគ: ។ បេ ។ ចំរើនទោជ្យត្ត: ហើយត្រះអហេត្ត ជាអសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យចាត់អហេត្តទេថ្ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ជាសមយ-វិមុត្ត ចរើនមគ្គ ដើម្បីលះកគ: ។ បេ ។ ចំរើនគោជ្យុត្ត: ហើយ ព្រះអហេន្ត ជាសមយម្ដៃត្ត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេថ្ម ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាដ៍នេះទេ ។ ព្រះអហេត្ត ជាអសមយវិទុត្ត ចំរើនមគ្គ ដើម្បីលះពេស: ។ បេ ។ ដើម្បីលះអនោត្តហ្វៈ ។បេ។ ប៉ូភេន រភាជ្យុង្គ: ហើយព្រះអហេត្ត ជាអសមយម្ងៃត្ត មិនសាបសូន្យចាត់អហេត្ត ខេត្ត ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាសមយម្បៃត្ត ចំរើនមគ្គ ដើម្បីលះ អនោត្តហ្វៈ ២ ខេ ២ ចំរើនពោជ្យត្នៈ ហើយព្រះអហេន្ត ជាសមយ-វិមុត្ត មិនសាបសូខ្យូបាកអរហត្តខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។

អសមយុវិទុន្តោ មហេ វិត្យាកោ វិត្តពេស ។ បេ ។ សញ្ញុំកាត់ព្ទំ សញ្ញុំកាត់ នេ បញ្ជាយត់ អសមយៈ ម មោ ម មេ ត្តា ខំ ។ មា ម ស្គ ។ មា ម ភេ ៩ ហេ វ៉ាត់ព:កា វ៉ាត់ ដោសេ ។ បែ ។ សថ្មិតាតព្ទំ សថ្មិតាតំ ឧ បរិយាយតំ សមយវិបុ-នោះ អយ្រា អាស្ត្រាត់ ។ ៤ ហេវ៉ា វត្តត្វេ ។ មេ។ (៤៤៦) ចរិយាយតំ មរយា មរយត្តាត ។ អាមន្តា ។ សារីជុន្តោ ៤៤រា បរិហាយ៍គ្ន អារៈ ស្ត្រាត់ ។ ជ ស្តេ ដែញ ។ ឧសា មេត្តហ្វៈស ដោយ ខណៈសក្សីសេ ខ្មែល ខណៈ**មេ**សិកសេ ដោយ ខណៈ កោដ្ឋ កោ ដោយ ខណៈ កោ ដេ. សារិឌុត្តោ ៩៩៣ ឧ មវិហាយ៍ត្ត អហេត្តាត់ ។ ។ ហញ្ចំ សារីបុត្តោ ថេពេ ន បរិហា-យ៍ត្ត អរមាត្តា ដោ វត្ត បេ វត្តព្វេ មរិមាយត អយោ អលេត្តាត ។ មហេមេត្តល្វាមេ ដេហ ... មហាកស្បី ខេ ខេ្មប្រ កា ខេ្មប្រ ខេ្មប្រ ខេ្មប្រ ខេ្មប្រ កា ខេ្មប្រ ខេ្មប្រ ខេម្មប្រ ខេមប្រ ខេម្មប្រ ខេមប្រ ខេម្មប្រ ខេមប្រ ខេម្មប្រ ខេម្មប្រមប្រ ខេមប្រ ខេមប្រ ខេមប្រ ខេម្មប្រ ខេមប្រ ខេម្មប្រ ខេម្មប្រ ខេមប្រ ខេមប្រមប្រ ខេមប្រ ខេមប្រមប្រ ខេមប្រ ខេមប្រ ខេមប្រ ខេមប្រ ខេមប្រ ខេមប្រ ខេមប្រ ខេមប្រ ខេម

រហ័ណ្ឌរំជា សហវត្ត

ត្រះអរហន្ត ជាសមយវិមុត្ត មានកគៈទៅស្រាសលើយ បារសោស. នៅប្រាសហើយ ។ លេ ។ ធម្មិដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ ត្រះយោក្ នោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ហើយព្រះអហេត្ត ជារសេបយៅបុក្ខ មនសាបសូន្យបាត់អហេត្តខេថ្ម ។ អើ ។ ទ្រះអហេន្ត ជាមេយៅហ្គុ មានរាគ់៖ទៅក្រាសហើយ មានទោសៈទៅក្រាសហើយ ។ បេ ។ ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ព្រះអហេន្តនោះ ជាខាធិឲ្យជាមួយប្រ រហ័យ ហើយព្រះអហេត្ត ជាសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យ៣ការហេត្ត ខេឬ ។ អ្នកមិនឌួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(៤៤៦) ប្រះមលេខ សាលស់ខាំលម្មលេមីកំ រ មេ រ ព្រះសារបុគ្គត្រេ សាមសូន្យូហាកមហេត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាដ្ឋនេះទេ ។ ព្រះមហាមោគ្គល្ងានគ្នោ ព្រះមហាកស្យូបគ្នោ ព្រះ មហាភព្ថាយន់គ្នេះ ព្រះមហាកោដ្ឋិតត្លេះ ព្រះមហាបណ្ឌិតត្លេះ សាប ស្សន្យថាកអហេត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរអោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ព្រះ សារិបុត្តតែវ មិនសាបសូន្យបាកអរហត្តខេច្ច ។ អើ ។ ចើត្រះ សារបុត្តត្រូវ មិនសាបសូន្យូបាកអហេត្ត េះ ម្នាលអ្នកជ័ចរ៉េន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យថាកអហេត្តដូច្នេះទេ ។ ត្រះមហា-មោឌ៌ល្ងានត្លេះ ... ព្រះមហាកស្សបត្តេះ ... ព្រះមហាកញ្ចូយនត្តេះ . . .

ដោធិលាវិប

មហារ កោដ្ឋ (កា ដេពេ.. មហាបណ្ឌ កោ ដេពេ ន ត្រាញ្នំ ក្សេខ្មីខ្មែរ ឯមេឌ្យ ឯ សម្បំ ដេយ ឧ បរិយាយ៍ត្ត អហេត្តា ភោ តែ ប ក្តែព្យ មរិយាយតំ មហោ អហេត្តាត៍ ។

(৮៤៧) បរិយាយតំ មយោ មហេត្តាតំ អមស្តា ។ ១០ វុត្តិ កក់ខា

ជុទ្ធាវថា ហិ ២៥១៩៣ សម ណេន ២ភាសិតា ဥာ ေတာ္ ဥက္ကို လက္ခ်င္း သည္ အေနကို ကို အေနာင္တို មត្តៅ សុត្តត្តេត ។ អមស្តា។ តេខ ហិ ១ វត្តត្វិ ចរិហាយត់ អហោ អហេត្តាត ។

(៤៤៨) ឬ ណេយុខ មាលេ មាលេខីខេត្ត ឯម-តយ៉ា ៤ ខន្ទំ ព្ទទីហ៊ី ខេត្តលទ្ធំ ៤ ខ លេខ្លុងនៃខាំ ៤ មត្តិ ជំនួស្សី ដេខ្លួលខ្លុំ ។ អាមុខ្លាំ ។ ឧថ្យុ ខ្លែំ អក់តែ ឋភពធំណាវិប

ព្រះមហាកោដ្ឋិកត្តេ . . . ព្រះមហាបណ្ដកត្តេរ មិនសាបសូន្យ**ាក** អហេតុ ខេថ្ម ។ អើ ។ បើគ្រះមហា មេាគ្គហ្វូខគ្គេ ... ។ បេ ។ ក្រ: មហាបណ្ដកត្ដេរ មិនសាបសូន្យបាកអហេត្ដទេ ម្នាល់អ្នកដីចម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា ព្រះអហេន្ត សាចសូន្យបាតអហេត្តដូច្នេះទេ (៤៤៧) [២:អលេនី មាជមានាំ២មមលេខីថៃ ភ អេ ភ

ត្រែងព្រះមានព្រះភាគ ជាខេត្រាស់ថា សេចក្តីប្រតិបត្តទ្គសន់ន័ទាប ព្រះសមណៈ ប្រកាសហើយ (សត្វទាំងខ្សាយ) មិនដល់ខ្លាំគ្រើយ គឺព្រះនិទ្ធានពីរ ដងទេ ក្រើយ គឺព្រះនិព្វាននេះ ពួកសត្វមិនដែលពាល់ ត្រវអស់វារៈម្ពងឡើយ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ អើ ។ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអហេន្ត សាថសូន្យបាកអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។ (៤៤៨) ប្រះអហេន្ត សាចសូន្យចាកអហេត្តថ្ម ។ ម៉េ ។ ធម្មជាតតិចតួចដែលគេនហ្វីកាត់ របស់ព្រះអហេត្តដែលមានគឺលេសវដ្ដ: កាត់ហើយ មិនមានខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរកោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ ជម្មជាគតិចត្អូចដែលគេគហ្វីកាត់ បេសព្រះអរហន្ត ដែលមានកិលេស-វដ្ដ:កាត់ ហើយ មានហ្គុ ។ អើ ។ ក្រែដ៏ព្រះមានព្រះកាត បានត្រាស់ថា

វិតតណ្ណោ អខានាទោ កាំចំ យករា ខ វិជ្ជត៌ និន្ទស្បៈ នេនិយ៍ នគ្នា និយទាសោ សមូហាតាតិ មន្ត្រៅ សុត្តន្តោតិ ។ អនុត្តា ។ តេខ ហិ ខ វត្តគ្នំ មគ្គិ និត្តស្ប នេធិយន្តិ ។

[៤៤៧] ឧរិសាយឌ្ឋ ដលោ ដលេខីរឌ្ឋ ឧត្តិ ភាគស្ប ខជិតយោតិ ។ សេរ វត្តព្វេ ។ ឥត្ត ភាគស្បា ១៩១ យោតិ អាមស្តា ។ ឧធ្ម វុត្តិ កក់វតា

ខហ្ស សង្មាំមុន្តហ្ស សន្តចំនួស្ស កំកុ ကနည္ ဝင္ခံေကာင္ခ်္နီ ကေလာက္ၿပီ င နင္ခံခဲ့ សេលោយថា ឯគេឃេខា វាគេខ ១ សម័រតិ រា, ខែ មេ មធិ មនិជមា ខេម្មេល មភិធម្មប៊ីនិព nthវត្ថ

ក់ប្តីខែបុគ្គលណា មិនមាខ (បុគ្គលនោះ) មានគណា ទៅប្រាសហើយ មិនមានសេចក្តីប្រកាន់ខេ ធម្មជាឥតិច ត្ចខ្លាំងលះគតហ្វីភាត់ របស់បុគ្គល ដែលមានកំលេសដ្ឋែះ កាត់ហើយ មិនមានឡើយ (ក្រោះ) បុគ្គលនោះ បានដកចោលហើយ នូវអន្ទង់និងអន្ទាក់ គឺកិរលស ភាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ធម្មជាគតិចតួចដែលគេនប្បីកាត់ របស់ព្រះអរហន្ត ដែលមានកំលេសដ្ឋៈភាគលើយ មានដូច្នេះទេ ។

[၉၉५] ខែរះមរលន់ ឃុំព្រះមរល់ខ្លាំ ។ ម៉េ រ ការចំរើនមគ្គ ដែលបុគ្គល់បានចំរើនច្របើយ មិនមានខេឬ ។ អ្នក មិនគួរពេល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ការចំរើនមគ្គ ដែលឲុគ្គលបានចំរើន រួច ហើយ មានដែរឬ ។ ដើ ។ ក្រែងព្រះមានទ្រះកាគ បានគ្រាស់ថា គិត្តអ្នកមានចិត្តរួចស្រឡះ អ្នកមានចិត្តស្ងប់ម្នាប់នោះ វមែន មិនមានការចំរ៉េនមគ្គ ដែលបានចំរើនរួចហើយខេ ទាំង កិច្ចដែលគួរធ្វើ ក៏មិនមានឡើយ ថ្មភាន់មួយដុំ វាមន៍ មិនកំរើកញាប់ញ៉ាំ ដោយទា្សល់ យ៉ាងណា ប្រ សេ ស់ខ្យង ក្និន ផស្សៈ ទាំងអស់ ទាំងពួកធម៌ដែលគួរប្រាញ

ម្ដី ខេតី ឧទ្ទុង ១ ខេត្តណ្ដុចថ្មី ២៤៤ ថិតំ ចំតុំ ថៃ្បមត្តិ យ៉េ ចស្បានុបស្បតិត អត្តោ សុត្តត្តេតិ ។ អាមន្តា ។ តេន ហ៊ វត្តព្វំ អត្ត ភាគស្ប ខដិចយោតិ ។

(៤៤០) ខ វឌ្គម្នំ ត្សាសា ការ មាល-ត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ នង្គ វត្ត ភក់វតា បញ្ចុំមេ ម្នះ ខេតី មានការ្ត់ដីហា មួយបេ ស្យាយកា ស់វត្តន្តិ ភេទមេ បញ្ជូ ភេម្មារាមតា ភស្បារមតា နိုင္ငွာဂဗက ညန္လွဴက်ေကာဂဗက လာဗံာ ဒီဗုရ္ကွဴ စိရ္ကို န បច្ចុប្បក្សាត់ ៩ មេ សា ភិក្ខុប បញ្ជូ ឧញ្ទ សមយ-រ្នត់ដមា មួយ ត្រាសាលា ហ្គុនខ្មុំនូ គេស្មែ សុគ្គន្តោតិ ។ អាមន្តា ។ គេន ហិ បរិហាយតិ អហោ អហេត្តាតិ ។

បរិយាធិពថា

និធិបិនគួរជ្រាញ់ កំរៅមធិមិនញ៉ាំងិចិត្តដែលរួចស្រឡះ ជា ចិត្តនឹងធឹង បេសភាទិបុគ្គល ឲ្យញាប់ញុះ យ៉ាងនោះ ដែរ ម្យ៉ាងខៀត (តាទិបុគ្គលនោះ) ឃើញទៀយៗ នូវការសូន្យ នៃចិត្តនោះ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតថ្ក ។ អើ ។ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរ ភោលថា ការចំរើនមត្ត ដែលបុគ្គលបានចំរើនហើយ មាន ដុំរប់៖ខេ ។

[៤៥០] អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាកអរ-ហត្តខេច្ច ។ មើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ បានត្រាស់ថា ឆ្នាលភិក្ខុ ទាំដទ្បាយ កិត្តជាសមយម្ភិត្ត មានធម៌ ៥ នេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី សេចក្តីសាបស្សន្យ ធម៌ ៥ នោះ ដូចម្តេចខ្លះ សេចក្តីត្រេកអា ក្នុន៍ តារន៍វេទ សេចក្តីត្រេកអក្មន៍តិរខ្នានកថា ១ សេចក្តីត្រេកអក្មន៍ការដេក លក់ ១ សេចក្តីត្រេកអក្មេន៍ពួកបន ១ តិក្ខុជាសមយវិទុត្តមិនភិបាណោ ខ្លាចិត្តដែលរួចស្រឡះហើយ ១ ម្នាលកិត្តទាំងខ្សាយ កិត្តជាសមយ-វិមុត្ត មានធម៌ទាំង ៥ នេះឯង ប្រព្រឹត្តដើម្បីសេចក្តីសាបសូន្យ ៣ក្យ ដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតថ្ម ។ អើ ។ ថ្មើដូច្នោះ ព្រះអហេត្ត ស្ថាបសូន្យថាកូអរហត្តដែរឬ ។

ារភិធម្មបំពីភេ ពរវាវឌ្គ

(၉၄၀) អង្គ អលោ ១ មេលាបសម្ន ។ ប ហៅ វត្តត្វេ ។ មត្តិ អហេ តោ កម្មោរមេខាត់ ។ អត្តិ អហេតោ ពកោ កាមរកោ តាមកកម្មាយដ្ឋាន តាមកក្សាពោជនំ តាមេយោ គោមយោគោ គាមពួច្ចពៃណត្តិ ។ ៤ ហៅវត្តិព្យេ ។ មត្ថិ មហេតោ ភស្សារាមតា អត្ថិ មហេតោ ជំ-មត្តិ មហេតេ សន្ត័ណ៌ការាមតាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ មត្តិ អហៈតា សន្ត័ណ៌កា-រាមតាត់ ។ អាមត្តា ។ អត្តិ អរហៈតោ តាមរាគេ តាមរាគបយ្ដែជំ តាមរាគសញ្ញាជំំ កា:មា:ឃា កាមយោរក កាមចួន្ទីវេណន្ត្តិ។ ន លេច ដើម្រើ ឯ គេ ឯ

[៦៥৮] ចរិហាយតំ មហោ មហេត្ថាត៌ ។ មានឃ ។ ឧ ហោ ឧ ហេ ខ្លាំ ខ្លាំ លេខា (ភា ស្នេញដ្ឋិតោ ស្និសាយតីតិ ។ វាកស្នេញដ្ឋិតោ ស្និសាយ-នៃតែ ។ ចរិយុឌ្ឍជំ កើ ចជិច្ច ឧឲ្យជួតតែ ។ មនុសយំ បដិព្ធ ឧប្បដ្ឋតិតិ ។ អត្តិ អហេតោ អនុសយាតិ ។

រសិម្បីពីឥ០ ការបង្គ

(៤៥១) គ្រះពេហន្ត មានសេចក្តីង្រេកពេក្នុងការជាវដែល ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ ត្រះអហេត្ត មានសេចក្តីត្រេករយុធ្ន ការន៍រហ្វ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មានកគ: កាមកគប្ យុដ្ឋាន តាមពត្តសរុណាជន: តាមោឃ: តាមយោគ: តាមចុខ្មុនវៃណ: ដែល្ក ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ ត្រះអហេត្ត មាន សេចក្តីត្រេកអក្មេជិតិរញ្ជូនកថា ព្រះអហេន្ត មានសេចក្តីត្រែកអក្មេជិកាវ ដេកលក់ ព្រះអហេន្ត មានសេចក្តីត្រេកអភ្មេតពួកបន្ទប្ ។ អ្នកមន គួរពោល យ៉ាង៍ខេះទេ ។ ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីត្រកអរក្នុងពួក បនប្ត ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត ម៉ានកគ: តាមកត: តាមកគបៈ យុជាន កាមពន្ធសព្រាជន: ភាមោឃ: ភាមយោធ: ភាមក្នុន្ធរិ-រណៈដែរឬ ។ អ្នកទិនគួររពាល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៤៥៤) ខោះអណេទ្ត សាជសាន្ទិយ្យមអាហេត្តិស្តី ។ ខេត្ត ភ ព្រះអហេត្ត កាលសាបសូន្យបាតអហេត្ត តើគ្របសង្គត់អ្វី ទើបជាន សាបសូន្យ ។ ព្រះអហេន្ត គ្របសន្តត់ពតៈ ខេបបានសាបសូន្យ ។ ប្រេស្ឋានទីលេស មាស្រ្តាណ អ្នំ ខេ្ត្តម្បីខ្លួន ឯ មាស្រ្តាលនិរុ អនុស័យ ទើបកើតឡើជបាន ។ ព្រះអហេន្ត មានអនុស័យឬ ។

បរិយានិតវា

ងថមណ្ឌា

៩ឃំ កម្ពត់

ឧ ហេវិ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អស្ច អហ្រេកោ

អន្ត អាហាតា ែង សេឧយ៍ ឯ

សាងរាមថា ខេត្តពេល ខេត្តពេល ខាងខេត្តពេល ធិដ្ឋានុសយោ វិទិត្តិទ្ឋានុសយោ ការាកានុសយោ

អរិជ្ជាជុសយោតិ ។ ឧ ហ្គេរ៉ា វត្តត្វេ ។ មេ។ នោសបរិយុដ្ឋិតោ បរិយាយគឺតិ ។បេ។ *មោ*យ-

មរិយុដ្ឋិតោ មរិហាយតិត ។ មរិយុដ្ឋាន គាំ មដិច្ वधीर्यक्षेत्र व सर्भण, वहते वधीर्यक्षेत्र व អត្តិ អរហរតា អនុសយាតិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ

។ ខេ ។ អត្តិ មលេ គេ មេខុសយាតិ ។ អាមត្តា ។ អត្តិ អរមាត្រា កាមរាកាខុសយោ ។ មេ។

។ ស៊ីលត្វតមរាសាសោ នុម្ខយ

វិជ្ជាជុសយោគ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ [៦៥៣] ចរិយាយតំ អយោ មហេត្តាតំ ។ អាមន្តា ។ អហេត្តោ អហេត្តា បរិហាយមានស្ប ក្តុតិតិ ។ កេតោ ឧបឲយ កក្តុតិ ។ က် ေဒျဗေလိ សក្តាយជំឌ្ឌិ ឧបឲយំ កព្តតិ ។ វិចិតាំគ្នា ឧប-

ររីមព្រះបាល ឈ្នង្កនេះក្នុងស្ថេនដែលនឹ សុខមន់ស្គាស់ ភ

ម្ចាប់ ប្រសាស្រាន្ត មានតាមកគានុស័យ បដិឃានុស័យ មានានុ-ស័យ ខិដ្ឋានុស័យ ថៃតិក្ខានុស័យ ការាគានុស័យ ការិដ្ឋានុស័យ

ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ភោល យ៉ាងខែ៖ ខេ ។ បេ។ គ្រះអហេន្ត គ្រប សន្តត់ទោស: ទើបថានសាបសូន្យឬ ។ បេ។ គ្របសន្តគ់ទោហ: ស្តេជាឧស្សស់នាំត់ រ ព្យាក្ដានម្ចីលេស មាទ្រុធាមិ ស្តេវម្មម ទៀនបាន ។ អាស្រ័យ អនុស័យ ទើបកេត្តទៀនបាន ។ ត្រះអហេទ្ត មានអនុស័យឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ។ ត្រះអរៈ

ហន្ត មានអនុស័យឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត មានកាមាគានុស័យ ។ បេ ។ ដង្គាំនុស័យហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ (៤៥១) ១១:អហេត្ត សាបសូន្យ១កអហេត្តឬ ។ ដើ ។ កាលព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត តើអ្វីដល់ខ្លាំការដុះដាលខ្សេច ។ ំ វាគ:ដល់ទូវការដុះជាលទ្បេីង ។ សក្ដាយទិដ្ឋិ ដល់នូវការដុះដាល

ខ្សេងឬ ។ វិចិតិក្ខា ដល់ខ្លាំការដុះដាលខ្សេងឬ ។ សីលព្ធពេលមាស:

រសិរត្តបិសា ១៤៨ភ្ន

ត់ព័ឌ្ឌ ជ ប ស្ស ្នេញ ជ ពេជ (ឃា:សា ជ-ត្តិ ។ សក្តាយឱដ្ឋ ឧប្ទេយ កុប្តុំតំ ។ វិចិ-យុស្ស ៤០០៣ មន្ត្រម្ន ។ ស្លាប់ខេត្តសាសា [គុនុក្] ត្រូសាយង្ខ ងរេសា មាសេខី) ឆ្នំ ឯ មាគយ ៤ មរគារ មាន្ឌង្គ ៤ ២ លេខ រុឌី មើ អរសា អនច្ចង់ម្នា ។ ៤ សេរ ដើម្រើ អរហា មជហគីតិ ។ ជ ហៅ វគ្គព្វេ ។ បេ។ អហោ ខ្ទះធ្លើស្នំ ។ ជ ហៅ អយោ វិសិខេត្តតំ ។ ឧ យៅ វត្តទ្វេ នុស្ស៊ី ខេត្ត ។ ១ ហេវ៉ វត្តត្វេ ។ ប្រ។ ស្សា င်းဆွ ပေးကိုက်ေ ၅ သ (တက် င်းရှားကျွေ អវេហា ។ (ប ។ ។ ខេ។ អរហា សន្ទមតីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តុត្វេ ។ ខេង ខេម មណ្ឌា ខេមខ្សាង ខ មត្តបង្ មក្ខុច មិខ្មែរ ស្នា ស្នា ស្នា ស្នា ស្នា ឧកចំលាត់ ៤ អបចំលាត់ អបចំធំត្វា ម៉ាតោ នោ

สเท่าสำหากเข้าสุด ว นินคลายแบบ กาลเบาะเก ។ បេ ។ ខោសៈដល់ទូវភាជុះដាលខ្មើងឬ ។ បេ ។ ចោហៈ ដល់ទូវការដុះដាលទៀនិឬ ។ សក្ខាយទិដ្ឋិ ដល់ទូវការដុះដាលឡើន ឬ ។ វិចិតិក្លា ដល់នូវភាដុះដាលខ្សើនឬ ។ សីលព្ធឧបពមាសៈ ដល់ខ្លាការដុះដាលឡើងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះអហេន្តសន្សំថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ត្រះអហេត្ត ជ្រាសភាកកាសេខ្សែឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ ត្រះអរហន្តលះបន់ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ ព្រះអហេត្តប្រកាន់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះរេ ។ បេ ។ ត្រះអហេត្ត កកាយបេញឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេន្ត កៀតេហ្គេ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាន៍ នេះទេ ។ ចេ ។ ត្រះអហេត្ត កំពាត់ចេញឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ១ លេ ១ ប្រះអហេន្ត ប្រមូលមកឬ ១ អ្នកមិនគួរកោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ក្រែងព្រះអហេត្តមិនសន្យំ មិនប្រាស់លក់ការ សន្សំ ឋិតនៅនឹង ក្រោះប្រាស់ពិកកាសេន្យំឬ ។ អើ ។ បើព្រះ អរហន្តមិនសន្សំ មិនប្រាសាពការសន្សំ ឋិតនៅនឹង ក្រោះ

បរិប្បាធិក្សា

រ វត្តត្វេ មរិសាយតិ អរមា អរហត្ថាតិ ។ អម្រា នៅ មជ្ឍតំ ង ឧទ្ធាធិយត៌ មដ្ ហិត្វា មិតោទិ ។ អាមញ្ញា ។ ហញ្ជាំ មរហា នៅ បដ្ឋមាតិ ជ ឧទានិយតិ បដ្ឋមាំគ្នា ម៉ាតោ នោ វត រ វត្តឲ្យ បរិយាយតំ អយោ អហេត្តាត់ ។ စစ် ဆေးသာ (စား နည်းစေ့ စ နည်းစေ့ နည်းစွဲ) ថិតោតិ ។ អាមន្តា ។ អាញ៉ា អាហា នៅ វិ-សំនេតិ ឧ ឧស្សំនេតិ វិសិនិត្តា ឋិតោ យោ វត រ វត្តគ្វេ មរិយាយគំ មរិយា អរមាត្តាគំ ។ ឧធ្ មយោ នៅ វិជ្ជបេតិ ឧ សក្ខុបេតិ វិជ្ជបេត្វា ឋិតោ-ត់ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ជាំ អរហា នៅ វិច្ចបេត់ ជ វិជ្ជមេត្តា មិតោ នោ វត ប វត្តត្វេ ចរិយាយតិ អយោ អមាត្តាតិ ។ បរិហានិកថា ។

្រុកសហកកាសេទ្យ ម្នាលម្អាធិ៍ឲម្រើន អ្នកមិនគួរគោលថា ត្រះអហេត្ត សាលស្ទន្យបាកអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។ ក្រែងគ្រះអហេទ្ត មិនលះបង្គ ษิริเบคาร์ บิลเฮเร็ส เเตาะณะบล์ชุ ฯ เพี ฯ เบ็เตาะหาบาลู ษ็ลเกะบล์ ษิยเบคาล์ บิลเลาล็ล เกาะเกะบล์ ษาเกษาสับเเษื่อ អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអហេត្ត សាបស្ងូន្យចាកអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត មិនតកាយចេញ មិនកៀតេរ បិតខៅនឹង ក្រោះក-កាយចេញឬ ។ អើ ។ បើទ្រះអហេត្ត មិនកកាយចេញ មិនកៀវគរ ឋិតនៅនឹង គ្រោះកកាយបេញ ម្នាលអ្នកដ៏១ម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ម្រះដលេខ្លី ស្មាលសិន្តិលម្យលេខ ដុំគ្រិះទេ ឯ ម៉ែឌ្គមែះអលេខឹ មិនតំបាត់ចេញ មិនប្រមូលមក បិតនៅនឹង ក្រោះកំបាត់ចេញឬ ។ เห็ ๆ เบ็ตะหเตรู ษรกอาลเซต ยรเบษุณยก บิลเฮโ នឹង ព្រោះកំខាត់ចេញ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរលោលថា ព្រះ អហេត្ត សាបសូន្យចាកអហេត្ត ដូច្នោះ៖ ។ ២០ បរិយានិតជា ។

ត្រហ្មបរិយកឋា

(ខុឌុន) ខង្គំ ខេត្តសាំ (ឱសិខិញ្ចាបុសោង រ ចេះ ជួនប វានាំគិស ក្សួយ တန္မပိုက်ခဲ့ကာ ឧ ၿငို့ရက လုက္သလ်နေရုက္သလဲ၏ ဒိ មត្តមញ្ជាត់ សត្យ នេក់ ន ពុន្ធេ បសញ្ ာမ္း စလည္း ၀ လည္ဆံု စလည္း ၀ ရန္နီ အက ဦ បយុំគ្រាសត្តិ ជ តុន្ធិ ភកវត្តិ បញ្ជាំ បុខ្ពត្តិ ជ តុខ្លេន ភភាសា ប:ញា សៃជ្ហិនេ អត្តមនា សព្វេ នេយ្យ កេឡាពែលខេ សមញ្ជាក់នា កាំលេសព្រែខេ សមញ្ជាត់តា វិទាតាវាណែធ សមញ្ជាត់តា អស្បីព្ មជ្ជុំកា ខុប្បញ្ញា អក្សា និយាម ខុក្កាម់កុំ គា្ សលេស ខម្មេស សម្មត្ត សត្វេ ខេក មាតុឃា-តភា ខិត្យាតភា មហេស្ហាតភា រូបរុំប្បានភា សន្បីគេឧកា សាទី ឧេវ សហាន់សន្យា ងន្សា. ရာဏီက ကောဖေလံ့ ခ်ဳတ္တဂါက ဗုလာ႔ဒါက စိလံ-សាវាទា ដុស្សាថា សម្ពីព្យល់ព្រះ មក្សាល់ ខេ

ត្រូវឲ្យបរិយាថា

[៤៥៥] ការត្រើប្រឹក្សិតសិច្ចាកាងគ្និ(១) មិខ្លាំងក្នុងប្រ តួច មានខេច្ច ។ .អី. ។ ภูกเจริกาต์สัสพ์ សុទ្ធតែល្អធំ ទៀ ចិក្រេះ ដឹង ប្រកបដោយការពោល ដោយដៃ (ដូចមនុស្សគ) បិនបើ ដើម្បីដឹងខ្លាសេបត្តិនៃសុភាសិតនិងទុក្ខាសិតបាន ពួកទៅភាពាំឱ អស់ មិនដ្រះថ្នាក្នុងព្រះពុទ្ធ មិនដ្រះថ្នាក្នុងព្រះធម៌ មិនដ្រះថ្នាក្នុងព្រះ សង្ឃ មិនចូលទៅអង្គ័យជិតព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មិនសួរនូវប្រស្នា និងព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ កាលបើប្រស្នាដែលព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគដោះ ស្រាយ ហើយ មិនតែរាយ ពួកខេវតាទាំងអស់ ប្រកបដោយកម្មជានោំង ប្រកបដោយក៏លេសជានោំឪ ប្រកបដោយថ្ងៃកជានៅឪ មិនមានសទ្ធា តនសន្នន៍: គុនសន្យយ៍ គុនទីចេះមានក្តស្និយ្យត ដូម្តសល-ធមិហិនខ្យាយ ពួក ខេវភាហិនអស់ ជាអ្នកសម្លាប់មានា សម្លាប់ប៊ីនា សទ្ធាប់ព្រះអហេត្ត ជាអ្នកធ្វើព្រះលោហិតបេស់ព្រះពុទ្ធ ឲ្យកើតឡើង ជាអ្នកបរែកសង្ឃ ពួកខេរិតាទាំងអស់ ជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ ជាអ្នកកាន់ យត ខេត្យដែលគេមិនបានឱ្យ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តខុសក្នុងតាមទាំងឡាយ ជា អ្នកពោលភាក្យុកុលក ដាអ្នកមានវេលាសិកសៀត ជាអ្នកមានវេលាអាក្រក់ ជាអ្នកនោលនាក្យរោយវាយឥតប្រយោជន៍ ជាអ្នកមានអភិជ្ជាជាប្រក្រតិ

០ មាន ៤ គឺ១ម្រុំនេមត្ត បញ្ជាហ្វ ។ អដ្ឋប្រាំ ។

មវិហាធិកវា

ရဂ္ဂဗဋ္ဌာရ်ရှာ မိဋ္ဌာန်ညို့ကားကို ។ ន ហេវ មស្ទិ . នេះក អុឌុឌប៉ូ អុខ្សើ-ហត្ថសំវាច់តា ឧត្តមហ តិខា <u>រ</u>ួយ ព អត្តមញ្ញាត់ អត្តិ មក្សា សិតឧុញសិតានិ (ឧវ) ត្តខ្ពុំ ឌុំ ដេសស្នា ស ឡែ បស់ស្ពា មយុះទាសន្តិ ពុទ្ធិ ភកវន្តិ ជនិទ្ធ មញ្ញ វិសថ្មីនេ អត្តមភា យោជ្ជ កម្មៅរណេន សមន្ទាកតា ខ កាលេ-១ វិភាកាវពេលខ សាវ ណេខ សមញ្ជាតា មន្ទាក់តា សធ្វា នថ្នុំកា បញ្ជាព្រៃ កញ្ចុ ជយាម ង្គ្លាម់តុំ គុសលេស ជម្មេស សម្មត្តំ មត្តិ នេវា ឧ មាតុឃាត់កា ឧ មិតុឃាត់កា ឧ មហេជួឃា-ស្ដែរ ខេត្ត សង្សារមនុស្ស ខាណាត់ខាត់ខោ ខ អនិញ្ញុតប៉ុនោ តាមេសុ មិញ្ចារំពោ ឧ មុសវានិពោ ឧ មិសុ-សម្ពីឲ្យូលាចិនោ ಕೃಸುಗಲಾ ಇ អភិជ្ជាហុនោ អត្យាបន្នចិត្តា សម្មានិឌ្និកាាតិ

ជាអ្នកមានចិត្តទាក្រុះ ជាអ្នកមិច្ចានិដ្ឋិទ្ធ ។ ក្រសិមគួកនាក។ យ៉ាង ฯ เบ ฯ ใเหล็กูคเจริก ยิ่ลเกล็ ยิ่ลเตูร์ เบะนิน មិនប្រកបដោយការពោលដោយដៃ (ដូចមនុស្សគទេ) អាចដើម្បី ដឹងខ្លាំសេចក្តីខែសុគាសិតនិងទុក្ខាសិកបាន ពួកទៅភា ដ្រះថ្នាក្នុង ព្រះពុទ្ធ ដ្រះថ្នាក្នុងព្រះធម[្] ដ្រះថ្នាក្នុងព្រះសង្ឃ តែងចូលទៅអង្គ័យ ជនព្រះពុទ្ធមាខព្រះភាគ សួរនូវប្រស្ថានិន៍ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ កាលបើ ប្រស្នា ដែលព្រះពុទ្ធមានព្រះកាតដោះស្រាយហើយ ក៏មានចិត្តតែវាយ ពួកទៅតា មិនប្រកបដោយកម្មជានោធ មិនប្រកបដោយកិលេសជា រនាំង មិនប្រកបដោយព្រៃកដានោំង មានសទ្ធា មានធន្លូ: បញ្ហា គួរដើម្បីចុះកាន់សមត្តនិយាម ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ពួក ញ មិនសម្ងាប់មាតា មិនសម្ងាប់បំភា មិនសម្ងាប់ព្រះអហេត្ត ษิลเตู่เตลเกา ติลเบาผ์เตะกรูสิงเล็ลเจาัส 💮 ษิลบ์โบลเผล็า 🥏 នៅតា មិនសម្លាប់សត្វ មិនកាន់យកខ្លាំទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ មិន ប្រព្រឹត្តរុសក្នុងភាមទាំងឡាយ មិនពោលពាក្យកុហក មិនមានកាហា សិកសៀត មិនមានកំហាក់ក្រក់ មិនពោលពាក្យរោយវាយឥតប្រ-យោជន៍ មិនមានអភិប្បាយ់ប្រក្រតី មានចិត្តមិនព្យាបាទ ជាសម្បាទិដ្ឋិថ្ង ។

គ្រលុចវិយាជា

រស់បញ្ជាជិត ៣៧វគ្គ

ហើ ។ ហើត្តកល់វិណ មិនហ្វូន មិនទ្វៅ ចេះជំង មិនប្រកបដោយ ការពោលដោយដៃ (ដូចជាមនុស្សនះ៖) អាចដើម្បីជំនិន្យូវសេចក្តីនៃ សុកាសិតនិងខុត្តាសិត ។ បេ ។ ពួកល់វិតា ជ្រះថ្វាក្នុងព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ជាសមាទិដ្ឋិ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការប្រ-ព្រឹត្តិទ្រហ្មច្ចិយធម៌ក្នុងលៅលោក មិនមាន ដូច្នេះឡើយ ។

(២៥៦) ការប្រព្រឹត្តិក្រហ្មច នៃជា ក្នុងពួកខេវតា មានឬ ។
អើ ។ បញ្ជ្ជា ភាពនៃបុគ្គល់មានក្បាលត្រដោល ការខ្រខ្ពស់ភាត់
កាសាវៈ ការខ្រខ្ពស់បុត្រ ក្នុងពួកខេវតានោះ មានឬ ព្រះសញ្ជសមុទ្ធទាំងឡាយ ព្រះបច្ចេកសមុទ្ធទាំងឡាយ គូនៃសាកែ កើតក្នុង
ពួកខៅតា មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។

(២៥៧) បព្ទជ្ឈំ ក្នុងពួក ខៅតា មិនមាន ខេត្ត ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយេជមិ ក្នុងពួក ខៅតា មិនមាន ខេត្ត ។ គើ ។ បព្ទជ្ញា
មានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយេជមិ ក៏មានក្នុងទីនោះដែរ បព្ទជ្ញា
មិនមានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយេជមិ ក៏មានក្នុងទីនោះខេត្ត មិនទីនោះ ដែរប្ត ។ អ្នកមិនគួរ ហោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ។ បព្ទជ្ញា មាន
ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយេជមិ ក៏មាន ក្នុងទីនោះ មាន
ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយេជមិ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ

ஒவிவு

မြေးလိုင္းကမႈမွာ ကန္ဆိုင္တန္ဆိုင္တည္း စန္ဆိုင္တည့္ ខ្សួយឯមេសន្ន ។ មាននិង ។ លោ ខេត្តិជីន្ទ ឧក្សើរ ស្រីលីឧ្សភាពម្រោះ ក្រោះ ខ ឧឧនិធី្ស ချည့်စုံလောက်လောက် ។ ឧ တေး វត្តុត្យូ ។ ខេ ។ (၉६५) (४) (४) (४) (१) (१) (१) ಣಗಳ ಟರ್ಪ್ಯಾಭಗಳುತ್ತ 4 ಬಡಪ್ಪ 4 ದಾಹಿ តុង្ខំ ត់ហ៊្វីញ ខ ខេះ ស្រលិខរូលបុហេ ៣៦ ត់ហ៊ាញ ខង្ខំ សង ស្រីជិញ្ញាក្រមាន រ ខេ សេរុ နေးရိသေ နေးရ ကန္ နေးက်ာက္ မွန္နော့ မြဲဂ်ပံ-နိုင္ငံ က်က္နာမွ ខ្មុំ ស្រាប់ពេល ខេត្ត មាលីឧស្ពេលម្រាស្ន ឯ មានសី ឯ លោ ដំហើយ ឈែង ខៈអវិត ស្រីចំពេលម្រា លោ ខ យោតិ ឧត្តិ តស្បី ឱ្យសិញ្ចេក្យេសម្ង ឯ ខ សេះ ម៉ូសាំ ឯពេជ

ម្រាប់ប្រាណាម

ត្តជា គុនសនជ័ឌច្នយា មារតែមិន្ត្រាល់ឲ្យ៣២៤ មក្ខេស១៤មួសពោះ ដែរឬ ។ អេ ។ បុគ្គលណាមួស កាប្រេច្រឹត្តិគ្រហ្មចរិយធម៌ របស់បុគ្គល នោះមាន ៤២៤៤ឃ គួនជីស មារណ្ដែមប្រល័ចក្រាធត្ន ពេហ្សដែល នោះមិនមានឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[២៥៨] ភាពខែបុគ្គលមានក្បាលត្រដោល មិនមាន ក្នុងពួក ខៅគាខេច្ច ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយែធម៌ មិនមាន ក្នុងពួកទៅគាខេច្ច ។ រអ ។ ភាពនៃបុគ្គលមានក្បាលត្រងោល មានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្ត ព្រហ្មទិលេធមិ គឺមានក្នុងទីនោះដែរ ភាពនៃបុគ្គលមានក្បាលត្រូវភាល មិនមាន ក្នុងទីណា កាប្រេត្រឹត្តព្រហ្មព្រំយធម៌ កុម៌នមាន ក្នុងទីនោះ ដែរឬ ។ អ្នកមិនដូវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ភាពនៃបុគ្គលមាន ក្បាលត្រដោល មានក្នុងខ័ណា ការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មព្រំយន្ទ ក៏មានក្នុង នីនោះដែរ ភាពនៃបុគ្គលមានភ្ជាលត្រងោល មិនមានភ្នំធីទីណា ការ ត្រៃម្នៃស្រស្មាញជាអ្នក មុខខុសខ មិត្តខ្លះខ្លះស្រុស វ អេ វ ជំមូល ណា មានក្បាលត្រងោល ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មពិយធម៌ របស់បុគ្គល នោះ ក៏មានដែរ បុគ្គលណា មិនមានក្បាលគ្រាំងាល ការប្រព្រឹត្តិ ក្រហ្មចំយេធមិ របស់បុគ្គលនោះ មិនមានខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ លេ។

១ (ប ១

អភិជុម្មបំដែល សហវត្ថ

[គ្នុក្ស] នេដ្រស់ មាហាដោយឃា បន្ទំនួន ខង្គំ នេះស្រុ ត្រូឡាចរិយកសោត៌ ។ អាមន្តា អង្គិ យទាសារុយលោ ខានើរ មិលីឧក្លារុ-មោ ៣៥ ខេត្ត មាមារុយ ហេ ខេត្ត សង មេលិន្ទ-យក កេត្ត ។ ឧ ហេវ វត្តត្វេ ។ បេ។ យត្ អន្តំ មាមរដ្ឋាយ នេះ នេះ មិសិត្តិ ដោរមេ ៣និ ខេត្ត យក្សាព្យះយោ ខេត្ត ឧត្ត មិលិខ្មែញប្រោះ ត្ ។ អនស្ពា ។ យោ គាសា ជាគេ តស្បើ စျေး၍ ទេវិយវា ស៊ោ សាសាវិន ជាកេតិ ឧត្តិ ស្សា ខែលិខ្សួលបុមោង ឯ ខ លេ, ម៉េសិខិ

सತ್ತಿ ಏಪಿಜುಯು ಜುಪಿ, ಲಿಮಿಪ್ತುಗಾಭೀಳು ಗಾಪಿ (ಜೀಳಿ ಟಿಮೆಪ್ತುಗಾಭೀಳುತ್ತ ಎ ಜುಪಪಿ ಎ ಗಾಪಿ (೯೯೦) (ಜೀಳಿಗೆ ಏಪಿಪುಯು ಇತ್ತಿತ್ತ ಎ ಅತ್ತಿ រាភិត្តព្រះជា ការបំពុ

(៤៤៩) ការ(១(១៩នូវសំពត់កាសាវ: ក្នុងពួកទៅតា មិនមាន ខេត្ត ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយៃជមិ ក្នុងពួកខៅតា មិនមានខេត្ត ។ ក្រើ ។ ការខ្រែន់សំពត់កាសាវៈ មានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្ម-បរិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ ការ(១(១៨សំពត់កាសាវ: មិនមាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្រះយធម៌ កុម៌នមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ ២ ។ ការខ្រុនដ៏សំពត់កាសារៈ សន ដីខ្លួយ មារណ៍ជម្ងំប្រសិន្ត្រាធត្ថ មូសន ជីងខ្មែនរុជ្រ មារ ៤៤៤ខ្ពស់ពត់កាសាវៈ មិនមាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មពិយធមិ កមិនមាន ក្នុងទីនោះដែល្កេ ។ អើ ។ . បុគ្គលណា ខ្រែង់សំពត់ កាសាវៈ កាច្រេត្រីក្តីព្រហ្មពិធាធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មាន បុគ្គល ណា មិនទ្រទ្រង់សំភាគ់កាសាវៈ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចលៃជមិ របស់បុគ្គល នោះ មិនមានខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរអោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ ៤។។

(৮៦០) ការទទ្រង់យុត្រ មិនមាន ក្នុងពួកទៅតាទេថ្ម ។ ការប្រត្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ មិនមាន ក្នុងពួកទៅតាថ្ម ។ អើ។ ការទ្រទ្រង់ ភាគ មាន ក្នុងទីណា ការប្រត្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ

த) பிரி

មាសិតក្រោបស្រេម តមានដី ត បន្តិច្ចាល ឧមប្ ប្រមា ៣៦ មាសិមានដី ចន្ទិ ខន្ទិ ឧង្ទិ ៣៩ មាសិមានដី នពិធីថ្មី ឧមៀ មសិចក្ខា មាសា ៣៦ មាសិមានដី ខ្យាំធីថ្មី ឧមៀ ត តេ ត មាសា ៣៦ មាសិមានដី ខ្យាំធីថ្មី ខន្ទិ ឧង្ទិ ៣៦ មាសិមានដី នព្យជីថ្មី ខន្ទិ ឧង្ទិ ១៦ ខេត្ត មាសិចក្រោប មាន ត មានដី មានជា ១៦ ខេត្ត មាសិច្ចាល់ក្រោត ត មានជា ១៦ ខេត្ត មានជា មានជា ១៦ ខេត្ត មានជា មានជា ១៦ ខេត្ត មានជា មានជា ១ ជាតោ ពោធ៌យា មូលេ អភិសម្ពុធ្វោ ពារលេសិយឹ កក់កោ ឧទ្ទភ្ជាត្រ ឲ្យត្តិតិ ឥគ្គ តន្ថេរ ច្រហ្មិចរិ យឋាសោ ឧទ្ទភ្ជាត្រ ឲ្យហ្មុធវិយវាសោតិ ។ ១ ហៅ វត្តិត្វេ ។ ខេ ។

[၉၉၉] បេះស្រាំ តូ តេ ខេម្មា មិន ខេម្ម ខេម្ម នៃ ឧត្តិ ដេវេស ស្រាញ្ញ នៃយោវសោតិ ។ អាមត្តា ។ ប្រហោ យត្ត ១: ចុះកាសម៉ូណិ ខណ្ឌីថ្មី ខង្ខំ សង្គ ម្រិសិខ្សិលបុមោស 2 ថ សេដូ ម៉ូសី 2 តែ 4 ကည္ဆီ ဂႏၵိယမက္ဆီးသီ စဂ်ဒ္ဒီဇီ ၿဖိုး မြဲလ်ံဥက္က-ក្សា ខាង ត ខែមេខាង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខេង្គ ម្រាល់ខែព្រោះ មាន ២ ២ ខ្លាំ ខេម ។ ១១ ខ្លាំ ខេម ។ ព្យេស ត្តានៃមកដំណ ឥតិដៃទី ស្សា ស្រិត្ត-យក្រោះ ខុនិយន្ត ដែលជំពុលមួយ រ សោះ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

(គ្រោត) ហើយគ្រាស់ដឹង ទៀបគល់ ពោធិត្រឹក្ស ព្រះមារគ្រេះ ការ (អង្គនោះ) ខ្ទន់ញុំ និងមួចក្រ ឲ្យប្រត្រឹត្ត ៧ក្នុងក្រុងពាពល បើ ការ ប្រត្រឹត្តិត្រហ្មៈ យុធម៌ អំមាន ក្នុងទីនោះ ១ ដែរ ការប្រត្រឹត្តិច្រហូ ចាំយុធម៌ ក្នុងទីដទៃ មិនមាន េហ្ហ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

(៤៦៤) ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធទាំងទុក្ខយ មិនកើត ក្នុងពួកទៅភា ខេត់ ឯ មា ពេលម្នៃមិន្ត្រលិចព្រោធត្ន មិឌ្ឌបឹមខេត្តមា តួខុសខ៤៤៤ ឯបម្ប ម្រះជធើមកាដីនិងខ្លាញ មេខ និង្គប្រា មារជ្រៃខ្លួំមិលបិត្តពេលនៃ ក់មាន ក្នុងទីនោះដែរ ទ្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ មិនកើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មព្រៃធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ក្រាលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ កើត ក្នុងទីណា មារព្រែល្អិទ្ធាលិត្យភាព មួយ មួយ ប្រទៀវ ប្រទៀវ ប្រភពិធីមក ទ្វាយ មិនកើត ក្នុងទីណា កាប្រេច្រឹត្តព្រហ្មបិយធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុង ជនបទ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ មានតែក្នុងទីនោះឯវ ការប្រព្រឹត្តិ ប្រាស់ចក្រោយគ្នា និត្តទុក្សនៀង គុខសាខ ខេត្ត ឯ អិមត្តមនិយ្យសាល យាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(ខ្ពេស) ដេក្រស់ មានមក់ម្ដុំ ចំពីដីខ្មុំម្ន ន ខង្គំ ខេត្តសា (១សិខ្មាញ មេសង្គ ។ មានស ។ ៣ ង មានមក់ ម្ដុំ នុខថ្មី ខ្លុំ ខេឌ្ស ១ សិសិស្ត្របុ មោ ៣ឆ្នំ មាយ្រល់ង ចំណីជីឌ្វ ខង្គំ អង ឯលី ចរិយវាសោត៌ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។ យក្ សារគេយុគ៌ ឧប្បជ្ជត់ តត្តៅ ត្រូឡចរិយវាសោ យង់ មាមេល់ដូ ច់ពីដីង ចង្ ងង់ ២សិត្តេក វាសោតិ ។ អាមញ្ញ ។ មកនេស្ សាកែយុកំ នពវិទ្ធិ ខណ្ឌ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ចរិយវាសោត ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។ [ទុទ្ធ] ងន្ទំ នេះស្រ ស្រីឃិញបារមាន ភ អាមត្តា ។ សព្វនេះស្រុ មគ្គិ ព្រស្មន្ទាយកសេត្ត ។

ឌ ឈុំ រុឌ្ឌ ម៉េ ឯ ដេឯ

[650] ผู้เมลากัด ยิมเคล คนิถูดเจริกเจน ๆ คาเ ត្រែង្គែរប្រក្សាធាត្ន ជម្លើងទៀប ត្រូវ ភា គេ ភា គូនៃសារិក កើត ក្នុន្និណា ការប្រព្រឹត្តិគ្រាហ្មពិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ គូនៃសាកែ មិនកើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្ត ម្រាល់ឲ្យការត្ត មុន្តសន មិន្ត្រះជ្រល់ ឯ មិមន្ទ្រីរយេល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ គូនៃសាកែ កេត ក្នុងខណា ការប្រត្រឹត្តិ ព្រហ្មល្វិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ គូនៃសាកែ មិនកើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មទ័យធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ គ្យីនេសាកែ កើត ក្នុងដែនមគធ: ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មល័យធម៌ មានតែក្នុង ដែនមគធៈនោះឯង ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចយោធម៌ ក្នុងទីឯទៀត មិនមាន វទិប្ត ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាង៍នេះទេ ។ សេ ។

[២៦៤] ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មខ្លួយជមិ មាន ក្នុងពួកទៅតា មានឲ្យ។ អើ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មខ្លួយជមិ មាន ក្នុងពួកទៅតាទាំងអស់ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។

(6៦៤) ការប្រព្រឹត្តិទ្រហ្មពិយធម៌ មាន ក្នុងពួកមនុស្សប្ ។ គើ ។ ការប្រព្រឹត្តិទ្រហ្មពិយធម៌ មាន ក្នុងមនុស្សទាំងអស់ប្ ។ អ្នកមិនគួរភោល យាងនេះទេ ។ បេ ។ ខ្សួញបុរមាស្ង ឯ ខ សេត្ត រុឌីខេំ ឯសេត មាតយ ឯ មកយ៉ឺមាខេំមាំ ខេត្រៅ គន្ថំ ខេសិ-(၉၇၇) គង្គី ខេត្រៅ ខែសិចត្រាប្រមាស្ន

៖ អស់ព្វាស់ត្រូស្ ។ ២ រាភិល្បៈជីវិត នេះជំនួ

(៤,៤,៤) មាកែក្រុម្នាំមែលចំពោធត្ន ភាព ជំនុមិសស្សាហ៍ ភ លើ ។ សមុខត្រឹត្តិត្រហ្មបរិយធម៌ មាន ក្នុងត្រូវទៅភា ឈ្មោះថា មសត្តាសត្វជម្មេ ។ អ្នកចិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ [គុទ្ធមា] មារត្រង្គែរប្រាស់ត្រូវបានគ្ន សន្ធ ជុំត្បប៉ុម្មប្រាស់ការ៉ាកា រ เมื่ ๆ คาแบเกิ้ลโตบาอเพลษ์ คุมีกูลษิณคุนร ผ่ายสบังเอะนิม ក្នេបបន្តិមជនបទ ដែលជាជនបទមិនមានគត់បេសកក្ កក្នុន ។ ហុ-សត «ហុសិកា ខេ តើមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ។ [၉១៥] មារត្រៃមួយសិច្ចភោធត្ថ មិត្តបឹមទេស្រ សាកាវិ រ ត្រទេសដែលភា្មខេត្តមាត្រែជិត្តប្រាស់ឲ្យកាធត្ថ មុខនេះ ត្រទេសប្រា ពួក ទៅតាមនៃប្រព្រឹត្តព្រហ្មបយៃធម៌ ក៏មានឬ ។ ទៅតាជាន់អស់ពាស់ធ្វ សនការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្រៃយធម៌ខ្វះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្រយធម៌ខ្វះ ពួកទៅតាដាន់សញ្ចាសត្វ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយេធមិទ្ធ៖ មិនមានការ ប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្រះជាងគ្នះថ្ម ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ង់នេះទេ ។ បេ។ គួជ ញ្ចកទៅតា មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ខ្វះ មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្ម-ត្តពេធត្ត នៃស្តី ត មែ ត្រ ត់ នានានិងខ្ពស់ ហា គុនសនិងខ្ពស់ ត្រ ទៀត ជាន់អសញ្ញសត្វ មិនមានការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មបយែធម៌ ខៅភាជាន់សញ្ញសត្

អង្គ ១ មិន ខេត្ត ខែក្តុ ರಕ್ಷ ಲಾರ್ಪಾಣಭಃಳುತ್ತು ನಿ ಕಾಣಕ್ಟು ನ ಇಕ್ಟು ಭಟಿಸಿಗೆ(ನಿ) ខេត្តៅ ខឌ្ឌ ម៉ាលិខ្មុលម្រស់ន ។ ខ ឈ្មុំ ម៉េខ៉េ ។ សញ្ញស់ ត្រូសុ(®) នេះកសុ មត្តិ (១ញុខ្យិយ១សោត ។ មានឃ រ ឧមាយទាន់មា នេះក្រៅ ឧង្គ សិសិខ្មា-យក់សោត ។ ជ សារ វត្តត្វ ។ មេ។

[१ १ १ । मध्र बराशीम धिर्घेदालप्रामा ॥ न អង្គំ លង្ខ អង្គំ សង្គំ លង់ ខង្គំង ឯ ឧជំប៉ុនេស់ ចុចលុខមាំ គង្គំ លាស៊ី គង្គំ គង្គំ លាស៊ី បង្គំ ស្រលាំ-ខ្យុំយក់សោ ខ្ពស់ស្និស្ត អរុំញានាក្រស់ យុទ្ធ ខុទ្ធិ តត់ ក់គ្នាខំ ក់គ្នាខំ ខ្ទាស់គារខំ ខ្ទាស់គារខំ ឧទ្យី ឧមា ឧទ្ធភា ឧទ្ធ យន្ត ឧទ្ធ មន្ត យន្ត 🕒 စန္ စြတ္လိစ္ပက္သေနမွာ ၈ စ ကေႏွ နည္းမို ၈ (၉ ៧ ០) ឧប់ ហៅ៍ហ់ អង្គំ លង់ អង្គំ អង្គំ <u>៣៦ ខង្វី ស្រិសិត្យោមមោង រ មានស៊ី</u> កាត្តត្តិ កាត្ត ជត្តត់ ។ បញ្ជូនមេសុ ជនបនេសុ ខង្គ ខេត្តពេលម្នេស គុលយ៉ឺស់ ងយោខារេស់ នង្គ ក់ត ក់ត្តាន់ ក់ត្តានិនំ នុចាសកាន

ទ ម. អសតាសត្តេស្វ ។ ខា

សានសារក្រើស្រីដែលមានពេធភ្នំជំ វ សេសមាមមួយមន្តិ មិនមាន ការប្រក្រឹត្តិព្រហ្មខ្មាយធម៌ថ្ម ។ កើ ។ ទៅតាជាន់សញ្ចាសត្វ មិន សាន្តសារត្រស្នៃនិត្តសាធាត្រស្នា ។ អឺមានមរិយយក ក្នាងទេ: ខេ ។ ខេត្តជាន់សញ្ចសត្វ មានការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចំយេធមិច្ច ។ រអី ។ ទៅតាជាន់អស់រញ្ជូសត្វ មានការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចំយេធមិច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

្រាប់ក្នេយខេត្ត

(ទទុស) សរត្រស្ន្រីទីសេលិល្វាយធត្ថ ជីឌ្គបឹមគន់សា សេខជី ភ ត្រទេសជ្រែសិម្មន់សាំ ត្រែម៉្រឹម្ពេលិច្ចាណៈគុំ មួសន ត្រទេស រុក្ខស្សំ គុន្ធត្រៃមិស្តិត្រូវភាពគ្នា មូលខ្មុំ ឯ មារតែប្រឹង្ឋ ព្រហ្មព្រៃធម៌ ក្នុង់ពួកមហត្ថជន ជាអ្នកមិនបេះជំងឺ មិនមានក្នុងបច្ចន្ទិ-មជនប? ដែលជាជនប?មាខគតិបេសភិក្ខុ ភិក្ខុនី ខុហ្សក ឧហ្ស៊កា តិការៀម មនុត្តព្រឹងកុខឧស សានមា (ជាប្រើមួយលិចក្រោយពត្វនៃ: គុខសាន ការប្រព្រឹត្តិទ្រាហ្មចយៃធម៌ខុះថ្ក ។ អ្នកមិនគួររភាល យ៉ាងនេះទេ ។ (೬៧០) ដ៏ឱ្យឹមគន់សា សានមារណ៍មួរ ប្រលាធិត្រសិក្សា គន្លែង ខ ហា រ ម ណែ ខ្សែង ខែ លិច គេង មិខ្មែរ ម្ចេស្នំមុន ដ្ឋានមនុស្ស ខេះមួន មិនមានក្នុងបច្ចុន្និមជនប**ុ** ដែលជាជនប**ុម**នមានគត់ប្រស់ពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនិ

នុទាស់តារន់ ខដ្ឋាខេសុ ជនខាឧសុ វាគ្គិ គ្រូញ្ម-ច្ចាំយក់សោត ។ បច្ចុខ្លាំមេសុ ជនបនេសុ ឧត្តិ ត្រូញ្-ចរិយក់សោត ទំល់ក្នុស អវិញាតាប្រេ យុត្ត ឧត្តិ តត់ ភិក្ខេ ភិក្ខេន ខុទាសកាន ខុទាស់កា-នន្ត្នំ ។ អាមន្ត្តា ។ មជ្ឈិមេសុ ជនបៈឧសុ នត្តិ មេសិត្ត៣៤:មាន ឯ ខ សេរ មេខ ឯ ឧទ្យី គេស ជ្ញា មន្ត្ត ១១១៩១៩១៩១៩១៩ ១ មានស្លា ១ ត្តិខ្លុំ នេស ឧទ្ធនេស មន្ទ្ធ ២ លិខ្មុំ ៣ មុ-លក្សុសុ អរិញ្ញាតាប្រសុ យត្ត ជត្តិ កត់ ភិទ្ធាជំ ក់ក្នុងជំ ខ្ទាសការ ខ្ទាស់ការដ្ឋ ។ ១ ហៅ វត្ស ។ បេ។

(೯೪೪) ಕರ್ಷಿ ಚಾಗ್ರಸ್ ವಿವೆಪ್ರಾಣಭೀಸುತ್ತು ೩ អាមន្តា ។ ឧខ្សុំតំ កក់តា គឺហិ កិក្ខាវ ឋា (ឧហ ជុនិត្ត នេះ ក្សា វិស្តាស់នេះ ខ ឧស្សាវិ អដ់ក្សាខ្ញុំ ខេវេ ខ តាវត្តិសេ ។ គេតមេហិ តំហិ ។ ស្នាក សត្ថមណ្តេ ៩១ ត្រូវប្រព្ធិយកសេត្ត អៈត្ត។ សុត្តត្រាតិ ។ អាមត្តា ។ គេ០ ហិ ០គ្និ ៤៤៤សុ ច្រូញ្ចាំយក់សោត ។ សាវត្ថិយំ វុត្តិ ភក់តា ឥជ

មហិស្យូចិដ្ឋា ១៨៨គ្

ទទាសត ទទាសិកា ក្នុងបង្សិបជនបទ មានការប្រទ្រឹត្តិ(គុណ្យាយបរិ ឬ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មច្ចិយធម៌ ក្នុជពួកចិលក្នុជន ជាអ្នកចិនចេះជីជ មិនមាន ក្នុសបច្ច័ន្ទជនបទ ដែលជាជនបទបន្ទមានគត់ ប្រសព្វកកក្ ក់កូន ខេច្ចសក ខេច្ចសិតាឬ ។ មេ ។ ក្នុងមជ្ឈឹមជនបន មិនមានការ ត្រែម្នៃរាល់ល្អ ក្នុង អ្នកមានមារយោល ក្នុង ខេះទេ ភ មនុ គជ្ឈិតជនឧ៤ សានមារណ្រៃជូវិទ្រាល់ធ្យូកាជគ្នក់ រ មេ រ មារ ប្រព្រឹត្តិព្រហ្មពិយនមិ ក្នុងពួកមហុក្ខជន ជាអ្នកមិនចេះជំង មានក្នុង បច្ចុន្និមជនបទ ដែលជាជនបទមានគត់ ប្រេសពួកកក្ក កក្ខ ទេពុសក ទេស្តសិត្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។

(៦៧១) ក្នុងពីមរតុរុម សនុមារ នៃមួយ ប្រព័ត្ធប្រសិត្ត ភា អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុំពុំងឡាយ ពួកមនុស្ស នៅក្នុងជម្ពីប គ្របសង្គត់ នូវត្លកមនុស្សទៅក្នុងទត្តក្រុះទូបផង នូវត្លក ទៅភាយ់នេតាវត្តឹង្ស្រង ដោយហេតុញា យ៉ាង ។ ហេតុទាំង ញ នោះ ត្រឹង្តឲ្យមួយ ។ ក្នុងជម្ងឺបនេះ ពួកមនុស្សជាអ្នកក្រៀវគ្គា ១ មានសតិ ១ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្រះយនមិទ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូក្រពិតឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ ក្នុងពួកទៅភា មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មថិយធម៌ ខេច្ច ។ គ្រះមានព្រះភាគ ខ្ទន់គ្រាស់ក្នុងក្រុងសាវត្តថា កាច្រេត្តិ

ស្រីខែក្រោមមាន ឯ មានយ៉ា ឯ មារុង្គិយៈយ៉ារុ ស្រីស្នេលម្ដេស ខន្ទិស្នានៃ ស្រប់ខែរួលមួយមន្ទ ឯ ន ហេរំវត្តត្វេ។ មភាគាម់ស្ប បុក្កលស្ប បញ្ចោះ រុស្តាភិយាធិ សញ្ញេជនាធិ ខភិខាធិ ខញ្ចុខ្ពុម្ភ-តិយានិ សញ្ញាជនានិ មហ្វហ័យនិ ៩តោ ខុតសូរួ តត្ត ឧប្បន្នស្ស កុម្ភា ដល់ព្យឹត្តិត ។ តត្តៅ ។ មាញ៉ាំ អនាតាមិស្បៈ ឬក្តួលស្បៈ បញ្ហោះម្កាក់យាន់ សាស្ត្រាជនាធិ មហ័នាធិ មញ្ជូនក្តាក់យាធិ សាញ្ញាជ-សាន្ទ អព្យីសួយថ្ង មុខ ខេង្កា ខេង្កា ខេង្កា ខេង្កា តហិ ដល់ពីខ្លី បោ វុខ ៤ វុខ្លីលើ ខុខ ចេះក្រាំ មិសិខ្មុញមុខមន្ទ ឯ ឧបសគ្គមាំ ដំដែលមាំ បញ្ហោះក្តាតិយាធិ សញ្ជាជនាធិ បញ្ជីនាធិ បញ្ជូនុក្តា-តិយានិ សព្រោជខានិ អប្បីហ៊ីខានិ ៩តោ ពុតស្ប សង្ ខព្ឌិសា ដែល មាលេសហ ដែល ខែយិ-ខ្មែរ និស្សា គេលេសខ្យុខាន់ គុហ៍ និពេនៈ មាន្និត្តព្រៃ មាល្ខ ឧម្មាលិនិត្តព្រះបាន ។ ខានិត្ត ។

ស្រាញក្បាយពេល មាន ក្នុងស្រុងសាវត្តិនេះ ដូច្នេះមែនឬ ។ ហើ ។ ចុះការប្រព្រឹត្តព្រហ្មរយេធប មាន ក្នុងក្រុងសាវត្តតែប៉ុណ្ណោះ ក្នុវិធ ទៀត បិនហនកាច្រេត្តត្រាហ្មបយេធម៌ខេឬ ។ អ្នកចិនគួរភោល យ៉ាន៍ ខេះខេ ។ មទាតាមិបុគ្គល បានលះសព្រោជន: ដាចំណែក១ាជ ក្រោម ៩ មិនគន់លះសញ្ហាជន: ជាចំណែកវាងលើ ៩ លុះៗគ ហកអត្តភាពខេះ ទៅកើតក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះ ចុះការកើតឡើងខែ ផល ក្នុងខ្ពុំណា ។ ការកើតឡើងនៃផល ក្នុងសុទ្ធាក់សនោះឯង៍ ។ បើអនាគាមបុគ្គល បានលះសញ្ជាជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម៥ មិន ពន់សះស ពោជនៈ ជាចំណែកទាងលើ ៥ លុះឲ្យត់ចាក់អត្តភាព នេះ ថៅ បានទៅកើតក្នុងជានសុទ្ធាក់សនោះ ការកើតឡើងខែផល កិក្ខុង សុទ្ធាក់សនោះឯឪ ម្នាលអ្នកដ៏១ម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការប្រព្រឹត្តិ ព្រហ្មព្រៃជាមិមិនមាន ក្នុងពួកទៅតា ដូច្នេះទេ ។ អនាគាមិបុគ្គល បានលះសញ្ញាជន: ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ មិនខាន់លះសញ្ញាជន: ជាចំណែកខាងលើ ៥ លុះឲ្យគហកអត្តភាពនេះទៅ បានទៅកើតក្នុង ឋាន់សុទ្ធាកស់នោះ ចុះការដាក់ចុះនូវការៈក្នុងទីណា ការកំណត់ដឹងនូវទុក្ខ ក្នុងទីណា ការលះកំលេសក្នុងទីណា ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ អ្នង ទីណា ការចាក់គ្នុះខ្លាំជមិមិនកំរើកក្ខុងទីណា ។ ក្នុងសុទ្ធាក់សុនោះឯង ។

တေးကို မောက္ကစိုလ္မႈ ဗိုင္ဂလလ္မႈ မေးကွာႏစ္ကာခ်ီယာခ် សុព្រោជនាធិ ខ្លាំខានិ ខ្លាំនិស្ត្រកំហេនិ សុព្រោ-៩៩៩ មេ ស្រីសន៌ ៩ តែ ខុតសុ∫ តត្ត ខ្ពុជ្រូ ស្បី ខណ្ឌ ឧយៈ ឧយៈ ជា នៃ ខេត្ត ខង្គី ខេត្តសា ខែលើឧត្តេលបុម្មេខ ឯ ឯសមាត្តសារ មុក្ខហស្ស មញ្ច្រោះ មាន សញ្ច្រាជនាធិ មហិ-ជានិ ចញ្ចុទ្ភាកិយានិ សញ្ញាជនានិ មព្យានានិ មុខេត្ត ខែងក្សា ខេត្ត នព្សាទឹករិ ឧស្គ ពុហ្មានិ តហើ ភាពេល សំ នំ នំក្នុមវិញាតិ តហឹ កិ-សេសឲ្យពានិ និញ និយានសខ្លុំកាំហែ ត្រូញចរិយករសាត់ ។ ហន្ត ឆាំ អភាគាម ដុក្ត-លោ ឥដ្ឋ ភាពិទេខ មក្ដេខ ភក្គុ ដល់ តា ភេទ

អភិធម្មជំងឺ៣ កជាវត្ថ បើអនាគាមបុគ្គល បានលះសរញាជន: ជាចំណែកខាងក្រោម ៩ មិនទាន់លះសញ្ញាជន: ជា១ ណែកទាងលើ ៤ លុះឲ្យត្រហកអត្តភាក បានទៅកើត ក្នុងជាន់សុទ្ធាកសនោះ កាត្រាសដឹងខ្លាំធម៌ មិនកម្រេក ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះ ម្នាលក្នុកដ៏ចម្រេន អ្នកបិនគួរ រពាលថា ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិឃធម៌ មិនមាន ក្នុងពួកទៅតា ដូច្នេះ អនាគាមបុគ្គល បានលះសញ្ជោជន: ជាចំណែកខាង ក្រោម៥ មិនទាន់បះសញ្ញាជន: ជាចំណែកខាងលើ៥ លុះ ច្បត់ថាកអត្តភាពនេះទៅ បានទៅកើត ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះ ការ កេត្តទៀន៍នៃផល កិក្ខុធ៍ទីនោះ កាដោកចុះទូវការ: ក្នុធ៍ទីនោះ ការ កណត់ដ៏ឥន្ទវទុត្ត ក្នុងទីនោះ ការលះកំលេស ក្នុងទីនោះ ការធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវខំរោជ កង់ទីនោះ កាចោក់ចុះនូវឯមិមិនកម្រើក ក្នុងទីនោះ អ្នកនិយាយថា កាច្រេត្រត្តិត្រហ្មចយែងមិ ក្នុងពួក ទៅភា មិនមាន ដូច្នេះ តេដោយសេចក្ដីដូចមេច ។ ចេដ្ឋក្រោះមានតែ អនាគាមិ-បុគ្គល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវផល គ្នាជានសុទ្ធាក់សនោះ ។

្រារូបូរវិយាយ

(គ្នាគ្) ឧយសត្ថ ដង្គេលប ។១ សេដូសច ចក្តេច តទ្ ៩លំ សច្គាៈពេត់ត ។ អាមត្តា ។ សោ. មេខ្មែះបន្ទុំ ។ ៤ ស្រុំ វត្តុត្វេ ។ មេ។ មយៈ តាមី បុក្កលោ ឥជ ភាពនេះ មក្កេច ឥត្ឌ ដល់ សភ្ភះពេធ័ធ៌ ។ សមត្ថា ។ សភាខាតាម បុក្ខលោ ឥជ បរិធិត្វាយ៍បុក្ក:លា តត្ត ការិតេជ មក្កេជ ឥជ ដល់ សច្ចិតាពេត់តំ ។ ៤ ហេវំ វត្តព្យុ ។ មេ។ សោតាបញ្ញា បុក្ខៈលា ឥជ ភាវ៉ាតែជ មក្កេជ ឥជ ដល់ សព្ទិកាពេតិតិ ។ អាមស្លា ។ អានាកាម បុក្ខ-លោ តត្ត ភាពិតនេ មៈក្នុន តត្ត ដល់ ភាពិតា-រោត់តែ ។ ឧ ហៅ វត្តព្យុ ។ មេ។ សភាពាម័ ត្តក្តុលោ ៩១ ចរិត្តិទ្វាយចិត្តក្រា ៩១ ភាពិភេទ ម!ក្នេ ៩១ ៩លំ សច្ចកៈពេត់តំ ។ អមស្ពា ។ អនាតាម ពុក្ខលោ តុទ្ធ ភាវិតេខ មក្ខេខ តុទ្ធ ៩លំ សញ្ចិតាពេត់តំ ។ ១ លេវ វគ្គុព្យេ ។ បេ។

[៤៧] នោសមិថុគ្គល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងលោកនេះ ធ្វេទ្យជាក់ច្បាស់នូវផល ក្នុងជាន់សុទ្ធាវេសនោះឬ ។ គេ ។ សោគា-បន្ទបុគ្គល មានមគ្គ០ម្រើនហើយ ក្នុងលោកនោះ ធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ខ្លាំ ផល ក្នុងលោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួលភាល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ អនាគាមបុគ្គល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ធ្វេទ្យជាក់ ច្បស់នូវផល ក្នុងជាខ្មស់ខាងសនោះឬ ។ មេ ។ សកខានាមិបុគ្គល ជាបុគ្គលបនៃព្វាន ក្នុដ្ឋលោកនេះ មានមគ្គ១ម្រើនហើយ ក្នុងលោកនោះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវផល គ្នងលោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ៗ បេ វ សោតាបន្ទបុគ្គល មានមគ្គុចម្រេន ហើយ ក្នុដ លោក នេះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំផល ក្នុងលោកនេះឬ ។ អើ ។ អនាគាមិ បុគ្គល មានមគ្គ១ម្រើនហើយ ក្នុន៍ជាន់សុទ្ធាវាសនោះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវផល ក្នុងជាន់សុទ្ធារាសនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ សកទានាមិបុគ្គល ជាបុគ្គលបរិទិញ្ជាន ភូមិលោក នេះ មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងលោកនេះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវផល ក្នុងលោកនេះថ្ម ។ មើ ។ មនាគាមបុគ្គល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់ស នោះ ធ្វើឲ្យដាក់ប្បាស់ខ្លុវផល ក្នុងដាន់សុទ្ធាក់ស នោះ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ ចេ ។

មក្តោ ខ ភាវិយត់ ន ខ កាលេសា ខហ័យខ្លឹ-តំ ។ អាមឌ្ឍ ។ សោតាបត្តិដល់សប្តិការិយាយ ត្នព្រឹស្សី ដែលសា គេ ទេ មន្ត្រី ខេ មន្ត្រី ម្យាល្ស ឧស្ត្រិន្ទ ។ ខ ស្ស្នេ រដ្ឋនិង ។ ឧស ရေး မြောလာင်ဦးကျွ ရုဂ္ဂလည္သ မရွော ၈ အာဒီယာခ် នេខត់លេស ខហ្យន្តិតំ ។ អមន្តា ។ សភានា-តាមិដលសច្ចិតាំយោយ ខជិខឆ្មុស្បី ឡុក្កលស្បី ។ ខេ ។ អលេខិហស្ឌី មេប្រាជា ឧត្តនទឹករិ ដែលមារិ តម្លេ ខ ភាវិយតិ ឧ ខ កំលេសា មហ័យខ្លីតិ ។ ខ ស្ងៃ ម៉្មមិ ឯ គេ ឯ

(၉၅၆) (ညေရာဗန္ဓီಜလည်းခြဲခဲ့တာတာ ဗင်း-ពទិស្សី ជម្លេស្ដា អត់ម្នុំ អត្សត គម្រេ ខ អារុ-យត់ មរូលេសា ខ ឧស្គ្រាន់ ៤ មានស ៤ មុខ រួសហេចុឌីហា ដជ់ប្រហារា អត់ដូ មេខរុង្ មក្តេ ខ ភាវិយត់ គាលេស ខ បហ័យខ្ពុំតំ ។ ន មោ^{រំ} វត្តត្វេ ។ មេ ។ សភាជាតាមិ៩ល-មាន្ន័យ្យ ខេត្តពិទាំង នៅ មាន ខេត្ត

អភិពព្រំជក សមវត្ត

(៤៧៣) បុគ្គល ដែលសម្រេចដោយការលះ ក្នុងលោកនេះ ลาร์โดงเบียงผล โดยิงครั้งเคียงปุ่ง เก็ง บุลุก บุลั-បត្តដើម្បីធ្វេទ្យិជាក់ច្បាស់ ខ្លាសេតហេត្តផល គ្រាន់តែបម្រេនមគ្គ តែមិន ទាន់លះកំលេសឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ បុគ្គល សម្រេចដោយការលេះ ក្នុងលោកនេះ គ្រាន់តែចម្រើនមគ្គ តែមិនពាន់ លះកំលេសឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ៗ ្រស់ ខ្លាំ សត្តភាពផ្ទុល ២ ២ ២ បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វេទ្យីជាក់ច្បាស់ ខ្ញុំ អហេត្ត គ្រាន់តែចម្រើនមគ្គ តែមិនខាន់លះកំលេសឬ ។ អ្នកមិនគួរ រពាល យ៉ាន៍នេះខេ ។ បេ ។

[២៧៤] បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ នូវសោតា-បត្តផល ចម្រើនមគ្គផង លះកំលេសផង ដំណាលគ្នាឬ ។ គើ ។ បុគ្គលសម្រេចដោយការលះ ក្នុងលោកនេះ ចម្រេនមគ្គផង លះកំលេស ដង ដំណាលគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ to ។ ឬគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសភពតាមិផល ។ ចេ ។

អាសេនិឌហមាត់ម្សាលា ឧត្តតទីមរិ ត់ដែលមរិ អព្វត្តិ អព្វត្តិ មក្តេ ខ កាយៃត កាលេស ខ ឧស្មាយខ្លីទំ ។ អាមន្តា ។ ៩៩ វិហាយខិដ្ឋស្ប ដុក្កលស្ស អបុត្វ អចម៉ៃ ខក្កោ ច ការិយត៌

[៤៩៤] មានមាត្ត ដំដំហោ មេខមហ្គេលា ភាវិតភាវយោ ឥគ្គ ឧបបជ្ជិតិតិ ។ អាមញ្ញា ។ អ-រសា ឧប្សន្ទ័ត្ទ ។ ឧ ហេវំវត្តុ ៗ ។ បេ ។ អាសា និត្តជុំមួយ រ សាគីឃ រ អស្គឺ គលោយ ត់ស្លឹ-វោត៌ ។ ១ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ អត្តិ សហគោ ចុនត្ត:ក់ទំ ។ អមន្តា ។ មយោ ក់វេន កវិ ឧត្តិ គតិយា គតិ គម្គាំ សំសារៈ សំសារំ រុស៊ី ខេត់ ឯ ខេត្ត

(២៩೯) មយុខាត្ត ព័ង:ហ មនុស្ស (៣) ភាវិសភាវ លោ អ លោហដភា រោ សត្ត ខុមបជូតតំ ។ អាមណ្ឌ ។ ភាពសារណាយ បុន មក្តុំ ភាពតិតិ ។ ឧ សេវ វត្តុត្វេ ។ មេ។

្រូវក្មេចវិលភេស

បុគ្គលប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាជប្បាស់ នូវពេហត្ត ៤០ប៉ី១បន្ទាម លះ គឺលេសផង ដំណាលគ្នាថ្ម ។ ហើ ។ ចុគ្គលសម្រេចឃោយកាលេះ ក្នុងលោកនេះ បម្រើនមគ្គផង លះកំលេសផង ដំណាលគ្នៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែរខេ ។ បេ ។

(២៧៤) មនាគាមិបុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មាន តាវនាអប់រំហើយ កើតឡើង ក្នុងដាខ់សុទ្ធាវាសនោះឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត កើតទៀតដែល្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាដ៍ណានេះទេ ง เบง (ตะหเทลู เล็ลเง)ล์ง ง เห็ง ลดชี้เลดะหเทลู មានឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ៤០ ។ កព្យុីនៃ[ពុះ អរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត ៧កាន់កពដោយកព ៧ . កាន់គត់ដោយគត់ ទៅកាន់សំសារដោយសំសារ ទៅកាន់ទបបត្តដោយ ១០០ត្តិឬ ។ អ្នកមិនគរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

[២៧៦] អនាតាមបុគ្គល មានកំណើយកិច្ចធ្វើហើយ មាន ការនាអប់រំហើយ តែមានការៈមិនទាន់ដាក់ចុះ ទៅកើត ក្នុងជាន់ សុទ្ធាវសនោះឬ ។ អើ ។ អនា នាមបុគ្គល ២ម្រេនមគ្គទៀត ដើម្បី ជាក់ចុះនូវភារៈថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

() អន្ត ។ ន ហេរំ វគ្គព្វេ ។ បេ។

[២៧៩] អនាតាម បុក្ខលោ ភាពភាពលើយោ ច ភាពេលឈោយ ខ្ន មគ្គំ ភាពគឺតិ ។ អា-មណ្ឌ ។ អ:លាខាដការរា ខ តត្ត ខរុំធំព្វាយត់ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ មសតាមី បុក្កលេ ភាគភា-ណ៍យោ ការិតការនោ អចរិញ្ញាត់ធុត្តោ អច្បីមា-ឧត្តិសេសោ មសទ្ធិភាគនិហេដោ មហ្វដ៏ថ្ងៃក្បេញ តត្ត ឧបបជ្ជតិ ៤ ខ អក្សប្បប្បដិបាជាយ បុ៤ មក្ត អាបន្ទំខ្លួន ។ មាននឹង ។ មានន្ទែរជាំនៅ ខ តត្ត សុក្ខិញ្ចាយតីតិ ។ ឧ ស្វេរី វត្តុត្វេ ។ សេ ។

រាភ័ពរព្រំជា ១៧៨គ្

(២៧៧) ប្រភាគមិថុគ្គល មានកំណើយកិច្ចធ្វើហើយ ៣១ ភាវនាអប់រំហើយ តែមានខុត្តមិនទាន់កំណត់ដឹង មានអក្សធមិ មិនទាន់ លះ មាននិកេច មិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ មានអក្សធមិ មិនទាន់ ចាក់គ្នះ រាមែងកើតឡើង ក្នុងជាន់សុទ្ធាកសនោះឬ ។ អើ ។ អនាងា មិបុគ្គល ចម្រើនមគ្គទៀត ដើម្បីចាក់គ្នះ នូវអកុហ្សធមិថ្ម ។ អ្នកមិន គួរតោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[២៧៨] មនាតាមបុគ្គល មានកណើយកិច្ចធ្វើហើយ មានការនា មប់រំហើយ តែមានការៈមិនទាន់ដាក់ចុះ កើតឡើង ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាស เธา: โดษิลตล์บเเษ็ลยดูเวิด เฉียใน่กล่งเลิกกะเฉบุ ฯ เค็ฯ ชุง អនាគាមបុគ្គល មានការៈមិនទាន់ដាក់ចុះ គើបនៃត្វាន ក្នុងជាន់សុទ្ធា-វាស នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ អនាគាមិថុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានភាវនាអប់រំហើយ តែមានខុក្ខមិនភាន់ กัณธ์นี้ฉี ๒๕ก็เชมษ์รถรัง: ๒๕๔๓๘ ษ์ธภร์เตุ๊ลูต่ก ច្បាស់ មានអក្បា្ធមិ មិនទាន់ចាក់គ្នះ រមែងទៅកើត ក្នុងជាន់សុទ្ធាកស ែតែមិនបានចម្រើនមគ្គទៀត ដើម្បីគ្រាស់ដឹងនូវអកុប្បធម៌ឬ ។ เអី ។ ចុះអនាគាមិបុគ្គល មានអក្សព្ធធំ មិនទាន់ត្រាស់ដឹង តើបរិ-និព្វាន ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់ស នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពេលយ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ។

ជាមិសេវាមាន

យថា ម៉ាតា សហ្វេខ រ៉ៃខ្លា ខ្លួម្ប៉ កន្ត្ កាហំ ការ និយា ម៉ាតា សហ្វេខ រ៉ៃខ្លា ខ្លួម្ប៉ កន្ត្រ កាហំ មក្សេខ តិខ្លា មិន្ត្រ កន្ត្រ សសហ្វេរ កាហំ ការ និង មិន្ត្រ មិន្ត្រ សសហ្វេរ កាហំ ការ និង សសហ្វេរ មានកាទី បុក្ខលោ ៩១ ការតែខ មក្សេខ តិខ្លា សសហ្វេរ ចាំខំព្យាយតិតិ ។ ខ ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

មិលីខរុកាម្នេ ដ

ន្ទធិសោកហ

(៦៧४) ជុំជៈសោធ៌សោ កាំលេស ដល់តំតំ ។
អមន្តា ។ សោតបត្តិដល់សច្ចិក្តិយោយ បដិបញ្ហេ
មក្តលោ ឧក្ខេសប្រទេ កាំ ដល់តំតំ ។ សក្តាយនិដ្ឋី វិចិក្សំ សីហព្យត់បាមាសំ តនេកដ្ឋេ ជ
កាំលេស ឯកនេស ដល់តំតំ ។ ឯកនេសំ
សោតបញ្ហេ ឯកនេសំ ជ សោតបញ្ហា ឯកៈ
នេសំ សោតបត្តិដល់បន្បត្តា បដិលន្វោ ម៉ាក់តាំតា
សច្ចិកាតេ ឧបអម្បដ្ឋ ហៃវត៌ កាយេខ ដុស់ត្វា

សត្វប្រឹត្ត ដែលត្រូវសរបុត បោលទៅកាន់ទីគ្នាយ ហើយស្លាប់ទៅហ៉ោង

ណា អនាតាមិចុគ្គល មានមគ្គចម្រើនៈហើយ ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ធ្វើ

ឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំងល ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់សនោះ ក៏យ៉ាងនេះដែរ ។ សត្វ

មើត ដែលត្រាស់មេត បោលទៅកាន់ទីគ្នាយ ហើយស្លាប់ទាំងសរ

យ៉ាងណា អនាតាមិបុគ្គល មានមគ្គចម្រើនហើយ ក្នុងលោកនេះ
ហើយបរិនិត្តាន ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់ស ដូចជាម្រឹតស្លាប់ទាំងសរ យ៉ាង

សោះដែល្ហេ ។ អ្នកមិនគួលចាល យ៉ាងនេះទេ ។ ខែ ។

នុធំណេកវា

០៤ ព្រហ្មចរិយាសា ។

(២៧៧) បុគ្គលលះកំលេស ដោយចំណែក១ ឬ ១.គើ ១
បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ៗស្រ នូវសោតាបត្តិផល គើលះអ្វី
ដោយកាយើញនូវឲុក្ខ ១ សះសក្តាយខិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា សីលព្វតបពមាសៈ និធីកំលេស ដែលជាចំណែកមួយ តាំងនៅក្នុងខំជាមួយនឹង
សក្តាយខិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា និធីសីលពុតបាមាសៈនោះ ១ សោតាបន្ទបុគ្គល
ចំណែកមួយ មិនមែនសោតាបន្ទបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គលដល់
នូវសោតាបត្តិផល ដែលជានចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យ
ជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ

រាធិពីប្រើដូច ១៤៨១

រိတ^{န်ာ ည}ကျေးနည်း ၄ ကျေးယာဒ ရည်ရှာ ဒိတန်ာ រ៉ូឡូ ស់ខ្លែង ស្នេសាខាន ស្នាំង ខេត្ត ឯពេធ ស់ នៅ ១ ខេ។ អរិយក់ ខ្ពស់ សំលេស សមញ្ញក-តោ ឯក ខេស់ អរិយក ខ្ពស់ សីលេហ៍ ខ ស្ទទ្ឋា-ក តោភិ ។ ១ ហេវ៉ វគ្គព្វេ ។ មេ ។ សមុខយៈ ខៈស៖ ខេច គាំ ជល់តំតំ ។ សក្ដាយធំដ្ឋី ជហតំ វិចិតាំខ្ញុំ ស៊ីលពុនបោមាសំ នាឱកាដ្ឋេ ៩ គាំលេស វាភា ខេស ដល់តំតំ ។ វាភា ខេស សោតមញ្ញា រាគេ ខេសំ ន សោតាបញ្ញា ។ បេ។ រាគេ ខេសំ អាយកដ្ដេល សីលេល សមញ្ជាត់ ឯកខេស់ អាយិកខ្មែល ស៊ីលេហ៍ ឧ សមញ្ជាត់តាត់ ។ ខ សេរ៉ វត្តត្វេ ។ មេ ។ ចំពេលជុស្ស ខេត្ត ដីសតិ-န်း ၅ ငါ်က်ဦး မဟုန်း လ်လ၅၈၀၈မည် အမေ<u>ကျေး</u>မှု ខ គាំលេស វាគាខេសេ ៨៣គឺតំ ។ វាគាខេស សោតាបញ្ហា ឯការេសំ ៩ សោតាបញ្ហា។បេ។ ស្តេខេសំ អរិយកខ្ពេញ សីលេហ៍ សមញ្ញកតោ

រណ៍ហ្សេរិជា ស្រវត្ត

ដែលមិនពាល់ត្រៅ ហើយនាមកាយ ចណែកបួយ សត្ថក្មេមបុរុញ កោលកោលបុគ្គល ឯកភិជិបុគ្គល ដែលប្រកបដោយសេចក្តីស៊ុះថ្នាក់ព កម្រេក ក្នុងព្រះតុទ្ធ ក្នុងព្រះធម៌ ។ ២ ។ ក្នុងព្រះលង់្យ ។ ៣ ។ ត្រមក្រោយមរុកមន្តិស្នា ច្នៃប្រមាណ គុនតែមកព្យាយធាន។ សិល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល ហើងខេះខេ ។ បេ។ តើលះអ្វី ដោយកាឃើញខ្លាំសមុខយសក្ខ ។ លះសក្តាយទិដ្ឋិ វិចិ-ក់ញា និងសីលព្វតបកមាសៈ ទាំងលះពួកកំលេស ដែលជាចំណែកមួយ តាំង នៅជាមួយខ្ទុំសក្តាយទិដ្ឋិ វិចកិច្ចា និងស៊ីសព្វគមកមាស:នោះ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសោតបន្ទបុគ្គល ចំណែកបួយ ។ បេ។ បុគ្គលប្រកបដោយមយោកន្ទសិល ចំណែកមួយ បុគ្គលមិន (បុកបះជាយដ្ឋាយកន្តសិល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាងនេះទេ ។ ខេ។ គើលះអ៊ី ដោយការឃើញនូវនិពេធសច្ច ។ លះថែកិច្ចា និងសល់ពុតបកមាស: គាំងលះកំលេស ដែលជាចំណែក មួយ តាំង់នៅជាមួយនឹងវិចិត្តិថា និងសិលពុតបកមាស:នោះ ។ សោ-តាបន្ទបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសេតាបន្ទបុគ្គល ចំណែកមួយ ว เช ว ชุลุณเชลชเสาพหรัพสรุลัง ฮโกกลยูพ ชุลุณ

១មិសភាពថា

១ធឺសោកថា

រាយ ខេត្ត ស្ត្រ ស្ត្រ នេះ មាន ខេត្ត នេះ មាន ខេត្ត នេះ ខ នោះ ។ ៤ លា, រ៉ុខាសិ ១ ឯ ឧ ឧ មុខមរិទេខ ក់ ជល់គឺតំ ។ សំបញ្ជាប់ពេស ជំ ជនកែ ដែ ប ក់ ហេសេ ៩៣គីគី ។ វិកាធេសំ សេវាមេញ ដែលឲ្យត្តោ បដ់លៃ ទោ អដ់កាតា សច្ចិតា នេប ខប-សុម្បីជី វិហាត់ កាយេខ ដុស់ត្វា វិហាត់ ឯក-ដេស ន កាយន ដុស់ត្វា ហៃវត់ ឯក:ឧសំ សត្តក្នុត្តិពទេ កោលកោល ឯកវីជី ពុន្ទេ អប់ច្ចុប្បសារខេន សមញ្ជាក់តោ ជ:ម្ន ។ បេ។ ស:ផ្ស ។ បេ។ អាយក ខ្ពេល សីលេហ៍ សមញ្គានា រៀ. តា ខេសំ ទាំយក ខ្ពេញ សី លេញ ខ សមញ្ញ-ស តោត៍ ។ ឧ ហេដុំ វត្តព្យុ ។ បេ។ (៦៨០) សភាពាត់ដល់សត្តិការិយាយ បនិៈ បយ្ដេ ឬក្ដេល ឧុក្ខាឧស្សានេះ កាំ ជហគិត ។ និងប្រាំក់ តាមរាក់ ៩២ត់ និងប្រាំក់ ពុក្រានំ

ត់ ខេកា ខ្លែ ច កាំលេស វាកា ខេសេ ជហតិតិ ។

វាកា ខេសំ សក្ខាតាថា វាកា ខេស់ ១ សក្ខាតាថា

លន្យប្រសាយមួយមន្ត្រីក្រសាល្ខិតសាល្ខិតស្រាយ បានប្រេក្ខាសាល យ៉ាងខែ៖ទេ ។ មេ ។ គេលះក្ ម្នាយការឃើញប្រហែងក្នុ ชะพืชตุดบทยาพ: ตัฐงะถูกดิเพเบ ใต่แบบแบบแบบ
 ชายามาการแบบแบบ
 ชายามาการแบบ
 សិលព្ធសភាមាស់នោះ ។ សោធាបន្ទបុគ្គល ចំណែកក្រា កំណើយ រសាតាបន្តបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល បានដល់ប្រហែរការប្រាក់ប បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេខ សារា ត្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកទួយ ដែលមិនពាល់ត្រាំ យ៉ាយយប តាយ ចំណែតមួយ សត្វត្តិបទេបុគ្គល កោលកោលបុគ្គល ឯកពារ បុគ្គល ដែលប្រកបដោយសេចក្តីដែះថ្នាមិនកម្រើក ក្នុងព្រះពុទ្ធ ក្រាប្រៈ ធម៌ ១០១េក្ខុងត្រះសង្ឃ ១០១ ដែលប្រកបដោយបរពេកពួ พัฒ อำณาหยูเอ บุลูณข้อ บุลเปลาเอคเอเลมัด មួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ (២៨០) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសតខាណ់វិយ រត់លះអ្វី ដោយការឃើញនូវខុត្តសក្ខ ។ លះតាមកគដ៏គ្រោតគ្រាក បេះ ក្យាបាទ ដីគ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេស ដែលដាច់ណែកមួយ តាំង នៅជាមួយនឹងកាមក្នុ និងត្បូចខានាះ ។ សក្ខាគាមិបុគ្គល ចំណែក មួយ មិនមែនជាសកមានាមិថុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គលជានដ្ឋល់រៀ

អភិធ្យូពិជិញ ៤:៤វត្ត

ឯក: ឧសំ សកនាតាមិដលឲ្យត្តេ ៩ដល់ ខ្មោ មនិកគោ សខ្ញុំកាតោ ឧបសម្បជ្ជ វិហៈត កាយេធ ដុស់ត្វា វិហាតិ ឯកាធេសំ ១ កាយេខ ដុស់ត្វា វិហរតីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តឲ្យ ។ បេ។ សមុឧយ-ឧស្សាខេខ កាំ ៩ហត់តំ ។ ជុំខ្យាវិកាំ ភាមរាកំ ៩ហត់ ជំនុក្រំកំ ត្យទាន់ តនេកាឡេ ១ កាលេ-តាមី រាក់ ខេស់ ខ សកាលកាទី រាក់ ខេស់ សកៈ **ភេត្តមិន្ត្ត ខ្**តិស្សេត្ត អភិគ្គាតា សុទ្ធិគាតោ ឧបសម្បីជួ វិហរត់ គោយេន ដុស់ត្វា វិហរត់ ឋាភាពេស ឧ ភាយខ ដុសិត្ត វិសវត៌តិ ។ ន ស្រាវ វត្តទ្វេ ។ ទេ ។ ចំពោជឧស្សាខេត កា ជហត់តំ ។ ជុំខ្យុំកំតំ ត្យូទាខំ ជហត់ នាឧកាដ្ឋ ខ គាំលេស ឯគាខេស ៩១គីតិ ។ ឯគ:ឧសំ សភាពភាមី ឯក:ខេសំ ន សភាពភាមី ឯកាខេស់ សភាពភាមិដល់ខ្យាត្តា បដ្ឋិល់ ទៀត មនិកគោ សន្តិ-គាតោ ឧបសម្បជ្ជ វិហរត់ គាយេខ ៩សិត្វា វិហ-រត់ ឯក នេសំ ឧ កាយឧ ដុស់ត្វា ហែរត៍តំ ។

សត្វភាពនៃ បានប៉ុន្មោះ បានស្រាស់ដីធំ បានធ្វើឲ្យជាក់ក្បាស់ សម្រេក ជាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ត្រូវ ដោយនាបកាយ ចំណែកបួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះរឲ ។ ទេ។ គើលះព្វី ដោយកាយេញទូវសមុខយសច្ច ។ លះកាមកគ ដ៏គ្រោតគ្រាត លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេសដែលជា ប់ណែកមួយ តាន៍នៅជាមួយនឹងកាមកគនិងវាក្យុខនោះ ។ សក៣ភា-មិថុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសកទានាមិថុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល ដល់ទូវសភភាគាមិផល បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ ត្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ ២ ។ តើលះអ្វី ដោយការឃើញឡូវទិកេធសច្ច ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេសដែលជាចំណែកមួយ តាំងនៅជាមួយ និងព្យាជាខនោះ ។ សកខាតាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសកខាគា-មិបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល បានដល់ខ្លាំសកទាតាមិផល បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រៅ ដោយនាម-កាយ ចំណែកមួយ មិនពាល់គ្រា ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយឬ ។

ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ មក្តនស្បានេះ គឺ ៤៣គឺគំ ។ ខ្ញុំខ្យុំកំ ព្យទាន់ ៨៣គំ (១) គនេកដ្ឋេ
ខ កាំលេស ៩៣គឺគំ ។ ឯកនេសំ សកនាតាមី ឯកនេសំ ឧ សកនាតាមី ឯកនេសំ សកនានាតាមិដល់ខ្យុំត្វោ ខដល់ទ្វោ អធិតាតា ស់ខ្ញុំកាតា
ឧបសម្បីថ្លៃ ហៃ គោ កោយឧ ដុស់ត្វា ហៃ គើគំ ។ ឧ
ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៦៤០) អញតាមិដលសច្ចិត្តិយៃយយ បដិបញ្ញេ បុក្កលោ ឧុត្តឧស្សៈ១១ គាំ ជហតិត ។ អណុ-សហតតំ កាមរាក់ ជហតិ មណុសហកតំ ព្យាថា-ជំ តនេកដ្ឋេ ១ គាំលេសេ ឯកនេសេ ជហតិតិ ។ ឯកនេសំ មហតាមី ឯកនេសំ ១ អយតាមី ឯកនេ-សំ អយតាមិដលប្បត្តា បដិលេទ្ធា អធិកតោ សច្ចិតា-គោ ឧបសម្បជ្ជ ហៃតំ កាយ១ ដុស់ត្វា ហៃ-តំ ឯកនេសំ ១ កាយ១ ដុស់ត្វា ហៃតំ ឯក-នេសំ អន្តរា បរិធិត្វាយី ឧបហច្ បរិធិត្វាយី

ន. ឧញ្ជាំកំ ព្យូបាទ ដីហេឆីតិ ន ទិស្សត្តិ ។

អ្នកប៉មក្បាយ យ៉ាងនេះបេ ។ បេ ។ ដើលទៀ យ៉ាយកាយបីល្ប នូវមគ្គសច្ច ។ លះព្យាបាន ដ៏គ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេសដែល គាំងនៅជាមួយនឹងព្យាបាននោះ ។ សកខាតាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសកខាតាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល បានដល់នូវសកខា-គាមិដល បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់គ្រូវ ដោយ នាមកាយ ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួយពេល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៨១) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឱ្យដាក់ច្បាស់ ខ្លាំអនា គាមិដល់ គើល់ អ៊ើ ដោយការឃើញខ្លាំទុក្ខសប្ ។ លះកាមកគ ដ៏ស្រាល់ស្ដើន លះព្យាបាទ ដ៏ស្រាល់ស្ដើន ទាំនិល់ រញ្ជក់ លៃសដែលជាចំរំណាក់មួយ គាំន៍ នៅជាមួយនឹងកាមកគន់ន៍ព្យាបាទនោះ ។ អនាគាមិបុគ្គល ចំរំណក មួយ មិនមែនអនាគាមិបុគ្គល ចំរំណក់មួយ បុគ្គល បានដល់ខ្លាំអនា- គាមិដល បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយ ចំរំណក់មួយ ដែលមិនពាល់ត្រូវ ដោយ នាមកាយ ចំរំណក់មួយ ដែលមិនពាល់គ្រវ ដោយ នាមកាយ ចំរំណក់មួយ ដែលមិនពាល់គ្រវ ដោយ

អភិធ្យូចិដិពេ ការបន្ថ

មកដ្ឋារបរិនិត្វាយី សកស្តារបរិនិត្វាយី ទុខ្ចុំសោតោ មេយុខដី ២ នាង ខេត្ត ១ ន់ខ្លាំ មេខង្កាំ ស្នេង ១ ខ សេរូ រុឌីលិ ១ ភេ ១ ភេគ២៣-ឧស្សានន គឺ ៩១៩៩ ។ មហុស១៩៩ កាមៈ បង្ហ ពុលស ដ្ឋាស្សសង្ខ ឃុំ ស្សេច ស្ដេមព្រឹ ខ កាំលេស វាគានេស ៩២គីតិ ។ វាគានេសំ មេលាតាម ឯកាធេស ឧ មេលាតាមី ។ ខេ។ ឯកា-នេសំ ខុន្ទំសោតោ អភាពិដ្ឋកាមី ឯកានេសំ ជ នុទ្ធិសោតោ អភាជិដ្ឋតាម៉ឺត ។ ជ ហៅ វគ្គគេ ។ ខេ។ ចំពេលឧស្សាឧស កាំ ដេហស់តំ ។ អណុ-សហគត់ ត្យាទាន់ ៩ហត់ គនេកដ្ឋេច កាលេសេ សិតា ខេ សេ ជីហត់តែ ។ សិកា ខេស់ អភាតាខ សិកា-នេះ នំ នៃ សភាគមី ។ បេ។ ឯក ខេះបំ អក្ជដូ-តាម ឯក ជេសំ ន ជុន្ធំសោត អក្សដ្ឋកាមតិ ។ ខ ហេរំ ឥត្ត ។ មេ។ មក្ឧស្សាខេត គឺ ជហៈ ។ តាធភាដុ ខ ភាហេរស ៩ហត់តំ ។ ឯ៩ ខេស្ មហតាម ឯក ខេស់ ឧ មហតាម

មានប្រជាជា ១៧ជា

បុគ្គល រសេង្ហប្រព័ត្យលើបុគ្គល សសន្ធាលើវិទ្ធិល ទទ្ធិសោគ-អភនិវេទាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ ដែលមិនមែនជា ទទ្ធិរសាគអភនិដ្ឋ-ลายิบุลุณ อใณาสยูพชุ ๆ ศุลยิธลูกภณ เก็สเระเจ ๆ เบ ๆ គើលះអ្វី ដោយការឃើញទូរសមុខយសច្ច ។ លះកាមកគ ដ៏ស្រាល ស្ដើន លះព្យាបាទ ដ៏ស្រាលស្ដើន ទាំនលះពួកកំលេសដែលជាចំណែក មួយ តាំង ទៅជាមួយនឹងកាមកគ និងព្យាជាទនោះ ។ អនាគាមិ-បុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនុអនាគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ ។ បេ។ จรู้เพราหล่ะสุดาษบุตุณ อำณากษุณ ยังใยธจรุเพาสหล่ะสุดา-មហ្គល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ តើលះអ្វី ដោយការឃើញខ្លាំនិរោធសច្ច ។ លះព្យាធា៖ ដ៏ស្រាល ស្តើន គាំផល៖តុកកិលេសដែលជាខំណែកមួយ គាំងនៅជាមួយនឹងត្បា ណ្ឌនោះ ។ អនាគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនអនាគាមិបុគ្គល อำเภาครูเซ ។ เบ ។ สหรัฐภาษิบุรุกษ อำเภาครูเซ មិនមែន ទទំហេតអកនិដ្ឋនាមិថុគ្គល ចំណែកមួយ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ។ តើលះអ៊ី ដោយកាយេញនូវិមគ្គសក្ខ ។ លះពួក កិលេស ដែលតាំងនៅជាមួយនឹងព្យាជាននោះ ។ អនាគាមបុគ្គល

[គុឌុគ] ង សេងមក្ខ័ង្ន្នាលាល ឧត្តលើ ឯង-លោ ខុគ្គាឧស្សៈឧទ គាំ ជហគីត ។ វូមកកំ ម.្ ស្នេច ខេត្ត ខ្លុំ សុខ្លុំ ស្នេច ខេត្ត នេះ ಖಹ(ಜ(ಸ ದಲಾತ್ರ ೨ ಸಹ(ಜನ್ ಈ) ಮ នេះ ខ អហោ ឯកាឧេសំ អហេត្តឲ្យត្តោ ខដិ-ល់ទៀ អនិកតោ សន្តិភាគោ ឧបសម្បីដ្ឋ វិហរតិ កាលេខ ដុស់ត្វា ហែរតិ ឯកខេស ខ កាលេខ ដុស់ត្វា វិហរតិ ឯការឧសំ វិតរាកា វិតនោះសា រីតមោះហា គេតការណ៍យោ ខ្ញុំហិតភាពេ អនុឲ្យត្ត-មន្ត្រា ព្រំស្និលាមស្រាញពេល សតិចឃា រុង-េត្តា ឧត្តិត្តមហិយោ សដ្តិឈ្លាចាំទោ អព្វឧ្បសិត្តោ

ដល់ទូវ៧នាគាមិ៨ល បានបំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ទ្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវៃ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ ត្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ អន្តកបរិនិត្វាយបុគ្គល ទបហច្ចុ-បនៃត្វាយបុគ្គល មសង្គារបនៃត្វាយបុគ្គល សសង្គារបនៃត្វាយបុគ្គល ទទុំសោតអតនិដ្ឋតាមបុគ្គល ចំណែកមួយ ចិនបែនទៀសភាពកនិដ្ឋ. គាមិថុគ្គល ចំណែកមួយថ្ម ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ [២៨២] បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ ន្ទាំអរហត្ត គេលះអ្វី ដោយការឃើញនូវខុត្តសប្ត ។ លះប្រភគ: អរុបភគ: មានះ ទទួក្ខ: អវិជ្ជា និងត្អភគិលេសដែលជាចំណែកមួយ តាំងខៅជាមួយ នឹងធម៌ទាំងនោះ ។ ត្រះមហេន្ត ចំណែកមួយ មិនមែនត្រះអហេន្ត ចំរំណែកមួយ បុគ្គល បានដល់ទូដែលក្ត បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ឆាល់ត្រវ ដោយនាមកាយ ចំណែក មួយ ដែលមិនពាល់ត្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ បុគ្គលមាន រានៈសៅថា្ស ខានសេសៈទៅប្រាស ខាន់គេលៈសៅថា្ស ខាន ករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានការៈដាក់ចុះហើយ មានប្រយោជន៍បេស់ ខ្លួន ដល់លើយ ដោយលំដាប់ មានភពនិងសញ្ញាជន:អស់លើយ មានចិត្តរួចស្រឡះហើយ ព្រោះដឹងដោយប្រពៃ មានសន្ទះទាគើអាំដ្ឋា បើកហើយ មានគុខមាយហើយ មានសសរទៀនដកឡើងហើយ

ន់ក្តេខ្សោ អរិយោ បន្តន្ធដោ បន្តភាពេ សៃត្តាត្តោ សុវិជិតវិជយោ ឧុគ្គាន្តស្ប មរិញ្ញាតំ ហាត់ខណ្ត សច្ចិកា ខេត្ត ភាវិតោ មហៈជោ នំពេះជា អភិព្យាយ្យំ អភិព្យានាំ បរិព្យាយ្យំ បរិព្យានាំ បហ-សព្ទំ បហ័ន ភាឋសព្ទំ ភាវិស សព្ទភាសព្ទំ សព្ទភាស ឯក នេសំ សញ្ញុំ សញ្ញាំ សញ្ញុំ សញ្ញាំ តាត់ព្ទំ ជ សច្ចិត់ត្រ្តំ ។ ជ ហៅ វត្តព្យុ ។បេ។ សុខ្លួលខុស្ស ខេត្ត ដូចនិត្ ។ វុបរាក់ អ. បែកកំ ជីហត់ មាជំ ខុធ្ខុំ មរុជ្ជ ត់ខេត់ជ ត់ លេស ឯក ខេស ៩១៩៩ ។ ឯក ខេស មឈោ វាយខេម្ន ក ដណេ ៤៤៤ វាយខែមុ សខ្ញុំកាត់ព្ទុំ សត្ថភាព ឯកានេសំ សត្ថភាពពុំ

របរិយ្យបំដា នេះជា

មិនហនុក្សិះម្នារ ជាគ្រះពេល: មាន៤៩ជាក់កុះហើយ មានការៈជាក់កុះ ហើយ មិនប្រកបដោយកំលេស មានជំនះឈ្មះជោយប្រពៃហើយ បុគ្គល នោះ បានកំណត់ដឹងខ្លាំទុក្ខសក្តហើយ លះបង់ខ្លាំសមុខយសក្ត ធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់ខ្លាំនិរោធសត្ថ ចម្រើនខ្លាំមគ្គសត្ថ ជម្មជាតាដែលគួក្រោសដ៏ផ បុគ្គលនោះ បានត្រាស់ដឹងហើយ ធម្មាតដែលគួរកំណត់ដឹង បុគ្គល ចានកំណត់ដឹងហើយ ធម្មជាតវដលគួរលះបង់ បុគ្គលនោះ បានលះបន់ហើយ ធម្មជាតុដែលគួរអប់រំ បុគ្គលនោះ បានអប់រំ ហើយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គល នោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើ G ကြောက်တျာက် ပုန္တလ၊အေး မ်ားငြောငြေးကြက်တြောက်၊ တို့ဟာ တို့ကြက်မှုဟာ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ គើលះអ៊ី ដោយការ ឃើញខ្លូវសមុខយសក្ខ ។ លះប្រភគ: អប្រភគ: មាន: ១ទូកូ: អវិជ្ជា និងពួកកំលេសដែលជាចំណែកមួយ តាំងនៅជាមួយនឹងធម៌ពាំង เราะ ๆ กาะหางาธุ อใจกลยูง ยิ่งใย มีกาะหางาธุ อใจกลยูง ។ បេ។ ជម្មាត់ដែលគួរធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ ធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ

ន សច្ចាត់ត្តិ ។ ជ ហៅ្វត់ត្យូ ។ មេ។ ជំពេញ-ខ្មៅខែខ 🕹 ឌុស្សស្នំ ។ សេខ ឌុសស្នំ ៩៥៤ មរិជ្ជំ តានកាដ្ឋេ ៩ កាលេស ឯកានេសេ ជីហៈ ត្ត ។ ឯក ខេស មហោ ឯក ខេស ខ មហោ ។ មេ។ រ៉េកា ខេស់ សខ្មុំកាត់ព្ទំ សខ្មុំកត់ រ៉េកា ខេស់ សភ្នំកាត់ព្វំ ឧសភ្នំកត់ខ្លួំ ១ឧ ហៅវត្តព្វេ ១ខេ។ ត្តនុស្សីខេត យ ចូលសុខ្មុ សុខិត្ត សុខិ តោះ៥ ខ គាលេស ៩ហត់តំ ។ ឯកាធេសំ អា សា វាយ ខេត្ត ខ គាលា វាយខេត្ត អាសនីតាខែ បដ្ឋិលាជ្ញា អភិក្សាតា សច្ចិក្សាតា ឧបសម្បូជ វិហរត់ កាយេខ ដុស់ត្វា វិហរត់ ឯកាខេស់ ន កាយេន ដុស់ត្វា ហែរតំ ឯកៈខេសំ វីតាកោ វិត នោះសា វិត ទោះ យោ ភាគការណ៍យោ ចំព័ត-អត្សត្រូសនត្តេ ប៉ុត្តែលេកសេត្តេជា min.

មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរនោយ យ៉ាងនេះទេ ២០២ គើលះធ្វី ដោយសារបើញក្រុវិធីភេពសក្ខ ។ លះមាន៖ ទទួក្ខ: និង៍កវិជ្ជា ទាំងលះពួកកំលេសដែលមាត់ពែកក មួយ តាំង ទៅជាមួយនឹងជមិទោះ ។ ព្រះពេហន្ត ចំណែកបួយ មិនមែនត្រះអហេន្ត ចំណែកមួយ ។ បេ។ ធម្មជាតដែលគួយធ្វីឲ្យ ជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ តើលះអ៊ី ដោយការឃើញខ្លាំមគ្គសច្ច លះទទ្ធច្ច: អាំដ្តា និងពួកកំលេសដែល ឃុំខ្លាញ ក្នុង ខ្លាញ គ្នា ខ្លាញ ខ្លា [គាះអរហន្ត ចំណែកមួយ បុគ្គលបានដល់ទ្បាំអហេត្ត បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវ ដោយ នាមកាយ ចំណែកមួយ មិនពាល់ត្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ជំនួល សខ្សងៈ សៀយុស សខ្សស្សៈ សៀយុស សខ្មស្សៈ សៀ ជ្រាស មានកណើយកិច្ចធ្វើហើយ មានការៈដ្ឋាត់ចុះហើយ មានប្រ-យោជន៍បេស់ខ្លួនដល់ហើយ ដោយលំដាប់ មានកពនិធីសញ្ញោជន:

ារក៏ធម្មចំផល ១៧វត្

សម្មឧត្តា វិទ្យុត្ត ឧត្តិត្តបល់យោ សុខ្ចុំស្លាប់-ေလ မရိုင္မေတြကေတာ့ စီးဗ္ကင္မေတြ မားကေတာ့ စင္ဆင္မွ-ដោ មន្ទភាព វិសញ្ញា សុវិជិតវិជយោ ឧុគ្គ. មា មាំ សមុខយោ មហីនោ ជំពេ;ទា សច្ចិការតា មក្តោ ភាវិតោ អភិញ្ញេយ្យំ អភិញ្ចាត់ ត្សាយា ត្រួយាង ព្រះ និ ភាវិតំ សច្ចិតាតព្ទំ សច្ចិតាតំ ឯក ខេសំ សច្ចិតា-តេញ្ជំ សេញ្ចិតាតំ សិកា នេសំ សេញ្ចិតាតេញំ ។ ១ សារ ស្ពេច ។ ខេ។

រាភិពហើង១ ៤៧វត្ត

หล่าเดีย อาธอิธูสุดเลงระเดีย เอาะนี้ลักภายเกระ กา សន្ទុះទ្វាគើអាជ្ញាលើកហើយ មានគួនទ្វាយហើយ មានសសរបៀបផត ឡើងហើយ មិនមានគន្ទឹះទ្វារ ជាព្រះអរិយៈ មាន៤ជ័យក់ចុះហើយ មានភារៈជាក់ចុះហើយ មិនប្រុកបដោយកំលេស មានជនៈឈ្នះហើយ ដោយប្រពៃ បុគ្គលនោះ បានកំណត់ដ៏ជំនូវខុត្តសច្ច លះបន់នូវសមុខ-យសត្ថ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ទូវនិរោធសត្ថ ចម្រើននូវមគ្គសត្ថ ជម្មជាត ដែលគួរគ្រាស់ដឹង បុគ្គលនោះ បានគ្រាស់ដឹងហើយ ធម្មជាតដែលគួរ កំណត់ដឹង បុគ្គលនោះកំណត់ដឹងហើយ ធម្មដាត់ដែលគួរលះបង់ បុគ្គល នោះ បានលះបត់ហើយ ជម្មជាតដែលគួរអប់រំ បុគ្គលនោះបានអប់រំ ហើយ ជម្មានដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គល នោះ បានធ្វេទ្យជាក់ច្បស់ហើយ ចំណែកមួយ ជម្រាតដែលគួរធ្វេ ឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ មិនបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ៤េ ។ ថេ ។

(២៨៣) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល លះពួកកំលេស ជា ចំណែក ១ ដូច្នេះឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា

ាធំណោកវា។

អင္ចព្រុខ មេជាវី ដោកកំដោកកំខណេខណេ កាស្មារ ដែតស្បៅ និន្ទទេ មហបក្ខាលាតិ ស់ នៅ ស្នា ស្នា ។ សមស្តា ។ គេខ ហិ ខ វត្ត្ ជុំពិសោធិសោ គាំលេស ៨៣គឺគំ ។ [៦៨៤] និធិសោធិសោ គាំលេសេ ជហគិតិ ។ អាមភ្ជា ។ ជនុ វ៉ូត្តិ ភភវតា សហាវេស្ស ឧស្សឧសម្បីជាយ ឧណ្ឌ ខេត្ត ឧស្មុខ មន្ត្រី សញ្ញាយនិដ្ឋិ វិចិកាំខ្ញុំតញ្ សីលត្តិ ជំមាំ យឧត្តិ គាំញ៉ាំ ខេត្តហទា:យហ៍ ខ វិទ្យុទុះត្តា ច សក់ឃាំសាធ៌ មកក្រោ កាតុផ្តុំ

អត្តៅ សុត្តព្តោត ។ អនន្តា ។ តេន ហិ ន វត្តព្វំ និធិសោធិសោ កាំលេស ៨ហតីតិ ។ [៦៤៥] និធិសោធិសោ កាំលេស ៨ហតីតិ ។ អ្នក(ជាជ ឧប្បីកំហត់បង់ ខ្លាំមខ្លិលបេស់ខ្លួន បន្តិចម្ដង។ ពល់ ១ ខណ: នាមល់ដាប់ ដូចជាងមាស កាលដេញ យោលខូវមន្តិលនៃមាស ដូច្នោះដែរ ។

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ បុគ្គលមិន គួរពោលថា បុគ្គលលះពួកកំលេស ជាចំណែក១ ដូច្នេះទៀយ ។ (២៨៤) បុគ្គលលះពួកកំលេស ជាចំណែក១ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធម៌ ៣ យ៉ាង គឺ សក្កាយ ខិដ្ឋ វិចិក្ខិញ និងសីលពុត-បរាមាស: ណាមួយ គឺសេភាបន្ទបុគ្គលនោះ បានលះ យើយ ជាមួយនឹងទស្សនសម្បត្តិ គឺសេតបត្តិមគ្គ ម្យ៉ាន់ សៀត សោតបន្ទបុគ្គល ផុតស្រឡះ:ហ័យ ចាក់អប៊ុយ គំន៍ ៤ ហើយមិនគួរធ្វើខ្លាំហេតុ ដ៏អាក្រក់ខាំង ៦ (គឺ អនន្តរិយកម្ម ៥ និង្គការងាកចិត្តទៅកាន់សាសនាដទៃឡើយ)

តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ កើ ។ បើដូច្នោះ បុគ្គលមិន គួរពេលថា បុគ្គលលះពួកកំលេស ដាច់ណែក១ ដូច្នេះឡើយ ។ (២៨៩) បុគ្គល លះពួកកំលេស ដាច់ណេក១ ឬ ។

អាមន្តា ។ ឧឧ វុត្តិ ភកវតា យៈស្មឹ ភិក្សាវ

សមយេ អាយស្បាក់តស្ប វិរជិ វិតមលំ ជម្មុខត្តាំ ឧឧទាធិ យំ គាំញ៉ា សមុឧយជម្មំ សព្វត្តំ ជំរោជ-

စာရွာရွိ လက ឧလ္မဒ္ဤက ခ်က္မွာပံ မၢိយလ႐ုံး-

ಕಾರ್ಯ ಇಲ್ಲು ಸಮ್ಮದನ್ನು ಕಲ್ಪಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟಡ.

និឌ្ឌី វិចិតាំថ្នា សហពុតបាសសោត៌ អត្តេវ សុត្ត-ត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ តេខ ហិ ន វត្តព្វ ងិធិសោៈ

ខ៌សោ ក់លេស ៩២ត័ត់ ។

ជហតិកហ

ទីធុំរសាញ្ជា ។

(២៨៦) ជមាត់ ដុដ្ឋដោះ កាមរកព្យាថា

ឧត្ត ។ អាមញ្ញ ។ អច្ចុត្តំ ៩ហគ្គ អន់សេសំ ជហត់ អប្បជិសជ្ជិឃំ ជហត់ សម្វលំ ជហត់

សត្តណ្តុំ ជហត សានុសយំ ជហត់ មាយែន ញា-ណេខ ជហត់ អាយែខ មក្ខេខ ជហត់ អក្ប្ប

ខដិវិជ្ឈន្នា ៨១វតិ មភាត់មិដល់ សច្ចិតារេន្តោ ៩ស្តីតិ ។ ឧ ស្វេ វត្តព្វ ។ មេ។

អភិជ្ឈប៉ឺងិក កសិវិត្ត

ហើ ។ ក្រៃច្រ:មានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលក់ត្តូវាន់ទ្បាយ ក្នុន សម័យណា អរិយសាវ័ត មានជម្មចត្ត ប្រាសាវកធ្លើ ប្រាសាវាភ មន្ទិល កើតទៀជ ក្នុងសម័យនោះ ជម្មាំងណាមួយ ដែលមានការ កើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ តែងលេត់ទៅវិញជាធម្មតា ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ សយោជន: ៣ យ៉ាង គឺ សក្តាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា និងស៊ីលត្វតបកមាស: ព្រះអរិយសាកែ បានលះបង់ហើយ ជាមួយ នឹងការកើតឡើងនៃខស្សនសម្បត្តិ គឺសោតាបត្តិមគ្គ ពាក្យដូច្នេះ មាន ក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ គើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល លះក្លុកកំលេស ដាច់ណែក១ ដូច្នេះឡើយ ។ ចប់ ឱ្យសេត្រស ។

ជហតិកហិ

(២៨៦) បុថុជ្ជន លះកាមកន និងព្យាជាទប្ត ។ គើ ។ ជំរលរដ្ររស្រស៊ីរៈ លរត្តខន្មនៃ ខេស្រសស្កល លរត្តខន្មនៃ ខណ្ឌសន្និ លះព្រមទាំងបុស លះព្រមទាំងតណ្ដា លះព្រមទាំងអនុស័យ លះ ដោយអរិយញ្ញាណ លះដោយអរិយមគ្គ កាលគ្រាស់ដឹងខ្លុវអកុប្បធម៌ ទើបល់៖ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំងនាគាមផល ទើបល់រប្ត ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ្ទេ ។ ចេ ។

។ ប្រ

ដោយជិតជា

(၉၄၂) រួយដែង ត់ជុំជីនោ យាងបង្សាស-ឧត្ត ។ អាមស្តា ។ អច្ចុស្តិ ក្តៅម្តេត អល់សេស វិត្ត ម្ភេតិ មេៗជំសន្ធិយំ វិត្ត ម្ភេតិ សម្វល់ វិត្ត ម្ភេតិ ಸಾಜ್ಲಿ ಕ್ಷೀಕ್ರತ್ತ ಉತ್ತಸಣ್ಣ ಕ್ಷೇಡಿತ រូយី ដើម្ច ងារូៈ លេខ ឧជ្ជេខ រូយី ដើម្ច អតុប្បី បដ់ដៃ្ហាញ វិត្តម្ភេធ អភាគាម់ដល់ សច្ចុំ-កោរ ស្ត្រា វិក្សាអ្នក ។ ១ ហេវ វត្តព្យុ ។ បេ។ (២៨៨) ជាហាតា អាសាតាមិដលសាខ្ញុំការិយាយ ខដ្ឋធន្មោ ខុត្តលោ កាមរាករាក្រគាន់ សោ ខ អចុខ្គុំ ជហគាំ អន់ក្រស់ ជហគាំ ។ ថេ ។ អភា-តាមដល់ សច្ចិតាពេទ្តោ ជហតិតិ ។ អមន្តា ជល់ ជំជុំជីលេ សាមរាកព្យស់ ហេ ខ អច្នុំ

ជហត់ អនុវេសសំ ជហត់ ។ បេ។ អភាតាមិៈ

ដល់ សច្ចិតហេស្ដោ ៨ហត់តំ ។ ១ ហៅ វត្តឲ្

(២៨៧) បុថុជ្ជន សន្តត់សន្តិនកាមកគន់ង៍ព្យាបាលឬ ។ អើ ។ សន្តត់សន្តិនដ្រះស្រឡះ សន្តត់សន្តិនមិនឲ្យមានសេសសល់ សន្តត់សន្តិន មិនឲ្យមាន៤ដិសន្និ សន្តត់សន្តិនត្រមទាំងឬស សន្តត់សន្តិនត្រមទាំង តណ្តា សន្តត់សន្តិនព្រមទាំងអនុស័យ សង្គត់សន្តិន ដោយអរិយញ្ញាណ សន្តិតសន្តិន ដោយអរិយមគ្គ កាលគ្រាស់ដឹងនូវអកុប្បធម៌ រើប សន្តត់សន្តិន កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំអនាគាមិផល ទើបសន្តិត់សន្តិន ឬ ។ អកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ (៤៨៨) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លាំអនាគាមិផល លះកាមកគន់នីត្យាហ៊ុន បុគ្គលនោះ លះផ្ទះស្រឡះ លះមិនឲ្យមាន សេសសល់ ។ បេ។ តាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាតាមិផល ទើបលះ ឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជន លះកាមកគនិងព្យាធា្ធ បុថុជ្ជននោះ លះ ដ្រះស្រឡៈ លះមិនឲ្យមានសេសសល់ ។ បេ ។ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ន្ទវិអនាគាមិផល ទើបលះឬ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

600

ររត់ប្បត្តិជិត ក្រក្សទី

(២៤៤) វៃត្តុំ ន្តេត់ នេះ ភាពនិដលសច្ចិត់ ហេយ

បនិបន្ទោ បុក្កលោ កាមរាករាព្រាន់ សោ ខ

អព្ធន្តិ វិត្តុំ ស្តេត់ នេះសេសំ វិត្តុំ នេត់ ។ ខេ ។

អពាតាមិដល់ សច្ចិត្តពេន្ត្រាវិត្តិ នេះសេសំ វិត្តុំ នេត់ ។ អមន្តា ។

វិត្តិ ខេត្ត បុម្មី ពោ កាមរាករាព្រាន់ សោ ខ

អព្ធន្តិ វិត្តុំ នេត់ នេះសេសំ វិត្តុំ នេត់ ។ មេ ។

អព្តន្តិ វិត្តុំ នេត់ នេះសេសំ វិត្តិខេត្ត ។ ខេ ។

អព្តន្តិ វិត្តិទេត់ នេះសេសំ វិត្តិខេត្ត ។ ខេ ។

នពាតាមិដល់ សច្ចិត្តពេន្ត្រា វិត្តិខេត្ត ។ ខេ ។

លៅ វត្តិទេ្ត ។ ខេ ។

(೯५०) ជុល្ស ជំជុំជុំលេ មានឯងរៀលភូ សោ ២ ន អច្ចុន្តិ ជហតិ ន អនៅ:សសំ ជហតិ ဥ မေးရှင်းလန့်တီ ငေးတက် ေ လမွှလ် ငေးတက် ဇ សត្សា ៩០៩ ឧ សានុសយំ ៨០៩ ឧ នាំ-យេខ ញាណេខ ដល់តំ ឧ អយែន មក្ដេន ជហទំ ជ អគុច្បី បដ់ដៃ ្ព្រោ ជហទំ ជ អនា-តាទដល់ សច្តាតាពេ ដេហាត់តំ ។ អាមន្តា ។ ជ្ញស្នំ អយ្តម្នេលអាទ្ទឹមស្រាល ឧក្សាសើ ដង្គំ-លោ ភាមកកព្រម សែ ខ ឧ អច្ចុំ ជហត ។ បេ។ ឧ អយតាមដល់ សច្ចិតាពេ ្យ ៩យត់តំ ។

(២៨៤) ឬគូលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ឡាស់ខ្លាំអនាតាមិដល សត្តត់សត្តិនភាមកគន់និត្យាបាទ បុគ្គលនោះ សត្ថត់សត្តិខ[ជះស្រឲ្យ: សត្ថតិសត្តិនមិនឲ្យមានសេសសល់ ។ បេ ។ កាលធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ទុំ្យ អនាគាមផល ខើបសត្តត់សង្គិនឬ ។ អើ ។ បុថុជន សង្គិតសង្គិន តាមពតនិងព្យាធា្ធ បុថុជ្ជននោះ សង្កត់សង្គិនដ្រះស្រឡះ សង្កត់សង្គិន មិនឱ្យមានសេសសល់ ។ បេ។ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លុវអនាគាមិផល ្ទេបសង្គសន្តិនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤៩០) បុថុដូន លៈតាមកគន់ជីព្យាបាទ តែបុថុដូននោះ មិនលៈ ដែះស្រឲ្យ: មិនលះមិនឲ្យមានសេសសល់ មិនលះមិនឲ្យមានបដិសន្និ មិនលះត្រមទាំងឬស មិនលះត្រមទាំងតណ្តា មិនលះត្រមទាំងអនុស័យ មិនលះ ដោយអរិយញ្ញាណ មិនលះ ដោយអរិយមគ្គ កាលមិនត្រាស់ ដឹងនូវអកុហ្យធម៌ ហើយលះទេ កាលមិនធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ នូវអនាគា-មិផល ហើយលះខេច្ច ។ អើ ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ន្ទាំអនាគាម់ផល លះតាមរាគន់ជីព្យាបាទ តែបុគ្គលនោះ មិនលះដែះ ស្រឲ្យ៖ ។ បេ ។ មិនធ្វើឲ្យជាត់ឲ្យស់ខ្លាំងនាគាមិនល ខើបលះខេឬ ។

ឧ ហេរំ វត្តុត្វេ ។ បេ ។

ដែយតិការ៦

អកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(២៤๑) បុថុជ្ជន សន្តត់សន្តិនកាមកាននិងព្យាញ្ តែបុថុជ្ជន នោះ មិនសន្តត់សន្តិនដ្រះស្រឡះ មិនសន្តត់សន្តិនមិនឲ្យមានសេស សល់ ។ បេ ។ មិនធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លូវអនា គាម់ដល ហើយសន្តត់សន្តិន េហ្គ ។ អើ ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លូវអនា គា-មំដល សន្តត់សន្តិនកាមកាននិងព្យាចា ខ តែបុគ្គលនោះ មិនសន្តិត សន្តិនដ្រះស្រឡះ មិនសន្តត់សន្តិនមិនឲ្យមានសេសសល់ ។ បេ ។ មិន ឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លុំអនា គាម់ដល ហើយសង្តត់សន្តិនខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៩៤) បុថុដ្ឋន លះភាមាននិងព្យាបាទឬ ។ អើ ។
បុថុដ្ឋន លះដោយមគ្គដូចម្ដេច ។ លះដោយប្រាប់ថមគ្គ ។ ប្រាប់ថមគ្គ
ដាគ្រឿងចេញភាកវដ្ដ: ដល់នូវភាអេស់ទៅ ដល់នូវភាគ្រាស់ដឹង
ដល់នូវភាខេសន្យុំកពូនឡើង មិនមានអាសវៈ មិនមែនជាប្រយោជន៍
ដល់សំយោជន: ជាធម៌ដែលគន្លៈមិនគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ងង មិនជាប្រយោជន៍ដល់
ខីវិលោ: ដែលបរាមាសៈមិនស្លាបអង្គែល មិនជាប្រយោជន៍ដល់
ខីវិលោ: ដែលបរាមាសៈមិនស្លាបអង្គែល មិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេពុខាន

រណ៍ចម្រើដូច ១៥វេត្

អសន្លំលេស កោត់ ។ ឧ ហៅ ត្រៃត្យ ។ បេ។ ឧឧុ
ទ្រៅយ មក្តេ អនិយ្យានិកោ ន ១យកម ឧ
កោយកាម ឧ អបយកាមី សាសរា សញ្ញានិក យោ ។ បេ។ សន្លំលេស កោត់ ។ អមន្តា ។
ហញ្ជាំ ទ្រៅយ មក្តេ អនិយ្យានិកោ ឧ ១យកាម ឧ កោយកាម ឧ អបយកាមី សាសរា
សញ្ញា វិទ្រាយ មក្តេ អនិយ្យានិកោ ឧ ១យកាម ឧ កោយកាម ឧ អបយកាមី សាសរា
សញ្ញាជនិយោ ។ បេ ។ សន្លំលេស កោ ជា វត
សញ្ញាជនិយោ ។ បេ ។ សន្លំលេស កោ ជា វត
ហៅក្នុង ជា សាត់ បុដ្ឋ ពេល ទ្រាយ មក្តេន
កាមរាជព្យាទានខ្លំ ។

ាអភិពម្មបំពីលេ ១៧៨គ្ន

(២៩៣) ជហតិ អញតាមិដលសញ្ជិតិយោយ ប្ដើបញ្ហោ បុក្កលោ អញតាមិដក្កេន ភាមាកព្យា-ទាន់ សោ ខ មក្តោ និយ្យាចំកោ ១យកាម៉ ពោះជតាម៉ី អបខយតាម៉ី អយសវ៉ា អសញ្ញោជនំយោ ។ បេ។ អស់ផ្តុំលេសំកោត់ ។ អមន្ត្នា ។ ជហត់ បុដ្ដណ្រា រួចា ចេល មក្កេន ភាមាកព្យាទាន់ សោ ខ មក្តោ និយ្យាន់កោ ១យកាម៉ី ពោះជត់មី អបខយតាម៉ី អយសវ៉ា អសញ្ញោជនំយោ ។ បេ។

ชิธิเอสชาสารยาเพชสุเเทียาธัฐ ๆ กูสชิธิลูกภาณ ถ้าโกรเจ ។ លេ។ ក្រែងព្រាវបានគ្នា មិនមែនជាគ្រឿងលេញលក់វដ្ដ: មិនដល់ព្រវ ឡើន ប្រកបដោយអាសារៈ ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជនៈ ។ បេ។ ប្រភពដោយសេចក្តីសៅហ្មន៍ឬ ។ អើ ។ ប៉េព្រៅចមេគ្គ មិន មែនជាគ្រឿងចេញហកវដ្ដ: មិនដល់នូវការអស់ទៅ មិនដល់នូវការ ត្រាស់ជីង មិនដល់នូវការមិនសន្យិតពួនឡើង ប្រកបដោយមាសវៈ ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជនៈ ។ បេ ។ ប្រភពដោយសេចក្តីសៅហ្មូន៍ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុថុជ្ជន ល:តាមពគន់ឪព្យាបាទ ដោយប្រាវថមេគ្គ ដូច្នេះទៀយ ។

(២៩៣) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិនល វមន៍លះកាមកគន់ន៍ព្យាបាទ ដោយអនាគាមិមគ្គ មគ្គនោះ ជាគ្រឿង៍ ចេញចាត់ដ្ដៃ ដល់នូវការអស់ទៅ ដល់នូវការត្រាស់ដឹង ដល់នូវការ មិនសន្យុំកំពូនឡើង មិនមានអាសារៈ មិនជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជនៈ ។ បេ ។ មិនប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង៍ឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជនល់ះ កាមកគន់ន៍ព្យាបាទ ដោយប្រាប់បមគ្គ មគ្គនោះ ជាគ្រឿងចេញចាក វដ្ដៈ ដល់នូវការអស់ទៅ ដល់នូវការគ្រាស់ដឹង ដល់នូវការមិនសន្សំ កំពូនទៀង មិនមានអាសារៈ មិនជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជនៈ ។បេ។

អសន្លិលេស កោត់ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ (၉५၉) ខុសន្ទ ត់ជុំជី សេ ខែមុខរេប គម្ដេច តានកក្សាខាន សេ ខ មក្តោ អនិយ្យានិកោ ន ១យកាមី ឧ ពោធកាមី ឧ អប្រយកាមី សា-សរេវ សញ្ញោជនិយោ ។ បេ។ សង្គិលេស គោតិ ។ អាមណ្ឌ ។ ៩២៣ អភាគាមដលសខ្ចុំការិយាយ តក្ខុពស៊ោ ជំជុំហេ មយុខគេតុជេខ យាគ្យូខ្លាំ. ရေးရီး ကောင်း ရေးရှာ မြင့်ယျှင်းကြောင်း စွယ<u>်</u> តាម ជ ពោធតាម ជ អប្បយ្យាម សាសវា សញ្ញោជនិយោ ។ មេ ។ សុស្ណិលសំតោតិ ។ ខ លេជូ ជ្ខាល់ ឯ តេជ

(៤៩៤) ជុជ្ជ នោះ កាមេសុ វិត្យកា សហ ឧទ្ទាក់សមយា មភាតាមិដលេ សណ្ឋាតិតំ ។ អាមន្តា ។ មហេ ្ត្រ សណ្តាត់តំ ។ ជ ហៅ វត្តត្រូ ។ បេ ។

(៦៩៦) ប្ដីជួលេ កាមេស៊ី នៃវាកោ សមា ឧញ្ជាក់សមយា មនាតាមិដលេ សណ្ឌាត់តំ។ អមត្តា។ ដែលតិសេង

មិនប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្គង់ហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះ 12 7 10 7

(၉५၉) ជំជុំមិន ហះមាតបមនុខ្គុសប្រសិន ខេត្តការិសាស្រគេទី ខ្ មគ្គនោះ មិនមែនជាគ្រឿដ៏ចេញចាក់វដ្ដ: មិនដល់ខូវកាគេសំទៅ មិន ដល់ន្ទាកាក្រោស់ដឹង មិនដល់ទ្វាកាម៉េនសន្បុំកពុនឡើង ប្រកបដោយ អាសវ: ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។ បេ។ ប្រកបដោយសេចក្ដី សៅហ្មីឬ ។ មើ ។ បុគ្គលប្រគិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ប្បស់នូវ អនាតាមិ៨ល ហើយលះកាមកគនិ៍ឪពុក្រធុខ ដោយអនាគាមិមគ្គូ តែ មគ្គនោះ មិនមែនជាគ្រឿងចេញថាកង្គែ: មិនដល់ខ្លាកអស់ទៅ មិន ដល់ខ្លាំកាត្រាស់ដំង មិនដល់ខ្លាំការមិនសន្យឹកពួនឡើង ប្រកបដោយ អាសា: ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្ដី សៅហ្មីន៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ មេ។

(៤៩៩) បុថ្មីន ព្រុសហភពគ: ក្នុងភាមទាំងឡាយ តាំង់នៅ មាំក្នុងអខាតាមិផល ដំណាលខឹងការគ្រាស់ដឹងធម៌ឬ ។ អើ ។ បុថុដ្ឋន តាំង នៅស៊ុបក្នុងអហេត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (៤៩៦) ជំជុំន ដែលលម្បង: ជំនុមគេសង្សាកា តាន់ ទៅថាក្នុងអនាគាមផល ដំណាលនឹងកាគ្រោស់ជំងឺជមិច្ច ។ អើ ។

អបុរាំ អចវិម នយោ មក្តេ ភាវេតីនិ ។ ៤ ហៅ ជ តេ ជ មត់ មិ មុខរុត្ត ខ្ពះលា គ ដើ មារុ-ត្ត ។ អាមស្ពា ។ អបុត្វ អចរ៉េម តំណាំ មញ្ជសាន សត្ថិការក់តំ ។ ន មេរំ វត្តព្ អព៌ម្នំ គណ្ឌ មានឃុំព្រះ មាន្និយោឌ្ឌ ។ អាមន្នា ។ ឧហ័យ ឧមាប់ចុ ត់ស្បន្ន ឋេធនានំ ត់ស្បន្នំ សញ្ជាន់ តំស្បន្នំ ខេត្តជានិ តិស្ណា ចិត្តានិ តិស្បាន្និ សន្ទានិ តិស្លា វិយោជ តិសុវ្រ្ន សតិជ តិណ្ណ សមាជិជ តិស្សិជ្ជិ ខញ្ញានំ សមោខានំ ហោត់តំ ។ ន ហៅ វត្តត្ ។ ប្រ ។

[៤៩៧] បុថ្មដ្ឋលោ ការមេស រីតរាតា សហ ឧញ្ញាក់សមហា អភាតាមិដលេ សណ្ហាតិត ។ អាមឌ្ឌា ។ សោតាបត្តិមក្រួលតិ ។ ៤ ហៅ វត្តិត្យេ ។ បេ ។ សភាពតិមក្កេលតិ ។ ៤ ហៅ វត្តិត្យេ ។ គេ ។ សភាពតិមក្កេលតិ ។ ៤ ហៅ វត្តិត្យេ ។ ភាតាមេជ មក្កេលតិ ។ អភាតាមិមក្កេលតិ ។ អភាតាមិមក្កេជ សភា្ជាយជំឌ្ វិចិតាច្នៃ សីលត្ត-ប្រាមាសំ ជិហតិតិ ។ ៤ ប្រាំ វត្តិត្យេ ។ បេ ។ អភិព្យាពិធិត កសិវត្ត

បុថុជ្ជន អប់មេត្តទាំឪ ញ ដំណាលគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាឪ
នេះខេ ។ បេ។ បុថុជ្ជន អប់មេត្តទាំឪ ញ ដំណាលគ្នាឬ ។ អើ ។
បុគ្គលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ខ្លាំសាមញ្ញាដលទាំឪ ញ ដំណាលគ្នាឬ ។ អើ ។
មិនគួរគោល យ៉ាឪនេះខេ ។ បេ ។ បុគ្គល ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាល់ ហ្វា
សាមញ្ញាដលទាំឪ ញ ដំណាលគ្នាឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំខែផស្សៈ ញ
បាននា ញ សញ្ញា ញ ចេតនា ញ ចិត្ត ញ សទ្ធា ញ វិចៃយៈ ញ
សតិ ញ សមាធិ ញ បញ្ហា ញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាឪនេះខេ ។ បេ ។

(២៩៧) បុថុជ្ជន ប្រាសាលកាត: ក្នុងតាមទាំងឡាយ តាំង
នៅមាំក្នុងអនាតាមិផល ដំណាលនឹងការគ្រាស់ដឹងធមិប្ ។ អើ ។
បុគ្គលលះកំលេស ដោយសោតបត្តិមគ្គប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង
នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលលះកំលេស ដោយសភភាគាមិមគ្គប្ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ចុះបេះដោយមគ្គណា ។ លះដោយ
អនាគាមិមគ្គ ។ បុគ្គល លះសក្ខាយខិដ្ឋិ វិចិតិច្នា និងសីលព្ធជា មាស: ដោយអនាគាមិមគ្គប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ។

ជណនិពវវា

មស្តេចមក្សេច សក្តាយជំនឹ្ធ វិចិតាំខ្ញុំ សីលព្ទ-ស្សេស ខ្លួន ។ អនស្ថា ។ ខ្យុំ សញ្ញាជនានំ មហាលា សោតាមគ្គីដល់ វុគ្គំ ភគ-វភានិ ។ អមញ្ញ ។ ហញ្ចុំ តិណ្ណុំ សញ្ញាជ**ា**ខំ មហាលា សោតមត្តដល់ វុត្តិ កក់តា លោ វត រេវត្តត្វេ អនាតាមមក្តេខ សត្តាយឱ៍ដ្តី វិចិតាំខ្ញុំ ស៊ីលត្នបក្រស់ ដូលត់តំ ។ បេ ។ អណ្តាមម-ក្រេច នុំឧក្កាត់ តាមេកជ နဲ့ရေးကျိုးကို ရေးကျားမို ជាសត្តិ ។ ៤ ស្សេ វុឌ្សា ។ សេង សាស្ត្ နှင်းပြုံမှ မေါဂမာဇွ ရိန္ဂျားက် ကောဗောက် ស្កេក សភាពតាមដល់ វុស្តិ សស់សាតិ ។ អា-មត្ត ។ ហញ្ចុំ ភាមកកក្រភាពជំ ឥណ្ភាក់ ស-តែណតាមដល់ (ត្ថំ កក់តា 123 #ជាតាម៉មក្កេជ ជុំឧព្រះកំ កាមេរាកំ ជុំឧព្រះកំ ပေးပါတာဗွဲ့ ရလည်းမှာ နှ

បុគ្គល លះសគ្គាយខ្ញុំ វិចិត្តិថ្នា និនិសិលពុតបរាមាស: ដោយ អនាគាមមគ្គឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែន ទូវសោតាបត្តផល ព្រោះការលះសំយោដខៈពាំង ៣ យ៉ាងីឬ ។ នើ ។ បើព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែនខ្លាំសោ តាបត្តិផល ព្រោះការលះស់យោ-ដនៈទាំង ៣ យ៉ាង មាលអ្នកដ៏ចម្រេន អ្នកមិនគួរគោលថា បុគ្គល លះសក្ខាយខ្មុំ ថ្ងៃកិច្ចា និង្តស៊ីលភ្លុគបកមាសៈ ដោយអនាគាមិថគ្គ ខេ ។ បេ ។ បុគ្គល លះកាមកគ ដីគ្រោតគ្រាត ព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយអនាគាមមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាន៍នេះ េ ។ ហេ ។ បុគ្គល លះតាមកគ ដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាយុខ ដ៏គ្រោត ត្រាត ដោយអនាតាមមគ្គឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ ស់ដែនខ្លាំសកខាតាមិដល ក្រោះភាពនៃភាមកគ និនិត្យាចាទ ដ៏ស្រាល ស្ដេីថ្ម ។ អេី ។ បើព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែនខ្លាំសកខាតាមិផល ព្រោះភាពនៃភាមកដ និងព្យាបាទ ដ៏ស្រាលស្ដេង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល លះកាមរាគ ដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាបាខ ដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយអនានាមមគ្គ ដូច្នេះទ្បើយ

១ និ. ម. ករុណា ។

(៤៩៤) ឬដុដ្ឋនោ កាមេសុ វិទ័រកោ សហ ឧញ្ជាក់សមយា មព្យាមិដ្ឋលេ សណ្ដាត់តែ ។ អាមស្ថា ។ យេ គោចំ ជម្មុំ មកិសមេស្ថិ សព្វេ នេះ សហ ជុញ្ញាកំសមយា មភាគាម៉ាន់លេ សណុៈ ហុស្ត៊ីតំ ។ ឧ ហៅ វត្តុព្យូ ។ មេ។

(៤៩៤) ខ វឌ្គមំ ជល់ម្ន ជជុំជី្រ សាមបម-ត្យទានខ្លុំ ។ អាមន្តា ។ ឧខ្ វុត្តិ កក់តា មលេសុន្តេអត់តំរេស នេសត្ថាពេយសស្ប៉ុំពេ និកមត្តា កក្រហ^(a) វិមុត្តា កាមសញ្ញាជនា មានបន្ត ប្រជុំ ស្រីលេខ នេយា មល់ មលេសុំ សាវកា គេសំ មធេកាន់ សតាន់បំ ច្រែមកញ្ចុំ កក្រណ^(១) វិទុស្តា កាមេស ព្រោជនា តាមកត់ កែដេត្វ ត្រូហ្មលេត្យបតា អហ្វត់ អន្តៅ សុត្តត្តេត់ ។ អមត្តា ។ តេខ ហំ ជហត់ ជុំជុំខ្លាំ សាមរកព្យាមានផ្តុំ ។

អភិធ្យាចំងិត ១៤៤វត្ថ

(៤៩៨) បុថុជ្ជន ប្រាសហកាតៈក្នុងតាមទាំងឡាយ តាំងនៅ ស៊ប់ក្នុងអនាគាមិដល ដំណាលខ្មុំជាក្រាស់ដឹងធម៌ឬ ។ អើ ។ ដន ណាមួយ ត្រាស់ដឹងធម៌ ដនទាំងអស់នោះ វាមង់តាំងនៅសិប់ 🚓 អនាតាមិផល ដំណាលនឹងការត្រាស់ដឹងជមិច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។

(ครุร) นับคระนักพบคุม ถ่นุนี้ 8 บาเบลบยะชุมใบปร ឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ថា

ក្នុងចំណែក ដែលកន្ទង់ទៅហើយ ពួកគ្រទាំង ៦ នោះ ជាអ្នកមានយស មិនមានក្និនទ្នាប ជាអ្នករួបស្រឡ: ចាត តាមសំរយាជនៈ ក្រោះកុណា ទឿយណាយនឹងកាមក្ន ហើយចូលនៅកើត ក្នុងព្រហ្មលោក ពួកសារិកបេស់គ្រ ទាំង ៦ នោះ មានចំនួនច្រើនយេ មិនមានក្និនត្តាប ជា អ្នករួចស្រឡះ ចាក់តាមសំយោជន: ព្រោះករុណា នឿយ ណាយនឹងតាមពត្ត ហើយចូលទៅកើត ត្នង់ព្រហ្មលោក ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ គេ ។ បើដូច្នោះ បុថុផ្លូន លះ កាម្យាគនិនិព្យាបាខបានដែរឬ ។

ដារាតិសេវា

[៣០០] ៩ហត់ ដុម្ពីពេ ភាមាកព្យាទា-ឧត្ត ។ ភេមភា ។ ឧត្ត វគ្គ ភគវតា សោ ហំ រាវិឌី ឃា យុះ កា ភិក្ខាវ សុ ខេ ត្ថោ ಚಕ್ಷಾ អបរិមុត្តោ សុំវិចិរដ្ឋិតិគោ សោគេញំ ស្រាងពេស ឧុក្ខេស៌ នោមឧស្សេរ្ទ ឧទាយាសេហ៍ អចវម្សត្ថា ឧុគ្គស្ថាត់ វេឌាម ។ តំ កាស់រូ ហេតុ ។ ចតុជ្ ឧទ្យាទ្ធ អុខថា មេខាង្គ្រាស្រ ៤ មេខាត្រេស ខេត្តខ្ញុំ ។ អរិយស្ប ស៊ីលស្ប មនដុំគោជា អព្យៈ ដំពេញ អាយែសរួ សមាធិស្បូ អាយាយ បញ្ញាយ អរិយាយ វិមុត្តិយា អនុឧ គោធា អព្យដ្ឋាភា ត្រប់នឹ ក់ត្បៅ អរិយំ សីលំ អនុពុន្ធិ បដិវិន្ធិ មាន ងខ្មែរ ខ្មែរ មាន មាន មនុ-ငင္တိုင္မွာ မ်ားလာ နိမ့္မွာ မင္ဂရုင္မွာ ငင္တိုင္မွာ វត្តិស្នា អន្តេស្កា ខ្ពុសា អន្ត្រៃង្គ ឧទ្ធ័ធនេ ដុ ឧត្តវេតិ

(៣០០) បុបុដ្ឋន លះកាមកគន់ង៍ព្យាបា្ធធ្ងន់ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ថា ខ្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ អម្បាលយ៉ាងគ្រ េឈ្មោះសុខេត្តនោះ ដែលមានអាយុវែងយ៉ាងនេះ ឋិតនៅអស់កាលយុទ្រ យ៉ាង៍នេះ គង់មិនប្រ បាតជាតិ ជា មរណៈ សោក បរិទៅ: ទុក្ខ រពមនស្ស ទបុយស តថាគត់ពោលថា មិនរួចបាក់ខុក្ខឡើយ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ក្រោះមិនគ្រាស់ដឹង ក្រោះមិនចាក់ធ្វះ ន្ទវធមិតន៍ ៤ ។ ធមិតន៍ ៤ តើដូចម្ដេច ។ ក្រោះមិខត្រាស់ជីង មិន សមាធិដ៏ប្រសើរ 🤊 ព្រោះមិនគ្រាស់ដឹង មិនចាត់ធ្ងះ នូវបញ្ហាដ៏ប្រសើរ 🤊 ក្រោះមិនត្រាស់ដឹង មិនហក់ធ្ងះ នូវម៉ៃមុត្តិដ៏ប្រសើរ ១ ម្នាល់កក្ខពង៍ ឡាយ បើអរិយសិលនោះ បុគ្គលទានគ្រាស់ដឹង ចាក់ធ្លះហើយ អរិយសមាធិ នោះ បុគ្គលទុខត្រាស់ដឹង တក់ចុះហើយ អរិយហ្វញ្ញានោះ បុគ្គល បានគ្រាស់ដឹង ចាក់ចុះហើយ អរិយមៃគ្គិនោះ បុគ្គលបានគ្រាស់ ជំងឺ ចាក់ធ្វះហើយ ភវតណ្ហា កំបុគ្គលនោះ បានផ្តាច់ផ្តល់ តណ្ហា ជាគ្រឿងទាំសត្វឲ្យទៅកើតក្នុងកព នៃបុគ្គលនោះ ក៏អស់លើង ករាថ្មី នៃបុគ្គលនោះ ក៏មិនមាន ក្នុងកាលឥឡូវនេះទៀតឡើយ

អភិធម្មបំផិតេ ក្រាវត្ថុ

សីលំ សមាន បញ្ញា ៩ វិទុត្តិ ៩ អពុត្តា

អនុក្សា វម នម្មា កោតមេ យសស្ប៉ូល

វត្តិ ពុំទ្វោ អក់ញាយ នម្មអក្សាសំ ក់ក្លានំ

ឧក្សាស្បីន្តភាព សត្ថា ឧក្សាម បរិនិត្យៈតាត់

អត្តៅ សុត្តន្តោត ។ អាមន្តា ។ នេន ហំ «
វត្តិ ដហត់ បុដុជ្ជលេ កាមាកត្យាមានខ្ញុំ ។

ជ័ហ្គឹកជា ។

សព្វមត្ថិតិកហិ

ប (ល្យ ដើម្តី ឯ មានដី ឯ មាន មាន ឯ មាន ឯ មាន មាន ឯ ម

រហ័យ្យចំពេក ក្នុងវត្ត

ជមិតន៍នេះ គឺ សីល ១ សហជិ ១ បញ្ហា ១ ម៉ៃត្ត ១ ជាជមិដ៏ប្រសើរ ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានយស បាន គ្រាស់ដឹងហើយ ព្រោះហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធខ្មែន់ជ្រាប ប្បាស់ ទើបខ្មែងត្រាស់ប្រាប់ជមិនោះ ដល់កិត្តទាំងឡាយ ថា ព្រះសាស្តា ខ្មែងអត្តេទ្ធខ្ពស់ប្រាប់ជុំ ប្រជុំ ប្រសិត្តទាំងឡាយ ថា ព្រះសាស្តា ខ្មែងអត្តេទ្ធខ្ពស់ប៉ុងតនៃខុត្ត មានបញ្ហាបត្តប្រើទីព្រះហើយ

តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ កើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរ តោលថា បុថុជ្ជន លះតាមកគនិងព្យាបាទធាន ដូច្នេះឡើយ ។

០៤ ដល់តិកេយា ។

លព្ធត្តាំកំហ

(៣០១) ធម្មាត់តាំងតួង (មានប្រក្នូន្ធជាដើម) មានឬ ។

អើ ។ ធម្មជាត់តាំងតួង មានក្នុងស.ប.តាំងតួងឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល

យ៉ាងនេះទេ ។ ធម្មជាត់តាំងតួង មានឬ ។ មើ ។ ធម្មជាត់តាំងតួង

មានសព្វកាលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ធម្មជាត់តាំង តួង មានឬ ។ មើ ។ ធម្មជាត់តាំងតួង មាន ដោយអាកា តោំងតួង ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ធម្មជាត់តាំងតួង មាន ដោយអាកា តោំងតួង

តាក្យាគឺគឺ៣៧ -

កង្ខ័ន្ម ក្សិសិទុខ ស្រា ស្រ រេ ស្រីលើ អង្គខ្លុំ កង្ខ័ន្ម ក្រសិទ្ធិ ជា កង្ខខ្លុំ ក្រខ្លុំ ក្រខ្នុំ ក្រខ្លុំ ក្នុង ក្រខ្លាំ ក្រខ្លាំ ក្រខ្លុំ ក្រខ្លាំ ក្រខ្លាំ ក្រខ្លាំ ក្រខ្លាំ ក្រខ្លាំ ក្រខ្លាំ ក្រខ្ន

្វទិស្តិ ក្នុងក្នុង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុ

ជម្មាស់ស្រាំងត្បូង លាម ក្នុងជប់ទាំងត្បូងប្ ។ ក្រុមមិនតួក្រោល យ៉ាង នេះការ ។ ជម្មានទាំងត្បូង មានប្ ។ មើ ។ ជម្មាន ទាំងត្បូង មានប្ ។ មើ ។ ជម្មាន ទាំងត្បូង មានក្រោះធ្វើទូវតាក្យថា មិនគួក្សេ ។ អ្នកមិនគួកភាល យ៉ាង នេះការ ។ ជម្មានទាំងត្បូង មានប្ ។ មើ ។ ជម្មានលា យ៉ាង នេះការ ។ ជម្មានទាំងត្បូង មានប្ ។ អ្នកមិនគួកកាល យ៉ាងកែនរក ។ ជម្មានទាំងត្បូង មានប្ ។ អ្នកមិនគួកកាល យ៉ាងកែនរក ។ ជម្មានទាំងត្បូង មានប្ ។ អ្នកមិនគួកកាល យ៉ាងកែនរក ។ ជម្មានទាំងត្បូង មានប្ ។ មើ ។ ជំង្គិណា (បេស់អ្នក) ថា ជម្មាន ទាំងត្បូង មាន ទិដ្ឋិភាព ជាមិញ្ហាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិណា (បេស់យើង) ថា ជាមិញ្ហាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិភាព ជាសម្បាទិដ្ឋិ យ៉ាងនេះ មានប្ ។ អ្នកមិនគួក ភោល យ៉ាងនេះការ ។ បាស់ យ៉ាងនេះការ មានប្ ។ អ្នកមិនគួក ភោល យ៉ាងនេះការ ។ បាស់ យ៉ាងនេះការ មានប្ ។ អ្នកមិនគួក ភោល យ៉ាងនេះការ ។ បេ ។

(៣០២) រូប ជាអតិត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងរូប ជាអតិត
លេត់ ទៅប្រាស ្រែប្រែល ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃាស ដល់ខ្លាំសេចក្តី
នៃាសក្រៃសែនឬ ។ អើ ។ បើរូប ជាអតិត លេត់ ទៅប្រាស
ប្រែប្រល ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃាស ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃាសក្រៃលែងហើយ
ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរគោលថា រូប ជាអតិតមាន ដូច្នេះទេ ។
(៣០៣) រូប ជាអនាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងរូប ជា

អនាគត មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុំះដាល មិនទាន់លូត សាស់ មិនទាន់ចម្រង់បម្រើន មិនទាន់កើតឡើងប្រាកដុំខេឬ ។ ដើ ។ អភិធម្មមិជិញ ភប់វិត្ត

សញ្ជាំ អណត់ អជាតំ អក្ចតំ អសញ្ជាត់ អចិត្តិ អសក់ចិត្តិ អភាតុកូត លោ វត បេ វត្តត្យូ អយកតំ អត្តិតំ ។

មភិប្បារិជក ១៨វេត្ត

ហៀប ប្រយោជម ចិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះជាល មិនទាម់ប្រើសហាស់ មិនទាន់ចម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើង[ចាកដទេ គ្នាសហក្រជ័ចច្រើន អ្នកមិនគួរគោលថា ប្រ ជាម៉នាគត មាន ដូច្នេះទេ ។ [៣០៤] ប្រ ជាចច្ចប្បន្ន មាន ប្រ ជាចច្ចប្បន្ន មិនទាន់

ហេត់ មិនទាន់ទៅប្រាស មិនទាន់ប្រែប្រល មិនទាន់ដល់ខ្លាំសេចក្តី នៃស មិនទាន់ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃសេក្រលៃន៍ឬ ។ អើ ។ ប្រ ជា អតីត មាន ប្រ ជាអតីត មិនទាន់លេត់ មិនទាន់ទៅប្រាស ប៊ិនទាន់ ប្រែប្រល មិនទាន់ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃសេ មិនទាន់ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃសេ ក្រែលៃង៍ឬ ។ មកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(ល្ខ០៩) ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន កើត មាន ដុះជាល សូតសាស់ ចម្រង្គចម្រេន កើតទៀងប្រាកដប្ ។ មើ ។ ប្រ ជា អនាគត មាន ប្រ ជាអនាគត កើត មាន ដុះជាល សូតសាស់ ចម្រង ចម្រេន កើតឡើងប្រាកដប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១០៦) ប្រ ជាអតីត មាន ប្រ ជាអតីត លេត់ ទៅប្រាស ប្រែប្រល ដល់នូវសេចក្តីនៃស ដល់នូវសេចក្តីនៃសក្រៃលៃន៍ថ្ម ។ គេ ។ ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន លេត់ ទៅប្រាស ប្រែ ប្រល ដល់នូវសេចក្តីនៃស ដល់នូវសេចក្តីនៃសក្រៃលៃន៍ថ្ម ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ មេ។

សព្វាគ្នេីគិកជា

ខ លេដូ ដុខី ដេ ឯ មកយើង កក្ខមិន្តិ កក្ខភិន្តិ កស្ដង់ ម្និង មកយើង កក្ខមិន្តិ កក្ខភិន្តិ កស្ដង់ មន្តិ កកយើង កក្ខមិន្តិ កក្ខភិន្តិ កស្ដង់ មន្តិ កកយើង កក្ខមិន្តិ កក្ខភិន្តិ កស្ដង់ មន្តិ កក្ខមិន្តិ កំពង់ ក្នុង កំពង់ ក្នុង

(៣០៩) អយកតំ រ៉ូប៉ អត្តិតិ ។ អាមជ្ជា ។ ឧឧ អយកតំ រ៉ូប៉ អជាតំ អក្វតំ អសញ្ជាតំ អ-ឧិព្វត្តិ អឧកិខិព្វត្តិ អយាតុកូតខ្លិ ។ អាមជ្ជា ។ ហញ្ជិ អយកតំ រ៉ូប៉ អជាតំ ។ បេ ។ អចាតុកូតំ យោ វត ពេ វត្តិព្យ អយកតំ រ៉ូប៉ អត្តិតិ ។ [ញ o d] ប្រ ជាពនាគត មាន ប្រ ជាពនាគត មិន

ខាន់កើត មិនខាន់មាន មិនខាន់ដុះដាល មិនខាន់លូតលាស់ មិន

ខាន់បម្រឹបម្រើន មិនខាន់កើតប្រាកដប្ ។ អើ ។ ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន

មាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនខាន់កើត មិនខាន់មាន មិនខាន់ដុះជាល

មិនខាន់លូតលាស់ មិនខាន់ចម្រង់បម្រើន មិនខាន់កើតឡើងប្រាកដ

ឬ ។ អ្នកមិនគួពភាល យ៉ាងនេះទេ ។

(៣០៨) រូប ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង រូប ជាអតីត
លេត់ ទៅប្រាស ប្រែប្រួល ដល់នូវសេចក្តីនៃវស ដល់នូវសេចក្តី
នៃសេក្រៃវែលឪហើយឬ ។ អើ ។ បើរូប ជាអតីត លេត់ ។ បេ ។
ដល់នូវសេចក្តីនៃសេក្រៃវែលន៍ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរហោលបា
ប្រ ជាអតីត មាន ដូច្នេះទេ ។

(៣០៩) ប្រ ជាអនាគត មានឬ ។ គើ ។ ក្រែង ប្រ ជាអនាគត មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះដាល មិនទាន់លូក លាស់ មិនទាន់ចម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើងប្រាកដំបូ ។ អើ ។ បើ ប្រ ជាអនាគត មិនទាន់កើត ។ បេ ។ មិនទាន់កើតឡើង ប្រាកដ ម្នាល់អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ប្រ ជាអនាគត មាន ដូច្នេះ េ ។

រាភិចម្រើ៨៤ ៤៤៤គ្ន

ដង្គង្គងន្ទំ រ ប ល្បេ រុឌី ខេ រ រិត្ត អត្ថរខ្ញុំ អរុមន្ទ អត្តព្រហ្មន្ទ ប អង្គម្ពុំ ក អង្គម្ពុំ មុំប្រស្នា អត្តព្រហ្មន្ទ ប អង្គម្ពុំ ប មេប្តុំខ្ញុំ មុំបង្គំ អត្តព្រហ្មន្ទ ប អង្គម្ពុំ ប (៣០០) ជជុំជាទ្រី រិត្ត អង្គ ជជុំជាទ្រី រិត្ត

ច ស្មេ ស្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ ស្ត្រ មន្ត្រ បានក្នុនស្តិ ។ មន្ត្រ ស្ត្រ មន្ត្រ បានក្នុនស្តិ ។ មន្ត្រ មន្ត្រ បានក្នុនស្តិ ។ មន្ត្រ មន្ត្តិ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្តិ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្ត

(៣១០) ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន បាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនគាន់
លេក មិនគាន់ទៅប្រាស មិនគាន់ប្រែប្រេស មិនគាន់ដល់ខូវសេចក្តី
វិនាស មិនគាន់ដល់ខូវសេចក្តីវិនាស់ក្រៃសែជឬ ។ កើ ។ ប្រ ជា
អភិត មាន ប្រ ជាអភិត មិនគាន់លេក មិនគាន់ទៅប្រាស មិន
គាន់ប្រែប្រល មិនគាន់ដល់ខូវសេចក្តីវិនាស មិនគាន់ទៅប្រាស មិន
គាន់ប្រែប្រល មិនគាន់ដល់ខូវសេចក្តីវិនាស មិនគាន់ដល់ខូវសេចក្តី
វិនាស់ក្រៃលៃជឬ ។ អ្នកមិនគួបភាល យ៉ាងខែ៖ខេ ។

(ឃ)១) ណែ ឃុលជំណឹង សាខ ណៃ ឃុលជំណឹង មេ្ម សាខ ដុះដាល លូតលាស់ ចម្រង្គចម្រើន កើតឡើងប្រាកដឲ្ ។ អើ ។ វ្យ ជាអភាគត មាន វូប ជាអភាគត កេត មាន ដុះដាល លូតលាស់. ចម្រង់ចម្រេន កើតឡើង ជាកដ់ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ (៣១៤) ខែ ជាអនុខ សន ខែ ជាមន្ទ លេខ សៅ ជ្រាស ប្រែត្រល ដូលនូវសេចក្តីនៃស ដល់នូវសេចក្តីនៃសក្រែលែន ជ្រាស ច្រែប្រល ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃវស ដល់សេចក្តីនៃវស់ក្រលែន៍ ឬ ។ អ្នកមិនគួរអោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។

សព្វមគ្គិទិតកា

(ကဂက) မသကေတ် ၂ှိပ် မရှိ မတကေး ၂ှိပ် មជាតំ មក្ខតំ មសញ្ជាត់ មចិញ្ចត់ មេចកិចិត្តតំ មហតុកូតត្តិ ។ អាមណ្ឌ ។ បច្ចុប្បុន្និ រុខ អត្តិ មច្បុន្ទ្រី ស្រំ អស់តំ អក្តំ ស្រញ្ជាត់ អចិត្ត មខុងភ្លួន មេខាតុក្គន្តំ ។ ១ (១) វត្តព្ ។ បេ។ [៣០៤] អត់តែ វេធ្យា អត្ថិ ។ មេ។ សញា អត្តិ សង្ខារ អត្តិ ។ បេ ។ វិញ្ចាណ៍ អត្តិតិ ។ មានស្លា ។ ជន អតីត វិញាណ និរុន្ធំ វិកតំ រុំប្រណែត អត្តជំនំ អត្តត្តឥត្ត ។ អាមន្តា មាញ អត់តំ វិញ្ញាណំ ខំរុខ្ទំ ។ មេ។ អតុតុខ្ពត់ នោះ វេត ប្រវត្ត អភិទ្ធិ វិញ្ចាស់ អត្តិ ។ (ಇ೦ ರ) ಕಬ್ಬು ಕ್ಷತ್ತಿ អាមន្តា ។ ជធុ អភាគនំ វិញ្ញាណំ អជាតំ អក្ចតំ អសញ្ជាត់ អចិត្ត អចកិច្តិត អចាតុក្តិត្តិ ာ တက္ခဲ့ မလာခနိ င်္ကာလိ မေတာနိ ។ បេ ។ មទាតុក្ខ នោ វត បេ វត្តត្វេ មលក់តំ វិញ្ហាណ៍ អគ្គិត ។

(៣•៣) រូប ជាអភាគត មាន់ រូប ជាពេលគត ពិព ทร์เคิด ษิธทร์พร ษิธทร์นุ่ะทุญ ษิธทร์ญสุญพั ครับเยลีบเย็ร ยิลคร์เก็ลเญ่สีเตลสตุ ฯ เหี ฯ รูบ สา ភភិណ្ឌិ សន តែ យុកជំណិន គុនសនុម្ភេម គូនសនុសន គូនសនុ ដុះដាល មិន៣ន់លូតលាស់ មិន៣ន់ចម្រង់ចម្រើន មិន៣ន់កើតឡើន ស្រុកដប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះរ។ ។ បេ ។ [៣១៤] ឋទនា ជាអតិត មាន ។បេ។ សញ្ញា មាន សត្ថាវ មាន ។ បេ ។ វិញ្ញាណ មានឬ ។ កើ ។ ក្រែជ វិញ្ញាណ ដាអតិត លេត ទៅប្រាស ប្រែប្រល ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃវស ដល់ខ្លូវសេចក្តីនៃសក្រែលែន៍ឬ ។ ម៉េ ។ បើវិញ្ញាណ ជាអតីត លេត ។ បេ ។ ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃសក្រៃសែល័យ ម្នាលអ្នកដំ ចម្រើន អ្នកមិនគួរទោលថា វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន ដូច្នេះទេ ។ (១១៩) វិញ្ញាណ ជាអនាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែន វិញ្ញាណ ជាអនាគគ មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះជាល មិនទាន់ហ្វុកលាស់ មិនទាន់ចទ្រង៍ចម្រើន មិនពុនកើតឡើងប្រាកដ ឬ ។ អើ ។ ហ៊ើញាណ ជាអនាគត មិនទាន់កើត ។ បេ ។ មិនទាន់ កើតឡើងប្រាកដទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួបពាលថា វិញ្ញាណ

ជាអនាគត មាន ដូច្រះទេ

អភិធម្មបំផីរក កម្មាវត្ថ

រុស្តី ឯ តេ ឯ ខ ម៉ើស្តី ឯ ខ ស្បុ មាតយ ឯ មម្ល រួយ្យាហូ មន្ទំ មេដូម រួយ្យាហូ រុយ្យាហូ មច្ច់ខ្ញុំ ឯ តេ ឯ ខ មដំនំមុំឧទ្ទំ ឯ (ឧ ម) តិតំព្យិទ្ធិ រួយ្យាហូ មន្ទំ តិតំព្យិទ្ធិ

អងិឌ្ រពេរ ដេស្ទុខខ្មុំ រ ខ លេដូ ខេដេ រពេរ ឧត្តិតិច្និ រួយិយហូ អង្គំ ឧតិតិច្ចិ រួយិយហូ មេដូខ្មុំ រួយយូហូ មេជូខ្លុំ រ តេ រ ដេសខ្មុំឧទ្ធំ រ មេឧទ្ធំ រួយយូហូ មេជូខ្លុំ រ តេ រ ដេសខ្មុំឧទ្ធំ រ មេឧទ្ធំ រួយយូហូ មេជូខ្លុំ រ តេ រ ដេសខ្មុំឧទ្ធំ រ មេឧទ្ធំ ភេសពីច្ចិ រួយយូហូ មង្គំ ឧតិតិច្ចិ រួយយូហូ ច្ចុំខ្ញុំ ហេ ច្ចុំខ្ញុំ រ តេ រ ដេសខ្មុំឧទ្ធំ រ មេឧទ្ធំ រួយប្ប (ឧប ្ប) អង្គខ្លុំ រួយយូហូ មង្គំ ឧទ្ធខ្លុំ រ មេជ្ញា រួយប្រ រាភ័ពប្រើដូច គេនៃវត្ថ

(៣១៦) វិញ្ញាររាជាបក្ខុប្បគ្គ ៣០ វិញ្ញាររាជាបក្ខុប្បគ្គ បំព ទន់លេត ២ បេ ២ មិនទាន់ដល់ខ្លាសេចក្តីនៃាស់ក្រៃលៃន៍ឬ ២ មើ ២ វិញ្ញាណជាមតិត មាន វិញ្ញាររាជាមតិត មិនទាន់លេត ២ បេ ២ មិនទាន់ដល់ខ្លាសេចក្តីនៃាស់ក្រៃលៃន៍ឬ ២ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាន៍ នេះទេ ២ បេ ២

(៣១៧) វិញ្ញាណដាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណដាបច្ចុប្បន្ន កើត មាន ។ បេ ។ កើតទៀត[បាកដប្ ។ អើ ។ វិញ្ញាណជាអនាគត មាន វិញ្ញាណជាអនាគត កើត ។ បេ ។ កើតទៀត[បាកដប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣๑៨) វិញ្ញាណដាមគីត មាន វិញ្ញាណដាមគីត លេត់
ប្របប ដល់ទូវសេចក្តីនៃាស់ក្រៃលៃឪឬ ប មើ ប វិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន លេត់ ប បេប ដល់ទូវសេចក្តីនៃាស់ក្រែ ហែឪឬ ប ឬកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ប បេប ប

(ញុទ្៩) វិញ្ញាណដាអនាគត មាន វិញ្ញាណដាអនាគត មិន ទៅកើត ។ បេ។ មិនទាន់កើតឡើងប្រាកដប្ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណដាបច្ចុប្បន្ន មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន ។ បេ។ មិនទាន់កើតឡើងប្រាកដប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ។

(ឃុំ) ត្រូវាទីទី ប្រព័ត្យ ប្រព័ត្យ ប្ តជំណីទីខ្វី ប តជំណីទី រំតូ មស្វីញ យរ្មៀ ភូមេ រាកដ្តេ សមេ សមភាកេ តដ្ឋានេត ។ មានឃ រ ឧជំជាទ្រី វិព្ ខ្មែរមាទ ឧជំជាទី-ភាព ៨ហត់តំ ។ ភេទន្លា ។ ស្រុកា ដែលត់តំ ។ ខ លេដូ រុស្ស ៤ នេ 🕽

(យុទ្ឋ) ឧជំជាទីថ្មី ប្រព័ត្យ ប្រព័ត្យ ប្ ពថិតថ្ងៃ ប្ ពថ៌សិទ្ធិ វិត្ត អត្សិញ យុវិស খាំស សេ ឃិតាខ្លើ សមេ សមកាកេ ត<u>ណ</u>ិតេតិ ។ មានឃ រ ជជំជាទ្រី រំតួ ប្រពាំងាច្ច ដែរ ខ្ ឌាសង្ឃ ឯ មាត់ស្នា ឯ ជាជំនាំ បាន ជា ម្នាំ ឯ ឧ ហេះ វត្តេ ។ មេ។ ឱ្យត់ភ្នំ វា វត្តិ វា វត្ត្តិ វា ជំណត់ ្តិ វ ជំនាន់ វត្តិ មប្បីយំ ការិត្វា រៅសេ សេ វភោឌ្នេសមេ សមភាគេ តជ្ជាតេតិ ។ ។ ជុំខាត់ វត្តិ រដ្ឋមាន ជុំខាតការំ ជាហត់តំ ។ អាមណ្ឌ ។ វត្តារ៉ា ជាហត់តំ

សម្បារគីនិងមេ

(១០៤០) (ភ) មើមរុវិតជាពទីតវិង ក្នុងទៀតមម្រា ដែលឃុ ណុត្តចំណឹង ជំណុង សុង ជំណុង (ឈ្មេកកាំង) មាកា នុះ ភាស់ ទៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើត្នា មានចំណែកស្មើត្តា កើតជា មួយគ្នាហ្គ ។ រ៉េើ ។ ប្រជាបច្ចុប្បន្ន កាលលេត់ តែផលរបង់ ការា ដ្ឋាន្ត្រី ក្រុក្ស តែដ្ឋានធំពីនិ ម្រង្គបៈភេឌុស ក្រុក មិនគួរព្រាល យ៉ាងនេះទេ ។ ៤ ។

(ឃុខ) (និ) ដើន់ព្រែយុធជំពីថិ គុខខិត្រម្មា ដែលៀ ណុតចំណីទី ជំណុ ណ ណ្ដែល ជំណុចចំណីទី (ហេដ្ឋាអាស្តែ) មាកាខ្នំ: តាំង៍ នៅក្នុង ទីជាមួយគ្នា ស្មើត្ត មាន១ ណែកស្មើត្តា កើតជាមួយគ្នា ឬ ។ ម៉េ ។ ប្រជាបច្ចុប្បន្ន កាលលេក តែងមិនលះបន់កាតជាប្រ ឬ ។ រអី ។ រូបជាបច្ចុប្បន្ន តែ ខែនិល ខេងកាពជាបច្ចុប្បន្នប្ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ុងខេះខេ ។ បេ ។ (ខ្ញុំ) ធ្វើនូវសំពត់ស មិនឲ្យ បែកគ្នា រួមហៅថា ស ឬថាសំពត់ ថាសំពត់ ឬថាស (ហើយ សួរថា) សំពត់នុះឯង តាំង នៅក្នុងខ្ពស់យុគ្គា ស្មេត្ត មានចំណែក ស្មើត កេតជាមួយគ្នាឬ ។ អើ ។ សភាគស បុគ្គល កាលជ្រលក់ រមែន៍លះបន់ភាពសប្ត ។ អើ ។ សំពត់ តែងីលះបង់ភាពដាស់ពត់ឬ ។

អភិធម្មបំផុយ ក្រហវគ្គ

ជ ស្រេះ វត្តទ្វេ ។ ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំ ។ វត្ត្តិ ។ ខ្ញុំ ខ្ញុំ ។ ខ្

រំពូ តែមារូ ខ ពុលម្នុម្ភ រ អត់រូ មក្សាខ្មែ ត្រូវហោគឧត្តិ យោ ខេ ក្រុខិរតិ រួត្យហោគឧតិទ្វី រ មាគយី រ លយៀ ត្ងៃ មច្ចិំ និស្សា ពុលម្អូម រ ត្ងៃ មច្ចិំ មត់រូ មក្សាខិរុ ឧតិទ្វី រ ច ស្សា រុឌិខិ រ តេ រ ចថ់ ខ្មែ ឧសី រ តិតូ ច្ចិំ ខ្យុំ ក្សាខ្មែ អត្តេយ្យេក-ឧបី រ តិត្ត ចិត្តិ ពីរូ ក្សាខ្មែ អត្តេយ្យេក-(ឃុំ មុំ) ត្នៃ រិត្តិ រ ពេលខ្មុំ រ មេ-

អភិយ្យថ៌ជា ១២វត្ត

ពួកបិនគួរនោល យ៉ាងខេះខេ ។ (១) ធ្វើជ្ជាល់ពត់លេ មិនឲ្យ បែកគ្នា រួមហៅថាស ឬថាសំពត់ ថាសំពត់ ឬថាស (ហើយ សួរថា) សំពត់ទុំះឯង តាំងខៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែក ស្មើគ្នា កើតជាមួយគ្នាឬ ។ អើ ។ សំពត់ស បុគ្គល កាលជ្រលក់ រើមង់មិនលះបង់ភាពជាសំពត់ឬ ។ អើ ។ សំពត់ តែងមិនលះបង់ ភាពសខ្ទេ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែះខេ ។ បេ។

(៣৮៣) និញ្ជូន មិនលះបន់ភាពជានិត្វានឬ ។ និញ្ជូនជា ជម្មាត់ ទៀន ទៀនទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រូលជាជម្មតាឬ ។ អើ ។ ប្រ មិនលះបន់ភាពជាប្រហ្គ ។ ប្រ ជាធម្មជាត់ ទៀន ទៀន ទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រួលជាជម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ ប សព្ទមគ្គីពិការប

(៣៦៤) រ៉ូច រិចសា ូ ខ ជល់ខុង ឯ រ៉ិត្ អន់ជុំ អនុវិ ភសស្បត្តិ វិបរិឈាមជម្មត្តិ ។ អា-មត្ត ។ ខំញាខំ ខំញាឧការំ ឧ ៩ហត់តំ ។ ខំញាខំ អភិទ្ធំ អឌ្សំ អសស្បត្តិ វិទ្ធាណាមជធ្មត្តិ ។ ន លេវ វត្តឲ្យ ១ ខេ ១

(៣៤៥) អត់តំ អត្តិ អត់តំ អត់តំការ ខ ជហត់តា ។ អាមជ្ញា ។ អជាកត់ អត្ថ អជាកត់ មសភភភា នៃ ជហភ័ត្ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ។ អត់តំ អត្តិ អត់តំ អត់តការ ជ ជហត់តំ ។ អា-ឝឌ្សា ។ ឧជ៌ឧរីទ៊ី អង្គំ ឧជំឧរិទ្ធី ឧជំឧរិទិស្_{រុ} ទ ជហភិតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៣៤៦) មល់កត្ត មគ្គិ មល់កត្ មល់កត-សាវ ជ ជហត់តំ ។ អមឆ្នា ។ មត់តំ មត្ត មត់តំ មតីតការំ ឧ ជហតីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(ယှမှုနှ) စစ်စါဇွီ ဆန္တီ စစ်စါဇွီ စစ်စါဇွီ-ការ ឧ ជហគត់ ។ អាមញ្ញ។ មត់តំ មត្តិ មត់តំ អត់តការ ជ ជហត់តំ ។ ជ ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ។

ស់សូមគ្គីទិកវា

(៣৬៤) ប្រ មិនលះបង់ភាពជាប្រហ្វ ។ ប្រ ជាធម្មជាតមិន រទៀន មិនទៀនទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែនីប្រែប្រលយ់ជម្មតិល្អ ។ មើ។ និញ្ជាន់ មិនលះបន់ភាពជានិញ្ជានប្ត ។ និញ្ជាន់ ជាជម្មជាគមិន ទៀង មិន ្រៀងទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែឪប្រែប្រាសជាធម្មតាហ្គ ។ អ្នកមិនគួរ រតាល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។

(๗๒๔) ผลัส ษาย ผลัส ษิยณะปลักาศฝาศลัสบุ ซ អើ ។ អភាគត មាន អភាគត មិនលះបង់ភាពជាអភាគតឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ អតីត មាន អតីត មិនលះបង់ការាជា អភិត្យូ ។ អ៊េ ។ បច្ចុប្បន្ន មាន បច្ចុប្បន្ន មិនលះបង់ភាពជាបច្ចុប្បន្ន ឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

[៣៤៦] អភាគត មាន អភាគត មិនលះបង់ភាពថាអភាគត ឬ ๆ เพื่ ๆ ผลัส ยาร ผลัส ยิรณะบล็ภาคฝายลัสบุ ๆ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(ឃុខុង) ឧជ៌ជាទិ សខ ឧជ៌ជាទិ គុនហះឧឌុឃឧយុធជំណិទិ ชุ ฯ เมี ฯ หลัล ยาล หลัล ยิลเกะปล็ลากฝาหลัลชุ ฯ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ ។

(៣ ៤៤) អត់តំ មត់ អត់តំ អត់តការ ខ ជហត់តំ ។ អាមន្តា ។ មត់តំ ជំចំ ជាំ សស្បីតំ ត្សព្ធរួយមានគត់ខ្លី ឯ ២ ស្នេ មុខនៃ ឯ ឯ នន្ អតីតំ អនិច្ចំ អនុវ អសស្បតិ៍ វិបរិណាម-ឌតិថ្មី រ មានឃ រ ស្សំ មន្ទុម មច្ចំ មន់រួ អសស្បតិ៍ វិបរិណាមជម្មំ ជា វត រេ វត្តត្វេ អតីតិ មត្ថា អតីត អតីតការ ជ ៨មាតីតិ ។

[៣৮៤] និត្តានំ អគ្គិ និត្តានំ និត្តានការ ន់ ជល់ខ្លួន ។ ច្រាំច ខ្លួំ ស្គុំ សុស្សិន អត្តេយា-មជម្ពី ។ អាមស្តា ។ អត់តំ អត់តំ អត់តំ អត់តំ តការំ ឧ ជហត់តំ ។ អត់តំ ធំប៉ំ ពុំ សស្បត់ អរិច្ចរណាមជធិច្ច ។ ជ ហៅ វត្តិ គ្យ ។ ចេ ។

[៣៣០] មភិតិ មភិតិ មភិតិភាវិ ជ ជហត់តំ ។ អត់តំ អធិច្ចំ អពុវិ អសស្បត់ វិហ្វិ-ហោមជតិ៍ខ្លី រ មានឃ រ ចូណិច្ច ឧទ្ទ័ ចូណិច្ច ចិត្តានភាវ ឧ ៨មាតីតិ ។ ចិត្តានិ អនិទ្ធិ អនុវិ អសស្បីខ្លះ ពេលខេឌដីខ្លំ ។ ២ លេះ ម៉ើនបើ រពេជ

រាភិពផ្សំដក ១០៨ភ្

(๗๒๘) หลัด ยาย คดิด บิลณะอยักาศสหลัดบุ ข ក្រុក ក្នុង ទៀត សៀតសត្ថ ភិក្សាក្នុង មិនប្រែប្រសព្វធម្មា ឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ ក្រែងអតីត មិនទៀង មិនទៀសទាត់, មិនភិត្យុហុកដ តែងប្រែប្រួលដាធម្មតាហ្គ ។ គើ ។ លើអភិត មិនទៀន មិនទៀនិទាត់ មិនភិត្យបាកដ តែជប្រែប្រលយ់ ធម្មតា មាលអ្នកជ័បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អតីត មាន អតីត មិនលះបង់កាពជាឥតិត ដូច្នេះ ខេ ។

(៣৬៤) និព្វាន មាន និព្វាន មិនលះបង់ភាពជានិព្វានឬ ។ និត្វាន ជាធម្មជាតទៀត ទៀតទាត់ ពិតក្រាកដ មិនប្រែប្រាលជា ជម្មត្តឬ ។ អេ ។ អតិត មាន អតិត មិនលះបន់ភាពជាអតិត ឬ ។ អភិត ជាជម្មជាតទៀន ទៀងទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រួល ជាជម្មាល្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(ញញ្) អភិត មាន អភិត មិខល:បង់កាត់ជាអភិតឬ ។ អភិត ជាធម្មជាត មិនទៀត មិនទៀតខាត់ មិនពិត្យុណុកដ តែងប្រែប្រួលជា ធម្មតាឬ ។ អើ ។ ខិត្វាន មាន ខិត្វាន មិនលះបង់ភាពជាខិត្វាន ឬ ។ និទ្វាន ជាធម្មជាត មិនទៀត មិនទៀតខាត់ មិនពិត្យបាកដ តែងប្រែប្រលមាធម្មតាថ្ម ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

សព្វមគ្គីតិវាជា

(៣៣០) អភិនិ ៗបំ អភិ អភិនិ ទ្រំ អភិ ភាព ជ ជហគិតិ ។ ភាមណ្ណ ។ អភាកិនិ ទ្រំ

អត្តិ អភាគតិ រ៉ូប៉ អភាគការ ជ ជហតិតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ ២ ។ មតីតិ រ៉ូប៉ មត្តិ អតីតិ

រិត្ត អង្គ ពន់ត្បិទ្ធី រិត្ត ឧត់ត្បិទីមក្ស ន ក្សង្គម រ រិត្ត អង្គ ឧត់តិវិទ្ធី ឧត់តិវិទីមក្ស ន ក្សង្គម រ

[ឃុយគ្រ] មស្ខង វិត្ត មង្គ មស្ខង វិត្ ខ ស្សេ មុខនៃ ជ ខេ ជ

អនាកតការំ . ជ ជហតីតិ ។ អមន្តា។ មតីតិ រូបំ អត្តិ មតីតិ រូបំ មតីតការំ ន ជហតីតិ ។ ន

មេត្ត អភភ ប្រ អភភការ ជ ជហភភ ។ ជ. មេត្រ វត្តុ ឡេ ។ បេ ។

អង្គំ កុខ្ពុខ វិត្ត កុខ្ពុខ ។ ខ កុលខុខ ។ ខ ឧត្តជាទីមារូ ខ កុលខុខ ៤ មាននិ ៤ កុស្តិ (យយយ) ឧត្តជាទី វិត្ត អង្គំ ឧត្តជាទី វិត្ត

សេរ វត្តព្វេ ១ ខេ ១

(ញញុត្) រូប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីត

សព្ទមត្តីគឺកវា

ឬ ២ ម៉េ ២ ប្រ ដាមខាគត មាន រូប ជាមខាគត មិនលះបង់កាព

ជាអនាគត់ ។ អ្នកមិនគួរ ភោល យ៉ាង នេះ ខេ ។ បេ ។ រូប ជា អតីត មាន រូប ជាអភិត មិនលះបង់ការាជាអភិតិឲ្ ។ អើ ។ រូប ជា

ត្តទីរដោល ឈូងខោះទេ រ លេ រ ត្តទីរដោល ឈូងខោះទេ រ លេ រ

. (ញ្ញា២) រូប ជាអនាគត មាន រូប ជាអនាគត មិនល:បង៌ភាព

ជាអនាគតឬ ។ អើ ។ រូប ជាអតីត មាន រូបជាអតីត មិនលះបន់ ភាពជាអភិគឬ ។ អ្នកមិនគួរហោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(ឃឈឃ) ណ យុធជំងឺ សាខ ណ យុធជំងឺ គុខហៈពង្

ភាពជាបច្ចុប្បន្នម្ដី ។ អើ ។ ប្រ ជាអភិត មាន ប្រ ជាអភិត មិន

លះបង់ភាពជាអតិតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។

(៣៣៥) និញ្ជនំ អត្ថិ និញ្ជនំ និញ្ជនការំ ន ជហត់ និញ្ជនំ និច្ចំ ពុរំ សស្បត់ អាំបរិណាមឧម្មន្តិ ។ អាមន្តា ។ អតីតំ រូបំ មត្ថិ អតីតំ រូបំ អតីតការំ ន ជហត់ អតីតំ រូបំ និច្ចំ ពុរំ សស្បត់ អាំបរិៈ ណាមឧម្មត្តិ ។ ឧ ហេរំ ត្រូត្យេ ។ បេ។

អភិប្បធ្វើជីព ២៤៤៤

(ញញ) រូប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបន់ភាពជាអតីត ឬ ។ អើ ។ ប្រ ជាអតីត ជាជម្មាត់ ទៀថ ទៀថទាត់ ពិតប្រាកដ មិខ ្រែត្រៃលុយុឌតិមាត់ ឯ មិមត្ថមិរាយេល ឈុខខេះទេ ឯ លេង ម៉ែម រូបជាអតិត ជាធម្មជាតិមិនទៀន មិនទៀនិទាត់ មិនពិត្យបាកដ តែនឹ ប្រែព្រៃសង្ខេត្ត ។ មេ ។ បើប្រ យុងតិត យុងម្នាំងមិនទៀន ។ បេ ។ តែងស្រែប្រហជាធម្មតា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រេន អ្នកមិនគួរពោលថា រួប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីតដូច្នេះ ទ ។ (ញញ្ឋ) និញ្ជាន មាន និញ្ជាន មិនល:បដ់កាពជានិញ្ជាន និញ្ជាន ជាធម្មជាតទៀន ទៀនទាត់ ពិតច្រាកដ មិនប្រែប្រាលជាធម្មតាហ្គ ។ កើ ។ រុប ដាអតីត មាន រុប ជាអតីត មិនលះបង់កាតជាអតីត រុប ជាអតីត ជាធម្មជាត ទៀត ទៀតខាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រាលជាធម្មតាថ្ម ។

(ញញ) ប្រ ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបន់កាព ជាអភីត រូប ជាអភីត ជាជម្មជាតមិខទៀត មិនទៀតខាត់ មិនពិត ប្រាកដ តែងប្រែប្រលជាធម្មតាឬ ។ អើ ។ និញ្ជាន មាន និញ្ជាន មិន លះបង់ភាពជានិញ្ជាន និញ្ជាន ជាធម្មជាតមិនទៀត មិនទៀតខាត់ មិន ពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រលជាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។

ចាំពិច្ចិ រួយ ហូ ត្តិត្តិចិស្ស ប ចូលម្អូង រ ពេល ប្រម្នាំ មេស មេស្គា រ សក់សិប អង្គ រយេ មេស្គ ពេល ប មេស អង្គ រួយ ហូ មេស អង្គ អង្គ រួយ ហូ អង្គ អសមន្ង រួយ ហូ មេស អង្គ អង្គ រួយ ហូ មុខ មេស មុខ រួយ ហូ មេស រួយ រ មេស អង្គ រួយ ហូ មេស អង្គ អសមន្ង រួយ ហូ អស្គ អង្គ រួយ ហូ មេស អង្គ អស្គ រួយ ហូ អង្គ អង្គ រួយ ហូ មេស អង្គ អង្គ រួយ ហូ អង្គ អង្គ រួយ ហូ មេស អង្គ អង្គ រួយ ហូ មេស អង្គ រួយ ហូ មេស អង្គ អង្គ រួយ ហូ មេស ហ្វាំ មេស ហូ មេស ហ្វាំ មេស ហូ មេស ហ្វាំ មេស ហ្វាំ មេស ហ្វាំ មេស ហ្វាំ មេស ហូ មេស ហ្វាំ មេស ហ្វាំ

[៣៣៩] មលក់តំ វិញ្ញាលំ មត្ថិ មលក់តំ
ញា
មត់តំ វិញ្ញាលំ មត្តិ មត់តំ វិញ្ញាលំ មត់តក់វ ជ
មត់តំ វិញ្ញាលំ មត់តក់វ ជ
មហត់តំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(ញញាជា) រេបនា ជាអតីត មាន ។ បេ ។ សញា ជាអតីត មាខ ។ បេ ។ សភ្ជា ជាអតីត មាន ។ បេ ។

សព្វមគ្គិតិកវេវា

(៣៣៤) វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ញាណ ជាអតីត មិនលះ បថតាពជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអនាគត មាន វិញ្ញាណ ជា អនាគត មិនលះបង់ភាពជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាងខេះ វះ ។ បេ។ វិញាណ ជាអតីត មាន វិញាណ ជាអតីត មិនលះបន់ ភាពជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនលេះបត់ភាពជាបច្ចុប្បន្នថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេរខេ ។ បេ។ (ល្សាវ) វិញាណ ជាអនានត សន វិញាណ ជាអនានត ថិន លះបង់ការាជាអនាគតឬ ។ មើ ។ វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ញាណ ជាអតីត មិនលះបត់ការាជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរអោល យ៉ាងនេះ 12 7107

(៣៤០) វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិន លះបង់ភាពដាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ញាណ ជា អតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ប្រេ។ តុខ មុខ ខ្លាំ ម

នៃនៃ ឯ ក្រព្ធ ក្បាច ក្រព្ធ ក្

[៣៤៣] អន្ទុន រ៉ូញាលា អន្តិ អន្តន រ៉ូញាលាំ អន្តនការ ០ ៩២ន អនុន្ត រ៉ូញាលាំ អន្តិ អនុវិ អសុស្សន វិចាំណាមជម្មន្តិ ។ អាមន្តា ។ ជំពាំជំ អន្តិ

(៣៤๑) វិញ្ចាណ ជាអតត មាន វិញ្ចាណ ជាអតីត មិន លះបង់ភាពជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអតីត ជាធម្មជាតទៀន ទៀនតាត់ ភិត្យុភាជ មិនប្រែប្រាលជាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល . យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ ក្រុងវិញ្ញាណ ជាអតីត ជាជម្មជាតមិនខៀន មិនទៀតខាត់ មិនភិត្តបាកដ តែងប្រែប្រាស់ជាច្នុត្តប្ ។ អើ ។ បើ វិញ្ញាណ ជាអតីត ជាជម្មជាតិមិន ទៀន មិនទៀនទាត់ មិនពិត្យពុកដ តែងប្រែប្រែសង្ខាធន្មតា មាលអ្នកដ៏ចម្រេន អ្នកមិនគួរពោលថា វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ហាណ ជាអតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីត ឃុំចេះប្ ។ (៣៤៤) ខិញ្ជាន មាន និញ្ជាន មិនលះបង្កភាពជានិញ្ជាន និទ្វាន ជាជម្មជាតទៀត ទៀតទាត់ ពិត្យបាកដ មិនប្រែប្រាលដាជម្មតា ឬ ។ អើ ។ វិញ្ចាណ ជាអតីត មាន វិញ្ចាណ ជាអតីត មិនបេះបន់ ភាពជាអភិត វិញ្ញាណ ជាអភិត ជាធម្មជាត ទៀន ទៀនទាត់ ពិតស្រុកដ គុន្យព្រែលឃុយគមិសស់ ឯ មិមគុនមិរៈ ប្រេស ឈុខខេះ ៤ ឯ ជ ឯ (៣៤៣) វិញាណ ជាអតីត មាន វិញាណ ជាអតីត មិនលះបន់ ភាពជាអតីត វិញ្ញាណ ជាអតីត ជាធម្មជាតិមិនទៀត មិនទៀតទាត់

មិនពិត្យបាតដ តែនីប្រែប្រាជាជាម្មតាឬ ។ អើ ។ និព្វាន មាន

តាច្នាធ្វើតិបាក

និត្វានិ និត្វានភារិ ន ជមាតិ និត្វានិ អនិច្ចំ អនុវិ អសស្បតិ៍ វិបរិណាមឧញ្ជិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ។មេ។

និទ្ធាន មិនពិតស្រាសដល់និត្តាន និត្តាន ជាជប្រាសិកសៀង មិកសៀង ទាត់ មិនពិតស្រាសដ តែងស្រែប្រលជាផ្សាញ ។ អ្នកមិនគួបគាល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៤៤) អតីត មិមមានឬ ។ អើ ។ បើអតីត មិនមាន ភាក្យូថា អតីត មាន ជាភាក្យុខុស មួយ ទៀត បើអតីត មិនមាន ភាក្យូថា អតីត មាន ជាភាក្យុខុស ។ អនាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ បើអនាគត មិនមាន ភាក្យុជាអនាគត មាន ជាភាក្យុខុស មួយ ទៀត បើអនាគត មិនមាន ភាក្យុជា អនាគត មាន ជាភាក្យុខុស ។

(៣៤៩) អនាគត កើតហើយ បច្ចុប្បន្ន កំពុងកើតឬ ។ អើ ។
អនាគតនោះឯង គឺបច្ចុប្បន្ននោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ
។ បេ ។ អនាគតនោះឯង គឺបច្ចុប្បន្ននោះឬ ។ អើ ។ ធម្មជាតកើត
ហើយ រថែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ រថែងកើត
ឥឡូវនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ ធម្មជាត
រតីតហើយ រថែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ រថែង
រតីតហើយ រថែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ រថែង
រតីតហើយ រថែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ រថែង
រតីតស្វើវូខេះឬ ។ អើ ។ ធម្មជាតមិនកើតហើយ រថែងមិនកើតឥឡូវខេះឬ ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែះខេ ។ បេ ។

អភិធម្មជំងឺពេ ការ៉ាវត្ថ

(ယဂု၇) ဂရိဂါဦး လ်မိပဲ ဗမ္ဗမ္ဗ (လာမ္ဗမ္ဗ ស្រុ រស្ខេ ត ខេ ត ខេសេ ត្រត់ពីទី ស្ មស្ន ာ မာဓာဏ္လ ၈ လိုမ်ာ ၊ သောမှာ ကိုမ်ာ ၊ သောမှုမွာ န ន ហេវ វត្តទ្វេ ។ ខេ ។ ខាត្វា ខោត ។ អាមស្ព ។ ឧ ហុត្វា a တုန္ရာ a ဟောက်ိဳးကို ၅ a ဟေးပို ကို ရေ ၅ မေ ၅ (ယဂ္မ) ဆလာမွေ ည်းစီး ရင်းရီးဦး သောမှု ខេត្តព្រឹញ្ញ មន្ទុំ យោគត ។ អម*្តា* ។ ស ញា មលកតំ តំ បច្ចុប្ប័ តំ មត្តជំ ច ខេរុំ វត្តឲ្យ ១ ខេ ១ គ តោវ អភាគតិ បច្ចុប្ប័ ត្ត អតីត្តិ ។ អាមត្តា ។ ហុត្វា យោក တုန္မာ ကေနာ်ကို ၅ ေလးပို နန္တုင္မွာ ၅ ေပ ၅ ហុត្វា យោត ហុត្វា យោត័ត៌ ေ ဈေရှာ ေတြးခ်ာ ေ ဈေရှာ ေ ေတြးခံခ်

រសំណុំរំណា កាមវត្

(៣៤៤) បក្ខហ្គារកើតហើយ ប្រើត្រើតស្បៀវករណ្ត ។ បើ ។
បច្ចុប្បារម្នោះឯង គឺជគឺតនោះឬ ។ ក្រសិមធ្លូវចោល ហើងនេះទេ
។ បេ។ បច្ចុប្បន្ននោះឯង គឺជគឺតនោះឬ ។ អើ ។ ជម្មាំគកើត
ហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ជម្មាំគកើតហើយ វមែងកើត
ឥឡូវនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ ជម្មាំគ
កើតហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ជម្មាំគកើតហើយ វមែង
កើតឥឡូវនេះឬ ។ អើ ។ ជម្មាំគមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ
នេះ ឈ្មោះថា ជម្មាំគមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ
នេះ ឈ្មោះថា ជម្មាំគមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែនះទេ ។ បេ ។

(៣៤៧) អនាគតកើតហើយ បច្ចុប្បន្នកើតឥឡូវនេះ បច្ចុប្បន្ន កើតហើយ អតីតកើតឥឡូវនេះឬ ។ អើ ។ អនាគតនោះឯង គឺ អតីតនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ អនាគត នោះឯង គឺបច្ចុប្បន្ននោះ គឺអតីតនោះឬ ។ អើ ។ ជម្មជាតកើត ហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ជម្មជាតកើតហើយ វមែងកើត ឥឡូវនេះឬ ។ អ្នកមិនឌួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ ជម្មជាតកើត ហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ជម្មជាតកើតហើយ វមែងកើត ស្វាប់នេះឬ ។ អតិមិនឌួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ ជម្មជាតកើត ឥឡូវនេះឬ ។ អើ ។ ជម្មជាតមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ ស់ព្វមគ្គីពិកដា

ខ លោវ វត្តមា ១ ខេ ។

[៣៤៨] អត់តំ ខេត្តំ អត្តិ ទ្រា អត្តិ វិញ្ញាណ៍ អគ្គិ អាលោះកា អគ្គិ មនសិក្សាហ អង្គីត ។ អាទឌា ។ អង្គ នេខ ចគ្នាថា អង្គុខ រិត្ ឧស្សត់តំ ។ ឧ សៅ វត្តគ្ ។ បេ ។ អត់តំ សោត៌ អត្តិ សឆ្អា អត្តិ សោតវិញ្ញាណំ អត្តិ អាតាសោ អត្ថិ មនសិតាពេ អត្ថិតិ ។ អមន្ថា ។ អត់ នេះ សោ នេះ អត់តំ សម្លំ សុណាត់តំ ។ ខ ពេល វត្តព្យោធាន ។ មគ្គាំ កស្ អត្ត ឃានវិញ្ញាណ អត្ត nun អត្ត មនស<u>ិ</u> . ម្នាប្រ អង្គីខ្លួ ៤ មានយ៉ ៤ មន្ទនេខ សាខេខ ក្នុំ សាយតីតិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ ដូវ អត្ត សោ អត្ត ជិវ្យំពោណ អត្ត អត្តិ មនស់តាពេ អត្តិ ។ អាមុញ អតីតាយ ជិក្កយ អតីតំ រសំ សាយតីតំ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អតិតោ កាយោ អគ្គិ ಆ ದ್ಯಾಮೆ ಅಭಿಕೃತ್ಯಾಗಿ ಬೆಗ್ಗಳ អស្ច

សរឮបគ្គីទិពជា

អ្នកមិនគួរគោល ហ៉ាង៍នេះទេ ២ បេ ២

[៣៤៤] ចត្ត រួប ចត្តពិញ្ញាណ ពន្ធឺ មនសិការៈ ជាររតិត មានឬ ។ កើ ។ បុគ្គល ឃើញរូបជាអតីត ដោយបក្ដជាកើតប្ ។ ศุลษ์ธรุงเทณ เม็นีเละเจ ซ เซ ซ โลเซโล สงเซเน่ เสกส. វិញាណ ភាកាស មនុស្សារៈ ជាអតីត មានឬ ។ មើ ។ បុគ្គល ស្តាប់សំឡេងជាអតីត ដោយត្រចៀកជាអតីតឬ ។ អ្នកចិនក្ខុយោយ យ៉ាន៍នេះទេ ។ ខេ។ ច្រមុះ គ្លិន ឃានវិញ្ញាណ រស្រ បន្ទាក់ការៈ ្យាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលហិតក្និនជាអតីត ដោយប្រហុះហ អតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ង៍នេះខេ ។ បេ ។ អណ្តាត សេ ជិកវិញ្ចាណ ទឹក មនសិការៈ ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលលិទ្ធ ភ្នក្សាសជាអតីត ដោយអណ្តាតជាអតីតឲ្ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង នេះទេ ៦ ខេ ៦ កាយ ៨ព្រ កាយវិញ្ញាណ ដី មនសិកាវៈ ជាអភិត

។ ប្រ ។

អភិធម្មបំផិះក កយវត្ថ

មនុស្សាយ អន្តិត ។ អាមន្ត្ត ។ អតីតេន កាយេន អតីត ដាដូត្វ ដុស្សិតិត ។ ន ហៅ វត្តិត្វ ។ ១០ ។ អតីត មគ្គិ មនុស្សិកាយ អគីត ។ អាមន្ត្ត ។ អតីត វត្តិ អគ្គិ មនុស្សិកាយ អគីតិ ។ អាមន្ត្ត ។ អតីត វត្តិ អគី មនុស្សិកាយ អគីតិ ។ អាមន្ត្ត ។ មតី-វត្តិត្វ ។ ១០ ។

តេខេខ ឧយមន្ទ ឧត្តិ រុច្ឆាយមន្ទ ៤ ខ ល្បេ រុម្បីធិ ឧស្ទិ ឧបហ្មូយប្រ ឧស្ទិន ៤ មេខិ ៤ មេខិ ៤ មេខិ មេឃ ឧស្ទិ ឧសិ ឧស្ទិ ឧស្ទិ ឧស្ទិស ឧសមន្ទ ហេនុ ឧស្ទិ សេច ឧស្ទិ ឧស្ទិស ឧស្ទិស ក្សេត្ត ១ ខេត្ត ប្រក្ស វត្តិ ១ ខេត្ត មេខេត្ត ខេត្ត ១ មេខិ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ មេខេត្ត ខេត្ត ១ មេខិ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ១ មេខិត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ អភិធ្យប់ដា ១៧វគ្គ

មានឬ ។ ប៉េ ។ បុគ្គលប៉ះសាល់៨ព្រូជាកើត បោយកាយជាកើត
ឬ ។ ឬកមិនគួរយោល យ៉ាងខេះខេ ។ មេ ។ ចិត្ត ធមិ មនោះ
វិញាណ វត្ត មនសិការៈ ជាអតីត មានឬ ។ មើ ។ បុគ្គលដឹង
ញូកស់ខ្យង់ឡាមួយដែរអតីត ដោយចិត្តជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរហោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។

(៣៤៩) ចក្ខុ រូប ចក្ខុវិញ្ញាណ ពន្ធឺ មនសិការៈ ជា
អនាគត មានឬ ។ មើ ។ បុគ្គលឃើញរូបជាអនាគត ដោយចក្ខុជា
អនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ត្រចៀក ច្រមុះ
អណ្ឌាត កាយ ចិត្ត ធម្មាម្មេណ៍ មនោវិញ្ញាណ វត្ត មនសិការៈ
ជាអនាគត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ នូវធម្មារម្មណ៍ជា
អនាគត ដោយចិត្តជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

12 7 10 7

សព្វវត្ថិតិកេស

(ယင္ဂ) ဂင္ဂါင္စီ ငယ္ဆံ မည္ ေလ ខេត្តវិញ្ចាស់ អត្ថ អាលោកោ អត្ថិ មនសិតាហេ អង្គ ត្តតិរឿទើប ឧយ៉យ ត្តតិរឿទ្ធី រិត្ត ត្តសារម្ម័ន្ធ ឯ មានឃ ។ មន្ទុម ខេម្មិ ខេម្មិ ខែមន្ទ្រាហាហ្ អត្ថិ អាលេកោ អត្ថិ មនសិកា:ក អត្ថិ អតី-តេខ ខេត្តសា អតីតំ រ៉ូខំ ខក្សីត្តំ ។ ខ រុស្ស ឯ នេ ឯ ភិពវិទ្ធិ មេខ មុខ្គី សាទូ ជំពុំ អត្ត កាយោ អត្ត មនោ អត្ត ជម្នា ម នៅត្រា សំ អត្តិ អត្តិ មនសិការេ អត្តិ ត្តតំពិច្រឹម ត្រមុខ ត្តតំពិច្ចិ ឌូឌី រួយសង្គម អាមជ្ជា ។ អត់តែ មនោ អគ្គិ ជម្មា អគ្គិ មនោះ រ៉ុញ្ញាល អត្ត វត្ត អត្ថ មនុស្សាព អត្ថ ត្រេខ មុខេខ អត្តិ ខេត្ត វិសាលាតិតិ ។ ខ រូស្តី ឯ គេ ឯ

(យឧប) ភិសិសិទ្ធ ឧទ្ធំ អង្ ្សីខា ចក្តារិត្តាណ៍ អត្ត អាលោតោ អត្ត មនស់តាហ អង្គ ឧដ្ឋពិទ្រិន ឧឌ្ឌីស ឧដ្ឋពិទ្ធិ វិត្ត ឧទាវិឌ្ឌម្ន រ

(၈)၂၀) စင္စ္ (၁၀ စစ္နီးက္သာက စစ္ပ္တို မေဒက္မက္မႈ များကို ជានិ ក់មហកោឃិតែយុជជំនាំ ក្រោយឧបម្មាជជំណិត្តកា រ មេ រ ចត្ រូប ចក្ខិញ្ចាណ ពន្ធឺ មនសិការៈ ជាអភិត បុគ្គលឃើញរូបជា អតីត ដោយបក្ខជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ មេរព្យុម ជ្រត់៖ មហ័យម មាកា ធ្វី ២សិគ្នេហ៍ គមេរួយបា វត្ត មនសិការៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលជីងច្បាស់ នូវធម្មាម្មេណ៍ ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចិត្តជាបច្ចុប្បនិថ្ម ។ អៅ ។ ចិត្ត ធម៌ មនោ-

សព្វបត្តិទ័ពជា

វិញ្ញាណ វិត មុខសិតារៈ ជាអតីត មាន បុគ្គលដ៏ងច្បាស់ នូវធមា-រម្មណ៍ជាអភិគ ដោយចិត្តជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាង៍នេះ

7 10 7

- (හුජ ා) ចក្ស ប ២៩៣៣៣ ទី ១ ពន្ធ មន្ទសភាវៈ បច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គល ឃើញប្រជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចក្ដុជាបច្ចុប្បន្នប្

អាមណ្ឌ ។ អាសង្ខ ខេត្ត អង្គិ រួចា អង្គិ ខេត្ត-វិញ្ហា អត្ត អលេកោ អត្ថិ មនុសិការោ អត្ត អភាគ តេជ ខេត្តជា អភាគត់ រូបំ បង្បត់តំ ។ ខ ស្សេ វឌ្គមិ ឯ គេ ឯ គគិតវិទ្ធិ ហេងូ ឧបោ អង្គិ ឧម្មា អង្គិ ម នៅត្បាណំ អង្គិ អត្តិ ខេត្តក្នុងពេល អត្ថិ ឧទ្ធព្យុខេត្ត ឧទ្ធ-ឧញ្ វិជាលាត់ត ។ អាមណ្ឌ ។ អលាក់តោ អន្តិ ជម្មា អន្តិ មាលវិញាណំ អន្តិ វន្តិ អត្ត មន្តស៊ីការោ អត្តិ អនាកត្តេន មន្ត្រ អនា-ក់ន ខេត្ត រូបសាស្ត្រ ។ ខ សេត្ត វុស្ស ។ ខេត វិញ្ហាលំ អត្ត អាហោកោ អត្តិ មនុស្សាយ អត្តិ ឧ ខ អត់តេខ ខក្ខា អត់តំ រូខំ បស្បត់តំ វិញ្ហាណ៍ អត្តិ អាលោកោ អត្តិ មនសិការេ អត្តិ ន

អើ ។ ចក្តុ រូប ចក្ខុវិញាណ គម្លឺ មកសិការ: ជាយោគត មាក បុគ្គលយើញរូបជាអនាគត ដោយចក្ខុជាអនាគតឬ ។ ក្រេមនគួរពោល ញ្ចេញ ។ លេ ។ នេះ ទៀតជាបច្ចុប្បន្ន ។ លេ ។ ច្រង់ះ អណ្ដាត កាយ ចិត្ត ជម្មារម្មណ៍ មនៅពោណ វត្ត មនសិការៈ មាន បុគ្គល ដឹងច្បាស់ ខ្លាធមាមេណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចិត្តជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អេ ។ ចិត្ត ធម[ិ] មនោវិញាណ វត្ត មុខសិការៈ ជាអនាគត មាន បុគ្ ដឹងច្បាស់ នូវធម្មាម្នេណ៍ជាអភាគត ដោយចិត្តជាអភាគតឲ្យ ។ អ្នក មិនគួរ សោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ពន្ធ មនសិកាវ: អតីត មាន តែបុគ្គលមិនឃើញប្រជាអភិត ដោយបក្ខជាអតីតឬ

ចត្ត រូប ចត្តពិញាណ ពន្ធ មនសិការៈ ជាបច្ចុប្បន្ន

ដោយឧដ្ដមានជំណឹទ្ធិវ

តែបុគ្គលមិនយើញរូបជាបច្ចុប្បន្

អភិពប្រើវេស ១៧ជីង

ព្រឹបត្តគពរវា

សោរី វគ្គឲ្យ អភិន (សាន ៗ (ប **។** រឃ ខ្ញុំ ជំភ្ជ អត្តិ អង្គិ អន្ទិ ള തേദ്ന്ന ഹ អឆ្មិ មយោ ឌអា អេទ្ធិ មនសិកាក អូទិ តែខេ ម ខេខ អតីតំ ខម្មុំ វិជា ភាគីតំ អង្គិ सङ्घ പ്രവുധാന តនំជឿស៊ើ ឧឃ ខទីប អត្តិ វត្តិ អត្តិ មនុសិការរា អត្តិ ជ ខ ឧបេច ជជ៌ជាទី ឧគ្គិ រួម្សេយសូម្ សោរ វត្តទ្វេ ។ មេ ។

[ကြင်က] မေးဘာအက် ငေးကို អត្ ಗ್ಗಳಾ ខក្ខាញ់ញាណំ អត្ថិ អាលេកោ អស្តិ ច អល់ក តែជ 1 រា ಆರ್ಥ್ ត្រាំង្នែ ឯ សុងយ៉ ឯ ឧជំពិវិទី ឧង្ខំ **វ**្ប ខេត្តាញៃណ៍ អត្ថិ អាហេតោ អត្ថ ន $\mathbf{\epsilon}$ តជំពីចើត ឧយ៉ិស រុម / ប្រាស្ត្រិត ។ ១ ស្រាវ៉ាវត្តព្វេ .។ ប្រេ។ (៤) តំ ឃានំ អភិ អឆ្មិ

តាច្នេញគ្និតិជា២

7 10 7

មាន ស្រង់លក្ខខាត្ត នៃ នេះ នេ នេ ស្រង់ ខេត្ត មាន ស្រង់ ប្រធាន ស្រង់ ប្រធាន ស្រង់ ប្រធាន ប្បធាន ប្រធាន ប្តិ ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន បាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្រធាន ប្ធ

អភិធម្មបំដីពេ កប៉ាវិត្ត

യോ സിസോട ബിസായുന്നു പ്രമുള്ള പരുജ്ജ പ യോട്ടെ ബിസോട്ടെ ബിസായുന്നു പ്രവേജ്ജ പ រហ័យច្រំជិច ៤៧វគ្គ

កាយ ជាយោគក ហាន ។ បេ ។ ចិត្ត ធញ្ញាប្រហាំ បនោវិញ្ជាពេក
វត្ត មនសិការៈ មាន តែបុគ្គលមិនជីងិច្បាស់ នូវិធីចាប្រួណ៍ជាយោគត
ដោយចិត្តជាមនានតម្ក ។ ហើ ។ ចិត្ត ធញ្ញាមួណ៍ មនៅវិញ្ជាណ
វិត្ត មនសិការៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលមិនដឹងិច្បាស់ នូវិធីមា•
វម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចិត្តជាបច្ចុប្បន្នប្ក ។ អ្នកមិនគួយតាល យ៉ាងី

(៣៩៤) ញាណ ជាអតីត មានឲ្យ ។ អើ ។ បុគ្គលធ្វើ
នូវគំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ក្រោះញាណនោះឲ្យ ។ អ្នកមិខគួរ
អោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ បុគ្គលធ្វើ នូវគំពើដែលគួរធ្វើដោយ
ញាណ ក្រោះញាណនោះឲ្យ ។ អើ ។ បុគ្គល កំណត់ជំងន់នូវខុត្វ
លះបង់នូវសមុខ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ៗស្រន់នៃរោធ អប់ន្ទែវមគ្គ ដោយ
ញាណនោះឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៩] ញាណ ដាអនាគត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះឬ ។

សព្វបត្តិគិពវា

ឧ ហេដំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ គេឧ ញា ណេឧ ញា ណគេ ហេជ័យំ គេ ពេត់តំ ។ អាមជ្ជា ។ គេឧ ញា ណេខ ឧុក្ខំ ម នៃ មាន សមុឧយំ ម៩មាត់ ចំពេចំ សច្ចំ. គោៈពេត់ មក្ដំ ភាពត់តំ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

(ယရ၇) စင်စ်ဒီဇွီ ညေးဟု မည္ဆို အေဇ ညေးဟာဗ ញាលាការហ្គាំ ការេឌុខ ។ អាមជ្ជា ។ អត្តតំ က္သားကို မန္တို့ အေသ ကျေးလာင္ ကွားလာမွားလ်ာပြီး ម ខេឌ្ឌ ឯប ខ លេដ្ឋ ខេឌិ ឯ ខេ ឯ ឧជិលិចិ ည်း ကွေ့ အေး ကွေးလာင် ရုံးနှံ့ စဉ်ရာတန် សមុនយំ បជ្ជាតិ និះភេឌ សច្ចិតាភេត មក្ត ភាប់គីត ។ អមត្ត ។ មគីត ញា ណំ មគ្គិ តេជ ញោះណាន ឧុគ្គាំ បរិជាលាត់ សមុនយំ បជហត់ និរោជ សច្ចិត:រាត់ មក្ ភាប់ត័ត៌ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ បច្ចុប្បត្និ ញាណំ អគ្គិ គេន ញា លោខ ញាលាការល័យ ការោត់តំ ។ អាមុខ្លា ។ မလာဗမွ ကောက္မွာ နည္းေဆာင္ေတာင္ေဆာက္မွာ តារណ៍យំ កា:កត់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តុត្យូ ។ មេ។ ရာင်ဂါဦး ယော်လာ့ မည္ဆံု မေင ယော်ဟေဇ ဗမိမ္မိ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ បុគ្គលធ្វើ នូវរំពើពីដែលគួរធ្វើ ដោយញាណ ញោះញាណនោះឬ ។ កើ ។ បុគ្គល កំណត់ដឹង ទូវទុក្ខ លះបន់នូវសមុខ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិពេធ អប់រំនូវមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។

(៣៥៦) ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលធ្វើ ខ្លុវអំពើដែល គួរច្វើយេយញាណ ក្រោះញាណខោះឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាអតីត មាន បុគ្គលធ្វើ នូវអំតើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ក្រោះញាណនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាន៍នេះ ខេ ។ បេ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលកំណត់ដង៍នូវទុក្ខ លះបង់នូវសមុខ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់នូវនិរោធ អប់រំខ្លាំមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាអតីត មាន បុគ្គល តំណត់ដឹងនូវទុត្ត ល:បង់នូវសមុទ័យ ធ្វើឲ្យដាក់ៗក្រស់នូវនិរោធ អប់រំខ្លាំមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលធ្វេ នូវអាពីដែលគួរធ្វេះជាយញាណ ក្រោះញាណនោះឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាអនា់គត មាន បុគ្គលធ្វើ ខ្ញុវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ក្រោះញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យៈដនេះទេ ។ មេ ។ ញាណ ដាបប្បន្ន មាន បុគ្គលកំណត់ដ៏ជំនួវទុក្

្តរ.បេក ការគឺប៉ុម្មិត

មាដែលតំ សមុខឃំ បដេហត់ ធំពេញ សមុំកាពេត់ មត្ត ភាពន្ទឹ ។ អមស្ពា ។ មភាគនំ ញាណំ អង្គ នេច ញា លេខ ខុត្តំ ខាំជានាត់ សមុខយំ មដេហទាំ ជំរោជ សច្ចិការោទ៌ មក្តុំ ភាប់ទីទាំ ។ ខ លោ ម៉្ង ដើ ឯ គេ ឯ

(ကင်းရ) မန္တန္တ ကြောလာ္ပ ရန္တီ ၁ ၁ အေဒ ញា សេខ ញាសាគារល័យ គេហត់តំ ។ អមស្ថា។ ឧជំជាំទុំ យាហ្យ អង្គ ទ ε នេះខា ញាណការណ៍យំ ការេត័ត៌ ។ ន ហេវិ វត្តព្វេ ត ខេង ដង្ខុខ ឃើញ មង្គី ខ ខែ ខេច ឃើ ណេខ ឧុក្ខំ បរិជាជាតិ សមុឧយំ បដហត់ ជំរោជ សច្ចិតាពេត៌ មត្តិ ភាពតែតំ ។ អមត្ថា ។ បច្ចុប្បន្និ ကြောလွှာ မည္သို့ ၁ ၁ (၈၈ ကြားလာန နည္တို့ ၅)-ជាភាតិ សមុនយំ ខ៨ហត់ ធំពេធំ សព្គាពេត់ មត្ថិ ភាប់តីតិ ។ ១ ហេវ៉ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(ယင္ဒ) မလမယ့္ သြားကွာ အမ်ိဳး ၉ ၉ ဆေ ញា សោន ញាសាការស៉ាយំ ការេត់តំ ។ អាមឌ្គា ។

រាស់ពេញដែន ៣៧៨ត្

សេះបន់រៀសពុទ័យ ស្នើឲ្យជាក់ខ្យាស់ខ្លាំមិលធ អយុខ្លែវបត្ត សេស ញាណយោះឬ ។ ហើ ។ ញាណ ជាប្រភាគ ហាន បុគ្គល កំណត់ ដឹងនូវទុក្ខ លះបង់នូវសចុរិយ ធ្វេច្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ អប់រន្ធវិមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៣៤៧) ញាណ ជាអតិត មាន តែបុគ្គលមិនធ្វើ ខ្លាំអំពើដែល គួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះខេ្ម ។ គើ ។ ញាណ ជា បក្ខប្បន្ន មាន តែបុគ្គលមិនធ្វើ ខ្លាំអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ក្រោះ ញាណ នោះខេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ ញាណ ដា អតីត មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ដ៏ងីទូវទុក្ខ មិនលះបង់ទូវសមុខ័យ មិនធ្វើ ឲ្យជាក់ព្យាស់ខ្លុវនិរោធ មិនអប់ខ្លែវមគ្គ ដោយញាណនោះខេប្ត ។ អើ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ដឹងខ្លាំទុក្ខ មិនលះបន់ខ្លាំ សមុខ័យ មិនធ្វេទិ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំទិពេធ មិនអប់ខ្លែមគ្គ ដោយញាណ នោះខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងខែះខេ ។ បេ ។

(ញថ់៨) ញាណ ជាអនាគត មាន តែបុគ្គលមិនធ្វើ ខ្លុវ អំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះខេឬ ។ អើ

។ ប្រេ។

មានឃ្លី ។ ម ហោ

សព្វាធ្វើគឺសម

ញាណកាលើយំ ការេត្តិ ។ ។ ខេ ។ អភាគន៌ ញាណំ មស្ថិ ញា ណេជ ខុត្តិ មាជានាត់ សមុខយំ មជ្សត់ ជំរោជ សច្ចិតារោត មក្តុំ ភាប់តំតំ ។ អាមន្តា ។ ပေးရှိပ္သည့် ကောက်ကို နေးနို့ င ေးကေး ကော(ကောင ឧុត្តិ មរិជានាតិ សមុឧយំ មជមាតិ ជំពេជំ សុខ្ញុំ-ការោត មត្ត ភាប់តីតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តក្វេ ។ មេ។ [៣៥៩] អាមាតោ អតីតោ ១គោ អត្តិត ។ អាមញ្ញ ។ អរហា តេខ កកេខ សកកោត ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ មេ។ អហេត្រា អត្តតា នេះសោ អង្គ ។ អាមស្លា ។ អ.សេរា ្រា ស ពោសោត៌ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វូ ។ បេ ។ អហេ តោ អត់ តោ មេ ហោ អត្តិតំ ។ អម្ព តែខ ទោយខ សមោយោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ

អាហ់តែ អត់តែ មានេ

តែន មាននេ សមានោត

ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលបិនធ្វើ ស្ងាក់ពើសែលសួរប្រើបាយ ញាណ ព្រោះញាណនោះទេឬ ។ អ្នកបិនគួរដោយ យ៉ាងនេះទេ ។ មេ។ ញាណ ជាអនាគត មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ដឹងនូវទុក្ខ មិនលះបង់ នូវសមុខ័យ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិយាធ មិនអប់ខ្វែមគ្គ ដោយញាណ នោះទេឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ ដឹងនូវទុក្ខ មិនលះបង់នូវសមុខ័យ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិយាធ មិន អប់ខ្វែមគ្គ ដោយញាណនោះទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

ន ហៅ វត្តព្រ ។ មេ ។ អាហាតោ អតីតា ជំជ្ជុំ អត្តីតំ ។ អាមន្តា ។ អរហា តាយ ឧំដ្និយា សឧ៌. ដូកោត់ ។ ១ ស្សេ រុឌី:មិ ឯ ខេ ឯ ដសេ ខេ វិចិតាញ អត្តិត ។ អាមញ្ញ ។ អាមញ តាយ វិចិតាំញ្យ សវិចិតាំញេតាំ ។ ១ ហៅ វត្ត ៗ ប្រ ។ អ ហេ តោ អតីត ៥០ អគីត ។ អាមត្តា ។ អរបារ តេខ ខ្លួន សុខ្មុំ នោតិ ។ ជ ហេវ វត្តព្រុ ។ ចេ ។ អហេតោ អតីតំ ឧទ្ធថ្មុំ ត្តីខ្លួន ៤ មាត់ខ្លាំ ៤ មាលា ខេង វថ្មិន មានខ្ញុំ-្រៀន^(o) ។ ខៈ សារ ម៉្នាញ ។ បេ ។ អាសា:តា អត់តំ មហ្វៈកំ អត្តតំ ។ អាមញ្ញា ។ អាហា (ត្ន អហិរិគោន សអហិរិគោតិ ។ ន ហៅ វត្តទ្វេ ។ បេ ។ អហេ គេ អត់តំ អណេត្ប្បំ អត្តិតំ ។ អាមឆ្នា ។ អាហា តេខ អាលាត្តប្បន្ន សមាលាត្តប្បីតិ ។ ខ សេ, ម៉ូយ ឯ ឯ ភេ ឯ

អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាងនេះទេ ។ ខេ ។ ព្រះហេដូ មានទិញ្ញី បា หลีลดุ ข เห็ ข (ถะหาเอาฐา (อกษาปาเอาจินี) กฤบเจินี[บกะบุ ข អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាឥនេះទេ ។ មេ ។ ព្រះរាហន្ត មានវិបិកិច្ចា ម៉ា មតិតឬ ។ មើ ។ ព្រះមរហន្ត ប្រកបដោយថៃកិច្ចា ព្រោះវិចិកិច្ចានោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ។ គ្រះអហេត្ត មាន ชื่อ:ជាអតីតឬ ។ អើ ។ . ព្រះអហេត្ត ប្រកបដោយថិន: *គ្រោះ* ชี่ธ:เธาะชุ ฯ ศูกษิธศูกเทณ เก็มีเธาะเจ ฯ เบ ฯ [ถาหา-ហន្ត មាន«ទ្ធឲ្ច:ជាអតិកឬ ។ អើ ។ គ្រះអរហន្ត ប្រកបដោយ ទទួក្ខ: ក្រោះទទួក្ខ:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួក្រោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ។ ព្រះអរហន្ត មានអហិវិក:ជាអតីតហ្គ ២ អើ ២ ព្រះអរហន្ត ប្រកប ដោយអហិវិត: ក្រោះអហិវិត:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ព្រះមហេន្ត មានមសេត្តហ្វៈ ជាអុតិតឬ ។ អើ ។ ព្រះ អរហន្ត ប្រកបដោយអនោត្តហ្វៈ ក្រោះអនាត្តហ្វៈនោះឬ ។ អ្នក

មិនគួរ ពេល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ ចេ ។

មភិធម្មប៉ឹង៣ សហវិត្ត

[🗣] ឱ. សាខទ្ធប្តាពិធី ។ ម. សាខទ្ធពាធិ ។

សព្វបត្តិធី១៧៖

[៣៦០] អលតាមិស្ប អតីតា សក្តាយឧ៍ដ្ឋិ មត្តិតំ ។ អមន្តា ។ អនាតាមី តាយ ឧ៍ដ្ជិយា សេធិដ្ឋិកោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តិត្យូ ។បេ។ អនាតា-មិស្ប អតីតា វិចិក្សិញ អភិ អតីតោ សីហព្វតប-រាមាសោ អភិ អតីតោ អណុសហភាតា តាមរា-គោ អភិ អតីតោ អណុសហភាតា ព្យាភាពេ មត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ អនាតាមី គេឧ ព្យាភាពឧ ព្យាបច្ចុំត្តោត៌ ។ ឧ ហៅ វត្តិត្យេ ។បេ។

[៣៦០] សកានាកាមិស្បី អតីតា សក្តាយឧ៍ដ្ឋិ អតីតិ ។ អាមន្តា ។ សកានាកាមី តាយ ឧ៍ដ្ឋិយា សេឧ៍ដ្ឋិកោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តិព្យ ។ ខេ ។ សកា-នាតាមិស្បី អតីតា វិទិកិច្ចា អត្តិ អតីតោ សីល-ពុតបាមាសោ អត្តិ អតីតោ ខ្ញុំខ្យាំកោ កាមា-កោ អត្តិ អតីតោ ខ្ញុំខ្បាំកោ ព្យាខានេ អត្ថិតិ ។ អាមន្តា ។ សកានាកាមី តេខ ព្យាខានេខ ព្យា-បន្ទំខ្មែតិតិ ។ ឧ ហៅ វត្តិព្យ ។ ខេ ។ (៣៦០) មានអាលិច្ចអ្នល សាកសក្តាយបិជ្ជិ ជាមេតិនឬ ។ បើ ។
អនាគាមិច្ចគ្គល ប្រកបដោយបិជ្ជិ គ្រោះបិជ្ជិចោះឬ ។ ឬកបិនគួប ដោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ អនាគាមិច្ចគ្គល មានថៃកិច្ចា ជាមេតិត មានសីលពុតហាមាសៈជាមេតិត មានតាមកគៈដ៏ស្រាលស្តើង ជាមេតិត មានព្យាបាចដ៏ស្រាលស្តើងជាអតីតឬ ។ មើ ។ មនាគាមិច្ចគូល មាន ចិត្តព្យាបាទ ព្រោះព្យាបាទនោះឬ ។ អ្នកមិនគួបពាល យ៉ាងនេះ

(៣៦๑) សកមាតាមិបុគ្គល មានសក្តាយខិជ្ជិ ជាអតីតឬ ។

អើ ។ សកមាតាមិបុគ្គល ប្រកបដោយខិជ្ជិ ក្រោះខិជ្ជិនោះឬ ។

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សកមាតាមិបុគ្គល មាន

វិចកិច្ចា ជាអតីត មានសីលព្វតបកមាសៈ ជាអតីត មានកាមកតៈដ៏គ្រោត

គ្រាត ជាអតីត មានព្យាធា្ធខំន្រែតគ្រាត ជាអតីតឬ ។ អើ ។ សក
មាតាមិបុគ្គល មានចិត្តព្យាធា្ធ ក្រោះព្យាធា្ធនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរ

ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មជំងឺកេ ការវាវត្ថ

(៣៦៤) :សាតាបច្ចុស្ស អតីតា សញ្ញាយឧិជ្ជិ អត្តិត ។ អាមន្តា ។ សោតាបន្នោ តាយ ឧិជ្ជិយា សឧិជ្ជិតោត ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ សោ-តាបន្តស្ស អតីតា ប៉ៃត់ច្នា អត្តិ អតីតោ សីល-ព្វធបាមាសោ អត្តិ អតីតោ អចាយកមេខិយោ វាកោ អត្តិ អតីតោ អចាយកមខិយោ ដោសោ អត្តិ អតីតោ អចាយកមខិយោ មោហោ អត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ សោតាបន្តោ តេខ មោហេខ សាចាហោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។:ប។

(៣៦៣) ឬ៩៨៤០ស្ប អត់តេ ភាគា អត្តិ

បុម្មជ្ជិលេ នេះ កាតេ សភាគោតិ ។ អាមណ្ឌ ។

អាហាតេ អត់តេ កាតេ អត្តិ អាហា នេះ ភាគេន

សភាគោតិ ។ ជ ហៅ វត្តិ អាហា នេះ ភាគេន

អត់តេ បុម្មជិលេ នេះ អាលាត្តិ មាលា ទេជំនួនស្ប

អត្តិ បុម្មជិលេ នេះ អាលាត្តិ មាលាត្តិ មាលាត្តិ

អត់តំ បុម្មជិល នេះ អាលាត្តិ មាលាត្តិ មាល់ត្តិ

អាមណ្ឌ ។ អាហាតា អត់តំ អាលាត្តិ មាល់ត្តិ ។

អាមណ្ឌ ។ អាហាតា អត់តំ អាលាត្តិ មាល់ត្តិ ។

អាមណ្ឌ ។ អាហាតា អត់តំ អាលាត្តិ មាល់ត្តិ ។

អាមណ្ឌ ។ អាហាតា អត់តំ អាលាត្តិ មាល់ត្តិ ។ ជំនំ មាល់តំ មាល់តំ ។ ជំនំ មាល់តំ មាល់តំ មាល់តំ ប្រាំ មាល់តំ មាល់ចាំ មាល់តំ មាល់តំ មាល់តំ មាល់តំ មាល់តំ មាល់ពី មាល់តំ មាល់តំ មាល់ចាំ មាល់តំ មាល់តំ មាល់តំ មាល់ចាំ មាល់ចាំ មាល់តំ មាល់តំ មាល់តំ មាល់ចាំ មាល់តំ មាល់ពី មាល់ចាំ មាល់តា មាល់ចាំ មាល់ចា

អភិទ្យុប៊ីពី១ ១២វត្

[ញ្ចាស់] សោធាបត្តបុគ្គល ប្រកបដោយបំផ្លំ ស្រាះបំផ្លំបោះឬ ។

អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សោធាបន្ទបុគ្គល បានចិត្តប្រា

ជាអតីត មានសីលពួតបកមាស: ជាកើត មានកគ: ជាជិស្ចើរទៅ មាននៃ

អេចុយ ជាអតីត មានទេសាស ជាជិស្ចើរទៅកាន់អេចុយ ជាអតីត មាន

មោហ: ជាជិស្ចើរទៅកាន់អេចុយ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ សោធាបន្ទបុគ្គល

ប្រកបដោយមោហ: ប្រោះមោហ:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរហោស

យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៣៦៣) បុថុជ្ជន មានកគ: ជាអតីត បុថុជ្ជន ប្រគបដោយ កគ: ក្រោះកគ:នោះឬ ។ អើ ។ ក្រះអហេត្ត មានកគ: ជាអតីត ក្រះអហេត្ត ប្រកបដោយកគ: ក្រោះកគ:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុថុជ្ជន មានទោស: ជាអតីត ។ បេ ។ មាន អនោត្តហ្ជ:ជាអតីត បុថុជ្ជនមានអនោត្តហ្ជ: ក្រោះអនោត្តហ្ជ:នោះឬ ។ អើ ។ ក្រះអហេត្ត មានអនោត្តហ្ជ: ជាអតីត ក្រះអហេត្ត មាន អនោត្តហ្ជ: ក្រោះអនោត្តហ្ជ:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍

(៣៦៤) ឬដុជ្ជឧស្ស អតីតា សត្តាយជំដ្ឋិ មុខដូលេ តាយ ជំដ្និយា ភពជំនិក្រាត់ ។ អេត្ត អាមញ្ញ ។ មភាតាមីស្បី មភិតា សក្តាយឧ៍ដ្ទិ មលេកាម៉ី តាយ និឌ្ឌិយា សនិឌ្ឌិកោតិ ។ ជ លេវ វត្តត្វេក ១ ខេ ១ ខុ៩៩៩៩៤ អតីតា វិចិតាំញ អត្តិ ។ បេ ។ អត់ តោ អណុសហក តោ ព្យាថា-ឌុឌ្ឌ ជុជុំជ៊ីសេ ឧស ខា សាស នេខ មាំ ជូចិត-នៅន្ទ ឯ មាត់ស ឯ ឧសមាត្តក្រឹ កន្ទុំ មេសាំ-សហភា ត្យាទា នេ អត្តិ មភាគម នេះ ត្យ-ស ខេត សមិតទិន្ទ ស ខ សេ ម៉្ [៣៦៥] ជុន្មីខ្មារី ឧឌ្ឌ មន្ទ័រ កន្ទ័រ កន្ទ័រ អត្តិ បុត្តផ្លូវនា តាយ ជំជ្ជិយា សជ៌ដ្ឋិតោតិ ។ អាមន្តា ។ សភាជាភាទស្ប ទត់តា សក្តាយ-និឌ្ឌិ អត្តិ សភាភាគម តាយ និឌ្ឌិយា សនិឌ្ឌិ-គោត់ ។ ជ មៅ វត្តព្វ ។ បេ ។ បុដុជ្ជឧស្ប មត្តា វិចិត្តិ អត្តិ ។ ខេ ។ មត្តិតា ជុំខ្សារិ-កោ ត្យាទា នោ អគ្គិ បុដុដ្ឋនោ គេខ ត្យាទានេខ

្រាង៤) មុស្តីន ៣០លេខាយប់ថ្ងៃ ជាមេតេ បុស្តីន ប្រភព ឃោយជុំជ្ជា ក្រោះជំន្នាន់ស្គេ ។ កើ ។ អនាគាមបុគ្គល មាន សក្តាយទិជ្ជិ ជាអភិគ អនាគាមបុគ្គល ប្រកបដោយទិជ្ជិ ក្រោះទិជ្ជិនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ បុជុជ្ជន មានថៃកិច្ចា ជាអតីត ។ បេ ។ មានព្យាធា ខជិស្រាលស្ដើរជាអតីត បុថុជ្ជន មានចិត្ត ត្យាថា៖ ក្រោះភាព្ធខនោះថ្ម ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល មាន ព្យា បាទដ៏ស្រាលស្ដើន ជាអភិត អនាគាមិបុគ្គល មានចិត្តព្យាបាទ ក្រោះព្យាថាខនោះថ្មី ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ។ (៣៦៤) បុឋុជ្ជន មានសក្តាយទិដ្ឋិ ជាអតិត បុឋុជ្ជន ប្រកប ដោយទិដ្ឋិ ក្រោះទិដ្ឋិនោះឬ ។ អើ។ សកខានាមិបុគ្គល មានសក្កាយទិដ្ឋិ ជាអនិត សកខាតាមិបុគ្គល ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ក្រោះទិដ្ឋិនោះឬ ។ អ្នកមនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ បុថុដ្ឋខ មានវិចិកិប្ផា ជាអតិត ។ បេ។ មានព្យាធានជ័គ្រោតគ្រោត ជាអតីត បុថុជូន មានចិត្តព្យាធាន

សព្វមត្តិតិយារ

អភិធម្មបំពី៣ កយិវត្ត

ត្យាចន្ទចំត្តោត ។ អាមន្តា ។ សភាជាតាមិស្ប អភិកោ ខុំខ្សារិកោ ត្បាចា មេ ស្តិ សភាជាតាមិ តែន ត្បាចា ខេន ត្បាចន្ទចំត្តោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

(៣៦៦) បុដុជ្ជិនស្ប អតីតា សក្តាយនិឌ្ឌិ អត្តិ
បុដុជ្ជិលេ តាយ និឌ្ឌិយា សនិឌ្ឌិកោតិ ។ អាមត្តា ។
សោតាខត្តស្ប អតីតា សក្តាយនិឌ្ឌិ អត្តិ
បញ្ជា តាយ និឌ្ឌិយា សនិឌ្ឌិកោតិ ។ ន ហៅ
វត្តព្វេ ។ ខេ ។ បុដុជ្ជិនស្ប អតីតា វិចិតាច្នា អត្តិ
។ ខេ ។ អតីតោ អចាយកមទំយោ មោហោ អត្តិ
បុដុជ្ជិលេ គេន មោហេន សមោហោតិ ។ អាមត្តិ
បុដ្ជិលោ គេន មោហេន សមោហោតិ ។ អាមត្តិ
បុដ្ជិលោ គេន មោហេន សមោហាតិ ។ អាមត្តិ
បុដ្ជិលោ គេន មោហេន សមោហាតិ ។ អាមត្តិ
មេព្រា ។ សេតាខត្តស្ប អតីតា អចាយកមទំយោ
មេព្រា អត្តិ សោតាខក្សា គេន មោហេន សមោ
មេព្រា អត្តិ សោតាខក្សា គេន មោហេន សមោ
ហោតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៣៦៧) អរហៈតោ អត់តោ រាគោ អត្តិ ឧ ច អរហា នេះ រាគេន សរាកេត់ ។ អាមន្តា ។ បុខុដ្ឋឧស្ស អត់តោ រាគោ អត្តិ រណីធម្រាំ៨១ ១៣វគ្គ

ក្រោះព្យាហ្ការបោះឬ ។ ហើ ។ សកខាងលើបុគ្គល មានព្យាហ្មារដ៏គ្រោង គ្រាត ជាហតីត សកខាតាបិបុគ្គល មានចិត្តភ្យាហ្ខ គ្រោះព្យាហ្មាខនោះ ឬ ។ អ្នកបិនគួរពោល យ៉ាងនោះទេ ។ បេ។

(៣៦៦) បុថុដ្ន មានសក្តាយទិដ្ឋិ ជាអតិត បុថុដ្ន ប្រកប ដោយទិដ្ឋី ព្រោះទិដ្ឋិនោះឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ចបុគ្គល សក្ខាយទិជ្ជិ ជាអតត សោតបន្ទបគ្គល ប្រកបដោយទិជ្ជិ ក្រោះទិជ្ជិ នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ប្រជន មាន វិថិតិក្នា ជាអតីត ។ បេ ។ មានមោហៈ ជាដំណើរទៅតាន់អហុយ ជា អភភ បុថុដ្ជន ប្រកបដោយមោល: ព្រោះមោល:នោះឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទគ្គល ខានទោហ: ជាដំណើរទៅកាន់អច្ចាយ ជាអតីត សោតបន្ទបុគ្គល ប្រកបដោយមោល: ក្រោះមោល:នោះឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(៣៦៧) ព្រះអហេត្ត មានកគ: ជាអតិត តែព្រះអហេត្ត មិន ប្រភបដោយកគ: ព្រោះកគ:នោះឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជន មានកគ: ជាអតិត វត្តគ្រឿ ។ មេ ។

ដោ នេះខ មដោស្តី នៅខ មមោស្តីត្បីស្ន ។ ខ លេវ

(៣៦៨) អភាតាមិស្បា អតីតា សក្ដាយធិដ្ឋិ អត្ថិន ខ អភាតាទី តាយ និឌ្ឌិយា សនិឌ្និ គោតិ ។ សេខស្ពា ។ ១៩៨៤ស្បា អតីតា សក្ដាយជំឌ្នំ អត្ថិ ន ខ ខុ៩ដូនោ តាយ និឌ្និយា សនិឌ្និតោតិ ។ ន ប្រាវត្តត្វេខ១ មេខា មេខាត់ស្បានតិតា វិចិត្តិញ អត្តិ ។ ខេ ។ អត់ តោ មណុសហគ តោ ត្យាទា:ជា မန္မီ ၁ ဥ မလမာရှ (28 ပါးလ)(83 ပါးဂင်း ច់ត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ បុ៩្ខ៩ស្បា អតិតោ អ. ណុសហគតោ ត្យាទាធោ អត្តិ ឧ ៩ ដុដ្ឋលោ តែខេ ត្យាទា ខេន ត្យាជន្ទិត្តោតិ ។ ឧ ហេវ វត្តត្វេ

សព្វារត្តិទ័ពជា

រិតបុត្តថ្នៃ បំនេះទេ ។ បេ ។ គ្រោះអនាត្តប្បៈនោះឬ ។ អ្នកមិន ពោះអនោត្តប្បៈនោះឬ ។ ហើ ។ បុត្តថ្នៃ មានអនោត្តប្បៈ ជាអតីត ព្រោះអនោត្តប្បៈនោះឬ ។ ហើ ។ បុត្តថ្នៃ មានអនោត្តប្បៈ ជាអតីត តែបុត្តថ្នៃ មិនមានអនោត្តប្បៈ ព្រោះអនោត្តប្បៈនោះឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣៦៨)អនាតាមបុគ្គល មានសក្លាយខិដ្ឋិ ជាអតីត តែអនាតា-មហុគ្គល មិនប្រកបដោយទិដ្ឋិ ក្រោះទិដ្ឋិនោះឬ ។ អើ។ បុថុដ្ឋន មាន សភ្ជាយខិដ្ឋិ ជាអត់ត តែបុថុជ្ជន មិនប្រកបដោយខិដ្ឋិ ព្រោះខិដ្ឋិនោះ ្ទី ឬ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ អនាគាមិបុគ្គល កនវិចកិច្ចា ជាអតីត ។ បេ។ មានព្យាធាខដ្ឋស្រាលស្ដើង ជាអតីត តអនាគាមិបុគ្គល មិនមានចិត្តព្យាជា ខ ព្រោះព្យាជាខានាះខេច្ច ។ មានព្យាធានដីស្រាលស្ដើង ជាអភិត តែបុថុដ្ឋន អ ៗ ប្រជ្ជន ំនមានចត្តព្យាបាទ ក្រោះព្យាបាខនោះខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល ភ្នំនេះទេ ។ បេ ។

(៣៦៩) សភាពភាមិស្បី អនុសា សញ្ញាយជុំជី្ជ អង្គិ ឧ ខ សភានាគាមី តាយ ឧំជួំយា សជំជួំ-យោត្ត សត្ត ។ ជំជុំជីច្បាំ អត្តមា សយៈ-អត្ត ឧ ខ ១៩៩៣ តាយ ដំដុំយា សជ្ជីកោត់ ។ ឧ ហេ ំ តែត្វេ ។ ខេ។ សភានា-តាមិស្ប អត់តា វិចិតាំឡា អត្តិ ។ បេ។ អត់តោ ង្ខុប្រៈកា ព្យាទា នេ អគ្គិ ន ច សភពភាមិ នេះ ទៀតនេះ ទៀតទីខ្មុំ ។ មានស ភ បុដុជ្ជឧស្ស អតីតោ ជំនាក់កោ ត្យាទានោ អត្តិ ឧ ខ ឬ៩៨៧៣ នេះ ព្យាទានេះ ព្យាមខ្ទុំត្តែរ ឆ្នាំ ១ ខ សេត្ត ស្ដី ១ ខេង

(ភាត់១) សោតាបន្តស្ប អតីតា សក្តាយធិជ្ជិ អត្តិ ជ ខ សោតាមន្ទោ តាយ និឌ្និយា សនិឌ្និ. ។ អាមឡា ។ បុថ្មីជនស្បា អតីតា សត្តា-អត្តិ ឧ ឲ ខុថុជ្ជៈនោ តាយ និដ្ឌិយា ស-ឧទ្ធិត្រាត់ ។ ឧ មាវិ វត្តុត្យូ ។ មេ។ សោត-បន្ស ្រុកតា វិចិកាំ ភ្លាំ ។ បេ។ អត់តោ អទាយកមនិយោ ទោយោ អត្ថិន ខ សោតាបញ្ញោ

រសិយ្យចំពេក ១៨៨ភូ

(១៦៩) សកមាតិបញ្ជូញ មានសក្ខាយទិជ្ជី ជាកើត វិត សកទាគាប់ក្មគ្គល មិនប្រកបដោយទិជ្ជិ គ្រោះទិជ្ជិធោះខេត្ត ។ ហើ ។ បុថុជន មានសក្តាយទិជ្ជិ ជាកេត តែបុថុជន មិន បកបដោយទិជ្ជិ ក្រោះទិដ្ឋនោះខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។ សកពតាមបុគ្គល មានវិចិត្តិ ជាអតីត ។ បេ ។ មានត្យាបា្ ដ៏គ្រោតគ្រាត ជាអត់ត តែសកខាតាមបុគ្គល មិនមានចិត្តព្យាបាន ក្រោះព្យាធាខនោះខេត្ត ។ អើ ។ បុថុជ្ជន មានព្យាធាខដ៏គ្រោត គ្រាត ជាអតីត តែបុថ្មដូន មិនមានចិត្តព្យាធាន ក្រោះព្យាធាននោះទេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[ញ្ចាំ] សោតបន្ទមុគ្គល មានសក្តាយរិដ្ឋិ ជាអតីត តែសោះ តាបន្ទបុគ្គល មិនប្រកបដោយខិដ្ឋិ ក្រោះខិដ្ឋិនោះខេថ្ម ។ អើ ។ បុថុដ្នន មានសក្ខាយទិដ្ឋិ ជាអតីត តែបុថុដ្នន មិនប្រកបដោយទិដ្ឋិ ក្រោះទិដ្ឋិនោះខេត្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ កោ-តាមនូបគូល មានវិចកិច្ចា ជាពតិត ។ ២ ។ មានមោហៈជាជំណើរ រៅកាន់អបាយ ជាអតីត តែសោតាបន្ទបុគ្គល មិនប្រកបដោយមោហៈ

ភ្នំគឺ៣៥រ

នេះ សេលេខ សមេយោតិ ។ អមន្តា ។ បុត្តដូចស្បី អង្គៈនា អចាយកមត់យោ មោយោ អត្តិ ៤ ២ បុត្តដូលោ នេះ មេហេខ សមោ-យោតិ ។ ៤ ហៅ វត្តព្វេ ។បេ។

(៣៧០) អតីតា ហត្ថា អត្តិត ។ អាមន្តា ។ អត់ត្រេសុ ហត្តេសុ សត់ អាធាននិក្តេចនិ ចញ្ញា-យត់តំ ។ ១ ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ។ អត់តា ទានា អន្តិត ។ អមត្តា ។ អន្តិតេសុ ថា ខេសុ សត្ថ អ-កំពុទប្បដ់គ្លា: មា បញ្ហាយត់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ា ខេ ត សម្តុខ ខេ ដា មេស្គី ត មាតយី ត ម។ ត់តេសុ ខេត្តសុ សតិ សម្មិញ្ចិនប្បសារណ៍ ខញ្ញា-យតីតិ ។ ជ ហៅ វត្តៈឮ ។ បេ។ មតិតោ កុំប្ត អត្តិត ។ អាមត្តា ។ អតីតស្មឺ កាខ្ញុំស្ទឹ សតិ ជិយញ្-ចិចាសា បញ្ញាយតីតិ ។ ឧ ហៅវត្តត្វេ។ ខេ។ អត់តោ កាយ អត្តតំ ។ អមស្ថា ។ អត់តោ ការយោ មក្សនិក្សាទកោ ដែននកេនជូបកោ កា-គេហំ គំន្លេហ៍ គុលលេហ៍ សាជាយោតិ ។

សម្រាធិតិអាវា

ស្រានមាយនាមានសត្វ ។ ហើ ។ កុត្តក្នុង បានចោយ: ជាប់បេរ៉ាប សៅភាពពេទ្យយ ជាពតិត តែបុថុជ្ជ១ ចិក្សបុកបណ្ដោយលោក: ក្រោះ រមាហៈនោះខេច្ច ។ អ្នកមិនក្ករពោល យ៉ាងខេះខេ ។ ថេ ។ (ញទាំ១) ដៃ ជាអតីតប្ ។ អើ ។ កាលបើដៃ ជាអតីត មាន ការកាន់និងការដាក់ចុះ ក៏ប្រាកដប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ជើង ជាអតីត មានហ្គ ។ កើ ។ ភាលបើជើង ជាអតីត មាន ការឈានទៅមុខនិងតារថយក្រោយ ក៏ប្រុកដប្ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សទ្វាក់ ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ កាលបើសន្វាក់ ជាអតីត មាន ការបត់ចូលនិងការលេខេញ ក៏ប្រាកដ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះ ខេ ។ ៤០។ ពោះ ជាអតីត មានឬ ។ រអី ។ តាលបើនោះ ជាអតីត មាន សេចក្តីឃ្វាននិងការស្រេក ក៏ ្រុកដុល្បារ អ្នកមិនគួរ ហោល យ៉ាងខេះ ខេ ។ បេ។ កាយ ជាអតីត មាន ឬ ។ អើ ។ កាយ ជាអតិត ដែលគួរដល់កាផ្ដេង ល្បីឪនិងសង្គិតសង្គិន គួរដល់ការដាច់ធ្វះធ្វាយ ជាសាគារណ៍ដល់ពួកសត្វត្អែក ត្មាត់និងខ្វែងឬ ។

ាមម្ចីជា មិន មាន ខេត្ត

មន្ត្តំ មានលៀ មន្ត្ទ មានលៀន ១ ខ លេ ្ស្តេខិ ។ ខេ ។ សញ្ញា អតី តោ កា យោ អជូនជួ (១) ១៤-តុំ ដ្រូនជួនជន ត្រូំតុំ សង្ខ័ល់ភាពជូនជន ត្រូំតុំ កាមពុទ្ធ ខេត្ត ព័ត្ត ខុងមេពុទ្ធខេត្ត ព័ត្ត ខុងមេពុទ្ធ-ខេត ស់ខ្ញុំ ជទតឧសថិទេខ សក្ខំឆ្នុំ មេហើតឃាំគេស តន្ធនេហ៍ តន្ទិត្ត ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៣៩៦) អត់ តោ អា: ទោ អត្តិត ។ អាមនា ។ តែន អាប្រន អាប្រការណ៍យ ការោតិត ។ ន ហៅ វត្តព្យ ។ បេ ។ អត់ តោ តេ ដោ អត្តិត ។ អាមស្ថា ។ តែថ គេ:ជន គេជការណ៍យ៍ កា:កគត់ ។ ន ហៅ វត្តព្យោប្រហាប់ មន្ត្រី ។ អមស្គា ។ ត្រេះ ប្រភេទ ប្រាសាល្លា មា មេខ្លួន ខេន្ត្រ វត្ស ។ ប្រ ។

(៣៩៣) អភិនោ វុបក្ខាលោ រួមត្តា សត្ត ឧត្តំណឹះ ទីរ កតោ មគ្គ័ត តយោ រូបក្តីតាត ។ មានស្វា 🔾 🕯 អត្តពត្វៈនន ។ ម. អន្តពន្ធនេទ ។

រាភ័យប្រជា

អ្នកពិតស្ពួលលេខ យ៉ាងលេខ១ ១ លេខ ឬនៃសែកព្យឹក្ខលលៅ គ្រឿង សស្រ្តាតហ្វិត្តលទៅ ហ្វេងនហ្វេត្តលទៅ ក្នុងវាយជាអតីតឬ ។ អ្នកមិន គួរពេល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។ កាយ ជាអតីត គួរបានជាប់ដោយ ចំណងគឺខ្មោះ ជាប់ដោយចំណងគឺខ្សែ ជាប់ដោយចំណងគឺច្រក់ក់ ជាប់ ដោយចំណង់គឺស្រុក ជាប់ដោយចំណង់គឺនិគម ជាប់ដោយចំណង់គឺ-នគរ ជាប់ដោយចំណង់គឺជនបទ ជាប់ដោយចំណង់ទាំងឡាយ មាន ចំណង់តជាគម្រប់៤ ឬ ។ អ្នមនគ្គរយោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ (៣៧৮) ទឹក ជាអតីត មានឬ ។ ស៊េ ។ បុគ្គលធ្វើ ឡាវ៉ា ពើ ដែលគួរធ្វើដោយទឹក ព្រោះទឹកនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ១ បេ ១ ភ្លេី ជាអតីត មានឬ ៦ អេី ៦ បុគ្គលធ្វេី ខ្លាំអំពេីដែល គួរធ្វើដោយក្មេីង ក្រោះក្មេីងនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ រ្យល់ ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើ ដោយទ្បល់ ព្រោះទ្បល់នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ចេ។ (ព្រាហា) ប្រក្ខុទ្ធ ជាអភិត មាន ប្រក្ខុទ្ធ ជាអភាគិត មាន

សែលនៃ យុលចំពាំទី សទ្ឋ រ អេ រ សែមិន សាខ ឃ ៤ រ

រុស្តី ៤ ពេង កន្ទុំ ៤ មាតយ ៤ ឧទីកោ ១៦ឆ្នំ ៤ ៤ លេរូ តយមខា ឧយ៉ាយ៉ិស កឆ្នំ ឧចំពីទី ឧយ៉យ៉ិស៉ិ ០ លេរូ រុស្តី ៤ តេ ឧ កម្មមា ឧយ៉យ៉ិស៉ិ ត្ស៊ិ

(៣៧៤) អត់តំ ខេត្តាយតជំ អត្តិ អជាកត់ ខេត្តាយតជំ អត្តិ ខេត្តប្បជ្ជំ ខេត្តាយតជំ អត្តិ ។ អាមន្តា ។ តំណំ ខេត្តាយតជាជំតំ ។ ឯ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ អត់តាជំ ធ្វាឧសាយតជាជំ អត្តិ អជាកតាជំ ធ្វាឧសាយតជាជំ អត្តិ ខេត្តប្បជ្ជាជំ ធ្វាឧសាយតជាជំ អត្តិ ។ អាមន្តា ។ ជត្តិសាៈ យតជាជំតំ ។ ឯ ហៅ វត្តទេ ។ បេ។

ស់ប្រវត្តិតិសាហ

អ្នកមិនក្បាសមា យ៉ាងមែ៖ទេ ។ ទេ បញ្ជាកូច្ន ជាមក្តី ជាមកិត មាន បញ្ជាកូច្ន ជាបក្តុហ្មន្ន មានថ្ក ។ អើ ។ ១ន្ធ មាន ១៩ ថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។

(ញ្ជាប់) ចក្ខាយឥនៈ ជាអតីត មាន ចក្ខាយឥនៈ ជាអនាគត មាន ចក្ខាយឥនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ លើ ។ ចក្ខាយឥនៈ មាន ញ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ អាយឥនៈ ១៤ ជាអតីត មាន អាយឥនៈ ១៤ ជាអតីត មាន អាយឥនៈ ១៤ ជាអភិត មាន អាយឥនៈ ១៤ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ អាយឥនៈ ១៤ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ អាយឥនៈ ១៤ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ អាយឥនៈ មាន ញាខំ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

[ញ្ជា៩] បក្យត្ត ជាមេតិត មាន បក្ខាតុ ជាមេតិត មាន បក្ខាតុ ជាមេតិត មាន បក្ខាតុ ជាមេតិត មាន បក្ខាតុ ជាមេតិត មាន ប
ក្ខាតុ ជាបក្ខប្បន្ន មានឬ ។ មើ ។ បក្ខាតុ មាន ញ ឬ ។ អ្ក មិនគួរភោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ យាគុ ជាអ្គីត មាន ១៨ យាគុ ជាមេទាគត មាន ១៨ ជាគុជាបក្ខប្បន្ន មាន ១៨ ឬ ។ អើ ។ យាគុ មាន ៩៤ ឬ ។ អ្កមិនគួរ លេល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

រហិចប្រជិតិត ២៤៤វិគ្គ

(៣៧៦) ១០ គ្រួជា ជាបត្តិ មាន ១៤ ខ្លែយ ជាមនាគត មាន ០៤៤ ហ្វែល សុពជ័ណិន សនស័ ភ អ្នេ ភ ០៤ ខ្វែល សនយ ស័ ភ ឃឹម មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ឥន្ទ្រិយ ៤៤ ជាអតិត មាន ឌុ ន្ទ្រំណ គុគ្ ឃុងខាមម សាទ ឌុ ន្ទ្រំណ គុគ្ ឃុងជំណីឌី សាខល័រ មេដ្រ ឥន្ទ្រិយ មាន ៦៦ ឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៧៧) ស្ដេចចក្រពត្តិ ជាអតិត មាន ស្ដេចចក្រពត្តិ ជាអនាគត សន ស្ដេចក្រពត្តិ ជាបច្ចុប្បន្ន សនប្ ។ អើ ។ ស្ដេចចក្រពុត្តិ ៣ អង្គ មានក្នុងទី០ ពោះមុខហ្វ ។ អ្នកមិនគួលពាល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៧៨) ព្រះសមាសមុទ្ធ ជាអតិត មាន ព្រះសមាសមុទ្ធ ជាអភាគត មាន ត្រះសមា្សគូន ជាបច្ចុប្បន្ទ មានឲ្ ។ អេ ។ ព្រះសមាសត្តទូ ៣ ព្រះអង្គ មានក្នុងទី១ ពោះមុខឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល ជាន់ខ្មែរ ។ លេ ។

ស្សារក្ខ័ភិកវង

[ឃុំងុំ] អុខ្លួន អង្គីខ្លួ ឯ សុំគស្លី ឯ អង្គី មតិតខ្លុំ ។ អគ្គ សិយា មតិត សិយា ភ្និតខ្លុំ ។ មាជាសល្វ ទុំដល់ សញ្ជំ អង្គុំ អង្គុំ អង្គុំ អា អត់តំ សំយា ស្គាត់តំ តេលត់តំ ឆ្នាត់តំ ឆ្នាត់តំ មត្តខ្ពុំ យុំ សង្គ វុ ខេស្ វត្តទ្វេ ស្រា មត្ត អង្គ អង្គ សិយា អតីត សិយា ភ្នាតីត (តភាតីត ភ្នាតីត ជា្នន្ន ក្នុង ក្នង ក្នុង យ៉ាង្គង អង្គមន្ទី យោ រុង រោ រុងបៀ អង្គង អង្គិ មន្តិ មេលា មន្ទុខ មេលា ស្វិតនទ្តិ យុំ នគ្គ ៤៤ ស វត្តព្វេ ទោ អត្តន អត្ត អត្ត សំយា អត្តន សំយា ឆ្នាត់តំ នេះសត់តំ ឆ្នាត់តំ ឆ្នាត់តំ អត់តខ្ល နှင့် အ

(៣៨០) អភាគតំ អគ្គិត ។ អាមញ្ញា ។ អគ្គិ អភាគតខ្លិ ។ អគ្គិ សិយា អភាគតំ សិយា ខ្វាញ-កតខ្លិ ។ អាជានាហិ ខិក្កហំ ហញ្ជាំ អភាគតំ អគ្គិ អគ្គិ សិយា អភាគតំ សិយា ខ្វាញកត់ គេជ

(ควาส) กลัล ยายดู ๆ เก็บ ยายนสัสดู ๆ เกย หลักค์ยาย ยิยโบยเกิดด้วกง ๆ ดูกูกนี้ผู้ผู้ค่าภูเหวุ่ะ เบื អតីតមាន មានកើតក៏មាន មិនមែនកើតក៏មាន ក្រោះហេតុនោះ មគីត ទៅជាមិនថែនជតីត មិនមែនអភីត ទៅជាអភីតវិញ បណ្ដាញក្ប ទាំងពីរនោះ អ្នកនោលខ្លាំនាក្យណា អ្នកធម្បីនោលតែកាក្យនោះថា អត្តមាន មានអត្តក៏មាន មិនមែនអត្តក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ អតីត ទៅជាមិនមែនអតីត មិនមែនអតីត ទៅជាអតីតវិញ ភាក្យ ដ្ឋចេះនេះ ជាពាក្យទុស មួយទៀត បើមិនមានអតីត ទៅជាមិនមែន หลัก ษิงโยยหลัก เทิ่เกหลักโญ ยางหลับเยื่อ มูกษังลูเ ពោលថា អត្តមាន មានអត្តក៏មាន មិនមែនអត្តក៏មាន ដុំច្នេះ េ បណ្ដាញត្បូវផ្សានោះ អ្នកពោលទុវិញក្បូណា អ្នកនប្បីពេលខែពេក្យ នោះថា អត្តសាន មានអត្តក៏មាន មិនមែនអត្តក៏មាន ព្រោះ ហេតុនោះ អតីត ទៅវាមិនមែនអតីត មិនមែនអតីត ទៅជាគេត វិញ ៣ត្បូដូច្នេះខេះ ជាពាត្យខុស ។

(៣៨០) អភាគត មានឬ ។ អើ ។ មានអភាគតឬ ។ មាន អភាគតត៌មាន មិនមែនអភាគតត៌មាន ។ អ្នកពូដើឪនូវកំហុសចុះ បើ អភាគតមាន មានអភាគត៌មាន មិនមែនអភាគតក៌មាន ព្រោះ ហេតុ ភោះ មេលាក់តំ ជា្លាក់តំ ជា្លាក់តំ មេលាក់ត់តំ យំ ក់ក្ វត្តព្យ ទោ មានក្នុំ មគ្គ មគ្គ ភ្នំយា មញ្ចត់ សំយា ទា្ធភាត់ តេខ មញ្ចត់ ទា្ទភាត់ ទ្វានាក់តំ មភាកតុផ្តុំ ម៉ូញ ពោ ខេ បន ក់តំ ကျကក់ ទីသာក់ទំ មភាក់ក់ ្ព ហេ ក វត្តព្យ មលកត អគ្គ អគ្គ សំយា មលកតំ សំយា ន្ទាសាកតខ្លិ យំ ឥត្ត វ ខេស់ វត្តព្វេ ទោ អភាកតិ មត្ត មត្ត ស័យា មព្ធភត្ត ស័យា ឆ្វាពភត្ត មលក់ ទ្វាលក់តំ ទ្វាលក់តំ មលក់តន្តិ មិញ ។

រាភិពម្យាជិត ២២វត្

ทธาเด เปติบัลโบลแรกตก บัลโบลแลกตก เปติบันลาตก វិញ បណ្ដាភាក្យទាំងពីពនាះ អ្នកពោលឡំពាក្យណា អ្នកឧប្បី ពោលតែភាក្សៈទោះថា មទាគត មាន មានអនាគត ក៏មាន មិនមែន អនាគត កំហន ព្រោះហេតុនោះ អនាគត ទៅជាមិនខែនអនាគត មិនមែនអនាគត ទៅដាអនាគតវិញ ពាក្យដ្ដុចេះនេះ ជាពាក្យខុស មួយ រៀត បើអនាគត មិនមាន ទៅជាមិនមែនអនាគត មិនមែនអនាគត ទៅជាអនាគតវិញ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អនាគត មាន មានអនាគត ក៏មាន មិនមែនអនាគត ក៏មាន ដូច្នេះ ខ បណ្ដា ពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលទូវពាក្យណា អ្នកគម្បីពោលតែពាក្យនោះ ប់ា អភាគតមាន មានអភាគត ក៏មាន មិនមែនអភាគត ក៏មាន ក្រោះហេតុនោះ អនាគត ទៅដាមិនមែនអនាគត មិនមែនអនាគត នៅជាអនាគតវិញ ពាត្យដូច្នេះនេះ ជាពាត្យ^{ទុ}ស ។

ម្រោះលេងខោះ ភភិជាទី ខ្សេយុតូខុតខ្ពស់ជាទី គូទុតខ្ពស់ជាទិ តេត្តជំពាទី មូសខ គូខុតខ្ពស់ជាទី មូសខ គូខុតខេត់ជាទី មួសខ តិតពិទី មូសខ គូខុតខក់ជំពាទី មូសខ រ កិបសិក្ខេខខ្សែមល់ស្ចំ៖ (យឲ្យ) តិជំពាទី សខត់ រ មេ រ សខតជ័ជាទិត រ សខ សព្វមត្តីតំណា

ရေးရီးချိန် ကွာ နေးစီး ျဖော့ နေးမီး ရေး ရေးရီးချိန် អត្តិ អត្តិ សិយា ខច្ចុប្បត្តិ សិយា នោ ខត្តប្បត្តិ ខេត ជន់តមិត្តិ យេ ជន់ជមិត្ត យេ ជន់តមិត្តិ ជន់-ရးချီးမွီ ခုံးညီ လေ ငေ ရာဒ ရမ်ိရးခြံ လေ ရမ်ိရးခြံ လေး ဝင်ခါငို့ ဝင်ခါင်ငို လေ မွေး က မွေးမေါ ရရိဂါ အီ မန္နီ မန္နီ မှုဏ ရင်ဂါ ခို မှုဏ (မ စင့်ရဲဗီဗီဗီ ကွ နည်း ျင်းမှာ ျနားမေတဲ့ မေတိုင်း អត្តិ អត្តិ សំយា ខច្ចុខ្បត្តិ សំយា នោ ខច្ចុខ្បត្តិ းမင ဝင်ဂါငို ငေး ဝင်ဂါင့် လေ ဝင်ဂါငှ ឧជំជាទីទី គួយ ឯ

(១៤೯) ភូមិទូ អង្គុំ ៤ ស្គម ៤ ឧង្ ខ្ទុំ ។ អគ្គ សុណ ខ្ទុំ មុំ្ណា យោ ធិញ្ចេត្តិ ។ អជាសាហ៍ និក្កូសំ សញ្ចុំ និញ្ចុំ ည်တော ကေ មត្ត មត្ត សំយា ចំព្រាទំ န်းကျွန်း (ဆ န်းကျွန်း (ဆ န်းကျွန်း န်းကျွန်း ယိ အက္ វ នេស វត្ត ត្វេ ហេ ខំព្វា ខំ មគ្គ ខិត្តាខំ គេខ ည်တာ ခဲ့ရှာမိ ည်တာ 100

សម្រាក់តំយោ

សៅតែបត្តឲ្យភ្ញៀញ បញ្ចេញតាក្យទាំងពីបនាះ ពួកគោលរដ្ឋសាក្យាពោ អ្នកគហ្វីកោលតែតាក្យនោះថា បច្ចុហ្សូន មាន មានបច្ចុប្បន្ន តមាន មិន គ្រេនពត់ពិថិ មូលខ ឈ្មោះលេឃខោះ ពធំពិនិ ស្សេយុគ្នុគ្នេពចំពិនិ មិនមែនបច្ចុប្បន្ន ទៅជាបច្ចុប្បន្នវិញ តាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យខុស ရိကၤၖါ့မ ဂဂ္ဂန္ဒုခုဒဂ္ဂဂ္ဂ်ိန္ လျှေဆာ့ရှုဒုရဒဂ္ဂ်ိဂ်ါဒီ <u>ရှုဒုရဒဂ</u>ဂ္ဂိဂါဒီ ស្សេដ្ឋាលជ័ណិន្សិយ សិហាមេដ្ឋពង្រែន ដឹមតូនមីរយោលល្អ លភ័ណិនិ សន សានបច្ចុប្បន្នក៏មាន មិនមែនបច្ចុប្បន្នក៏មាន ដូច្នេះរេ បណ្តាលាក្សាពាធិតិវិ នោះ អ្នកពោលខូរតាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែភាក្សនោះថា បច្ចុប្បន្ន មាន មានបច្ចុប្បន្ន ក៏មាន មិនមែនបច្ចុប្បន្ន ក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ ល់ពីពិនី ស្មេយុតូខុរុឧទល់ពីខ្មី គួនរុគខល់ពិនិទ្ធ ស្មេយុពជំណឹទ្ធ<u>រ</u>យ ភាក្សដូច្នេះនេះ ជាភាក្សារុស ។

(ឃុឌុឝ) ខ្សាន សខ្វេ រ អ្នេ សខុខឃុំខ្វេ រ សខ ន់ព្វាន ក៏មាន មិនមែននិព្វាន ក៏មាន ។ អ្នកបូរដំងីនូវកំហុសចុះ បើ និញ្ជានមាន មាននិញ្ជាន ក៏មាន មិនមែននិញាន ក៏មាន ព្រោះលេកុនោះ និត្វាន ទៅជាមិនមែននិត្វាន មិនមែននិត្វាន ទៅជានិត្វានវិញ បណ្ដា ពាត្យទាំងពីរនោះ អ្នកគោលខ្លាំពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែពាក្យនោះ ឋានិញ្ជានមាន មាននិញ្ជាខ ក៏មាន មិនមែននិញ្ជាន ក៏មាន ក្រោះ ហេតុ នោះ 600

អភិធ្យូទំផល ១៧៨ខ្

စ်ကျင်း ကောင်းကျင်း ကောင်းကျင်း စိတ္ထင်း စိတ္ထုပ ta မေး ငွဲကြွန္ (တ ငွ်ကျင့္ (တ ငွ်ကျင့္ခဲ့ វត ហេវត្តត្វេ ចិត្តាចំ មត្ថិ មត្ថិ ಸ್ ಚು င်္ကာဒဋ္ဌီ လံ အရွာ ಗಣನ က်တော ကေ វត្តព្វេ ទោ ឧញ្ជាជំ អគ្គិ អគ្គិ សិយា និញ្ជានិ က်တာ ကော ခဲ့တွာခို အေခ ခဲ့တွာခို ကော င်ကျင် នោ ជំទ្វាន់ ជំទ្វាន់ ម៉ឺឡា ។

(៣៧៣) ១ វុត្តាំ មត្តិ មភាគត់ អត្តិ ។ អមស្តា ។ ឧជុ ត្រូំ ភក់ខា យំ ក់ញុំ ភិក្ខាប់ រុម៌ មត្តាលាកតប្បុប្បុខ្មុំ មជ្ឈុំ វា តហិទ្ធា ಗ ಕಿಟ್ರಾಗ್ ಗ ಸ್ಥಾಕಿ ಗ ಲಾಪಿ ಗ ಟಯ್ಮೆ ಗ ថិល មាថ្មីមេ ឯ គេញ រ៉ុតិស រិត្តមេថៃ លា គោត់ ឋេឌជា ។ មេ។ យា ភាត់ សញា ကြောင့် လည္ဘုဂ ၅ ၂၀၅ ထိ ကိုက္ခဲ့ကြာလက် មត្តាស្កតស់ ទ្រុស្ទី មជ្ឈត់ ក់ តហ៍ទូ ក់ ជុំខ្យា-ង ទាំង ង ល្ខេ ង សហខ្លុំ ង លុំ សន្តិគោ វា អយុ វុទ្ធតិ វិញ្ហាណគ្នាល្វាត់ អភិព្យាចិស្ស ភូសវត្ថ

ជំនួកន ទៅហើយនៅបកពិន្ទាន មិនបែកពិន្ទាន ទៅជាចិទ្ធានវិញ ៣៤ ដូច្នេះនេះ ជាតាក្យុទុស ជួយទៀត បើបិនបែននិត្តាន ទៅជាមិនមែន និព្វាន មិនមែននិព្វាន ទៅជានិព្វានវិញ ម្នាលអ្នកដ៏១ម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា និក្ខានមាន មាននិក្ខាន ក៏មាន មិនមែននិក្ខាន ក៏មាន ដូច្នេះ 🕫 បណ្តាញគាំងគឺរានាះ អ្នកពោលខ្លះភាក្យូណា អ្នកគម្បីគោលតែ ពាក្យនោះថា ខំពាន មាន មាននិព្វាន ក៏មាន មិនមែននិព្វាន ក៏មាន ក្រោះហេតុនោះ ខិញ្ជាន ទៅជាមិនមែនឧិញ្ជាន មិនមែនឧិញ្ជាន ទៅជា និត្វានវិញ ពាក្យដូច្នេះខេះ ជាពាក្យខុស 🔻

[៣៨៣] អ្នកមិនគួរពោលថា អភិត មាន អភាគិត មានប្ ។ ដើ ។ ក្រែឪព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ រូបណាមួយ ជាអភិត អភាគត បច្ចុប្បន្ន ខាងក្នុងក្ដី ខាងក្រៅក្ដ គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អក្តី រចាកទាបក្តី ខ្ពុងខ្ពស់ក្តី ប្រណា ដែលនៅ ក្នុខឆ្លាយក្ដុំ ក្នុខជិតក្ដុំ នេះហៅថា រូបក្នុន្ធ វេទនា ណាមួយ ។ បេ ។ សញ្ចាណាមួយ ។ បេ ។ សង្គាណោមួយ ។ បេ ។ វិញ្ញាណណា មួយ ជាអតត អភាគត បច្ចុប្បន្ន វានិក្សត្ត វាន៍ក្រៅក្តី គ្រោត ត្រាតក ល្អត្ត ថោត៣បក្ខ ១៩១សក្ត វិញ្ញាណណា ដែលនៅ ក្នុងខ្លាយក្តុំ ក្នុងខំជិតក្តុំ ខេះហៅថា ព្រៃណក្ខន្ធ ពាក្យដូច្នេះ

មស្ដេះ សុត្តភ្លោត ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ មត្តទំ អត្ត មលក់តំ មត្តទំ ។

អាមន្តា ។ ឧឧ វុត្តិ ភក់តា នយោម ភិក្ខាវ និវុត្តិបថា អនិវិចឧបថា បញ្ជាត្តិបថា អស់ខ្លុំឈ្លា អស់ខ្លុំឈ្លាបុត្វា ឧ សម្ព័យខ្លុំ ឧ សម្ព័យស្បីខ្លុំ អប្បនិក្សាជា អមាណលំ ព្រាញលោហ៍ វិញ្ហាហ៍ ។ តាតមេ នយោ ។ យំ ភិក្ខាវ វូចំ មត់ទំ និវុច្ចិ

សីតិ តស្ប សមញា អយោស័តិ នស្ប បញ្ជាំ ឧ តស្ប សថ្ងា មគ្គីតិ ឧ តស្ប សថ្ងា ក់ស្ប តិតិ យា ឋ៩៣ ។ បេ។ យា សញា ។ បេ។ យេ សថ្ងាក ។ បេ។ យំ វិញ្ញាណំ មគ័តិ ជុំថ្ងៃ វិតិតិ វិបរិណិតិ សយោស័តិ តស្ប សថ្ងា អយោ-

ស់តំ តស្ប សមញា ម:សោស័ត តស្ប បញ្ចុំ

កែត វិចរិណត់ មយោសត់ តស្ប សង្គា មយោ-

ត់ឲ្យធ្វើគឺ៣២

សានក្សីត្រះស្បត្តម្ ។ ហើ ។ ចើយ្តែះ មតិត មាន សភាគត មាន ។ [ញ៨៤] អភិគ មាន អនាគត មានឬ ។ មើ ។ ក្រុងព្រះ មានព្រះភាគ ខ្ទង់ត្រាស់ថា ម្នាល់កំពុលផ្សាយ ធម៌ ៣ យ៉ៈង់នេះ ជាគន្ធដទៃតាក្យសម្រាប់និយាយគ្នា ជាគន្ធដទៃតាក្យសម្រាប់ហៅ ជា ងនិត្សនយ្យពណ៌ម្នា យុធតុតុន្ធសិស្សិស្សិស្សិ គុន្ធឃុំពេលប្រសិម្មេស គុន ្រឹស្សិត្រ មុខារ្ទុះនេះ នូឌុតខ្លាស់ ស្គ្រែសាម ស្គេត្តម្នាម ស្ដៃជុំល្អស្វាយ យុសគហៈ ជ័យលើឃុំ គូនម្នះទៀលណេក ដគ្ន ញយ៉ាង តេដ្ឋខម្មេច ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ រូបណា ដែលក្នុង សៅល្ខេក ហេតុសៀល្ខេក សៀយកល្ខេក ក្រែកែលស្នេក ឯយ សាស្រាត្រ ស្រាន្ស សាខាល្ខា ដីខ្លួនមុខ ហើរ នៅខ្លួន ខេន ថា មានហើយ ក្នុងភគត បញ្ជាតិនៃរូបនោះថា មានហើយ ក្នុងភគត មល្ខាស់ ស្នេស្ត្រ ស្នេង ខ្លួន ស្នេស្ត្រី មួយសាស្ត្រិ ហៅទូវរូបនោះថា និងមិនមានក្នុងអនាគត វេទនាណា ។ បេ ។ សញ្ចាណា ២ ២ ២ សង្គារទាំងឡាយណា ២ ២២ វិញ្ញាណណា ដែលកន្ទង់ទៅ:ហ័យ លេក់ទៅហើយ ទៅប្រាស់ហើយ ប្រសហើយ វាលសម្រាប់ហៅឡូវិញ្ញាណនោះថា មានហើយ ក្នុង អតីត ឈ្មោះខែវិញ្ចាណៈនោះថា មានហើយ ក្នុងអតីត ប្សាភ ញូន

င အေးလး ျပည္တဲ့ မရွိတဲ့ ေ အလး ျပည္တဲ့ အဂါလႏွ ត់តំ យំ ក់ក្បៅ រូខំ អជាតំ អភាតុកូតំ ភះិស្បីតំតំ សុខ្នាំ តុស្សូនតំ នុស្ស សម្នា ត់តំ តស្ប បញ្ចុំ ជ តស្ប ಸ್ಟ್ តែសុក្រ សុខ្លាំ ៩ ហេសិតិ យា ៤៤៣ ។ បេ សញ្ញា ។ ខេ។ យេ សញ្ញារា ។ ខេ។ វិញ្ញាឈំ អជាតំ អភាតុកូតំ កវិស្បត់តំ តស្ប សង្ខា កាស់វេត្ត ស្រា សត្ថា សុស្ស័ត្ត ស្បា ឧយន្ត តស្ប សន្តា មត្តិតិ ឧ តស្ប សង្ខា មយោៈ ស់តំ យំ ក់ត្បៅ រូបំ ជាតំ ចាតុកូតំ អត្តតំ តស្ប ស់ខ្ញុំ អត្ថត នស្ប សមញា អត្ថត នស្ប មញ្ចិត្ត ន តស្ប សម្លាំ មហេសីតិ ន តស្ប ការិស្សត្រៃ យា ប់ប្រ ។ ហេ ។ យា សញ្ញា ។ ហេ។

មភិធ្មូប៉ីដិក កយិវត្ថ

នៃវិញ្ចាណនោះថា មានហើយ ក្នុនអតីត ក១សម្រាប់ហៅទូវវិញ្ញាណ នោះថា មិនមាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក់ចាសម្រាប់ហៅខ្លុវិញ្ញាណនោះថា និងមិនមាន ក្នុងអនាគត ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ រូបណាដែលមិនទាន់កើត មិនទាន់កើត្រុកដ វាចាសម្រាប់ហៅនូវប្រនោះថា នឹងមាន ក្នុងអនា-គត ឈ្មោះនៃប្រនោះថា និងមាន ក្នុងអនាគត បញ្ជាត់នៃប្រនោះថានិង មាន ក្នុងអនាគត វាបាសម្រាប់ ហៅខូវប្រនោះថា មិនមាន ក្ងើបច្ចុប្បន្ ក់ចាស់ គ្រប់ ហៅនូវប្រនោះថា មិនមានហើយ ក្នុងអតីត ប៉េខនាណា ង លេ ង សញ្ជាណា ង លេ ង សង្គ័ារស្ដេទាក្រឈ្យា ង លេង វិញ្ញាណា ដែលមិនទាន់កើត មិនទាន់កើតប្រាកដ វាចាសម្រាប់ហៅ ទូវវិភាណនោះថា នឹងមាន ក្នុងអនាគត ឈ្មោះនៃវិញ្ហាណនោះថា នឹងមាន ក្នុងអនាគត បញ្ជាត់ នៅព្រាណ ខោះថា នឹងមាន ក្នុងនាគត ញូក ក្ វាចាសម្រាប់ហៅខ្ញុំវិញ្ញាណនោះថា មិនមាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សច្រាប់ហៅនូវវិញ្ញាណនោះថា មិនមាន ហើយក្នុងអតីត ម្នាលកិក្ខ ស់ដូស្វាយ វេល្ហា ដែលកើតហើយ កើតទ្រាកដហើយ កំពុសម្រាប់ ការប៉ុស្តែខោះណុ សុខ ឃុំខ្ពស់ពីនិ ហើរៈរុំខណែខោះណុ សុខ ឃុំខ្ កក់ពីដ ឧសាងទ្រាខែនេះណ លន ដឌ្គ០ចំពីនិ មុសសាងរត្តឈ្ម ក្សារិចពោះមា ក្នុងលេខណ៍កា ដូនកម្មន មុខហៅទីប្រែនោះស aboron aboun though though around the

630

យេ សង្ខាត ។ មេ។ យំ វិញ្ញាណំ ជាតំ មាតុកូតិ អគ្គិត តស្ប សង្ខា អគ្គិត តស្ប សមញា អត្តិតំ តស្ប បញ្ចត្តិ ១ តស្ប សង្គា អ:ហាស់តំ ន តស្ប សង្ខា ភាំស្បូត់តំ ៩មេ ទោ អំគ្គាវ នយោ ឧរុត្តិមថា អធិវិចឧបថា បញ្ជូនបថា អសន្តិឃ្លា អសន្តិឃ្លាបុត្វា ឧ សន្តិយន្តិ ឧ សន្តិ-យ៉ុស្សត្តិ អព្យុឌិត្តាដ្ឋា សម លេវ ព្រាញ្យលេវ វិញហ្វាំ យេខ នេះ ភិក្ខុវេ ៩ហេសុំ ឧក្គហ វស្សភ្ញា អ:ហេតុកាវៈ១ អក់យែវៈ១ ខេត្តកាវនា នេច: ម នយោ ជំរុត្តិបឋេ អនិវិចឧបថេ បញ្ជាតិប-ថេ ន កហើតទ្វំ ន បដិក្តោសិតព្វំ អមត្តិសុ ។ តំ ក់ស្បា លេខ ។ ខ្ញុំស្បាល្រស់ជាន់សារដែលខ្ អុត្តេ សុត្តល្ខេត ។ អាមស្តា ។ តែន វត្តពុំ អត់តំ អត្ត អភាកត់ អត្តតំ ។

សង្គារទាំដឡាយណា ។ បេ ។ វិញ្ញាណណា ដែលកើតហើយ កើតប្រាកដហើយ វាលាសម្រាប់ហៅខ្វាវិញ្ញាណនោះថា មាន ក្នុង បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះនៃវិញ្ហាណនោះថា មាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន បញ្ជាតិ រុខ្សែយ៉ាហាខោះណុ សន ឃុខ្លួលជិតិ ឃុលសាស្រែត្រៀយបា នោះថា មិនទានហើយ ក្នុងអតីត វាបាសម្រាប់ហៅនូវវិញ្ញាណនោះថា នឹងមិនមាន ក្នុងអភាគត ម្នាលកិក្ខាជំឡាយ ជមិញ យ៉ាង៍ នេះឯង ជា គន្ធដ៍នៃតាត្យសម្រាប់និយាយគ្នា ជាគន្ធង៍នៃតាត្យសម្រាប់ហៅ ជាគន្ធង៍ នៃសាក្យបញ្ជាត្តិ ជាជមិមិនច្រឡាក់ច្រឡាំ មិនជាប់ច្រឡាក់ច្រឡាំ មិនច្រឡាក ច្រឲ្យឥឡូវនេះ នឹងមិនច្រឡុកច្រឲ្យ ក្នុងអនាគត ជាធម្បីជល់អ្នកប្រាជ ស់ឌុសិធ យុសឧឃ: ជិស្សាលីយុ គុខមុះនៀលលេ្ច គិស ភិក្ខុជន្សាយ បុគ្គលទាំងឡាយណា ជាអ្នលើក១៩ មានភាក្យុជូចជា ទឹកក្រៀន ដាអយោតុកកខ ជាអភិយោជខ ជានត្ថិការ៖ បុគ្គលទាំង ញ ពួកនេះ មិនបានសភាល់ខ្ញុំពាក្យដែលគួតេះដៀល មិនបានសភាល់ខ្ញុំ ពាក្យដែលគួរហាមឃាត់ ក្នុងគន្ធង់នៃភាក្យសម្រាប់និយាយ ក្នុងគន្ធង់នៃ ពាក្យសម្រាប់ហៅ ក្នុងគន្ធឱនៃពាក្យបញ្ចត្តិ ។ ដំណើរនោះ គេព្រោះ លេតុធ្វី ។ ក្រោះទ្វាចអំពីការនិន្ទា ការបៀតបៀន និនិការប្រណាធិ អ្នកមិនគួរពោលថា អភិគមាន អនាគគមាន ដុំបេះខេ ។

សព្វមត្ថិទី៣៧

រាភិពព្រំពិត ១៨៨ភ្

អភិជ្ជបំពិល កស់វត្ត

(ឃុចុត្) ឧស្ស សង្ឃ ឯ សេឧស្ស ឯ មាលាស៊ា ឌុដ្ឋយោ ងម្សុទ្ធ វាស្សប្តូប ង្គំ ថ ឧទ្ធំ ពោច ឧទ្ទិស សុខ្មុខ ដូច្នេំ ឧទ្ធាតេ ច្ចនិត្តពេល ច្ចទីដុង្គ តរូណច្ចកិត្ត ៩ សេ មា មា ប្រុស្តិ៍ ជា ខេង ខោម 1050 តរុច្ចនៃ ខ្ទុខិតតយើ ខ្ទុប្បីដូតេ តរួលច្ចេះ មាន់ ស្នុំ ម្នុំ ខ្ពស់ ខ្ពស់ ខ្ពស់ ខេត្ត ខេត្ 11 E សេ ៩ ៩៥៣ ជា នេះ នេះ នេះ ខ្លាំ ខ្លាំ នេះ នេះ ខេត្ត ខេត្ ត្រូវបានចំពុះដី មានិឌីស្នំខេត្ត តិស្នាត្តភាព-ಏಕ್ಷ ។ ប្រេ ។ ದಣಮ ជុំក្ខ ឧទ្ ে জ্য (1,5) មានព្យ ಬರಿದ. អភាគ ពុទ្ធ 1012 សព្វត្តិវិត្យិត ឧទិរុឌ្យ សលេខទិរុឌ្ដេ ខ្មាញ

(៣៨៤) កក្ក សន្ទ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះផគ្គុណមានអាយុ ជានក្រាបទូលភាក្សនេះ ចនោះត្រុះមានត្រុះកាន់ថា បភិត្តព្រះអង្គដំ ចម្រេន កាលព្រះពុទ្ធ ជាអតីត មានដំណើយេកយូរកាត់បដ់ហេយ មាន ថ្មវិកាត់បដ្តលើយ មានវដ្ត:អស់ហើយ ប្រក្រឹត្តឥន្ធឥន្ធវទុក្ខទាំងពួជយើយ ប ្រុងបរន់ព្យានហើយ បុគ្គលកាលបញ្ជាត្ត គេហ្វីបញ្ជាត់ដោយចត្តណា ចត្ នោះ មានឲ្យ ១០០០ បតិត្រព្រះអង្គដឹងម្រើន ជិក្កនោះ មានឲ្យ ៦០០៦ បតិត្រព្រះអង្គដីចម្រើន កាលទ្រះពុទ្ធ ជាអតិត មានដំណើយពេហ្គរ កាត់បង់ហើយ មានផ្ទុំកាត់បង់ហើយ មានវង្គៈអស់ហើយ កន្ទង់ទូវទុក្ខគង់ត្បូងហើយ ខ្រង់បនៃគ្នានហើយ បុគ្គល សាលបត្តាត គហ្វីបញ្ជាត់ដោយចិត្តណា ចិត្តនោះ មានឬ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាប់ ឋា ម្នាលផគ្គុណ កាលទ្រះពុទ្ធ ជាអភិត មានដំណើយតយូកោតបង់ ហើយ មានផ្ទុំវកាត់បង់ហើយ មានវដ្តៈអស់ហើយ ប្រព្រឹត្តកន្ធង៍នូវទុក្ខ ទាំងតួង ហើយ ទ្រង់បនៃត្វានហើយ បុគ្គល កាលបញ្ជាត្ត គប្បបញ្ជាត្ត ដោយធម្មិយា ធម៌ខោះ ឧទមាខ្យះ ឯ ជែ ឯ សហផ្ទិយ ។ បេ ។ ម្ចាល់ផ្ទុំណ កាលព្រះពុទ្ធ ជាអគិត ដំណើរយ៍គយូកោត់បន់ហើយ មានផ្លូវភាគបន៍ហើយ មានវដ្តៈអស់ហើយ ប្រព្រឹត្តកន្ទង់ខ្លុំខុត្តកាន់ព្ទង់ហើយ ខ្វន់បរិនិញ្ជាន់ហើយ បុគ្គល កាល

ស្សាធ្វេក ស្សាធ្វេក មេស្ត្រ ស្នាស្ត្រ ។ ហ៍ ឧ វត្តព្វំ អភិភិ អត្តត់ អាម្តា ។ ត្រ (៣៨៦) អតីត អតីត ។ អាមជា សាយទាំប ខេឌ្ឌ ស្ថានល្ខេ មល់ ជំនើ កោ តឧហ្ម ក្រុសលំ សោ ដិតលើ ឧត្តិ ស្មេស្ត អស់ ត់ដេ យោទ ភាព ត់ដេ មោយោ នឧហុ អគុសលំ សោ ឯតយោ ត់ច្នេះ កាសលត្តិ អត្តៅ សុទ្ធព្រះតិ ។ អមស្គា ។ តេច ហ ខ វត្ត្ អត់ត អត្ត

ជ វត្តូំ មខាត់ទំ អត្តិ ។ ។ ឧឧ វុទ្ធិ ភភាភា ភាពរឿកាប អភ្ ភគ្គាវេ អាយារៈ អស្ ກະສາ န္နီးနီ နီကာလီ နဲ့နမ္ဗို អភិ សភ ខាមរិត្តអារី អង្គ ខាតរិជ្ជា អុម្ភេច ត្តា ព

សព្វបត្តិពិតថា

គហ្វីបភាក្តុ ដោយចិត្តណា ចិត្តនោះ មិនមានទេ ភាក្ស សន្ទិត្តស្រះហ៍នៃតំ រ ម្នេ រ ក្មេដុំប៉ោះ ប៉េមកូនម៉ឺយេហេលុ អត្តមាន ដូច្នេះ េ ។

(៣៨៦) អភិភ មានឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះខន្វក:មានអាយុ ពុខ ភោលពាក្យខេះថា លោក: មាន ហើយក្នុងកាលមុខ លោក នោះ ជាអកុសល លោកៈនោះ មិនមានក្នុងកាលឥឡូវនេះ នេះជាកុសល រពេស: មានហើយក្នុងតាលមុំន ។ ២។ មេហៈ មានហើយក្នុងតាល មុន មោហៈនោះ ជាអកុសល មោហៈនោះ មិនមានក្នុងកាលឥឡូវ នេះ ខេះដាកុសល ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អេ ។ បេ ដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា អតីតមាន ដូច្នេះទេ ។

(៣៨៧) អ្នកមិនគួរពោលថា អភាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រុង[គ្រះ មានព្រះភាគខ្រន់គ្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសេចក្តីគ្រេកគ្រកាល មាន សេចក្តីតែវាយមាន ចំណង៍មាន ក្នុងឥតទ្វើង្កាវាហារ វិញ្ហាណដែល តាន់នៅក្នុងកពុទ្ធត្រាកហារនោះ កំហុតលាស់ឡើន វិញ្ញាណដែលតាំង នៅក្នុងភពទ្យុីងាកហាណោ លូតលាស់ហើយ ការចុះកាន់នាមរូប គឺមាន ភ្នំឥតពទ្ធាំភ្នំព្រហាវនោះ ត្រាវចុះកាន់នាមរូប មានក្នុងភពទ្ធាំភ្នំព្រហាវណា

សស្លាកនំ (ធ្វៀ យត្ត អត្តិ សស្លាកនំ (ធ្វៀ អត្តិ តត្ត អយតិ បុខត្តក់កំខំពូត្តិ យត្ត អត្តិ អាយតិ បុខត្ត-ក់កំខំពូត្តិ អត្តិ តត្តា អាយតិ ជាតិជាមរណ៍ យត្ត អត្តិ អាយតិ ជាតិជាមរណ៍ សសោកត្តិ^(១) កិត្តាប់ សដៅ សនុទាយាសត្តិ នោម ដស្បេ ខេ កិត្តប់ អាហាប...

វិញ្ញាណេ ចេ កិត្តាវេ អយាប អត្តិ រាគោ អត្តិ ឧច្ចិ ។ ចេ។ សជើ សានចាយាសជ្ជិ នោមីតិ អត្តោវ សុត្តាខ្លានិ ។ អមន្តា ។ គេខ ហិ ខ វត្តព្យេ^(b) អភាគនិ អត្តិតិ ។

antin naiquina ការចម្រើយឡីង នៃសង្គាល់និទ្យាយ គឺមាន ក្នុងការឡឹងអាយាយមាន តារចម្បីមាឡីង ដែលឆ្នាំទេវិស្សាយ មាន ក្នុងកេទ្យឹង្ហាយយោ ការកើតក្នុងភព្ថិតទៅទៀត ក៏មាន ក្នុងភព្វិត្តាកហារនោះ ការកើរ ក្នុងភពថ្មីតទៅទៀត មាន ក្នុងភពទ្បីភ្នាកហាះណា ជាតិជាមរណៈគរទៅ ក៏មានក្នុងតរាឲ្យភ្នាកហារនោះ ជាត់ជាម ណេ:តទៅ មាន ក្នុងតរាទ្យិស៊ាnហារណា ម្នាល់កិច្ចមានទ្ប័យ តថាគត់គោលខ្លាំកពទ្បីភ្នាក់ហារនោះ ស ៤៤៤០ ដោយ ហេ ៤ ៤៤០ ដោយ ដំហ្វ ៤៤៤០ ដោយ ហេ ១ ក្ដី ១ ខ្លើ ។ ចន្ទល់ ម្នាលក់ត្នាន់ទ្វាយ បេក្ខន៍ដុស្សាហារ ... ម្នាលក់ក្នុនាន៍. ទ្វាយ បេត្តដ៍មានាសញ្ចេតនាហារ . . . គ្នាលក់ក្ខុព៌ន៍ទ្វាយ បើ សេចក្តីត្រួតត្រអាលមាន សេចក្តីកោយមាន ក្នុងវិញ្ញាណាហារ ។ បេ។ តថាគតរតាលថា ប្រកបដោយធូល ប្រកបដោយសេចក្តីបង្អៀតបង្អ័ល ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូក្រឬ ។ អេ ។ បេដូច្នោះ អ្នកមិនគួបភាល ថា អនាគត មាន ដូ<u>វចេះ</u>ខេ ៗ

[ញ៨៨] អភាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងត្រះមានត្រះ
កាត[ឲ្ងតែត្រាស់ថា ម្នាល់កក្តុខាំងឡាយ បើសេចក្តីត្រេតត្រកាល មិន
មាន សេចក្តីតែកាយ មិនមាន ចំណង់ មិនមាន ក្នុងកពទ្ធិត្តាកហារ
វិញ្ញាណដែលមិនតាំងនៅ ក្នុងកពទ្ធិត្តាកហារនោះ ក៏មិនហូតសាស់
ញា ទៀង វិញ្ញាណដែលមិនតាំងនៅ ក្នុងកពទ្ធិត្តាកហារនោះ ក៏មិនហូតសាស់
ឡើង វិញ្ញាណដែលមិនតាំងនៅ ក្នុងកពទ្ធិត្តាកហារណា មិនហូត
សាស់ហើយ ការចុះកាន់នាមរូប ក៏មិនមាន ក្នុងកពទ្ធិត្តាកហារនោះ

សម្បារត្តិគឺពេក

ការចុះកាន់នាមរូប មិនមាន ក្នុងកពទ្ធិត្តាកបារណា សេចក្តីបប្រើប នៃ សង្គារគាំងឡាយ ក៏មិនមាន ក្នុងកព្យាធ្លាក់ហារនោះ សេចក្តីចម្រើន នៃ សង្គារទាំងឡាយ មិនមាន ក្នុងឥតឡិត្តិរាពហាណោ ការកើតក្នុងកព្វឹត *ទៅទៀត ក៏*មិនមាន ក្នុងភព្យុង្ខាកហារនោះ ការកើតក្នុងភពថ្មីតទៅ ស្វេត មិនមាន ក្នុងភព្វិត្តិភាពហាណោ ជាតិជាមណេ:តទៅ ក៏មិន មានក្នុងកពុទ្ធាភ្នាក់ហារនោះ ជាភិជ្ជាមរណៈភពទៅទៀត មិនមាន ក្នុង កពុទ្ធភ្នាក់ហាណោ ម្នាលក់ក្នុងជំឡាយ គមាគត:ពាល ខ្លុវកពុទ្ធភ្នា. រាហារនោះថា មិនប្រគបដោយសោក មិនប្រគបដោយធូលី មិនប្រគប ដោយសេចតួចង្អៀតចង្អួល មាលកិត្តទាំងឡាយ បេក្ខង់ផស្សាហារ... ម្នាលក់ក្នុខាំងឡាយ បើក្នុងមនោស់ វេញ្ត្រនាហារ ... ម្នាលក់ក្នុខាំងឡាយ បើសេចក្តីត្រួកគ្រួអាល មិនមាន សេចក្តីក្រោយ មិនមាន ។ បេ។ ក្នុវិញ្ញាណ្ឌហា៖ គ្នល់គត់ព្រាលថា មិនប្រកបដោយធ្លូលី មិនប្រកប ទី ញ ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អ័ល ភាក្សដូច្នេះ មានក្នុងត្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ លើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា អនាគត មាន ដូច្នេះទេ ។

ចច់ សព្វមត្តិភិតថា ។

ខាមរិពទារី មុខម្នាំ ខុខ ១២ មុខ្មែរ ប្រែពេធ នត្ត សង្ខារាន វុឌ្យ នត្ត តគ្គ អយត ឧទ្ធិ អាយទ័ បុធ្យាវក់ធំពុទ្ធិ ಯ ಕ್ಲಿ តត្ត អាយត់ ជាតិជាមរណ៍ យគ្ ಕುದ್ದು ಕ್ರಾಪ್ತ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ អន់ចាលាទាខ្ញុំ រុយគ្ន ៩ទៅ ខេ មួយ មួយ-ខេ កំត្ឋា អយាប... ប្រ...មនោសព្យេត្តយ វិញា ណេ ខេ កំគ្នា។ អយាប ឧត្តិ ភះតា ។ បេ។ អាជំ អសុទាយាសស្តិ វេសម៉ូតិ អាត្តៅ ហំ ឧ វត្តត្វំ ស្តី ត្រែត ។ អាមត្តា ។ តែជ អភាគតំ អត្តិ

សពុមគ្គីតិតថា

អត់តំ ១ភ្វាត៌កបា

(យមុប) ពតិតใច្ចី ១៦ ពតិតវិច្ចី អង្គឹម្

អព៌ត ១ភ្នាត់កហ

(៣៨៩) ១ទូទាំងឡាយ ជាអតីតឬ ។ ហើ ។ អតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ។ មាយឥន: ជា អភិតឬ ។ អើ ។ អតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះ ខេ ។ ខេ ។ ៣តុ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ អតីត មានឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ខន្ទ ៣គុ អាយតនៈ ជាអភភ ឬ ។ គើ ។ អតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ (៣៩០) ខន្ទាំងឡាយ ជាអភាគជ្ ។ អើ ។ អភា-គត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ អាយត់នេះ ជាអនាគតឬ ។ អើ ។ អនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួបពាល យាងនេះ ខេ ។ បេ។ ៣គុ ជាអនាគតឬ ។ អ៊េ ។ អនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ ខន្ធ ជាគុ អាយតនៈ ជាអនាគតឬ ។ អេ ។ អនាគត មានៗ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (ឃុង) ១និស្ឌសិរាណ យុណជំណឹង ៣ជំណឹង សេខសំ ភ

1.3.1

ហើ ។ ១ដូទាំងឡាយ ជាពេតិត ពេតិត មានឬ ។ ព្រកបិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ មើ ។ មាយតនៈ ជាមតិត មតិត មានឬ ។ ពួកបិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ជាតុ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ ពើ ។ ជាតុ ជាមតិត មតិត មានឬ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ១ន្ធ ជាតុ មាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ មើ ។ ១ន្ធ ជាតុ មាយតនៈ ជាអតិត អតិត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ ។

(ញ ៩ ២) ១នូទាំង ឲ្យាយ ដាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ។ កាយគនៈ ដាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មាន ឬ ។ អេ ។ កាយគនៈ ជាអនាគត អនាគត មាន ឬ ។ អ្នកមិន គួរ មិន គួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ។ កាយគនៈ ដាមនាគត អនាគត មាន ឬ ។ អ្នក មិន គួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ជា គុ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មាន ឬ ។ អេ ។ ជាគុ ជាអនាគត អនាគត មាន ឬ ។ អ្នកមិន គួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ១ន្ធ ជាគុ អាយគនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មាន ឬ ។ អេ ។ ជាគុ ជាអនាគត អនាគត មាន ឬ ។ អ្នកមិន គួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ១ន្ធ ជាគុ អាយគនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មាន ឬ ។ អេ ។ ១ន្ធ ជាគុ អាយគនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន ឬ ។ អ្នកមិន គួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

(យុស្ស) អស្ស ១៦ អស្ង ១៦១ ១ ២-

បង្គុំ រ មាគយី រ ជជ៌ពវិច្ចិ មាលឧច្ច ជជ៌ពវិច្ចិ លោ, រុឌី ម៉េ រ តេ រ កម្មខ្ល មាលឧច្ច មង្គុខ គយី រ ជជំពវិច្ចិ ១យំ ជជំពវិច្ចិ បង្គំខ្ល រ ប

ខេត្តិត ។ ជ ហេវិ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អតីតំ ភាគុ

អត្តម្នាធិន ១ អាមស្លា ១ បច្ចុប្បត្តិ ជាតុ បច្ចុប្បត្តិ

បង្គុំង. ជ ប លេខ ដុងស្នំ ឯ ក ក ដង្គុំ ១៤-

ជាតុអាយតជំ អត់តំ ជត្តំតំ ។ អាមជ្ជា ។ បត្

ត្រីទី ១៥២ នៃមាលឧទ ពត់ពិទី ខន្ទំ ។ ខ

សេរ ដ្ឋាញ ។ ខេ ។

(៣៩៤) មស្អង្គ ១ព្ មស្អង្ សេតស៊ំ ឯ ឧជំជម្រឹ ឧឧធិឧបិទិ ಿ ಬಿ ១គ្ន សេរ ដូច ។ មេ ។ ម្សាស្ស ។ បេ ។ អយកត់ ភាតុ មេលក់តំ ។ ខេ ។ អនាក់តំ *ភាតុអាយត*ជំ ឧត្តិតិ ។ ត្តជំពិទ្ធី ស្និយស់មាលសទូ ត្តជំពិទ្ធី សារ វត្តត្វេ ១ បេ ១

អភិប្បច្ចិត្តថា ១២៨ភ្ន

(លា៩៣) ១3 ៣៦ខា្យាយ ជាកាតិត កាតិត បិមហានឬ ។ ម្ដេក ១និសត្ថសិកា យុកជំណិន ក្ខិណិន កូនសុខកំ ភ ដុម មិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។បេ។ អាយកនៈ ជាអភិត អភិត មិន ង មាលមខ: ខ្លាស់ជានៃ ជជំនាំ ឬ ។ អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ អភិត មិនមានឬ ។ អើ ។ ភាគុ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អាយភនៈ ជាអតីត អតីត មិនមានឬ ។ អើ សេខនេះ ជាជន់ពិនិ ជន់ជានិ គុនសន្ស ឯ មិប្អនុម័យសេ ក្ដេង 18:10 7 10 7

(៣៩៤) ១នួទាំឪឡាយ យ៉ាអនាគត អនាគត មិនមាន
ឬ ។ អើ ។ ១នួទាំឪឡាយ យ៉ាបក្ខប្បន្ន បក្ខប្បន្ន មិនមានឬ ។
អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ អាយតន: ជាអនាគត ។ បេ ។
ណតុ ជាអនាគត ។ បេ ។ ១នួ ៣គុ អាយតន: ជាអនាគត
អនាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ ១នួ ៣គុ អាយតន: ជាបក្ខប្បន្ន
បក្ខប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

(ឃ។ q) អង្គុន្ត វិត្ត ១ សេខ ឯ មាគសី រ អន្ទុ រិត្ត អន្ទុំ ឯ ប សេរ ន្ទ្រប់ ឯ នេ ឯ មាលសប្ទ័ ឯ មាតស្លី ឯ មស្មូ វិតូ ខ លេវ វត្តទេ ។ ខេ ។ អតីតំ រួម ា សឧស ា កស្ម ខ្លែ សុទ្*ម* ១ ខ សច្ចី ។ មានឃ ។ មុខខ្ល វិត មុខ្ល ។ ច សេវ វត្តទ្វ ។ បេ។

(យុង១) ដល់ឧឌ វិត្ ១ ដើរ ឯ មានដី ឯ មលៈភព្រំ មគ្គីត ។ ជ ហៅ វត្តព្វ ។ បេ ។ ដល់ខុស្ត រិត្ត មាល់ឧច្ច ឯ គេ ឯ ដល់ខុស្ត វិត្ត ជាតុ ។ បេ។ អភាគតំ រូបំ ខេត្តតាតុអាយត្នត្តិ ។ មាគយី ឯ កលមខ្ល វិតូ អង្គិទ្ ឯ ៤ ស្សេ វត្តត្វេ ១ បេ។

(យុង) ឧជ៌ឧរិទ្ទិ រិត្ ៦ ខេំ ឧជ៌ឧរិទ្ធិ រិត្ត អង្គុំនួ មានឃើ ។ អន្តម្នុំ ១ យ៉ា អន្តម្នុំ ។ មិន ។ ខ ឈ្មេងខ្មែំ ឯពេង ពេញ់លើទី វិត្ មាលឧត្តងពេង ារពីត ខត្តពើកេវា

(លា៤៤) ១និ ម្ចាំក ជាកម្មសិក្គិត ស្គ្រា ភ ស្គែ ជាបម្គម មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ទេ ។ លេ ។ ៣៤៧នៈ គឺ រូប ជាអតីតឬ ។ អើ ។ រូប ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ រទាល យ៉ាន៍នេះទេ ។ មេ។ ៣គុ គឺប្រ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ ប្រ ជាអតិត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ ១ន្ធ ៣គុ អាយតនៈ គឺរួម ជាអតីតឬ ។ អើ ។ រួម ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៦) ១ន្ទ គឺរូប ជាអនាគតឬ ។ អើ ។ រូប ជាអនាគត មានហ្វ ។ អ្នកមិនគួរព្រាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ អាយភនៈ គឺរ៉ូប ជាអនាគតឬ ។ បេ។ ៣គុ គឺរូប ជាអនាគត ។ បេ ។ ខន្ធ ៣ភ្ អាយតនៈ គឺរូប ជាអនាគត់ថ្ម ។ អើ ។ រូប ជាអនា-គត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ។

អើ ។ ១ន្ធ គឺរូប ជាអភិត រូប ជាអភិត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ស្រាស្ ណុងខ្លះទេ ១ សេ ១ មាយតនៈ គរ្ទែ ដ្ចេចច្ចុប្បន្ន ១ សេ ១

ារភិធិឬបិធីពេ ១២វគ្គ

ռေးရဲဂါ ဦ နည္း သည္ ရက္သည္ အမ်ိဳး ကို အမ်ိဳး ကို အမ်ိဳး ខាស់មាលសត្វ ពត់ពិទ្រី វិត្ត អង្គ័យ ឯ មានយ ឯ អត់តំ រ៉ូប៉ ១០ ជាតុអយត់ មត់តំ រ៉ូប៉ អត្តតំ ។ ខ លេដូ វត្តិសិ ឯ គេ ឯ

ယြရရ) စည်းစပါတီ့ သိစ္တ ချေးလို့ပါ စည်းစပါတီ့ သို့စ តន្ទំគ្ន ។ មកស ។ មយុងខ្លះ រំពុំ ១(សំ មសុងខ្ល រិត្ត អង្គុខ ៤ ខ សេត្ត ខ្ពុំ ជា ៤ គឺ គឺ ច្រឹត្ត វិត្ត មាលសត្វ ឯតេឯ ឧជ៌សិទ្ធិ វិត្ត ២២ ឯនេឯ ត្តជំនាំទី ជំនួ សនិយ្យសាលសត្វ ពជ៌ជាទ្វី ជំនួ ត្រូង ។ មាត់ ។ ត្រាមខ្លាំ ១០២២ មេកាលខេត្ មលក់ រុំ មត្តិ ។ ជ ហេវ ត្រៃព្យុ ។ បេ។ (प्यत्प) सथ्य रेत कारी सथ्य रेत उर्देश र មានឃ រ ពជំពាំទី នៃ ១ ស៉េ ពជំពាំទី នៃ ខុខ្មុំ រ ១ លេ ស្ត្រាំ ៤ ខេត្ត មុខ្ពុំ មុខាមព្វ

រាភ័យព្រះជា ១៧ជំនួ

ត្រូវនៃ តែ ឃុកជំពុំនៃ សុខ៤ ឯ ប្រេង ១និ ឃុម សុឈុមនៈ គឺប្រ ជាអតីត ប្រ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ 10 7 10 7

(ឃុំ ៤) ១និ ម្ហាំ ពុធជំណិនិ តែ ពុធជំណិនិ សុខសិ ភ អេ ។ ខន្ធ គឺរូប ជាអនាគត រូប ជាអនាគត មានឬ ។ អ្នកមិន គួរភោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ អាយៈតនៈ គឺ រួច ជាបច្ចុប្បន្ន។ បេ។ យនុ គឺប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ ១នួ យនុ អាយៈននៈ គឺប្រ ជា រូប ជាអនាគត រូប ជាអនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង 18:10 7 107

(៣៩៩) ១១ គីប្រ ជាអភិត រូប ជាអភិត មិនមាខឬ ។ អើ ។ ១និ ម្ណុំ យុសស្ពានិ សែ យុសសំពិនិ គុខសុខសំ ឯ ឯមគុនម៉យ្យេស យ៉ាន៍នេះទេ ។ បេ។ អាយុតនៈ គឺរូប ជាអតីត ។ បេ។

หลือ หลุกลึกปา

មត្តខ្លុំ ខ្លុំ ខាត់ ឯពេធ គម្ពុខ ខេត្តនៅនៃ-មាលឧទ្ទ កុខ្មុំ រិត្ត បន្ទំនំ ឯ មាកយ ឯ ឯជំពិថ្មី င်္ဂြာ အဗိဗာဆ်ကကေဆင့္ ဝင္ဂ်ာဒီ နိဂ္ဂ ဗေန္တန္ ហេវ វត្ត:ត្វ ។ មេ ។ មេខាក់តំ រូបំ ១ ទោ្វ មេខាក់តំ វិត្ត ខង្គំម ឯ មាគយ ឯ ឧជ័ជវិទ្ធី វិត្ត សដេ មលកត់ រ៉ូចូំ សយុធថ្ងំ ១ ខេ។ មលុកតំ រ៉ូចូំ ជាតុ ។ បេ។ អល់កត់ រូបំ ទន្តាតុអយ់តនំ អ-សភត្ត វិត ខុស្ត ឯ មានឃ រ ឧជំជាថ្មី វិធ សនិយ្យមាលសេទ ឧដិជាទី វិត ខេង្គម ឯ ខ សេរ អត់តា ឋជនា ។ បេ។ អត់តា សង្ខាត ។ បេ។ ಚണ ಉ

ណត្ គឺរូប ជាកេត្ត ១ លេ ១ ១ភូ មាត្ មាយគនៈ គឺរូប ប៉ាបតិត រូប ជាអតីត មិនមានឬ ។ ហើ ។ ១៤ ៣គុ ៣២គនៈ គីរូប ថា 12 ។ បេ ។ ១១ គឺប្រ ជាអភាគត ប្រ ជាអភាគត មិនមានប្ ។ មេ ។ ១ខិ ម្ហែ ឃុលជំណិទិ លែ ឃុលជំណិទិ គួនសេខ៤ ភ មិប មិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។បេ។ វាយតនៈ គឺរួប ជាអនាគត ។ បេ។ ជាតុ គរុប ជាអនាគត ។ បេ។ ១ន្ទ ជាតុ សយឥន: មិនមានប្តី ។ គេ ។ ១ន្ទ គរុប ជាអនាគត រូប ជាអនាគត សាន់ មាកាននៈ ម្ហាំ ជាជាជំណីនិ កែ ជាជាជំណីនិ គុខសុខសំ រ អ្នកមន្ត្រីព្រោល យ៉ាងខ្លះខេ ។ បេ ។ វេទនា ជាអតិត ។ បេ ។ ស្តា ដាអត់ត ។ បេ ។ សង្គារទាំងឡាយ ជាអត់ត ។ បេ ។ ញ ் (៤០០) ១ន្ធ គឺ វិញ្ញាណ ជាអតិតឬ ។ មើ ។ វិញ្ញាណ ជា អត្ត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាង់នេះ ខេ ។ បេ ។ អាយ-តនៈ គរិញាណ ជាអភិក ។ បេ ។ ៣តុ គវិញាណ ជាអតិត ។ បេ ។ ធាតុ អាយភន: គឺវិញ្ញាណ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(၆၀၈) မက္ကရီ ဒိုက္ကာလို စရောရီ មានស រ មានមនុ រួយមេខា មន្ទ័ន្ទ រ ខ រាសុ វត្ត:၅ ។ មេ។ មស្គត់ វិញ្ញាណំ ភាយគនំ ។ មេ។ អភាគត់ វិញ្ញា លំ ១៩ ១ ២១ អភាគត់ វិញ្ញា លំ ១ខ្នាតុអាយតខេត្ត ។ អាមស្តា ។ អសក្ត វិញា-ឈំ អគ្គិត ។ ១ ហេវុ វត្តគ្វេ ។ ខេ។

(၂၈၁၉) အခ်င်္ကါဇ္ဇီ နည္သာဟာ စအေ အခ်င်္ကါဇ္ဇီ រ្ថុយហេ មន្ទិន ៤ មានស ៤ មន្ទុខ រួយហេ ៤សេ អត់សំវិញ្ញា ណំ អត្តិតំ ។ ៤ ប្រេះ វត្តិត្យូ ។ ៤ ។ ជជំពុំ រួយឈ្លៃ មាលឧទូ ឯ ជេ ឯ ជជំពុំថ្ងឺ န်က္ကာလ[ိ] ဆရာ ၅ (၁၅ ၁၅ ၁၅ နိုင္တာ လ^{ို} ၁၄-ស្នង ស្រីព្យំ រួមសាលា អង្គ័ន្ អាមត្តា ។ អតីត វិញ្ចាសំ ១ធ្នូពាតុអាយត្តខំ អត្ត វិញ្ញាណ៍ អត្តិត ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(၉၀ယ) ရရိုဂါဦး နည္သာဟာ စည္ေရာင္ရွိ ಕ್ಷಮ ಉತ್ಪತ್ತ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟು ಕ್ಷಮ ಗುಣ್ಣು ಕಟ್ಟು អស្តសំ វិញ្ញា ឈំ អត្តីសំ ។ ៩ ស្រៅ វត្តត្វេ ។ មេ។

នូវពីកោ កង្គិចិទ្ធារាក៍អា

(៤០១) ១នូ គឺវិញ្ញារាល ជាមានាគស្គម ហើម វិញ្ញារាយ ប៉ា អខាគត មានឬ ។ អ្នកមនុគ្គព្រាល យ៉ាងខែ៖៖៖ ។ បេ។ អាយករៈ គឺវិញ្ហាណ ជាមេខាគត ប្របប ៣ភ្ គឺវិញ្ញាណ ជាមេខាផត ប្របប ញ ខន្ធ ជាតុ អាយតខៈ គឺវិញ្ញាណ ជាមនាគតប្ ។ ហើ ។ វិញ្ញាណ ជាអនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ (៤០៤) ១និ ម្យុយាហ យុពជ័ពវិទិ រួយហេ យុពជ័ពវិទិ

មានឬ ។ អេ ។ ១ន្ទ គឺ ក្រាណ ជាអតីត វិញាណ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ អាយកនៈ គឺវិញាណ ជា បច្ចុប្បន្ន ។ បេ។ ៣គុ គរិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ។ ១ខ្លួ ៣គុ មាណ្ឌនៈ ម្បូយ្យាហាយាលដំណីន ដូច្នោយ យុលជំណឹង សុខថ្មី រ មេ រ ១ន្ទ លក្ខ អយតនៈ គឺពៃ្រាណ ជាអតីត វិញ្ញាណ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ។

(៤០៧) ១និ ម្សុយ្យាហា យុកជំណិនិ វូយ្យាហា យុកជំណិនិ y เห็ y จรู สโภภณ វេញ្ហណ ជាអនាគត ជាអនុគេត មានឬ ។ អ្នកទិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ

ឧជំជាទី រួយ ហុ មាលឧទ្ធ ៤ ខេ ៤ ឧជ៌ពិទី န္တာဟု လည္း ရက္ေရး ရင္ခ်ားကို မွန္လာ-និងលេខចូ ខេត្តប្តី មួយ ហូ មន្ទិស ។ អាមន្តា ។ អស្តត់ វិញ្ញាណ៍ ខន្ធភាតុអាយុភន៍ អស្តក់ វិញ្ហា សភ្នំ មន្ទ្រី ។ ១ ហេវ វគ្គព្យ ។ មេ។

(៤០៤) មត្តខ្លំ មួយ ស្គ្រា មត្តខ្លំ មួយ -ហុ ខង្គ រមេនយ រ ឧជំណីទុំ រួយហេ ស្យៀ ឧជ្ជន្រ្តី រ៉ូណាហ្ ខង្គម ។ ខ សេរ រុឌ្សនិ ។ ខេ ។ អត់នំ រំញាល់ អាយុនធំ ។ ខេ ។ មត់នំ វិញ្ហាណ៍ ជាតុ ។ មេ។ អត់តំ វិញ្ហាណំ ១៤ ជាតុ-មាលឧត្ត ម្នាស់ ប្រុស្ស ៤ មាន ។ វិញ្ហាណំ ឧត្តិត ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។

ြုံပုံ ၂ မသမန္တ ဒီယာက္ စက်ော ရသမန္ រួយហេ ខុខ្ខំខ្លួន រ មានស រ ឧជំនាំទី រួយៈ ဥင္ငံရီဦး နည္သူလာ ၁င္ငံရီဦး ឧត្ត

ារគឺត ខ្សាភិពវា

សយតនៈ គឺវិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ។ ៣គុ គឺវិញាណ ជាបច្ចុប្បន ។ បេង ខន្ទ យាគុ អាយាននេះ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មានហ្វ អេរី ។ ១ន្ទ ៣តុ អាឃតនៈ គារិញ្ញាណ ជាជនាគត វិញ្ញាណ ជាជនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (៤០៤) ១ន្ធ គឺវិញ្ញាណ ជាអតិត វិញ្ញាណ ជាអតិត មិនមាន ។ គេ ។ ១ន្ទ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ៗ អ្នកមិនគួរេភាល យ៉ាង៍ខេះខេ ៗបេ។ អាយតន: គឺវិញ្ចាណ ជាអត់ត ។ បេ។ ជាតុ គឺវិញ្ចាណ ជាអត់ត ។ បេ។ ខន្ធ ធាតុ អាយតនៈ គឺវិញាណ ជាអតីត វិញាណ ជាអតីត មិនមាន ឬ ។ អើ ។ ១ន្ទ ៣តុ ភាយគនៈ គឺវិញ្ហាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរ គោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ (៤០៤) ខន្ធគឺពិញាណ ជាអនាគត វិញាណ ជាអនាគត មិនមាន ញ

ស្តែរអ្នក ខានិងប្រាហា យុណ្ណា ស្រួលាខា ស្ពេល ស្រួលាខិត្តខេស្នា ភ

មាតស៊ី ឯ ឧទ័ពិទ្រី រួយ៉ាហ្ស ១ទិខាន់មាលនេកូ សា ១ទិខាន់មាលមក្ កាសនេះ រួយ៉ាហ្យ បន្ទ័ន្ទ ឯ សា ១ទិខាន់មាលមក្ កាសនេះ រួយ៉ាហ្យ បន្ទ័ន្ទ ឯ សា ១ទិខាន់មាលមក្ កាសនេះ រួយ៉ាហ្យ បន្ទ័ន្ទ ឯ

စင္စ္မြန္ ႏီကာလကို သန္နာ ၅ ၃ (ေပး) နေရာ ၅ ၅ (၁၅

[៤០៦] ឧ វត្តត្វំ អតីតាលាកតា ១៣ ជាតុ
អាយុតន នគ្គិ ចេត្តេតំ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ វត្ត កក់តា តយោម កិត្តាវ ស្ថិត្តបដា អនិវចឧបថា បញ្ជាត្តិបដា ។ បេ ។ វិញ្ជុំហើត អគ្គៅ សុត្តៈខ្លាត់។ អាមន្តា ។ នេង ហំ ង វត្តទ្វំ អតីតាលាកតា

(៤០៧) អតីតាលកតា ១៣ ជាតុ អាយតនំ នេត្តិ (១(គេតិ ។ អាមន្តា ។ ១៩ វ៉ូស្គុំ កក់តា យំ ភេះិញ្ចុំ កិត្តាប់រូបិ អតីតាលាកតប្បីចូប្បីភ្នំ ។ បេ ។ រាភិព្យូពិផិត កជាវត្ត

អ្នកមិនក្បាលាល យ៉ាងខែលេ ។ លេ ។ សេយតនៈ គឺវិញ្ញាលា ជាអនាគត ។ ហេ ។ លាតុ គឺវិញ្ញាលា ជាបនាគត ។ ហេ ។ ១៤ លាតុ សយតនៈ គឺវិញ្ញាលា ជាអនាគត វិញ្ញាណ ជាបនាគត បិប មានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ លាតុ សយតនៈ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួលពេល យ៉ាងខេះ

(៤០៦) អ្នកមិនគួរ ញេលថា ខន្ធ ៣តុ អាយគនៈ ទាំង
នេះ ជាអតីត អភាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន
ព្រះភាគ ខ្ទុំត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៣ យ៉ាងនេះ ជា
គន្ធង់នៃភាក្យសម្រាប់និយាយគ្នា ជាគន្ធង់នៃភាក្យសម្រាប់ហៅ ជាគន្ធង់
នៃបញ្ជាត្តិ ។ បេ ។ ដែលអ្នកត្រាដ្ឋទាំងឡាយ មិនតិះ ជៀលហើយ
ភាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ក្រោះហេតុនោះ អ្នក
មិនគួរ ពោលថា ខន្ធ ៣តុ អាយគនៈ ទាំងនេះ ជាអភិត អភាគត
មិនមាន ដូច្នេះ ឡើយ ។

(៤០៧) ១ន្ធ យតុ អាយតនៈ ទាំងនេះ យ៉ាអតិត អនាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះកាត ខ្ពស់គ្រាស់ថា ម្នាល កិត្តានិទ្យាយ ប្រណាមួយ ជាអតិត អនាគត និងបច្ចុប្បន្ន។បេ។ ក្សភិតប័រប

អតីជី ខេត្តាតិកេយា ។

ឯកច្ចមត្ថិតិកឋា

ប លោ ្ស ខេត្ត ឯ ខេត្ត កាស ស្ត្រ ស្ត្ ស្ត្រ ស្

सड़े मुस्यादे ठडेंडू व ए क्या मुद्राचे वाह व सम्बद्धा व सड्डा मात्रस्याकास्या हको मुस्यादे (१०५) सड्डा मुस्ट्हें सड्डे मुस्ट्हें ठडेंडू व ឯកព្យពត្តិតិកាយ

ឯកព្ទមត្ថិតិកបាំ

យប់ អតីត ខេត្តតិកេយា ។

(៤០៤) អតីត មានឬ ។ មាន១: មិនមាន១: ។ អតីត លេត់១: មិនលេត់១: ទៅប្រាស១: មិនទៅប្រាស១: វិនាស១: មិននៃស១: សួខ្យួ១: មិនសូខ្យួ១:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ នេះ:ទ ។ បេ ។

(៤០៩) អតីត មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អើ ។ ជមិញដ ទ្បាយ មានវិយុកមិនទាន់ចាស់ ដាអតីត មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អ្នកមិនគួបពាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អភិពថ្មបំគឺលេ ១៧៨៣

रथ सब्देश त ए रिए। सब्द्रा सहक्ष्या एकध्या सक्ते रथ सब्देश त सन्देश त सब्द्रा रृतध्याक्रास्य सक्ते रथ सब्देश त ए रिए। सब्द्रा रृतध्याक्रास्य सक्ते रथ

(៤០៤) អតីតា អបៃក្តាំថាកា ជម្មា នេ អតីតិ ។ អាមន្តា ។ អតីតា អវិចាកា ជម្មា នេ អតីតិ ។ ជ បោរំ វត្តព្វេ ។ មេ។ រាភ័ពពូរ៉ាំ៨៦ គប់ហិត្

(៤១០) មេនិក មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ មើ ។ ធមិទាំជ ទ្បាយ មានវិបាកហាស់ ដាមតីត មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អ្នកមិន គួយោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ ។

(៤១១) អតីត មាន១: មិនមាន១;ឬ ។ មើ ។ ជមិហិជ ឡាយ មិនមានវិបាក ជាអតីត មាន១: មិនមាន១;ឬ ។ អ្នកមិន គួយោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(៤, ៤) អភិត មានខ្វះ មិនមានខ្វះប្ ។ អើ ។ អ៊ីមាន អ៊ីមិន មាន ។ ជមិហំឥឡាយ មានវិបាកមិនគាន់បាស់ ជាអតីត ជមិហំង នោះ តែន៍មាន ជមិហំឥឡាយ មានវិបាកបាស់ ជាអតីត ជមិហំង នោះ តែង៍មិនមាន ។

(៤១៣) ឧមិទាំងឡាយ មាខាំហ្កមិនទាន់០ាស់ ជាអភិត ជមិទាំងនោះទានឬ ។ មើ ។ ជមិទាំងឡាយ ទាន់ព្រៃកហស់ ជាអតីត ជមិទាំងនោះ ខានឬ ។ អ្កមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤១៤) ជមិទាំឪឡាយ មានវិទ្វាកមិនទាន់ចាស់ ជាអតីត ជមិទាំឪនោះ មានឬ ។ អើ ។ ជមិទាំឪឡាយ មិនមានវិទ្វាក ជា អតីត ជមិទាំឪនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាឪនេះ េ ។ បេ ។

(៤០៧) អត្តខា អច្រៃក្តាខែកា ឧញ្ជា នៃ អត្តិតំ។

អត្ត អាមិត្ត ។ អមិត្ត ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។

អត្តតា អច្រិក្តាខែកា ឧញ្ជា នៃព្រះ្ធា តេ អត្តិតំ។

អត្តតា អច្រិក្តាខែកា ឧញ្ជា នៃព្រះ្ធា តេ អត្តិតំ។

អមិត្ត ។ អតីត អត្តិតំ។

អមិត្ត ។ អត្តិតំ។

(៤១៩) ធម៌ទាំងឡាយ មានវិទ្ធាសាកាក់ ជាកើត សមិទាំង នោះ មិនមានឲ្ ។ ដើ ។ ជមិតដីឲ្យយ មាមវិទា្សពីវិទាន បាស់ ជាអតីត ជមិល់ឪនោះ មិនមានឬ ។ ឬកមិនគួរហោល យ៉ាង នេះ ខេ ។ បេ ។ ធម៌ទាំងខ្យួយ មាទាំហ្កញស់ ជាគតិក ធម៌ទាំង នោះ មិនមានឬ ។ អើ ។ ជថិទាំងខ្យាយ មិនមានវិទាក ជាអតីត ធមិទាំង់នោះ មិនមានឲ្ ។ អ្នមនគួរលោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ [៤១៦] ធមិទាំងឡោយ មានវិយុកមិនទាន់တាស់ ជាអតីត ធមិ ព័ង នោះមានឬ ។ នើ ។ ក្រុងធមិព៌ងឡាយ មានវិទ្យាកមិនពន ហស់ ជាអតីត លេត់ហើយប្ ។ អើ ។ បើធម៌ទាំងឡាយ មាន វិទ្ធាតមិនពន់ចាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ មាលអ្នកដឹកស៊ីម៉ឺន អ្នកមិន គួរពោលថា ជមិព័ន្ធព្រយ មានវិទ្ធាតមិនគាន់ហស់ ជាអគីគ រលត់ ហើយ ជមិទាំងនោះមាន ដូច្នេះទ្វើយ ២

(៤១៧) ធមិត់ឥឡាយ មានវិហុកម៉េន៩ន់បាស់ ជាអភិត លេត់ហើយ ធមិត់ដ៍នោះមានឬ ។ អើ ។ ធមិត់ដីឡាយ មាន វិហុកបាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ធមិត់ដ៍នោះមានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ធមិត់ដីឡាយ មានវិហុក មិនទាន់បាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ធមិត់ដ៍នោះមានឬ ។ អើ ។ ធមិត់ដីឡាយ មិនមានវិហុក ជាអតីត លេត់ហើយ ធមិត់ដ៍នោះមានឬ ។ អ្នកមិន ាអភិពម្មបំពីពេ ១ប៉ាវិត្ត

ន ហេដូ ដើម្បា នេ ខង្គ័ន្ទ ៤ ខ សេដូ ដើមិ សម្រា ឧតី ខ្លាំ នេ ខង្គ័ន្ទ ៤ ខ សេដូ ម្នាំ ៤ ឧតី ខ្លាំ នេ ខង្គ័ន្ធ ៤ មន្ត្ឋ ៤ ខ ខេត្ត ម្នាំ ៤ ឧតី ខ្លាំ នេ ខង្គ័ន្ធ ៤ មន្ត្ឋ ៤ ខ ខេត្ត ម្នាំ ៤ ឧតី ខ្លាំ នេ ខង្គ័ន្ធ ៤ មន្ត្ឋ ៤ ខ ខេត្ត ម្នាំ ៤ ឧតី ខ្លាំ នេ ខង្គ័ន្ធ ៤ មន្ត្ឋ ៤ ខ ខេត្ត មន្ត្ឋ ៤ ឧតី ខ្លាំ នេ ខង្គ័ន្ធ ៤ មន្ត្ជ ៤ ខេត្ត មន្ត្ឋ ៤ ឧតី ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខេត្ត ខ្លាំ ខេត្ត ខេត្ត

អភិធ្យូជិធិត ៣២វត្ត

គួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។បេ។ ជមិតាងឡាយ មានវិបាកបាស់
ជាអតីត លេត់ហើយ ជមិតាំងនោះ មិនមានឬ ។ គើ ។ ជមិ
តាំងឡាយ មានវិបាកមិនទាន់ចាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ជមិតាំង
នោះ មិនមានឬ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។បេ។ ជមិតាំង
ឡាយ មានវិបាកចាស់ ជាអភីត លេត់ហើយ ជមិតាំងខោះ មិន
មានឬ ។ គើ ។ ជមិតាំងឡាយ មិនមានវិបាក ជាអភីត លេត់
ហើយ ជមិតាំងនោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះ
ខេ ។បេ។

(៤១៨) ធមិតិនិទ្យាយ មានវិបាកមិនទាន់បាស់ ជាអតីត
លេត់ហើយ ធមិតិនិនោះ មានឬ '។ អើ ។ ធមិតិនិទ្យាយ
មានវិបាកបាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ធមិតិនិនោះ មិនមានឬ ។
អើ ។ ធមិតិនិទ្យាយ មានវិបាកបាស់ ចំណែកមួយ ជាអតីត
ធមិតិនិទ្យាយ មានវិបាកចាស់ ចំណែកមួយ លេត់ហើយ ធមិ
ទាំងនោះ មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះ
ខេ ។ បេ ។

(៤០៩) ខ ខេត្ត អនុតា អព្រយ្យលេខ ខេតិ នេ អត្តិត ។ អាមន្តា ។ ១៩ អតីតា អថៃក្តៅ. ទាតា ខម្មា ខែចុំស្បីខ្លុំន ។ អមន្តា ។ मध्य मात्र क्षांक का वर्ष कि कि विकास ្រ វត្តទ្វេ អត់តា អាចក្តាចោកា ជញ្ គេ អត្តត់។ អនុសា អត្រយ៉ុសេយ ឧតី ច្នៃសិរីខ្លុំមួយ មេសិ នេ អង្គុំន ។ អាមន្តា ។ ប្រៃថ្នុំសុង្គ្រីន ភាគ្នា បច្ចុ រៅឃឹង ។ ប លេង មើរ ។ ពេង រួចភ្នំការីទី ម យ្សំ ឧជំជាប៊ីឃុំ រ មាគឃុំ រ ឧជំជាប៊ី ជុំស្ត្រីត្ត កត្វា គេ ឧត្ត័តំ ។ ឧ

 $\{ b \in \mathcal{A} \}$ អ្នកមិនគហ្វីលោលថា ធមិតាំងឡាយ មានវិជាក មិនទាន់ទាស់ ជាអតិត ធម៌ទាំង៏ នោះមាន ដូច្នេះហ្វ ។ ម៉េ ។ ក្រែងគមិត់ឥឡាយ មានវិច្ចាក មិនគាន់ចាស់ ជាអតីត នឹងឲ្យផល ត្នារនោនតម្ភ ។ អើ ។ បើជាមិស្នីឡាយ មានវិហុក មិនទាន់ចាស់ ជាអភិត នឹងឲ្យផល ក្នុងអនាគត ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីដោលថា ជមិទាំឪឡាយ មានវិទាកមិនទាន់ဘារៈ ជាករគឺត គមិត្តនៃនេះមាន ដូច្នេះដែរ ។ ធមិត្តនិទ្យាយនោះមាន ក្រោះរប់ដល់ ធម៌ទាំងឡាយ មានវិបាក មិនទាន់បាស់ ជាអតីត នឹងឲ្យផល ក្ដ អភាគត ដូច្នេះឬ ។ អើ ។ ធម៌ទាំងឡាយ ជាបក្ចុហ្មន្ន ព្រោះរកឥយ ខឹងឡុផល ក្នុងអនាគត់ឬ ។ អ្នកមិនគួលពាល យ៉ាងនេះ េះ ។ បេ។ ជាមិតាំងឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន ក្រោះអាងថា នឹងឲ្យផល ក្នុងអនាគតឬ ។ អើ ។ ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនមាន ក្រោះគាន់ថា ធម៌ទាំងឡាយ . ជាបច្ចុប្បន្ន និងលេត់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (៤៤០) អនាគត មានឬ ។ មានខ្វះ មិនមានខ្វះ ។ កើតខ្វះ មិនកើតខ្វះ ដុះដាលខ្វះ មិនដុះដាលខ្វះ លូតលាស់ខ្វះ មិនលូត លាស់ខ្លះ កើតប្រាជកខ្លះ មិនកើតប្រាកជខ្លះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ុងខេះទេ ឯស្ន

630

អភិធម្មបីដោក ៤៤វត្ថ

(៤៩៤) មយកតំ សកាញ់ មត្តិ សកាញ់ ឧភ្និតិ ។ អាមញ្ញ ។ គាំ អត្ត គាំ ១គុំគាំ ។ អនាកាល ឧទ្យាធិយោ ខម្មា តេ អត្ត អភាគតា អនុហ្វាធិៈជា ជម្មា គេ ជគ្គិត ។ មភាគតា ឧប្បាធិលោ ជម្មា តេ អត្តិត៌ ។ អមស្តា ។ អភាគតា ឧ្យុក្រិសោ ។ ឌទា នេះ អង្គីស ។ ១ សេះ, មុខៈខំ ឯកេរ អយកតា អធុប្រជុំ យោ ជញ្ជា គេ ជត្តិតំ ។ អាមស្ថា ។ អភាគតា ជុប្រជុំលោ ជុញ្ញា គេ ឧត្តិតំ ។ ខ လေး ម៉្មាំ រ គេឯ ដស្ខេស ៩សិទ្ទេស ៩សិ នេះ អគ្គិត ។ អមន្តា ។ ឧធ្យ អភាគតា ឧប្បាធិៈ ឧទ្ទា អជាតាត់ ។ អាមន្តា ។ ហេញ៉ា អព-ឧប្បាធិសោ ១ម្នា អស់តា ពោ វត ប កតា វត្តទ្វេ អលកតា ឧប្បាធិលោ ជម្នា គេ អគ្គត់ ។

រាភិពច្ចចិត្តកា ១៦វគ្គ

(៤৮១) មេខាគត មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អើ ។ ធម៌ ទាំងទ្បាយ ដែលប្រុងនឹងកើត ជាអនាគត មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងខេះខេ ។បេ។ អនាគត មានខ្វះ ។បេ។ ធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនប្រង់នឹងកើត ។ បេ ។

(៤៦៦) មានាងម សាន១: គុខសាន១:៤ ។ មេ រ មិស្ន មិ មិនមាន ។ ធម៌ទាំងឡាយ ដែលប្រជនឹងកើត ជាអភាគត ធម៌ទាំង នោះ មាន ជមិទាំងឡាយ ដែលមិនប្រងនឹងកើត ជាអនាគត ជប៊ុខាំជ នោះ មិនមាន ។ ជមិតាដ៏ឡាយ ដែលប្រដីនឹងកើត ជាបនាគត ធបិ តាំងនោះ មានឬ ។ ដើ ។ ជមិតាំងឡាយ ដែលមិខប្រងិទ្ធិងកោត ថា អនាគត ធម៌ទាំង នោះ មានឬ ។ អ្នមខែគួរ ពោល យ៉ាង ខេះខេ ។ បេ។ ជមិលជទ្យាយ ដែលមិនប្រជនដីកេត ជាអនាគត ធមិលជនោះ មិនហន់ហ្វ ។ កើ ។ ជមិនាំដ៏ឡាយ ដែលប្រដ៏នឹងកើត ជាអនាគត ជាមិទាំង៍នោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរៈពាល យ៉ាង៍នេះ េះ ។ បេ ។ ត្តតំនទ្បាយ ដែលប្រជន់ដីកើត ជាអនាគត ធម៌ទាំងឡាយនោះ មានឬ ។ កើ ។ ក្រដ្ឋមិល្ធិស្បាយ ដែលឲ្យជីនិធីក្រភ ជាអនាគត ษิธเคลง ๆ เค็ ๆ เช็นษิติส์ ญาเช โสเกเซล็ล์เคล เกศราสล មិនកើតខេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ធម៌ទាំងឡាយ ដែលប្រុងទឹងកើត ជាអភាគត ជមិទាំង ភេះមាន ដូច្នេះ ខេ ។

ឯកក្ខុមគ្គីគិតថា

(៤៩៣) អស្សុខា ឧញ្ជន់លោ ឧញ្ អជាតា អត្ត ។ អាមញ្ហ ។ អេលាក្តា ្ត មនុស្ស ខេត ទេ អត់ខ ។ ប មោរ វត្តព្វ ។ បេ ។ អស់ឥតា អជុខ្យាធ៌ ភោ ខម្មា អជាតា នេះ ១ឆ្នំ ។ សមញ្ញ ។ មសភា ខេត្តទំនួ ។ ខ មជានា នេះ ។ (ស្។

[៤៦៤] ជ វត្តព្ំ មភាគតា ឧច្បាធិ ភោ ជម្នា នេះ គង្គុំ ។ មានឃំ ។ ខ្ពុំ មយម១០ វណ្ឌ-ឧំ ភេ ឧទ្ទា ឧទ្យុជ្ជិស្សុត្តិតិ ។ អមន្តា ។ ហញ្ចុំ មល់ខុខ នុស្សន៍លេខ ខ្មាំ នុស្សន្និស្សន្តិ នេះ នៅ រៅត្បូ អស់កស ឧស្សាធ៌ សេ ខេញ្ញ កេ អត្តិតំ ។

(៤៤) ឧសមស ៩លើខ្យោ ខតិ ស្ប្រឹត្ត ភេទ្យ នេ អត្ត ។ អេមស្ពា ។ ស្បត្តិត កាត្យ បច្ចុប្បន្នាត់ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ រពេរ ៩ពរីថ្មីស៊ីវីទីទុ មេខា ពខិតវិធីខេ ។ មាគសី រ

ឯកក្នុមភ្លឺតិកបា

(៤៤៣) ជមិញនីឡាយ ដែលប្រងិនឹងកើត ជាអនាគត មិន កើតទេ ជមិទាំ៩នោះ មានឬ ។ កើ ។ ជមិទាំឪឡាយ ដែល មិនប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត មិនកើតទេ ជមិហិង៍នោះ មានប្ដូ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ១ លេ ១ ជបិរាជិទ្យាយ ដែលប៉ះប្រេង នឹងកើត ជាអភាគត មិនកើតទេ ជមទាំងនោះ មិនមានប្ ។ ហើ។ ជមិទាំជទ្បាយ ដែលប្រជនឹងកេត ជាអនាគត មិនកើតទេ ឯមិទាំង នោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិន្ត្រីពេញល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។

(៤៤៤) អ្នកមិនគួបពាលថា ធមិតានិឡាយ ដែលប្រងិនិង កើត ជាអភាគត ជមិលដ៍នោះ មាន ដូច្រុះឬ ។ អើ ។ ក្រែជធម៌ ្ទាំជទ្បាយ ដែលប្រជន់ដកើត ជាអនាគត និងកើតឬ ។ គើ ។ បើ ជមិញដ៍ឡាយ ដែលប្រង៍ខឹងកើត ជាអនាគត នឹងកើត មាលអ្នកដ៏ ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគេហ្វីពោលថា ធមិទាំងឡាយដែលច្រង និងក្រេត ជាអនាគត ធម៌ទាំងនោះ មាន ដូច្រះដែរ ប

(៤៤៤) ធម៌ទាំងនោះ មាន ក្រោះអាងថា ធម៌ទាំងឡាយ ដែល ប្រឥន្ធិត្រភា ជាអ្នាគត នឹងកើតថ្ម ។ គេ។ ជមិទាំងឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន ក្រោះអាធីថា នឹងកេត្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ តមិទាំងទ្វាយ ដោបច្ចុប្បន្ន ក្រោះអាងីថា នឹងកើត មានឬ ។ កើ ។

អភិធម្មបំគិល សហវត្ថ

ខ លេដ្ឋ វត្តិខេត្ត ១ ខេត្ត ១

ឯកចូមត្តីភ័ពយា ។

សត៌ប្រដ្ឋានកហិ

(៤၉၇) មាខេត្ត ភាពព្រឹក្ខាសម្លា ។ មាតិស្វា ។ សព្វេ ខញ្ សត់ សត់ន្ត្រិយំ សត់ពលំ សញ្សសត់ សត៌សម្ពោជ្យ(ស្តែ រាំកាយខមក្តោ ១យកមី តោន-តាម មប្បភាម មសុសវា មសុព្យាជន្ហ មក្នុ ល្រាំសៅជំង ឈន់គ្រាសាម ឈន់យាននេះ ឈន់ អប្សមដ្ឋា អនុទានាធំឃា អសន្តិលេសិក្សា សត្វេ នគា ដង់ដេការីម ខេតិដេការីម មធាប់ការីម ស៊ីលានុស្បតិ៍ ថាតានុស្បតិ៍ នៅតានុស្បតិ៍ អាភាចា-ជស្បត់ មរណានុស្បត់ កាយឥតសេត ខ្មសមា-ខុស្ស៊ីស៊ីស៊ី ។ .១ ហេវ៉ វត្តេញ ។ មេ ។

រាភិពឬពិវេក ក្នុងវគ្គ

ជមិល់ផ្ទោះ មិនមាន ក្រោះអាងថា ជមិល់ងខ្សាយ ជាបច្ចុប្បន្ន នឹងលេត់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ប ់ ឯកចូមគ្គីតំកេយា ។

សតិប្បជ្ជានកហិ

(៤៤៦) ជមិត្តឱ្យក្ស ឈ្មោះថា សត្វហ្វដ្ឋាន ឬ ។ កើ ។ ធម៌ព័ន្ធអស់ ឈ្មោះថា សតិ សតិទ្រិយ សតិពលៈ សមាសតិ សតិសម្ពេជ្យង្គី ដែលជាផ្ទាយ់ទេទៅនៃបុគ្គលមាត់ ដល់ខ្ញាំការអស់ទៅ ដល់ខ្លាំការគ្រាស់ដឹង ដល់ខ្លាំការមិនសន្បំកព្ទខៈឡើង មិនមានអាសវៈ មិនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញោជន: ជាធម៌ដែលគន្ត: មិនគប្បីដោតក្រុង ដែលខយៈមិនគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង់ ដែលយោគៈមិនគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង់ មិន ជាប្រយោជន៍ដល់នវៃណេះ ជាធម្មីដែល១៣ខាសៈមិនស្លាបអង្គែល មិន ជាប្រយោជន៍ដល់ទេពុខាន មិនគួដេលសេចក្តីសៅហ្មូង ៣មិនាំង៍អស់ ឈ្មោះថា ពុទ្ធខុស្សត ធមានុស្សត សម្បានុស្សត សលនុស្សត oាតានុស្សតិ ខៅតានុស្សតិ មានាបានស្បតិ មណោ^{នុ}ស្សតិ កាយ-គតាសត់ ។បសមានុស្សតិ ឬ ។ ឬកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះទេ ។ បេ ។

(೧೯೮) ಳಾಬಿ ಇಕ್ಕು ಸಾಹ್ಷಣೆಪ್ರಜಾಹ ನ ಕು មត្តា ។ ខក្សាយតនំ សត៌ព្យដ្ឋានឆ្នំ ។ ឧ ហេវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ ខក្សាយតនិ សត៌ប្បដ្ឋានទ្គិ ។ អា-មន្តៈ ។ ខក្ខាយឥនិ សតិ សតិន្រ្ទិយ៍ សតិពលំ ನುಕ್ತಾನಕ ನಕ್ಕನಾಣ್ಣವೈಣ್ಣ ಶಿಣಾಯದಿಕಣ್ಣ ತಯ-តាម ពោធតាម មេខយតាម ម**ភា**ស់ មស ពោះ-ជនិយំ ។ ខេ។ អសន្លិសេសិកាំ ខក្ខាយត់ខំ ពុន្ធានុ-လ႑ုန်း ဆက္ဆုနည္းနဲး လည္သုန္းလုပ္မန္း လုပ္သည္မွာနဲ့ ចាតាខុស្ត្រិ នេះតាខុស្ត្រិ អានាចានស្ត្រិ មៈ-ណាជុស្បាត់ កោយឥតសេត ខុបសេសឧុស្បិតតិ ។ ឧ ហៅ វត្តេៗ ។ មេ។ :សាគាយគន៌ ។ មេ ។ សាខាយតន៍ និក្យតន់ កាយាយតនំ ។ មេ។ វិទេលឧច្ចុ មាស៊ីលឧច្ចុ ឧទិសាលឧត្ចុ មេហាលឧត្ ដោឌ្ឌព្វាយគន៌ ។ មេ ។ ភាកា នោសោ មេហោ អនោត្តឲ្យ សត៌ឲ្យដ្ឋានឆ្គុំ ។ ឧ ទៅវិវត្តឲ្យ ។ ខេ ។

សភិក្សាផ្នាណាវាប

(៤៩៧) ចរិសន៍ពណ៌ រណៈថា សកិហ្វាប៉ាន ឬ ។ ម៉ា ។ បក្ខាយតនៈ ឈ្មោះថា សតិហ្ស៊្នាន ឬ ។ អ្នកបិនគួរពោល យ៉ាងខេះ េះ ឧរភេ ជម្នាញឧទ: ហើលះលុ សម្ផ្យឹងខែស័ ឯ មេ ឯ ចក្វាយឥន: ឈ្មោះថា សតិ សតិទ្រ្ទិយ សតិភល: សម្មាសតិ សតិ-សម្ពេជ្យត្តី ដែលជាផ្ទូវជាទីទៅ ខែបុគ្គលគ្នាក់ ដល់នូវការអស់ទៅ ដល់ខ្លាកាត្រាស់ដឹង ដល់ខ្លាកាម៉េនសន្យុកពុខធ្វើង មិនមានអាសាវ: មិនជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។ បេ ។ មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មុន ចក្លាយតនៈ ឈ្មោះថា ពុទ្ធានុស្សតិ ជញ្ជនុស្សតិ សង្ឃានុស្សតិ សីលានុស្សតិ បានានុស្សតិ ខេរិតានុស្សតិ មានាបានស្សតិ មណោ-យ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។ សេត្រយត្ន: ។ បេ ។ ឃានាយត្ន: ជិក្សាធន៖ កាយាយនន: ៦ បេ ។ ព្រាយនន: សទ្ធាយនន: គន្ធា-យតន: រសាយតន: ជោជ្ញាយតន: ។ បេ។ កគ: គេស: មោហ: ឈ្មោះថា សត់ហ្បូដ្ឋាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ ។

អភិជម្មូចិដិកេ តថាវិត្ត

អ ភេត្តប្បំ សត់ប្បដ្ឋានឆ្នំ ។ អមន្តា ។ អ ភេត្តប្បំ សត់ សត់ ស្រ្តៃយ៍ សត់តលំ សម្មាសត់ ។ បេ ។ កោយកតាសត់ ឧបសមានុស្សត់ត់ ។ ជ ហេវៈ វត្តព្យុ ។ បេ ។

[៤៤៤] សតិ សតិប្បដ្ឋាយ សា ច សតីតិ ។
អមន្តា ។ ចក្តាយត់ សតិប្បដ្ឋាជំ ត់ញូ
សតីតិ ។ ជ : ហាំ វត្ត: ព្វ ។ បេ។ សតិ សតិប្បុ
ដ្ឋានា សា ច សតីតិ ។ អមន្តា ។ សោតាយតជំ ។ បេ ។ កាហយត់ជំ វូចាយត់ជំ ។ បេ ។
ដោដ្ឋតាយត់ជំ រាកោ នោះសា មោះហា មា នោ
។ បេ ។ មពេត្តប្បុំ សតិប្បដ្ឋាជំ ត់ញូ សតីតិ ។
ជ ហៅំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

ដោដ្ឋញាយឧទ្ទ រ កោ នោះ កោ មោះ ពោ ។ ខេ ។

នេះ ស្និតិ ។ ខេ ។ កាយាយឧទ្ធ វិទាយឧទ្ធ ។ ខេ ។

នេះ ស្និតិ ។ ខេ ។ កាយាយឧទ្ធ វិទាយឧទ្ធ ។ ខេ ។

នេះ ក្នុង ។ ខេ ។ កាយាយឧទ្ធ វិទាយឧទ្ធ ។ ខេ ។

នេះ ក្នុង ។ ខេ ។ កាយាយឧទ្ធ វិទាយឧទ្ធ ។ ខេ ។

នេះ ក្នុង ។ ខេ ។ កាយាយឧទ្ធ វិទាយឧទ្ធ ។ ខេ ។

នេះ ក្នុង ។ ខេ ។ កាយាយឧទ្ធ វិទាយឧទ្ធ ។ ខេ ។

ារភិធម្មមិសា ២៧៨គ្ន

អនោត្តហ្វៈ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ឬ ។ អើ ។ អនោត្តហ្វៈ ឈ្មោះ ថា សតិ សតិទ្រ្ទិយ សតិពលៈ សច្ចាសតិ ។ បេ ។ កាយគតាសតិ ឧបសមានុស្សតិ ឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (៤៩៨) សតិ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ទាំងសតិហ្វដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សតិប្ប ។ អើ ។ ចក្ខាយតនៈ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ទាំង សតិហ្វដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សតិ ឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាង៍ររះទេ

សត់ហ្វូដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សត់ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងហ្វូដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សត់ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងហ្វូដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សត់ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងហ្វូដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សត់ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងហ្វូដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា អន្តេងសត់ហ្វូដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា អន្តេងហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងហ្វូដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សត់ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងហ្វូដ្ឋាននោះ ឈ្មោះថា សត់ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងកំហ្វូដ្ឋាននោះ ហ្វេសិតិសត់ ហ្វូដ្ឋាននោះ ហ្វេសិតិសត់ ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងកំហ្វូដ្ឋាននោះ ហ្វេសិតិសត់ ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងកំហ្វូដ្ឋាននោះ ហ្វេសិតិសត់ ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងកំហ្វូដ្ឋាននោះ ហ្វេសិតិសត់ ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សេងកំហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងកំហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សែងកំហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សាន្តិសត់ ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សាន្តិសត់ ហ្វូជ្ញាន្តិសត់ ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សាន្តិសត់ ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សាន្តិសត់ ហ្វូដ្ឋាន ពុំផ្សានស្លាន ព្រះស្លាន ព្រះស្លាន ព្រះស្លាន ព្រះស្លាន ព្រះស្លាន ព្រះស្លាន ព្រះស្លាន ព្រះសាន្តិស្លាន ព្រះសាន្តិស្លាន ព្រស្លាន ព្រះសាន្តិស្លាន ព្រះសាន្តិសាន្តិស្លាន ព្រះសាន្តិសាន្តិស្លាន ព្រះសាន្តិសាន សាន្តិសាន្តិសាន្តិសាន្តិសាន្តិសាន្តិសាន្តិសាន្តិសាន្តិសាន្តិសាន សាន្តិសាន

(៤៤៩) ចក្ខាយតនៈ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ទាំងសតិហ្វដ្ឋាន នោះ មិនឈ្មោះថា សតិ ខេហ្គ ។ អើ ។ សតិ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ទាំងសតិហ្វដ្ឋាននោះ មិនឈ្មោះថា សតិ ខេហ្គ ។ អ្នក់មិនគួរពោល យ៉ាង នេះខេ ។ បេ ។ សោតាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ ប្រា-យតនៈ ។ បេ ។ ជោជ្ញាយតនៈ កគៈ ទោស: មោហៈ ។ បេ ។

ម នេង្ហ្យំ សត់ប្បដ្ឋាន ឥញ្ ន សត់តំ ។ អា-មណ្ឌ សត៌ សត៌ប្បដ្ឋាល សា ខ ខ សត៌តំ ។ ខ លេះ, «៩ខេំ ឯ គេ ឯ

(೯೬೪) ರ ನಿಲ್ಲಿ ಇಗರಿ ಐಮ ಇಸ್ಟಾಸ್ಟ್-សាត្ត ។ អាមញ្ញា ។ ៩៩ សាត្យ ៩ម្មេ អាវត្ត ខ(ថ្ម អាគ្មេ សត សត្តដូត តេខ វត ប វត្តត្វេ က ေရာ့ ဆရား ကနားပွားမွာတာကို ၅

[៤៣០] សត្វំ ១ឆ្នំ សរត្ត សត្តិដូតីតំ សព្វេ ឧឡា សតិប្បដ្ឋាល់តិ ។ អមណ្ត ។ សព្វំ ខត្តី សារដ ឧទៅវិ មានជីន្ទន មារនិ ឧសិ ឧមវិ តាំងាយស្នង ខ លោះ ម៉្លាំ ឯ ពេ រ

(៤៣৮) សត្វ ជម្មុំ អាត្តេ សតិ សត្តិដូតិតិ មា ខេតា មន្ត្រាជាសន្ទ ឯ មានស្វ ឯ មាន ឧទ្ទំ អាត្ត ឋេឧទា សត្តិដូតិ ។ ខេ ។ សញ្ញា សត្តិ-ដូត ។ បេ។ ចេតលា សត្តិដូតិ ។ បេ។ ចិត្តិ សត្តិ-ដូតតំ សត្វេ ឧទ្មា ចិត្តប្បដ្ឋាល់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តិត្វេ សាភិព្យដ្ឋាររាជា

ស នាគ្គប្បៈ ឈ្មោះថា សគិប្បង្ខាន ទាំងសគិប្បង្ខាននោះ មិនឈ្មោះថា សត៌ ខេច្ច ។ គេ ។ សត៌ ឈ្មោះថា សត៌ប្បុដ្ឋាន ទាំងសត៌ប្បុដ្ឋាន នោះ មិនឈ្មោះថា សតិ ខេហ្គ ។ អ្នកមិនគួរ ភោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។បេ។

(៤៣០) អ្នកមិនគួរពោលថា ជមិតដែរស ឈ្មោះថា សតិ-ប្បដ្ឋានខេច្ច ។ កើ ។ ក្រែឱសតិតនៃខៅនឹង ក្រោះប្រុះត្បូវិធម៌ ត់ឥដស់ឬ ។ អើ ។ ចើសគិតនៃខែនឹង ក្រោះប្រារព្ធនូវជមិតដែមសំ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះលេតុនោះ អ្នកគប្បីនោលថា ធមិតាន៍ពេស ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ដូច្នេះដែរ ។

(៤៣១) សតិតាន៍នៅនឹង ក្រោះប្រារព្ធន្ងិជមិទាំងអស់ ក្រោះ ហេតុនោះ ជមិហ៌ឪអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្សដ្ឋានឬ ។ អើ ។ ផស្សៈ តាងនៅនឹង ក្រោះប្រាហ្វន្ធនៃមិននិងស ក្រោះហេតុនោះ ធមិនាន័ អស់ ឈ្មោះថាជាទីតាំងខៅ នៃដស្សៈឬ ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាងខេះខេ ១ ខេ ។

(៤៣৮) សតីតាំងនៅនឹង ព្រោះប្រាព្ធនូវជម៌ទាំងពស់ ក្រោះ ហេតុនោះ ដមិទាំ៩៩ស ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋានឬ ។ អើ ។ ឋទនាតាំង នៅខឹង ព្រោះព្រាព្ធខ្លាំធម៌ទាំងអស់ ។ បេ។ សញ្ញាតាំង ទៅខឹង ។ បេ។ ចេតនាតាងនៅខឹង ។ មេ។ ចិត្តតាង នៅខឹង ក្រោះ ហេតុនោះ ជមិទាំងអស់ ឈ្មោះថាជាទីតាំងខែចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(៤៣៣) សព្វេ ខញ្ញា សតិប្បដ្ឋាយត៌ ។ អា-ខត្តា។ សព្វេ សត្តា ឧបដ្ឋិតស្បតិ៍នោ សតិយា សមញ្ជាក់តា សតិយា សម្រាហិតា ស:ពូសំ សត្តាខំ សតិ បញ្ជូឌ្និតាតិ ។ ឧ ហៅ វគ្គព្វេ ។ បេ។

(៤៣៤) សព្វេ ឧទ្ទា សតិប្បដ្ឋាញតិ ។ អាមត្តា។ សត្វេ មត្តា ។ ឧទ្ធ វុត្តិ ភកាតា អមតិ ្តេ កិត្តិបៅ និ បរិក្សា្ឋិត្តិ យើ កាយកតាសត់^(១) ឧ បរិក្សា្ឋិត្តិ មិនៈ តិខ្លេ កិត្តិបៅ បរិក្សា្ឋិត្តិ យើ កាយកតាសត់ បរិក្ កុញ្ជាត្តិតិ អៈត្តាំ សុត្តិខ្លោតិ ។ អាមត្តា។ សត្វេ សត្វា កាយកតាសត់ បរិក្សា្ឋិត្តិ បដិសត្វិត្តិ អាចសាលកតាសត់ បរិក្សា្ឋិតិ សត្វា កាយកតាសត់ បរិក្សា្ឋិត្តិ បដិសត្វិត្តិ អាចសាលកតាសត់ បរិក្សា្ឋិតិ អាចសាលកតាសត់ បរិក្សា្ឋិតិ ប្រសព្វិត្តិ អាចសាលកតាសត់ បរិក្សា្ឋិតិ ប្រសព្វិត្តិ អាចសាលកតាសត់ បរិក្សា្ឋិតិ ប្រសព្វិតិ អាចសាលកតាសត់ បរិក្សា្ឋិតិ ប្រសព្វិតិស្សារិត្តិ អាចសាលកតាសត់ បរិក្សា្ឋិតិសាលកំពុំក្រសាំង មាច្រើនប្រសព្វិតិសាលកំពុំក្រសាំង មាចសាលក្សិតិសាលកំពុំ អាចសាលកត្តិបរិក្សា មាច្រើនប្រសព្វិតិសាលកំពុំ ក្រសាំង មាច្រើនប្រសព្វិតិសាលកំពុំពិតិសាលកំពុំ មាច្រើនប្រសព្វិតិសាលកំពុំពិតិស្សារិស្សា មាច្រើនប្រសព្វិតិសាលកំពុំ មាច្រើនប្រសព្វិតិសាលកំពុំ មាចសាលក់ពីសាលកំពុំ មាចសាលក់ពីសាលកំពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលកំពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលកំពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលកំពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសាលក់ពីសា

ណ្ឌ នេះមេខភាព ទូណិទ្ធភាព ភាព្ទិញ សេខស្និត្ត ក្នុង នេះមេខភាព ខ្មាំ ម្នាំ មេខ្មាំ មេខាំ មេខ្មាំ មេខ្មាំ មេខាំ មេខា

♦ ឱ. ម. ៣យក់ា សុភិ ។

រាភិពប្រើវាក ការបរិន្ទុ

[៤៣៣] ជបិទាំងពស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋានឬ ។ មើ ។ សត្វទាំងពស់ មានសតិតាំងថា ប្រកបដោយសតិ ខ្លាប់ខ្លួនដោយសតិ សតិប្រស់សត្វទាំងពស់ ឈ្មោះថា តាំងទាំឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(៤៣៤) ជមិតន៍អស់ ឈ្មោះថា សកិច្បដ្ឋានឬ ។ កើ ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិច្ចក់ងំឲ្យយ ពួកសត្វ
ណា មិនបរិភោគកាយគត់សត់ ពួកសត្វនោះ ឈ្មោះថាចំរបរិភោជ
មានគ: ម្នាលកិច្ចកំនិត្យយ ពួកសត្វណា បរិភោគកាយគត់សេធ ពួក
សត្វនោះ ឈ្មោះថាបរិភោគមេនៈ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។
កើ ។ សត្វតាំងអស់ បរិភោគ បានចំពោះ សេពគប់ អប់រំ ធ្វើឲ្យ
ច្រើន នូវកាយគត់សេត្ំឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៣៥) ឧទិទាំនិកស់ ឈ្មោះថា សតិប្បដ្ឋានឬ ។ កើ ។

ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទំង ទ្យាយ ផ្លូវនេះឯង
សម្រាប់ជាទីទៅនៃបុគ្គលម្នាក់ ដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធិដោយវៃសេស នៃ
សត្វទាំងឡាយ ដើម្បីកន្ទង់ ខ្លាំសេចក្តីហេត និងសេចក្តីទ្បឹកឡូល
ដើម្បីលែត់ នូវខុត្ត និងខោមនស្ស: ដើម្បីបាន នូវភាយមគ្គ ប្រកប
ដោយកង្គ ៨ ប្រការ ដើម្បីធ្វើន្យាជាក់ច្បាស់ នូវព្រះនិត្តាន ផ្លូវនេះ

ខេត្តពេ សតិហ្សដ្ឋានាតិ មេត្ត សុត្តស្តេតិ ។ ១ មន្តា ។ សព្វេ ខម្មា ឯកោយ១មក្តេតិ ។ ១ ហេរំ វត្តព្វេ ។បេ។

(គ្រល់) មាលិ បស៊ា មាស្សីជីវស់ស្វ ជ មា-មណ្ឌ ។ ១៩ វត្ថិ ភក់ខា កញ្ញា ភិក្ខុវេ ចក្នុ វត្តិស្បី ខាតុភាប សត្តិ្ធ ខេសេខ សាតុភាប ហេតុ ជ កត្តមេស សត្តខ្មុំ ។ ចក្តានេះស្ប ហោតិ ហត្ថាតនុស្ស ខាតុការ៉េ ហោត អស្ប៉ាត-នុស្ស ខាតុភាព យោត់ មណ៌នេះស្ស ខាតុភា-រាយ មាន ស្នានានសារ មានការេ យោធិ ឧបៈ មតិតេខ្មរត្រូ ខាតុការ៉េ យោតិ មរិណាយការតឲ្យផ្ យោ តំ ព្រះ មុខ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ត់មេសំ សត្តខ្លុំ តេលាធំ ទាតុភាពាំ ភិគ្នាប់ យោត៌ តថាកត្សា ខាតុភាវ ម ហេ-សត្ថ ពេជ្ឈជុំវត្សជំ នោ សញ្ជសត្តទុស្ប ។ កាតមេសំ សត្ន <u>ព្រោទ</u>

សតិហ្គូផ្នានថាវា

គឺសតិហ្វដ្ឋាន៤ ភាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ជមិទាំងអស់ ឈ្មោះថា ផ្ទាំជាទីទៅនៃបុគ្គលគ្នាក់ឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

(៤៣៦) ជម្ងាន់អស់ ឈ្មោះថា សត់ហ្បូដ្ឋាន ឬ ។ អេ ។ ក្រែឪព្រះមាខព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុំទាំងឡាយ ភាយក់ភ ្រុកកដ នៃគេនៈ ៧ ប្រការ ក្រោះការកើតប្រាកដ នៃស្ដេចចក្រ-ពត្ត ។ គេនៈ ៧ ប្រការ គេដូម្នេច ។ ការកើតប្រាកដនៃបក្ខខេនៈ១ ការកើត្រពុកដនៃហត្ថភេនៈ ១ ការៈកិត្តពុកដនៃអស្សភេនៈ ១ ការ កើត្តបាកដនៃមណ៌តែនៈ ១ ការកើតប្រាកដនៃឥត្តិតេនៈ 🕻 ការកើត ្រុកដនៃគហបត់តែន: ១ ការកើតប្រាកដនៃបរិណាយកតេន: ១ ម្នាល ក់កូទាំដទ្បាយ ការកើតប្រាកដទៃគេនៈ ៧ ប្រការនេះឯឪ ក្រោះ ការកើតប្រាកដខែព្រះរាជា១ក្រពត្តិ ម្នាលកិច្ចព័ន៍ឡាយ ការកើតប្រា-កដ់ខែរពាជ្យង្គីរតនៈ ៧ ព្រោះការរក់ត្បុក្ខកដ់ខែព្រះតហិគិត អរហន្ត សមាសមុទ្ធ ។ ការកើតប្រាកដ នៃ ពោជ្យង៍ ៧ តើដូចម្ដេច

សត៌សម្ពោជ្ឈន័យឧស្សា ខេត្តសម្តេច៣-ស់:មាជ្យជ័រឧស្សា ខាតុការ៉េ យោធ៌ រ៉េយស់ខ្មោ-ជ្ឈស់តនស្ប ទាតុភារា ហោតិ មតិសម្ពាជ្ឈស់តេ-ខែសុរ្ ខាតុការ៉េ ហោត៌ បស្សថ្មិសម្ពេជ្ឈន័ព្ធឧស្ប ទាតុការ) យោត៌ សមាជ៌សម្ពោជ្ឈន់ត្រេសរួ ទាតុ-ភារា ហោត៌ ខ្មែត្តាសម្ពោជ្ឈជ័ព្រះស្បា យោត៌ តថាកត់ស្បី ភិក្ខាវេ ខាតុភាវា អរមាតោ សម្មាស់ទូនុស្ស ឥមេសំ សត្តជ្ញុំ ពេជ្យឥ្តែលជំ ទាតុភារា ខោត អត្តេវ សុត្តៈស្គាត់ ។ អាមស្តា ។ តថាកតស្ប ខាតុភាក់ មហេតោ សម្មាសម្ពីទូស្ប៊ី សព្វេ ឧញ្ត សត៌សម្ពេជ្ឈន្តែនា ហេវត្ថិតិ ។ ន លោ ស្រែ ខេត្ត មាលិ ខតិ មេអ្ពិឌីសេម ឯ អាតឃ្លី ឯ មាលិ ១ស៊ី មាពីជឿស្ស ឯពេង ដោយស្តែធំ ។ ឧ សេវ វត្តត្វេ។ មេ។

សត់ហ្គ្រាត្រស់ ។

ាម្ចាប់ក្រុម្នាធិប្បាក្យក្រុ

ការកើតប្រាកដនៃសត់សម្ពោជ្យន្តគេន: ១ ការកើតប្រាកដនៃធម្មវិចយៈ សម្ពេជ្យង្គីតេន: ១ ការកេត្តបាកដនៃវិយេសម្ពេជ្យង្គីតេន: ๑ ការ កើតប្រាកដនៃបីតិសម្ពេជ្យផ្គុំគេនៈ ១ ការគើតប្រាកដនៃបស្សទ្ធិសឡោ ជ្ឈង្គីនេះ៖ ១ ការកើតប្រាកដនៃសមាធិសម្ពេជ្យង្គីតេនៈ ១ ការកើត ្រុកដទៃទបេក្ខាសម្ពេដ្ឋន្ត្រីគេន: ១ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ការកើតប្រុកដ នៃ ភាជ្យង្គ័រតនៈ ៧ នេះ ក្រោះការកើតប្រាកដនៃព្រះតថាគត ប្រហ្ប សស្វសមុខ្ម ៣ក្បុដ្ឋ(ចុះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ជមិត្តដ៍អស់ េឈ្មោះថា សតិសម្ពេជ្យន្តតែនៈ ក្រោះការកើតប្រាកដទៃព្រះតថាគត អហេត្តសមាសមុខ្ទុ ។ អ្នកមិនគួរភោល់ យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ធមិ ទាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋានឬ ។ មើ ។ ធមិទាំងអស់ ឈ្មោះថា សម្បីពេល រ លេ រ ដុទ្ធិជា៖ រ លេ រ ឥន្ទ្រិយ រ លេ រ សហ: ។ បេ ។ ក្រាជ្យត្តិឬ ។ អ្នកមិនគួរស្រាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ចប់ សត៌ៗគ្រៀនកេយ្ ។

(៤៣៧) អតីតំ អត្តិតំ ។ លេវត្តិ លេវ ឧត្តិតំ ។

សេវត្តិ សេវ ឧត្តិតំ ។ ជ ហេវត្តិ ហេវ ឧត្តិតំ ។

សេវត្តិ សេវ ឧត្តិតំ ។ អមេញ ។ អត្តដ្ឋោ ឧត្តិកា

ស្នេ ឧត្តដ្ឋោ អត្តដ្ឋោ អត្តិការេ ឧត្តិការេ ឧត្តិកា

សេវត្តិតំ វ សិសេ សេ សិត្តិតំ វ សេខ សមកាតេ

សេវត្តិតំ វ សិសេ សេ សិត្តិតំ វ សេខ សមកាតេ

សេវត្តិតំ វ សិសេ សេ សិត្តិតំ វ សេខ សមកាតេ

សេវត្តិតំ វ សិសេ វ ស្តេ វ ស្តិ វ ស្តេ វ ស្តិ វ ស្តេ វ ស្តិ វ ស្តេ វ ស្តេ វ ស្តិ វ ស្តិ វ ស្តិ វ ស្តេ វ ស្តិ វ ស្តិ

(៤៣៤) មហក់តំ អេត្តិតំ ។ ហៅត្តិ ហៅ ឧត្តិតំ ។ សៅត្តិ សៅ ឧត្តិតំ ។ ជ ហៅ វត្តិត្វេ ។ បេ ។ សៅត្តិ សៅ ឧត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ អត្តដ្ឋា ឧត្តិដ្ឋា ឧត្តិដ្ឋា អត្តិការ៉េ ឧត្តិការ៉េ ឧត្តិការ៉េ អត្តិការ៉េ អត្តិតំ វ ឧត្តិតំ វ ឧត្តិតំ វ អត្តិតំ វ ឯសេ សេ ឯកខ្មេ សទេ សមកាកេ គជ្ជាតេតំ ។ ជ ហៅ វត្តិត្វេ ។បេ ។

ហៅវីធីតិកហ

(៤ភាជា) អភិត មានឬ ។ អភិត មានយ៉ាង់នេះ មិនមាន ណ៍ដទេះ ។ អត្តនោះមាន អត្តនោះឯដ ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាន៍ខេះទេ ។ បេ ។ អតីតនោះមាន អតីតនោះឯន៍ ហោះណុ គុខសខ្លាំ រ ដេ រ ដេយុ សខ ហោះដេម័យុ គុខសខ អត្ថមានមាន ឈ្មោះអត្ថមា មាន ភាពមាន ឈ្មោះថា ភាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះថា ភាពមាន ភាក្យ្រាំ មានក្ដី ថា មិនមានក្ដី ឬបា មិនមានក្ដី ថា មានក្ដី សភាវៈទាំងនេះ មានអត្តតែមួយ ស្មើតា មានចំណែក ស្មើត សានការណ៍ត្រជាមួយគ្នាថ្មី អ្នកមិនគួរព្រោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។បេ។ [៤៣៨] អភាគត មានឬ ។ អភាគត មានយ៉ាង៍ នេះ មិន មានយ៉ាដ៍នេះ ៗ អភាគត ភេះទាន អភាគត ភេះឯជ ឈ្មោះថា មិន សន្ទ ។ អ្នកមិនគួរស្រាល យ៉ាង៍ ខេះ ខេ ។ បេ ។ អនាគត់ នោះមាន អនាគតនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ ៣ ។ អត្ថា មាន ឈ្មោះ អត្ឋ មិនមាន អត្ឋា មិនមាន ឈ្មោះអត្ថ មាខ ភាគមាន ឈ្មោះ ថា ភាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះថា ភាពមាន ភាក្យ្រាំ មានក្ត ឋា មិនមានក្ដី ឬថា មិនមានក្ដី ថា មានក្ដី សភាវៈខាង៍នេះ មានអគ្គ តែមួយ ស្មើត មានចំណែកស្មើតា មានកំណើតជាមួយគ្នាម្ដ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤៤០) អត់តំ ហៅត្ត ហៅ ឧត្តិតំ ។ អុមន្តា ។ ក់ខ្លួត ក់ខ្លួំ ឧត្តីតំ ។ អត់តំ អតីឥខ្លុំ ហៅត្ថំ អតីតំ ជំនុំ អត់ស ឧជ្ជាជ្រឹ យោវ ឧទ្ធ័ន ។ សេវទ្តិ សេវ ឧទ្ធ័ន ។ ឧ ហេវិ វត្តឲ្វេ ឧត្ត័ត ។ សេវត្តិ សេវ ។ អាមញ្ ឧត្តដោ ឧត្តដោ មត្តដោ មត្តភាវេ អត្តន្តោ ឧត្តិភារា មត្តិភារា មត្តិតំ វា ឧត្តិតំ វា ក់ អត្តិត ក់ ស្លែ សេ រា្យដេ មាន

អភិច្បូបិធី៣ ១០៤ខ្ល

(៤៤០) អត់ត ខានយ៉ាង៍ នេះ មិនមានយ៉ាង៍ នេះប្ ។ អើ ។ អភិត មានដូចមេក មិនមានដូចមេក ។ អភិត មានយាង៍នេះ គឺអភិត ទៅជាអត្ត អត្ត មិនមាន យ៉ាង៍នេះ គឺអត្ត ជាអនាគត អតុត មិន មាន យ៉ាង៍នេះ គឺអតីត ជាបច្ចុប្បន្ន ២ អតីតនោះ មាន អតីតនោះឯជ ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ។ មេ។ អភិត្តនោះ មាន អភិត្តនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អើ ។ អក្គ ហ មាន ឈ្មោះអត្ថហ់ មិនមាន អត្ថហ់ មិនមាន ឈ្មោះអត្ថហ៍ មាន ភាពមាន ឈ្មោះថា ភាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះថា ភាពមាន ពាក្យថា មានក្ដី ថា មិនមានក្ដី ឬថា មិនមានក្ដី ថា មានក្ដី សភា!ៈ ទាំងនេះ មានអត្ថនៃមួយ ស្មើតា មានចំណែកសើតា មានកំណើត ជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

យាវត្ថិភិពបា

(៤៤៤) បច្ចុប្បន្ន សានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះឬ ។ អើ ។

(៤៤៤) បច្ចុប្បន្ន សានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះឬ ។ អើ ។

(៤៤៤) បច្ចុប្បន្ន សានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ ។ បា ។

(៤៤៤) បច្ចុប្បន្ន សានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺ

(៤៤៤) អភាគត មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺអភាគត ជាបច្ចុប្បន្ន ។

(៤៤៤) អភាគត មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺអភាគត ជាបច្ចុប្បន្ន ។

(៤៤៤) មិនមានប្រជាអត្តថា មាន ។ បេ។ ស្វេត្តា មានចំណែកស្វេត្តា

(៤៤៤) បច្ចុប្បន្ន សានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ ប្រការអត្តថា មិនមាន

(៤៤៤) បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះប្រការអត្តថា មិនមាន

(៤៤៤) បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះប្រការអំពី មិនមាន

(៤៤៤៤) បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះប្រការអំពី មិនមាន

(៤៤៤៤) បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះប្រការអំពី ។ អំពី ។

បច្ចុប្បន្ន មានដូចម្ដេច មិនមានដូចម្ដេច ។ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាងខែ៖
គឺបច្ចុប្បន្ន មានដូចម្ដេច មិនមានដូចម្ដេច ។ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាងខែ៖
គឺបច្ចុប្បន្ន មិនមានយ៉ាងខែ៖ គឺបច្ចុប្បន្ន ជាអភាគត ។ បច្ចុប្បន្ន អាកាតិខេត្តពេតាល យ៉ាងខែ៖ ១ បច្ចុប្បន្ន មិនមានយ៉ាងខេះ គឺបច្ចុប្បន្ន ជាអភាគត ។ បច្ចុប្បន្ន នោះមាន បច្ចុប្បន្ន មិនមានយ៉ាងខេះ គឺបច្ចុប្បន្ន ជាអភាគត ។ បច្ចុប្បន្ន នោះមាន បច្ចុប្បន្ន មិនមានយ៉ាងខែ៖ គឺបច្ចុប្បន្ន ជាអភាគត ។ បច្ចុប្បន្ន នោះមាន បច្ចុប្បន្ន នោះសំ ប៉ាងខែនេះ ១ បច្ចុប្បន្ន ជាអភាគត ។ បច្ចុប្បន្ន នោះមាន បច្ចុប្បន្ន នោះសំ មិនមាន ។ បេ ។ បច្ចុប្បន្ន នោះមាន បច្ចុប្បន្ន នោះសំ មិនមាន ។ បេ ។ មិនមានថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល មិនមានចំណែកស្មើត្ត មានកំណើតជាមួយគ្នាប្ប ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែនះ ។ ប្រការ

រស់ហ្គេកិស្តា កស់វត្ថ

(៤៤៣) ឧ វត្តទ្ធំ បត់តំ ហេវត្ត ហេវ ឧត្តិ ឧសមន្ត (សម្តី សេ ខេត្ត ឧជិជិវិទ្ សម្តី លេ ជត្តិត ។ អាមស្លា ។ អត់តំ អណុតតឆ្គំ ហៅគ្ន មតីតំ បច្ចុប្បុទ្ធន៍ ហៅត្ត មធាកត់ មតីឥន្តិ រុស្វិ អយុសន្ត ឧជ៌លាទីទី លេវុស្ថិ ឧជំលាទី អស្គប្តី សេរុស្វ ឧ៤៤៧ខ្ញុំ អយមឧទ្ធ សេរុស្ទ័ន្ទ ៤ ២ សេរុ វត្តព្យ ។ បេ ។ នេះ ខ ហិ អតីត ហេវត្តិ ហេវ បង្ខំ អស្សន្ទ ស្សេង្ខ សេស បង្ខំ សជំពិទ្ធិ សេស្ទំ លោវ សន្តិតិ ខ

[ក្រុក្] វិត អង្គ័ន រ លេវង្វំ លេវ ខង្គ័ន រ ក្សេង្ខ ក្សេ ខង្គីនួ ៤ ២ ស្សេ មុខបិ ៤ ខេ ៤ សៅ ឧត្តិតំ ។ អាមញ្ញ ។ អត្តដ្ឋា ជង្គដ្ឋោ ជង្គដ្ឋោ អង្គដ្ឋោ អង្គភារេក ជង្គភារេក ឧត្តភាកេ អត្តភាកេ អត្តតំ ក ឧត្តត់ ក ឧត្តត់ ក្នុង ក្នុង ក្នុង ម្នេះ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក តជាត្រត់ og

រាភ័ពក្រូបិជិក ១៥ហិត្

(៤៤៣) អ្នប់ខែគួរពោលថា គត់ត មានយ៉ាង់នេះ មិនមាន យ៉ាង៍នេះ អភាគត មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ បញ្ហវុន្ទ មាន យ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះហ្វា អើ ។ អតីត មានយ៉ាង៍នេះ គឺអគីត ជាអនាគត អតត មាខ្យ៉ាង់ ខេះ តិអតត ជាបញ្ហូន អនាគត មានយ៉ាង៍ នេះ គឺអនាគត ជាអភត អនាគត មានយ៉ង់នេះ គឺអនាគត ជាបច្ចុប្ប ប្រុប្បុន្ន មានយ៉ាង់នេះ គឺបច្ចុប្បុន្ន ជាអត្ត បច្ចុប្បុន្ន មានយ៉ាង៍នេះ គឺ បច្ចុប្បន្ន ជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ បើ ជ.ហោះ អភិក មាខហៈាង៍ នេះ មិនមានយ៉ាង៍ ខេះ អភាគិត មានហៈាង៍ នេះ " # ត្នសានឈុងខេះ ជធ៌ជាទី សានឈុងខេះ គ្និសានឈុងខេះ ឯ

(៤,៤,) ណែ សានស័ ឯ ហែ សានឈ្លុខៈខ: ភូឌសានឈ្លុខ្មះ ឯ ណែខោះ សាខ ណែខោះជុំ ស្រោះជា គុខសេជ ឯ មមគ្ន់មួយសេ ញ្ហុឌុខ៖ នេង សេង ណែខាះ សុខ ណែខាះ ថ្ងៃ ហ៊ោះ ណុ តួខសុខថា ឯ មេ ។ អស់ធ្លា សន ហើះអស់ធ្លា គុខសេខ អម់ធ្លា គុខសេខ ហើរ: អត្ថភា ខាន ភាពខាន ឈ្មោះថា ភាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះ ថា ភាពខាន ភាក្សថា មានក្ដី ថា មិនមានក្ដី ឬថា មិនមានក្ដី ថា មានក្តី សភារៈទាំងនេះ មានអត្ថតែមួយ ស្មើតា មានចំណែកសេតា មានកំណើតជាមួយគ្នា ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះរេ ។បេ។

មោវគ្គីតិសភា

ឋឌឍ ១ ខេ១ សពា ១ ខេ១ សុខ្មែ ១ ខេត្ វិញ្ញាណ៍ អគ្គីតិ ។ ហៅគ្និ ហៅ ឧត្តីតិ ។ សៅគ្និ សេវ ឧត្ត័ត៌ ។ ឧ ហេវិវត្តក្នេ ។ បេ។ សេវត្ថិ សេវ ខេត្ត ។ មាតស ។ អង្គ ដោ ខេត្ត ដោ ។ ខេ ។ ។ ខេ សមភាគេ ឥជ្ឈាត់ទេ ។ ១ សេដូ វេឌីមេំ ៤ សេ ៤ រិត្ត សេស្ត្រី សេស ខុខ្គុំខ្គុំ ។ អាតស៊ា ឯ យុខ្គុំខ្គុំ សេវត្ថិ រូចំ វេឌឆាត់ បង្គីស ។ វ៉ូល វ៉ូលប៉ី ។ ខេ ។ រ៉ូខំ សញាត ម្រាវ ។ មេ។ រ៉ូខំ សុស្តាត់ ្រាក្រស្ទិ ១ ខេង វិញ្ញា សា ស្តី សៅ ឧត្តីតំ ។ សៅ គ្និ៍ សៅ ឧត្តីតំ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ សេវត្តិ សេវ ឧត្តិតិ។ មានស្វី រ មនិដ្ឋោ ជេញជ្រា न । १५ न មេស សមភាគេ គជាគ្រង់ ។ ជ ហៅ វគ្គព្យ ។ បេ ។ វេឌភា ។ ប្រ ។ សពា ។ ប្រ ។ សង្ខាំក ។ ប្រ។

វិញ្ញាណ មានឬ ។ វិញ្ញាណ មានយ៉ាងនេះ មិនមានយ៉ាងនេះ ។ វិញ្ញាណ នោះមាន វិញ្ហាណ នោះឯឪ ឈ្មោះថា មិនហាល្ ។ ៣២មិន គ្នាភាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ។ វិញាណនោះមាន វិញាណនោះ៦ន៍ ្រឈ្នះថា មិនមានឲ្ ។ អើ ។ អត្ថា មាន ឈ្មោះអត្ថា មិនមាន ។ បេ។ ស្មើត មានចំណែកស្មើត មានកំណើតជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគូរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ.។ ស្រ ។ ប្រ មានយ៉ាង៍នេះ មិនមាន យាងខេះ៤ រ ម៉ែ វ រំព សនដ្ឋខេត្ត គិនសនដុំខមេធ វ រូប មានយ៉ាង៍ខេះ គឺរូប នៅជាប្រ ប្រ មិនមានយ៉ាង៍ខេះ គឺរូប ជាវេទនា ។ បេ។ ប្រ មិនមានយ៉ាងនេះ គឺប្រ ជាសញ្ញា ប្រ មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺប្រ ជាសង្គារ ។ បេ។ ប្រ មិនមានយ៉ាង៍នេះ គីរូប ជាវិញ្ញាណ ។ រូបនោះមាន រូបនោះឯឥ ឈ្មោះថា មិនមាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ វុបនោះមាន វុប នោះឯង៍ ឈ្មោះថា មិនមានឲ្ ៗ គើ ៗ អភ្បាំ មាន ឈ្មោះ អត្ថថា មិនមាន ។ បេ។ សេីនា មានចំណែកសេីនា មាន ករណ៍តជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ វេទនា ១០០១ សញា ១០០១ សង្គាទៅន៍ឡាយ 7 10 7

ក្នុងស្រា កង្គបិប្រព័ររ

វិញ្ញាណ បោះគ្នា បោវ ឧត្តីតំ ។ អាមន្តា ។ គាំន្តគ្នា केंद्रे दहुँके प रेक्सा के रेक्सा कार्द्रे दिसा. က် ၂၀ရို ေလး ၁နို့ ၅ ၁ ၁ ဦးက္သာက် အေတန်ာ នទ្ធិ ។ ខេ។ វិញ្ញាណ៍ សញ្ញាត់ សៅ នទ្ធិ ។ ខេ ។ វិញ្ហាលំ សង្ខាត្តិ ខេស ឧត្តិ ។ សេ វត្តិ សេវ ឧត្តិតិ ។ ៤ ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សេវត្ថិ សេវ ឧត្តិតិ ។ អមន្តា ។ អត្តដ្ឋោ ឧត្ត-ដ្រោ ។ ចេ។ សមេ សមភាគេ តដ្ឋានេតិ ។ ន លេវ វត្តត្វេ ។ បេ ។

វិញ្ញាណ មានយ៉ាងនេះ មិនមានយ៉ាងនេះឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ មាន ដូចម្ដេច មិនមានដូចម្ដេច ។ វិញ្ញាណ មានយ៉ាង៍នេះ គឺវិញ្ញាណ នៅដាំ . វិញាណ វិញាណ មិនមានយ៉ាងនេះ គឺវិញាណ ជារួប ។ បេ។ វិញាណ មិនមានយ៉ាង៍ ខេះ គឺវិញ្ញាណ ជាវាទនា ។ បេ។ វិញ្ញាណ មិនមានយ៉ាង៍ នេះ គឺវិញ្ញាណ ជាសញ្ញា ។បេ។ វិញ្ញាណ មិនមានយ៉ាងនេះ គឺវិញ្ញាណ ជាសង្ខារ ។ វិញ្ញាណនោះមាន វិញ្ញាណ នោះឯឪ ឈ្មោះថា មិនមាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាងនេះទេ ។ ចេ។ វិញ្ញាណនោះមាន វិញ្ញាណ នោះឯឪ ឈ្មោះថា មិនទាន់ថ្ក ។ អើ ។ អគ្គថា មាន ឈ្មោះ អត្ថបា មិនមាន ។ បេ។ ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត្ត មានកំណើត ជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៤) អ្នកមិនគួរ ពេលថា ប្រ មានយ៍ ជីនេះ មិនមាន
យ៍ ជីនេះ ។ វេខនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ សង្គារទាំងឡាយ ។ បេ។
វិញ្ញាណ មានយ៍ ជីនេះ មិនមានយ៍ ជីនេះ ឬ ។ អើ ។ ប្រ មានយ៍ ជ៍
នេះ គឺប្រ ជាវេខនា ។ បេ។ ប្រ មានយ៍ ជីនេះ គឺប្រ ជាសញ្ញា ។ បេ។
ប្រ មានយ៍ ជ៍នេះ គឺប្រ ជាសង្គារ ។ បេ។ ប្រ មានយ៍ ជ៍នេះ គឺប្រ
ជាវិញ្ញាណ វេខនា មានយ៍ ជ៍នេះ គឺវេខនា ជាសញ្ញា ជាសង្គារ ជា
វិញ្ញាណ ជាប្រ វិញ្ញាណ មានយ៍ ជ៍នេះ គឺវិញ្ញាណ ជាវេខនា ។ បេ។
វិញ្ញាណ ជាប្រ វិញ្ញាណ មានយ៍ ជ៍នេះ គឺវិញ្ញាណ ជាវេខនា ។ បេ។

ហេវត្តិទី១៣

វិញ្ជាណ៍ សង្ខារាត់ ហៅឆ្នាំ ។ ១ ហៅ វត្តទ្វេ ។ បេ ។ តេ១ ហិ រូបំ ហៅឆ្នំ ហៅ ឧទ្ធិ ឋឧស សញា សង្ខារា វិញ្ជាណំ ហៅឆ្នំ ហៅ ឧត្តិតំ ។

> រប់វត្តីតឹកថា ។ បឋិសេ មហាវិញេ ។

តល្ប ឧទ្ធាត់

និត្តសង្គ្រោយ សេវុស្តិ សេវុ ខុស្តិស្តិ ស្នេសស្តេស ស្និស្តិស្តិ ស្រាស់ មានេស មន្ត្តិស្តិ ស្រាស់ មានេស មន្ត្តិសា សមានេស មានេស មន្ត្តិសា សមានេស មានេស មន្ត្តិសា សមានេស មានេស មន្ត្ វិញ្ញាណ មានយ៉ាងខែ៖ តវិញ្ញាណ ដាសង្ខាហ្គេ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ បេដ់ខ្លោះ ប្រ មានយ៉ាងខែ៖ មិនមាន យ៉ាងខែ៖ វេខនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណមាន យ៉ាងខែ៖ មិនមានយ៉ាងខែ៖ ។

> ចប់ មហាវត្តក៏ជា ចប់ មហាវត្តកី ទ

ទទ្ធាសាលិវិតមហាវិត្តទី ១

តោលអំពីបុគ្គល ១ ការសាបសូន្យ ១ ការនៅដោយ ព្រហ្មចាយៈ ១ ការលេះកាមកគ ដោយការកំណត់ ដឹងដោយចំណែក ១ ក់ខៈតាំងអស់មាន ១ សយតនៈ ជាចំណែកក្នុងកត់ក អនាគត ១ ជាមិតាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្បូដ្ឋាន ១ សការ់ៈ មានយ៉ាងខេះ មិនមាន យ៉ាងខែ: ១ ។

ររភិធ្សារ៉ាជិតា

មាតិកា មហាបណ្ណាសកោ អូរៈវ៉ូ មហាវិគ្គោ

ប្ដេស្ត គ្រ	ទៅ	•	•					•	Ð
តរល់ខេ	ಕರಣ							<u>១</u> ព	n H
ម្រាហ្មី ន	យែក	ರ						ទូ៖	ಪ' o
ទី១៤៤១	ล ฮา			•				ត្ ក	l th
ជហគក	ರ್				-			6	o d
សពុមត្ត	តិតថា							۾ و	ා ශ්
អភិគិ 9	ន្ទាត់។	೯ರ್						<i>હ</i> કે) 5
ឯកឲ្មភ ស្រុ	ភិក្ស	'n						60	ربع ا
សភិហ្វដ្ឋ	<i>ពុំនត</i> ់	රා						60	16
ហេវត្ត	ಗರು.		•					රිය	کی ا

អភិច្ចម្រាំជាក

ត្រូវបាត	បឋមភាគ
-	_
សន្លឹក្ស	រាប់មាតិកា

មាតិកា មហាបណ្ណាសត: ទំពរ់ មហាវគ្គ

បុគ្ លក ស់ា គ្រ						л)
បរិហាន់កេដា						ஒறுசி
<u> </u>	ń.					<i>೯</i> ದೆ ೦
ខ្ធុះសាក់ថា						ક ષ્ ણ
ជហត់៤៤ .						රංග්
សត្វមគ្គកយ់						ර්ඉස්
អតិត ១នាគិក	භ		,		•	699
ឯកឲ្យគ្គិតិកថា						હતાહ
សតិហ្វង្គានតថ	7.		•	•	•	<i>೬ದ</i> ೬
ហៅតិតិតិថា .			,			નિથય

វិត្តក្រឹត្ត ស្ត្រ ស្ត្រាក់

វិទ្ធេញបោ	អ្វាំទីលាល្វេ	អង្គេ	រដ្ឋលេខាយុំ
ល្ល	មណ្	P	b
ន:បាវ	ន់ហេវ៉	ଜାଧ	N
វត្តព្វោត ប	វគ្គរញ្ជាតិ ។	ದೆರಿ	වරු
ចក្ខខ្មុំ <u>យ</u>	ចក្សន្ទ័យ •	b&b	ញ
ទប្បាទិនោ ។	หลุบกริเธา	⊌ವ∘	<i>၅</i> ၁

क ग्रैक भिन्न किया में किया

ពាក្យទុស	ពាក្យត្រូវ	ទំពរ៍	បន្ទាត់
មិនដំងីហ្ខ	ដដ៍ហ្ន	P	၈၀
ម្មម ទ	ឋគល ណា ' a	ω,	u)
គេដម៌ហ្នេ	រគមិនជំងំជុាខ	de	t,
រភជន៍ហ្ខ	គេមិនដ៏ជ៍ហ្ន	ජ ග	6
17	"	86	อจ
មានក្នុស្គល ឬ	មានក្នើបុគ្គលប្ត ។ ក	હહ	<u></u>
ត្នីនេះកហ្គ ។ ក៏	ក្និនកេ គេដឹងហ្នេញប្ ក	904	നെ
ลุรฌธพเพ็ลใเฟโซ	าหนับ ยลยาลกางภูลูเชา	Laura of	b gh
ស្ដេ ងរ សេន្ត	ព្រះអវហន្ត	9 69	១ ១
ជាសមយមៃត	ជាអសមយវិមុត	ବ୍ଧମ	ଚ୍ଚ
យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ ។	យ៉ាង៍ខេះខេ ។	3)	96
ជាសមយវិមុត្ត	ដាំអសមយម្ងៃត	୭୯୯	Ŀ
ដែលជាជនបទមានគត	ដែលជាជនបទមិនមានគត់	9 K 9	« /

ၯဋီႜႜႜၛၜႄၪၓၨၮႜၮ<u>႞</u>ၜၣၬႋႜ႞ၛၟႜ

ពាក្យទុស	ពាក្យត្រូវ	ទូ៣វ៉	បត្វាត់
មិនឲ្យជាក់ហ្គាស់	មិនធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់	၉၈၈	ස්
អខាគតនោះឯង៍ គ	អនាគតខោះឯង៍ គឺ បន្ទ	ប្បន្ននោះ -	
ជជំណ្ឌិះនោះជំ ឯ	គឺអត់តនោះឬ ។	රහර	96
น็แลากเลาห	ដ៏គ្រោតគ្រាត	680	n
សឧជ្	មានប្ ។	6311	Ь
ជាសញា វ្	ជាសញា របេបរុប ញ	ලිද්ග	୭୭